

3650

III D 72(6)

கணபதிநாளை.

திருவாலவரையுடையார்

திருவிவியாடற்புராணம்

சேல்லநகர்ப்

பெரும்பற்றப்பிலியூர்நம்பி

இயற்றியது.

இது,

பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரும்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியுமாயி

இராமநாதபுரம்

ம-ந-ந-பரீ

பொ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவ

ரவர்கள் விருப்பத்தின்படி.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய திறிப்புரைமுதலியவற்றுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா—2.

பராபவ ரூ ஆவ ஜனி மீ

1906.

Copyright registered.

MAHAMAHO PADHYAYA

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	முகவுரை	1 - 8.
உ.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பு அகராதி	9 - 10.
ங.	இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பியின் வரலாறு	11 - 16.
ச.	நூலாராய்ச்சி	16 - 28.

[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புகள், துதி
வகைகள், நூலாசிரியர்கூற்றுக்கள், பொருளணிகள்,
மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்
திருநாமங்கள், இந்நூலால்வெளிந்த ஊர்களின்பெயர்
கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய
வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞான
சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநா
மங்கள், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சிலபழமொழி
கள்முதலியன, தீர்த்தங்கள், நாடுகள், நியாயம், நூல்
கள், மடங்கள், மந்திரங்கள், மலைகள், மரபு, வித்தை
கள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே
அறிந்துகொள்ளலாம்.]

டு.	இந்நூலில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள் ...	28 - 33.
சு.	இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்...	33 - 37.
எ.	திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள தேவாரமுதலியஇடங்கள்	38 - 49.
அ.	அரும்பத அகராதிமுதலியன	49 - 63.
ஈ.	திருவிளையாடல்முதலியவற்றிலும் தேள்வியாலும் அறிந்தவை	63 - 66
க.	ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனருக்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்பது	67.
கக.	பிழையும்திருத்தமும்	68.

கஉ. திருவாலவாயுடைபார் திருவிளையாடற் புராணம் ... .. க-உஉசு.

கங.	சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	உஉஎ.
கச.	நூற்சிற்றப்புப்பாயிரம்	உஉஅ.
கரு.	பாடபேதம்	உஉக-உஉஅ.
கசு.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்பயகரமலை ...	உசக-உருஅ.
கஎ.	கடம்பவனபுராணம், க௦ - இவ்வாசங்கிரக அத்தியாயம்	உருக-உசக.
கஅ.	திருவுசாத்தான நான்மணிமலை, உஅ - ம் செய்யுள் ...	உஎஉ-உஎக.
கஈ.	திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம், கக - ம் பாடல்...	உஎக.
உ௦.	திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை	உஎஉ-நகஅ.
உக.	திருவிளையாடற்புராணச்செய்யுளகராதி	நகக-நகந.
உஉ.	சூசிபத்திரம்	நகரு-நகசு.

மு க் வு னை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேதகீதா விண்ணவரண்ணு வேன்றென்
 ரோதியே மலர்க ளேவி யொருங்கிரின் கழல்கள் காணப்
 பாதியோர், பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியஞ் சூடு
 மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது, பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம்
 பெற்ற பதினான்கு ஸ்தலங்களில் முதலாயது;

பதினான்கு ஸ்தலங்களாவன :

“கூடல் புனவாயில் சூற்றூல மாப்பனா ,
 ரோடகநெல் வேலி யிராமேச - மாடானை
 தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய மென்றிருப்புத் தூர்கானை
 வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்.” என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய 'ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன்
 மாக்களை உய்வித்தருள வெண்ணி, சுசு - திருவிளையாடல்கள் செய்
 தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமைவாய்ந்தது. இதற்குரிய தேவாரப்
 பதிதங்களாவன :

திருநானசம்டந்தமுர்த்திநாயனார்.

நீலமாமிடற்று	...	...	...	குறிஞ்சி.
மந்திரமாவது...	...	...	...	காந்தாரம்.
மானினேர்விழி	...	...	...	கொல்லி.
காட்டுமாவது	...	...	...	கௌசிகம்.
செய்யனே	...	...	...	“
வீடலாலவாயிலாய்	...	...	...	திருவிளையாடல்.
வேதவேள்வியை	...	...	...	நாலுமேல்வைப்பு.
ஆலநீழல்	...	...	...	திருவியமகம்.
மங்கையர்க்கரசி	...	...	...	புறநீர்மை.

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

வேதியா	...	...	...	திருநேரினை.
முனைத்தானை	...	...	...	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் தனித்தமிழ்நூல்களும் தனிப்பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனலாய் மூர்த்திவிசேடமுதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் சில. அவை : திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற்புராணமென்பனவாம் ; அவற்றுள் :—

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணமென்னும் இந்நூல்,* உத்தம்பகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சயமென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, சேல்லிநகர்ப்பெரும் பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, “ஓதரிய” என்னும்செய்யுளாலும், “அம்பதமத்தார” என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, களநாடு. இது, பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தாரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்காநிற்கும். இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள், பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராணமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டிதரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராணமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, சுருகூ. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, சுரு - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, சுரு - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்திலுள்ள முறைப்படியே அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ங. † சுந்தரபாண்டியமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த அனதாரியென்னும் புலவர்பெருமானார் சுந்தரபாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது ; “மிண்டரை வெல்லும் வளைச்சிங்க ராயன் விலைகொடுப்பத், தண்டமிழ் மேக முரத்தூரில் வேதியன் றானும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான், வுண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி யுந்தொண்டை மண்டலமே.” என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், “கம்பென்ன

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

† இந்நூல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகக் காலையிற்

றுத் தாதனென்றுங் காளியொட்டிக் கூத்தனென்றுங், ரும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வரோ - அம்புவிபின், மன்ன வலர்புகழும் வாயலன தாரியுப்ப, ன்நாளி லேயிருந்தக் கால்.” என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் ‘பாராட்டப்பெற்றவர் இந்த அனாதாரியென்றே தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாஸி. கசஅசு; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது, ப்ரஞ்சோதிமுனிவரென் பவரால், ஸ்ரீஹாலாஸ்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுந்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, ஈஈஈஈ இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதி யாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச் சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல்கள் நான்கனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல் கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச்செவ்வையாக விரித்துப் பாராட் டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனேமற்றொன்று மற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள, (ருக) மூர்த்தியார்க்கரசளித்த திருவிளையாடல் முதலிய மூன்றுகதைகளும், அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதி லுள்ள வருணன்விட்ட கடலைவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை, இதிலுள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதி லுள்ள நாகமெய்திருவிளையாடல், மாயப்பசுவைவதைத்த திரு விளையாடற்கதைகள் இதிலுள்ள, (ருசு) மதுரையான திருவிளையாடலிலும் அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதி லுள்ள, (ருஊ) புலிமுலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன. திருவிளையாடல்கள் இதிலமைந்துள்ள முறை வேறு; அதிலமைந்துள்ள முறைவேறு. அது கதையை விரித் துக்கூறுவது; இது சுருக்கமாகக்கூறுவது. அன்றியும், சங்கச் செய்யுட்கள்முதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்களிலுள்ள, இந்நகரவர லாறுகளை விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது; அஃது அன்னதன்று.

சில நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப் பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள, திருவிளையாடல்களின் முறையையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளைமுதழுவிப் பலர், இத்தலசம்பந்தமானநூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின் றது இது, * திருவிளையாடற்பயகரமலை, கடம்பவனபுராண்

* இந்நூலாசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை; பயகரனென்பது பயஹரனென் னும் வடமொழிச்சிதைவு; பயத்தைப்போக்குவனென்றுபொருள்.

துள்ள இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், திருவுகர்த்தான நான்மணி மாலையின், ௨௭ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

இதவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலைமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரக்வாமிகளேமுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது; ஷே நூல் ௭, ௧௯ - ம் செய்யுட்களின் உரையைப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும்பொருட்டே, பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற்றிகடைத்ததான ஷே திருவிளையாடற்பயகரமாலேமூலத்தையும் ஏனையவற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்து இப்புத்தகத் தினபின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலையென்னுப்பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்தி விட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலையே மேற்கோளாகக்கொண்டு அது செய்யப்பெற்றதென்பதையறியாமற் சிலபாடல்களைமாற்றியும் சிலபாடல்களைக்குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ௩௦ - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் அதைப் பதிப்பித்துவிட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில், ௭௯, ௮௯, ௯௯, ௧௩௧, ௧௬௦-ம் டக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளின் காண்பு படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களையாவும் வெள்ளி பாடல்களென்றே ஓர் எட்டுப்பிரதியில் வரையப்பட்டிருந்தன; [வெள்ளி-வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர்.]

இதுகாறும்கூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரக்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலேநூலாசிரியர், இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ் சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடையகாலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

இந்நூலை இயற்றியவர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர்; இவரும் திருவுகர்த்தானத்தின் பழைய தமிழ்ப்புராணமயற்றிய அம்பலவாணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர். ஷே முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு ௩௦௬ - வருடங்களுக்கு முந்தியதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சதாசிவலிபாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சகாத்தம் தெரிவிக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றன ரென்றுஞ்சொல்லி, ஷே நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னத்தூர், ம.நா.நா.ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.

இந்நூலால், எங்கநூல்கள் சழ்பந்தமான சிற்சில பழையசெய்திகளும், சிலநாடுகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தலவிசேடங்களும், திருவிளையாடல்கம்பந்தபாண சில பழமொழிக்ளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன நடந்தமைக்கு அறிஞரீயான இடப்பெயர்முதலியனவும, சிலபுலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பீடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்துணர்களுன்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்ன இன்னபதிகங்கள் இன்னஇன்ன அமயத்துப்பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், ஃற்பல பழைய வழக்கங்களும், இந்நாளிற் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை,குதிரை,நவமணிமுதலியவற்றின் இலக்கணங்களும்,ஒருவகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகையும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளே பெரும்பாலும் சொக்கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு. இதனை, இந்நூல் இந்திரன்பரிதீர்த்ததிருவிளையாடல், உகூ-ம் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம்வழங்கிவந்தமையை, சொக்கலிங்கம், சொக்கர்தீபாராதனை, சொக்கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டி, சொக்கரப்பம், சொக்கர்தலைக்கீழி (=சொக்கரலேஞ்சு); பழைய சொக்கநாதர்கோயிலென்னும் உலகவழக்காலும், தேவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம், திருவாதவூர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முதலிய நூல்களாலுமுணர்க. அன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளுதலிலும் தென்மொழிப்பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ்நூலில் எடுத்தாளுதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரரென்றதிருநாமம் இதற் சிறுபான்மையாகவழங்கும்.

மிகப் பழமையானதும் பற்பலசிற்ப்புக்கர் வாய்ந்ததுமான மாணிக்கம்போன்ற இந்நூல் பலவருடங்களாக ஒளிமழுங்கிப்போனமைக்குக் காரணம் இன்னதென்றுவிளங்கவில்லை. இஃது எல்லா ஆச்சரியத்திலும் பெரியதோர் ஆச்சரியத்திற்கு இடமாக இருக்கின்றது.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக்காட்டினைந்து, ஒருநாள், அந்திப்பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளோ தண்டுகை பெற்றுவிளங்கியபுலவர் அறுபத்துநூல்வர் மறுநீரீட்காலையில் வரச் சொல்லிவிட்டு, இன்ன இன்ன பகுதியை இன்னார் இன்னார் இயற்றித் தருகிறாரென்று அன்றிரவில்யோசித்துத் தமக்குள்ளிச்சயித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்துநூல்களாக திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்துமுடித்து அப்பிறை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில்வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரைநோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றியநூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமேயிருக்கையில் நீர்செய்ததுஎதன்பொருட்டென்றுவினாவ, அம்முனிவர்மனநொந்து சபித்துவிட்டுப்போயினர்; அதனால், இரத்தால் வழங்காது போயிற்றென்று கூறுவாரும், வடநூல் *ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரக்கடவுளை அருமையாகச்சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துக்கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லையென்பாரும், பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத்தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத்தோற்றியவண்ணம் பற்பலகூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகளையாவும் கதானுகதிகந்நியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்துபார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாகஇருந்த தமிழ்நூல்கள்: அட்டமிப்பிரதக்ஷிணமான்மியம், அருணகிரிபுராணம், இரகுவம்மிசம், கடம்பவண்புராணம், கல்லாடமும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளையுரையும், காளையார்கோயிற்புராணம், ஷைவசனம், கூடலழகர் புராணவசனம், சிதம்பரபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், தக்கயாகப்பரணி, திருக்காளத்திப்புராணம், திருக்கானப்பேர்ப்புராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருப்பூவணப்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணங்கள் (பழையது, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூர்ப்புராணம், திருவிளையாடற்பயகரமாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடற்புராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்தது) திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், திருவேடகம்புராணம், தேவாரம், பரிபாடல், புறநானூறு, பெரியபுராணம், மதுரைச்சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை, மது

இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, குறைவற, "அவைநடு", "ஒதரிய", "வியாதன்வான்மீகி" என்னுமுத்தகுறிப்பையுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

ரைத்திருப்பணிமாலே, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணமென்பன; வடநூல்கள் : ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமுதலியன.

பயகரமானீழ்தலியவைகளும் மேற்கோள்களாக் இப்புத்த கத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளபாட்களும் சிலசில விடத்து. அச்சப்பித்தகப்பாட்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும்; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் எட்டுப்பிரதிகளிற்காணப்பட்டவை யென்று கொள்க.

முதலுல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதியாயிலக் கணமுதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை; இதன் குறிப்புளையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச்செய்யுள்முதலியன, பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும், தேடுவோரும்ற்று மூலையிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபடுவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலீத்திலநேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தகாலத் துநேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

(இந்நூலைப் பின்னும் சிலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென் கிற விருப்பமிருந்தும் இதனை வினாவிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்த கவென்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் பாலவனத்தம் ஜமீந் தாருமாகிய, இராமநாதபுரம், ம-நா-நா-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரை ஸாமித்தேவரவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னமையால், அவர்கள் சொல்லே மறுத்தற்கஞ்சி வினாந்து பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன். *)

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த பழைய அன்பர்களுள், திருமாலிலை, பி. சுப்பிர மணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-நா-நா-ஸ்ரீ இ வை. அந்தராமையர், சலிப்பின்றி இரவுப்பகலும் உடனிருந்துசெய் துவந்த அரிய உதவி மிகச்சிறந்தது; மறக்கற்பாலதன்று.

கிடைத்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்
திருவாவடுதூறையாதீனத்துப் ... .. பிரதி.

சென்னை
இராசாங்கத்துக்கையெழுத்துப்புத்தக்காலே ... ..

மதுரைத்
குமிழ்ச்சங்கத்து ... ..

களக்காடு			
ம-நா-நா-ஸ்ரீ	சாமிநாததேசிகரவர்கள்வீட்டு	...	பிரதி. க.
,,	திருநெல்வேலி மேலேராதவீதி கவி ராசநெல்லையப்பப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டு	...	,, க.
,,	வேம்பத்தூர்ப் பிச்சுவையரவர்கள்வீட்டு ..	...	,, க.
,,	ஷை ஊர் சாமாவையரென்கின்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள்வீட்டு } [சாலி. கசுஎசு. கி. பி. 1753]	...	,, க.
,,	தும்புகோணம் டவுன்ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்ணிதர் அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்வீட்டு	...	,, க.
,,	மதுரை விவேகபானுபத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்வீட்டு	...	,, க.
,,	தும்புகோணம் மகாதளம்பேட்டை இராமலிங்கதேசிகர்வீட்டு...	...	,, க.
,,	பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிநம்பரவீதி கோவந்தஐயர்வீட்டு	...	,, க.

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வடநூலைவருவித் துதலியவர், மதுரை ஹைகோர்ட்டுவெக்டில் ம-நா-நா-ஸ்ரீ மு. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி முத்துராமலிங்க ஐயர்.

இந்நூலுள்ளே அங்கக்குள்ள அரியவிஷயங்களைப் பலவகையாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்கிற அவா எனக்கு மிகுதியாக இருந்தும் உள்ள அவகாசக்குறைவால் அங்ஙனம்செய்யக்கூடவில்லை.

இப்பதிப்பிற்காணப்படுங்குற்றங்கள் என்னுடையவென்றெண்ணிப் பொறுக்கும்படி பெரியோர்களை மிக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருட்டும் பிரதியுதவி பொருளுதவி ஒப்புநோக்குதல்முதலிய உதவிகளை அன்புடன்செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புவலர்நடுவில், மதுரைப் பேராலவாயாரெனவும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராய்ந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

சென்னை, }
12 - 7 - 06. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையனா.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்களா முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அச்ச - அச்சப்படுத்து.
அம்புலி - அம்புலிப்பருவம்.
அயிந்த - அயிந்தவர்கதை.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
ரப்பத்து.
ஆனந்த - ஆனந்த
இடைக்காடன் - இடைக்காடன்பிணக்
படலம்.
இந்திரன் - இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.
இரகு - இரகுவம்மிசம்.
இராச - இராசசூயச்சுருக்கம்.
இராசபா - இராசபாரம்பரியம்.
இல, கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலீலா - இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உலர் - உலாவியற்படலம்.
ஊர்காண் - ஊர்காண்காணை.
ஊர்தேடு - ஊர்தேடுபடலம்.
எல்லாம் - எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவி
நாயாடற்படலம்.
ஒழி - ஒழிபியல்.
கட - கடவுள்வாழ்த்து.
கடம்ப - கடம்பவனபுராணம்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல - கலம்பகம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
கா - காலை.
கீர்த்தி - கீர்த்தித்திருவகவல்.
குண - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குதிரா - குதிரையிட்டசுருக்கம்.
குலந - குலாப்பத்து.
கோயின்மூத்த - கோயின்மூத்த திரு
ப்பதிகம்.
சில - சிலப்பதிகாரம்.
சிற்றிற் - சிற்றிற்ருவம்.
சேவைவனம் - சேவைவனம்புராடலம்.

சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரகாண்டம்.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூடா - சூடாமணிகீண்டு.
சூதுபேர் - சூதுபேர்ச்சுருக்கம்.
சூர்ப்ப - சூர்ப்பநகைப்படலம்.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டும்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தலவி - தலவிசேடப்படலம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா
ணம்.
திருக்கோ - திருக்கோத்தும்பி.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
யார்.
திருஞா - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாய
னார் அல்லது ஷட்புராணம்.
திருநக - திருநகரச்சிறப்பு.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் அல்
லது அவர் புராணம்.
திருநாட்டு - திருநாட்டுச்சிறப்பு.
திருப்படை - திருப்படையாட்சி.
திருமயிலை - திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
திருவம் - திருவம்மாண.
திருவவ - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதவூரர் புராணம்.
திருவாநூர் - திருவாநூர்ச்சிறப்பு.
திருவிளை - திருவிளையாடல், திருவிளை
யாட்டுப்படலம்.
திருவெம் - திருவெம்பாவை.
தீர்த்த - தீர்த்தவிசேடப்படலம்.
தே - தேவாரம்.
தொல். பா. விருத் - தொல்காப்பியப்
பாயிர விருத்தி.
நச் - நச்சினார்க்குரியம்.

‘நரிபரி’ - நரிபரியாகியபடலம்.

நாடுகாண் - நாடுகாண்காதை.

நீத்தல் - நீத்தல் விண்ணப்பம்.

பதி - பதிகம்.

பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

பரத்து - பரத்துவாரசதரிசனையத்தியாயம்.

பரிபா - பரிபாடல்.

பா - பாயிரம்.

பார்ப்பதி - பார்ப்பதிப்படலம்.

பாரச - பாரசதம்.

பால - பாலகாண்டம்.

பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.

பிள்ளை - பிள்ளைத்திருநாமம்.

புணர்ச்சி - புணர்ச்சிப்பத்து.

புறஞ்சேரி - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

புறநா - புறநானூறு.

பெரிய - பெரியபுராணம்.

போற்றி - போற்றித்திருவகவல்.

மண்சுமந்த - மண்சுமந்தசருக்கம்.

மணி - மணிமேகலை.

மது - மது.

மதுநாக்கல - மதுநாக்கலம்பகம்.

மதுநாப்பதிற் - மதுநாப் பதிற்றுப்ப

மாணிக்கம் - மாணிக்கம்விறற்படலம்.

மாலை - மாலையீட்டுப்படலம்.

மிதிலை - மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.

மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்.

முனிவர் - முனிவர்கதி.

யானை - யானையெய்தப்படலம்.

வாரண - வாரணவதச்சருக்கம்.

விடை - விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

விருத்த - விருத்தகுமார பாலரானபடலம்.

வேத்திர - வேத்திரகீயச்சருக்கம்.

இந்நூலுள் சிரிய ராகிய

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நீம்பி யென்பவர், பாண்டிவளநாட்டுள்ள செல்லிநகரின் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பின் *கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையின்பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்ற வருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்தநாண்டவரம்பி யெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிமுதலியன அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர், தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்ந்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஒலைச்சாத்தனங்களில் இன்றும் காணலாகும். செல்லிநகரென்பது, செல்லிநாடென்றும் பரகரரம் சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர்வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேதிமங்கலமென்றல் மரபு; இது, பழைய சிலாசாதனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இந்நகர், இக்காலத்துப் பனையூரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரநயினர்கோயில் தாலாகா, கரிவலம்வந்த நல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள தூர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிநகரென்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

[வேம்பத்தூர்.]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டுகாதத்தில் வையைநதிக்குவடக்கே உள்ளது; இது நீம்பையென்றும் வழங்கும்; [நிம்பம் - வேம்பு]; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், 'தேசாண' என்னும் செய்யுளில், 'நிம்பை, யீசான மாமுனிவன்' என இப்

கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டின்னிய கோத்திரம்.

பெயர் வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்புற்று ரென்றே வழங்கிவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த துலசேகரபாண்டியனால், இவ்வகுப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப் பிபற்றாததலின், இவ்வூர், துலசேகரசதுர்வேதமங்கலமெனவும் பெயர்பெற்றும்; இவ்வூரைக் குலசேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

“தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குடுமிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கனிய
தென்னிம்பை யூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கரன்.”

என்றும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

துலசேகரபாண்டியனென்பவன் அகரமேற்றநினைந்து, சாகேதபுரியென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப்பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொருவருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக்கொண்டேவந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலையில், யாதுகாரணத்தாலோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வடிவங்கொண்டுவந்து, ‘யான் கணபதி’ என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன்வியந்து பரவசமுற்று அவருக்கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திருவருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாகவிட்டனென்றும் அவ்வூரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் கர்ண பரம்பரையில் வழங்கிவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கிரகாரத்திற்குமேற்கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அமைந்துள்ள இரண்டாயிரத்தெண்விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரிதத்தை வலியுறுத்தும்.

வானரவீரமதுளையிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரசன், இரண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டிநாட்டில் வேம்பத்தூர்முதலிய ௨௦௦௮ - ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று சொல்லுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத்துதிமணிமாலையென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத்தெரிவிக்கின்றது.

வேம்பற்றாரென்பதும் குலசேகரபுதுர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க்குப் பெயர்களென்பதை இவ்வூர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப்பக்கிருக்கவரின் வெளியேயுள்ள சிவாசாஸனத்தால் அறியலாகும்; அகநானூறு, ௧௬௬ - ம் செய்யுளுக்கும். புறநானூறு, ௩௧௭ - ம் செய்யுளுக்குமுரிய ஆசிரியரின் பெயராகிய வேம்புற்றார்கீதமரானு ரென்பதிலுள்ள வேம்பற்றாரென்பது இவ்வூராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வூர்ப்பிராமணச்சிறுவர்கள் தமிழ்க்கவிசெய்தலில் வல்லுநாயிருந்தனரென்பதைத் தமிழ் நாவலர்சரிதையும் புலப்படுத்தும். இவ்வூர்ச்சோழியர்களில் அநேகர் வேறுவேறிடஞ்சென்று தங்கள் தங்

கள் கல்விமிகுதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும்வன்மையையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர்முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றூட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டு தமிழ்நூலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்தூராரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீனா, தென்காசி, கீழைப்பாழர், வல்லநாடு (இது திருநெல்வேலிக்குக்கிழக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது) இருப்பையுருணி (இது கோயிற்பட்டிக்குக் கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (இது வல்லநாட்டைச்சார்ந்தது) பனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (இது கீழைப்பாழருக்குச் சமீபமானது) என்பன. இக்குழாத்தினரெல்லோரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள்தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவியவந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதனையே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றியுநூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்,

பாடுதுறைமுதலிய பற்பலநூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்கராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஞானமுனிவரும், ஜனநீதலகர், சௌந்தரியலகர்முதலிய நூல்களியற்றிய விரைக்கவிராசபண்டிதரும், ஞானவாசிட்ட நூலாசிரியரான ஜனவந்தார் அல்லது ஜனவந்தான் மாதவபட்டரென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும், பராபரமாலைபாடிய அம்பிகாபதியும், நெல்லைவருக்கக்கோவைபாடிய திருநெல்வேலிப்பெருமானாயரும், ஐயாயிரம்பாடலுள்ள பாகவதமியற்றிய செவ்வைச்சூதுவாரும், அழகர்கலம்பகமியற்றிய கவிஞ்சரமையீரும், பிரபந்ததீபிகையியற்றிய, முத்துவேங்கடகப்பையரும் இந்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்க்கிணத்தாரென்றும் ஒருபெயர் பண்டைக்காலந்தொடங்கி வழங்கிவருகின்றதுண்டு; இஃது அழகர்கலம்பகமுதலியவற்றால் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் எதெனும் நூலியற்றியதமிழ்ப்புலவர்கள் அந்நூலைக்கொண்டு இவ்வூர்ப்புலவர்களுக்குக்காட்டிச் செவ்வைசெய்வித்து, இவர்களுடைய உடன்பாடுபெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப்படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர்சொல்லக் கேள்வியுண்டி.

கம்பர் தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வூரில்லந்துபடித்துக்காட்டி இவர்களால்நன்குமதிக்கப்பெற்றனரென்பதும், காளமேகப்புலவர் இங்கே வந்து இவ்வூரில் ஒருவர் * சமத்தியாகக்கொடுத்த, “கண்டங்கத் தூிக் கொத்துக் காப்” என்பதை இறுதியடியாக அமைத்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய

* ஸ்ரீமஸ்யாவென்றும் உடமொழி இங்ஙனம் சிதைத்துவழங்குகின்றதென்பர்.

வண்ணமே ஒருசெய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் ஒரு மையான சில சிலேடைவெண்பாக்களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட் பாடிமுடிக்கீ, இவர்கள் நன்குமதித்து இவ்ஐயுக்குத்தெற்கேயுள்ளதும், “காள மேகநீதாறு” என்று இக்காலத்திலவழங்கப்படுவதுமாகிய கஉ - மா அளவுள்ள நக் செய்கிலத்தை அவருக்கு முற்றாட்டாகக்கொடுத்தனரென்பதும் கன்ன பரம்பரைச்செய்திகள்.

திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் முதலியோர்களாற் சிறந்தகவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இராம நாடபுரத்தில், பலதமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களை யமைத்து, அவர்கள்குறித்த இரண்டாநர்ழிகைக்குள், கஉ - சிலேடைவெண் பாக்களை எளிதிற்பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சிலபரிசில்களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரஸேதுபதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ்சையகோத்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீணைக்கவிராசபண்டிதருடைய வழித் தோன்றலுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ பீகீசுவையரென்பவரும் இன்னும் சிலவித்து வான்களும் இப்பொழுது வேம்பத்துாரிலுள்ளார்கள்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில்வழங்குவனவும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோபல; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப்பெற்றன.

கடைச்சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்மணங்கமழப் பெற்றுப் பற்பலவித்துவான்கள், தமிழ்தூல்களையே ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டும் பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டும் நூதனமாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச்சுவையைப் பிறருக்குப்புலப்படுத்திவீற்றிருத்தற்கு இடமாகிவிளங்கும் இந்த வேம்பத்துாரின்பெருமை என்போலியரால் எவ்வளம்சொல்லற்பாலது; * “பாட்டுக்குருகுந் தமிழ்ச்சொக்கநாத”ரே அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய முப்பத்தைந்துவருடங்களுக்குமுன்னே இவ்ஐயுக்கு வந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள்செய்யும்வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையுமறிந்துமகிழ்ந்த பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்ஐயூர்விஷயமாகப்பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு;—

க. “வேததூல் வாழிதவ வேள்வித் துறைவாழி
நீதிதூல் வாழி நெறிவாழி - ஓதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது.”

உ. “பொங்குடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குதூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிஞர்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்தூர்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து.”

இந்நூலாசிரியருடைய சரித்திரத்திற்கு அங்கமாக வேம்பத்துாரின் வரலாறு இதுவரையில் கூறப்பட்டது.

[நூல் இயற்றிய இடம்.]

இந்நூலாசிரியருடைய ஊர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுங் காலத்தில் இவரிருந்த இடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்சிநாடெ ன்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்று தெரிகின்றது; இதனை, “கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாடெனாத்தோன்” [பக்கம் - ௨௨௮] என் னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க; கார்வளங்கொண்மண்டலமென் றதை மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளதான மழைகீதப்பிணைகோடுத்தமங்கல நாடென்று சொல்லுகின்றனர்.

[பேற்ற பரிசில்.]

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய பாண்டியனொருவன் மிக்கசிறப்புடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தின பரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, “பல்லக்கு மேலேறி” (பக்கம், ௨௨௮) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினாரென்றும், பின்னர் அவன்மகிழ்ந்து இவருடையசன்னப்பிரியாகிய செ ல்லிநகரையும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும்படி முற்றாட்டாகக்கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றிச், செல்லி யூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்தளும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தன வென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகப் பலசரு மங்களைச்செய்து விளங்கினார்களென்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

“கன்னலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பாளர்
தென்னவர் போற்றிய வங்கயற் கண்ணம்மை செல்விநிருச்
சன்னிதிக் கோபுரங் கட்டின டன்மந் தழைக்கவென்றே.”

என்னும் மதுரைத்தீருப்பணிமாலேச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்.]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்ததாண்டவநம்பி அம்
பிரகையின் சந்திக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம், ௧௧௫௦
[கி. பி. ௧௨௨௭ - ௧௨௨௮; கொல்லம் ௪௦௨ - ௪௦௩] என்று மதுரைக் கோயி
லொழுது தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்ததாண்டவநம்பியென்பவர், இந்

* இப்பாண்டியனைக் கரிவலம்வந்தநல்லூரில் அரசுபுரிந்த வரதங்கராம பாண்டியரென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

† இவ்வெண்பாவினுள்ள, ‘பல்லக்குமேலிட்டோம்’ என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்று பொருள்கொள்க.

‡ கற்பாள் - பத்தினியார்; மனைவியார். ஆனந்ததாண்டவநம்பியே கோபு
ரங்கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுது தெரிவிக்கின்றது; அஃது எழுதி
னோரால் நேர்த்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

றைக்கு, *சுஎஃ - வருடங்களுக்கு மூந்தியிருந்தாரென்றுமட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்காலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

[கு ர ன் னி ரி ய ர்.]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வேண்காடஞ்ஞைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர், இவருடைய ஞானாசிரியர்; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உட - ம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்தத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் தீநக்கானப்பேர்ப் புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்.]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியர் குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுகைகளிலும் தேவராதிகளிலும் திவ்யப்பிரபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசிவன்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடையகருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செய்யுள்செய்யும் வன்மை, அங்ஙனம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர் களுடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத் துதிசெய்யுமுகு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கே யமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தினைத்தல், சரிநங்கூறுகையில், பரமகருண ந்தியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை நினைத்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதவகராதிருதலியவற் றைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூ லா ர ர ய் ச் சி.

[நூலுள்ள முக்கியமான சிலதற்புட்கள்.]

பாஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சேரீமசந்தரக்கடவுள் வையைந்தியை அடைத்தற்குக் கூலி யாளாகவந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பியபொழுது, பாண்டியனுடைய எவ லாளர்களினந்து அவர்முதுகில் அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொ ன்று, * (௩௦) ௩௭ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்

* இங்கேகாட்டிய எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவிளையாடலையும் ஏனையது பாடலையும் புலப்படுத்துவன; பின்வருவன்வற் றையும் இப்படியேகொள்க.

தானென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக்காரணம் இன்ன தென்று புலப்படவில்லை; இந்நூலைச் செய்வதற்கு அரசனுடைய வேண்டுகோளாக இருத்தல்கூடுமென்பது சிலருடைய கருத்து; “அந்தநான் பிட்டுக் காக மண் சுமந்த வரணைமன் நவன்றன் தாளா, மைந்தரி லொருவ னடித்தநாத் துணிந்தோர் வண்டமிழ்க் கவிஞ்ஞானினனே” என்பது, புலவரீபுராணம், திருவாதவூரர், ௫௮.

பழைய நூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களிற் சிலரைத் தெய்வப்பாண்டியரென்று கூறுதல் மாபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாதரை, “தெய்வப்பாண்டியன்” (கட. கக) என்றும், “தெய்வவான்வழுதி” என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்; (கூ) ச.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ளகோயில் கள்பலவற்றிற்கும் காலந்தால்முந்தியதும் பெரியதுமாதலின், அதனைவிளக்கவேண்டி, இந்நூலாசிரியர், அதனைத் தொல்லையாலயமென்றும் பெரியகோயிலென்றும் அடக்கங்கேவழங்குவர்; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளன வென்பதை, “துறல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவலுயர்த்தோ னியமமு, மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்” (சில. ஊர்கான். ௭ - ௧௦) எனவும், “வடதிருவால வாய்திரு நடுவர், வெள்ளி யும்பல நள்ளா நிந்தினா, பஞ்சவ னிச்சர மஞ்செழுத் தமைந்த, சென்னி மாபுரஞ் சேரன் றிருத்தளி, கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை, ... ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்” (கல். “நெடுவரைப் பொங்கர்” - சு.க) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலமறைகாய்போற் பழையநூல்களில் அங்கங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இதனுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச் செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாக இருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வுவராயின. அவற்றுள், சில வருமாறு:—

க. ‘நாற்குமாடங்கள் கூடுதலின் நாண்மாடக்கூடலென்றாயிற்று, அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்’ என்பது, கலித்தொகை, கூட-ம் பாடல், நச்சினுக்கினியம். இத்தவுளையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய்முதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், ச௭ - ம் திருவிளையாடலாலும், பின்னுள்ள கன்னிமுதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள, கட - ம் பாடல்முதலிய நான்குறையும் ஒருவாறு விளங்குதல் காண்க.

உ. ‘நீலமணியின் குற்றம்வந்தவழிக்கண்கொள்க’ என்பது, சீலப் பதிக்காரம், ஊர்கான் காதை, ௨௬௦ - ம் அடி, அடியார்த்துநல்லாநுணர்; நீலத்

தின்னூற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின்பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், உரு - ம் திருவினையாடலிலுள்ள கக - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இதனால், அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகின்றது.

துதிவகைகள் : *

கடவுள்வாழ்த்திலன்றி நூலுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதிமுதலியன, யாவரும்படித்தறிந்து இன்புறுதற்பாலன ; அவை வருமாறு :—

விநாயகர்துதி : (உஎ) உச, †

சிவஸ்துதி : (உஎ) கூசு, எஅ, (நக) க௦, கக, கஉ;—இவைமுற்றும் துதியாகவுள்ளகவிகள். (உ) ச, (எ) உ, (கஎ) உ, (உச) ந, (உஎ) உஎ, கூரு, (உஅ) அ, கூ, (நரு) உசு, ந௦, (நக) கஉ, (சக) எ, (சந) உச, (சக) ரு, (ருச) கஎ, (ருஎ) கஅ, (சுஉ) உந;—இவை சிலஅடிகள் துதியாகவுள்ளகவிகள்,

அம்பிகைதுதி : (உஎ) உசு,

திருஞானசம்பந்தர்துதி : (நஎ) ந௦,

மூர்த்தநாயனர்துதி : (ருக) கரு.

நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள் :

நூலாசிரியர்கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காணப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன. அவை ஒருபகுதிப்பட்டனவல்ல ; அவை வருமாறு :—

"க. உலகத்தானானோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை இவர் கூறுதல்போலவும் பிறர்கூறுதல்போலவும் உள்ளன : (திருநாட்சிச் சிறப்பு.) கச, (உஎ) க, (நக) உஉ, (நஉ) உரு, (நச) கக, (நஅ) எக, (சச) ருஅ, (சரு) கஅ, (சக) நக, (ருச) ரு௦, (சுந) உக.

உ. திருவினையாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகியதென்பதைப் புலப்படுத்துவன : (ந௦) நக, (சஅ) நஎ.

ந. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையைநினைந்து மனமுருகிச்செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன : (ரு) எ, (எ) கக, (ந௦) ருசு, (நஉ) உரு, (சஅ) சக, (ரு௦) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சிலபகுதிகளின் இறுதியிலுள்ளன. (நஅ) எஉ, (ருசு) கக.

* துவளக்களும் இவற்றின்பின்னுள்ளவைகளும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கமாக இங்ஙனம் எடுத்தக்காட்டும்படி நேர்ந்தது.

† [( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவினையாடல்களையும், ஷேயுவையாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

டு. பாவத்தால் ஒருவர்வருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலையும், பின்னியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக்குறித்து மகிழ்தலையும் புலப்படுத்துவன : (௩௪) ௨, ௪, (௩௮) ௫௧, (௬௩) ௨௩.

சு. திருவினையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சிலசாதியாரின் விசேடத்தைக்கூறுவன : (௨௩) ௨௫, (௫௯) ௧௮.

இங்ஙனம் வருவன இன்னுழிபல.

பொருளணிகள் :

இவருடையவாக்கிற் பலவகைப்பொருளணிகள் அங்கங்கேவந்துள்ளன வெனினும் மிகுதியாகக்காணப்படுவன, கருத்துடையனையனியும் கருத்துடையடைகொளியனியுமே; அவைவந்துள்ளவற்றுட் சிலஇடங்கள்வருமாறு : (௭) ௨, (௧௧) ௧, (௧௬) ௮, (௩௬) ௭, (௩௯) ௧௨, (௪௨) ௮, (௪௪) ௮, ௧௩, (௪௬) ௧௧, (௪௭) ௯, (௫௬) ௧௦, (௬௨) ௧௩, ௧௭, ௩௪, ௩௯.

சொல்லணி :

சொல்லணியைச்சார்ந்த மடக்கணிகளை

இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்; அவை வருமாறு :

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யானை கோதைதன் பரிசனத்தால்.. பரிசயானது இலத்தியைச்சொரிந்தது. ௬௬. எங்களுடும். ௧௯௯.

அருகரருகராக் கண்டேம் - சைனர் கோலக்கோலம் - பன்றித்திருவுருபாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தவம். ௨௧௦.

தேம். ௧௨௮. சந்திர மாவ னித்தான் சந்திர மாருலத்தான் : சந்திரமா - பொற்குதிரை. ௨௧௬.

ஆயிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிலத்தான் : சந்திரமா - பொற்குதிரை. ௨௧௬.

சொர்ந்து : ஆவி-தடாகம், உயிர். ௧௫௫. ௨௧௬.

இடையிடையும்படி : இடையும் சம்புமா சமத்தியாலே சம்புமர்த்தாழக்க : சம்புமா - சிவபெருமானுடையபெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள். ௮௨.

படி - வருந்தும்படி. ௧௯௨. சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச்சரங்கொண்டான் சரமிலாதான். ௨௦௬.

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டெக்கிர வேல் விற்றசெழியன். ௫௨. செட்டியாஞ்செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன்மராகியமுருக்கடவுள். ௫௦.

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலன் : சத்தி - வலி, வேல். ௫௩. செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான்

கரிகரியாக - யானை கரியாக. ௬௬. தாணு தாணுவே யெனவிரந்தான் : தாணு - சிவபெருமான், குற்றி. ௮௫.

கணககோ கணகவாயி - பொற்றாம்பலவாயி. ௧௮. துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து : துதிக்கை - துதிசெய்தல், தும்பிக்கை. ௫௩.

கூட்டமதாகக் கற்பித்தருளினை கூட்டில்லான் : கூட்டம் - மாளிகைவிசேடம், வஞ்சனை. ௩௫. நரிகளணரியாது. ௮௧.

கைதவகைள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக; உனக்கு வஞ்சனையாகாது. ௨௦௪. கைதவ, ௧௩௬.

[எண்கள் புக்க எண்கள்.]

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி: நாமளித்த வேலை - அச்சத்தை உண்டிபண்ணிய கடல், யாங்கொடுத்த வேற்படையை. இஉ.

பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான்: பத்திரம்-தருமகம்; பத்திரன்-பாணபத்திரர், ககௌ. பயங்கொண்டு வந்ததெவரும் பயங்கொள்ள: பயம் - நீர், அச்சம். கசு.

புயலகத்துப் பேரும்புயல்: புயல் - மேகம், நீர். நடு.

பைங்கண் வேழத்தை...செங்கண் வேழம்: வேழம்-கரும்பு, யானை. நஅ. மாலையங்குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலையெய்தி: பாணர்மாலையர்-பாணர் மகளிர்;விறலிசார். மாலை-மயக்கத்தை. ககஉ.

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர்மாலையின்னுலாவ, உரசு.

மாறன்மாறி: மாறன் - பாண்டியன். உரு.

மாறனாழ்துயர் கெட மாறியாழினார்: கடு.

ஞாறன்மாறனென்றாங்கரும்பெயர் பெற்றோன். கக.

வளையினால் வளைத்தனன். இஎ. வாசியை வாசியாக - குதிரையை விசேடமாக. அரு.

விடை விடைகொண்டு - இடபம் இத்தல்கொண்டு. கஉ; "சொல் விடைகேட்டுச் செல்விடை வெற்பும்" என்பது மதுரைமணிக் கோவை, உஅ.

வேடனிட குழையி கேழறசை நாடுபவ வேடனுடல் வீடவடுவேரார். ந.

வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று: வேலை-கடல், காலம், தொழில். நசு.

இந்நூலில், வேறுபொருளின் வினாவழிதலியகாரணங்களால், சொற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

சன: ககௌ.

அரகர. கௌ.

இடந்தருமிடந்தரும்: சௌ.

உதவுவமுதவுவம். கௌ.

என்கையில் வளைநெரிந்த தென்கை

யில் வளைநெரிந்தது: இஎ.

என்னைவிடென்னைவிடு: இஎ.

எனக்கெனக்கு: இஎ.

ஒக்குமொக்கும்: சஎ.

காத்தருள் காத்தருள்: கௌ.

சிவசங்கர சிவசங்கர: ககஉ.

தருமநெறி தருமநெறி: கக.

திருச்சிற்றம்பலந்திருச்சிற்றம்பலம்: உ.

திருவம்பலந்திருவம்பலம்: உ.

துயிலுணர் துயிலுணர்: இஉ.

நல்ல நல்ல: இஎ.

நிலலும் நிலலும்: இஎ.

நிறைந்தன நிறைந்த: கௌ.

பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்: உ.

போனது போனது: கௌ.

வணங்குமினீர் வணங்குமினீர்: சக.

வந்துபோம் வந்துபோம்: இஅ.

வரும் வரும்: அஉ.

வளர்ந்திட வளர்ந்திட: சௌ.

வளைத்திடும் வளைத்திடும்: அௌ.

வளையல்கொள்ளும் வளையல்கொள்ளும்

விடு விடு: கக.

விடும் விடும்: சக, எஅ.

இதில் அவ்வவ்விடத்துவந்துள்ள

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள்:

அடிமைக்கு நல்லவர். உஉரு.

அடியவர்க்கெளிய சுந்தரன். கசக.

அடியவர்க்கெளிய சொக்கன். கௌ.

அடியவர்க்கெளியவர், இக, இஎ.

அடியவர்க்கெளிய வெம்பெரு மான்.

சக.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அடியவர்திரித்து நல்லவன். கடுஎ.
அடியவர நன்மைதின்மை பவ
ன். ககடு.

அடியார்க்கு இனியன கொடுக்குஞ்
சொக்கன். நகூ. [ககூ.

அடியார்க்கு நல்லான். க00, ககடு,
அடியார்குறைதீர்ப்பான்: நடு.

அடியார்தங்கட் கெளியவன், ககடு.

அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.

அதிரவீசியாடுவான், க0எ. 'சியாடுவாய்'-(திருநா. தே).

அந்தநாயகன். கக; (அந்தம்-அழகு).

அபிடேகச்சொக்கன். நச. [அபிடே
கம் - கிரீடம்]; "அபிடேகச்சொக்
கர்" (மதுரைக்கல. சச, நடு).

அருடேங்குநாதன். எ0.

அருந்தவன். ககக, 2க2; "தாழ்சடை
ப் பொலிந்த வருந்தவத்தோற்கே"
(புறநா. கட).

அருவமெய்யினன். நகூ.

அருளாகரன். ககக.

அழகன். கக, ககக, ககடு, 2உடு;

"அழகனியுங்கன", "முப்புரஞ் செ
ற்ற வழக" (திருநா. தே.), "அழ
கனே யாலவாயி லப்பனே" (திரு
நா. தே.)

அழகார்மெய்யன். நச.

அழகியசொக்கன் நடு; (மதுரைக்கல.
ச, நடு, கச); "அழகிய சொக்கர்க்
கு" (மீனாட்சி. காப்பு. ச).

அழகிய பெருமான். ககஎ.

அற்றவர்க்கற்றசிவன். கஎக; "அற்ற
வர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வால
வாயாவது மிதுவே" (நா. தே);
"அற்றவர்க்கற்றேன்கூறும" (திரு
வாணக்காப்புரானம், நைமிச. 2க.)

அற்றவர்க்கற்றசெல்வன். கசகூ.

அற்றவர்க்குற்றசிவன். கஎக.

அற்றவர்க்குற்றசெல்வன். கசகூ.

அன்பர்க்கன்பன். ககஅ, ககக.

அன்பர்சுமை பூண்டுகொண்டான்.
எஎ.

அன்பர்தம்பிழை பொறுப்பவன். சக

அண்ணையொப்ப அணுக்கட்கு நல்ல
வர். ககச,

ஆதி. நடு; "ஆலவாயிலுறையுமெம்
மாதியே" (திருநா. தே. ச-க0).

நாதன். நஎ, கஎடு.

நாயகன், சந.

ஆதிமுனி, நடு.

ஆலவாயத் தருமமூர்த்தி. கந, நடு.

ஆலவாய் மெய்யன். நச, க2.உ,

க2டு, கஎஅ.

ஆலவாயமுதமன். 2க2,

ஆலவாயமுதவாக்கன். சகூ.

ஆலவாயமுதவாயான். கஅ.

ஆலவாயமுது. இ0.

இசைக்குநல்லான். 20க.

இசைச்சொக்கன். ககூ0,

யற்சொக்கன். நடு.

உற்றவர்க்குற்றவன். க20உ.

எளியசொக்கன். கசடு. [20ச.

எளியவர்க்கெளிய சொக்கநாதன்.

ஒப்பிலழகன். கஅ.

கருணைமெய்யன். கக2.

கருணைமேணிப்புண்ணியன். கடுஎ.

காரணமுதல்வன். 2டு.

காரணவான். எ2.

குஞ்சரத்தாங்கோயிற்முழகன். கசக.

குஞ்சரத்தாங்கோயிற்கூத்தன். ககந.

குழகன். ககக; "குழகனே" (திருநா.
தே. எ).

மில்லான். நடு.

கூத்தன். கநந; "கூத்தனே" (திரு
நா. தே. எ).

சாலநல்லவன். கடுஎ.

செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன்- கஅடு.

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன். க2கூ.

செழியர் நாதர். கச.

சேட்டநாதர். கச.

சொக்கமூர்த்தி. கஅடு.

சொக்கவேந்து. கஅடு.

சொக்கன் (சொக்கர்) 2, 2டு, 2எ, நடு,
20ச; "ஆலவாயச், சொக்கன்",

"ஆலவாயச், சொக்கனே" (திருநா.
தே). (மதுரைக்கல. இ, க0, சந,
சகூ, அக; மீனாட்சி இரட்டைமணி

மாலை, 2, க0)

சொக்கு. கஎ, ககடு, கசச.

துனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன், நடு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தெய்வப்பாண்டியன், ச.

தெய்வவான்வழுதி- ௨௮.

தென்னவர் இளைஞர் நல்லசெல்வன்,

௧௭௧.

தொழுவவர்க்கெளியான், ௧௮௧.

நயந்தவை யாவையும், நல்க வல்ல

வன். ௩௦.

நல்லடியார்க்கு நல்லான். ௧௦௦, ௧௧௬.

நற்றமிழிறைவன், ௨௦௬.

நற்றவன், ௪௦.

நாயனார் (நாயன்). ௭௮, ௧௬௬, ௧௬௭,

நேசர்க்கு நேசன். ௧௧௧.

பண்ணிசைச்சொக்கன். ௨௦௧.

பத்தர்கன்பத்தன். ௧௦௬, ௧௧௧, ௧௧௭,

௧௨௧, ௧௩௧, ௧௪௬, ௧௪௯, ௧௭௦,

௧௭௨.

பத்தர் பத்தன். ௪௭, ௬௦, ௧௪௮,

௧௪௯, ௧௪௯.

பத்தர் வாழ்வு. ௬௭.

பழிக்கஞ்சொக்கன், ௨௨௦.

பழியஞ்சுஞ் சொக்கன். ௧௧௧. “பா

வமேபாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கரு

க்கே” (மதுரைக்கல, ௨௯)

பாண்டி நன்னாடன். ௧௧௧.

பாவறிந்த நாவலுடன். ௪௧.

புகழ்க்கினியான். ௧௧௨.

புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன். ௧௮௧, ௨௨௦.

புகழ்க்கு நல்லோன். ௨௦௦, ௨௨௮.

புகழ்கொண்டான். ௨௧௨.

புழுகு நெய்ச்சொக்கர். ௩௪; (மதுரைக்

கல, ௮௨, ௮௩; மீனாட்சி. ஊசற்.

௧-௧௦).

முனிவன். ௧.

மெய்யார்க்கு மெய்யன். ௧௬௭.

மெய்யன். ௧௧, ௩௪.

யாவும்வல்லவன். ௬௦.

வணங்குவோரிணங்கன். ௮௩.

வாசிவாரியப்பெருமான். ௬௩.

[இத்திருநாமங்கள், இத்தலத்தொடர்புள்ள நூல்களிலும் பிறநூல்களிலும் பயின்று வந்திருத்தலின், இங்கே எடுத்துக்காட்டப் பெற்றன. இவற்றுள், ஒன்றன் பரியாயங்களாக உள்ளவற்றையும் அடைமொழிகளால் வேறுபட்டுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்க.]

இந்நூலால்தொரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

(க)—ஊர்கள்:

ஐளுடையார்கோயில்-திருப்பெருந்தறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவங்கொண்டு திருவாதவூரடிகளை ஆட்கொண்டருளிய இடமாதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இது துறையெனவும் வழங்கும். ௭௨, ௭௬, ௮௧.

இராமேச்சரம். ௬.

இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மேகங்களைக்கட்டிச் சிறைப்படுத்திய இடம்; ‘கட்டுநல்லூரிருஞ்சிறை’ எனவழங்கும்; மாணமதுரை (வானரமதுரை) க்குச் சமீபமானது; ௧௬௨.

உத்தரகோசமங்கை. ௮௮, ௮௯, ௧௦௦,

உப்புர் - உருத்திரசன்மனாருடைய ஊர்; இதில் இராமராற்பூசிக்கப்பட்ட விநாயகராலயமொன்றுண்டு; இவ்வுழர் பரம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது. ௪௯.

ஏழர்கள் - மேகத்துக்குப்புண்கொடுத்த உபகாரியினுடைய ஊர்கள்; இவை களவேள்விராட்டிலுள்ளவைகள்; இவற்றுள்ளொன்று நாமுனாவரன்பது. ௧௬௪.

கட்டுநல்லூர் - பாண்டியராசன் மேகங்களைப் பிடித்துக்கட்டிய இடம்; இஃது இருஞ்சிறைக்குச்சமீபமானது. ௧௬௨.

கழுவர் படைவீடு - இது சமணர்கள் ஏறிய ௮௦௦- கழுமரங்களின் வரி

[என்சன் பக்கங்கள்]

சைமுடிந்த கீழைக்கோமயாகிய இடத்திலுள்ளது; தி ப்பூணத்தின் பக்கத்தது; இங்காலத்தக் கருவேறுமடை கழுவேறுகடையெனவழங்கும்; கழுக்களின்வரிசைமுடிந்த மேலேக்கோமயில், மேலேக்காலென ஒருநள்ளி கருள.

கீ.சி. எ.

கரிவ. நல்லூர். தாகம் திரும்பொருட்டுக் குளமுதலியவற்றிலுள்ள ஓலந்தையுண்ட குண்டோதான், மணிதர்நந்நைய ஜலகஷ்டத்தைத் தீர்க்குப் பொருட்சிவபெருமான் கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய நீர்நிலை உள்ள, டத்தர்குழந்த நீர்நிலையையுடையனார்; காவணம் - பந்தர். ௩௦.

காவிப்பூம்பட்டினம். இது பட்டினமெனவே அக்காலத்து வழங்குவந்தது. ௬௨, ௨௧௬.

காவையார்கோயில். ௭௩.

கோடுங்கோளூர் - கழறிற்றறிவார்நாயகுறையை இராசதானி. ககளசிதம்பரம். ௨, ௧௦௦.

கீகாழி. ௨௨௨.

செல்லநகர். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லநாடெனவும் பரசுராம சதுரலோகமங்கலமெனவும் கூறப்படும். ௨௨௮.

தனிச்சயம்: இது பாண்டியன் இந்திரனைத்தனித்தின்று சயித்த இடம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ்பெற்ற, முருகக்கடவுளின் ஆலயத்தையுடையது; 'ஐயங்கோட்டை தனிச்சயம்' எனவழங்கும்; க. "பச்சிமத்திசைக் குருத்தமத் தனிச்சயத் தினிற் பிணைப் பெருமாளே" (திருப்புகழ், ௬௨௦)

திருநெல்வேலி. ௬.

திருப்பத்தூர். ௧௩௩.

திருப்புறம்பயம். ௨௧௭.

திருப்புவணம். ௧௩௭, ௧௬௩.

திருமருகல். ௨௨௧.

திருவாதலூர். ௬௮, ௮௧.

திருவிடைமருதூர். இது, திருவிடைமருதெனவும் வழங்கும். ௧௭௩.

திருவேடகம். ௧௩௩.

நரிக்குடி. இஃது ஆளீடை நாயகர் நரிக்களைக் குதறையுளக்கய இடம்; புதுக்கோட்டையச்சார்ந்த மிழைநாட்டிலுள்ளது. ௮௧.

நாமனூர். மேகத்திற்குப் புண்கொடுப்போர்யாரென்று பாண்டியன் கேட்டபொழுது, வந்த மந்தையோலாத் தள்ளிவிட்டு, 'நாம் குன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு புண்கொடுத்தற்குவந்த உபகாரியிலுடைய ஊர்; இது, களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழர்களுள் ஒன்று. ௧௬௪.

பட்டமங்கலம். இது, சோமசுந்தரக்கடவுள் அட்டமாசித்தி அருளிய ஊர்; பட்டமங்கையெனவும் வழங்கும்; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; ௧௩௨.

பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலம் - செல்லநகர். ௨௨௮.

பழமதுரை. இது கடல்கொள்ளவந்த மதுரை; இஃது இப்போதுள்ள மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத் தெரிகின்றது; "தமிழொடுபிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்தகொடி" (மீனாட்சி. சப்பாணி. ௧ - ௩); பழமதுரைமேடென்ற சூரிடமும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒருமுனியின்கோயிலும் அங்கேயுண்டு. ௩௨.

பெருங்கிராமம். சோமசுந்தரக்கடவுள் விருத்தகுமார பாலராகியருளம்படி பத்திபுரித்தொழுகிய மங்கை அவதரித்த ஊர். ௧௦௧.

மணலூர் - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மணற்புரமெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற்குறப்பெற்றது இதுவே. ௧௮௮.

மாடக்குளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குளமென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தேரிடம்; இஃது ஒருதாலுகாவாகவும் இருந்தது; அவ்விடத்தில் ஒரு குளமுண்டு. 'மாடக்குளம் பெருகினால் மதுரைபாழ்' என்ற ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றது. ௩௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மானமங்கலம் - திருவாதவூரருடைய முன்னோர்களிருந்தவர்; இதனால், அவர்கள் மானமங்கலத்தாரென்று கூறப்படுவர்; இவ்வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும். ௧௯, ௮௦.

வடநீருவாலவாய் - இஃது, இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சோமசுந்தரர்க்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. ௧௧.

வேதாரணியம். ௧௨௨.

(உ)—குலங்கள்:

ஆதிமரபு. (சூரியகுலம்) ௨௨, ௩௪.

ஆமாத்தியர்குலம். ௬௬.

உக்கிரகுலம். ௧௧௯, ௨௧௩.

கொந்தகக்குலம். மதுரைக்கு அக்கினிமூலையில், ச-நாழிகைவழித்தூரத்திற் கொந்தகையென்று ஒருருண்டு; அதிற் கொந்தகவேளாளரென்று ஒரு வகுப்பினருள். ௧௪௦.

சந்திரகுலம். ௨௧௬.

சூத்திரகுலம். ௧௮௧.

(ஈ)—சங்கப்புலவர்கள்:

இடைக்காடர். இவருடைய ஈஊர் மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளதாகிய இடைக்காட்டுரென்று கூறுவதுண்டு. ௧௦, ௧௧.

இறையனார். இவர்பெயர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவும் இந்நூலுள் வழங்கும். ௪௧.

உருத்திரசன்மர். ௪௯.

கபிலர். ௩௯; ௪௦, ௧௦, ௬௮.

நக்கீரர். இப்பெயர், 'கீரர்' எனவும் வழங்கும். ௪௧.

பரணர். ௩௯, ௪௦, ௧௦.

மதுரைப்பேராலவாயார் - இறையனார். ௪௧, ௪௮.

[சங்கப்புலவர்கள்: ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புளார், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாணரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.]

(சு)—சங்கப்புலவர்களல்லாத

தமிழ்ப்புலவர்கள்:

காரியார். ௧௮௧.

நாரியார். ௧௮௧.

(ரு)—சாதிகள்:

அதி - வலைச்சாதி; 'அதிபத்தர்' என்பதனுணர்க. ௧௪, ௧௧.

பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர். ௨௧௧.

வன்னியர். ஏ, ௧௪௦, ௨௦௭.

(ஊ)—சில பழையவழக்கங்கள்:

ஒருவர் ஒருசெய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனைமறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின்தலைப்பை முடிந்துகொள்ளுதல். ௧௬௯.

தும்மியவர்கள் சிவாயவென்றல், ௧௭௯.

பரிகலசேடமுண்ணல். ௧௮௧.

(எ)—தனிப்பாடல்கள்:

பாடல்கள்.

ஆக்கியோர்கள்.

'அங்கங்குலங்க' ...

(சோமசுந்தரர்க்கடவுள்) ௪௪.

'குன்றமெறிந்தாய்' ...

(நக்கீரர்) ௧௬௧.

'கொங்குதேர்வாழ்க்கை' ...

(இறையனார் அல்லது மதுரைப்பேராலவாயார்) ௪௩,

'சங்குறுப்பது' ...

(நக்கீரர்) ௪௪.

'நெட்டிலையிருப்பை' ...

(கபிலர்) ௬௮.

'மதிமலிபுரிசை' ...

(சோமசுந்தரர்க்கடவுள்) ௧௬௬.

(அ)—தாண்டவம்:

சொக்கத்தாண்டவம். ௨௭.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

(க்)—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள் :

'சடையாய்' உஉக. ௨௨.
'செய்யனே' கஉசு.
'தளிரிளவனர்' கஉநூ.
'தேனுதவன்னி' கஉஅ.
'நீலமாமிடற்று' கஉடு.
'பிரமனார்' கஉஅ.
'போகமார்த்த' கஉந.
'மங்கையர்க்கரசி' கஉடு.
'மந்திரமாவது' கஉக.
'மானினேர்விழி' கஉஅ.
'வாழ்கவந்தனர்' கஉடு.
'வானிற்பொலி' கஉந.
கஉஉ.
கஉந.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், அறங்கணாநாவினார், காழிநகர்ப்பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச்சிறுவர் "வருவானெரு சோழியவைதிகளும்" (தக்க. கஅக), ஞானபூரணர், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நானுகவிப்பெருமான், பொய்யிலாயானை, மறைஞானி, வாதுசெய்தவாரணம், வைதிகவாரணம் என இந்நூலுட் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

(கௌ)—திருவினாயாடற் சம்பந்தமான சில பழமொழிகள் முதலியன :

அடியார்க்குநல்லார்பத்திரம். ககஅ. மன்னவனெப்படி மன்னுயிர்ப்படி.
இயசொக்கனென்னும் தோலா (கருத்து) உருந.
ககக. ககஅ. மின்னாமலிடிக்குமா. கஉ.

ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை (கக)—தீர்த்தங்கள் :

(கருத்து) ககஎ. எழுகடல்: ஒருதடாகம்; காஞ்சன
இலச்சினைவாயில். கக. மாலேக்காக வருவித்த எழுகடல்களும்
உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை. தன்பால்வந்து அடங்கப்பெற்றமையி
டுக. ன், இஃது இப்பெயர்ப்பெற்றது; இதன்
காமனுக்குக் கண்ணிலை. ககடு. ில் மிகப் பழையதாகக்
கொல்லொண்ப்படை எவர்க்கும் கஞ்சனமாலேகோயிலென்று இருத்
வெல்லொணுது. கஉ௦. தின்றது. நக.

சடைகொடு வெருட்டல்வேண்டா. கங்கை. எ, ககஉ, கசஅ.
சடு. கம்பனை-ஒருநதி; இஃது இலங்கை
சொக்கன்றுசு. கௌ. த்தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்
தண்ணைக்கொல்லவந்ததாயினும் பசு டாவது; கஉ.

வைக்கொல்லலாகாது. கஉ௦. கல்லனை-ஒருநதி; இலங்கைத்தீவி
நெற்றிக்கண்காட்டினாலும் குற்றம் ற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டா
குற்றமே. சடு. கண்ணியாகுமரி. ககஉ. [வது; கஉ.

பட்டகுணம் சுட்டாலும்போகாது. காவணவாலி. ந௦.
ககஉ. காவிரி. கஉந.

பரணர்தம்மடியார் பரதேசம்போ கொண்டாழி - சோழனை உட்கொ
னல் விறகையும் சுமந்துகொண்டமீள ண்டி ஆழ்த்தியதோரோடை. எ, கஎ௦.

வருவார். ககடு. சரவணப்பொய்கை: — இது திருப்
பார்ப்பான்முறையிடு பசுப்பாய்ச்ச பரங்குன்றத்திலுள்ளதோர் தீர்த்தம்;

லோடுசரி ஐவ்வது முட்டிப்பார்ப்பான் கச௦. பூதங்கண்டகுளம்: — இது திருப்
முறையிடு மொட்டைப்பசுவின் பாய் பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ள தோ
ச்சலொடு விட்டுப்போனது. ககக.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ரேரி; 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும்; குண்டோதராகியபூதத்தால் வெட்டப்பட்டது; இதன்கரை பூதங்கண்டதூகையென இச்சாலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடைநீட்டிப் பறம்பெனச் சிறியமலையொன்றுண்டு; வெட்டியமண்ணையெடுத்துக் கரையிற்கொட்டிய கூடையைக் குண்டோதராகியபூதம் இதில்தட்டியதென்பர்; ௩௦.

பொற்றாமரைப் பொய்கை. கடி, கசக.

மணிகர்ணிகைத்துறை. ஏ.

மாவலிகங்கை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவற் சமனொளிமலையி லிருந்து உண்டாவது. சுஉ.

மொய்யார்பொய்கை - திருப்பெருந்துறையிலுள்ளதோர் தீர்த்தம். எஉ.

வலவை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவற் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; சுஉ.

வையை. (எதுகை) க௩௫, க௩௭.

(கஉ)—நாடுகள் :

கப்பிஞ்சிநாடு. இது பாண்டிவள நாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இந்நூல் இயற்றப்பெற்றதிடம். ௨௨௮.

கருநாடதேயம். க௭௮, க௮௩.

களவேள்விநாடு. இது பாண்டிவள நாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் ஒருபாண்டியன்

களவேள்வியெய்தற்கு இடமாவிருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; காட்டுநாடெனவும் கூறப்படுமீ. இந்நாடு, மூவையன்வண்ணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குக்கீழ்க்கேயுள்ள வீரசோழனென்னுமர் இதன் கண்ணென்று தெரிகின்றது. க௭௭.

காட்டுநாடு + களவேள்விநாடு. க௭௭, ௨௦௭.

கார்வளங்கோண்மண்டலம். பாண்டிநாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது, தன்பாற் கப்பிஞ்சி

நாட்டை யுடையது; பரம்பக்குடிக்கு வ.

மழைக்குப் புண்கோடுத்த மங்கல நாடென்பது இதுவேயென்று சொல்லுகின்றனர். ௨௨௮.

சோரூடு. க௫௮.

சோழனாடு. க௫௮.

துவனாநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; வைபுகையினால் லுளளது;

பது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள துவளாமாநென்னுமராக இருத்தல் கூடுமென்கின்றனர்.] க௭௭.

பாண்டிநாடு. க, கூ, க௩௩, க௫௮.

மிழலைநாடு. ௮௧.

(க௩)—நியாயம் :

காகதாலியம். க௩௨.

(க௭)—நூல்கள் :

இறையனார்பொருள். ச௭.

உத்தரமாபுராணம். க௮.

உத்தராகம கோசங்கள். ௫௭.

கணிதநூல். ௨௨.

கபிலரந்தரதி. ௫௭.

கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி. [ச௭.

திருமுருகாற்றுப்படை. க௭௦.

நக்கிரியற்றிய (நூலிலுள்ள) ௫-ம் பனுவல். ச௭.

புரவிநூல். சு௮, ௭௦.

மடைநூல். ௨௮.

மயனூல். க௮௭.

(க௫)—மடங்கள் :

தில்லைமாளிகைமடம். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளியிருந்ததிடம். ௫.

வாசீசுவாமி மடம். - இது திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியையனார் சைனர்களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளியடபாழுது தங்கிய இடம்; இது ஞானமீர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோவென்று நீனைத்தற்கு இடமுண்டு. க௨௫.

(க௭)—மந்திரங்கள் :

அகமருடணம். க௭௭.

சடாக்கரம்=ஆறெழுத்து. க௭௦.

கஅ0.

சொட்டை - ஒருகைவாள், தகர,

[இக.]

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தப்பு - ஒருவகைப்பறை. ௨௦௭.

தவ்வும் - தாவும். அடு, கூஅ.

திண்ணிமை. கூஉ.

திருக்கைச்சிறப்பு. கசக.

துவர்ப்பிடித்து மறிப்ப, கசக.

தொத்துவர். கூக.

தொப்பாரம் - முடிவிசேடம்; இஃது

இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாவயங்க

ளிறெ றும்பாலும்காணப்படும் கூக.

நரியாது - நரித்தன்மைஇல்லாமல் அக.

நன்பு - நன்மை. அ, சக.

நாயன் - தலைவன். கூக, ககக, ௨கக.

நையாண்டி பாடல். ககஉ.

பகுத்து - பங்கிட்டு. ஏ, கூஎ, கஅஎ.

பணிக்கு. ககடு.

பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள். அக.

பரிவேத்தா - தமையன் மணஞ்செ

ய்து கொள்ளாதிருக்கையில் தான்

மணஞ்செய்து கொண்டதம்பி.

கடுச, கடுடு, கடுக.

பழுத்துரைத்த. இஎ.

பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையா

ட்டு. ௨கக.

பாராவளை - ஓராயுதம். கசஉ.

பிசகல். அஅ.

பிறிதுசாபம் - சாபவீடு. ௨௦, ௨க.

புழகு - மலையெருக்கம்பூ. ககக.

பூணித்து. கஎச.

பேரிளமை. கூஎ.

பொக்கணம். கூக, கூஎ.

மகன்மை - மகனாகக்கொள்ளுதல்.

கசக.

மச்சம். ௨கடு.

மலர் - பூப்பு. கடு.

மழுப்பவல்லான். கூஎ.

மாமடி-மாமன்; மாமடிகளெனவும்வ

மங்கும். கூஉ, இச.

மாலே - விறலி. ககஉ, ௨௦க, ௨௦க.

மாறு - மலாறு. அஉ.

மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து. க௨க.

மொக்கணி - குதிரைக்குக்கொள்ளுக்

கட்டிம்பை. கூஉ.

மொஞ்சுக்கையர் - சைனர். கூடு.

மொத்தம். அஅ.

வகுந்த - பிரித்த. ககக.

வணிககுரியர். கடு௦.

வரிசை. கூக, க௨ச, ககக.

வழிசெய் - வகைசெய். கசஉ.

வன்னியர் - சேனைத்தலைவர். எ.

விலாவொடித்தல் - சிரிக்கச்செய்தல்.

ககஉ, ககஉ.

வேணும் - வேண்டும்; (எதுகை)

கக௦, ௨க௦.

வையாளி அல்லது வையாளி, எக, அச.

இதில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள்.

இந்நூலிலே தேவாரமுதலியவற்றிலுள்ள சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் பொருள்களையும் பெற்றுவரும் செய்யுட்கள் மிகப்

பல; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

[பின்னுள்ள எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டவை திருவிளையாடல்களையும், மற்றவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

[தேவாரம்.]

திருநா. மதுரை: “அதிரவீசியாடுவாய்” = (க௨) க௨, ௨க: “ஆடின அதிரவீச”; “அதிர வீசியாடுவா நென்றும்”

சை, திருவலஞ்சுழி. “என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை” = (க) கக: “என்னபுண்ணியஞ் செய்ததம்மன்”, (இடு) ௨க: “என்னபுண்ணியஞ் செய்தேன்.”

திருநா. மதுரை: “முனைத்தானெயல்வார்க்கு முன்னே தோன்றி”
 =(திருநக) கடு: “தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு நெவர்க்கு முன்
 னர், தன்னுறு திணைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும் மூர்த்தி”; (க) கசு:
 “மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெ டுந்த திப்பிய விலிங்
 கம்.”

ஷை திருவாரூர்: “நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வா
 னும், விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்” (உஅ)
 அச: “மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோன், ...நரி
 கடம்மை.....குதிரை யாகச் செய்புதோன் றாமல் விட்டரின்”.

[திருவாசகம்.]

கீர்த்தி. சக: “இந்திர ஞாலங் காட்டிய” ஷை கூச: “இந்திர ஞாலங்
 போலவந் தருளி” =(உக) கசு - “இந்திர ஞாலஞ் செய்வது.”

கீர்த்தி. இட - இக: “வாத ஐரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்
 பொலி காட்டிய பண்பும்” =(உஎ) க: “சிலம்பொலி துளங்கக்காட்டும்,
 வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத ஐரால்”; (உஅ) கசு: “வாதையம்
 புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்ட.”

திருச்சுத. கசு: “பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கட
 மை போற்றி”, நீத்தல். க: “பொழுப்பரன் நேபெரி யோர்சிறி யோர்கடம்
 பொய்யினையே” =(கஉ) கசு - “பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத்
 தருள்.”

திருவேம். கசு: “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” =(உஎ) கக:
 “தினாபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையை.”

திருவம். கசு: “அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவீத்த, வப்
 பார் சடையப்பன்” =(கக) இ: “மன்னவர் முடிசு வீத்து .....
 இன்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய, தென்னவன் பாண்டிநாடு
 சிவலோக மான தன்றே”

கோயினீழ்த்த. க: “நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனே.” =(உஅ) கஉ:
 “நரிகா னரியாது நீர்.”

அருட்பத்து. க - கர: “அதெந்துவே யென்று” =(கடு) உசு: “எந்து
 கீர் புதல்வ ரெல்லா மிப்பொழு திணந்தது.”

திருப்பொற். கஅ: “அயன்றலுகொண்டு .....நாமே” =(இச)
 க - “அயன்றலையறுத்தல்..... சால, வாழ்த்தி”.

திருச்சுத. கர: “என்பொலா மணியே”, புணர்ச்சி. க: “என் பொல்லா
 மணியைப் புணர்ந்தே”, அச்சு. க: “என்பொலா மணியை யேத்தி”=(உ௦)
 உ: - “என்பொலா மணிக்குச் சொல்வல்.”

குலா. க: “ஓடுங் கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டு” =(உஅ) உ: “பொருந்
 துகோ வனமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை.” கவந்தி - கோவணம்.

கீர்த்தி. ௨௭-௨௮: “குதினையைக் கொண்டு குடநாடதன்மிசைச், சதூர் படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்”=(௨௮) ௨௯: “வந்தது முதுபரிச் சாத்து”. (௨௯) ௧௭: - “சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய்.”

நீருப்படை, ௧: “பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்” = (௩௪) ௧௭: - “பாண்டிநன் னாடனே.”

[திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.]

௨௪௨: “சத்திய பொக்கணத்து”=(௧௬) ௧: “பொற்பு யத்துறு பெர்க்க ணந் தூக்கினுள்.”

[பெரியதிருமொழி.]

௧ - ப, ௧: “குலந்தருஞ் செல்வந் தந்திமும்.....நாரா யணவென்னு நாமம்”=(௧௮) ௧௧: “குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும்.....நமச்சிவாய.”

[தொல்காப்பியம்.]

பாயிரம்: “அறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய”=(௧௭) ௧௧: - “அறங் கரை நாவி னானும்.”

[இசைமரபு.]

“சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கம்.. .....இயல்பு”=(௧௪) ௧: - “இன்று பூசை குடமுழக்கம்.....அனைத்தும்”; ௧௧௦-ம்பக்கம் பார்க்க.

“உள்ளாளம் வந்து.....உரை”=(௧௪) ௧௩: “ஒடுக்குள் ளாளம்... தொழில் பத்தும்”; ௧௧௧ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“பெருக்குரல் கட்டை.....ஆகா வெனச்சொன்னு ராய்ந்து”=(௧௭) ௧: “பூனைபெருக்குரல்.....வியந்தா ரில்லை”; ௧௧௧ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“துய்யமொழி மென்ருயிலும்.....நால் வேதத்துள்”=(௧௭) ௨௮: “ஆங்கரி முர்ந்தியென்ன.....யாரும்”; ௧௧௨ - ம்பக்கம் பார்க்க.

“மாத்தினாகளொன்பானும்.....ஐந்துநிற மாம்”; (௧௭) ௨௯: “தணி வின் மாத்தினாயொன் பானும்.....அதிசயித்தார்.” ௧௧௨-ம்பக்கம் பார்க்க.

[பரிபாடல்.]

“உலக மொருதுலையாத் தானோர் துலையாப், புலவர் புலக்கோலாற் றாக்க- வுலகெல்லாந், தான்வாட வாடாத் தகைமைத்தே தென்னவன்ற, னான் மாடக் கூட னகர்”=(திருநக). ௧: “மலருமித்திரு நாட்டியல்.....மதுரை.”

[கலித்தொகை.]

௧௭: “வையைதன், னீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லா.னேரா தார், போர்முற்றென் றறியாத புரிசைசூழ் புனலுரன்”=(திருநக) ௨: “வாரி யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வைகை.”

[புறநானூறு.]

௧௩: “அருந்தவத் தோற்கே”=(௨) ௧௧: “அருந்தவ னருளி னாலே”, (௧௦) ௭: - “அருந்தவ னதிசயித்து.”

சு: “கறுழ்பொருத செவ்வாயான்” = (உஅ) உசு: “கறுழ்பொருச்செவ்வாய்.”

உஉசு: “பல்பண்டப் புரிசை” = (திருநக). உ: “மதிட்படை.”

[திருமுருகாழ்வார்ப்படை.]

அ-ம அடி: “வள்ளுறை சிதறி” = (கஉ) சு - “வள்ளுறை சிதறி”

[நாலடியார்.]

அறன்வலியுறுத்தல், கரு: “மான வரங்கல நீக்கி மிரவென்னு, மீனவீளரிவினாஸ் வாழ்வேன்மன்” = (சச) கரு: “தன்மலை மானங் கடித்துத் தன்னுறுகாரி யத்தை, யின்றுநா மொருவன் பாற்றாழ்ந் திரக்குமா நெவங்ஙன்.”

[திருக்குறள்.]

ந: “மலர்மிசை யேகினான்” = (நக) சக; “அடியவர் நினைவு தன்னிற், பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை.”

கசு “தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனாலகம், வானம் வழுங்கா தெனின்” = (சச) ச: “இரும்புனன் மழைமறுத்துத், தானமுந் தவமுங் குன்றி.”

கருக: “ஓறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுத் துணையும் புகழ்” = (சந) உஅ: “சோழன் செய்த பிழைபொறுத துவந்துகாத்துப், பொருவரும் புகழ்வி ளங்கு.”

சுசஅ. “இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுதப் படும்” = (சச) சஉ: “ஒளிவளர் வீர மாறன்.”

[முத்தொள்ளாயிரம்.]

“கோட்டுமண் கொள்ளா” - (நசு) உசு “கோட்டுமண்கொண்டி.”

(கசு). “வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்” = (சுரு) ந - “வென்றிப் புரம் வென்றோன்.”

உருக - உருக: “அணங்கரவு. ....தோன்றினான்”, “வெண்ணை. . ஆயினான்” = (நக) சு - கரு: “முன்வளை தனுவன. .... நடுக்கமும”, “கையறு குடையொடு. ....சார்ந்தனன்.”

உருஉ: “வந்தவர வென்றையென. ....முதுழைப்பொழியு மென்றான்” = (உரு) கசு: “மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாட்க, ட - டியான்.”

உசகஅ: “பொதும்பருள் விதும்பி னாரே” = (உச) ரு: “கண்கணீர் ததும பமேல் விதுமப நிறைந்து நின்றான்.”

உரு - ம்காதை, அசு: “நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி” = (நசு) ந: “நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது.”

[குளாமணி.]

சிய. கருக: "செய்யவாய்ப் பசம்பொன்.....வருக வென்றான்"=(௧) ௧௦ - "மைமீமர் விழிவாளென்ன.....வளர வாய்கு.".

[பதினேராந்திருமுறை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை.]

௨௮: "வெண்ணை நீறு மெய்யிற் கண்டுதள்ளி கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து, மோடும் பன்னரி யூனிகேட்டரனைப், பாடின வென்று படாம்பல வளித்துங், குவளைப் புனலிற் நவனை யாற்ற, வீசன் நண்ணை யேத்தின வென்று, காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சணக் கியற்றிய, செழு விதை யென்றித் தின்னக் கண்டு, பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன, விடித்துக் கொண்டவ னெச்சினை நுகர்ந்து, மருத வட்டத் தொரு தனிக் கிடந்த, தலைவையக் கண்டு தலையுற வணங்கி, யுழைமப் போல வெம்பித் தலையுங், கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தடுத்தி ரந்துங், கோயின் முற்றத்து மீயிசைக் கிடப்ப வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்துங், காம்புருத் துதிர்ந்த கணியுருக் கண்டு, வேம்புகட் கெல்லாம் விதான் மமைத்தும், விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, புரிசூழற் நேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த, பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்" = (௧௮) - வது திருவினையாடலில், ௨௩ - முதல், ௨௪ - வது இறுதியாகவுள்ள செய்யுட்கள் முன்புகாட்டிய அகவலின்கருத்தைத் தழுவிவந்திருத்தல் காண்க; மருதவனப்புராணத்திலுள்ள வரகுணச் சருக்கத்தில், ௬௩-ம் செய்யுள் முதலியவை ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

[பெரியபுராணம்.]

அவை: "பெருகு தன்கட லுற்றுண் பெருநகை, யொருசு ணங்கனை யொக்குந் தகைமையேன்" =(அவை.) ௩: "திருவினை யாடலைக், காய்ப் சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர், நாயை யொக்குந் தமிழே னவினா தல்".

திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௧௫: "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும் பென்ன" —(௨௭) ௫: "கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெலைய்க்கும்".

திருவாரூர்ச்சிறப்பு, ௨௩: "அம்புனிற் றுவின் கன்றோ ரபாயத்தி னூடு போகி" =(௧௮) ௮: "அபாயத் தான்மேல், வந்தவிப் பிரம கத்தி".

ஷை சௌ: "யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுந் தே" =(௫௭) ௩: "எங்கு, நிரம்பியோன் முன்னின் றுலெந்நெஞ்சை முருகாது".

திருஞான. ௨௭௦: "சிக்தை விடையற வன்புந் திருமேனி. தன்னி லசைவுங்,.....வந்திழி கண்ணீர் மழையும்" —(௩௬) ௭: "கம்பமா ருடலு மம்புசேர் விழியுந் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சி."

[கும்பராமாயணம்.]

தூற்பயன், ௨: "நன்மையும் ..... தின்மையும்" =(௨௮) ௮௦: "நன்மைதின்மை"

அரசியற்படலம், எ: “பூமியு மயோத்திமா நகரம் போலுமே” = (௯௦) க. “மண்முழு துந்தனியே, பொன்னிற் றிகழும் புரமீ தெனவே”.

தாடகைவதை. ௧௦: “கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசு” = (௯௬) க: “நஞ்சம், கண்பட விழித்துச் சேறி”.

வேள்விப்படலம், ௧௬: “பெரிய காரிய முள்” = (௧௦௬) க௬: “பெரியகா ரியத்தின் வந்தேன்”.

மிதிவெக்காட்சி. ௬௪: “அழகெனு மதுவுமோ ரழகுபெற்றதே”, (கோ லங்காண். ௬:) “அழகினுக் கழகு செய்தார்” = (௨௭) க: “அழகினுக் கழ கார் மேனி”.

உலாவியற். ௧௩: “நாடெ லாமொரு நன்னக ராயதே” = (௧௧) ௧: “நா டோர் நகரென ஞாலங் காண்”.

இன்னும் இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்துப்பண்டைத்தமிழ்நூற்கருத்துக் கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற்கருத்துக்களைப் பிற்காலத்தார் தங்கள் தங்கள்நூல்களில் அமைத்திருத்தலையும் பின்னுள்ள இந்நூற்குறிப்புளையா லுணர்க.

வேறுபாடுகள்.

பாஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற் காணப்பெறாத அரிய

விஷயங்கள் பல இத்திருவிளையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப்

படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சில சுருக்கமாக இந்நூல்

முறைப்படியே இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:

(காப்பு.) கற்பக விநாயகர்.

[இவர் சுந்தரபாண்டியத்திலும் திருவி னையாடற் பயகரமாலையிலும் துதிக்கப் பெற்றுள்ளார். இவர்கோயில் மதுநா யில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.]

(கடவுள்வாழ்த்து:) இதில், பெரும் பந்தப்புலியூர்த்துதி, பாண்டிநாட்டுத் துதி, இத்தலத்துத் திருநாமங்களுள் நான்கன்துதி, மதுரைத்திருச்சிற்றம் பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற் றின்துதிகள், உச்சிரப்பெருவழுதியார் துதி, நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர் கள்துதி இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்:) இதன் இறுதியில் முத ற்குறிப்புச்செய்யுளொன்று உள்ளது. [அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப்

பதிகம் பாராயணம் செய்யப்பெற்ற வந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.]

(திருநகரக்கிரப்பு:) மதுரநகரம் கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாது காக்கப்படுவது.

* (க) விருத்திரஹத்தியைப்போக்கு தற்குத் தேவலோகத்திற் பலவிமான ங்கள் இந்நிரளுற் செய்விக்கப்பெற் றன. சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகியவடிவத்தைக்கண்டு, இந்நிரன், சொக்கென்னும் திருநாமத்தைச்சாத் தினன். இத்தமிழ்நூலுக்கு முதலில், உத்தமசாபுராணமென்னும் வடநூலி லுள்ள சாரசமூச்சயமென்னும்பகுதி. இச்சரிதத்தை முதலிற் கூறியவர்கள்,

* ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களைப் புலப்படுத்துவன.

வியாசர், "வான்மிகி, எச்சரென்பவர்கள்; பின்புகூறியவர் அகத்தியமுனிவர்.

(ரு) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வழியமங்ஙனைய மணம்புரிந்தனன்.

(ச) மலயத்துவசன் மலைக்கொழி மன்னன்னையும் கூறப்படுவன். பங்குனி உத்தரத்தில் தடாபகைப்பிராட்டியார்க்குத் திருமணம் சிகழ்ந்து; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திராமணத்தைச் செய்துவித்தனர். திருந்திதேவரே குண்டோதரராகவந்தனர்.

(ரு) இந்திரவிமானத்திற்குத் சென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவருக்காகச் சிவபெருமான் திருநாடனம் செய்தருளினர்; அது சொக்கத்தாண்டவமென்று பெயர்பெறும்; [மதுரையில், திருக்கோயிலுக்குத் தென்பால் வெள்ளியம்பலமென்றுபெயருள்ள ஒருமண்டபமிருத்தலும், அதில் இக்காலத்திற் பங்குனித் திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ளதென்றதற்குப் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமுதலியன நடைபெற்றதற்கும சான்று கவுள்ளன.]

(௪) தடாபகைப்பிராட்டியார் பச்சைத்தேயி (மரகத வல்லி)யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(௭) சிவபெருமானது சட்டனைப்பெருண்டோதரனார் பலகுளங்களை உண்டாக்கினார். அக்குளங்ஙனத் தாவணமுள்ளாவியைத் தன்பார்பெற்றனர் தாவணம் ஸ்ரீமன்னு கூறப்படும். ஒருவாவிக்களையில், சங்குக்கத்தர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர் [இங்கே சடங்குக்கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன்றத்துக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கல்யாணஸுப்ரமணியக்கடவுளையென்று கொல்லுகின்றனர்.]

(௮) அக்கினிமூலையிலுள்ள தடாகமொன்றில் எழுகடல்களும் அடங்கின.

(௧௦) உக்கினர் சடையுடன்பிரத்தார்; அதனால், கோச்சுலவருமொ

ன்பது அவர்க்கு உபநயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தரமாதருக்கு விதுகுடுமிப்பெருவழுதியென்பதும் திருநாமம். [மதுரைக்குடேயர்கேயுள்ள, 'கோச்சுடை' என்னுமார், கோச்சுலவருமரால் அந்தணர்களுக்கு முற்றாட்டாகக் கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று திருவிளையாடல்பயகரமாலையுணர்த்தி விக்கின்றது.]

(௧௧) உக்கிரனார், ஆதிமரபிலவதரித்த வழிவணங்க மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாதர் பதினாறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசபோகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்ததுபற்றி, அவர் அபிஷேகச்சொக்கரென்றும் புழுஞ்செய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம்பெற்றனர்.

(௧௨) வருணன்விட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேந்தர்களார் குடித்தக் குறைக்கப்பட்டது; அப்பால் வருணன்கட்டளைப்பெருகங்கப்பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் என்னுமாடங்களாகித் தடுத்தனர். அதனால், அவ்விடம் மாடக்குளத்தீழ்மதுரையென்று பெயர்பெறும்.

(௧௩) எல்லாமவல்ல சித்தருக்கு ஆக்கினைச்சித்தரென்பது திருநாமம்.

(௧௪) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப்புலவராக எழுந்த ஸ்ரீயிருச்சபொழுது அவருக்கு மதுரைப்பேராலவாயாரென்பதும் இளையநென்பதும் திருநாமம். அவராலியற்றப்பெற்றது இளைமனார் பொருளிலக்கணம். சங்கப்புலவர்கள் தாமியற்றியபாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின் அமைதிபெற்றிருத்தலைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், நக்கிரனார்மட்டும் அழுக்காற்றால், 'யானியற்றியதுலில் ஐந்தாம்பலவனுக்கு ஒப்பில்லை' என்றுகூறினர்.

(௧௫) தருமியின்தந்தையார்பெயர், சிவமுனியென்பது.

(௧௬) சிவபெருமான் தமிழ்நூற்கருத்தை அகத்தியருக்கு நோக்கால் உபதேசித்தனர்.

(க௭) இறையனாகப்பொருளுக்குப் பலரியற்றிய உரைகளின் உப்புரகிழார் மகனார் உருத்திரசன்மர் மெய்யுரைகளைக்கண்டனர்.

(உ௪) பழமதுளையை அழிக்கவந்த கடல்சுவாமபடி பாண்டியன் வேலையெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வடிந்து அவன்காலைக்குடவியது; அது பற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலையெழும் பலம்பரின்றானென்பதுபொய்யாயிற்று. அவ்வரசனாகக் குச்சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உ௨) வலையச்சுநற்கு அநியயை நென்பதுபெயர். உத்தமகோசமங்கையில் அதுபத்தநால்வாசிவபெருமான் பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவர்களால் உத்தராகமகோசங்களைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையின, அத்தலம் அப்பெயர்பெற்றது. [இதனை உத்தரகோசமங்கைப்புராணம் வலியுறுத்தும்.]

(உ௪) காவெட்டியென்றும் சோழன்பொருட்டுமுரிக்கப்பெற்ற வடக்குமதில்வாயிலுக்கு இலச்சினைவாயிலென்பது பெயர்.

(உ௫) மாணிக்கம்பிறந்தற்கு இலங்கைத்தீவிலுள்ள சமஞ்ஞைமலையைச் சூழ்ந்த வலவை, மாவலிங்கங்க, கம்பனை, கல்லையென்றும் நதிகள் நான்கும் இடங்களாகும். இதல், நவாணியின் இலக்கணங்கள் விளக்கவிரித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உ௬) கீழமதிற்பால் அப்பாலெமண்டபம் தெய்வக்கம்பியராற் கட்டப்பெற்றது; வில்வீரவடிவங்கொண்டு அதில் எழுந்தருளி யானையை எய்த சிவபெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவகரென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்த இலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற் பாண்டியன் நரசிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்தனன்.

(உ௭) திருவாதவூர், கானியார்கோயில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத்தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இந்தத்திருவிளையாடல்குத

லியவற்றால், திருவாசகத்துள் பபுருகருள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அமயத்து ஸ்ரீமாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதென்பது வெவ்வேறுபாடு.

(உ௮) நரிசுளைக் குதிரைகளாகிய இடம் மிழலைநாட்டில் நரிக்குடியென்று வழங்கப்படும். திருவாதவூர்த் சிவபெருமானுடைய பாதுகாலம்பொலிகேட்கப்பெற்றது. [குதினை இலக்கணங்கள் இதில் மிடுதியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.]

(௩௦) சிவபெருமான் கூவியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாதது கண்டு பாண்டியனுடைய வேலைக்காரர்கள் அழைத்தார்கள்.

(௩௨) இத்திரைக்குழைநன்ம-ஆடிய நகரானகோண்டில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாரியாடி, திருவடியின்மேற்கொழுகட்டினார். அதனால், அதிரவீசியாடுவார், மாரியாடிக்கொடியிட்டபெருமானென்றும் திருநாமங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(௩௩) யமநாதர்கள் சில பழங்கதைகளை, தம்முட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(௩௫) இங்காலத்துவழங்காசனவாக்யாயுத்தவீசேஷங்கடும் அவற்றிற் றரியபிரபாஷைக்காரம் இவற்றிற் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(௩௬) சத்தகனென்றும் பாண்டியன் அரசராகையில் சமணரனுப்பிய நாகமுறிபூத்த வடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சண்டலிலிருந்த சத்திரனிடத்தள்ள அமுதத்துளியால் சமணமுற்று மதாரமாயிற்று. அதனால், இங்காக்கு மதுளையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்களனுப்பிய மாயப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(௩௭) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியனார், இன்ன இன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாயுருளினரென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

(௩௮) சைனர்களைவாதசெய்து வென்றதபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியனார்க்கு வாதாசெய்தவாரணமென்றும் திருநாமமுண்டாயிற்று;

சைனர்களை ஏற்றிய கழுக்களின் வரி சைமுடிந்தலிடம், கழுவர்ப்படைவீட்டுண்டு வழங்கும், சைனர்களோடு பேசியதோடும் தீர்த்தப்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியானார் திருவேடகத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்துபூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சீறுமையிற் றேள்ளியாரொன்பது திருநாமம். அத்தலத்தில், வையையாற்றின் தென்கனாயில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(சுசு) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சேனாபதி, கொந்தக்கக்குலத்துப்பிறந்தவர்.

(சுக) மாமனாகவந்தவர் கூறும்வார்த்தைகளில் சிலவர்த்தகபரிபாஷைகள்வந்துள்ளன.

(சுஉ) சிவபெருமான், பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளினார்.

(சுங்) உண்ணுதற்குரியநீரிற்சேர்த்தற்குத் தக்க வாஸனைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சுச) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்தபாண்டியன், இரத்திரன்யூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பரங்குன்றத்திலவைத்தனன். திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்முதலியோரார் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீரர் பிரமராக்கத்தால், அங்குள்ள குகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கேட்டமுருகக்கடவுள், அவனாவிலேவித்து, 'நம்மைக் கிழவனென்றனையே' என்ன, நக்கீரர், "குன்றமெறிந்தாய்" என்னும் வெண்பாவால்துதிப்ப, அதிலுள்ள, 'என்றுமியாய்' என்பதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, "திருமுருகாற்றுப்படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; 'நீ மதுரைக்குச்செல்வாயாக' என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடித்துக்கட்டியஇடம் கடீநெல்லூரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியஇடம், இந்நூற்றையென்றும், அவன் தனித்துவின்று போர்செய்து இரத்திரனை வென்றஇடம் துனிச்சையமென்றும்

வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணைகொடுத்தவன் களவேள்விநாடிலுள்ள எழையுடைய ஒருவன். அவன் புணைகொடுத்தற்கு 'நாம் முன்' என்று சொல்லிக்கொண்டெவந்தமையால், அவனுர் நாழனூரென்று பெயர்பெற்றது. மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொடுத்தற்கு முதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துணைநாட்டில் முதலில்மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, புணைகொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சுக) சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியமடு கோண்டாழியெனப் பெயர்பெற்றது; அது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளதோரோடை.

(சுஎ) மதுரை, நெல்வர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமுடங்கலெனப் பெயர்பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சுஅ) திருவிடைமருதூரில் வரகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்திபரவசாய்ப் பலவகையானவழிபாடுகள் செய்துவந்தனர். [திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயிலிலுள்ள பாண்டியன்தோரணமென்றவாயிலின் வலப்பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சுக) வரகுணபாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாவைவீரரைப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீரராகத்தோன்றிச் சோழன்முதலியபகைவர்மீது விடைக் குறியியம்பையெய்தனர்.

(சுக) சிவபெருமான், மூர்த்தியார்த்து அரசளித்தனர்.

(சுஉ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சிவபெருமான் பகுத்துக்கொண்டருளினார்.

(சுங்) புலியின்முலைப்பாலைச் சிவபெருமான் புல்வாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினார். மணலூரிலிருந்தவந்த ஒரு வணிகனால் இத்தலம்காணப்பெற்றது. [மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைக்கோயிலுள்ள பெரிய கருங்கற்பூ

னென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் துவசஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றாண்களின் ஆறாவதிலும் சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்றிற்குப் பாலருத்தியவண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருத்தல், பழையடைக்காலத்தில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(இச) [இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவந்துள்ளன.]

(இடி) காட்டுநாட்டுள்ள வன்னியர் தலைவன், கட-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவெற்பில், ஒரு பன்றியினிடத்தில், கட-குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள். [சோமசுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்த திருவுருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்துத் துவசஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

(இக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வன்னியர்களுமின. அவைகள் வளர்த்தமலை பன்றிமலையென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிகீதும் பரிபன்னிநுவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(இஊ) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரம் ஒபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் வினாவிற்பலனை அளிக்கும்; காஞ்சிப்புராணம்,

பன்னிருநாமப்படலை, ௪௦௧-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

(இக) உக்கிரகுலத்தப்பிறந்த பாண்டியனொருவன் மேருமலையிற் கயலையும் செண்டையும் பொறித்தனன்.

(இஉ) விடவைத்தியர் இத்தலைவகையினரொன்பது இத்திறக்க-றப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், ஒருவனுக்குத் திருமருகலில், “சடையாய்” என்னும்பதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடனோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(இச) வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

பரஞ்சோதமுனிவரிறிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டதுபோல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்னதிருவிளையாடல் நடந்ததென்பதும் இன்னபாண்டியன்மகன் இன்னொன்று இடைவிடாமற் பாண்டியபரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டுபோதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ளபாண்டியர்களின் பெயர்கள்மட்டுமே இந்நூலிற்றன;

க - உக்கிரனார்.

உ - சுந்தரமாதர்.

ங - தத்தன்.

ச - மலயத்துவசன்.

இ - வரகுணர்.

ஊ - வரகுணருடையமைந்தர்.

எ - வீரமாதன்.

திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

கூசு - திருவிளையாடல்களுள், தேவாரமுதல்யவற்றுள், சிப்சில
வந்துள்ளன ; அவைகள் வருமாறு :—

கூசு - திருவிளையாடல்.

“ எட்டெட்டியற்றிய கட்டமர் சடையோன் ” (கல்லாடம், ௧௧.) *

க. இந்திரன்பழித்தித்தது. (௨)

“ காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை
சுமந்த, பழவுடற் காட்டிற் தீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாதூடன்
நீர்த்தருள், பெம்மான்.”

“ வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெறாததோர் திருவுருத் தான்பெரிது
நிறுத்தி, யமுதையில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிரு
நான்கு பிடர்கும் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோ
யிலு, ளமையாக் கண்ணனி யுன்மயுட னிடைந்த, வாலவா யுறைதரு
மூல காரணன் ” (கல். கூ, ௩௨.)

உ. வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்தது. (௨)

“ அத்திக் கருளி ” (திருவா. திருத்தேளேணம், ௧௨.)

ச. மண்ணெய்தது. (௧)

“ தென்னா மிடைய சிவனே போற்றி ” (திருவா. போற்றி. ௧௧௪.)

“ தண்ணூர் தமிழளர்க்குந் தண்பாண்டி நாட்டானை ” (ஷா திருவம். ௧௦.)

“ மருவித் திகழ் தென்னன் ” (ஷா திருத்தேள். ௧௩.)

“ என்னை யாண்கொண்ட பாண்டிப்பிரான் ” (ஷா திருப்புவல்லி, ௨)

“ வானன் தொழுந்தென்னன் ” (ஷா திருத்தோளேக்கம், ௮.)

“ பாண்டின் னூடரா லன்னையெனும் ” (ஷா அன்னிப்பத்து, ௩.)

[இவற்றில், சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியாகவீற்றிருந்தமை கூறப்பட்
முருத்தல் காண்க ; “ திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிசுமுதலியன இங்கே
ஆராய்தற்பாலன]

“ கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் குடி, மைவாய்க் காப்டுவிட் டணிபூ ண்ணி
ந்து, விரிசடை மறைத்து மனிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக்
யற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்”,

கல்லாடமுதலியவைகள் குறிப்புளாயில் வந்திருப்பினும் படிப்பவர்
கூசுக்கு இன்பமளித்து விளங்குதற்பொருட்டே இங்கே எடுத்துக் காட்டப்
பட்டன.

“முலைமூன் றணைந்த சிலைதுதற் றிருவினை, யருமறை விதிக்கத் திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம் வாப்த்த மன்னவ னாகி, மேகினி புரக்கும் விதியுடை நன்ன, னெவெர் நகர்செய் தடுபவர் துடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சினை செய்க, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழ்ணை”

“மதுரை மாநகர்ப் பூதிய னாகிக், கதிர்முடி கவித்த விழைவன்”.

“நான்கெயிற் றொருத்தற் பிடர்ப்போலி வரைப்பதை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடை யேந்த, முட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணெய் யிறைத்து மணவழ லோம்பப், புலியளந் துண்ட திருநெடு மாலோ, னி நகர மடுக்கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வொன்றை யாழியன் முய லுடற் றுட. ரண்டம விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, ஐளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரெணமரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முடியிற் செங்காஞ் சென்னி யாக, வுருப்பசி முதலோர் முன் வாழ்த் தெடுப்ப, மூமுமுலை யொருத்தியை மணந்துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்” (கல். ௨, ௩௬, ௨௫, ௩௪.)

டு. பதஞ்சலிக்குடஞ்செய்தது. (6)

“கொட்டிசைந்த வாடலாய்”

“புன்சடை, பின்றயங்க வாடுவாய்” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“குழகனே கோல வில்லீ கூத்தனே” (திருநா. தே. ஷட.)

“பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக” (திருவா. கீர்த்தி. ௧௩௮.)

“நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்”

“ஒருபாற் பசுவகொடி..... கூடன் மாநக ராடிய வழுதை”

“முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனுமங் கண்ணுங் கனியக் குனிக்கும், புதிய நாயகன்”

“எங்குள வுயிரு மின்பநிறைத் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்”

“கூடல், வெள்ளியம் பொதுவின் கள்ளவிழ் குழலொடு, மின்பநடம் புரியுந் தேவ நாயகன்”

“வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய பெருமான்”

“இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய ஞான்று” (கல். ௧௧, ௨௦, ௨௨, ௨௫, ௩௦, ௩௬, ௪௬.)

“கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்து” (சிலப்பதிகாரம், பதி. ௪௦ - ௪௧.)

சு. பூதமுண்டது. (7)

எ. ஆறழைத்தது. (8)

“பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்றுறணி தொலைத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்றா தலந்த கீர்நசையடக்க, மறிநிறைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதிபுறை குளப்பெருங் கடவுள்” (கல். ௧௪.)

40 திருவிளையாடற்கதைகள்வுந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

அ. கீடலழைத்தது. (4)

“மாமியாடப் புணரி யழைத்த காமர் கூடற் கிறைவன்” (கல். உக.)
கொ. உக்கிரன்பிறந்தது. (10)

“பேழ்வாய்க் கொய்யுனை யரிசுமந் தெடுத்த. பன்மணி யாசனத் திருந்துசெவ்
வானி, னெடுஞ்சடைக் குறுஞ்சுடர் நீக்கியைந் தடுக்கிய, வாறைஞ்
ஞாறொடு வேறுநிரா யடுத்த, பன்மணி மினிர்முடி பலர்தொழக் கவித்
துப், பிறலைப் பார்த்த சமைதிருத் தோளிந், நரித்துல களிக்ஞந் திருத்
தரு நாளி, னெடுநாட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, னெடுஞ்சடை யுக்
கிரற் பயந்தரு ணிமலன்” (கல். எஅ.)

கக. வகைவேல்செண்டுகோடுத்தது. (12)

“அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, அப்பார் சடையப்பன்”
(இ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க.) (திருவா. திருவம். கக.)

கஉ. நான்மாடக்கூடலானது. (14)

“உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு, மம்புத நால்
களா ஸீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே” (திருஞா. தே.
திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்.) (13)

கச. கல்லாணைகரும்புவாங்கியது. (15)

“நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்விப மதினைக் கரும்புகொள
வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலநிறை கண்டன்” (கல். நட.)

கரு. சங்கப்பலகைகொடுத்தது. (17)

“ஞாணசம் பந்த னுணைசெய், சங்கமலி செந்தமிழ்கள் பத்தும்” (திருஞா. தே.
தேவூர்.)

“பட்டிமன் றென்னன்” (சை. சை. திருவாலவாய்.)

“மதுரைத்தொகை யாக்கினனும்” தொகை - சங்கம். (திருப்பாசரம், கக.)

“தண்டமிழ்தூற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே” (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தே
வாரம், திருவாநூர்ப் பரவையுண்மண்டளி.)

“உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மா பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு
காலை, முந்திறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, லன்பினைத் திணை
யென் றறுபது சூத்திரங், கடலமு தெடுத்துக் கணாயில்வைத் ததுபோற்,
பரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த
தென்றமிழ்க் கடவுள்” (கல். நட.)

“சால்பாடி நுழைமைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர், தூல்பா யிடத்தும் முள
.....செய்யுண்மிக் கேறு சங்கம்” (பெரியபுராணம், ழுந்தீ. இ.)

“சென்றனைந்து மதுவாயினிற் றிருந்தியதூற் சங்கத்து, ளன்றிருந்து தமிழ்
மூராய்ச் தருளியவங் கணர்”

“திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடணைச் செழும்பொருணா, தருவாளை” (பெரிய. திருநா. ௪௦௩, ௪௦௪.)

“தூலின்கட் பொருள்பாடி தூலறிவார்க் கீர்தாளை” ஷே. திருஞான. ௮௮௩.)

“இவை, தெற்கில்வாயில் திறவாத பூட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன் வாழவும் ஒருவன் சாவவும் பாடி இன்னவாறாகவெனச் சபித்தற்பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய் வருதலின், அங்கதமாயிற்று” (தோல். பொரு. செய்ய. “கிறைமொழி” என்னும் ௧௭௮ - ம் கு. உரை.) பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

௧௬. கிழியறுத்தது. (52)

“நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்க மேறி நற்கணக்க கிழிதருமிக் கருளி னோன் காண்” (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

“பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னாகவி, யென்னுளங் குழிகொள் டிரும்பய னளிக் குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்” (கல். ௧.)

௧௭. நக்கீரனைக்கணையேற்றினது. (53)

“அருத்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல், வாவியிற் கேட்ட காவியங் களத்தினன்” (கல். ௫௨.)

“சிறியேன் சொன்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து, கீதம் பாடிய வண்ணல், பாசஞ் சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே” (௧௧-ம் திருமுறை, நக்கீரர் திருவேழகூற்றிருக்கை.)

“பணிந்தேனின் பாதம் பாமேட்டி பானீ, னணிந்தால வாயி லமர்ந்தாய் - தணிந்தென்மேன், மெய்யெரிவு தீரப் பணிக்குருளு வேதியனே, யையுற வொன் றின்றி யமர்ந்து” (ஷே. ஷே. இறுதிவேண்டி.)

“கூட லாலவாய்க் குழுக னுவா, தறியா தருத்தமிழ் பழித்தன னடியே, னின் டிய சிறப்பி னினையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டு மதுவினீ யேண்டுவன் வினாத்தே” (ஷே. பெருந்தேவபாணி.)

“வினாத்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிறைத்தே னடியேன் - வினாந்தென்மேற், சிற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே, யாற்றவுந் செய்யு மருள்” ஷே. ஷே. இறுதிவேண்டி.)

௧௮. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்தது.

“அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட கினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்தினை வழுவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமுதற் புலவர்க, னே மெழும்பெயருங் கோதறப் பருகவும், புலனெறி வழக்கிற் புணருல கூர் க்கு; முற்றவம் பெருக்கு முத்தரூ பதர்க்கு, கின்றறிந் துணரத் தமிழ்ப் பெயர் சிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்” (கல். ௩௬.)

கக. ஊமைதமிழறிந்தது.

“மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப் பர
ணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாய
பா ரதிய நீயே யாதலின்” (கல். முருகீதுதி.)

“திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்யொரு ணிறுக்கு மாற்றா, ‘ஒருத்திர
சன்ம னாகி யுற்றிடு நிமலன்” (கந்த. துரபன்மன்வதை. உசக.)

[இறையனாரகப்பொருள், முத்தருத்திரவுரை ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.]

உ௦. இடைக்காடன்பின்போனது. (5)

“முன்னிடைக் காடன் பின்னெழு நடந்து, நோன்புறு விரதியர் தகரவள்
ளிருந்தென், நெஞ்சக நின்று நினைவினுண் மறைந்து, ...குனித்
தரு னாயகன்” (கல். எக.)

உக. கடல்சுவறவேலெறிந்தது. (13)

“மற்றவன் ஈன்றால் வடவையின் கொழுந்துசுட், டாற்றா துடலமு மமைக்
குறு முத்தமும், விளர்த்துநின் நணங்கி வளைக்குல முழங்குங், கருங்கடல்
பொரிய பொருங்கு வேல்விடுத், தவற்கருள் கொடுத்த முத்தப்பெரு நாய
கன்” (கல். எஅ.)

“முந்நீர் விழவி னெடியோன்” (புறநா. கூ.)

‘முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பின்னொன்னென்றவியப்பால், ஈடியோனெ
ன்றொரென்ப’ (ஷை. ஷை. உணா.)

“அடியிற் தன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவே லெறித் த வான் பகை பொ
றாது, ... கொடுங்கடல் கொள்ள, ... தென்றிசை யாண்ட
தென்னவன்” (சில. காடுகாண். கஎ, உஉ.)

உஉ. வலைவீசியது. (57)

“அதியனாய மங்கை யமர்ந்தான் தன்னை” (திருநா. தே. திருவதிகை.)

“அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி” (திருவா. போற்றி. உ௦அ.)

“ஆரா வழுதா யலைகடல்வாய் மின்விசிறும், பேராசை வாரியனை” (ஷை.
திருவம். உ.)

“மணிவலை கொண்டுவான் மின்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானு வாரே”

“எதில் பெரும்புக ழெங்க ளீச னிருங்கடல் வாணற்குத் தீயிற் றோன்று,
மோவிய மங்கையர் தோன்புணரு முருவறி வாரெம் பிரானு வாரே”
(ஷை. திருவாழ்த்தை, ந, அ.)

“மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே” (ஷை. திருப்படை
யாட்சி, க.)

“நெடுஞ்சுழைக் கிடந்த குறம்பிறைக் கொழுந்துங், கருமுகில் வெளுத்த
திருமிடற் றிருளு, ததன்மதி கிதித்த வழலவிர் கோக்கமு, மறைத்தொரு
கிறகுடிப் பாதவ னாகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி,
‘நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, ஈறையரு னாயகன்” (கல். கக.)

உரு. வளையல்விற்றது. (32)

“வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் தானே” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“இதழியுந் துமபைடி மதியமுங் கரந்து, வளைவிலை மாக்கள், வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்கால், வீதிகுறி .....
... .. கண்டளிர் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறிந்த தனிமுத னாயகன்” (குல. ச. ௭.) (22)

உரு. மாணிக்கம்விற்றது. (17)

“கதிர்நிறை பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுங் காணப் புனைவருந் திருவடி, மாநிலந் தோய்ந்தோர் வணிக னாகி, ... இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” (குல. ச. ௭.) (22)

உள. ஞானோபதேசஞ்செய்தது. (58)

“குராமலனோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுழந் தீசனைவாசகனாகி கோண்டார்” (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், ௧௧.)

“உனக்குக், கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் னருகு, நலந்தா னிலகத சிறியேற்கு நல்கி, நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” (திருவா. சீவபுராணம், ௫௪ - ௬௧.)

“அந்தண னாகி யாண்டுகொண்டருளி, யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்”

“திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக், கருவார சோதியிற் கரக்க கள்ளமும்” (ஐ. கீர்த்தி. ச. ௨ - ச. ௩; ௫௪ - ௫௫.)

“பரமா நந்தப் பழங்கட லதுவே, ... அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க” (ஐ. திருவாட்டிபாதி, ௬௬ - ௬௮.)

“என்னே ரணையோர் கேட்குவர் தியம்பி, யறைகூவி யாட்கொண் டருளி, மறையோர் கோலங் காட்டி யருளும்” (ஐ. ஐ. ௧௪௭ - ௧௪௯.)

“அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபர னாகி யருளிய பெருமையை”

“மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக், கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி”

“என்னையு மொருவ னுக்கி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி” (ஐ. போற்றி. ௭௮ - ௭௯; ௮௮ - ௮௯; ௧௨௯ - ௧௩௦.)

“... லாதகீ யெளியை யாகிவந், தொளிசெய் மானிட மாக நோக்கியும்” (ஐ. திருச்சத்தகம், ௬௧.)

“செங்க ணெமொலும்” ..... “வானவன்பூங்கழலே பாடுதுங்காணம மானாய்” (ஐ. திருவாய். ௧ - ௧௪.)

“நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாடங் காட்டி, நாயிற் கடைப்பட்ட மம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி, யாட்ப்பொற் கண்ண மிடித்து நாமே” (ஐ. திருப்போற். ௮.)

“வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்னுதே, கன்னெஞ்சு சுருக்கிக் கருணையினு லாண்டு கொண்ட. .... பொன்னங் கழலுக்கே சென் னுதாய் கோத்தம்ப”

44 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

“அருவாய் மறைபயி லந்தணனு யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி” (ஷே. திருக்கோ. கக, கச.)

“உருநா மறியவோ ரந்தணனு யாண்டுகொண்டான்”

“வாவாவென் றெண்ணையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்டான்” (ஷே. திருத்தெள்ளேணம், க, எ.)

“பெருந்துறையான், டீரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்” (ஷே. திருப்புவல்லி, க௦.)

“கருணையினுற் றேவர்குழா, நாணுமே யுய்யவாட் கொண்டருளி” (ஷே. திருப்போன்னூசல், இ.)

“அந்தண னாகிந் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு ளும். . . . தேவர்பிரான்” (ஷே. குயிற்பந்து, க௦.)

“அந்தண னாவதுங் காட்டிந் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளா யே” (ஷே. திருப்பள்ளி. அ.)

“நாயேன் றணையாண்ட பேதாய்”

“மண்ணே யணையான். . பாற்ப்பானே” (ஷே. புணர்கீசிப்பந்து, க - க௦.)

“ஆண்டெ யளித்த வுருளனை மருளினுன் மறத்த, வஞ்சனேன்” (ஷே. வாழாப்பந்து, சு.)

“திருவடி யென்றலைமே னட்டமையால்” (ஷே. துலாப். அ.)

[ஷே. அருட்பந்து, அற்புதப்பந்து, சென்னிப்பந்து ஆகிய இவைமுத லியவற்றைப் பார்க்க.]

“பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத் தருன்செய் பெருமையறியவல்லார்” (ஷே. திருவார்த்தை, எ.)

உஅ. நரிசூதியோயானது. (59)

“நரியைக் குதிரைசெய் வானும்” (திருநா. தே. திருவார்த்தை.)

“குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெ முந் தருளியும்”

“அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணு, னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மை யும்”

“மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்”

“வாத ளுரினில் வந்தினி தருளிப், பாதுச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”

(திருவா. கீர்த்தி. ௨௭ - ௨௮; ௩௦ - ௩௧; ௪௪ - ௪௫; ௫௨ - ௫௩.)

“பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த, வந்தமிலா வானந்தம்” (ஷே. திருவம். ௩.)

“ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்” (ஷே. திருப்பேர்ன்னூ சல், அ.)

“பாய்பரி மேற்கொண்டென், னுள்ளங் சுவர்வரச லன்னையெனும்” (ஷே. அண்ணை. ௭.)

“நற்பரி மேல்வரு வானை”

“தாவி வரும்புரிப் பாகன்” (ஷே. குயிற்பந்து, சு, அ.)

- “வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து” (ஐ. திருத்தாங்கம், சு.)
- “தெரிவற நின்றிருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனார்”
- “பாரின்ப வெள்ளம் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்”
- “பாண்டியனார், புரவியின்மேல்வா” (ஐ. திருப்பாண்டிப்பதிகம், சு., க.)
- “நரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாகக்கியவா நன்றேயுள் பேரருளே” (ஐ. திருவேசுறவு, க.)
- “ஆட லமர்ந்த பரிமா வேறியையன் பெருந்துறை யாநியந்நா, ளேடர்களை யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்”
- “வண் சாத்தினோடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை யாளி யன்று, மங்கையர் மல்கு மதுரை சேந்த வகையறி வார்” (ஐ. திருவார்த்தை, ச, க.)
- “தேவருங் காணச் சிவபெருமான் - மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க” (ஐ. திருவேண்பா, க.)
- “பரியின் மேல்வந்த வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள்” (ஐ. பண்டாயநான்மறை, உ.)
- “நரியைக் குதினாப் பரியாக்கி ஞால மேல்லா நிகழ்வித்து” (ஐ. ஆனந்த மாலை, எ.)
- “வெடிவார் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினே, யேழிடந் தோன்றி யினனாற் றியைத்து, வீதி போடிய வாலுனைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடியத்தன்ன”
- “கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்” (தல். அ. க. க. 100) (100)
100. மண்கமந்தது. (101)
- “மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்” (திருநா. தே. திருப்புவணம்.)
- “ஆங்கது டன்னி லடியவட் காகப், பாங்காய் மண்கமந் தருளிய பரிசு, முத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்” (திருவா. கீர்த்தி. சசு - சக.)
- “கண்கமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்கமந்து கூலிகொண்டக் கோவான் மொத்துண்டு, புண்கமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்” (ஐ. திருவம். அ.)
- “மண்பான் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் புவல்லி மொய்யாமோ” (ஐ. திருப்புவல்லி, கசு.)
- “பிட்டு நேர்பட மண்கமந்த பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே” (ஐ. திருக்கழக்துன்றப்பதிகம், உ.)
- “மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றாளாகி, நரைத்தலை முதியோ ளிடித்தடி கூலிகொண், டடைப்பது போல உடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வாங்கி, யெவ்வயி ரெவ்வல கெத்துறைத் கெல்லா, மவ்வடி. கொடுத்த வருணிறை நாயகன்” (கல். சக.)

௩௧. விருத்தகுமாரபாலரானது. (௨3)

“பால விருத்தரு மாணா தாமே” (திருநா. தே. சு. திருப்பழனம்.)

“பால விருத்தனு மாணன் கண்டாய்” (ஐ. ஐ. சு. திருமறைக்காடு.)

௩௨. மாறியாடினது. (௨4)

“அதிர வீசி யாவொ யழகன் புயங்கன்” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“பஞ்சவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட மாறிக் குனித்த நீறணி பெருமான்”
(கல். ௨௭.)

௩௩. அங்கம்வெட்டினது. (௨5)

“தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவியமகம், திருவாலவாய்.)

“ஒருதனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காண வட்டினை வாளெ
டுத், தாதி சாரணை யடர்நிலைப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மாற்பொடு
முனைத்தல், பற்றின் றடர்த்த லுட்கையின் முறித்த, லானனத் தொட்ட
வணிமயிர்ப் புரோக, முட்டலந் தெடுத்த லொசிந்திட மழைத்தல், கை
யொடு கட்டல் கடிந்துள் ளழைத்தவென், றிவ்வகை பிறவு மெதிரம
ரேறி, யவன்பகை முறித்த வருட்பெருங் கடவுள்” (கல். ௩௧.)

௩௪. வெப்புத்தீர்த்தது. (௨6)

[திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனாராளிச்செய்த திருவாலவாய்த் தேவா
ரங்கள் இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

௩௫. கழுவேற்றியது. (௨7)

“நள்ளாற் நாமமே, மேன்முக வெரியினி விடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மை
யே” (திருநா. தே. திருநள்ளாறு.)

௩௬. மெய்க்காட்டிட்டது. (௨8)

“மெய்க்காட் டிட்டி வேண்டிருக் கொண்டு, தக்கா னெருவ னாகிய தன்மை
யும்” (திருவா. கீர்த்தி. சு. சு. ௭௭.)

௩௭. மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தது. (௨9)

“முன்னொரு வணிகன் மகப்பே றின்மையின், மருமான் றன்னை மகவெனச்
சடங்குசெய், துள்ளமுங் கரணமு மவனுழி யொருக்கி, முக்கவர்த் திரு
நதி துணையுடன் மூழ்கி, யப்புலத் துயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண்
டபின், மற்றவன் ருய வவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்ட மறுநிலை
மைந்தனை, கிளைத்துக் கிளைக்கொ ணெடுவழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கே
ளிரு மதிமுடிக்கடவுணின், புந்தியொன் றின்றிப் புகலில மென்றய, ரவ்
வுழி யொருசூ ராவன்மா துலனென, வறிவொளி கிறைவே யொருருத் தரித்
துவர், தருள்வழக் கேறி யவர்வழக் குடைத்த, கட லுயகன்” (கல். ௪௩)

௩௮. அட்டமாசித்திபகர்ந்தது. (௩0)

“பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருத்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்”
(திருவா. கீர்த்தி. சு. சு. ௭௭.)

“இத்தி தன்னின் சீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி” (ஐ.
பேற்றி. ௧௭௨ - ௧௭௩.)

சாநு. தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தது. (35)

“தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௫௮ - ௫௯.)

சசு. இந்திரன்முடிமேல்வளையேறித்தது. (14)

“அடுபடைப் பூழியன் கடுமூரன் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட
கார்க்குலர், தனையொடு நிறைநீர் விடுவன போல” (கல். ௨௪.)

“திங்கட் செல்வன் நிருக்குலம் விளங்கச், செங்கணு யிரத்தோன் நிறல்
விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவளை
யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், நிடியுடைப் பெருமழையெப்
பா தேகப், பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபிணித் தாண்ட
மன்னவன் வாழ்க” (சில. காடுகாண். ௨௩ - ௨௬.)

“தேவர்கோன் பூணூற் தென்னர்கோன் மார்பினவே” (ஐ. ஆய்ச்சியர்
தூவை.)

“வச்சிரத் தடக்கை யமர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளியுடைத்
தகை” (ஐ. கட்டுளாகாதை, ௫௦ - ௫௧.)

“தேவ ரார மார்பன் வாழ்க வென்றுப் பந்தத்துமே”

“வானவர்கோ னாரம் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்றன், மீனக் கொடிபாடும்
பாடலே பாடல” (சில. வாழ்த்துக்காதை.)

சாநு. பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தொன்
மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௫௦ - ௫௧.)

சாநு. சோழனைக்கொண்டாழியிற்றும்த்தியது. (37)

“வேடுவா னாகி வேண்டுந் கொண்டு, காடது தன்னிற் காத்த கள்ளமும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௬௪ - ௬௫.)

“மன்முரு வேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, கிள்ளியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்
குந், திண்மையுந் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக
நிருணுட் றுவக், கொலையொன் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப்
புதைத்த மறங்கொழு பெருமான்” (கல். ௮௩.)

சாநு. திருவாலவாயானது. (149)

“பருவாய்ப் பாம்பு முடங்க லாக, வாலவாய் பொதிந்த தனிமுடித் தனிமுடல்”

“வடதிர வால வாய்திரு நடுவூர்” (கல். ௪௮, ௪௯.)
138. பருவாய் பம்பு முடங்க லாக, வாலவாய் பொதிந்த தனிமுடித் தனிமுடல்
139. வடதிர வால வாய்திரு நடுவூர்

ருக. ஸ்ரீரத்தியார்க்கு அரளித்தது.

“படைநான் குடன்று பஞ்சவற் றுரத்து, மதுரை வவ்விய கருகட வேந்த,
னருகர்ச் சார்ந்துநின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் னுன்னை நெடுந்
தயில் வருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மைநெறம், கருநிற்
தோரை கல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யளராக் கைமுழந் தேய்த்த,
பேரன் புருவப் பசக்கா வலனை. யுலகினிற் ரமது முக்குறி யாக, முனி

48 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்தூல்கள்.

முடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, கிலவுமிழ் புண்ணியப் பானிறச் சாந் தமு, மணிவித் தருன்கொடுத் தரச னாக்கி, யமொ லகற்றி நெடுநாள் புரக்கூ, வையக மளித்த மணியொளிக் கடவுள்” (கல். ௫௭.)

௫௭. புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளியது.

“புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி, ௨௦௭.)

“தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிதை பெருமான்” (கல். ௪௨.)

“புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்” (திருநாட்டு. ௩.)

“பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம் போல்” (திருக்காளைத்தி. பரந்து. ௫௬.)

“கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன” (மதுரை மும்மணிக்கோவை, ௨௮.)

௫௮. சாதாரிபாடியது.

“முரன்றெழு கான முயன்றுவா தியைந்த, வடபுல விஞ்சையன் வைகிடத் தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போகா விற குடன் றிலைக்கடை பொருந்தி, ... சாதாரி, யுலகுயி ருள்ளமு மொன்றுபட் டொடுங்க, விசைவிதி பாடி யிசைப்பதை துரந்த, கூடற் கிறையோன்” (கல். ௪௪.)

௫௯. திருமுகங்கொடுத்தது.

“தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவியமகம், திருவால வாய்.)

“பாணானிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்” (திருநா. தே. கோளிலி.)

“குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதிமலி புரிசைத் திருமுகங் கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன், பெறநிதி கொடுக்கென வுறவிடுத் தருளிய, மாதவர் வழத்தாங் கூடற் கிறைவன்” (கல். ௧௫.)

௬௦. பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயானது.

“எனக் குருளைக் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௧௬௬.)

“கோல மேனிவ ராகமே” (ஷா. திருக்கழித்தன்றப்பதிகம், ௫.)

“ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீச னெந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று, சேவ லங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி வாரெம் பிரானாவாரே” (ஷா. திருவார்த்தை, ௬.)

“தாயாய் முலையைத் தருவானே” (ஷா. ஜுனந்தமாலை, ௫.)

௬௧. பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“கருமுகம் கனிநிறத் தழற்கட் பிறையெயிற், நரிதரு குட்டி யாயபன் னிர ண்டினைத், செங்கோன் முனையிட் டருனீர் தேக்கிக், கொலைகள் வெண் னும் பழர்களை கட்டுத், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும் பயி ருலகுபெற வினைக்கு, நாற்படை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்” (கல். ௪௦.)

௬௨. இவ்வாறு வந்தது.

௬௩. இவ்வாறு வந்தது.

கூ0 கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்தது (௮7)

“கருங்குரு விககன் றுள்ளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௨௦௯)

“இவ்வுலகுயி ரளிதத, பஞ்சின் மெலவழிப் பாவைக ளாகிக், கருங்குரு விக் குக கண்ணருள் கொடுத்த, சிவணமிரு நீற்றுச் செக்கா மேனியன்” (கல்: எ.)

கூக மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபோற்றித்தது. (10)

“கயலெழுதிய விமயநெறியின” (சீல. ஆய்ச்சியர்துரவை)

கூச. வேதமுணாத்தியது

“வேத நூலப்பயில கிணறது வாயிலே”

“மனறயிலங்கு பாடலாய்”

“நால வேதமும் பொருளகளு மருளி, யங்கயற கண்ணி தன்னொடுமமாந்த வாலவா யாவது மிதுவே” (திருநா. தே திருவாலவாய்)

“வேதியா வேத கிதா” (திருநா. தே. ஷ.)

63 நான்கு நூல்கள் (147)

அரும்பத அகராதி முதலியன.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகக்கமலை - ஐபமலை. ச.
அககரம் பிறாகணபொருள்கவன். சஅ.
அகததடிமை. ௨௬. [சஎ.
அகத்தியா பூரியைச் சமஞ்செய்தது.
அகத்தியா பொதியிலிற சிவலிங்கம்
தாபித்துப் பூசித்தது. அ.
அகரமேறறல். கஎடு [௨0௨.
அகற்றியோரா - அகறப்பபட்டோ.
அங்கப்பதகணை. ககந. [ககடு.
அங்கங்கள் - யுத்தப்பரிபாலை. ககச,
அங்கம் ஆறு (வேதாங்கம்) ௨௨ச.
அங்கம் நூற்றெட்டு ககச.
அங்கம் பூம்பாவையாக்கியது. ௨கஅ.
அங்கம்வெட்டல். ககடு.
அங்கயறகண்ணி. ந.
அச்சவம்-வியாபிப்பது; குதினா. அக.
அச்சோப்பகம். எச
அச்சென்னும் அரசன். கக0.
அட்டமங்கலக்குதினா. அஅ.
அட்டமலை=அட்டாலம் - மதிஸ்மேல்
மண்டபம். ௪டு [கஅக.
அட்டமலைச்சேவகா. சுஅ, கஎஅ, கஅ0

அட்டமலைவீரக்கோலம். சுஎ.
அடிக்கணமா. க௨எ.
அடிவழிமுடி அசைத்தல் - காலினவளி
மனை அசைத்தல். கூக.
அடைக்கலப்பதது. அ௨.
அடைத்து - ஒப்பித்து. அக.
அடைவு. நடு, சீந.
அணி - படைகளை வகுப்பாய். கடுடு.
அணிந்தன - படைகளை வகுத்தான.
கசக.
அணுகள் - உயிர்கள். நடு, ககச.
அரதம் - பொருள். கச.
அதாபட-முறைப்பட, வழிப்பட. சு0.
அதாபடம் - வழிப்பட. ந0.
அதிகாரி. கூடு, கூஎ.
அதிகாரப்பதது. எச. [கடுடு.
அதியனாயன்-வலைச்சாதி யரசன். இச,
அதிரவீசியாடுதல். ச, க0டு, க0எ.
அநகணாருணையிடல். க௨ச.
அநதித்திரு கரும்பொருள். கூடு.
அநந்தமாமுனிவன் - பதஞ்சலிமுனி
வா. ௨எ.

[எண்கள் 1000 எண்கள்.]

அதுபமன் - ஒப்பில்லாதவன். ௩௭.
அபாயம். க௭௭. (பெரிய. திருவாரூர்.
அபிடேசம் 1 கிரீடம். ௩௭. [௨௩.])
அம்மே. ௧

ஆர்த்த - கட்டிய. ௧௦௯.
ஆரம். ௧௯௯.
ஆரம்பூண்டபரீண்டியன். ௧௯௯.
ஆவவாய். ௧௨, ௧௭௨.

அமுதபாகம். ௧௨௬.
அமுதுபடி - அரிசி. ௧௦௨.
அமுதுபடை. ௧௦௨.
அயம்=ஐயம் - சந்தேகம். ௧௦௯.
அரகரவென்றல். ௧௭௭.

ஆலவாய்மாலை - பாணபத்திரருடைய
முனைவியாரின் சிறப்புப்பெயர். ௨௦௭.
ஆவணிமூலம். ௧௦.
ஆவநன்கு - மனமகிழ்ச்சி. ௧௨.
ஆள். ௧௯.

அரங்குள். ௧௮௩.
அரிசிக்கோட்டை. ௧௮௨.
அருட்பத்து. ௮௦.
அருண்மழை. ௧௯௭.
அலகை ஒருதாளால் நிற்பல். ௧௩௭.
அலகைச்சுழல். ௧௭.
அலம் - அழகு, வன்மை. ௩.
அவதரித்தல் - தங்கல். ௧௨௩.
அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையா
டல், நடந்தசரிதை. ௮, ௯௮, ௧௦௧.
அவமானவஞ்சம். ௧௧௧, ௧௧௩.

ஆளுடைநாயகன் - திருப்பெருந்துறை
ச்சிவபெருமானு; பரி மாணிக்கவா
சகரை ஆன்டருளினமையின்,
இவர் இப்பெயர்பெற்றார். ௮௧.
இங்கிதம். ௨௦௩.

அற - மிக. ௨௯.
அறுதற்கச்சை. ௧௩.
அறுதி - நிச்சயம். ௧௭௧.
அறுசியிட்டு - முடிவுசெய்து. ௭௩.
அறுபத்துநான்குபத்தர். ௩௯.
அன்றினர் - பகைவர். ௨௩.
அன்றினார் - பகைவர். ௨௭.
அன்னக்குழிநான்கு. ௨௯, ௩௦.

இசை. ௨௦௩.
இசைக்குஉவமை. ௧௯௦.
இசைத்தொழில். ௧௯௩.
இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு. ௨௦௩.
இசைப்புலவர். ௨௦௭.
இசைவல்லான். ௧௮௯.

அன்னுழை - அவ்விடம். ௧௮. (கந்த.
அன்னப்பத்து. ௮௭. [பார்ப்பதி. ௧.])
அணையவும் - அவ்வளவும். ௧௭௮.

இசைவல்லான். ௧௮௯.
இசைவாணர். ௨௦௭.
இட்டொன்றார். ௧௮.
இட்டதிசை. ௧௧௭.
இடப்பொற்சேவடிக்கூத்து. ௧௦௯

ஆக்கினைச்சித்தர். ௩௮.
ஆகாயவாணி. ௧௯௩, ௧௯௮.
ஆங்காரித்து. ௧௭, ௧௯.
ஆசாரம்பூட்டி. ௭௭.
ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். ௧௨.
ஆசைப்பத்து. ௭௩.
ஆண்சிங்கம் தேவிக்குவமை. ௨௭.
ஆண்டின. ௧௯௧.

இடப்பம். ௧௨௧
இடம் - சமயம். ௧௯௩.
இடம்வலம்பரிவத்தித்தல். ௮௯.
இடவியகதி. ௮௭.
இடுகுறி - இட்டபுண்டரம். ௧௦௧.
இடைக்காடர் கயிலர்தோழரென்பது.
௩௦, ௩௧.

ஆணிப்பொன். ௧௯௮.
ஆத்திமாலை. ௧௭௦.
ஆதிநாதன் - இருசித்தர். ௩௭.
ஆகிரபு - குரியகுலம். ௨௨, ௩௭.
ஆயுதவிசேடங்கள். ௧௭௨.

இடைச்சாதிக்கோலம். ௧௮௩.
இணங்கன் - சிநேகிதன். ௮௩.
இதவிய. ௧௨.
இதவியோன். ௩௦.
இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம். ௧௩.
(திருவா. கீர்த்தி. ௭௩; திருப்
படையாட்சி. ௩.)
இந்திரவிமானத்தைத்தாங்கும் யானை
கள் முதலியன. ௩௯.
இந்திரன் விருத்திரஹத்தியைப்போக்
குதற்குப் பல விமானங்கள் செய்
வத்தது. ௧௭.
இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்திற் சோ
மசுந்தரர்கடவுள் ஆடியது. ௧௦௩.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

இஃதுமதி இறத்தகதை. கக௦.
 இம்மையேதருவார் - சூந்தரமார்பூசி
 த்த சிவலிங்கப்பெருமான். உக௧.
 இயக்கமாதர் அறுவர். க௮௨.
 இயல்வாணர் - சங்கப்புவவர், புலவர்.
 க௧, ௩௧, ௪௧, ௮௦, ௮௩.
 இயற்பலகை இட்டது. ௨௦௦.
 இரத்தினக்குற்றங்கள். சு௨.
 இராசநீதி. உக௬.
 இராசா அனுமதிதருமம். ௨௦௩.
 இராவுத்தாயன். ௧௦.
 இராவுத்தன். ௧௦.
 இருப்புமோதிரம். க௧௨.
 இருமை - புத்திமுத்தி. ௧௧.
 இருமைமுத்தனம். ௧௩. ௨௪.
 இலக்கணகுத்திரங்கள். ௪௭.
 இலத்தி. சு௭, ௮௩.
 இலாகவம். ௧௬.
 இழிகுலப்பாணன். க௧௮.
 இச்சி - இறக்கி. க௮௮.
 இனிமை - மகிழ்ச்சி. ௧௬, ௧௧.
 இரானகோணத்துமன்றம். ௧௦௮.
 இரெகொள்ளல். க௧௮.
 இராமுவரிசை - கடைமுறை. ௩௧.
 உக்கிரப்பெருவழுதியார்த்துதி. ௪.
 உக்கிரரூர் சங்கத்திலிருந்து தமிழா
 ராய்ந்தது. ௪. [௬, ௩௩.
 உக்கிரரூர் சடையுடன் பிறந்தது.
 உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்.
 உசீரம். க௮௩. [௩௩.
 உட்கயிற். ௮௪.
 உடற்குறை. ௧௪.
 உண்டென்போர் - ஆஸ்திகர். க௧௮.
 உண்பித்தல். ௧௦௩. [ருள்கள். ௧௮௬.
 உண்ணும்மீறிற் சேர்த்தற்குரிய பொ
 உத்தமமான இசையோசை. ௨௦௮.
 உத்தரகோசமங்கையில். ௬௪ - முனி
 வர்களுக்குத் திருகோக்கால் உப
 தேசித்தது. ௮௬.
 உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்
 உபப்பி. ௬௬. [க்காரணம். ௮௬.
 உத்தரெருப்பு. ௨௧.
 உதிர். ௧௮.
 உத்திழார் மகன். ௪௬.
 உபகாரம் - காணிக்கை. ௧௬, ௨௦.

உமாத்தேவியாரின் கூந்தலுக்கு இரு
 னும் மணமும் ஒளியும் இயற்கை
 , பென்பது ச௮.
 உயர்பெருங் கணக்கர். ௧௬.
 உயராலயம். ௧௪௬.
 உயரும்பருவகு. ௨௨௬.
 உயிர்க்கழு. ௧௩௪.
 உயிர்மருந்து. க௮௬.
 உயிருணிப்பத்து. ௭௮.
 உரவிது. ௧௧௨.
 உருங்கிர சாதனம் - உருத்திராக்கம்.
 உருத்திராக்கமகிமை. ௧௩௪. [௧௩௪.
 உலவாக்கோட்டை. ௧௮௨.
 உளம்பறையறைய. ௨௦௮.
 உணசல். ௨௮.
 உண்டி. ௨௦௦.
 உழி - அருகநாள். ௪௮, ௮௦, ௧௪.
 ஊன்றுகட்டு. ௧௧௨.
 ஊச்சர் - ஒருமுனிவர். ௧௮, ௨௨௬.
 எடுத்தல் - சாதித்தல். ௧௩௪.
 எண்ணப்பத்து. ௭௮.
 எண்ணெண்ணிலை வல்லான். ௧௦௪.
 எந்து - என்ன; திசைச்சொல். ௧௧௬.
 (திருவா. திருவெம்)
 எயின்முரிவாய். ௬௦.
 எழ - மிக. ௧௬௪, ௧௬௬.
 எழுத்துப்பதினமூன்று. ௨௦௮.
 எழுநிலைக்கோபுரம். ௧௨௮.
 ஏகாவலி. ௩௬.
 ஏட்டை. ௧௬௦, ௨௨௮.
 ஏட. ௧௮௬.
 ஏடகன். ௧௩௬.
 ஏடா. ௩௭, ௩௮, ௪௪, ௧௬௬.
 ஏடி. ௧௪௮, ௨௨௦.
 ஐந்திணைவளம். ௧௦.
 ஐய - சிறிய. ௧௬௮.
 ஐராவதம். ௬, ௧௧.
 ஒத்தையுதுவார். ௧௮௦.
 ஒப்பு. ௧௮௨, ௧௮௩.
 ஒருக்கால். ௮, ௧௩௨.
 ஒருப்பட்டு. ௧௬௬.
 ஒவ்வா - ஒத்து. ௧௧.
 ஒழுங்கி. ௧௩௩.
 ஒளி. ௧௬௨.
 ஒளிசிறநல். ௧௮௭.

[எண்கள் 1000 எண்கள்.]

ஒசனை - யோசனையளவு. ௧௭௮.

ஓம் - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. ௧௩௨.

ஓலையைக் கட்டியனுப்பல். ௧௬௪.

கிச்சை. கூடு, ௧௬௨.

கஞ்சமணி. ௮௬.

கஞ்சவாள். ௧௧௬. [யர். ௩௭.

கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானி

கட்டோலை - முத்திலா ஓலை. ௬௫.

கடகு. ௧௧௬.

கடம்பவனத்துதி. ௩.

கடன் இறுத்தல். ௧௮௨.

கடிமை - விளக்கத்தன்மை. ௧௩௪.

கண்காணம் - மேற்பார்வை. ௬.

கண்காணி - மேற்பார்ப்பவன். ௭௦.

கண்டி. ௧௩௫.

கண்டிர். ௧௦.

கண்டு - கேட்டல். ௪௫, ௨௦௩.

கண்டுமுட்டு-சைனபரிபாஷை; ௧௨௬;

“சைவவேதியர்தா, மேவலா லின்
று கண்டு முட்டியாமென்றுவிளம்
ப” (பெரிய. திருஞா. ௬௮௬.)

கண்டிவாழ்ந்து. ௨௧௫.

கணக்கர். ௧௫, ௧௬.

கணக்கு - நியாயம், வழக்கு. ௧௫௧.

கததிரியர்-ஒருவகைத் தேயத்தார்.

கந்தம் - கழுத்து. ௧௬. [௧௪௬.

கந்தவனச்சோமன். ௭௨.

கந்தவனம் - காணியார்கோயில். ௭௨.

கரவாளம் - கைக்கத்தி. ௮௪.

கரிக்குருவி மிருத்தியுஞ்சய மந்திர

கரியமால். ௧௨. [மோதுதல். ௨௧௩.

கருநாமன்னன். ௧௮௩.

கருநாடர். ௧௭௮.

கருப்பஞ்சருகு எரிதல். ௧௬௪.

கருவிவானம். ௩௫.

கல்யாணன் - நல்லநடையும் நல்லகு

ணமுமுள்ளவன். ௪௬, ௬௩.

கலைமகள் துதி. ௪.

கவடிவெண்பல். ௧௩௭.

கவிதை. ௪௨. [வர். ௫௧.

கவிமன்னர் - கவிராயர்; சங்கப்புல

கவிவாணர் - சங்கப்புலவர். ௪௪.

கவுணியர்கோன். ௨௨௮.

கழறிற்றறிவார் நாயனார். ௧௧௬.

கழகாணிச்சமணர். ௧௬௭.

கழுக்கோல். ௧௪௨.

கழுமரங்கள் ஏறுவோரார் சுமக்கப்

பளக்கம். ௧௮௨. [படுதல். ௧௩௫.

கள்ளாசி - கள்ளாஞ்சி; வடமொழி. ௭௭,

கள்ளகனிகொத்து. ௧௮௫. [௪௦௦.

கழிபகதரு. ௧௧௧.

கற்பகவிநாயகர். ௧.

கற்றுச்சொல்வோர். ௪௪.

கண்ணி. ௧௨.

கண்ணி திருமால் தாளி ஈசன் காக்கு

மதுரை. ௧௨, ௧௮௬, ௨௨௬.

கண்ணிநாடு-பாண்டிநாடு. ௧௬௭, ௧௭௬.

கண்ணிமண்டலம் - பாண்டிநாடு.

௧௮௪.

கண்ணிமன்னவன்-பாண்டியன். ௩௨.

கண்ணிமாதம். ௨௩.

கனகதேவராவல்லி. ௬௪.

கனவட்டம். ௧௭௦.

கூகசூரம். ௨௦௩.

காகதாலிய நியாயம். ௧௩௨.

காஞ்சிமலை. ௧௫௫.

காடுவெட்டி - ஒருசோழன். ௫௬.

காரணமறைந்தனன். ௧௬௬.

காணார் - விளங்க அறியார். ௧௮.

காப்பிடல் - திருநீறு இடுதல். ௧௩௮.

காந்தன் - தலைவன். ௩௭.

காம்போசக்குதினா. ௭௭.

காயநர் - இசைப்புலவர். ௭௧, ௧௬௦.

காரணமுனிவர். ௨௨௪.

காரணவன் - சிவபெருமான். ௭௨.

காரியத்தோர். ௧௫௪.

கால்மாரியாடல். ௧௦௫.

கால்மாரியாடியவாறுதி.

காலமேகம். ௧௨௦.

காலிமேய்த்தல். ௧௮௫.

காவலரை. ௬௧.

காளம் - கழு. ௧௩௫.

காளி. ௧௨.

காணியார்கோயிலின் விசேடம். ௭௨.

காற்சிறைகொண்டு. ௧௨௧.

கிடை - ஒப்பு. ௬௭

கிராதர்கோமான் ௪௪௦. [௨௦௫.

கிரியை பத்து; (இசையிலக்கணம்)

கிழி - பொற்பொதி. ௪௨, ௪௩.

கிள்ளி. ௧௫௪.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கீதநாதன். ககௌ.
கீர் - நக்கீர், சு, ஓடு.
கூச்சிச்சடை. நக.
குடபாலோடை. கௌ.
குடும்பநீதி. ககக. •
குண்டோதர்ன். உடு.
குணலை. சடு, கஉச.
குதிரைக்காலிற்கழல் அந.
குதிரைககுற்றங்கன். அஅ.
குதிரைகள்வருதல். அந. [அடு, அக.
குதிரைகளின் இலக்ணமுதலியன.
குதிரைகளின் நடைஐத்து. அஎ.
குதிரைகளின்பெருமை. அக.
குதிரைச்செட்டி. அஎ.
குதிரைநோய்கள். கக.
குதிரைப்பெயர்கள். அஅ.
குதிரையிராவுத்தன். கௌ.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்
ந்து ஒப்பித்தல். அச, கக.
குதிரையுணவு. கஉ.
குந்தம். கசச.
குப்பாயம். அந.
குமரியாட. ஓஅ.
குயிற்பத்து. அஉ.
குரத்தியர். கநௌ.
குருவரன். கடு.
குருவிந்தமணி. கஉ.
குலச்சிறைநாயனார். கஉஉ.
குலம் - மலை, வங்கிசம். க.
குழந்தைக்கோலம். கௌ.
குழுவுடையமண். கஉந.
குழைத்தபத்து. அௌ.
குளம் - நெற்றி, வாவி. கக.
குறிஞ்சிலிக்கொத்து. ககக.
குறைந்து. ககக.
கசசல். எஎ, கஉடு.
-லநகர்த்துதி. ந.
கடி. ககஅ, கௌ.
கெட்டேன். உஉஉ.
கெருழகட்டி. ககச.
கெட்டுமுட்டு - சைன பரிபாஷை;
கஉச - "என்றகூறலுங்கெட்டுமு
ட்டியானுமென்றியம்பி"; (பெரிய.
திருஞா. சுஅச.)
கேவலணல்லன். சக

கை இறக்கல் - யுத்தபரிபாஷை. ககச.
கைவிதிர்க்கொண்டு. கஉச; (மணி, ந.
கொச்சை - சிகாழி. கஉக. [கௌ.)
கொட்டு - மண்வெட்டி. கௌ, கஅ.
கொடுக்கு. கடு, ககஉ.
கொடுங்கோல். கஉ.
கொத்திசை. ககந.
கொத்தகப்பெருமான். கசந, கசடு.
கொந்தகன். கக.
கொள்ளிவட்டம். அச.
கொற்றான். கடு, கௌ.
கொற்றாளர். கௌ, கௌ.
கொன்றிட - வருத்த. கக.
கோச்சுமலவருமன் - உக்கிரப் பெரு
வழுதியாருடைய உபநயனத்திரு
நம்ம. நந.
கொட்டுமண்தொண்டி. கஉக.
கோணம் - சதுரம். சௌ.
கோதனம். கசக.
கோமளமாணிக்கம். கஉ.
கோமாரவருமன் - சுந்தரமாரர். உச.
கோமேதகம். கச.
கோயிலைப் பொன்னால் வேயந்தது.
கௌ, கௌ, கௌ, கௌ.
கோயிற்பத்து. எடு.
கோரம் - சோழன் குதிரை. கௌ.
கோலறை. கடு, கஅ.
கோலறையிடல். கடு.
கோலுதல் - வளைத்தல். கக.
கோள் - விடம். ககக.
கோனெனும்பெயர். ஓஅ.
ககநெறி - உலகநடை. உக.
சங்கத்தின் கீழேசிவபெருமான் நின்ற
து. ந, க, சச, சடு, சச.
சங்கப்பலகை. நக, சௌ.
சங்கப்பலகைகொடுத்தது. சௌ, உௌ.
சங்கப்பலகைமோழியறிதல். சு, சௌ.
சங்கமண்டபம். நக, சௌ, ஓந, எக.
சட்டென். கடு.
சட்டை. சச.
சடக்கென். நஅ, நக, கௌ, கௌ.
சடகம் - கரிக்குருவி. கஉ.
சடங்கு. கச, உஎ, கௌ, கௌ, உக.
சடங்குத்தன். நௌ.
சடையுக்கிரஞர். க.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சதங்கைகள். அசு.
 சதமுறை. கௌ.
 சந்தியாமடம். ௨௨௨.
 சந்தை - சொன்னதை மீட்டும் சொல்
 லல், வேதம். ௭௨, ௧௭௪, ௧௧௨,
 ௨௦௨, ௨௨௫.
 சந்தாகம். ௧௬.
 சபவடங்கரமுந்தானும். ௧௧௭.
 சம்புஆணை. அஅ.
 சமணமுனிவர் எண்ணுயிரவர். ௧௩௩,
 ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭.
 சமயாசாரியர் நால்வர்துதி. ௫.
 சமனொளிரமலையைச்சார்ந்த நதிகள்
 நான்கு. ௧௨.
 சமாதி - சங்கற்பம். ௪௨, ௫௬, ௮௨,
 ௪௪௪. ௧௫௬. [௧௭௧.
 சரக்கறை-பொன்னறை. ௧௪௦, ௧௪௧,
 “சரக்கறையோவென்றனிகெஞ்சு
 மே.” (திரு. ௧. தே.)
 சரம்-அம்பு, சலம்=சலனம், ஸ்வரம்,
 ௨௦௬.
 சரியையாதிநான் குமார்க்கம். ௫.
 சலன்சலனென. அசு.
 சவுதம் - ஸ்ரௌதம்; தூல். அசு.
 சள்ளிட்டு. ௧௨.
 சற்பம் - பாம்பு (எதுகை) ௩௬, ௪௪௪.
 சாக்கியர்கள் - சைனர்கள்; ௧௩௭
 “சாக்கியப்பேயமண” (தேவாரம்);
 கூர்மபுராணம், நவகண்டத்துறை
 வேர் (இயற்கையுரைத்த அத்தியா
 யம், ௨௩-ம்பாடல் பார்க்க.
 சாத்தவர்கள் - வியாபாரப்பொருள்
 னையுடையவர்கள்; ௬௮, ௬௩.
 சாதனங்கள். ௧௫௦.
 சாதனை - பயிற்சி. ௧௧௪.
 சாதாரி - ஓரிசை. ௭, ௧௬௩, ௧௬௪.
 சாதிமுறையறியாதசம்ணர். ௧௨௨.
 சாதுமார்க்கம். ௭௮.
 சாம்பிராணிக்குதிரை. ௭௭.
 சாம்பூதம். ௧௧.
 சாமந்தர். ௨௧௧.
 சாமரம் - கழி சாமரை. ௧௩௭.
 சாரசமூச்சயம் - உத்தரமாபுராணத்
 தின் ஒருபகுதி. ௧௮.
 சான்றவர் - சங்கப்புவவர். ௪௬, ௪௬.

சிக்கனவு. ௨௦௦.
 சிக்குநாற்றம். ௪௪.
 சிக்கென. ௧௧௨.
 சிங்கநாதம். ௧௩௬, ௧௫௫, ௧௭௦, ௧௭௧.
 சித்தியெட்டு. ௧௫௨, ௧௫௩.
 சித்திரமண்டபம். ௮௨, ௧௦௦, ௧௪௩.
 சித்திவிநாயகர். ௧.
 சிந்தைவாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. ௧௭.
 சிரமநீதி. ௧௧௪.
 சிலைத்து - முழங்கி. ௫௫, ௧௪௫.
 சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம். ௭௪.
 சிவபுராணம். ௧௦௦. (“நமச்சிவாய
 வாழ்க.”)
 சிவபெருமானுடைய வீரப்புகழ். ௨௦௦.
 சிவமுனி - தருமியின் தந்தை. ௪௨.
 சிவலோகம். ௧௭௭.
 சிவனடியார்தோலம். ௬௭.
 சிற்பதூல். ௧௭.
 சிற்புட்பகேசி-ஞானபூங்கோதை. ௪௫.
 சிறந்தபலம் - பொன்னுலமேய்ந்தது.
 ௧௦௬.
 சிறுமையிறெள்ளியார் - திருவேடகத்
 தில் திருஞானசம்பந்தர்பூசித்த சிவ
 லிங்கப்பெருமான். ௧௩௬.
 சிறைக்கூடம். ௧௦௮.
 சிறையறை. ௧௪.
 சின்னம் - துண்டம். ௧௧௧.
 சீகாழி, (௧௨) பெயரையுடையதென்
 பது. ௧௨௨.
 சுத்தசாளரசங்கீதம். [சுத்தம் - இயல்
 பாநடை; சாளரம்=சாலகம், சா
 யாலகம்; இது வேரோரிராகத்தின்
 நடையைத்தழுவி இனிமையை
 உண்டாக்கும் இசை. [௧௧௧, ௧௧௪.
 சுத்தரசாமந்தன். ௧௪௦.
 சுத்தரத்தானம் - சுத்தரசேஷத்திரம். ௮.
 சுத்தரநடனம் - சொர்க்கத்தாண்டவம். ௪.
 சுத்தரமாறன். ௨௬, ௧௩௦, ௧௫௬.
 சுரவி - பசு. ௧௫.
 சுருட்டுகொண்டது. ௧௨௬; “சுருட்
 கொண்டவைநுண்டுகளாக” (பெ
 ரிய. திருஞா. ௭௧௨.)
 சூத்திரகுளாமணி. ௧௮௨.
 சூதமாகதர். ௮௨.
 சூல். ௮௪, ௧௧௨.

தாகம், ௨௮,

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தாங்குதல்-தாமதித்தல், பொறுத்தல்.

சக, அக.

தாடி. கஉக.

தாணு - கட்டை, சீவபெருமான். அக.

தானா ஐந்து. கசச.

தாளமிசைக் கொடிகட்டியது. க௦ச.

தானங்கள் எட்டு. (இசையிலக்கணம்.)

உ௦இ.

தானம்தவம். கஇஅ.

தானவிசேடம் - தலவிசேடம். கக.

தானவைபவம்-தலவிசேடம். அ, ககஉ.

கஅக.

தீட்டிவிட்டம்-ஒருவகைப்பாம்பு (மணி
மேகலைப்புத்தகத்தின், அக, அச-ம்
பக்கங்களைப்பார்க்க.) ககஅ.

திதம் - நிலை. *௩, சுஉ.

திருக்கோத்தும்பி. எக.

திருக்கோவையார். க௦௦.

திருச்சத்தகம். எக.

திருச்சிற்றம்பலம். உ.

திருச்சின்னமூதல். அக.

திருச்சுண்ணம். எக.

திருத்தெள்ளேணம். எக.

திருத்தோணைக்கம். எக.

திருநீற்றின்பெருமை. ககஇ.

திருநோக்காலுபதேசித்தல். சு, சஎ,

சஅ, இச, எக, ககஉ.

திருப்பரங்குன்றத்திற் பூசித்தோர்.

கக௦.

திருப்பள்ளியெழுச்சி. எச.

திருப்புலம்பல். எக.

திருப்பூவல்லி. எக.

திருப்பெருந்துறையின்பெருமை. எஉ,
எச.திருமணம் பங்குனிமாதத்தில் உத்தர
கதைத்திரத்தில் நடந்ததென்பது.

உஇ.

திருமுகம் எ.

திருமுடங்கல். கஎக.

திருமுடிச்சாத்து. சச.

திருமுறையிற்கயிருசாத்தல். ககஉ.

திருமுன் - சந்தி. சஉ, எக, கஉ,

திருமேனிக்கீடு - கலசம். க௦,

திருவம்பலம். உ.

திருவம்மாணை. எக.

திருவாதவூர்ப்பெருமை. சுஅ.

திருவாதவூர்த் திருவாலவாலிகாட்டியது.
அக.திருவாலவாய் - ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கட
"வுள் திருக்கோயில்; "செய்யவார்
சடையார் மன்னுந் திருவால வர்
யுட்புக்கார்" (பெரிய. திருஞா.
எக.எ)

திருவாலவாய்த்துதி. கஉ.

திருவினையாடல்வர் அறுபத்துநான்கு.

க, கக, கக, கக.

திருவினையாடல்கள் யுகமொவ்வொன்
றற்குப் பதினாறுபதினாறு விழுக்கா
டாக நடந்தனவென்பது. கக.திருவினையாடல்களை முதலிற்சொன்
னவர்கள் வியாதர், வான்மீகி, எச்
சரென்பது. கஅ, உஉச.

திருவினையாடற்பாறு. கக.

திருவினன் - இலக்குமி. க௦க.

திருவுந்தியார். எக.

திருவுளத்தடைத்து. க௦, ககக.

திருவுளத்தில் அடைத்தபடி. கக.

திருவெம்பாவை. எக.

திருவேசறவு. சுச.

திருவேடகத்திலவழிபட்டோர். ககக.

திருவேடகத்தின் தென்பால் பாண்டி.

யன்படைவீடு செய்வித்து இருந்
தானென்பது. ககக.

திருவேடகர். ககக.

தில்லைப்பொன்னம்பலம். உஎ.

தில்லைமாளிகைமடம். இ.

தில்லைமடம் - பெரும்பற்றப்புவியூர்
ம்பி. உஉஅ.

தில்லையம்பலம். க௦௦.

தினமை - தினம். அக, ககஇ.

தீயகனாக்கள். ககக.

தீர்வை - பிராயச்சித்தம். கஎச.

தினம் - வறுமை. ககஇ.

துணையுலகு. உஉ.

தும்பு. க௦க.

தும்பைமாலை. ககஇ, ககக.

தும்பையிபக்கடவுள்-ஐராவதம். கக.

தும்மினார் சிவாய என்றல். கஎக.

துய்யவை - கழுக்கள். ககஇ.

[எண்கள் ப .]

துருவாசர். ௨௦.
துறை - திருப்பெருந்துறை. அக.
துங்ககில்லாமல் - தாமதியாமல். கூ௦.
துய்மைமேவிய வாய்மையான். சஅ
துயகுத்திரர். ௧௦௦. .
தேய்வக்கம்மியர். ௬௬.
தெய்வப்பலகை. ௪௦.
தெய்வவகத்தியர். ௫.
தெற்றிய. ௬௭.
தென்னவன் பிரமராயன். ௭௫.
தென்னன்முறை செய்வோர். ௬அ.
தேவதானம் நல்வி. ௧௭௫.
தோடர் - நட்பு. ௪௦
தொத்திகொள்தந்தி. ௭௨.
தொத்திவிநாயகர். ௫௩, ௬௭.
தொல்லையாலயம். ௪௬.
தொழில் ஐந்து. ௨௦௫.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொ
ன்பதினம். ௭௫.
தோதகம் - குறிப்பு, துன்பம். ௬௭.
தோராவல்லி. ௬௪.
தோனா. அச, ௧௪௩, ௧௬௯.
தோலாக்கை. ௧௧அ.
நகர்சோதித்தல். ௧௦அ.
நகுலம். ௨௧௭.
நஞ்சுத்தழனி - விடவாறு. ௧௧௯.
நஞ்சுண்டான் - சிவபெருமான், ஒரு
வகைச்சாதி. ௧௫.
நந்துதேவரே குண்டோதாபாகி வந்த
னரென்பது. ௨௫.
நம்பி. அக, ௧௬௯.
நம்முளோர் - நம்மவர். அ௭.
நரசிங்கக்கண்ணை. ௬௬.
நரந்தம். ௬.
நரி உறுமிச் சள்ளிடல். ௧௨.
நரிபாது-நரித்தன்மைமயில்லாமல். அக.
நல்லது, உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. ௧௨அ.
நல்லாள். ௬௬.
நலந்து. ௨௦௬.
நலகதி. அ௫.
நவமணிகளின் றேற்றம். ௬௨.
நடுவக்கடவோம். ௬௧.
நன்பு - நன்னம். அ, ௪௩, ௪௬, ௭௪,
௧௦௧, ௧௪௭.
நன்புளோர் - சங்கப்புவலவர். ௪௩

நன்னிமித்தங்கள். ௧௨௪.
நன்னெறிமுறை செய்வோர். ௭௯.
நாகமாபுரம் - மதுரை. ௧௧௬.
நாகராயர். ௬.
நாகிகாபாணம். ௧௬௫.
நாகிமூழி. ௧௨௧.
நாமஞ்சாத்தி. ௭௪.
நாயனார் - தலைவர். ௭அ, ௮௩, ௧௬௬.
நாயனார். ௧௦௦, ௧௧௪, ௧௬௬, ௨௦௬.
நாயிறு. ௧௭௫, ௧௭௭.
நாரா. ௨௨௩.
நாவலர் - சங்கப்புவலவர். ௪அ.
நாவுக்கரசு. ௧௨௨.
நாளில் - காலக் காலத்தில். ௩௦, ௩௫.
நாளும் - தினந்தோறும். ௧௬௮.
நாற்பத்தெண்ணூற்றாயிரவாறு. ௫.
நான்மறையோடியநாள்வாறு. ௧௩௮.
நான்மாடக்கூடல். ௩௬.
நானிலவளம். ௧௦.
நீகரொவ்வாத. ௪௭.
நியாளம் - பறைவிசேடம். ௧௪௨.
நிறைந்த - மகிழ்ந்த. ௧௬௨.
நிறைந்து - மகிழ்ந்து. ௨௭, ௪௧.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி. ௧௬, ௧௬௭.
நின்றல் - நிறுத்தல். ௧௦௫.
நீக்கல் நோக்கமாயர். ௮௨.
நீத்து - வெறுத்து. ௩அ.
நீராவிலாவி. ௩௦.
நீலத்தினிலக்கலும். ௬௩.
நீவி - கிழி. ௪௩, ௪௪௭.
நீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை. ௧௦௮.
நீற்றுமுண்டி. ௬௭.
நூற்கருத்து. ௪௭.
நெஞ்சறைபறை. ௧௧௪.
நெட்டோலைக்கட்டிடல். ௬௫.
நெடியகட்டோலை. ௭௬.
நெடுமுகப்பன்றி. ௨௦௮. | ௬௩௩
நெய்ப்பிலி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்.
நெய்யாட்டு. ௬௩.
நெருப்பில் ஏடிட்டது வடநீழ்க்கோ
நெறி - குலம். ௨௬. | ௭௩௩, ௧௬௩.
நெறக்கென. ௮௩.
நென்முத்தற்றினியம். ௧௧௦, ௧௬௪.
நேரொவ்வா. ௧௭௫, ௨௧௮.

[எண்கள்(பக்க எண்கள்.)]

நோச்சிமாலை. கடுகு.
 நோக்கு - செய். கடுக.
 நோக்குவித்தை. கஅ௦.
 பருதி - பகுப்பு. கஎக. [கஎஅ.]
 பகைவர்செய்யும் கொடுஞ்செயல்.
 பச்சைத்தேவி - மாகதவல்லி. உஅ.
 பச்சையின் இலக்கணம். கூக.
 பச்சையின் குற்றம். கூச.
 பசும்பை. இஎ.
 பஞ்சகல்யாணன். அஅ.
 பஞ்சதானா. அஇ.
 பஞ்சாக்கரப்பெருமை. ககஇ.
 பட்டங்கட்டுதல். கசக.
 பட்டீண. க௦க.
 பட்டவர்த்தனக்குதினாகள். அஅ.
 பட்டினம்.காவிரிப்பூம்பட்டினம்.கூஉ,
 படர். க௦க. [உகக.
 படிமம். கஎக, கஅஅ.
 படுவழி. ககஉ.
 படைகளாளத்தக்க. கசக.
 படைச்சாத்து - சேனைத்திரள். கசக.
 படையாளன்தில்லை. கசஉ.
 படையாள் - சேனையைச்சேர். கசக.
 படையாள்வேம். கச௦.
 படையாளந்தற்கு. கசஅ.
 படைவீடு. ககக, கஎஉ.
 பண்டாரம். ககக.
 பண்ணறையடிமை. ககக.
 பனாறணி. கூஉ.
 பணிக்கன். கசச.
 பணிமாற. கஉச.
 பணிவிடை. ககஎ.
 பணியம். கஇ௦.
 பத்திரத்தோடொள்வாள். ககக.
 பத்திரம் - ஓராயுதம், ஓலை. ககக,
 பத்திரன். கஅக. [ககச, ககஎ.
 பதக்கணம் - பிரதகபினம். கஎக.
 பதங்கம் - விட்டில். உகக.
 பதஞ்சலிக்காடியுது. ச, உச.
 பதிமுதனியைப்பு. எ.
 பதியின்வைபம். எச.
 பதுமராகம். கூஉ.
 பந்து - வந்து. கஎ.
 பயம் - அச்சம், நீர். கச.
 பரதச்சுவதம் - பரதனால். அக.

பரதேசம்போதல். க௦உ.
 பரமஞானசிவன். இ.
 பரமஞானம் - "சிவஞானம். இ, கச.
 பரமுனிவரர். உஎ.
 பரவசம். கூ௦.
 பரிசுரம் - சேனை. கசக, கசக, கசச.
 பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.
 பரிசுத்தால்மகளிர்கூல்கொள்ளல்.இஅ.
 பரிசனதோஷம். ககக.
 பரிசனம் - சேனை, ஸ்பரிசம், ககக.
 பரிச்செட்டி. அஎ.
 பரித்துறையாளர். எ௦, கூ௦.
 பரிதாபவெப்பம் - மிக்கவெப்பம், உக,
 பரிநீதி. அஎ.
 பரிபவப்படுதல். ககக.
 பரிமாற்றம். கூ௦.
 பரிமாற்று. கூக.
 பரியிடுதல். க௦௦.
 பரிவட்டங்கொடுத்தல். கசக.
 பரிவத்தனம். அச.
 பரிவத்திப்ப. அக.
 பவள இலக்கணம். கூக.
 பவளக்குற்றம். கூக.
 பறிதலைக்கையர். கக௦. [யது. எ.
 பன்றிக்குட்டிகளை வண்ணியர்களாக்கி
 பன்றி. உ௦அ.
 பனுவல் - நூல், பாடல். க, ககஅ.
 பனையோலையைக்கட்டிவிடுத்தல்.கஇ,
 எச, உகச.
 பாக்கியம் - புண்ணியம் எக, எச,
 கஇஅ.
 பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிரம
 பாசுரம். எஇ, கசச. [சாரி. க௦க.
 பாழத்த - பேசிய. ககக.
 பாடைக்குத்தப்பேம். (பாடைக்குத்தப்
 புவராத கண்டனென்பது, சிலா
 சாதனம்) ககச.
 பாடைகூறல். ககஇ.
 பாண்டிநாட்டின்பெருமை. கூ.
 பாண்டிநாட்டுத்துதி. கூ.
 பாண்டிநாடு சிவலோகமென்பது.கச.
 பாண்டியன் கைகுறைத்து. உ௦உ.
 பாணச்சாதிக்கோலம். கக௦.
 பாணச்சாதிவழக்கம். உ௦உ.
 பாணர்மாலையர். பாணர்மகளிர். ககஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பாதுகாத்தற்றுகிரியோர். ககந.
பாம்பின்தன்மை. ககஅ.
பாம்பின்விடவைத்துயர். உகஎ.
பாயுடைக்கையர். கஉஎ. [ககஉ.
பார்வையாற்றுகொள்ளாதல். அசு.
பாவறிநூனப்பலகை. ச௦.
பாவறிமண்டபம். சங்கமண்டபம்.
பாழி - குகை. கஉக, கக௦. [சக.
பாளைசெறி நிறைகரகம். உக.
பிட்டுதிர். ககச.
பிட்டுவாணிச்சியிடம். கக.
பிடித்தபத்து. க௦.
பிரம்படிக்காரர். அ௦.
பிரம்பு. கஉக.
பிரமகத்தி. கஎச.
பிரமகற்பம். கஎக.
பிரமசாயை. கஎச.
பிரமராக்கதம். கக௦.
பிரமாணம். ககஎ, கஎக.
பிரமாணி. எ௦. [ககக.
பிரமாமுதல் பிரிலிகாபரியந்தம்.
பிரார்த்தனைப்பத்து. எக.
பிரிலியாலடித்துப்பார்த்தல். கஉக.
புக்கில். க௦க, கசஎ.
புங்கவம் - இடபம். உ௦௦.
புட்கலாவருத்தம். க௦.
புடைப்ப - தடிப்ப. ககஉ.
புடைப்பு. கக.
புணர்ச்சிப்பத்து. எக.
புணை. ககச.
புதல்வர் - மாணாக்கர். எக, ககச.
புயங்குட்டம். க௦க. "அழகனீ புயங்
சனீ" (திருஞா. தே.) "புயங்கனே
மயங்குகின்றேன்" - (திருவா. திரு
ச்சத.சுஉ.) "புயங்கப்பெருமான்".
(ஹையாத்திரைப்பத்து, க - க௦.)
புயல் - கீர். க௦.
புரிப்பித்து. உ.
புரிவலித்தல். க௦ச.
புருடராகம். கச.
புவவர் கோலம். சச.
புழுவைப்பிரமணம் பிரமணப்பழுவு
மாகச்செய்யவல்லவர். உக௦.
புள்ளி. கசச.
புளிமாறு. கக.

புறத்தினையொழுக்கம். கஎஅ.
புறவமாநகர் - சிகாழி. ககச.
பூதிகாதனம். கஅச.
பூவாசகேசி. சக.
பூழி. கக.
பெட்டகம் - இடபம். எ௦.
பெத்தம். க௦ச. [ககச, உஉக.
பெரியகோயில். க௦, கக, எக, கக,
பெரியபட்டினம். கஉ.
பெரும்பற்றப்புவியூர்ந்தம்பி - இந்நூலா
சிரியர்பெயர். உஉஅ.
பெருமக்கள் - பெரியோர். கஉ, ககக.
பேசுவந்து. கஉஅ.
பையோலை. எக.
பொக்கணச்சித்தன். க௦.
பொத்திப - மறைத்த. ககஎ.
பொய்ம்மை - பொருமை. உ௦௦.
பொய்யா விநாயகர். உஉஎ.
பொய்யிலா ஞானயானை. ககக.
பொரியும்மலரும் சிந்தல். கஉச, கஎஎ.
பொரிவு - மாணிக்கக்குற்றத்துள் ஒன்
று. கஉ.
பொருள்தால் - அகப்பொரு ளிலக்க
ணதால். சக.
பொருளாறை. ககஅ.
பொலாமணி. க௦.
பொற்கிழி. கசஎ.
பொற்கோயில். க௦, எக, எக, க௦௦,
க௦ச, கஎக, க௦க, உஉக.
பொற்பு. க.
பொன்மதில். கஉச.
பொன்றும்மணிமன்று. எஅ.
பொன்னம்பலம். உ.
பொன்னையாள். கக௦.
பொன்னிநாடு. கஎக. [ககஅ.
பொன்னெயிற் கோயில். க௦ச, கக௦,
போதம் - வினாவு. கஅஉ.
போதா - போய். கக.
போதுமோ. கக.
மகாபாதகம் தீரும்வழி. ககக.
மங்கையர்க்கரசு. கஉஉ.
மஞ்சத்தலம். ககக. "மஞ்சகோடி
திகழ" (பார. வாரண. கக.)
மடைமுதுதால்-பாகசாஸ்திரம். உஅ.
மணப்பொருத்தம்பத்து. உஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மணி - வலியின் ஓரத்திற்குட்டிய உரு
 ண்டைகள்.
 மத்தக்குழிவு - மூணிக்கக் குற்றத்து
 ள் ஒன்று. ௩௨.
 மதிப்படை. ௧௧.
 மதிநெறி - சந்திரகுலம். ௨௬.
 மதிலொடுவடவாயிலேழுமித்து. ௬௦.
 மதுரை. ௬, ௧௨௦.
 மதுரைசிலோகமானது. ௧௩, ௩௪.
 மதுரைத்திருச்சிறம்பலத்தைப் பொ
 ண்னால் வேய்ந்தது. ௧௦௬.
 மதுரைத்திருச்சிறம்பலம். ௪.
 மதுரைத்துதி. ௩.
 மதுரைமண்டலம். ௧௪௬, ௧௫௪.
 மதுரைமாதேவி. ௪. [௧௨௦.
 மதுரையென்றும் பெயர்க்காரணம்.
 மந்திரத்தால் நோக்குதல். ௭௩.
 மந்திரவாதம். ௬௫, ௧௧௮.
 மந்திரியாலே அரசன் எல்லாவற்றையு
 முணர்தல். ௭௦.
 மந்துரை - குதிரைப்பந்தி. ௧௩.
 மயன்றால். ௧௮௬.
 மயிர்சிலும்ப. ௭௩. [ம்.
 மரணகாலத்தில் துரும்பும்வச்சிரமா
 மரித்தமனம். ௭௪.
 மருதோன்றி. ௧௧௨.
 மருந்து - பச்சிலை. ௧௬௬.
 மலயத்துவசன் இமவானவதாரமென்
 னும் குறிப்பு. ௭௪.
 மலரணைத்துயிலல். ௨௨, ௫௨.
 மலைக்கொழிமன்னன் - மலயத்துவச
 மறைநாதம். ௧௦௬. [ன். ௨௩.
 மன்றசோகம். ௬௫.
 மன்றற்பேதை-கல்யாணசுந்தரி. ௫௬.
 மன்றாடி. ௧௮௬.
 மன்றுளாடினோன்றியவெனச் சூளுறு
 மன்றறு. ௫௬, ௭௩. [தல். ௩௮.
 மன்னர் பெருமாள். ௧௧௦.
 மனம் குன்றல். ௧௦௧.
 மனம் நிறைதல். ௧௩௨, ௧௭௭. [௩௬.
 மனோகரம் - அழகு, மகிழ்ச்சி. ௩௧,
 மரிசில்கற்பு - அறக்கற்பு. ௩௧.
 மாசிலாசிரியர் - சங்கப்புவவர். ௪௨.
 மாட்டாது - வலியில்லாமல். ௧௫௫.
 மாணக்கராதற்குரியமயில்லோர். ௪௮.

மாணக்கராதற்குரியோர். ௪௮.
 மாணக்கரைப்புதல்வென்றல் ௧௧௪,
 மாணிக்கத்தாட்கவரி. ௧௦௬. [௧௧௭.
 மாணிக்கத்தின் இலக்கணம். ௩௨.
 மாணிக்கத்தின்றுணங்கல். ௪௨.
 மாணிக்கத்தின்றுற்றம்பதினறு. ௬௩.
 மாத்திரைக்கோல். ௩௬, ௧௬௫.
 மாத்திரையொன்பது. ௨௦௫.
 மாமி. ௩௨, ௧௦௨.
 மாராட்டக்குதிரை. ௭௭.
 மாறென்னும்பெயர்க்காரணம். ௧௬.
 மானபுரம் - மானமங்கலமென்றுமூர்.
 ௮௦.
 மானமங்கலத்தார் - திருவாழ்வார
 டைய குழிப்பெயர். ௬௧.
 மாணி - மந்தையர்க்கரசியார். ௧௨௨,
 ௧௨௩, ௧௨௪.
 மாணிடராலாடுங்கூத்து. ௧௦௬.
 ரணிமாறன். ௧௬௧.
 மிஞ்சு. ௧௬௧, ௧௬௩.
 மிடித்தனம் - வறுமையுற்றோம். ௫௫.
 மின்டர்கள். ௧௨௬.
 மின்டு. ௨௪, ௧௧௫.
 மிழலைநாட்டு வேளாளர் பெருமை. ௮௧.
 மீன்கள். ௨௨௩.
 முகமுகம்பார்ந்து. ௨௦௫.
 முகுத்தம் - முகூர்த்தம். ௨௩, ௨௬.
 முச்சங்கத்தமிழ். ௪.
 முச்சந்தி - முக்காலம். ௧௪௫.
 முட்டி. ௧௨௬.
 முட்டி - பண்டவிசேடங்கள். ௧௧௪.
 முட்டுச்சஞ்சலம். ௧௨௫.
 முட்டுப்பட்டினி. ௧௩௦, ௧௩௭.
 முடிச்சாத்து - தலைக்கீழி. ௫௭, ௧௫௦.
 முடிச்சுற்று - தலைக்கீழி. ௧௧௧.
 முடிபுனைமண்டபம். ௧௮௫.
 முண்டம். ௧௬௧.
 முண்டி - மொட்டைத்தலையையுடைய
 யதுவி; இஃது இடுகுறிப்பெயராக
 வும் வழங்கும். ௩௭.
 முண்டித்தவர். ௬௭.
 முத்தமிழ்க்கொத்து. ௪௦, ௪௭.
 முத்தமிழ்வாணர். ௧௨௪.
 முததமுண்ணல். ௧௬௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

- முத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொது. ௩௬.
முத்தின் இலக்கணம். ௬௩.
முத்தின் குற்றம்பத்து. ௬௩.
முத்தெயில் - முதியமத்தில். ௨௧௭.
முதுமைக்குறிப்பு. ௧௦௨.
முந்நூறுமறையவர். ௭௨.
மும்மணி. ௬௪.
மும்முடிமன்னர். ௧௫௬.
முமமுறையவாது. ௧௩௪.
முரிவாய் - கன்னவாயில். ௧௬௬.
முருகவேள் சங்கத்திருந்தது. ௯.
முருட்டுக்கையர். ௧௩௩.
முலலை - கம்பு. ௫௭.
முல்லைத்தேவி. ௭.
முல்லைமலை. ௨௦௨.
முல்லைவல்லி. ௧௧௫.
முள்ள - மகிழ்வு; வடமொழி. ௧௨.
முறைசெய்வோர் - எவ்வுசெய்வோர். ௭௮, ௭௯, ௯௩, ௧௮, ௧௭௪, ௧௯௦, முறையோர். ௧௭௩. [௧௯௪.
முறையோர். ௧௨௯.
பூப்புலகுணை. ௧௦௨.
மூர்த்திராயா. ௧௮௩.
மூலபலம். ௧௬௬.
மூன்றுமூல இருமைஒருபெண். ௧௩.
மூளை கையிலுமுண்டென்பது. ௧௮௪.
மெத்தல் - நிரம்பல். ௧௫, ௮௭.
மெத்தனவு. ௭௭.
மெத்தென. ௨௧௭. [௧௭௫.
மெய் - அறிவு, மனம். ௯௭, ௧௩௫.
மெய்க்காட்டு. ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩.
மெய்முழுதம் பூகியணிதல். ௧௧௩.
மெழுகுசாத்தல். ௧௬௫.
மென்புலவர். ௧௮௬.
மேகநாதன். ௬௪.
மேகமன்னவர் நால்வர். ௭, ௩௫, ௧௬௨, ௧௬௪.
மேருவடிவம் இரண்டு. ௨௧௫.
மேருவிற்பயலும் செண்டும் பொறித்தது. ௨௧௫.
மேலெழு. ௮௧, ௧௬௬.
மைத்துளி - அம்மான்மகள். ௨௧௭.
மொஞ்சக்கையர் - சமணர். ௧௫.
- மொட்டைச்சிரம். ௧௧௦.
மொழி - கணு, சொல். ௯.
யந்திரங்கள், மந்திரங்கள். ௧௨௭, ௧௩௬.
யாய் - தாய். ௩௨.
யானைமலையில் நரசிங்கமிருத்தல். ௬௮.
யுத்தகளம். ௧௫௬.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள். ௧௪௨.
யுத்தபரிபாஷை. ௧௧௬.
யோகப்பட்டம். ௩௬.
வகைத்துறையாளர். ௧௨.
வஞ்சனைசெய்யலாகாது. ௯௩.
வஞ்சிமாலையில் தல். ௧௫௪.
வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். ௧௮௪.
வட்டப்பிட்டு. ௬௬.
வடவையம்பரி. ௮௬.
வழம்பலம்பரின்றான் அல்லது வேலைவழம்பலம்பரின்றான். ௫௨.
வடிவனங்கு. ௩௪.
வடிவமன்கை. ௨௨, ௧௧௦.
வடிவறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்வடி. ௧௪௪. [௩௮௪. ௧௦௬.
வடுகவேந்தன். ௧௮௪.
வணிகக்கோலம். ௧௫௦.
வணிககுரியர். ௧௫௦.
வணிகன்முல்லைத்தேவி. ௭.
வயிரியம். ௬௪.
வரகுணபாண்டியர். ௧௭௩.
வரகுணபாண்டியருடையபத்தி. ௧௭௬.
வரகுணபாண்டியருடைய மைந்தன். ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௧.
வரர். ௧௨.
வரிசைத்துரு. ௧௦, ௧௧.
வரிசைமாதர். ௧௧. (பதிற்-௧௮, ௨௭.)
வல்லபம். ௩௭.
வல்பொற்சேவடிக்கூத்து. ௧௦௬.
வலாகுரணஇந்திரன்கொன்றது. ௬௨.
வலியான் - கரிக்குருவி. ௨௧௨.
வலைக்கண். ௧௬.
வலைபின்னல். ௫௪.
வலைவாணர் - வலையர். ௫௪.
வழக்குவிடுவித்தல். ௪௧.
வழங்கித்துதிக்கும், சொல்லித்துதிக்கும். ௩௧.
வளைச்செட்டியின்கோலம். ௫௭.
வளைத்தல் - தடுத்தல். ௭௯.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வளைத்துவாங்கல். எக, ௮௦.
 வளைத்து வைத்தல். ௮௦, ௯௪.
 வளைப்பு - தடை. ௮௦.
 வளைப்போம் - தடுப்போம். ௮௮.
 வளையென்னும் ஆயுதம். ௧௬௩.
 வறுவியோர். ௧௯௯.
 வன்புலவர். ௧௮௬.
 வன்னியத்தலைவர். ௨௧௩.
 வாசேச்சுவாமிமடம். ௧௨௮, ௧௨௯.
 வாங்கி - கழற்றி. ௧௬.
 வாங்குகயிறு. ௮௪.
 வாசிகாட்டி. ௧௬௩.
 வாசியாக. ௮௮.
 வாத்தியவிசேடங்கள். ௧௪௨.
 வாதை - துன்பம். ௧௮௨.
 வாதையம்புரம் - திருவாதவூர். ௮௧.
 வாரடாசிறுவ. ௧௩௨. ("வாரடாவுண
 க்கு" பார. வேத்திர. ௧௨.)
 வாரம் - கிழமை. ௧௮.
 வாரம்பட்டு. ௨௦௩.
 வாவ்வாப் - மதுரையின்பெயர்; ௧௪௨.
 "வைகை சூழ்மது ராபு ரித்திரு வால
 வையை வணங்கியே" (தக்க. ௧௪௦.)
 வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து. ௩௨.
 வாழ்ந்தனன் - மகிழ்ந்தனன். ௪௮.
 வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. ௧௪, ௧௮, ௩௮.
 வாழாப்பத்து. ௪௮.
 வான்மீகி. ௧௮, ௨௨௬.
 விசயமண்டபம். ௨௬.
 விசயமாமருடவல்லி. ௨௪.
 விட்ட - தங்கின. ௧௯௪.
 விட்டல் - விடல். ௧௨௦.
 விடத்தரங்காய். ௧௯௧.
 விடப்பாகம். ௧௨௧.
 விடுதல் - தங்குதல். ௧௯௦.
 விடுதலம் - நிலாமுற்றம். ௪௨.
 விடைக்குறி. ௬.
 விடைக்குறியம்பு. ௪.
 விண்ணைத் தார்மணி ஆர்ப்ப. ௮௩.
 வித்து - காரணம். ௬௨.
 வித்துநெற்பிட்டு. ௧௬.
 விதானித்து. ௨௮.
 விதிர்விதிர்த்தான். ௧௪௧.
 விந்து. ௧௨.
 விதம்ப - கடுங்க. ௧௦.

விநாயகமுனிவர் - இந்துலாசிரியரு
 டைய ஆசிரியர். ௮.
 விமானப்பிரிசை. ௧௪௮.
 வியாதர். ௧௮, ௨௨௬.
 வியாதர், வான்மீகி, எச்சர். ௨௨௬.
 விபாழத்தோடுவழக்குவென்றது. ௧௨.
 விரலாழிக்கண். ௮௪.
 விருத்தவேதியர். ௧௩௮.
 விருது. ௧௬௮.
 வில்லிற்கட்டியமணி. ௧௬௩.
 விலங்கெனும் அணி. ௧௯௬.
 விழா - மணம். ௨௪, ௩௩.
 விழுக்காடு - விழுதல். ௧௯௦.
 விளிந்து - நாணமுற்று. ௪௪.
 விளிய - அவமரீனப்பட. ௧௮௦, ௨௦௨,
 விளிவிலாது. ௧௩௪. [௨௨௦.
 விளிவு - அவமானம். ௧௦௮, ௧௨௧,
 ௧௩௦, ௧௩௪, ௧௪௦.
 விறகுவிற்றகோலம். ௧௯௧.
 வினைக்கணில்லார். ௪௬.
 வீரமாறன். ௧௪௦, ௧௮௪, ௧௯௨.
 வீரஹத்தி. ௧௮, ௧௮.
 வெண்கவடி. ௧௯௧.
 வெண்காடர். ௮.
 வெண்பாசி - ஒருவகைமணி. ௧௮௮.
 வெண்பொரிசித்தி. ௧௪௪.
 வெப்பு - சுரநோய். ௧௨௬.
 வெள்ளம் அடைத்தற்குப் பறையறை
 தல். ௯௪.
 வெள்ளை - வெண்மைகிறமுடையா
 னை. ௧௪௬.
 வெள்ளிமன்றம் - வெள்ளியம்பலம்.
 ௩, ௪, ௧௧, ௨௪. "கொன்றையஞ்
 சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில்,
 வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட்டி
 ற்தேன்" - (சிலப். பதி. ௪௦ - ௪௧.)
 வெள்ளியம்பலம். ௨௪.
 வேகவதியாறு. ௨௧.
 வேட்டை. ௧௬, ௧௯௨.
 வேடக்கோலம். ௧௯௧.
 வேணும். ௧௯௦, ௨௧௦.
 வேதஞ்சொல்லாண்டு வாழ்கவென்ற
 ல். ௯௬, ௧௮௩, ௨௦௨, ௨௨௬.
 வேதநாயகனார். ௧௮.
 வேதியர். ௧௪௮, ௧௪௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வேந்தர்வல்லி - தடாதகை. ௧௦.

வேப்பமாலே. ௧௮௮.

வேலைவழம்பலம்பரின்றான் - ஒருபாண்டியன். ௮௨.

வேள்வியைந்து. ௨௨௪.

வைதகவாரணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார்; ௧௨௨, ௨௧௬. “வரவந்தனன் வைதகவாரணமே” (௧௧௧. ௧௮௨.)

வையாளிவீதி. ௭௪, ௮௪.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும்* கேள்வியாலும் அறிந்தவைகள்.

அட்டாலேமண்டபம் : இப்பெயருள்ள மண்டபமொன்று பண்டைக்காலத்திற் கீழைமநிலைச்சார இருந்ததென்று தெரிகிறது; இக்காலத்து மண்டியூர்த் தெப்பக்குளத்தின் வாயுமூலையில் ௧௬ - கால்களால் ஆகியசேர்மண்டபமாக இருக்கிறது. இதற்கு வடக்கேயுள்ளது யானைமலை.

அமணமலை : சைனர்களிருந்தமலை. இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; இதற் சைனர்களிருந்தகுகைகள் பல காணப்படுகின்றன.

அன்னக்குழிமண்டபம் : மதுரையில் மேலைச் சித்திரவீதியிலுள்ளது; இது, பூதமுண்டதிருவிளையாடல்விழா நடைபெறுதற்கு இடமாகவிருக்கின்றது. இதற் பல தெய்வவடிவங்கள் உள்ளன; இதிலிருந்த குண்டோரரவடிவம் இக்காலத்துத் திருக்கல்யாணமண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்திரேகவாரி : இந்திரன்பெயரால் ஐராவதம் தாபித்துப் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுடைய திருநாமம். (திருவிளையாடல். வேள்வியானை. ௨௭, ௩௦).

எழுகடற்றேரு : மதுரையிலுள்ள எழுகடலென்னும் தடாகத்தின் வடக

எழுநூற்றாமங்கலம் : ஒரூர்; ஆளுடையநாயகர், எழுநூறுகிண்குதிரைகளாகச்செய்த இடமாம். இஃது ஆளுடையார்கோயிலுக்குத் தெற்கே ௨ - நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளது.

ஐராவதகணேசர் : ஆணையுருளிக்களையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்றவர். (திருவிளையாடல். வேள்வியானை. ௨௭, ௩௦); மதுரைத்திருப்பணிமாலையில், “ஆங்குதன்பின்” என்னும் பாடலைப்பார்க்க.

ஐராவததீர்த்தம் : ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையுருளியெனவும் கணபதியேந்த லெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; (திருவிளையாடல். வேள்வியானை. ௨௭, ௩௦).

ஐராவதநல்லூர் : இஃது ஐராவதம் உண்டாக்கியலூர்; மதுரைக்குக்கிழக்கே உள்ளது; (திருவிளையாடல். வேள்வியானை. ௨௭).

ஐராவதேசுவரர் : ஐராவததீர்த்தக்களையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கப்பெருமான். (திருவிளையாடல். வேள்வியானை. ௨௭, ௩௦).

கஞ்சரிடபுரம் : பெருங்களையென்றமூர்; கரிக்குருவி, பூர்வஜன்ம புண்ணியத்தால், ஒருமரத்தின்மீதநுந்து, தனக்குப் பதவைகளாலுண்டாகும் தன்பத்தையும் அதனை மாற்றுகுரிய வழியையும் கினைத்துக்கொண்டிருந்த இடமாம்; [கஞ்சரிடம் - கரிக்குருவி].

காஞ்சனமாலேகோயில் : இஃது எழுகடற்றீர்த்தத்தின் தென்மேற்கில் உள்ளது; மிகப் பழமையானது. இதில் ஜலகண்டேசுவரரென்று திருநாமமுள்ள சிவலிங்கப்பெருமானும் அவரைத் தரிசித்தவண்ணமாக அமைந்த காஞ்சனமாலையின் வடிவமுமுண்டு.

* சொன்னவர்கள், மதுரை, ஸ்ரீமத் பரமேசுவரரட்டரவர்கள் முதலியோர்.

காராகீரககீதகை: ப்பரவீரு
குக்கைஞள் ஒன்று;
இது நக்கீரனைப் பூதம் சிறைவைத்த
இடமாம்.

தாவணநல்லூர்: காவணார். இது,
மதுரைக்குவடக்கே ஒருகாதத்திலுள்
ளது; ௭ - ஆம் திருவிளையாடல், ௧௦ -
ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கிழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித்திரு
விழாவில் நாலாம்திருநாளில் நடை
பெறும்; இதற்கு மேலமாகிவிதியிலு
ள்ள நக்கீரர்கோயில் அல்லது சங்கத்
தாரகோயிலிலிருந்து இரண்டுவிக்கிர
கங்கள் எழந்தருளுவதென்று; அவற்
றைக் கபில பரணர் வடிவங்களென்
றுசொல்லுகின்றனர்.

தருவநீர்த்துறை: இவ்வூர் மதுரை
கருமேற்கே ௧௦ - நாழிகைவழித் தூர
த்திலிருக்கிறது; குருவித்துறையென
இக்காலத்துவழங்கும்; பன்றிக்குட்டி
களாகவந்தோர் பழம்பிறப்பிறந்த
வூர். [திருவிளை, பன்றிக்குட்டிக்
கூ.]

தலசேகரபாண்டியன்வடிவம்:
பொற்றாமையிற் பாண்டியன்படித்
துறையில் மேல்பாற்றாணிலுள்ள வடி
வம்; [குலசேகரபாண்டியனென்ப
வன், தனஞ்சயன்சொல்லக்கேட்டு
இத்தலத்தைக்கண்டு நகராகச்செய்
வத்து இதனை இராசதானியாகக்கொ
ண்டவன். திருவிளை. திருநகரங்.]

கூடைதட்டிப்பயம்பு: இது திரு
ப்பரங்குன்றத்திற்குவடக்கே பூதங்
கண்டருளத்திற்குத் தென்கிழக்கேயுள்
ளது; குளத்தைவெட்டியபூதம் மண்
கூடையைத்தட்டுதற்கு இடமாக இரு
ந்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்ற
தென்பர்.

கோந்தகை: ஒருர்; மதுரைக்குத்
தென்கிழக்கில் ௪ - நாழிகைவழித் தூ
ரத்திலுள்ளது; கொந்தகக்குலத்தா
ராகிய ஒருவகையேளாளர் இதில் இரு
க்கின்றனர். சுந்தரசாமந்தாகக் கொ
ந்தகக்குலத்தாரென்று ௧௦ - ஆம் திரு
விளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.

கோச்சடை: கோச்சடிலவரும
ரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செ
ய்யப்பெற்ற ஊர். (பயகரமாலையுரை.)

**சங்கத்தாரிகளுடைய திருவுருவங்
கள்:** பொற்றாமையின் வடகனாம
ண்டபத்திலுள்ள தூண்பத்திகளிலும்
சுவாமிகோயிலுள் வாயுமூலையிலுள்ள
ஆலயத்திலும் சங்கத்தாரிகளுடைய
வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்கத்தாரிகோயில்: இது சோம
சுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருக்கோயி
லுள், பெரிய பிராகாரத்தில் வாயுமூ
லையிலுள்ளது. இதில்முருகக்கடவுள்,
அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புவவர் நாற்
பத்தெண்மர் ஆகிய இவர்களுடைய
திருவுருவங்கள் முதலியனவுள்ளன.

சாம்பனத்தம்: சைனர்களுடைய
ஏடுகள் நெருப்பில்வெந்த இடமாம்.

சுந்தரமாரி: திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தியாரைருடைய திருவருளால்
வெப்பூரிக்கி அழகெய்தியபின், கூன்
பாண்டியர் இத்திருநாமம்பெற்றனர்.

செல்லூர்: குதிவைவடிவத்தைவி
ட்டு நரிகள்கொன்ற இடமாம்; இது
மதிச்சயமென்றழைக்கு மேற்கும்
மதுரைக்குவடக்குமுள்ளது.

தத்தனேரி: ௩௪ - ஆம் திருவிளை
யாடலிற்குட்பெற்றுள்ள தத்தனெ
ன்னும் பாண்டியனுண்டாக்கிய ஊ
ரென்று தெரிகின்றது. குதிவைவடிவ
மொழிந்த நரிகள் தத்திச்சென்ற இட
மாகலின், தத்தனாரியென்று முகலில்
வழங்கியபெயர் அப்பால் இந்நாமம்
ஆயிற்றென்று சொல்லுவதுமுண்டு.
இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்
ளது.

தனஞ்சயன்வடிவம்: பொற்றாம
ையிற் பாண்டியன்படித்துறையிற்
கிழக்குத்தூணிலுள்ள வடிவம்; [தன
ஞ்சயனென்பவன், இத்தலத்தை முத
லிற்செண்டு, மணலூரிலிருந்த குலசே
கரபாண்டியனுக்கு இத்தலவிசேடத்
தைத்தெரிவித்தவனாகின்; திருவிளை.
திருநகரங். கூ.]

திருவாலவாய்நல்லூர்: இவ்வூர்,
சமயநல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது;

இக்காலத்தத் திருவாநல்லூரெனவழங்கப்படுகின்றது.

திருவாலவாய்த்தம்பிரானுரி : பழையகணக்குக்கள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இத்திருநாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம் ; “தம்பிரான்கேதுகுலம்” என்பதனாறு முணர்.

திருவிதிகள் ஐந்து : க - ஆடிவீதி, உ - சித்தனாவீதி, ஈ - ஆவணிமூலவீதி, ச - மாசிவீதி, ஞ - கோட்டைவெளிவீதி இவற்றுள், சித்தனாவீதியில் மாசித்திருவிழாவும், மாசிவீதியில் சித்தினைத்திருவிழாவும் மதுரையில் இக்காலத்து நடைபெறுகின்றன.

தின்னுநரி : மதுரைக்குத்தெற்கே ஒருகாத்தூரத்திலுள்ளதோரூர்.

தோடீநரி : இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றையொன்றுதொடர்ந்து சென்றஇடம். சத்தினேரிக்குமேற்கேயுள்ளது.

தக்கராக்கோயில : இது மேலைமாசிவீதியிலிருக்கின்றது ; சந்திரனாகோயிலெனவும் வழங்கும்.

நக்கீர்த்திருவுருவம் : இது திருப்பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீமுத்துக்குமாஸ்வாமியின் பக்கத்தேயுள்ளது ; உருவமூர்த்தி ; திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் நடக்கும் பங்குனித்திருவிழாவில் நான்காந்திருநாளில் முருகக்கடவுள் நக்கீரனாசிறைமீட்டருளிய திருவிளையாடல் நடைபெறும்பொழுது இத்தமூர்த்தி எழுந்தருளுதல் மாபு.

நடுவீ : இது, இம்மையேதருவார்கோயில் உள்ள இடம். இதுவுள்ள ஸ்வாமிக்கு இஹாபீஷ்டப்ரதாயகர், இம்மையே நன்மைதருவாரெனவும் ஆம்பிகைக்கு மத்தியபுரநாயகி, நடுபுரநாயகியெனவும் திரைமங்கன்வழங்கும் ; சுந்தரமாநாற்புசித்ததலம் ; இது மேலைமாசிவீதிக்குமேற்கேயுள்ளது.

பத்தீசலிழைவர் ஸ்தோத்திரம் : திருமணம்சிகழ்த்தப்பின்பு நடனநரிசனஞ்செய்த பத்தீசலிழைவர் சோமசுந்தரக்கடவுளை ஸ்துதித்தனவாகச் சிலசுலோகங்கள் மதுரைமுதலிய

இடங்களில் வழங்குகின்றன ; அவைபதஞ்சலிக்கு நடம்புரிந்ததை வலியுறுத்தும்.

பரவரி : நெய்தனிலமாக்களில் ஒருவகைச்சாதியார் ; விலவீசின திருவிளையாடல்விழா நடத்துவிப்போர் இவர்களே.

பரிவீரமங்கலம் : சிவபெருமான்குதிராவீரராக எழுந்தருளிய இடமாம் ; இவ்வூர் ஆளுடையார்கோயிலுக்குத்தெற்கே ஒன்றாநாழிசைவழித்தூரத்திலுள்ளது.

பாண்டியமண்டலாதீசுவரர் : ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுளின் விருடாவளித்திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டியப்படித்துறை : இது பொற்றாமனாயின் வடபாலுள்ள படித்துறை.

பாண்டியநாகழிவீதி : பள்ளத்தெரு ; மாசிவீதி ஆவணிமூலவீதிக்கு இடையே கீழ்பாலுள்ளது.

பாண்டி - தையற்காரர் : அங்கம் வெட்டின திருவிளையாடல் நடந்துவோர் இவர்களே ; “உருமிடி யென வெடி படவெதிர் கறுவிந டந்தொரு பாண னொதுங்கத் திரிந்தன” (மதுரைக்கீதல்பகம், கக). “என்பதனால், சித்தன் பாணச்சாதியானென்று தெரிகின்றது.

பிட்டுத்தோப்பு : இது மதுரைக்கு வடமேற்கில் வையைவின் தென்களையிலுள்ளது ; பிட்டுக்குமணசுந்த திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.

பிள்ளையார்பாளையம் - ஓரூர் : திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார் சைனர்களேவாழ்வெல்லுதற்குவந்து திருக்கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கியஇடமாம். இது மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ளது.

புத்தடி : காவனூர்க்குமேற்கே ச - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது ; குண்டோதரரால் இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

புதங்கண்டாளம் : இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளது ; தென்காட்கமவாயென வழங்கும் ; இதன்

கனா பூதங்கண்டகனாயெனக்கூறப் படுகின்றது; சூண்டோதரால் வெட்டப்பட்டதாம்.

பெருங்கருணை : ஓரூர்; இது, ஈக-ஆம் திருவிளையாடலில், முதற்செய்யுளிற்கூறப்பெற்றுள்ள பெருங்குராமமாக இருக்கலாமென்று நீனைக்கின்றனர்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மிகுதியாக உள்ளர்.

மடைப்பள்ளி நீராய்ப்பல் : திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் கூன் பாண்டியனுக்கு வெப்புத் தீர்த்தது பொடங்கி இதவே இத்தலத்தில் விபூதிப்பிரஸாசமாகக் கொடுக்கப்படும்; ஈக-ஆம் திருவிளையாடலில் ஈக-ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

மண்டியூரூர் : குதினாகளின் புழுதி மண்டிய இடமாம்.

மதீரீசயம் : ஓரூர்; குதினாகளை விலைமதித்த இடமாம்.

மாநகரி : ஓரூர்; மதுரைக்கு வடகிழக்கிலுள்ளது; பாண்டியாசனமடைய அரண்மனைமுதலியன இருந்த இடம். தூக - ஆம் திருவிளையாடலில், கசு-ம செய்யுளைப்பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டு வந்த குதினாகள் இடசாரி வலசாரிபுரிந்த இடமென்றுங் கூறுகின்றனர்.

முத்தீனாகரீ : ஈ - இவை திருவாலவாய்த் திருக்கோயிற் கருவிலமுதலியவற்றில் வைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன; க - இடபமுத்தினா,

உ - மீனமுத்தினா, ஈ - இராசகரநாகர்முத்தினா.

மேலைக்கடை : ஓரூர்; இது, சைனர்கள் வறிய கழுமரங்களின் மேலைக்கோடியாகிய இடமாம்.

மலையாழ்காரமண்டபம் : இது வடக்கு ஆவணிமூலவீதியிலுள்ளது.

வாகீசகுவாமிமடம் : பழைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு வடக்கேயிருத்தென்று சொல்லுகின்றனர்.

விழப்பாதராயர் : (விழுப்பனாயர்). ஆவணித்திருவிழாவின் சுந்தரபாண்டியரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய எ - ஆம் திருநாளில் அவரிட இருந்து பொன்னெழுத்தாணியைப்பெற்று நாடோறும் கணக்குவாசிக்கும உரிமையுடையவர்கள்; 'பாண்டிபதினுக்கும வேண்டியவிழுப்பாதராயர்' என இவர்களைச் சம்பந்தமாக ஒருபழமொழியும் வழங்கும்.

வெள்ளியம்பலத்தேரு : இது, தெற்குச் சித்திரவீதியிலுள்ள வெள்ளியம்பலத்தீர்பக்கத்தேயுள்ளது.

வெப்பமலை : முடிசூட்டுந்திருவிழாவில் தடாசுதைப்பிராட்டியார்க்குப் பாண்டியபரமபலாக்கிரிய இம்மலையை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திருவிழாவில் அ - ஆம் திருநாள், இக்காட்சிச்சரியதினம்.

வேறுநிலை : ஓரிடப்பெயர்; இந்திரனைவிட்டுப் பழங்குடி வேளாழ்கின்ற இடம்; (திருவிளா. இத்திரன். எக).

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்,

திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

— ooooo —

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்கள்.

— ooooo —

திருவாரூர்.

பண் - கரந்தாரம்.

திருத்திராயம்பலம்.

2. நரையைத் துதிநாயெய் வரனுந் தரசனைத் தேடிசெய் வானும்
விரசங்கொண்டாடவல்லாடும் விச்சின்றி நாடுசெய் வானும்
முரசலிற் தானுமன முடா முன்பணித் தன்புந் தேத்த
வரவனாச் சாத்தின் முதுமாட மார்த்தகவர மானே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றீம்பலம்.

கக. குராமலரோடராமதியஞ்சடைமேற் கொண்டார்
குடமுழநீர் தீசனைவாசகனாக் கொண்டார் *
சிராமலைஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
யிராவண்ணென் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டா
ரிடருறநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண்டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டுபாடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'நிறியைக் குகினை செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படை.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'குடமுழநீர் தீசனைவாசகனாக் கொண்டார்' என்பதற்குப்பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராயத்தற்பாலன; இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்), குடமுழாவைவாசிக்கும் திருநந்திதேவரை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற்கொண்டருளினரென்பது பொருள்; குடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர்.

பண்டைக்காலத்தின்பூமியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்தபொழுது வேகாகம ஒழுக்கம்குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவானுஞ்ஞாயல் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதா சிருதரென்னும் பிராஹ்மணோத்தமருக்கும் அவர்பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறையின் வடமொழிப்புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸமாஹாத்மியம், ௩௬ - ம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீமாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச்சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணிவாக்கியசரித்திரம், ௬ - ம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக்கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவேபொருளென்று தெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்று நன்குபுலப்படுதல்காண்க.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்துதெனியும்வண்ணம் எனக்கு நல்லசமயத்தில் அனுப்பிய—திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடையார்கோயில் டிரஸ்டி ஸ்தானீகம்—ஸ்ரீ சுந்தராலங்குத்தம்பிரானவர்களுடையபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்தப்பாடம் பல எட்டுப்பிரதிகண்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பெற்றது; ம-ள-ள-ஸ்ரீ க. குப்புலாயிமுதலியார், பி. ஏ. நான்குவருடத்திற்குமுன் இந்தப்பாகத்திற்குப் பொருளென்னென்று கடிதமுதமாக என்னைவினாவியதுண்டு.

பிழையும் திருத்தமும்.

—௦௦௪௦—

பக் கம்.	பாட ல்.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக் கம்.	பாட ல்.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௩	௧௩	௧	முக	மூட	௧௨௧	௨௬	௩	கொண்டப்	கொண்டுப்
௬	௩	௩	யெய்து	செய்து			பா	பா	
௭	௧௧	௪	னேமால்	னேனல்	௧௩௦	௬௭	௩	சுருணறி	சுருநாறி
௧௮	௩௩	௨	வியாத	வியாதன்	௧௪௪	௩௩	௪	வனாவங்	வினாவிலங்
௨௮	௬	௪	வெவாண்	வெண்சொ	௧௪௯	௬	௪	மற்றவர்க்கு	மற்றவர்க்க
			சொன்றி	ன்றி	௧௬௨	௩௩	௨	பதைத்தெ	பதைத்தெ
௩௩	௧	௧	முன்ன	முன்னு			முத்த	முத்து	
௪௮	௧௪	௩	செய்த	செய்து	௧௬௭	௨	௩	மீண்டியற்	மீண்டிய
௩௧	௧௨	௨	கெனக்கு	கெமக்கு	௧௬௭	௧௮	௪	யென்னை	னென்னை
௩௮	௧௭	௨	லிந்த	லின்றிவ்	௧௭௩	௧௨	௪	விமானஞ்	விதானஞ்
௪௨	௧௮	௩	முறுலலை	முறுலலை	௪௨	௨௪	௪	அற்றவர்க்	அற்றவர்க்
௬௩	௧௩	௧	த்தி,	த்தி,	௧௭௬	௭	௧	அற்றவர்க்	அற்றவர்க்
௪௩	௧௩	௪	சோகின்,	சோகின்			குற்ற	குற்ற	
௪௪	௨௦	௨	கல்லே	கல்லேய்	௧௮௪	௭	௧	விடன்பிற்	விடன்பின்
௬௪	௧	௧	கொருவன்	ன்றேர்த்து	௧௮௭	௧௪	௨	பார்த்து	பாத்து
௭௦	௨௨	௨	சேர்த்தருட்	சேர்த்தரு	௪	௪	௧	முலைப்பா	முலைபா
௯௦	௮௩	௨	துளங்குரா	துளங்கிரா	௧௯௩	௩௩	௩	நாதாதி	நாரதாதி
௯௯	௨௨	௩	வாங்கரும்	வாங்கரு	௧௯௩	௨	௪	செய்தருட்	செய்தருள்
௧௦௨	௭	௨	நாளு,	நாளு	௧௯௮	௨௦	௩	பாயிர	பாசுர
௧௦௩	௭	௧	இன்னியல்	இன்னிசை	௨௦௦	௪	௪	வருத்திடெ	வருத்துகெ
௪	௧௦	௪	தென்றான்	தென்பான்			ன்ன.	ன்ன.	
௧௧௧	௨௮	௪	செய்தொ	செய்தொ	௪	௧	௧	யரக்கனை	யருக்கனை
			ண்	ண்	௨௦௭	௪	௨	மேனிப்	மேனி
௧௧௩	௧௩	௪	பதக்கண	பதக்கண	௨௦௮	௧௪	௪	பெரி	பெரிய
௧௧௪	௩	௩	னீங்கித்	னீங்கித்	௨௨௮	௧	௧	சல்லி	செல்லி
					௪	௨	௩	௪	௪

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றமபலம்.

திருவாலவாயுடையார்

திருவினாயாடற்புராணம்

காப்பு.

சுருதிநான் மறைதொழுஞ் சொக்க நாயகன்
திருவினாயாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
முருகவர் சடைமுடி முக்கண மும்மதக்
கரிமுக னீணையடிக் கமலம் வாழ்த்துவாம்.

(உ)

கற்பகவிநாயகர்.

சொர்பக வினாயக னூலன் ஹய்மையோ
ரற்பக வினாயக னறுமு கேசன்முன்
பொற்பக வினாயகன் முனிவன் புத்திரன்
சர்பக வினாயகன் கழல்க ளேத்துவாம்.

(உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானொழுக முகின்மேனி வேதன் தேட மதுரைநாயகனடியார் வினைக
டர்ப்பா, னானொழுக புரமபடைத்த மக்கள் போல்வந் துலாவுதிரு வினாயா
டற்பனுவல் சொல்லக், கூனொழுக பிறைக்கோட்டுப் பனைக்கை நால்வாய்க்
குடவுதரச் செழும்பவளக் குன்றம் போலத், தேனொழுக மலர்க்கடம்ப வன
த்துலாவு சித்திவிநாயகனிருதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(ரு)

வாழ்த்து. வேறு.

ஞால மோங்குக நான்மறை கீடுக
சில மன்னவன் செங்கோல் விளங்குக
கால மாமழை மன்னுக் காதலாற்
சால வீச னடியார் தழைகவே.

(ச)

திருவாலவாயுடையாயானார் திருவினாயாடல், திருவாலவாயுடையாயி
னார் திருவினாயாடலெனவும் பிரதிபேதங்களுள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் புறநாத னிணைத்துச்சிற் கனனாகிச்
செறித்தச்சித் திரகாயத் திருத்தச்சுட் செவிகாண
வறங்கட்குப் புலலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கட்பொற் புடனாகும் பெரும்பற்றப் புலியூரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டுவெம் புரத்தைப் பொண்
றமுன் நிரித்துக் கண்டவன், கரப்பொற ஁ன்றநீர் திறத்துச் சங்கமென் கரு
த்தாட் டங்஁மன் செழுத்தாச் சம்புவன், டரக்குக் ஁ண்பதஞ் சலிக்குத்
தென்றல் கழைப்பத் தொத்தொமென் றிகைத்துச் சத்தத், திருத்தச் செம்
பதம் புரிப்டித் தன்புறுத் திருச்சிற் றம்பலம் திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அந்நொடும் பொருந் திருந் ததருத்தொழுந் குலமுந்தரும
பரிவொன்றுச் ததியும்புகும் பரியஞ்சுமொன டொடியும்பொருந்
சுருவுந்திரம் பிறவுஞ்ஞளங் கொணியும்பிரங் கறிவுஞ்செழுந்
தருவம்மொடும் டகழுந் தருந் தருவம்பலம். (ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருந கண்ணன்கடத் தும்மன்சுடையத் துண்ணத்துறு
தன்னன் மென் தன்னமபரத் தன்னம்பெருங் கின்னம்படும்
பன்னம்பழுஞ் சொன்மத் தம் பன்னங்கனென் றுன்னம்பதம்
பொன்னன்மலம் பின்னத்தரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். (ச)

சபாபதி. வேறு.

சூருமேவுந் சுதர்வேதச் சூருமேவும பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபொ
ருமேவும பெருமபற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுத்
சூருமேவுந் பூருமேவித் கூத்தாடுங் கழலபோற்றி. (ரு)

சோக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருன்பொந்செம் முகம்போற்றி
விராயிதழி மலரணிநூல் விளங்கியுமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரமுகு வனருதர நிலைபோற்றி
சூருவார்செத் தமிழ்ச்சொக்கன் திருவடக்கா மணபோற்றி. (சு)

அங்கயற்கணம்மை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்லவினையிலா வெம்பி ராட்டி.
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடர் பவழமால் ஓளையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி.

(எ)

பாண்டி நாடு.

ஆவியத் தென்றல வெற்றி னாகத்திவன் விரும்புத் தென்பா
னாவலத் தீவம் போற்றி நாவலத் தீவத் தன்னுண
மூவ்சுட் சரியா னிர்ப் முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி.

(அ)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருத் தொடைவரையைச் செய்யுந்திருக் குலமவிளங்க
வீனமில்பல் ஓசங்கடொறு றிசுநிலத்தியா வரமுறைய
வானபெரு ான்மறைக்கு மரியயற்குத் தெரியாதார்
மீட்டராய் வினையாடு மாமதுரை நகர்போற்றி.

(க)

கடம்பவனம். வேறு.

தலமபுகழ் தரும்பொரு வரும்பர மசமபுவ ருணம்பென ஸிலம்பொ
னெலியார், சிலம்பர பலம்பொலி பரம்பிர சதம்படர் சிதம்பர நிரம்பு மரு
ளா, ஸம்பொ கிலம்பெறு நம்பிகை யுமிம்பரு மரம்பைய ருரும்ப ருமெ
லா, ஸம்பெரு கமிம்படி விரும்பினை யம்படக ம்புரி கடம்ப வனமே.

(க0)

கூடல். வேறு.

சுடுபவா பாடிமனா யோடுதினெ னுடுவகை யாடவினை யாடு பெரியோர்
வேடனாடு குடினிய கேடி நகை யாடுபவர் வேடறுடல் வீட வடுவோர்
சேடன்மதி யோடுங் யோடுதலை யோடுவிதி தேடுமுடி குடு முரவோர்
கூடுமிட நீடுசது மாடுமென மூடிமுலை கூடுமுயர் கூட னகவே.

(க௧)

மதுரை. வேறு.

விதுவரவ மித்திதிரி பதகைதலை பொதிசுடையா வுடமுருவ கங்கு நாகம்
லோ, சதுமறைவி புதர்முனிவர் நிபுதலவர் துங்கெயிர சாநிசுத்தொல
பொதுவில் வருவோ, ரதிரகர நதையயடி மதுரமுறு நீதிசெய்திற லதுலரு
யா சதுரரிட மவான், மதிதவழு சுதையிலகு புதுமைகரு தி. சிசுடி, மதிநழுவ
மதரை நகரே.

(௧2)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நீச ராயினு முணராத மூக ராய் நங்
கருகாத சில ராயினுங் கசியாத நேச ராயினு
ஊராத யாவ ராயினும வலமாக நாக ராயர்குடி
திருவால வாயன் மேவுவர் சிவராவ ராயன் பாயன்

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

முன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரந் துரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுந்
தொன்மடமா துடனயந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (௧௪)

வேள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருநடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி. (௧௫)

கான்மாறியாடியவர்.

சுதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தன்னன்
றுதிசெய் வாருங் காணச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திருமுறு மதுரை யந்தண் சிற்பர வெளியாந் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (௧௬)

விநாயகர்.

சுறைவுற வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி னாலே
நிறைவுற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறுபதப் பெருவ யிற்றுச் செக்கர்முந் கட்க ளிற்றை
புறவுற விதய கூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம். (௧௭)

முருகக்கடவுள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண நந்தத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சேற்றச் சூருடல் பிளந்த னைந்த
வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை புத்தம மயூர லுர்நிக்
கடம்பமர் மன்றற் றொங்கற் கத்தனைச் சிந்தை செய்வாம். (௧௮)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரார் நிற்பத் தொடையிலங்கச் சசிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ் வுறத்தெய்வப் பாண்டய னென்று முழிகுடிப்
பேரா தரவா லரசாளும் பெருமான் நிருமா மகவாய்முச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்த் தென்னன் பொன்னங் கழல்போற்றி. (௧௯)

கலைமகள். வேறு.

புத்தக மங்க மலை வராயயம் பொருந்து கையான்
முத்தணி யணிவாள் வெண்ணி முளரியா கணத்தான் மண்ணிற்
சத்தமோ டத்தங் கண்ட தவளமெய் வாணி னேதா
வத்தா மனைவி வெண்ணி கையையா ளுணைகள் போற்றி. (௨௦)

சைவசமயாசாரியர்முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியறேர் நாவுக் கரசடி.போற்றி மாலே
முடி கொள்சுந் தரர்தாள் போற்றி மூதுரை வாத லூர்
ரடியிணை போற்றி மற்றோங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (௨௧)

நாற்பத்தேண்ணுயிரமுனிவர்.

பலந்தரு தவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புலங்களுங் கடத்தோ ரீசன் றினையலாற் போற்ற லில்லோர்
நலந்திகழ் சரிய யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்று
லிலங்கிய நாடபத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (௨௨)

ஆ சி ரி ய ர்.

வரத்தருத் தொல்லுத் தில்லை மாளிகை மடத்து மன்னு
மருத்தவ முனிவெண் காட னருள்விநா யகன்ம னத்தார்
பரிந்தென யாண்டு கொண்ட படர்சடைக் கடவு னீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௨௩)

அ வை ய ட க் க ம்.

அளந்தபே ரறிவி னேங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னர்
களர்த்தசிற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்த்தனீர் புவன முற்றும் வந்தபே ரிருளை யோட்டி
விளங்கிய பரிதி முன்னர் மின்மினி விளங்கல் போலும். (௧)

அவைகடு வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் முன்னஞ் சொன்ன
கல்பொதி கதைபை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிந்
புவிமிசை விசமபி னீடும் பொருப்பிடை முடவ னேறிச்
சுவைதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (௨)

வே று.

ஏய பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் றிருவினை யாடலைக்
காய்ப் சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
நாயை யொக்குந் தமிழே னவிலுதல. (௩)

ஒது பாலர் மழலை யுணையயுந்
நாளை தாயர் தயரவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
நாத லன்னல் லறிஞர் வியப்பரே. (௪)

ஆதத்திருவிருத்தம் - ௩௧.

ப தி க ம். *

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சயிரா வதசாபந் தீர்ந்த வாறு, முந்துலகாண் மும்முலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூடி மணந்துபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன் றிமலை தொலைத்த வாறு, முந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனாட மாமனைமன் ணழை த்த வாறு, மன்னுசடை யுக்கிரனாற் பிறந்த வாறும் வளையொடுவெல் சென் டளித்து மறைந்த வாறுந், தென்னன்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, முன்னோர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு மொழியறி சங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் தீரன் வருந்தாமல் வந்துகனா யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் தமிழ்நோக்கா லுணர்த்த வாறுங் கூறுபொரு ளுணா யும னுணர்ந்த வாறுங், கறுவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்சுவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல் வணிக னாய்வளையல் விற்ற வாறும். (ங)

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக் கம் விற்ற வாறும், வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதலூ ரர்க் குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமின நரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரி யைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி யுண்டியர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்த னினை யோன்பால னான வாறும். (ச)

தார்வேதன் ரெழுமாறி யாடு மாறுஞ் சார்த்தபடு பழியஞ்சி யாய்ந்த வாறுந், தீராவன் பாதகங்க டுர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டு மாறுங், காராரு நாகமலை பெய்து விட்ட கடுமதுர மாக்கிரகர் மதுரை யாக் கிப், போபோற்றைப் பசுவைமலை செய்த வாறும் பூழியனா ருடல்வெப்பந் தீர் த்த வாறும். (டு)

பாலகனல் வலியசமுன் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்டகழு வேற்று மாறுஞ், சேலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்த்துலவாக் கிழிவேந்தற் தேத வாறு, மேல்வணிகன் மாமனாய் வந்த வாறும் வியத்தட்ட மாகித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதன் னீர்ப்பந்தர் சமார்க்க ளத்துத் தற்ப ணிந்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். (சு)

திருவிளைபாடற் ரென்கையெனவம் பிரதிபேதமுண்டு.

மின்னணியா ரம்பூண வந்தி ரன்றன் மேன்முடிமேல் வண்சாட மிக்க
மேக, மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சி றந்த மாறனாக்கே சார்வாகி நின்ற
வாறும், பொன்னையா டனக்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண்
டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னநகரீ திருநடுவூர் திருமு டங்கல் வாலவா
யாலவா யான வாறும். (௭)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவ
லோகங் காட்டு மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியம் பெய்த வாறும்
புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மரசுரிமை மூர்த்திக்கு நல்கு மாறு
மரும்புலவர் பாப்பகுந்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி முலைபுல்வாய்க் கீந்த
வாறும் விற்காளாய்ச் சாதாரி பாடு மாறும். (௮)

பரிந்துதிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனார்க் குயர்பலகை யிட்ட
வாறுங், கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் கருணையுற்றுப் பன்றித்தா
யான வாறுந், திருந்துமரிக் குருணைகளீ ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னி
யர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி கரிக்குருவிக்கீந்த வாறும் பொன்வரை
யிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும். (௯)

சிவனெடுவன் னியுங்கிணறும் வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்ற
ழைத்துக் காட்டு மாறு, நவமுறமீ னயிலாம லேத்தும் பத்தி நானாக்குச் சிவ
லோகங் கொடுத்த வாறுந், தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச்
சார்த்தாலி யுகத்திறந்த வேத முற்று, முவகையுற வருகிருத யுகத்தா திக்க
ணுணர்த்தியவா றுஞ்சிறியே னுரைக்க லுற்றேன். (௧௦)

பதி்கழதனினைப்புச்செய்யுள். வேறு.

இங்ஙிர னுன்ன ரும்பி னியைமறு திருநார் பால
வந்தமின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவனெ டென்றே
சுந்தரன் வினையா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
முத்திய கவிபத் திற்கு முதனினைப் புணர்த்தி னேமால். (௧௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௨.

நூல் வரலாறு.

0:

கருத்தினை முடிக்குங் கங்கைத் துறைமணி கன்னி கைக்கண்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சும் வளமைசேர் வார னாசிப்
புரத்தம ரகில நாதன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாண்ட சேவகன் றிருமுன் முன்னம். (௧)

மேற்கு சமதக் நீயன் பராசரன் விசுவா மிதரன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பரத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
மூதுணா வசிட்டன் முன்னு முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (2)

பூமிதெற் சூயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான் .
பாமுழு துணர்ந்தோ னேழு பரவையைக் குறிய கையா
லோமுறை யிருக்கா வள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
ணுமதி வல்லோன் றொல்லையகத்திய னென்பான் வந்தான். (௩)

ஆங்கவன் றன்னை மிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி ருத்தி டுயருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறுத்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதிசெய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (௪)

முன்புயிர்த் துன்பந் தீர முதல்வனை மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சினை புரியப் பெற்றாய்
தென்புலி விசேட நின்போற் றெறிதர வல்லா ரில்லை
நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (௫)

நலந்தருங் கங்கை முன்னு நதிகளின் கணாக்கண் மிக்க
பலந்தரும் பெரிய தான வைபவம் பலவுஞ் சொன்னாய்
வலந்தருந் தென்ன னாட்டி வைகைமா நதியின் பாங்குர்த்
தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தருசிவ தலங்க டம்முள். (௬)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டானத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி விறைவன் செய்த
சிறுதைகூ ரவநா னத்தின் றிறங்களைப் பிறங்க வின்று
முந்தைமா மலய மன்னு முனிவரீ நவிறி யென்ன. (௭)

வேறு.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரணவம்போ
லோங்கவனி மாமடந்தைக் சூயிரதுதென் னவனாடு
வாங்கருஞ்சி ரந்நாட்டு வளஞ்சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா றழகிதென முனிபகர்வான். (௮)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி னுண்மை யொருவரா னுணரா னாறும்
பெருவினை யாட்டைந் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி னோங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டு நாட்டைச் செப்பு வ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வேறு.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளாலர்க்குரிய கமப்பொழில்
கண்டிக்குறுவ துகிற்கொழிக ணஞ்சுறுவ வஞ்சியர்கண்
குடிப்பமது மதுகரங்கள் கோடுவன நீடுகிலை
வடுப்படுவ வுடுப்படுமா வீண்ப்புறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வேறு.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலை விலங்கிட்டோ னனலும் புனலு மியலறியும்
புரமு மதுர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
நரியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு. (ங)

வேறு.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கினை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குலவரை யிடத்துத் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் பிறந்த நாடு. (ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனார் வந்து
கூடாக ரென்கு முன்னாக் குரக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிசீள் குலைப்ப டித்தி வலியவா ளரக்கற் காய்து
காரண வாண யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு. (ஊ)

பரிபடுத் துறைநெ ருங்குங் குடிபடும் பதிமென் நென்றல்
வரைபடுங் கரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னுந்
தரைபடுத் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக் கடல்படும் பவள முத்தம். (ஃ)

வேறு.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னரந்த மஞ்ச ணெருங்கிஞ்சி
கீரூங் கருணை தாண்முரியக் கதலி புதைய நெடுங்கமுகின்
பாண பலவின் கணிதெங்கம் பழம்போய்ச் சாடி கீழ்த்திணைய
வாண யாண விழப்பாயும் வளைவெண் டாள வயவெங்கும். (எ)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் சுருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையுஞ் சேறடியிற் பண்ணைநூபுரமேங்க
ஸ்ரஞ்சனையொற் பந்தனைகைச் சங்கனையும் பலைநீடு
மஞ்சனையிஞ் சிவையனையும் வண்டலைதண் டலையெங்கும்.

(அ)

வேறு.

அன்னர் திகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருளை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் படுவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நுகுப்புப் பாரவட மேரு முலைமங் கையர்களத்துந்
துன்னங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம்.

(ஆ)

வேறு.

ஏந்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் சுழுநீர் விண்டு
வார்த்தகண் ணீராற் சேறு படும்பழ னங்கண் மாதர்
சேந்தருங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பனிநீர் வெள்ளம்
பாய்ந்தசந் தனத்தாற் சேறு படுத்தன மலைத்த டங்கள்.

(க)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய நருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிதருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மலைப் போது
முழுஞவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தையுங்கண்
டழகுதோய் பதும நாணி யலர்வுறு குவிவு றுவால்.

(க)

வேறு.

காணெருங்கும் வலாவளங்க டருமென்றுங் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுல்லை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத்
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல்.

(க)

அடுகுறவர் திறம்பெருகு மலர்குறிஞ்சி யானாயர்
குடிநெடுங்கும் படர்முல்லை கொழுமள்ளர் குழுத்துவன்றுங்
கடிமருதம் வினையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் நிரம்புநெரி பரன்முரம்பு தரும்பாலை.

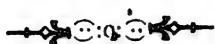
(க)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மனிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று யிருந்தர சாளக் கண்டிர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் நகவுண்டோ மற்றோர் நாடு.

(க)

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாட்டியல் வாணர்கொற் கோலா
ஒலக னைத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக முடையது மதுரையாங் கதனை
யிலக யான்சிறி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (1)

ஊர்தொ றும்பெருங் கம்பலை யோங்கநீர் பரத்து
பாரச மீனுடு மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் ககிலெடுத் தினமணி கொழித்து
வாரி யெற்றிமுன் மதிட்பீடை பொருவது வைகை. (2)

வேறு.

புகழற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனாய
பகர்தற் கினிய வெந்தைபிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றையொவ்வா
மகரத் தமரப் பெருங்கடல்கூழ் வையத் தைத்து நிலத்தோங்கு
கர்கட் கெல்லாம் பயனாய நகர்பஞ் சவன்றன் மதுரைநகர். (3)

நீள வளர்பொற் கோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நானு மமரர் வாழுமுயர் மேரு வனையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
வாள நிரியைப் புறக்கடலை நிகர்க்கு மெயிலும் வளைகிடங்கும். (4)

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் விஜயாபு
மேமச் சுண்ண நுண்டுகளா லிலங்கு நலங்கொ ணிலமெங்குந்
தாமப் புயலை மாறுபடத் தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
யேரமப் புகையு மகிழ்புகையு மொழியா வகவ்வா னுழையெங்கும். (5)

சுருதி யோசை முழுவோசை சுகங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
ளுரைசெ யோசை யியவிசைநீ டோசை யுழவ ருழவோசை
பொருவி லாலை பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிற்றோசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வளைநீ ரோசை தனின்மிகுமாங். (6)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்குந் தொழுமன்ன ரிடுதிறைக
டேரணிவீ திகள்விளங்குந் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
பூரணமா னிகைவிளங்கும் பொலன்கொடிதோய் மணிக்குடங்க
டாரணியோ தவைவிளங்குந் தருமநெறி தருமநெறி. (7)

ஊர்மடகீது. கடம்பவனம்.

வாலிமருப் பங்கயமா மறுகுமருப் பங்கயமாந்
தாவிலருங் கொண்டலையுந் தண்டலையுந் கொண்டலையும
பூவையர்பொற் புடமலையுந் புணரினோர் படமலையுந்
பாவறிமாக்க் கடம்பவனம் படிபுகழ்மாக்க் கடம்பவனம். (அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்ந்துபோய் வானைச் சூடு
மியைந்தமீ னோதத் தென்று மிலங்குமீ னோதத் தென்றும்
பயங்கொளா காயச் செல்லும் பரந்தகா வேறச் செல்லும்
வியந்தநான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (க)

மதுரை. வேறு.

தும்பைமலர்ந் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டனையவிழும் வண்டுறவட் டனையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடு மணிபொழிற்கே கயமாடு
மெம்பெருமக் கடமதுரை யிலங்குமலர்க் கடமதுரை. (க௦)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்கய னோக்கியார் பரிவு மங்கய னோக்கியார்
மோக நந்து வன்பினுன் முனிவர் நந்து வன்பினுன்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மம்பக ராலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய். (க௧)

கன்னி. வேறு.

ஈசனார் மகிழ்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம
லாசினித் த விளங்கிட் டந்தகன் றிசைநின் றேத்தித்
தேசுடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயிற் காய்க்க கன்னிமுன் காக்கு மூதூர். (க௨)

கரியமால்.

நினையவெம் பாவ கீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கினமலி யரக்கற் காய்ந்து குடதிசை யேத்தி நின்று
மனமுடை வியாழித் தோடு மறைவழக் கன்று வென்ற
கனகவெண் சங்குச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (க௩)

காளி.

காரிய வுலகுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லைப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
திருடைக் காளி நாமச் செவ்விமுன் காக்கு மூதூர். (க௪)

ஆலவாய்.

தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு வெனவர்க்கு முன்னர்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெந்நிலத் தினுமு யர்ந்த திந்நில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குரைத்து மற்றை மாதிரங் காக்கு மூதூர்.

(கதி)

வேறு.

பூழி யகழ்த் குழிநிரப்பும் புலவ ரமல னொடுமலைவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி லமரு மதுவோ வுலகேழுந்
சூழு மூன்று முலையிருமை யொருபெண் பிற்து சோத்யுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மற்றது மாநிலத்தே.

(கக)

வேறு.

முன்னையெண் டிசைக்க யங்க டாங்கிடு முதுபே ரண்ட
முன்னுமிந் திரனா சாத்தும் வானிழி விமான மாருந்
தென்னவன் சிவனே யாகுந் சிவலோக மதுரை யாகு
முன்னரு மனிதர் முற்றுங் கணங்களா மோருங் காலே.

(கஎ)

வேறு.

ஈனமிலா விரந்தரி தன்னு ளெந்தை யிலங்குபுக ழுறுபத்து நான்குண்
டோதின், மீனவர்கோன் குலஞ்செப்த தவத்தி னுறு மேதினிமான் முயன்ற
வருந் தவத்தி னுறு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி னுகமொன் றிற்கு நாணஞ்
நாணன்கா நாணு கத்து, மானவவை தமையுரைப்ப லநாதி மும்மை யசலாத
வல்லினை க ளகல வென்றே.

(கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அஉ.

நூற்பயன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண்மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவினை யாடற் பானு.

(க)

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வர் திறம்பிற வாகெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால்

(கஉ)

கருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
கருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் குலியர்
வருபி றப்பி னமங்கல மங்கைய
ரருள்ப டைத்த சுமங்கலை பாவர்கள்.

(கஉ)

சாரி ருட்டிடி துந்நிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனுவழன் மாமருத்
தோரை நாட்டிதி வார முடற்குறை
சோரர் வஞ்சனை நஞ்சுல கைச்சழல். (௪)

உழவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுநீற் றென்செயுள்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க வியம்பவே. (௫)

வாத பித்தங் கவமுதல் வல்வினை
வேதனைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
தீத கற்றுந் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (௬)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் திருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (௭)

தாங்க ரஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்துல கீன்றவள்
பாங்க னூர்விளை யாடல் பகரவே. (௮)

பாத கங்க ளொழியும் ப்கையுரு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாதுசேருமற் றேதினி வேண்டுமென்
ரோதி மாமுனி தோன்ற வுணர்செய்வான். (௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௯௩.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பொருந்திய வெர்ருக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானுந்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புகழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ட வகத்திய னருளிச் செய்வான்.* (௧)

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமரர்கோன் முன்னோர் கால
மேதரு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா நெங்ங னென்றென்
நேதமின் முனிவர் வாணோர் குருவர் ஓரிடத்து னாத்தான். (௨)

மெய்ப்படத் தேர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூற வரைந்தெமக் களிமி னென்ற
வொப்பரு நீரின் மண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு (௩)

நீரிடை நுளைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
பேர்பட நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீர்தார். (௪)

மருவலீர் நுதுநூ நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய வடுவுமெத்த
லுரனமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கினைத்த லோங்குங்
சுருவினு மடமா தர்க்குத் துணிவிலாக் காம வேட்டை. (௫)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழத்த மாத
ரிமையவர் சுரவி சிந்தா மணிதொழ விரும் நுங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை நீழ
லமரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் கரிகொளா சனத்தி லங்க. (௬)

கூறரும் பேர வைக்க ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யத்து தேவகன் னியர்கள் பாழ்ப்
பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்றார். (௭)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவில்வ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் கனிதர வுவமை யில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப ய்ப்ப நிலங்குமா வேட்டை யென்றார். (௮)

ஆங்குது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் வினாவி னந்தப்
பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வவையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூர்
தேங்கமழ் தொடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வனங்க டம்முள். (௯)

நீண்டன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
மேண்டரு மவனிக் கெல்லா முயர்புள தியானே கேழல்
காண்டரு மடங்க லென்கு கலையுழை யுழுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா லில்லை யென்றார். (10)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திர்த்தெ முந்து வாசவ
னின் மின்றி வில்லெடுத்தி லங்கு கச்சு ணிந்துவெஞ்
சேனை சூழ வாழிசூழ்சி றந்த மண்ணிழிந்துகா
வானெ ருங்கு நீள்க டம்ப மாவ னத்து வந்தனன். (கக)

காடு காவல் செய்து வாரொ முக்கி யெங்க ணுங்கலந்
தோடு நாய்விடுத்த டிச்சு வட்டி னெற்றி யொல்லெ யெண்
மாடு கண்வ லைத்தொடக்கி னுல்வ னைத்தொ லிப்பமுன்
கூடி வேறு வேறு நோர்கு தித்தெ முந்த கோடிமா. (கஉ)

ஏன மெய்தி யானை யெய்தி ரும்பு லிக்கு முாமெய்தொண்
கான மேதி யெய்து வெங்க லைக்க ணங்க ளெய்துமற்
றான மாம டங்க வெய்த டார்து மேலெ முந்துபாய்
மானி னங்க ளெய்து வாச வன்ம னங்க ளித்தனன். (கங)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னை நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குவிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னோடுந்
திருமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல
மறுவறு பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே. (கச)

தின்றிதற் கேது வேதோ விவ்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங் கொடியபல் விலங்கு நிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமுண் டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே றான னுணாசெயு மும்ப ரென்றான். (கடு)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிசுவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குத் தேடி மேதினி தோன்று முன்னஞ்
செவ்வியின் முனைத்தெ முந்த திப்பிய விலிங்கு கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாங்கு. (கஈ)

கண்டனம் பெரிதா யாழ்த்து தெளிபுண னுடைத்தாய்க் கான
வண்டினை பொழிங்குழ் வாலி யதன்வட குடநீ ரத்து
முண்டக வயன்மால் காண முனைத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னார் (கஎ)

இத்திரன் கேனா முன்ன நினிமைகூர் தவர்முன் னாக
வந்துசர் காகம் வாங்கி வாவினை டதிச யித்துச்
சுத்தமார் கண்ணீ ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
சுத்தநா யகனைக் கண்டா னுலித்தான் மாலுற் றாடி. (கஅ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலெண் குழுவை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடுங் கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுந்த னித்திவ்
விடந்தனி லிருந்தா யென்ன புண்ணியூஞ் செய்த திம்மன் (௧௯)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புறற் கியைந்த செவ்வி நறுமலர் காட்டு கென்றூய்ந்
திற்பமே தருங்கா னத்தி லெங்கணு நேழக் காணுன்
றுன்புறற் தரசே யானென் செய்குவ லெனச்சோ கித்தான். (௨௦)

ஆசிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழிந்து நம்மைப்
பூசைசெய் வதற்கே நேர்தா னென்றருள் புரிந்து சேத
வாசமா ரீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (௨௧)

காவலன் வியந்து பல்காற் கண்டுகண் டதிச யித்துப்
பூவினை யடையிற் கொய்து புளகிதத் தோடுங் கண்ணீர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி சிறந்த நல்கி. (௨௨)

தேசுடை மடவாள் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்கு மேனி
வீசிய காற்றால் வெய்ய வெயிலின னேவ தேயென்
றாசிலா வுயர்வி மானஞ் சாத்துவா னுசை கூர்ந்து
மாசிலான் வருத்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (௨௩)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானத் தம்முட் டெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமுற் றளவி நெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டான் டிறைவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (௨௪)

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம வினாந்து நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்நி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத்
தப்பிலா விதியி னேங்கச் சாத்தினுன் குளிர்வி மானம். (௨௫)

சிந்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
வந்தநீ டால யத்துக் கணியுற வியைந்தி ருந்த
சுந்தர லடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க
வெந்தையே நினக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றான். (௨௬)

என்றமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் காத்தி
வென்றிகொள் றீர மிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று
கொன்றவெம் பாவநான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
கின்றன வுண்டே னீக்கி யாளுந் திரை வென்ன. (௨௭)

க-அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இறையவன் முறுவல் கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புலியின் மாந்தர் செய்ததீ வினைகள் காணு
ரறியினுஞ் சிறிதே யாக வறைகுவ ர்துப கர்ந்தாய்
சிறலுடை யவனைக் கொன்ற பாவமடங் தீர்க்க வல்லார்.

(2-அ)

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி லிளைத்தலி னானு மாரா
நேயமும் றஞ்சி நம்மை நெறிப்படி வழுத்த லானுங்
காய்வெயிற் குயர்வி மாணங் கற்பித்த லானுந் தீராத்
தீயவெவ் பாவந் தீர்ந்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே.

(2-க)

என்றருள் செய்யக் கேட்ட விர்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே னுயர்ந்தன னென்றென் றார்த்துச்
சென்றனன் றன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து.

(௩-0)

வேறு.

ஆழ்ந்தசெழுந் தடம்பொற்றா மமாமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவயர் பெயர்பொற்றா மமாயென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் சென்றெவரா யினுமின்றுந்
தோய்ந்துகிளைத் தாடுபவர் பலஞ்சொல்லிற் றொலவின்றே.

(௩-க)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனக்கோ கனக வாலி
யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதரத் தநாத ரத்துத்
தடம்படு கங்கை கீறிற் புனிதமார் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பவர்தீ யென்னச் சுடுமெனச் சுருதி சொல்லும்.

(௩-உ)

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச னினிமையின்வந் தமரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதொடுஞ் சித்தினாச்சித் திரைத்தினத்துத்
தப்பறவேண் டியவரங்க டருந்தடத்துக் குடைந்தாடி
யொப்பிலழ கணைப்பணிவ னெனவுரைப்ப றுயர்த்தோர்கள்.

(௩-ஈ)

வேறு.

காவமர் கற்ப கஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
தாவிறுந் துபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
மூவரும் விசும்பி லுள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி
தேவருந் துதித்தா ரீசன் றிருவிளையாடல் கண்டு.

(௩-ச)

வேறு.

ஓதரிய வுத்தரமா புராணந் தன்னு னுண்மைதரு சாரசமூச் சயத்து
முன்ன, மேதகுநன் கதைவிசிவீற் கண்டெ னக்கு வியாதவான் மீடியெச்சன்

கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, “காவமர்” என்னும் செய்யுள்முதலியமூன்றும் ஒவ்வொருகிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல். ௧௯

சொன்ன வெண்ணென், உதில்வினை யாடல்களிற் பிறங்கு மிந்தத் திருவி
ளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று, போதமுற நுமக்குரைத்தேன்
யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரைகண்டு புகலு வாரே. (௩௫)

வேற்று.

நெறியுள் ரென்னக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங்
குறுமதி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டே
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ நீதி
யிறைவினை யாட நம்மு ளின்னுமொன் றுணாத்தி யென்றார். (௩௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

முன்னொருகா லழகனையிற் திரன்றன் பாவ முழுதும்விட வருச்சித்த
விசேடஞ் சொல்ல, மன்னயிரா வதங்கேட்டுக் காண்பான் வேட்டி மலர்க்க
டம்ப வனத்தருளால் வந்து புக்குப், பொன்னிதழ்ச்செங் கமலமீலர்
தடத்தை யுந்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற் பரிக்கப்பட்ட, மின்னுயர்பே
ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யினையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற்
றன்றே. (௧)

குறுகுமுன் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞானங்கண்
டதிக யித்து, நிறைவினொடு தன்சாப நினைந்து சொல்லு நீடியவெண் டிசை
யுறுமென் கினையி லுள்ளோ, நறவுதர வருமுன்னைத் துவத்தி னாலே யுயர்
புடைநின் றிருக்கோயி றன்னை நீங்கா, திறையவனே பரித்தருகு நிற்கப் பெற்
றார் யான் பெறுமா நெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டிடு. (௨)

கொந்தவிழந் தும்பையிபக் கடவு ளேநின் கோச்சேம் போன்றிருந்த
துன்றன் சேல, மிந்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யினிமையுட னவன்
றன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே நன்மை யெம்பாற் காமுற
வேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், நெந்தைபிரா னுரைப்பவனி
விருப்ப மெய்தி யெள்ளலற வெள்ளையிப மியம்புமன்றே. (௩)

கேட்டருளாய் பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்கருணைக்
குன்றே யென்றன், மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையி யாம்ப வானவர்கோன்
மனமகிழ்ந்து முன்ன மேமா, வேட்டையினு லவனிமிசை யிழிந்து மீண்டு
மேலுலகிற் செலுங்காலை மிக்க வான, காட்டவரு முனிவர்களும் போற்றி
செய்து நயத்தினிய வபகார கல்கி னார்கள். (௪)

வேறு.

முந்துற வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கி யாங்கு
நிந்தியா தடைவிற் சூடக் கண்டுள நேசங் கூர்ந்து
சூந்தர வடிவ மிக்க துருவாச முனிவ் னுஞ்ஞர்
சின்னதெய் திறைஞ்சுந் தெய்வஞ் சூடிய சேட மென்று. (௫)

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூந்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா திகழ்ந்துமுன் றோன்றி நின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதே நிர்தான். (௬)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடு வினையி னுனு
மானவெம் மதத்தி னுனு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபுத் தோடுந்
தானவை கடிதெ டித்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (௭)

இன்றுமா முனிவர் வாறோ ரீந்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காண விலக்கிய வாற தென்றே. (௮)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் றடக்கை தன்னின்
மேவிய வனையி னாலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னென்று னென்று செப்பின னவற்குச் சாபம். (௯)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னைத் தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் துழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுழன்றுகாட் டியானை யாகி
யுன்னவ மதியி னாலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (௧௦)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையோர் நொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானை செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சேற்றம். (௧௧)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தனா மாற னாலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டல்வா கணனுக் கன்பிற் கொடுத்தனன் பிறிது சாபம். (௧௨)

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புலியிற்காட் டியானை யாகி
வரத்தரும் பெருங்க டம்ப வனத்துறை யிறையைக் கண்டவ்

வருத்வ னருளி னாலே யலைவற நீயு முன்றன்
றரம்பெறக் கடவை யென்று தத்தனன் பிறிது சாபம்.

(௧௩)

வேறு.

பேறுறவிர் நெறிசபித்துப் போய்பின்னர்ப் பிழையாம லன்றிட்ட சர
பத் தாரா, ஆறுமத வீகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ னையுமுயர்ந்த
துறக் தோங்குங், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமைபுமீட்டிக் குவலயத்தி
லிழிற் றர நெருப்பா னொந்து, துறுபடு காலகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுழன்று
முன்று திரித்தனன்வெந் துயரங் கூர்ந்தே.

(௧௪)

வேறு.

வந்துனை வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென்
வெந்துயர்ச் சாபத் தன்னை விடுவித்து விடாது நாளு
மித்திர விமானர் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சிந்தைகூர் தருபே ரன்பை நல்குக சிறியேற் கென்ன.

(௧௫)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதற் தோழு னக்கே
யின்றுநன் குண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானர் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோவை விடாதுவா முனந வின்றான்.

(௧௬)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுயர்ந்தேன்
சங்கர வென்று வாழ்த்திக் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற்
பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி
யெங்கனும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே.

(௧௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௪.

௩.—தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல்.

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாரன்
நேசம் முழுது மனுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மறந்தறஞ்சேர்
நேசம் முடைய பேரரசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார்

(௧)

மாலேக் குமர வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
லேலத் திமிரக் குழங்காவி லிலங்கு மடவார் தமைவைத்துக்
கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செவ்வா யமுதுண்டு
சாலப் பரித்தா னருட்சொக்கன் றினையே சாலுந் தகைமையினான்.

(௨)

‘மும்முலைத்தடாதகைபார்பிறந்த திருவிளையாடல்’ எனவும் பிரதி
பேத முண்டு.

ஏத மகல வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மாதைக் கொள்வலென நினைந்தி ரைந்து பொருத்தமுற
வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த,
சோதி வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். (௩)

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் குடியிற் பிறந்தாண்மே
ஹ்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுற்றும் பெரிய விதிவசத்தாற் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையினான்
முற்றுஞ் சடையான் றனைநினைந்து முயன்றான் றவங்க ணெடுங்காலம். (௪)

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டான்
டேன்ற விளையா டலைவிரும்பி யெழிலார் சொக்க னருள்கூர்ந்து
மூன்று முலையா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினாறு துதிப்ப வளர்த்து துலங்கியதால். (௫)

வேறு.

சுதைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டுனிய தென்ன
னதிகய முற்று மற்றை யதிகமா முலையி னைக்கண்
டிதுதகு வதுவோ வித்த வடிவினுக் கெந்தா யந்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரனைத் துயிலுங் காலே. (௬)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோ மாதிவ னெனக்கொள் ளாது
தணிதிகீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர் ததிக யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்டுச் சொன்னான். (௭)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சன் போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலத்தினுற் புவியை யாளுந்
தையலுக் கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றொப் பில்லா
மெய்யுறு கணவற் கண்டான் மிகைமுலை மறையு மென்றான். (௮)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
செந்தமிழ் முக்கட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னுமந் தடாதகை யென்று சாத்திச்
சுந்தையா குலங்க டீர்ந்து செலுத்தினான் செங்கோ லோங்க. (௯)

மையமர் விழிவா ளென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையறன் னிடைபொய் யென்ன வணிமுலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூத்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குற்
றையலாள் வளர்த்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (௧௦)

பரிவினென்ன னிறந்த கோழப் பாங்கியர் குழச் செம்பொ
னரியகத் துகங்க ழங்கோ டம்மனை யுசன் டிற்று

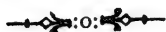
முரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் கலைகண் முற்றும். (௧௧)

ஒன்றிய வடிவி னானு முதித்தநன் முகுத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னானு மகவுவே நிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்னு
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிசு வித்தான். (௧௨)

பொருத்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றநு மரசர் போற்ற
விருந்தர சரிமை யெல்லா மிவள்வயிற் கொடுத்திங் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிர்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்த்தனன் பந்த நீங்கி. (௧௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௭.

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
பொன்னி னாட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேறொரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயா பிதாவினுக் குறுகடன் கழித்தாள். (௧)

தந்தை யில்லதுஞ் சாற்றருந் தனதெழி லுருவ
முந்தை மும்முலை யாயதுங் கொண்டுவண் முடியச்
சிந்தை யாகுலர் தீர்விலா திருந்தர சாண்டாள்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினான் மாற்றி. (௨)

மன்னு முத்தமத் துணைவனை வரத்தொடு பெறுதற்
கந்ரி லத்திடை யிலாதது கண்டடல் வேந்தர்
வெந்ரி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே
யெந்ரி லத்தினு முலாவின ளெல்லையில் படையாள். (௩)

வேறு.

திசைவிச யஞ்செய் காலேத் திசைகளி லுருவ மிக்க
நனசயுறு மன்னர் கண்டா னனிநயத் தெதிர்சென் றங்கு
ணசைவற சிற்பாண் மற்றோ ரநங்கவேள் விகாரங் காணுள்
வசையறு முரையி னோடு போருவாண் மதியா ளாங்கி. (௪)

இருங்குண திசைமுன் னாக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருந்துவா டன்னைக் கொள்வா னாசையாய் மதுரை மன்னன்
றிருந்துபே ரருளிற் போந்து சேயமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய கயிலை யந்தன் டாள்வரைப் புறத்தி ருந்தான். (௫)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் முலையார் சூழக் கோடிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே நென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ் னென்று
மும்மர்தீர்த் தானும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்த்தான். (௬)

கண்பொ ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வாணோர் தானவர் மற்றுந் துற்று
மிண்டுகள் பேசிச் செல்ல விசயமா மருட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிரந டத்தான். (௭)

வெந்திறன் ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்றா ராகி
முத்திய திறங்கள் விட்டு முற்றுமா யுதங்கள் விட்டுப்
பங்கிவா கனங்கள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ டியிர்த்துச் சொல்வார். (௮)

வேறு.

தீர மிக்கமும் முலைநி ரக்குமோர் தெய்வ மாதரான் சீறி வந்தெதிர்த்
தாரநி லத்திலவே நெதிரெ னக்கென வரிய வத்திரங் களைவி டுத்தமும்
போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ புரிந்தும் படைமு ரித்தவா
ரோரிடத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்ணில்வான் மிசையி லென்றனர்.

அன்றி னாப்புரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல் செய்திடா
நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடு காணவர் நாரி யாசையாம்
வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து ருதிரு மென்று துன்றிமுன்
னின்ற சேனையைத் தள்ளி யெய்தினு னீடு மன்மதன் சேனை பின்வர. (௧௦)

வேறு.

அரிவையைக் கைப்பி டிப்பா னாசையி னீறு சாத்தி
வகாவிலார் கரத்துவேரோர் வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடுவு செல்லப் புரிசூழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (௧௧)

இறைவனைக் காண முன்ன ரிருமைமும் முலையி லொன்று
மறைதல்கண் டதிக யித்து மானம்வந் தொல்கி நிற்பத்
துறைபட முன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள் னென்றான். (௧௨)

அப்பொழு திகல்செய் யாத வரங்கவே ளிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் துவமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி கில்லே னின்ற
தப்பில்வேள் பொல்லான் வெற்போ தனநடு விலையோ வன்றே. (௧௩)

கொங்கலி முலங்கற் கூத்தற் கொடியிடை யீரு மக்குப்
பங்கய முருளர் தன்னைக் கொங்கையாப் பணுடத்த வேதர்

வங்கது கண்டு கண்ட தலருமென் றச்சங் கூர்ந்தோ
திங்கனை வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பீ ரென்றான்.

(கச)

பொருவருந் திறங்கள் வல்லாள் புகழினு னிறைந்தான் போதிற்
றிருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் னூறுவல் கூர்ந்து
மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருநில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா னையங்கள் கூர.

(கடு)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டு வளமைதரு மாமதுரை
நகரென் பேரூர், நன்னிலைசேர் டந்தையர சரிமை தந்து நனுகினுன் வாளுட்
டென் னல்ல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன் றன்னைக் காணுமா
றென்றென்று கலங்கு கின்ற, ளின்னல்கெட மீனமதி யுத்த ரத்தங் செழுந்
தருளி மணந்தருளு மென்றான் போற்றி.

(கக)

வென்றிதரு புகழுடையா யநங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்வலினி
மெளியே லுள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன் போக வின்பமுறு
தடா தகைதன் பெரிய நாட்சிச், சென்றுவளந் தருமதுரை நகருட் புக்குச்
செய்தியய் தவட்குறயம் பயக்கச் செப்பி, யொன்றியநன் னலங்கடரும்
பெருங்கல் யாண முறச்செய்வா னெருப்பட்டா ணலப்பட்டாங்கு.

(கஎ)

வேறு.

காசில்வா னகல முட்டக் கனகக்காற் பந்த ரிட்டித்
துசுபட் டாடை யான்மேல் விதானித்துத் தூபந் திப்
தேசொளி விளங்கு பாணை செறிதிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டரள மாலை மாணிக்க மாலை நாற்றி.

(கஅ)

நிறைபனி நீரெ டித்து நிலத்தொறுந் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சித்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடு தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார்.

(கக)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செம்பொற்
பூரண குடநி ரைத்துப் பூகரீள் கதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுனாயிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார்.

(௨௦)

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
சொல்லரு மால வட்டந் தோகையர் வீசச் செம்பொ
னல்லசா மனாயி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்து
வல்லநல் லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தார்.

(௨௧)

நந்திமா முனிவன் குண்டோ தரவெனு நாமம பூண்டோ
வெத்திறற் பூத மாகி வெண்மங்கு குடைநி ழுற்ற

வந்தணர் குணலை கொள்ள வரிவையர் வளைகள் சிந்தச்
சந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாங்கு. (௨௨)

வேறு.

நயந்தருதான் மிசைவீரக் கழல்பு னீனந்து நன்கரத்துக் கடகங்
ஃணஞ்செ றித்து, வியந்ததிரு மார்பில்லீடு நாண்முத் தாரம் வெண்புரிநூ
லணிந்தணிஞங் குமந்தோய் தோளிற், நயங்கிங்சண் பசுமாலே கழுநீர் மாலை
சாத்திமருங் கார்த்தத்தி றழைவார் காதிற், புயங்கவொளி மாணிக்கக் குழையி
லங்கப் புதுமலர்வா சிகைமூடியிற் பொலிய வந்தான். (௨௩)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
சுதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதமுறு தேவர் முன்னு விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (௨௪)

ஆகிரான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டிப்பச்
சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
தீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தநன் முகுத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (௨௫)

சேர்ந்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னானும்
வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதுறு தவத்தி னானு
மார்ந்ததொன் முறைமை யிற்பெண் னாயக மாகா தென்று
வேய்ந்தபொன் முடிசு வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (௨௬)

பெருமையே தருங்கோ வென்னும் பெயர்தன தாத லாலே
குறாகட லுலகின் மிக்க கோமாற வரும் னானு
சருகிம வுலருங் காக்குஞ் சந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (௨௭)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சுனை புரிதல் வென்றி
யுருத்தகு மரசர்க் கென்று முரித்தென வுலமை யில்லா
விருக்கறை சிவலிங் கத்தை யிம்மையே தருவா னென்றே
யுரைத்தவா கமத்திற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (௨௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௮௫.

௩௦.—பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த பின்றை
யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று நின்மவர் தம்மை நோக்கிச்
சோதிசேர் நன்னி ராடு மென்றலுந் தொழுதெ முத்தார்.

முனிவர்கர் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னாக்
கனலெழு பசியாற் போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி
யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீறு சாத்தி
யனைவரும் வரமுன் வந்த வந்தமா முனிவன் சொல்வான் (௨)

வந்துமா மறைகள் பாட் மகிழ்வுட னூந் தில்லை
யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புத்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் புசிப்பதோர் நாளு மில்லை
சுந்தரா போவ லங்க ணென்றடி துதிப்பக் கண்டு, (௩)

நீங்கரும் வெயிலா னொத்து தீபமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால முண்டிருந் ததுப ணிந்தீங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா னொருகால் வந்து
தீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதால், (௪)

திக்குறார் தலங்க டம்முட் சிந்தையித் தலத்தே செல்லு
மைக்குமுன் மடவா னோடும் வளம்பட விதன்கண் டென்பான்
மிக்ககீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே, (௫)

பரமுனி வரமுன் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் ணா
வரமுறத் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
யுணாகெழு துதியா லேத்தி யுண்டுநல் விடையிற் போகப்
புளையற யாரு முண்டு போயினு ரருளை வாழ்த்தி, (௬)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சாவி ரஞ்சரும கஞ்சகவ ரன்சயில வஞ்சி கொ
முநன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடநெ டஞ்சரம்வி டஞ்சதுரன் விஞ்சையர்வி ரிஞ்ச
நிறைவ, னிதஞ்செய்கொடி நஞ்சவுர கஞ்சசிமி லைஞ்சசடை யெஞ்சலில
சஞ்ச லனுளம், பதஞ்சலிரி றைஞ்சடியி றைஞ்சிடந டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த
ருஞ்சொ ருபமே. (௭)

தலம்புகழ்த் தும்.....கடம்பவனமே.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௨.

சு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புசித்தே
யலகி னன்கொடி போயின ரரும்பெரு விழாவின்
ஞெலாவில் பல்வளத் தொகுதிகண் டிறத்தனை மகித்துத்
தலைமை சேசொழின் மடவா றலைவனுக் குணப்பான், (௮)

* இச்செய்யுளின்முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தில் ௩ - ம் பக்கத்திற்
பார்த்துக்கொள்க.

பெர்ருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி
யிரவி தீமதி யுகுல மிராசிக டிதிக

ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத் ரசுரர்

பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர்.

(௨)

உரக நாயக ராதியர் யாவரு முண்டுஞ்

சொரியு மிவ்வகா யின்னமுந் தொலைந்ததோ வில்லை

யருளி னுலிது தொலைத்திட வயில்பவ ரொருவர்

வரவு காண்கிலே னுண்பவர் யாரினி மண்ணில்.

(௩)

தேசி லங்குநின் னெடுபெருந் திரள்வரு மென்றே

யாசை கூரயான் மடைமுது தூல்வழி யமைத்த

மாகி லோதனந் தெய்வவான் வழுகிசேர் கிடப்பி

னூசு மேலினி யென்செய்வ துணைத்தரு ளென்ன.

(௪)

வேறு.

மங்கையங் கயர்கண் னிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா

விங்கியா யரும் ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்

பொங்கிய செந்நெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலைப்பார் துங்கச்

செங்கயற் கருங்கட பச்சைத் தேவிசொல் லென்ன முன்னம்.

(௫)

சார்த்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மலைப்ப நொந்து

காய்த்தபே ருதரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்

வாய்த்தநீன் உயிலை கொண்டு வருதலா லிளைத்தே னிர்த்

வார்த்தவொண் சொலறித் துண்மை யருளென வண்ணத் தாங்கு.

(௬)

இன்னக்கர் பசியி னுஞ்சுத் திடருறு மென்மையு ம்பின்

றன்னிக ரில்லை பெண்ணுந் தடாதகை வலியும் போக்கத்

தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே முறுவல் கூரா

வுன்னுடைப் பசிதான் நீர வுண்ணென வருஞ்சு ரந்தான்.

(௭)

வெள்ளிமால் வரையே போலும் வெண்மையு மிமவான் போலும்

தெள்ளிய வுயர்வு முள்ள சோற்றினைச் சிறிது போழ்தி

லுள்ளதே னெப்பால் வாவி யுடைத்துவிட் டிருகை யாலு

மளையிசுன் டதும் டந்தை யதிசயித் தச்சங் கூர.

(௮)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு மிதவையு மிகவு மாழ்ந்த

தண்ணிய வயிறும் கண்டு சுங்கர னேவ லாலிம்

மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று

கண்ணுமே னுமும் போதே முணவென நயந்தார் யாரும்.

(௯)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலை துய்த்துமுத ரத்தெழுசு மெந்தி
யன்றைவட வைக்கனலெ னப்பெரித லைப்பக்
குன்றினைநி கர்த்திடுகு றட்டனுவ ருந்தா
நின்றசுவ னைப்பரவி நேர்படவு னாக்கும். (௭)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறிரை வாரிகிய மெக்கையு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி னூலறவி னைத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமேனை விட்டதிலை யின்றே. (௮)

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வுந்தாழ்
சொன்றிகழ் நான்குருழி தோன்றியிட முன்னஞ்
சென்றுகயி லைக்குவடெ னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி முங்கியது மேதினிவி யப்ப. (௯)

ஆங்கதவி முங்கியபி னூவியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுடற ளர்த்தூர்ப்
பாங்குளம மெக்கின்று வாவிகள்ப ரந்தே
தேங்குபுன லுள்ளனகு டித்ததுதி கைப்ப. (௧௦)

இப்படிசு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினை யி னேனுக்
கப்பினைய ளித்தருள கத்தழிமை யென்றே
செப்புமுன னைத்தனஞ்செ மும்புனவி யாறு. (௧௧)

கோகனக வாவிகள்கு லைத்தனைமு றித்தே
யோகையுற வீசுதினா யோடுறுரை சிந்தி
மாகமுற கீரிரும ருங்கினுநெ ருங்கா
வேகமொடு வந்தெழது வேகவதி யாறு. (௧௨)

வேறு.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன்கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்கார் துறிஞ்சினுன் சென்ற கீரு
மண்டிறு கீருஞ் சென்று மணலெழக் கண்ட மண்ணோர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினுள் பொறுத்தி யென்று. (௧௩)

ஆரவுந் தொலையா வாழ்ந்த குழியுழை யயினி முற்றும்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றஞ்
சேரவுண் மெறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்ப ணிந்தான்
சாரரு மன்றல் செய்து சகநெறி யாள்வோன் றுளில். (௧௪)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் கண்டெய் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப ரப்பும் பந்தர்நீ ராவி வாவித்
தீத்துதெண் டிஷாக்க காகக் கணிநுந்தனன் சடங்குக் கந்தன். (க)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி கழனி கண்டு
தாவில்பல் பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராற் காவண நல்லு ரென்றார். (க௦)

நாலிருங் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரளை யாக
மேலெழ விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லையங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாவ னவனடி சரண மன்றே. (க௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௨.

அ.-கடலழைத்த திருவிளையாடல.

வயமுறு மன்னவ னாகும் வள்ளல்பின்
னயனொடென் செய்தன னெனந வின்றனார்
பயனுறு முனிவீர்தார் பரவ சத்தைவிட்
டியரதி சயமுள துணைப்பல் கேண்மினே. (க)

கனவரை வில்லினன் ததம்பக் காளினன்
றனதுயர் மனத்தினை நாளிற் றீழ்குழல்
புனைவழி பாட்டினுற் புவியில் வேறொரு
நினைவறத் தன்னுடை நினைவி னாக்கினான். (௨)

சதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துநின்
னதர்படு மடியனென் றாய மங்கலி
யுததியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
ளிதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (௩)

நயத்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டுள்
மியைந்துகே ளாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி மதிமுகஞ் சால வாடினான். (௪)

மறவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே நகைசெய்து தரும நாயகன்
முற்றுகா மிருத்தது மோன மாகவுன்
சொற்றருத் திருமுகச் சோகங் காணவே. (௫)

மாதர்க ழிலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுனங் கொண்ட தெய்வமே.
யேதரீ யொழியொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா ணெனவ ழைத்தனன்.

(சு)

தகதுரை சிதறீவெஞ் சண்ட வெண்ணிறா
யிகலிவா னொடுபொரக் கலித்தி லங்குசெச்
தொகுமணி யொளியினுற் சிவந்து துண்ணென
மகரமீ னெழுவெழ வந்த வாழ்கடல்.

(எ)

பாங்குடை மதுராயம் பதியு ளோரெலா
மாங்கவை வருதல்கண் டகிச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தெரடுஞ் சார்ந்து தாணுவே
யாங்குளென் செய்குவ மெனத்து தித்தனர்.

(அ)

உற்றொருங் குறவரு முததி யாவையு
மற்புத னூணையா வங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென விளங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால்.

(க)

ஒதரு மனோகர முடைத்த டாதகை
யாதரத் தடிபணிந் தருளை வாழ்த்தின
டதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம்
பூதலத் தெழுமகட லெனப்பொ லிந்ததே.

(க0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௨௨.

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

மாண்டரு கடல்கள் கண்டு வழத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
யீண்டிரீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீரப்
பூண்டால் வரங்க ணல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டுவா வென்றான் மீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல.

(க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
திற்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினை யீதொ ழிந்தின்
ரோங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடு கென்ன.

(௨)

பரிவுகடர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனு வுடைய பாவாய்
பொருவில்கா தலனோ டாதல் புதல்வனோ டாத லீராம்

வரிசையான் கன்றோ டாத லாடுத லன்றி வங்க
நரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப றொன்றாள். (௩)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவந் துணைத்தா டற்கு
டின்றன்மா கணவ னில்லை மாவில்லை 'யென்ற முங்க
வொன்றுகா தலனோ டாடு முத்தம தீர்த்த மாக
வென்றியுள் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே லுள்ளம். (௪)

அவைவயறு துறக்க நீங்கி யவனியீ திழிந்த வாறே
தவமுறு நம்ம மாமி தனிவிலா தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண. (௫)

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (௬)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
றந்த மாமகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் றுயை யுவப்புற
முந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (௭)

ஏத நீங்கு தடாதகை யின்றுநீ
காதல் கூர்ந்த கணவனொ டாடென
வாத ரித்த கணவனோ டாங்கவ
ளோத வேழ்கட லாடி யுவர்தனன். (௮)

மன்று னுயக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டெத்தம
னன்று தன்னுல கீர்திட வாங்கவர்
சென்ற டைர்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடு. (௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௧.

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மன்னர்க் கரசன் மலயத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதுந் தனியே
பொன்னிற் நிகழும் புரமீ தெனவே
யண்ணப் பெடையோ டரசான் டனனே. (௧)

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவீனையாடல். ௩௩

அணியார் தமிழும் மருநான் மறையும்
பணிவே தியரும் பசவுந் திசையான்
குணமே வியழ்தன் னவர்தங் குலமுந்
தணியா வறமுந் தழைவெய்திடவே. (2)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வமுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே னெனவே பொருவில் புதல்வன்
பேரார் சடையோ ருபிறந் தனனே. (௩)

மெய்யார் சுரரும் விதமா நரரு
முய்வான் முழுவெங் குமொலித் தினிதா
நெய்யா டல்புரித் துநிலங் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழித் தனரே. (௪)

உறவுக் கிரமா னதுகொண் டிருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத்திணையா
மறையுற் றநெறித் தணவரும் பெயர்பே
ரறிவுக் கிரனென் னவரைத் தனனே. (5)

உளமா னாயுநா னுமுருக் கியுவத்
தளவார் கலையா வுமுணர்ந் தழநா
லிளமா தர்மயங் கவிருந் துலவா
வளர்நீ திவிடங் கவளர்ந் தனனே. (6)

அறிவால் விதலா லருளா லுயர்பா
னிதைவா லிவனாக் கிவனே நிகரென்
றறநீ ரெவிழா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா முடிசூட் டினனே. (௭)

வேறு,

என்பயிலு நெடுஞ்சுழலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனாக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடு முபநயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சுழல வரும்னென லியையுமென
விண்பரவ விளங்குவித்தான் விதுகுமிழ்ப் பெருவழுதி. (௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௯.

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவீனையாடல்.

முன்ன மித்திரன் கடல்வட மேரு முந்துதம் வல்வினை வசத்தான்
மன்னு நம்முய ராணையைக் கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் காலத்தி வென்று
பின்னர் யாவையு முணர்பவ னதனைப் பேரருட் டிருவுளத் துணர்ந்து
கொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்வறச் சிறிதுளே முனிந்து.

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரணக் கருள்சுரர் தரும்புகழோங்க
மறுவிவோர் வளையை யிடுகிரன் பெரிய மவுலியி லஹயென வளித்துச்
செறிடடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி
யறிவட கிரியைப் பந்துபோற் சுழல வடியெனச் செண்டையுங் கொடுத்தான்.

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்துக்
காதல்கூர் தறத்தின் றகுதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலை வைத்து
நீதிமு வுலகு மகிசயித் திரங்க நிறைமலி தடாத்கை யோடு
மாதர முறுங்க ணுதிப ரோடு மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (௩)

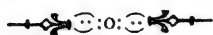
வேறு.

ஆண்டி கை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி குடித்
தூண்டிமா வரசர் போகற் துய்த்துல காள லாலே
பூண்டபி டேடசுச் சொக்கன் புழுகுருய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்னா மங்க ளெங்கணும் பிறங்கு மாலோ. (௪)

மன்னவர் முடிக வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி. நாடு சிவலோக மான தன்றே. (௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௪௪.

கஉ.—நான் மாட்க்குடலான திருவிளையாடல்.

சீலமார் வருண ராசன் நிறத்தினான் முன்னோர் கால
மாலவா யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞால நீ கைக்கொ ளென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று. (௧)

உரனோடுங் கணத்துப் போதி னொலித்துல கனைத்துங் கொள்ள
வாறுறு தேவர் சித்தர் மாணிடர் நாகர் முற்றும்
வெருவரு முள்ளத் தோடு மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்றா லுய்யலா மென்று சேர்த்தார். (௨)

சாலமல் லாத காலத் துதிவா னுறக்க வித்து
மேலெழ வாரா கின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே
யேலவே யருள்செய் யாயே விறப்பமிங் கெவரு ஞாலஞ்
சாலமுற் றுங்கா லத்து நீயலா லுண்டோ தம்பம். (௩)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க ஞ்றுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமுன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்னு
வென்றிகொ ணுன்கு மேக வேந்தரை வரவ ழைத்தான். (௪)

தக்கபே ரனுக்க ஞ்ய்யத் தரங்கவெங் கடனீர் முற்றுப்
புக்குநீர் மாத்து மென்று புகலுமுன் போற்றி செய்து
சொக்துண ணையி ணீந்தே சுவறிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவின் ணோர்கண் முன்னு வியத்தனர் பய்த ணிந்து. (௫)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டனமயெலாம் வரவ ழைத்து
மைப்பினை யணைய நுத்தம் வள்ளுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயினா பெல்லாம் வருத்திடு மெனச்சி வந்தான். (௬)

பீடுசேர் முங்குளக் காய்க்கும் பெருமழைத் துளியால் யாரும்
வாழ்தல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னு
நாடருங் காம ஁பப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தாகக் கற்பித் தருளினான் கூட - மில்லான். (௭)

சோதிசேர் பாதா ளத்தர் துறக்கரத் தரத்தோர் பாரோ
ரேதரீ ருளுதி யாரு மிபைத்தநான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதரு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருள்க ரத்தான். (௮)

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யணுகிமா நகரின் பாங்கு
ரொப்பிலா வடைவிற் பொங்கு முயர்ந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயத்தி ருப்ப மின்னிடி முழக்க மிக்க
மைப்படு கருவி வான மழைவலி தொலைத்த தன்றே. (௯)

பேசரும் புயல் கத்துப் பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்னு வதிசயித் தச்ச ரீங்கித்
தேசிருங் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் புளையுட் டேக்கு
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே யெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள். (௧௦)

அருளின னவரைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேவி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெந் திறமவிட் டஞ்சிப்
பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
றிருவடி பரவி நாளிற் திகழுளம் வாழ்த்து போனான். (௧௧)

வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாந் தர்க்கட்
கூடரு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லாலே

நாட்வ ரத்சி யிப்ப நான்மாடக் கூட லென்று
பீடுடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே. (௧௨)

வேறு.

கொண்மு மாடங்கள் கூடலின் மீறியு
நண்ணி நீள்கடல் கொள்ளா நகரிதான்
மண்ணின் மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் திலங்கிய தெங்கணும். (௧௩)

ஆடுபவர்.....கூடனகரே” (௩-ம் பக்கத்திற்பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫௭.

௧௩.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

அருவ மெய்யின னூலவாய் நாயகன்
கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் சித்த வருவம் புணர்தனன். (௧)

விண்வி ரும்ப மறலியை வென்றுநீள்
கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி மனோகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினான். (௨)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட திலக நிலாவிடச்
சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யுத்துறு பொக்கணந் தூக்கினான். (௩)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்திராக் கோலுமென் காதின்மேற்
செய்ய முத்திரை யுத்திரு வானவொண்
மெய்ய குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (௪)

போக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக முற்று மழகு பொழித்திடப்
பாக முற்ற பரிவுடை யானையுட்
போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை. (௫)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்பின
ஊழி யுள்ளவ னோங்குலோ கங்களை
யீழ மாக்குவன் யாருளர் காணவே. (௬)

ஆதி நாத னறிவ னெனச்சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுனாத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பட் டிலாவினன்.

(௭)

வேறு.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கித்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகினு ளடக்கித் காட்டி
யுருத்திக மும்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழுந் திருந்து காட்டி மற்றும்வல் லபங்கள் காட்டி.

(௮)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவின யாடி யாரு
மின்னருள் சேர்ந்த காத்தன் யாவனென் றதிச யிப்பக்
கன்னிமா தனாம யக்கித் கடிமனை தொறுங்கு ழுப்பித்
தென்னனை மதியா னுகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன்.

(௯)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
நற்றவன் சரிதை முற்று நாடொறு முறைப்பக் கேட்டு
முற்றிய சிற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோரை.

(௧௦)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு மென்றுமுன் னேவப் போளோ
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தலு மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கக் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன்.

(௧௧)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி ழாங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வுத்தமக் களிற்றின் முன்னா
மெய்ப்பட விருத்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா னோக்கி.

(௧௨)

தக்கபே ரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கரா யகனைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போந்த
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்யகஞ் சுகியர் சீறி.

(௧௩)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
புண்டரு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை கேளான் போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டண்டருந் துய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்த்தான்.

(௧௪)

இனியதான் மலரே றிட்டு முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வனுபமன் செழியன் மாற னனைந்தபே ரிளமை யாலே

தலைநளி மதித்து நியார் தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேனா ரேது வல்லதே தென்ற னீத்து. (௧௫)

ஆங்கது பகர வேடா வுணந்தகா ரியத்தி னேகா
திங்கிவை யுரைத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
னோங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னுண் னக்கென்,
பாங்குகா ரியமோ வில்லை யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (௧௬)

திறமுறு முனிவீ ரென்னத் திருவிளை யாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்னு கூறிய வாறு கேட்டே
மறாலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (௧௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௭௪.

௧௪.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீன்புகழ் வழுகிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னொ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ ரில்லையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (௧)

இத்த லத்துய ராக்கினைச் சித்தனா யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிச் கோயிலின் வெஞ்சிலைக் களிற்றாற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலை வாங்குவீ காண்பேம். (௨)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
னொன்று தாழ்வற வுணக்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாழிப மாசிலா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (௩)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுச்
தன்னு ளேநகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற முதியகல் லானையைக்
கன்ன நின்னென வேவினன் கண்கொடு. (௪)

அங்கனேவ வழல்விழித் தஞ்சமண்
டங்கு கீழிலைச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ மடர்ந்து செறுத்ததால். (௫)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் கரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயத்து புகழ்ந்திடச்

சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி வினாவி னயின்றதால். (௧)

தந்து மேவிய நாமரை நாளமென்
றித்து மன்னவ னேகா வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுத்து வீரர்க ளோவெனச் சென்றனர். (௨)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா யுவாமலை
தாங்க ருஞ்சினத் தோடு சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வநிர்த்ததால். (௩)

மன்ற லத்தொடை மன்ன னழன்றுளம
வென்றி சித்ததூக் கழுகுது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணினைப் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்று செறுத்தனர். (௪)

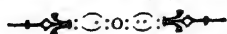
அங்க டர்த்தவர் தம்மை யடர்த்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமன்
ணங்கு மோங்க விலைப்பி னொளித்தனன்
பைங்கண வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (௫)

அரசு னஞ்சி யதிகயித் தன்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபற் தணித்து வரையறப்
பரசி வான்மிசைப் பன்முறை பார்த்தனன். (௬)

ஆல யத்து ளிணந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டிப் பங்கித் தலத்துநின்
போல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
நூல மெங்கு நயந்து வியத்ததால். (௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௮௬.

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்பதற்கியை
ந்தே, மின்னிய பனுவற் காரண மாகி விளங்குபே ராசனம் விரும்பிப், பன்
னியல் வாணர் கபிலர்நக் கீரர் பரணர்முன் னாகவா லயத்துத், தொன்னெறி
யடியார் க்கினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் குரைப்பமென் றடைதார். (1)

தேவர்க டேவே நின்னரு கிருக்குஞ் செந்தமி மேரார்நெருக் கின்றி
யாவரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசை யீந்தரு ளெனத்தொழு தேத்த

சுடு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மூவர்க டலைவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழத்தினி னெருவரே யிருக்கும்
பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருந்திங் காயநீ டாசனம் விரும்ப
அவாருவரே யிருக்கு மாசனத் தந்த தென்னையென் றுளந்தளர் காலே
யிருமையி னிலங்கும் புலவரை யறிந்தி திடந்தரு மிடந்தரு மென்றோர்
பரிவுடை வாக்கு விசும்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத்தொடும் போந்தார்.

வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு விட்டாங்
கோங்கமுன் கீர ரிருந்தனர் பின்ன ருயர்புளோ ரொருவருக் கிருப்ப
வாங்குது வளர்தல் கண்டுநன் கபில ரிருந்தன ரன்பொடு முன்போற்
றாங்குதல் கொடாது வளர்ந்திட விருந்தார் பரணருந் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

முற்றிய பயன்க ணுன்கிணல் விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் உல்ல
மற்றுள சங்கத் தவருமங் வடைவின் வளர்ந்திட வளர்ந்திட நயந்து
நற்றவ னுருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நாளிலத் தோர்கள்
செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த சித்திரப் பலகையைத் துதித்தார். (ரு)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்தசெச் தமிழைத்
தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத்துவைத் தேக
வான்றவச் செய்யுள் காலரீ ளத்தா லளவில வாய்த்தலை மயங்கி
வான்றொட லுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டு வந்தனர் மற்றொரு காலம். (சு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக்கினுண் மலைந்து
வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டுநந் தமிழுள் விளக்கமில் லாதனவிட்டு
நல்லன கொள்ளக் கடவமென் றியைந்து நயந்தரு பனுவலா ராய்வா
னெல்லையி லழகார் சங்கமண் டபத்து ளேறினா ருறத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் குலைந்து முன்னமே கலைந்து வரைபறக் கிடந்தவை யெடுத்து
முந்தவா ராயு மளவிலப் பனுவன் முறைதலை மயங்கலா லழிந்து
சிந்தையா குலத்தோ டென்செய்கே மெனத்தஞ் செழுமுகம் வாடலுங்கருணை
யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் றாழா தின்றமிழ்ப் புலவரு யிரங்கி. (அ)

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக்
கொத்துறு பனுவல் வல்லவர் நீங்கள் குறைவற விருந்திர்செங் கமல
மொத்ததும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக்கலா விருப்பிற்
புத்தியா லனந்து போக்குவம் புருத் காரியம் புகலுமி னென்ன. (க)

முதுகவிப் புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் கொத்துகீ கோத்து
விதியினி லளிக்க வல்லையே னுற்பத் தெட்டெனல் விட்டுணைக் கூட்டி
யுதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப
மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுவப்ப வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான்.
யாவையுங் கூட்டுங் கடவுளுக் கியம்பி னிதுவுமோர் புதுமையோ மற்றப்
பாவலர் கயந்து சொக்கனே போலும் பழுதற நிறைந்தவா சிரியன்

கேவல னல்ல னம்மினு முயர்ந்தோ னென்றுமுன் கிளர்வுறத் துதித்து
மேவிய வரணை தம்மொடுங் கூட்டக கூடினன் மேதினி வியப்ப. (கக)

ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழக னாய்ந்திடுங் காலையி லொருகாற்
பாங்குறு பொருளின் நகவறி யாமற் பவவலா மயங்கிடக கண்டான்
டோங்கிய பொருணூ லன்பினைத் திணையென் றெடுத்தவ ருவப்புறக் காட்டி-
வாங்கரு கினைவிற் பிரித்தனனுரைத்தவண்பொருட்கியைந்தவொண்டமிழ்கள்.

நயமுறு பொருட்குப் பொருந்திய தத்த நலந்தரு மிருந்தமிழ் கண்டே
யியலுடை வாணா மகிழ்த்ததி சயத்தோ டிவையிவை யொள்ளிய வென்னச்
சயமுறு றேன் பொழுமையா லங்கண் சாற்றுவா னென்றணித் தமிழிற்
செயிரறு மைதாம பறுவலுக் கொப்புச் செப்புதற் றிரிதெனச் செப்ப. ()

வேறு.

நண்ணியவை யிடைவியத்து நவிலுவதே யொருவனெனக்
கண்ணியவன் நருமபொருளாற் கனத்ததொரு கவிதைதொடா
வுண்ணிறைந்த புலவீர கா ளிதன்பொருள்கண் டொமினெனப்
பண்ணினெடு முனைசெய்தான் பாவறித் த நாவவவன். (கச)

ஏயவழு வின்றியிலங் கிருங்கவிதை கேட்டலுமே
நேயமொடு சிறைத்திருதார் நோகொடுப்ப வுரையினறி
யாயுமிய னககீர னனஞானத் தாலதனைத்
தியதென வுரைசெய்தத் தமிழ்ச்சொககன் சிரித்தருளி. (கரு)

என்றுமியவன் பொழுமையுள னென்னுமதிங் கியாரறியா
வென்றியுள் ரவன்றனக்கு வேணடுவன விளம்பிடுக
வொன்றியநங் கவிதைக்கிங் கிவனெழிய வுங்களிலோர்
நன்றியுளா குற்றமெனிற குற்றமது நனியென்றான். (கசு)

இத்தகைமை யியமபக்கேட் டினிமையினு லேனோரு
முத்தரமொன் றுரையாம லிருக்குங்கா லுயர்விசுமபில
வித்தகரே நுமவழக்கு விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தனுமவர் தானுமைப்போல விடுமவிடுநு மறிவின்மை. (கௌ)

வணங்குமினீர் வணங்குமினீர் ரெனமயக்க நீக்கிடுவா
னணைந்தருள்சோ திருவாக்குத் தோன்றியிட வதிசயித்தக
குணமபயில்வோ பயமெய்திக் கும்பிடுமு னியறகேரன்
பணித்தடியென் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பழச்சினனூல் (கஅ)

பெருமைதரும பெயாமதுரைப் பேரால வாயனென
வுரைசெய்தே யவைநெடுநா ளிருந்தவனவ் வயினொளிப்ப
வருளுடையார் சொககனைப்போ லாருளரிங் கெனத்துதித்தா
பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் றிறையனா பொருனெனவே. (கஆ)

கக. — கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வழிதி வான்றோய்
மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விடுத்த லத்துத்
தந்திக ரில்லா மாதர் தம்மொடு முலாவுங் காலை. (க)

பேசருந் தகவு டைத்தாய்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
நேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலை நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மகிச யித்திங்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றோ வென்றான். (உ)

கூரிய லுளத்துட் டேர்ந்து குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
நேர்சிற் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
சீருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழுப்பு விக்குள்
யாரென வேண்டா விப்பொ னீருவ லவர்கட் கென்று. (ங)

ஆயிரம் பசும்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் வாழுஞ்
சேயவெண் டாளச் செம்பொற் சித்திரத் தூண்ப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு. (ச)

பீடுடை யுணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்லன் தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் நிருமன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (சி)

காவலன் றனக்கி யைந்த கவியதிற் காண னாடு
யாவின் குறுதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்துள்
யாவருங் காண முன்போற் றாங்கிய தியைந்த பொன்னும். (சு)

ஆங்குது தூங்க விப்பா லருள்புனை சிவனை நாளு
நீங்குகி லாமல் வாழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை பொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
ரூங்கரும் பத்தி யுள்ளோ னுமமுந் தருமி யென்போன். (ஏ)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தளர்ந்துநல் ரூவா னொந்து
சுந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே கந்தர் தந்தா யினைத்தனன் பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையர் தாயு முற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை வினையி னேற்கு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த ஞாலந்தலை யழியு மோவென்
றாதிநா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழிற் தினைய சொன்னான். (க௯)

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னாசை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா னிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கியை காத னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடித் கொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டி. (௧௦)

பொருவருங் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்மை
யுரியவ ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய நீவி கைக்கொ
டருமிகேள் பொழுது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வர் துரைமண் மெச்ச வெவ்வதற் கைய மின்றே. (௧௧)

துன்புற லென்று வெய்ய் துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டிப்ப வாங்கவ னீங்கி நீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திரீ டவையிற் காட்ட
நன்புளோர் வியந்தா ரில்லை தம்முளே நனிர யந்தார். (௧௨)

தெரியவோ ருளாகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யரசன்முன் செல்வ லென்றே செல்லுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றார் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பகர வல்லார். (௧௩)

வேறு.

நவையின் நியந் தபொருட் கியையச்
சுவைதர் திடுமெல் லியசொற் கணினைந்
தெவர்கொன் னவரிக் கவியின் றினிதா
வவர்கொள் ளாகவக் கணகக் கிழியால். (௧௪)

பரிவொன் றியவென் றிகொள்பா வலர்நீ
ரிருளொன் றியதுங் களிதத் தடைவே
விரைவின் கண்டந் திடுமென் றுவிடுத்
தரவர் தருகோ யிலடைத் தனனே. (௧௫)

மிகவின் புறுநெஞ் சுடைவே தியனுந்
தருசங் கமடைந் துசனக் கிழியைப்
பகைவென் றனமென் றுபகர்ந் தொழியா
நகைகொண் டகவந் திடுவா னனுந். (௧௬)

வேறு.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொருமையா லிருந்த கீரன்
சொற்பொரு ளறியாப் பார்ப்பா னீயிதைச் சொல்லித் தந்த
நற்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டுவா நாடி யுன்றன்
முற்கவி டைக்குக் குற்ற முண்டுபோ வெனமு னிர்தான். (௧௭)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து நண்ணி
யாழிநஞ் சுண்ண வல்லீ ரறிஞர்க ணுமது நல்ல
சூழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்றார் சொலவல் லீரேற்
ஔழ்வநச் சொல்லி யன்றோ வென்கையிற் றருவீ ரென்றான். (கஅ)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசுடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்து வந்தனன் புலவ னாகி. (கக)

வருந்திரான் முகன்மா தேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்றா
னெருங்கிரீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்றா
னரும்பொரு டரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்றா
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் நின்றன நெவருங் கரண. (கஉ)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுறச் சொன்மி நென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ னுன்கா னென்றான். (கக)

வேறு.

அங்கங் குலங்க வரிவாளி நெய்யென்றோர்
பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவிளிந்து
சங்கறுப்ப தெங்குள்குலத் தம்பிராற் கேதென்றோர்
துங்க முறுங்கவிதை சொன்னா நெதிர்துணிந்து. (கஉ)

வேறு.

இயற்சிவ னவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
யியற்றமிழ்க் கவிதைக் குற்ற மெங்ஙனே கவிநி யென்னச்
செயற்றருங் கூந்த றானுஞ் சிக்குமே னாறு மேமுன்
செயற்றுகிற் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி னுன்முன். (கஉ)

மற்றது சொல்லக் கேட்டே வானுறு தெய்வ மாதர்
கற்றையங் குழற்கு மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பச்
செற்றிநெய்த் திருண்டு நீண்டு தீண்டுதற் கரிய தான
வற்றருங் குழற்குஞ் செய்கை யலாநிலை யியற்கை யென்றான். (கச)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்ககீ யென்ன சொன்னா
யெழுதரி தாய கோலத் தியைந்தநங் கவுரி தன்பே
ரழகமர் கூந்த றானு மப்படி யேயோ வென்னப்
பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுரை பின்னுஞ் சொன்னான். (கக)

கண்டது நெடும்பே ரண்டங் கண்டவோ திமங்கா னாத
விண்டருங் கங்கை தோய்த்த விரைமுடிச் சடிவங் காட்டத்

தண்டமிழ் வல்ல வென்னைச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
மண்டல மறியு மென்றான் வல்வினை வசத்தாற் கீரன்.

(௨௬)

தீயவெம் புரங்க டந்த சேவகன் சிறிது சீறிக்
காய்தழ நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டமுன் களன்று வேவா
னையெனச் சுற்று முற்று மெங்கணு நெருப்புக் கண்ணே
யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா னாகி.

(௨௭)

அன்னிய ரொருவர்க் கஞ்சே னஞ்சுவ னினக்கே யென்று
பின்னரு முறைப்ப வெந்தை திகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி வழக்கே காணாய் நன்கிலா விகலை விட்டிங்
குன்னருங் கவுரி கூட்தற் கொக்குமே மற்றோர் கூட்தல்.

(௨௮)

வளந்தரு மடநான் முன்னு வருங்குண நிட்ட மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சத்தே சுரியன நிட்ட மாகுந்
தெளிந்தறிந் திலையோ பேதாய் சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்த்தமா மறைக ணங்குங் கூப்பிடு கின்ற வாறு.

(௨௯)

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னொருத் தரமு மின்றிப் பேரமுற் கண்ணால் வெந்து
தன்னுளோ பரித வித்துத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாவி யிற்போய் வீழ்த்தன னற்ற னாகி.

(௩௦)

காமனைக் காய்த்த கண்ணன் காலனைப் பாய்த்த காலன்
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்னு
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னைப்பொற்
முமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் றமிழ்க்கி ரங்கி.

(௩௧)

பார்தளஞ் சடிசு முக்கட் பாவல னொளிப்பக் கண்டு
சூழ்த்தவர் சொக்கன் றன்முன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேத்ததி சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலை கொள்ளா
வாழ்த்தனன் முனிவன் னாங்கும் பூங்கிழி வாய்த்த தென்றே.

(௩௨)

வினாவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பநன் கிழிய றுத்துப்
பரமனை யடைந்து வாழ்த்திப் போந்துதன் பண்பிற் கொத்த
திருவினு முருவ மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்த் திருந்தா னாழி பழுதறு சிறுவர்ப் பெற்றே.

(௩௩)

வேறு.

திருத்திருக் குளத்தர்தத் தெள்ள நீற்றொளி
தருத்திருக் குளத்தெழுந் தழல்சு டத்திரை
பொருத்திருக் குளத்துறு புணலிற் போய்விடும்
பெருத்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன்.

(௩௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௬.

க௭.—தக்கீரனைக் கணாயேற்றின திருவிளையாடல்.

இன்ப நாவல ரிடர்படு கீரனுக் கிரங்கி
யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவர்க் கறைகுவ மென்றே
துன்ப நெஞ்சொடுத் தொல்லையா வயத்தனைத் தலகி
னன்பு கூர்தமிழ் நலமுற நவின்றுமுன் றுதித்தார். (க)

துய்ய கீரன்முற் சூழ்வினை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுநின் முன்சில வார்த்தைக ணவின்ரு
னைய நேயருள் வாரியே யருந்தமி முரசே
தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியனா வேண்டி. (க)

ககன மீதுதோய் கொடுமுடிக் கயிலைகா ளத்தி
யகில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறித்தே
முகைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சுகமெ லாம்புகழ் தருமொரந் தாதியு முரைத்தான். (ங)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டுத்
திங்கி லாதநின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
பாங்கர் நீள்கரை யேற்றெனப் பகர்த்தனர் பழிச்சி. (ச)

வேறு.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கனை யொடுமட வன்னர், தூங்
கலர் வாவித் கணாயடைந் திருந்து சொல்லெனுஞ் செழுந்தமிழ் கேட்டுப், பா
ங்குடை யுளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு முறுவல்கூர்ந் திமைப்
பிற், றாங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் தடத்தினின் றடுத்தினி
தெடுத்தான். (ஞ)

மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வன்னிவெந் துயரமு மொழித்து
ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுதி நாவலர் தம்முட்
சாலவு நல்லே மசைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றான்
கேவலார் குழலி தன்னொடு மறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான். ()

சேணுளார் போற்றப் பெற்றநக் கீரன் றிருவருட் பெருமைகண் டன்
பிற், பூணவா வயத்துச் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லென கிற்ப, நீணெறி
யறிஞ ரரியதான் வருந்த கிற்பதே யிருப்பநாய்க் கடையேந், தாணுவே யெ
ன்று பன்முறை பணிந்து போயினார் சங்கமண் டபத்து. (எ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௪௬.

கடி.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல். ௪௭

கடி.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

சோதிசேர் கடவு னானந் தொண்டிசெய் சேற் கண்டான்
 டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொண் கவியுங் குன்று
 மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை யிகழா நின்றான்
 போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றனும் பொருப்பின் பர்வை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுண் டன்பிற்
 கண்ணுறு செவியு நெஞ்சங் களிதரு வதுகே னெண்ணில்
 பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
 விண்ணுறு கயிலை யந்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வேறு.

வாய்ந்தபுலி வடகிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வரைபயிற்ென் மேற்குயர
 வாறோர் மண்ணோர், தேர்ந்தவிரு டிகளியக்கர் சித்தர் நாகர் சேர்ந்தபய மெ
 ன்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்திருப்பா னின்போ லாக்கிச்
 சங்கரா வொருவனாயங் கேவி டென்ன, வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை
 கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ லியவொப்ப வகத்தியனைத்
 திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவரநம் போல நீயப் புவிமுலை யுயரா
 மற் போகித் தென்றல், விண்ணிவரு மலயத்தி லிருத்தி யென்று விளம்புங்
 கா லுளங்குளிர்ந்து விண்ணோர் முன்னாக், கண்ணுதலே யருட்கடலே யரு
 ள்பு ரித்த காரியநன் றென்றுகழல் வணங்கி னூரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றாக்கி யருள்செய்தா யருள்செ
 ய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பா ரொண்டமி
 ழிற் குரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று
 போற்றுங்கா வெழுத்துச்சொற் பொருண்முன் னான, நீகியுடைச் சூத்திரங்க
 ளறியும் வண்ண நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. (ஊ)

நற்றமிழ்துற் கருத்தினைநாம் விரும்பி வாழு நன்கடம்ப வனத்துனக்கு
 நவில்கின் றேமென், றுற்றமுனிக் கினையதனித் தருளிச் செய்தான் மெகை
 யொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி னைஞ்சப், பொற்றவது தனைக்கேட்ட
 பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்துவியந் தொக்கு மொக்கு, மற்றுநிக ரொ
 வ்வாத மடமா தேயான் மறந்தனை நீனைத்திருந்தாய் வழக்கு நன்றே. (ஈ)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழிய மண்ணிற் செழுந்தமிழ்க்கொத்
 தறிவிக்க வல்லா ரில்லை, மன்னியகே ரணக்கவன்ற னாலே யின்று வண்டமி
 ழ்து னிறைவிக்கத் தருவ தென்று, ஞன்னுமுனர் வுண்டாகத் தான்மெய்ஞ்
 ஞான வுபதேசத் திருநோக்கா லுபதே சித்தான், டன்னவனை நயந்தழைப்
 பத் தாழா தெய்தி யருமறைதூல் விதியின்மல ரடியில் நீழ்ந்தான். (ஏ)

‘வந்தனைசெய் தருந்தமிழ்ச்சூத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க முள்ள
வற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால வாயா னிரங்கி
யிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத்தியமா முனியே நல்ல
போதமுறக் கீரனுக்கில் வுபதே சத்தைச், சிந்தையுற நாமுரைத்த படியே
நீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா லுபதே சித்தான்.’ (அ)

பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்கவறி
வுடையோ னாகிப், பூரணஞ் யடிதொழுது நின்று மிக்க போதமுறக் கீரனுக்
கல் வுபதே சத்தைச், சிர்மையொடு முபதேசஞ் செய்யக் கண்டு திருவுள்ள
மிகமகிழ்ந்து பரிசுஞ் செய்தே, யார்வமொடும் விடைதரமெய்க் குருவா மெ
ந்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (க)

வேறு.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாதர மாதரான்
முன்ன மேவிய கீர னுக்குப் தேசி யேனென முதல்வநீ
சொன்ன தென்னையெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா
னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (க1)

அரிய வொண்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி றம்புரி வோர்களுக்
குருகு நெஞ்சுள வர்க்கி தந்தரு முட்பொ ழுமையி லாதவர்க்
கிருட ரும்பொய்க டிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு ளேதருங்
குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப் தேச மீகைகு ணந்தரும். (க2)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப் தேச மீகைதூகாதுகாண்
மிக்க கீர னயந்து தன்னைவி யிந்து நானெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ழுதவ னுத லாலவ னுக்குநாந்
தக்க வித்தைகொ டித்தி லெமென வொக்கு மென்றன டையலும். (க3)

இனிமை கூட்தரு தூலி னுக்கிய லேய முன்னு நின்றபின்
றினையொ வானுரை செய்த செய்யுளுந் தானு னைத்தத மிழ்க்கரு
நினையு நீதியை யாழ்த்து கண்டுத னீடு செய்யுளை நித்தியா
மனந லானுரை செய்த செய்யுளை வாழ்த்தி னுனிந ணீக்கினான். (க4)

தென்ற மிழ்க்குரு வெந்தை கண்டிசி ரித்து நல்லது னைத்துமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன நிறைந்து சங்கம தெய்தியே
தன்றி ருக்ககல் வித்தல் செய்தத மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்ற நாவலர் கண்டு மாகுறு டேச வீசனை வாழ்த்தினார். (க5)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

ஆறிபவ னெங்கு முள்ளா னுலவா யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் சூத்தி ரத்திற்
குறுமுனா யெழுதித் தத்த முரையினை வியந்தோர் காவு
மறுவறு கவிதைச் சான்றோர் மலைந்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுநம் முரைய னைத்துஞ் சோர்வற நன்னூ லெல்லாம்
வல்லவன் றிருமுன் சொன்னான் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டேர்ந்து
நல்லதென் றுணாத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மற்றைப்
புல்லிய வுரையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி னூரால். (உ)

ஆங்குய ரால யத்து ளஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா ளேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
தீங்குரை நல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் றியாரு
மோங்கமுன் றுமு னாத்த வுரையுரை யாலு னாத்தார். (ங)

தென்றமிழ்ப் புலவ னாகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
நன்றுகீர் நவின்ற திவ்ஹீர் நம்முடைப் பத்த னாகி
யொன்றிய வணிக னுப்பூர் கிழார்மக னுமன் பாலன்
றன்றிற முணாப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (ச)

உவமையின் ஞானி நாம முருத்திர சன்ம னென்போ
னவையிலா வுரைய னைத்து மவன்றன்மு னவின்ரு லொன்றை
யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லுதுரை யைய மில்லை
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (ஊ)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யுமன் சொற்றர வலனோ வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்தேர் செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
ரோன்றிய புளக மெய்யுந் துளிபடு கண்ணு முண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (க)

ஒருவரு மிகல வேண்டா வொத்துநம் மிடத்தி ருத்தி
வரனுறக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட மலைதல் விட்டிங்
கிருவரு மறியா வெந்தை யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேழ் பகர்ந்ததே செய்வ மென்றார். (எ)

பத்தியிற் போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் சிங்கச்
சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதி பாதி நல்கி
யொத்துமுன் றுமு னாத்த வுரையெலா முணாத்தா ரோங்க. (அ)

வேறு.

வளமுறு றேன் றறாபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனிம் மூவர்
தளர்வறு முறையைக் கேட்டலு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்திப்
புனகித மெய்யுந் துளிபடு கண்ணும் பொருந்தல்கண் டதிகயித் தியாரு டார்.
முளம்வரும்பொருளிப் பொருள்கடாமென்றே யொப்பரு மப்பொருள்கொண்

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி
யலகிலா ஐழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி
யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும்
புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினால் விளங்கிப் போயினான் சாபமு நீங்கி. (க0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௭0.

20.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் நாணுன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் றேழுன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிச் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னானெனு மதத்தார் போவென்
றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு நாணி
முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் முற்றிய துயரிற் போந்தின்
றென்பொலா மணிக்குச் சொல்வ லென்றிறை கோயில் புக்கான். (உ)

மன்னிய சொல்லுன் மாது மாசறு பொருணீ யுண்மை
யென்னநின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ண வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிந்தை செய்தான். (௩)

தக்கதோ வெனத்து தித்துத் தனித்துணாத் தேகக் கண்ட
சொக்கநா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நகிக் குற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையு மற்றென்
டிக்கும்வா னாகும நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (௪)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாமு மெய்துங் மின்றோ டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தாரு மேவினார் பாதம் போற்றி. (௫)

மறுவறு முனிவர் வானோர் வணங்கியின் னருளை வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா

னெறிபட வணங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (௬)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்ந்தார் மயங்கினார் முகத்த தைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினார் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா வென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம லந்தோ வினைந்ததே யென்னே குற்றம். (௭)

அவனிலேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேந்தே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நதிக் கணாயி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்றான் கண்டா யென்றார். (௮)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னன்மெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லைகா னடையிற் சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னோ குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (௯)

நெஞ்சம்வே ருகி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ வெனக்கு னைப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (௧௦)

நின்னொடு செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையந் தாகி
சொன்னவன் கபிலன் றோழன் சொல்லிய கவிதை சுற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழவிலா திருப்ப வோரா
துன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னை நென்னல். (௧௧)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ னக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துக்குஞ்
சொல்லிட வரிது நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (௧௨)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னொடு பின்னாந் தாளில் விழப்பிழை பொறுப்போ னாறி
யின்னியல் வாண ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ வருவல் போவென் றரசனை விடுத்தான் வாழ்த்தி. (௧௩)

சேர்ந்தநன் புலவ னோடுந் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்ந்தநா வலர்களோடுஞ் சார்ந்தனன் றலந்து திப்ப
வாய்ந்தவத் தலத்தி னுமம் வடநிரு வால வாயென்
றூர்த்தது கண்ட தொண்ட ராடினாற் பாடி னாரால். (௧௪)

௫௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா னுடையா னின்பி னெய்திடு னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்கொண் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் தருளினுன் வரிசை கூர. (கஞ)

ஆரத்திருவிருத்தம் - ௩௮௫.

உக.---கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

பார்மிசையின் முன்னொருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
வாரிதிகொள் வானொலித்து வணாபுரையுந் தினாயெடுத்துச்
சேர்வதுகண் டமரருமற் றேனோருந் தெருமரலுற்
ரோரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் துதித்தனரால். (க)

விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
மெழயின்மல ரனைத்துயிலு முலகாண்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய துயிலுணர்நி துயிலுணர்நி
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததுநீர் பரந்தகடல். (உ)

தேமளித்த நாவல்பயி நென்புலத்தோர் தமக்கெல்லர்
நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி
நீமனத்துச் சலியாது நின்றெகிர்சென் நெனக்கனவிற்
காழமுந்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க னொளித்தனனால். (ங)

இக்கனவு காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
ஐக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டெகிரவேல் விற்றச்செழியன்
மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
றக்கதிரு ளளத்திருந்து செலுத்துகின்றான் நவறறவே. (ச)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
லந்தமகின் நெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
சுந்தரனை நனைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
றுந்திவரும் பெருங்கடலு ணடுவெறிந்தா னுலகுய்ய. (ஞ)

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
முன்றெறுமம் புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேனோரு
மின்றிதுகண் டனம்புதுமை பெண்ப்பயம்விட் டெழுத்துதித்தார். (க)

மாலைமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனால்
வேலைவடிம் பலம்பநின்ற னென்றெங்கும் விளங்கியதா

லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளாயார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள்.

(எ)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வுறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுடனோங் கியசங்க மண்டபமு மமைத்தாழி
தடமுடைநா வலர்போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான்.

(அ)

வேறு.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்கூர் தமிழ்க்கூடற்
றணித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கர் தனைப்பணி
னினைக்குங்கண் முதற்சங்கம் மிடைச்சங்கர் நிலைத்தாரு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கரைப்பங்கின் புறத்தென்ப.

(க)

*ஆகத்திருவிருத்தம் - நகச.

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னொகாற் பரபோக முத்திதரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் பொருப்பனையன் றவப்பயனல்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலார்தனனல்.

(க)

கேட்டருளுங் காலையினக் கிளிமொழியாள் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெகுண்டுநனி கேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளை
மீட்டுனாயாய் கேட்டபடி காண்பமென விளம்பினனல்.

(உ)

பிடிநடையா னுடனெங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெனியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகல விரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையமறற் தனன்சிறியே னறிவின்மை பொறுத்தியென.

(ங)

வேறு.

வெறிகமழ் சடிலச் சொக்கன் விடுவிடுன் னாங்கா ரத்தா
லறியநா நவின்ற னுலை யவமதி செய்தாய் வேலைத்
துறைபயின் மீனம் கீசர் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
மறமலி யிழிரு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான்.

(ச)

மழைமதத் தொதித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சிறித்
தொழுதுதான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெ டுத்துப்

செ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பௌவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் கழகிதென் றென்று நக்கான். (௫)

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமயக் குண்டா மீது
'பொறுப்பதல் லாலி யாயைச் சபித்தனை யெனப்பொ றுளாய்ச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து
ப்றித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (௬)

ஆங்குது கண்டு நீயு னறிவினை மதித்து வந்து
காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனை கையில் வாங்கி
யோங்குநம் மதுரை மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னாகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (௭)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புகவி லங்குகண நாத னொருவன்
முத்தனது கண்டுகடை விட்டதிரு நந்தியைமு னிந்தினிய சாப மிடுவா
னத்தியுழை யிற்குறவு ருக்கொடுபு ருந்துலவி டாகமமெ டுத்தெ னுமுனம்
புத்தியுடை நந்தியுமு தித்துலவி னன்பெரிய புத்தகமெ டுத்து முடியில். (௮)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டூரங்கி யிலங்கதி யராயனம் மன்ப
னுழையுடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர் காணவர் துனையா
மழகுற மணந்து காவனர் தியையு மாட்கொள்வ மஞ்சனீ யென்று [தான்.
செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்

தடமலி செல்வத் தோங்கதி யராயன் றவப்பெரும் பயத்தினுற் போந்து
புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய போற்றரு மவயவ நிரம்ப
நடமலி தந்தை தாயுதி சயித்து நரர்வடி வன்றியே தெய்வ
வடிவொடும் விளங்கு மிவடனக் கியைந்த மாமண வாளான ரெனுங்கால். (௯)

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம
லெறிவலை வாணர் தம்முருக் கொண்டான் டெய்திவாழ் பரதனை நண்ணி
நெறியுடை யவனே யெனக்குநின் மகனை யளிப்பையே னினக்குநன் றென்ன
வறிவுளோன் விரும்பி வடிவான யிருந்தா யார்கொனீ யறியவோ தென்றான்.

துன்றெயின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லையின் வாணிகப் பிள்ளை
வன்றிறற் றொழிலா லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன
நின்றவ னையுற் றுளையினு லாகா நின்றொழில் காணமீன் வீசு [தான்.
முன்றிகழ் வலையை முடியென மறைதான் முறைதரு கயிறுகைக் கொண்

வேறு.

வெல்லவுட் கயிறு வாங்கு கயிறிட்டு விரலா ழிக்கண்
பல்விதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வணக்க வல்ல

வெல்லைவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு நக்கோத்
தொல்லையின் வலைமு டிந்தா னுற்றவ சதிச யிப்ப.

(௧௩)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
ஊர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மை மீ னனைத்துந் தின்று திசைதொறு நடுக்கஞ் செய்திவ்
வாரியுள் வரைபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகர முண்டால்.

(௧௪)

உற்றவ வதனாற் சால பிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லையேல் வளைஞர்க் கெல்லாந்
கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே
வெற்றியி னினக்க எரிப்பன் வேண்டுவ சிறக்கச் செய்தே.]

(௧௫)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலைதோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வளைத்து வீசி
வென்றிகொண் மகரர் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
ளொன்றுமே காமற் கைக்கொண் டேறினு னும்பர் போற்ற.

(௧௬)

நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலைஞர்க ளதிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைந்தொடி யணங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான்.

(௧௭)

வேறு.

காதலியோ டதியனாயன் கனகமழை பொழிந்திறஞ்சி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேன்ம் மணங்கையென
மாதிரெடு நந்தியொடும் வந்துடனா கமமெடுத்துப்
போதுகண நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண.

(௧௮)

ஆங்கிணந்த பெருங்கிளைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
கீங்கரிய நல்குரவு கீங்கியிருந் தனர்வருணன்
வாங்கருமன் பொடுதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி.

(௧௯)

சோதியருப் பெற்றவுமை தொழுதியலர கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியருள் செயல்வேண்டு முத்தமனே முத்திதரு
மாதிருனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி.

(௨௦)

வேறு.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்பக் கேளென் றுசிலா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுரிகுழற் கருளிச் செய்தான்.

(௨௧)

சூக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றுருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச நோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுணாத்தான் மன்றற்பேபைதயோடு ருவங் காட்டி. (உஉ)

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீன் புணரி சூழ்ந்த
வெத்தலத் தினுஞ்சி றீந்த தித்தல மேயென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கன்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினான் மாதிரி னோடும். (உ௩)

அன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கன்
மன்றற வைத்த லாலே வாதல ராளி போற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேரால் வழங்கிய திலங்க வெங்கும். (உ௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகடி.

உ௩.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

முக்கண னுல வாயன் முன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குந் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வளையி ழந்தார். (௧)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் காகீர் பொழிற்கழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லார்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (௨)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வடிவத் தோடு முலகுளோ ரகிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் பிறங்க வங்கண். (௩)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதிரி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யனைவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வனிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க னிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (௪)

துப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுவன் வணிக னாகி
யொப்பருங் கங்கை மரதை யுமைமாதை யொளித்துப் போந்தே

வப்பெருங் கன்னி மாண்பு பரிசிப்பா னுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி.

(௫)

கழையதன் னேன்றி மூன்று விரல்படக் கழநீ நிட்டுத்
தழையவொன் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திங்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ னேற்றிச் செங்கை
யழகெழு மோதி ரங்கா தணிகொள்கண் டிகைக டாழ.

(௬)

வேறு.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ னீந்துசொற்
றளர வெள்ளை நரைபு னீந்து சால வீழ்வி ருத்தனா
யளவில் வண்ண வனிகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
வனையல் கொள்ளும் வனையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன்.

(௭)

வந்து கூறும் வணிக னல்ல வடிவி னுல நங்கனே
யிந்த மாய நரைப ர்த தின்ன தென்ற றிந்திலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோதெ ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
பந்த மாற யாவ ரும்ப பிச்சி கின்று லாவினான்.

(௮)

இனையில் வண்ண வனையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தனிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க னுன்ம னங்குலைந்
துணர்வு மின்றி மடனு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வனையி னுல்வ னீத்தனன்.

(௯)

கருதி கின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க னீப்பிடித்
துருவி மிஞ்சு மாத ரீரு மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வனிக னுண்டு பரிவொடுந்
தருது நில்லு நில்லு மென்று சாற்றி மாலே யேற்றினான்.

(௧௦)

வேறு.

மின்வனா தன்னையெ டத்துவி ரித்துவி னைந்திடு வார்போல
மன்னிய கைகள்பி டித்துவி டாதுவ னக்கிம யக்குதல்கண்
டன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென வச்சமுறுத்
தென்னைவி டென்னைவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெவரும்.

(௧௧)

இப்படி சொல்லிய தேதுப முத்துந னைத்தவி ருத்தனியா
னெப்பமர் கைகள்பி டித்தத னாலும துற்றவர் தாமிசுழார்
செப்பிணை யோமுலை மைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
துப்புரு வோறுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென.

(௧௨)

வேறு.

நன்குறு மொழியிற் பட்டு நாய்கனைக் காண்பான் வேட்டின்
மென்கையில் வனையெ ரிந்த சென்கையில் வனையெ ரிந்த

௫௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தன்புட்ட யவனே நல்ல வணிவனை யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வணிகெ ரித்துச் சொல்லுவார் முகெ வாங்கு. (௧௩)

இனக்கன வணையி டாதிங் கேருவா யாயி நெங்கன
மனத்தமர் சொக்க னூர்த மாணையால் வளைப்போ மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு முறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வணிக ணீட்டுங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (௧௪)

புனையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவனை யொன்றே யென்றென்
றனைவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டான்
டினவனை விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டித்துக்
கனவனை கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (௧௫)

இத்திர னயன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ ணாத
சுந்தர வருவந் தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சுந்தையா லனுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் றவாவற வழுத்தக் கண்டு. (௧௬)

பழுதிலா மார வேளைப் பாலலோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
முகிய மடந்தை மீர்கா ளப்படிச் செய்வ லிந்த
விழமிய வொளிவ னைக்கு விலைதர வேண்டா நாளை
புழைதொறும் வந்தாற் றுரு மென்றன னுவகை நீட. (௧௭)

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்னுற நடப்ப மேனி வித்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்முறு லையுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி வணிக ளுரே தார்கொனீ நவிறி யென்றார். (௧௮)

அழகிய சொக்க னும மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளகைக் கோளு லறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான் பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம றைந்தான். (௧௯)

ஆங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணைங்குடன் னியர்குல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கநங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் சார்வதற் கொருப்பட் டார்கள். (௨௦)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் றேன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் போந்தார் றும்பாற்
பரிவொடும் வணிய விட்டுப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தி ரென்ன. (௨௧)

நடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ னறிந்தி டாத சரக்கில யுடாக்கு மெட்டான்
கடையேரம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ),

ஆர்தமங் கையர்கண் ழுற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்ந்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தானும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னானு மறுவற விளங்கி நாளுஞ்
சூழ்த்ததஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்ந்து. (உ௩)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க ளன்று முன்னு
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னொக்
ணெறிதரு தூய்மை வாய்மை நீதிநல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி றந்தே. (உ௪)

கொள்ளவோர் புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கிளையா னென்று மெய்புனைந் தெய்தி யொப்பித்
தொள்வனா யிட்ட தன்றி யுமையொடும் விடையிற் றோன்றித்
தெள்ளியீர் மணந்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள. (உ௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சசந.

உச.—இலச்சிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக ழால வாயான் பதம்பணிவான் முன்னொருகாற்
பத்தி மிக்கோ, னேங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க வுயர்தலைவன்
வைகைவட தடத்தி னெய்த, வீங்கதனை யறித்தனு கா வாறு கோயி லெயிற்
கடைதன் னிலச்சிணையிட்ட டழைத்து மாறன், ஞங்கரிய படையெடுப்பான்
முயன்றான் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப்பெருகப் புகுந்த தன்றே. (௧)

மண்முழுதும் பலதீர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற்
றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையும்ப் பதியி லோங்குங் கார
ணமா நின்னையுரீ கருதி வாழ, மெண்ணிபமெண் ணெண்ணம்மர் மடங்க
வெண்ணண் கேந்துயரா லயத்தினையு மினிமை மிக்க, தண்ணமர்பொற் றும
னாவா வியையுங் காண்பான் றணிவிலா விருப்பெய்திச் சாங்க்தே னிங்கே. (2)

இன்னருள்சேர் தயாரிதியே யமர ரேறே யெந்தையே யென்செய்கேன்
பகைவ னாய, தென்னொடு பேராறம் வாரா வாறு நீங்குசெயக் கண்டனை
மற் றிபாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து முடிப்பா ருண்டோ நிசி
விடைபின் றென்கருத்து முடித்தி டாயேன், மன்னுயிரை முடிப்பதலால்
வாழே னென்று மதுனாவளம் பன்னோக்கி வருந்த லுற்றான். (௩)

‘ மருவுபுக ழானருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்றன் மனக்கருத்தை முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னான்கும் பூழி யன்மீன் முத்திகாகண் டிடமுண் டாகப், பரவுமதி லொடுவடவா யிலைமு ரித்துப் பாதியிர விற்கென்றோ ரியந்தி ரத்தாற், கரிபரியோன் றனைநதித்தென் களாயி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (௪)

ஓங்கிருளை யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா னத்தை யும்பொற், பூங்கமல வாவினையுந் தனது நீங்காப் பொருவினுரு வையுங்காட் டக் கண்டு போற்றி, யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு தாடிப் பாடி யணைவதற் கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்கரிய மயிர்ப்புளகம் பொடிப்பக் கண்க ணீர்ததும்ப மேல்விதும்ப நிறைந்து நின்றான். (௫)

அரியயர்கட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புநயங் கண்டாரா வன்பு கூர்ந்து, பொருவருநல் வரங்கன்கொடுத் தழைத்தாற் போலப் பொருபுனல்சேர் தடினிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செழிய னோடு படைபொ ருவான் படையிலலை விடியு முன்னம், விரைவொடும்போ வென்றுநிசி யாக் கிப் போக்க விரைந்தருள்கண் டதிசயித்து நயந்து போனான். (௬)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி யோங்குபே ராணை யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னைத் திங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன ரீங்கியா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சினைபு மிட்டான். (௭)

சுரிசூழ லுமைம யிற்குச் சொல்லியா லயத்தி ருப்ப விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப் பொருவிலோர் வாயில் வேராய்ப் பொறித்தமுத் திரையும் வேராய் மருவிய மதிலும் வேரூ யிருந்தது வடபால் வாயில். (௮)

என்றது சொல்லச் சீறி பெய்திய வமைச்சர் தம்மைச் சென்றறி மின்க னென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார் வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புருந்த வாரின் றொன்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை யுரைத்தவா றொக்கு மென்றார். (௯)

இருந்திதல் வருதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது பொருத்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத வருந்தியு னொழித்து செய்ய மலரணைத் துயிலுங் காலைத் திருந்திய கனவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (௧௦)

ஞாயில்வாய் மதின்கு ரித்து நன்னிரு ளெல்ல தாக்கி நேயமுள் ளவனை யிங்கே வரவிட்டு நீங்க விட்டுச்

சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவுறு குறியு மிட்டே
மேயவின் நியாங்கா ணென்ன வத்சயித் தெழுந்தான் போற்றி. (௧௧)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டத்ச யித்துச்
சுந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெனியா னென்று.
முந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி
லீந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சின வாயி லென்றே. (௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௫௫.

௨௫.—மாணிக்கம்வற்ற திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து
மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்குநாள் விதிவ சத்தான்
மன்னுநீ குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் காதன் மாதர்க்
கின்னெறி யில்லா மைத்த ரெண்ணில ராளு ரன்றே. (௧)

மற்றது கண்டு சால வாடிய மன்ன னோர்நா
ளாப்புதச் சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே
முற்றுமிங் களிக்க வல்ல முதல்வனே புதல்வ னில்லை
யிற்றது குலமென் றேத்த வீர்தன மென்னப் போந்தான். (௨)

இறையவ னருநா னல்ல விலக்கணத் துடனோர் மைந்தன்
மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் துதித்தையா னெடு
குறைவற வளர்நா ளந்தக் கொற்றவன் வேட்டை போகித்
திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்ந்துயர் துறக்கம் புக்கான். (௩)

வேறு.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து காவ லறையித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே
புலியிசைத் தூரர் தங்குறை யறிந்து போயினா யானாயு மறைத்துக்
கவினுறு குலக்கோ மைத்தனைக் காத்த வரைச்சர்கள் கரிபரி முதலா
நவையறு பட்டைய வெருவுறு குழை யடைவுற நயமொடு கூட்டி. (௪)

வரந்தரு மரசன் குமாரனுக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டுவரூ னெண்ணி
யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைந்தசாம் பூனத மான
வருஞ் செழுங் கணகர் தேடினுஞ் சிற்த வணிமுடிச காநவ மணிக
டெரித்தன வெங்ஙன் றேடுவஞ் சொக்கன் றிருவுள மறியகி லேமால். (௫)

விதுமர பிலங்க விவற்கபி டேகம் வினாவுடன் செய்திடா தொழியி
னதீர்வுறு மூலக மென்செய்கே மென்றென் றழங்குதல் கண்டருள் சுரந்து

திதமுற் சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டியாய் மணிவிலை கூறிப்
பதியுயர் பெரிய பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதில் கென்னென வடைந்தான். (1)

வருந்துபே ரமைச்சர் நயத்துசென்றுளத்து மருவுகா ரியமுளைத் துன்
னைப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போன்று சொக்கப் புனிதனோ வறிகிலே மெ
ன்ன, வரும்புறா யிரேகை களங்கம்விந் துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை,
யொருங்கமுன் பார்த்துக் கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுன்
டென்றான். (௭)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய புயல்போற்
றீதிலா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்களிங் கறியக்
கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை பிறங்கிலக் கணங்க
ளோதியா தரத்திற் றுவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற் முளைப்பான். (௮)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலனைவச் சிரத்தா
லாசற வரிந்த வுறுப்பினை வாறோ ரருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக்
காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த கடலினுந் தீவினும் புதுமை
பேசரும் பெரிய நாட்டினும் பிறந்து வினைந்தன பிறங்கிட வன்றே. (௯)

பரியவா ளென்பு வயிரநீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம்
பொருவரு மொளிகேர் கவம்புரு டராகம் பொருந்துசெந் குருதிமா ணிக்க
மருவிய மயிர்வை றேரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை முத்தந்
குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே. (௧௦)

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங்கநான்
கிடமும், படருநால் வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமுமீ ரெட்டு,
நெடியுன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்களும் பிறங்கிய விலையு, மிட
முறு பத்தி பாய்தது மென்ன வெழுவகை யிலக்கண முடைத்தால். (௧௧)

கருதிடின் வலவை மாவலி சுங்கை கம்பனை கல்லிண யென்னுந், தரு
சும னொளிகும் நதிகணன் கிடமாஞ் சாதிரான் கந்தணன் வெள்ளை, பரிவுறு
மரசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைசூத் திரண்குறுப் பவைதா, மருவிய பெ
யர்கோ மனங்குரு விர்தம் பதுமரா கம்பனா மணியே. (௧௨)

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேவினும் வெயிலினும் கா
தது, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேய்ப்பினும் பிறங்
கிக், கொன்னுறச் சிவந்து பார்க்கவந் தோங்கிக் குச்சிமுன் பரந்துசேர்த் திடின்
முன், பன்னிய வொளித்தாய் மத்தக சுத்தியுடையது பன்னிரு குணமால். (1)

மிகவுறு தராச மத்தகந் குழிதல் வெச்சமி லைச்சமி வெருளி, புனை
யொடு திருகன் முரனோடு செம்ம னிறகுதல் கருகுதல் பொரிவே, யிரலுறு

புடாய நெய்ப்பிலி சந்தக் கேடுகீள் வெய்யகீற் றென்ன, வகைபடு குற்ற மெ
ண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவோர். (௧௪)

வேறு.

பங்கயஞ்செங் கழுகீர்சா தகக்கண் குத பல்லவயின் மினிகோபம் பரிதி
திப, மங்கிவிழு தழற்குன்றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்தமுய லிரத்தமா
தனைவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப்பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ்
சட் டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிற் துரங்குக்கிற் கண்ண சோகின், நளிர்நி
றங்க னாவீணையோ டெழுநான் கென்பர். (௧௫)

எண்டருதே சிடையளவே விலேகோ டன்க னியைந்தவற்றி னொளிபா
த்தல் பத்தி பாய்த, றண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கி
னின்மீ னின்றலையிற் றழைநெற் றுளி, லொண்டொடிமங் கையர்களத்தி
லியாணக் கோட்டி லுயர்கழையிற் தாகவா கணர்கின் டோளிற், கொண்ட
லிலிப் பியிலேனக் கொம்பி லிக்கிற் கொக்கிலெனப் பகர்வார்வியப் பிப்பி முத்
தால். (௧௬)

தங்கியமுள் ளேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணேறிடப்புத்
திருகல் கோணை, மங்குறுசிப் பிப்பற்றுக் காக வன்னி மருண்டிருத்தல் குறை
பத்தே குணமே தட்பம், பொங்குடுத்தே சுருட்சிகனம் வயிரம் வைரா கர
மேருப் பொருப்பிமவா னேம கூடந், துங்கசவா லக்கமவர் திகமா தங்கந்
தொகுமருண மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (௧௭)

கிற்றும்லஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி கெடுதல்கரி துனைவிந்து காக
பாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி முரித றூனாமழுங்கலிருத் தென்பபகர்வார்
குறையீ ராறும், போற்றிடுநற் குணந்தானாச் சுத்தி நோன்மை புரந்தரசா
பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுடைக் கோணமா நெனவைந் தாமற்
நிலங்கியநீ லத்தினிய லியம்ப லுற்றேன். (௧௮)

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே குவளை வண்டே யாகுலக்கண் செ
ழுமேக மவிரிச் சாறே, யிணையிலுயர் பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் நிலங்கு
மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், றனிலில்சர சரப்பிரசத்
தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சனிவளிமண் சார்ந்த கிட்டம், பினிகொளிலைச்
சுமியாருங் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின்.

துன்னியசிக் துரமீச்சஞ் செங்காய் செம்மண் துதுவளை முசுமுகக்கை
துளங்கு லீனாப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்குப் பைங்கருப்பத்
துனைகல்லே முடங்கல் பொல்லா, மன்னும்வெளி நென்பர்குறை பச்சை
கின்னை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிர்வொன் வண்டின், மின்னுதரம்
பொன்மையொடு பசுத்த நெய்த்தன் மேற்பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க
ளென்பர். (௨௦)

கூச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

‘கருகல்வெளி ரொடுபொரிவே கல்லை மண்ணே காற்றிற்கு நரசமொடு
குற்ற மெட்டா, மரகதம்விட் டெய்புருட ராகஞ் செம்பொன் வண்டகட்டிற்
றேனொழு குநிறமே யென்ப, ருரியவயி ரீரியம்பொன் மேன்மு லைப்பா
லொழுகுமொளி யென்பர்கோ மேத கத்தை, மருவவயி ரீரியத்தின் மீது
தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (உக)

முறைமைகெடா விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனசொ
ன்ன புருட ராக, முறுவயி ரீரியங்கோமே தகமே யென்றாங் கோதுவர்மற்
றியற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், மறுவறுதோ ராவல்லி கனக தோரா
வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியுணர்ப்பி னுளபலவிற் கரசர்
மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி லேமால். (உஉ)

வேறு.

மறுவறு சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி,
யுறவுறப் பேசி வற்றிடக் கொண்ட வுத்தம ரிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுறு
மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், மறைபறை யுலகிற்
கண்டிலே மென்று மவுலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (உங)

அரசிளங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மறைநெறி சூட்டிப்,
பெருமைசேர் வணிகள் றனைநயப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டுமுன்
செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டுவ வளிக்குங் கடவுள்கண் டெழுந்
துளே நகைத்தாங், ருரியவா லயத்தை நோக்கினேர் போகி யொளித்தனன்
றுதித்ததி சயிப்ப. (உச)

ஆங்குண மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேறி,
யீங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூட்டிற் கெத்தனை தவஞ்செய்தா னிதனாற், பாங்
குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் தூழிவாழ்ந் தறத்தி, னேங்குவ
னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம னடிபணி வித்தார். (உரு)

அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந்
திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினால் விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி
படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிகி கவார்ந்தய ரறத்தின்,
மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (உக)

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅக.

உக.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்

தவமுறு பத்தித் தென்னவ னொருவன் சைவநூல் சிவபுரா ணங்கள்,
சிவனை யு மொளியெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற்
றிப், புவித்யாடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுநாயம் பதி
யிற், பவகிசி யகல வருளினால் விளங்கிப் பகையற வாழுநா டன்னில். (க)

தத்திர மிக்க முந்தையோர் சோழன் றானையால் வெல்லமாட் டாமன்
மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனை மதுநாயம் பதியொடுங் கூட [து
முந்துற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவில்பல் பொருள்களுங் கொடுத்த
வெந்திற லமணர் தங்கள்பாற் செல்ல விட்டனன் கட்டினெட் டோலை. (உ)

வேறு.

நம்பெரு மடிகள் காண்க நலத்தரும் வளவ னோலை
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னாட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
செம்பொனோ டளிப்ப லின்று செழியனை மதுநா யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டு மத்திர வாதத் தென்றே. (ங)

முட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரென் னாயி ரத்தோர்
கட்டவிழ்த் தடைவி னோலை டாசகங் கண்டு வாழ்ந்து
சுட்டெனக் கூடி யின்றோர் தத்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டிமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பெமென் றெண்ணி. (ச)

மன்றுநீ டசோக நீழன் மத்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய தூமத் தீயி றேறமமார் சுத்தி யாலே
வென்றியி னடக்கு மேரு வென்னவோர் வேழத் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்த தன்றே. (ஞ)

மொஞ்சகக் கைய ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னை யத்தன் பதியொடு மெடுத்திச் சேர
விஞ்சவோர் கவன மாக விழுங்கென வறந்து விட்டார். (சு)

ஆலகா லங்க டுப்ப வடர்ந்தகம் புரிவெண கோட்டார்
கோலமா முகிலைப் பீரிக் குத்திவான் முகடு சாடி
மேலுடு வுதிர்த்து நாகம் வெருக்கொள மிதித்துக் கூடர்
சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடந்தது தரணி யேங்க. (ஊ)

மதுநாநீட் டைத்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யரற்கு னாப்ப லென்னவா லயத்து மேவி. (அ)

பெருமகின் னருளி னாலே பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகாமர் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற மென்னும் பகட்டினாற் கலங்க னேனிங்
கொருவரு மிலைந யல்லாற் காத்தரு ளொல்லை பென்றான். (ஈ)

அரசுகேள் கீழ்பா லிஞ்சி யணையவட் டாலே கட்டின்
றுரனொடும வில்லா ளாங் யொல்லைவ் செவருங் காணம்

௬௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கரிகரி யாக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (௧௦)

தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழந்து
பழுதிவா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுரைத்தவா றேங்கச் செய்தான். (௧௧)

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றடை வாளுங் கட்டிக் குலவுதொப் பாரங் கட்டி.
முற்றுமெய் யணிவி ளங்க முகங்குறு வியர்ப் பனிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் சென்ற மேருவில் லாளி நின்றான். (௧௨)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்துபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழுவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழு வியர்தான் சூழ்ந்த
வெண்ணருங் கன்னி மாத நினவளை சிந்தி னூரால். (௧௩)

ஊறிடு மருவி யோங்க லுரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றகிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்சி லைத்து
மாறனாழ் துயரர் தீர மதுளையம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் குறித்துநீள் கணைவி டுத்தான். (௧௪)

மானமில் சமண ரெண்ணின் மந்திர வாதஞ் செய்து
தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனை மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (௧௫)

யானையாழ் துயரர் தீர்த்தோன் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனைனத் தந்தோன் யானைவர் தனையு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (௧௬)

செல்லம ரெயிலட் டாலைச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
வில்லரி முகமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்து மூழ்கி வயிற்றுறு நினைம ருந்தி
யொல்லை யினிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (௧௭)

வேறு.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புணல்
வாரி டொப்ப விளங்க வளையெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால். (௧௮)

கடுகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் மாமகண் முன்னம் பரவினன்
கொடிது காத்தரு னென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிற்றுங் களித்தவே, (௧௯)

பிழக னோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சர் தவிர்ந்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திவி நாயகர். (௨௦)

உரன ழிந்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவினை யாடலின்
வரிசை காண வராயுரு வாக்கினான். (௨௧)

வேறு,

முடிசிகையினர் விடுசடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னனுதிப்
படிதருதலை பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குழறத்
தடிகொடுதலை சிதழினர்சய சயவெனநட நவிலா, (௨௨)

வேறு,

கன்றிய சமணர் மாளக் கவுரிய னனுதி யானை
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமையைப் பாநீ ரெய்த
வென்றியைப் பாநீ ரந்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தர்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே ழுண்டோ வென்றான். (௨௩)

வடிவுடைக் கடவு ளங்கண் மறைகுலா னொருப்ப டங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் வினாந்திறை யேவப் போனோன்
படிபுக ழமைச்ச ரோடும் பன்முறை பணிந்தெ ழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்றான் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு. (௨௪)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலந் தன்னை
மெய்வரப் பழிச்ச வோக்கு வேண்டிய வரங்க ணல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டிந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் கனிவாய் மங்கை கொழுநனே யெனத்து தித்தான். (௨௫)

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளரிய்யா மாத லாலே
நிச்சய மாக விங்கு நிற்கின்றே நன்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான். (௨௬)

அருளின னிறைந்த தென்ன னடிக்கம லங்கள் விட்டுப்
பொருவில்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினன் புவிமோர் போற்றப்

௬௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பரிவொடு நின்ற னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டெவகொ டிப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே. (௨௭)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தொடையட் டாலெச் சேவக னென்ன நாம
மாநிலத் தன்று முன்னு மன்னிட வழங்கு மன்றே. (௨௮)

பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலைவன் சிங்க முகக்கூண விடுத்த லாலே
காவல ளைவதா னத்தைக் காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினுள் வேழக் குன்றில். (௨௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௧௦.

௨௭.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அழகிண்க் கழகார் மேனி யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் றோன்றிப்
பொழிலுல கனைத்துங் காணப் புரவிநூற் கியைய மிக்க
செழியன்முன் குதினா யிட்ட திருவிளை யாடல் கேண்மின். (௧)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானையேல் வாகை மாற
னந்தமின் முன்னோர் போல வவனியை யடைவிற் காத்துச்
சுந்தரற் கன்பு பூண்டு துலங்குமா மதுரை தன்னுண்
மந்திரத் தலைவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (௨)

நீதிமா மதுந நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர்
காதல்கூர் பழுவல் பாடிங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர்
சோந்சேர் வருள நீழற் சிலம்பொலி துளங்கக் காட்டும்
வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத புரால். (௩)

ஆதியா திச்சன் சோம னங்கினி தமது பேரால்
வேந்தார் தமைவக் தேத்தி விளம்புமுன் னுகங்கண் மூன்றுங்
காசலின் வணங்கக் கண்டு கடையும வாத ராச
னீதியின் வணங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர். (௪)

தெரிவையர் விதியை யேய்க்குஞ் செல்வனை களத்தை யேய்க்கும்
பரிபுரப் பதந்தை யேய்க்கும் பங்கயம் பழனந் கோறுச்
தருமகிற் றானை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருநிளீள் கழுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செவ்வெ லேய்க்கும். (௫)

‘குதினாயீடு ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்’ எனவும் பிரதி
பேத முண்டு.

மன்னமிந் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுந்
தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுநு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம
மின்னெறி வாத லுர ரென்னவத் துதழுஞ் செய்தார். (௬)

மன்னுமுற் றொடர்பி னாலே மாசற வீரெட் டாண்டுண்
முன்னெநா னிதி நூன்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட கொற்றவ னயந்த றைத்துத்
தன்னுடை நன்னு மத்தாற் றலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி. (௭)

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லார் துளங்குமுற் றலைவ ரானார். (௮)

கரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுச்
தனாபுகழ் செய்திக் கெல்லார் தலைவரா யவனி வேந்தர்
பரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார். (௯)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்ததங் கிளைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்த்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (௧௦)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்தெறித் தரும் நீங்கா வேதிய ரமைச்சி னாலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நான். (௧௧)

வேறு.

கோதி லாத குதினாத் துறையவர்
நீதின் மாறன் றிருமு னைணத்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் கொடுங்கிநின்
ரோது வார்க ளாறுபெருஞ் செய்திகள். (௧௨)

நீதி மன்னவ ரேறே கினைவறச்
சீத வெம்மையிற் றேய்த்தன சில்பரி
வாத நோயிடை மாய்த்தன சில்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சில்பரி. (௧௩)

கண்ட மாலை கவுசி மகோதர
மண்ட சாலம்பெஞ் குலை யலகுநோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கனங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம்.

(௧௪)

துற்ற மற்றை வரிசைத் தூகமும்
வற்றி புய்யுமும் யாவென மன்னின
பொற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க வினாவிற் கொளப்படும்.

(௧௫)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தருமென
வுண்ணி றைத்த விருப்பி னுணைசெய்தார்.

(௧௬)

வேறு.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதலூர் முனிவரை யழைத்திங்
குற்றயர் புறநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வாலுணர் கின்றே
நற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ நானிலத் தமைச்சர்க டம்முட்
கற்றயி வுள்ள தலைவனே நினக்கோர் காரிய முணர்த்துவங் கேண்மோ. (௧௭)

பகர்த்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யனைத்து
மகந்தரு நோயால் வீர்தன வென்றே யறைப்படுங் காசணி தூசு
தரும்பெருங் கனகம் வேண்டுப வெடுத்துத் தாவுமா விறங்குபட் டினத்துப்
புருந்துயர் பரிகொண் டுணர்ந்திட வேண்டும் புரவினா லிலக்கணத் தியைய.

வேறு.

என்றது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னார்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாதனே வினாவிற் செய்வ
லின்றுகீ விடைதா வென்ன வியம்பினல் விடையிற் போந்து
துன்றுபொன் னறைமாட் டெய்தக் காவல ரெதிர்து தித்தார்.

(௧௮)

வேறு.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா ரதையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் குழந்தகண் காணியி னெடுத்தப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் கணக்கினும் படுத்த
முன்வி ருப்பொடு கட்முனர் பெட்டக முட்ட.

(௨0)

வேறு.

பொய்மை யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோனைத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்கனிப் ப்த்தன நல்கினார்.

(௨௧)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தருட்

டேங்கு நாதன் திருவால வாயுமை

பாங்கி னானைப் பணிவமென் மெய்தினார்.

(௨௨)

வேறு.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிமைப்பனுவலி னீக்குவிக்கும்

புண்ணியநன் னீப்பொலியும் பொற்றா மரையதனு

ணண்ணிநெறி யாசமித்துப் போந்து நலங்கடரும்

பெண்ணை யனதுதிக்கைப் பிள்ளை யுழைச்சேர்ந்தார்.

(௨௩)

ஆங்குமர னேங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே

யோங்குமரன் றன்னைவலம் வந்தாங் குறுகனியை

வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே

தேங்குபுக னைங்கரனே செய்யமலர்த் தான்போற்றி.

(௨௪)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி

யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் கினிமைதருஞ்

சீர்த்தி பொலியு மிமவான் திருமகளார்

வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார்.

(௨௫)

என்றார் வகாமயிலே யேழ்பொழில்வாழ் கோகிலமே

யொன்றாய வேதா கமவாவி யோதிமமே

பொன்றாத வெண்ணெண் கலைபேசும் பூவையே

மன்றார் கடம்பவன மானே யடிபோற்றி.

(௨௬)

வேறு.

இவ்வண்ணந் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து

செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொரு லயத்துப் புக்கு

மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே

மெய்வண்ணப் பாதத் தானே யென்றுஞ்ந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்.

(௨௭)

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்

செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியந் தீங்க தின்றி

யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டு முனையலா லுதவி யில்லென்

றழந்தமுன் னுரைத்துப் போது மளவினி லருளா லாங்கு.

(௨௮)

வெண்டிரு நீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த எரிப்பக்

கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று

சொண்டகங் களித்துப் போந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு

மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டி.

(௨௯)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் காயகர் தீதம் பாடக்

கொற்றவெண் குடைநி ழுற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த

மற்றுமன் னனாரி றுத்தி மாணிக்கச் சிவிகை யேறி

முற்றுபல் லியங்க னேங்கப் போந்தனர் முடுக வன்றே.

(௩௦)

௭௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சாலின் 'கழனி தோறுந் தன்னலக் கதிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிவநித் திலம்பி றக்கு
மேலுறு சாபந் தீர விந்திரன் வெள்ளை யானை
காலைவந் திறைஞ்சந் தொல்லைக் காணையம் பதிய டைந்தார். (௩௧)

வேறு.

ஆரண மும்பகலு மிந்துவு மாடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்புரு நார
தரும், வாரண முந்திருமான் மைந்தனு மிந்திரனும் வானுயர் தேவர்களுங்
கோடிடை மாமுனியும், பூரண நாமகளும் பூமக ளும்முமையும் பூழிய னுந்
திருவோ டேழல கும்பரவுங், காரண வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன்
காணை மணங்கமழுந் தானைவ ணங்கினரால். (௩௨)

வேறு.

கருதுமப் பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னானு மாசின்முற் றொடர்பி னானு
மருள்புனை வாத ளூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
தினாபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார். ( )

வளைமதி காட்டப் பூந் மரகதங் காட்டக் கொன்றை
நளிகிதி காட்டக் காட்ட நாகநித் திலமெ வர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்சிவ புரத்துச் செல்லக்
கிளரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (௩௪)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி கீங்கரும் பெருமை மிக்கோர
மறுவிலா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூதூ
நிறையினின் மருங்க ணைத்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர். (௩௫)

வேறு.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தணை யத்தணர் முந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டுந்துறை புந்திக டந்தபதந்
தருந்துறை யிந்தினா வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டத்திபடம்
பெருந்துறை யெந்தைப ரிந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. (௩௬)

வேறு.

வயலெலாங் கன்னல் செட்டுல் வனமெலா நாகம் பூந்
மயலெலாந் தேர்வி மான மனவயெலா முனிவர் வானோர்
புயலெலா மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் வாலிக் கனையெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (௩௭)

வேறு.

சகம்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய
மகத்தரு மறையுரு வங்க மாற்ற
முகத்தரு பவக்கடன் முடிய வோடிபே
தொர்கும்பொருந் படும்பெருந் துறையைச் சார்த்தால. (௩௮)

வேறு.

அந்நக ரணையா முன்ன ரங்கநெஞ் சுனாவே ஞ்சித்
துன்னுபே ரன்பு கீடத் துணைவிழி யருவி பாய
வுன்னரு மயிர்சி லும்ப வுயர்கரங் குவிவ வாறா
வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வருகினார் வாத லூரர். (௩௯)

திருந்துமுற் றவத்தி னாலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரந்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யதிச யித்திப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்நை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது போலொன் றின்றே. (௪௦)

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மித்த
வரியசெங் கனகத் தோடு மமர்வமென் றறுதி யிட்டிப்
பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவரை மற்றும்
வரிசையுள் ளவரை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார். (௪௧)

வேறு.

வரர்புகு முாடித் திங்களிற் குதினா வந்திடா தாவணி மதியிற்
கனாதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லை காவல்கூ ரரும்பொருட் கெல்லாம்
பரிசுனி கொண்டு வருகுல லியானே பாண்டியற் குரையுமிச் செய்தி
தெருமர லுளுது கடிதுபோய் நீங்கள் சிவன்செய றெரிந்திடா தென்றார் (1)

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனாக் குறைப்ப விப்பா
லீங்கிவ ரொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ரால யத்துப்
பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிசுவான் றனிய டைந்தார் (௪௩)

திருந்திய சிகையு நூலுஞ் செவ்வியிற் றுளங்க வானுள்
விரிந்ததா ரகைக்க ணத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தனார் வரவு பார்த்துப்
பெருந்துறைக் குருந்த நீழ லிருந்தனன் பெரிய வாசான். (௪௪)

காசினை மறைமு ழங்கக் கருணையிற் சிறந்தி ருந்த
தேசிகே சனைக்கா னாமுன் செயலழிந் துடலங் கம்பித்
தாசிலா விதியி னெட்டா லஞ்சினான் மண்ணிற் றேயப்
பாசமுன் நகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார். (௪௫)

நின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமுன் னாக மேவுதா னீற தாக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா னோக்கினோக் குபதே சத்தான்
மன்றுற வுபதே சித்து முன்னுற வரவ ழைத்தான். (௪௬)

அன்னவ் ரொல்கி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்து பண்பிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செழுத்தைச் செவிப்புலத் துபதே கித்தான். (சஎ)

நோக்கினுற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிசு னத்தாற்
காக்குமி னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்ன ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தா ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும். (சஅ)

வேறு.

தேடு நீசிவ பாக்கியஞ் செய்தனை
நாட வேண்டிவ கண்டனை யானமைப்
பாட வேண்டு மெனப்பரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற. (சக)

மருவு பொற்பத மன்னுறக் கண்டுள
முருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினார். (இ0)

வேறு.

சிரித்த முகமுங் கவின்குழலுந் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த கரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணுன் மார்புந் திருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுந், சாந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றார் வாத லூர்முனிவர். (இக)

வேறு.

பதியின்வை பவத்தி னுணம் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
முதிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன மேதகு சாத்த லோபும
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வரை விதியிற் கண்டார். (இ2)

நன்புளீர் நீங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நானுஞ் சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
ரின்புறு மெனக்கு மிப்பா விருப்பதோர் கரும மில்லை
யன்புளீ ரடைந்தே னென்பா ரதிசயப் பத்தெ டுத்தார். (இங்)

வேறு.

அங்க ணிவ்வா றறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
விங்கு கில்லென் றியம்பி மறைந்தனன். (இச)

ஆதி நாயக னென்றொழிந் தாயிரம்
போத மேவும் புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக் குமுன்
வாத ஓரர் வலியபித் தேறினார்.

(௫௫)

குழவி னோடு குருவை நினைந்தினை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி யரற்றி யரற்றினின்
றொழிவில் வாசக மோதத் தொடங்கினார்.

(௫௬)

வேறு.

மாறினின் நென்னை யென்னு மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புணர்ச்சிப் பத்துச் செத்திலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைப்பத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தெண்ணப் பத்தெ டித்தார்.

(௫௭)

அரும்பெரு நகரி னிற்போர் தவ்வயிற் நிகழ்வ கண்டே
பொருந்துமம் மனையே சுண்ணங் கோத்தும்பி புகழ்த்தெள் ளேணர்
திருந்துபூ வல்லி யுந்தி தோனோக்கஞ் சிறந்த பாவை
முரண்கடி சதக மெய்யென் றோதின ரோதப் புக்கார்.

(௫௮)

வேறு.

வருந்தியுட லாணுறக்க மின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கேட்ட தொ
ண்ட ரெல்லாம், பொருந்தியதி சயித்தவைமூன் கேட்ட வல்ல புதுமையெ
னச் சூழ்திறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும்புரவி கொளவந்த பொருள
னைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும் பாராசாகிப், பரிந்துகொளு மெனக்
கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண்டியனா ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே.()

தருங்கனகக் குவையனைத்து மளித்து நாளுந் தாமேயோர் சங்கையறப்
பாடிக் கொண்டு, குருந்தினெடு மறுகினெடு மறுக விப்பாற் குணமொழித்
துத் தனமிழ்த்த செய்தி முற்றார், திருந்துநெறி மதியமைச்சர் திரண்டு செ
ன்று செப்பக்கேட் ளுளத்தாராச் சீற்றத் தோடு, மிருந்துமணி முழுதுளக்கிச்
செங்கோன் மாற னிகற்றாதர் கரத்தோலை யெழுதி விட்டான்.

(௬௦)

வேறு.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னோலை தென்னவன் பிரம ராயனே
காண்க, புளன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புழவிகொண் டினை
வான் பரிவொடும் போனா, னென்னினைந் தின்னம் வந்தில னமைச்சற் கிப்
படிச் செய்யத் தக்கதோ கடிது, மன்னிய வாடற் புரவிகொண் டடைவின்
வருவது கரும மற்றது பழுதால்.

(௬௧)

வேறு.

இத்திரு முகத்தை யாங்க னெய்திய தூதர் காட்டப்
பத்திசெய் தடைவின் வாங்கிப் பாசுரங் காணு முன்ன

எசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளைபாடம்புராணம்.

முத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
புத்தியு ளினைத்தார் சாலக் கலங்கினார் புலம்பி னூரால். (௬௨)

தென்னவ னமைச்ச னேயா னென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் வினையுங் கெட்டே னிவுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னையே யழித்தே னந்தோ புகலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (௬௩)

ஆதரித் தடிய னேனை மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதநா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வ லென்றாங்
கோதரும் பெரிய செல்வ ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுதுநின் றழுது சொல்வார். (௬௪)

வேறு.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
வாமா கொண்டு வரச்சொல்லி வழுகி யோலை வரவிட்டான்
ஞாமா வொன்றுங் கொண்டதில்லை தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுனாயாய் கண்பாராய் புலியி லினியார் துணைசெய்வார். (௬௫)

பொருந்து தில்லை வனங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்த்தருளின்
வருந்த வுடலந் தனிவிருத்த மறையோ னாகி மறையோர்கட்
கிரங்கி யருங்கீழ் கீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே
குருந்த வரம்பிற் கரந்தமறைக் கொழுந்தே செழும்பொற் றுள்போற்றி. ( )

வேறு.

போற்றியென் வாழ்முத லேயென வெடுத்துப் புலருமுன் னினியவா சக
த்தா, லேற்றயர் கொடியுடை யரணையங் குணர்த்தி யினியநற் றுதிகளாற்
றுதிப்பச், சாற்றருங் கொடுத்துயர் கூர்ந்தவர் துயரந் தணித்திடு வானருள் கூர்
ந்து, தோற்றிய தவவுழி மேற்றிகழ் விசம்பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு. ( )

வேறு.

நினக்கி யாமுண் டொமஞ்சே னிலைமை யுடனே கைதவற்குங்
கனத்த புரவி வருமென்று கருணை யுறவேண் பெவிட்டுப்
பனைப்பை யோலை நிறைத்தெழுதிப் பரிவின் விடுப்பா யெனக்கேட்ட
வினைக்க னில்லார் கனித்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலை. (௬௬)

வேறு.

ஓதுபுகழ் வாள்வழுங்கி கடியேன் வாத ஆரணேன் விண்ணப்ப முணர்ந்து
கொள்வாய், கீதுமொழி கேளாதைத் தாறு நாளிற் றிரளிவுளி வருஞ்சிறந்த
பந்தி கட்டி, வீதிபட கீர்க்குவெந் தடங்கள் வெட்டி வீதிரங் வையாளி யல
ங்க ரீத்தாய், கேதமொழிந் தடியேனை நயந்து முன்போ லெழுந்தருளி யிருந்
தருண்மெய் யென்றே தேறி. (௬௭)

இத்தகவிற ஸூதர்கரம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்வீடுத் தால யத்து, மெத்தனவிற ஸுயிலுங்கான் மருங்க ணைந்து மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லை, சித்தமுறு காரியநா முடித்த றிண்ணந் தீர மொடு தென்னவனாள் வருமுன் சென்று, புத்திகளி தரத்தக்க துணாத்தி யெ ன்று புகன்றொளித்தா னன்பர்சுமை பூண்டு கொண்டான். (எ௮)

கனவுநிலை நீங்கியபின் போவ லென்றே கருணையுடை நாயகனை வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து வினாந்தொப்பார் போலச் சென்று மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வருமோலை கண்டு ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன், நனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துணாப்பா னுளத்தினிய தயாமிக் கூர்ந்தே. (எ௯)

வேறு.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெவ் வளவு கொண்டி ரிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது ரிறங்கடா மென்னெ மக்கேற் றானதென் போது நீதி பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னை பேசிடர் கூச லின்றி. (எ10)

என்றுணா செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி மன்றுணா தனைநி ணைந்து பகருவார் மன்ன ரேறே வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி துன்றுசைச் தவமுன் னான துரகமோ பெருக்கக் கொண்டேன். (எ11)

புகலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப் பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழுப் பெருமை கூர்ந்து சகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டுவெம் பரிமா நிற்க வகைபடு மறுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (எ12)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிங்க நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் நாவா லின்று முன்னுற வந்த வாறே காண்கின்றாய் முழுது மீங்கே யென்னையான் வியத்து கூறே னென்றனர் நிலைமை பூண்டு. (எ13)

உற்றது கேளா முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி கொற்றவெண் குடைக ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலை பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறா மற்றும்வேண் டெவகொ டித்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (எ14)

வினாவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டுப தமக்கு நல்கும் பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொன லயத்துப் புக்குக் கரையழி யன்பி னோடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி யுணாசெய்வார் தனித்து மெல்ல வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (எ15)

எ-அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

நந்தார்கார் செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசனார் வேதாவித தோ
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்முழல் கொண்டான்
பாகாவென தாகாபர யோகாசிவ லோகா
முந்தாதர கங்கர்தர சங்கராவி டங்கா
மூலாகம மூலாகுண சீலாதிரி சூலா
தந்தாவென நின்றமுடிய பொன்றாழ்மணி மன்றார்
தாளாவரு ளாளாசின தாளாவெனையாளே.

(எஅ)

வேறு.

மன்னு தரகம் வருமென்று வழிதி மகிழ வுணாசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுனாயாய் கோமானே
யென்னை யடிமை யாக்கொண்ட விமையோர் தலைவா வுமைபாகா
வுன்னை யொழிய வறியேனென் றுணாத்தா ரிடம்பை யுடம்பானார்.

(எக)

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானத் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவங் வுணாகே ளாமு
னீங்கரும் பரிவிற் போந்து நீடுதம் மனைக்க னெய்தி
யாங்குயர் நாய னுணாப் பூசைசெய் தமுது செய்தார்.

(எடு)

உண்டஹஞ் செய்தி யெங்ஙனம் முடியுமென் றுளத்த முங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலைக் கண்ணன கிளைஞர் வந்து
பண்பினி னுணர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரககக் கற்றுத்
தண்புக முமைச்ச னுனாய் சாதுமார்க் கந்த விரந்தே.

(எஉ)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிஞுவார் வாத ஓரா
வென்னது நினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு
நின்னுறு கிளைஞர்க் கென்ன விடும்விடு நீரார் யாமா
ரன்னிய சல்லான் ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே.

(எஅ)

ஈசனோர் மனிதன் போல வெண்ணைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவந் பிழைத்த லாகா
பேசிலிங் கதனாங் வந்தேன் பெரும்பொருட் டனிகு மின்றே
யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ லைய மின்றே.

(எக)

இங்குளீர் போமி னுங்கன் காரியத் தென்று கீககப்
பங்கய விளையு நீரு மெனவங் பற்றற் றுங்குத்
தங்கனெஞ் சுகத்து கொந்து போயினார் தரும மாறன்
மங்கல முறைசெய் வோர்கள் வந்தனா மற்றை ஞான்று

(எச)

புரவிலர் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ டிக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் கென்னை யின்றோர் கலியாண னாகக் காண்மி
னுணைசெய்த மாற்றற் தப்பா துணைசெயு மரசற் கென்றார். (அடு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கரம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுயர்வான் முட்ட. (அசு)

பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலை
கொந்தவி ழுலங்கண் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி றேரண வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஎ)

மெய்நெறி மன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சிறி
நன்னெறி முறைசெய் வோரை விடுப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். (அஅ)

வேறு,

மல்ல லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்வினை யாட னவின்றனை
கல்வி மன்னன் கனக மழித்தவொன்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன் (அக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௯௯.

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

இத்தகு தியினி ருக்குங் காலை யி லெழுந்தி னறைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுணைசெய்வா ரரச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளநக ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா னுண்டோ பேசுவ தென்னை யாங்கள். (க)

பெருந்துறை யடைந்த போதே பித்துமேற் கொண்டா னங்கண்
டிருந்த செங் கனக முற்றும் போக்கினுன் செயல்வே ருணுன்
பொருந்துகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை
யிரங்கிடேல் வளைத்து வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றார். (உ)

* இது, வெள்ளிபாட்டுென்று சிலபிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லீ யிர்த்துச்
செய்ய தாமனாக் கண்மலர் தீயெழு விழித்து
மைய னெஞ்சனை வளைத்திடும் வளைத்திடெ மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படிச் காரரை விடுத்தான். (௩)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்டோ மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு மேனியி னேவன செய்திலர் வளைத்தார். (௪)

மற்று மூனெழித் தினைத்தவர் வளைப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னருங் கூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழு வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (௫)

வேத னைப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத நீடிய கடுந்துயர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத ஓரரும் புலம்புவார் வாசக மோதி. (௬)

வேறு.

மன்னுசுந் தரனே வாசி வந்தன வில்லை யென்று
தென்னவன் வளைத்து வைத்துத் தீயெழு நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க கில்லேன் முடிப்பனென் னுயினா நீயன்
றென்னையாண் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காத தென்னோ. (௭)

வேறு.

பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்சொலவங்
நெருநி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்ககில்லேன்
வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு
முளையும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே வெளியே யுதியாயே. (௮)

மின்னும் புகழா வருளாளா மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்
கென்னெஞ் சுருக்கி யுரைத்தவுரை தப்பா தெனவந் தியானுரைத்தேன்
மன்னன் காண்பான் விழிகுழிய வுழியை றோக்கி யிராநின்றான்
றுன்னும் புரவி கொடுவினாவிற் றோன்றாய் தோன்றாய் தோன்றாயே. (௯)

வேறு.

ஆரிய மொழியு ளோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு ளோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் பாவருங் கசியச் சொல்வார்
சோர்வறத் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே கூடரே யென்றுஞ்
சேரிய நாம மோதத் தரித்திலர் தேவர் தேவே. (௧௦)

வேறு.

ஒழுக்கந் தருமந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் பிழலை நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட லவனீ மீது நனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் நின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே. (௧௧)

வேறு.

அண்டம் விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர்க
ணண்டு ணூர்நரி காணரி யாதுநீர்
கொண்ட மன்ன னிடங்குறு காமுனம்
பண்டை துங்குரல் காட்டும் பயமற. (௧௨)

வேறு.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தற்பிரியா
தினங்குங் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட்ட டானோ ரிவுளியிசை
வணங்குங் கணங்கோ மாயுவுமா மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட்ட துதுறையா ஞடையா யகனைப் புடைகுழ்த்து. (௧௩)

வேறு.

ஆதர வடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க லுற்றார். (௧௪)

வேறு.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடியெனமுன் ணூதந் காள்ங் கறங்குற்ற
துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்த்தச் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாசித் தூசி வீசியதங்
கணைந்த தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (௧௫)

வேறு.

கோலிய பொன்னோ வில்லை குதியாயோ வரவு காணேன்
காலவெந் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழ நெருக்கா நின்றார் மெலிவுறும் வீனையே னுற்றே
ஹவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (௧௬)

நாதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனே யுறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னாகச்
சோதினீன் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போந் துள்ளத்
தேதமுந் தழுங்கா முன்ன மெய்திய தூதர் சொல்வார். (௧௭)

புண்ணிய வடிவ சேயொண் புத்தியுள் ளவரே யித்
மண்மிசை பமைச்சர்க் கெல்லா மன்னரீ ரல்லா லுண்டோ

அஃ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வெண்ணரும் புரவி வந்த வின்புறக் கண்டோர் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுனாசெயு மரசற் கென்றார். (௧௮)

அத்திறங் கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பார்சென்
றுத்தம மன்னு சிற்ற மொழியொழி ரகரின் பாங்குந்
தத்துமா வந்த வென்று சாற்றினார் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்ட பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (௧௯)

நிலவுசா மொயி ரட்ட நித்திலக் குடைநி ழுற்றத்
தலமகி ழால வட்டந் தையலார் நின்று வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கடர்கள் வாழ்த்த
வலகிலா வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (௨௦)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்த்தக் கண்டு
வெம்பரி டம்பி னோடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு நான்கு திசையிலு மில்லை யென்றார். (௨௧)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா னந்தோ
வுற்றநம் பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
முற்றிய பொய்ந் டாத்தா நின்றன னெனமு னிர்தான். (௨௨)

நீக்கினோக் கடியார் தம்மை நிராநிரா வரவ ழைத்துத்
கோக்கட னாகு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க னோங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமந் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்றான். (௨௩)

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கணன் றினிநி னின்தாங் கடைக்கலப் பத்து முன்னாத்
துங்கவா சகங்க ளோத்தத் தொடங்கினார் வடக்கு நோக்கி. (௨௪)

வேறு.

வாதை மறவி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது திகழ்பூம் பொழிலிணைத் பூங்கோ கிலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்கிளா
வோதி முடியா முனமெங்கு முள்ளா னுள்ளத் தருள்சுரந்தான். (௨௫)

வேறு.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் செவிட தாக்கி
மருவிய கடைநாட் பொங்கு மழைமுழக் கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூளி பகன்மறைத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தின வெவருங் காண. (௨௬)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்
பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னுடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வணத்தான் வந்தான்
நேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (௨௭)

வழுதிகண் டதிக யித்து மயங்கிமால் கொண்டோர் டோலக்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோதி
யழுதிடு நாய னொ யழைத்தரு கணத்தி ருத்திப்
பொழிதரு கண்ணி னீளைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி. (௨௮)

வேறு.

குழுவொடு திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது திரைபோற்
கழறிகழ் பதத்துக் கறுழ்பொரு செவ்வாய்க் கடையின்வெண் ணுரைநில நனை
விழுமிய வெண்சா மரைமுக மசைய விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்பு |ப்ப
முழுவொடு சுற்று முற்றையுங் காத்து வந்தது முதுபரிச் சாத்து. (௨௯)

வேறு.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தன மளிப்ப வொ
ருபா, னடப்பன நிலத்துறு பணப்பணி நெறுக்கென நடிப்பன நெறிக்க னெறு
ருபா, லடர்ப்பன மிகைத்தக கனப்பரி திறப்பரி யையர்சமு துவிப்ப வொ
ருபால், விடக்கடல் கொதித்தென மிகைத்தெவ ருமுட்கிட மிதிப்பன வித்தி
னெருபால். (௩௦)

வேறு.

வாளகிரி தூறுபட தூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்டீர், கோள
கையின் முட்டுவன பட்டமுறு மெட்டுயர்கு லக்கரிகண் மத்தகமிசைத்,
தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாலினெடு தண்டுவன மண்டியொழியா,
கீன்கடலு டெத்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ நேரிடுவ மற்றுமொருபால். (௩௧)

வேறு.

இசைப்படு முகிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினை யிலத்தியி னிறைப்ப வொரு
பாற், நிசைப்படு குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்தும் றுவற்ற வகல்
வான், மிசைப்படு முடுக்குல முதிர்ந்திரு சுடர்க்களும் வெருக்கொள வுகைப்ப
வொருபால், வசைப்படு மணத்தொடு பெருத்திடு மிலக்கணு வகைப்படு வய
ப்ப ரிகளே. (௩௨)

வேறு.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கீழ் லங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பில்குப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி துற்ற வாயுதங் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் கொற்ற வீரர் வீதியிற் றுண்ட விட்டார். (௩௩)

அச தருவாலவாயுடையார் திருவ்ளையாடற்புராணம்.

வேறு.

மன்னியதித் திலமலை நிலவெ நிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள் வெயி
ல்வி ரிப்பத், துன்னுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ் சோதி சோதிவிடு ருப்
பாய மெய்ப்பாள் மின்ன, முன்னைமறைப் பரியைநெறி யைந்து மோங்க
முடுகிவல மிடம்பரிவத் தனஞ்செய் வித்து, மின்னவணி பொலன்கலினக்
குசைவ லித்து விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (௩௪)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடா லொலியின லுனாயான் மிகக்
பல்கடல் கிளர்ந்த வென்னக் கிளர்ந்தன பல்க டற்பார்
சொல்லரு மளவில் கோடி சூரிய ருதித்தா லென்ன
வெல்லொடு விளங்கி னூர்க ளியைந்தசாத் துவர்க ளியாரும். (௩௫)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கணைந்த விண்ணோர்
வழுவிலா முனிவர் நேமி மாலயன் மகவான் மற்றுந்
தொழுதிரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலா பொழிந்து வாழ்த்திச் செயசெயென் றடிசெ வித்தார். (௩௬)

துங்கவெம் பரிமேற் றோன்றுஞ் சொக்கணைக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்கு ழுப்பார் வண்டுகில் சரிந்து நிற்பா
ரங்கமேற் செம்பொன் பூப்பா ரறிவுநா ண்கல்வா ரெங்கும்
பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். (௩௭)

அடியிணை காணீ ரென்பா ரலர்ந்ததா மனாக்கண் செவ்வி
வடிவீணைப் பாடி ரெல்லாம் வல்லசந் தரனே யென்பார்
படிமிசைக் காண்டற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்பார்
கடுவிசைப் புரவி நம்மை யொட்டிமோ காண்டற் கென்பார். (௩௮)

ஆன்னவர் புலம்பக் கண்ட வாடல்சேர் பாட லன்பர்
மின்னனார் தம்மை வேற மொழியரென் றெடுத்து மெல்ல
வின்னிய லன்னே யென்னு மென்றிசை படமு டித்துக்
கன்னல்சே ரண்ணப் பத்தாங் கோதினார் களியிற் கூடி. (௩௯)

இந்நெறி பரவ முன்போந் தெண்ணில்பல் லியங்க றங்கப்
பொன்மணித் குடைநி ழுற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மன்னுமவெண் டோரை வீச வந்துவை யாளி வீதித்
துன்னிய கணங்க ளோடுந் துளங்கினுன் வளங்கொ ணாதன். (௪௦)

ஆங்குறக் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணும் பருவமு முருவு மொத்துத்
தாங்குறை வற்றி ருந்தார் தலைவர்பா ரென்னக் கேட்பப்
பாங்கிணை வாத ஐரர் தோன்றுவர் பரியி லென்றார் (௪௧)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் றிறமை கூட. (சஉ)

கருதிழ றொருகா லத்து மனைசந்திடாக் கமலத் தாணப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனான் மாலான் மறையினு ளளக்க வொண்ணாத்
தருமநீ டிருவத் தாணு தாணுவே யெனவி ருந்தான். (சங)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளபே ரண்டம் வீள்ள வுயர்மிடற் றேசை காட்ட
வெள்ளிமால் வரைமேற் றேன்று மேருமால் வரையே யென்னத்
தூர்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினான் றரணி நாதன். (சச)

புண்ணியற் செப்த மேனிப் பூழியா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது சற்றுக் கண்டிடு கண்டி டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரித்து
பண்மிசை யேறி னானவ் வாசியை வாசி யாக. (சரு)

வேறு.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசைககைக் குர
யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச் [லும்
சேரும் பாடு நேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ்
சாரும் மாக வாளியு மற்றுஞ் சாற்றரு மார்க்கங்க டோன்ற. (சசு)

வேறு.

விக்கிதம் வற்கி தம்முப கண்ட மேவரு முபசவஞ் சவமாஞ்
சிக்கிலா நடைவெம் புளைவுது வாளி சிறுகினை மெய்நிறை கடுப்புப்
புக்குள பஞ்ச தானாயோ டத்த புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோழுத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க. (சஎ)

வேறு.

மின்பரிவு கூரவெழில் வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங்கவரு தேவர்தொழு தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சித்திரனி யார்ப்ப
விற்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வந்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவர சுமுனா
யிரமுக சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிசும பதனித் தகவனு மனியா
வருமறை யயமுய்த் தன்னவய முறவே. (சஅ)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தநிகர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டுவெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன தனத்தன வெனத்தன்
வினைப்பட நெறிப்படி மிதித்தது நடித்தே.

(௧௦)

முந்திய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பந்தமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
சந்துறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சுந்தர விசைப்படி நடித்ததுது ஷைத்தே.

(௧௧)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
புரையற் றுருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிநற் பதம்வைத் ததுவே.

(௧௨)

மெத்துர் தகவும் விதமும் படவே
தித்தொர் தொர்தொர் தித்தீ யென்றென்
ரொத்துர் தாளத் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் றுன்வைத் ததுவே.

(௧௩)

வேறு.

பதிந்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வரையிற் பாயா
வுதைத்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வரையிற் றுவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் கிரியின் மூட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே.

(௧௪)

குறைவின்மண் டலம்வ னைப்பக் கொள்ளிகொள் வட்ட மன்றி
மறுவற விளங்கிற் றுங்கு வணைத்தோர் குகினை யென்னத்
துறைநிறை வீதி காட்டத் தொடுகணைச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் றுங்கு ணைத்தோர் குகினை யென்ன.

(௧௫)

இடம்வலம் பரிவத் திப்ப விரண்டியர் குகினை யென்னப்
படியிசை விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திவ னதிக யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குகினை யாவே னென்றியா னெனப்ப ணிந்தான்.

(௧௬)

மண்ணகத் தெவருங் காண வாநலு ரர்க்கா வந்து
நண்ணுதற் கரிய வீரர் நரம்பெருந் திசையு முட்டப்
பண்ணுதற் துண்டு நீதிப் பரித்துகட் கிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்விண் மண்ணு னதுகட றிடரா யிற்றே.

(௧௭)

ஏறலு மற்று முள்ள விருங்கண நாத ரெல்லாங்
கூறநு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
வீறுடை முயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி
சேற்ற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு. (௫௮)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேறற் கிந்தப்
படிமிசைக் கண்டே மில்லை தலைவரயா ரென்னப் பல்கா
வடியிணை பரவி வந்த வருங்கண நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா ணென்று விரல்கொடு காட்டி னரால். (௫௯)

ஆங்கவற் காணு முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கர்
தேங்கமழ் முடியிற் றுமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு மனிதர் முற்று நின்னிலர் தொழுது வீழ்ந்தார். (௬௦)

மிக்கமற் திரிகா ளிர்த வெம்பரிச் செட்டி நந்தஞ்
சொக்கினை போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்னான் வந்த
கொக்கினைப் பாரீர் காலர் தாழ்த்ததா யினுங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமற் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (௬௧)

கொற்றவன் நிருமு னின்று கூறுவான் குதியைச் செட்டி
யுற்றநின் னமைச்சன் றந்த வுயர்பெருங் கனக முற்றங்
கற்கிக லிடுவ தாக நம்முளோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்னு கொற்ற வெம்பரி நீதி கேண்மோ. (௬௨)

வேறு.

புரிதீபாஃ தரத்திமவான் புறத்தி னின்று போர்துபெருந் துறையிறங்கி
வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி லுலாகத்தி
லண்டந் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மி லுயர்ந்தவெழு பிறப்
பினவா யுணாசேர் மண்வாழ், சுரரசர் வணிகர்க்குத் திரர்நாற் சாதித் தோற்
றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம். (௬௩)

வேறு.

மருவுநாய் கழுதை கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
நரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மூரங் கீரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்புழைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வாணோர் கடும்பரிச் சபாவ மன்றே. (௬௪)

வேறு.

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொளிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ்
சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுந் திறப்படு மனமுமில் வெட்டுஞ்
சுத்தமா வுடைய விந்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டரவுபோ னலத்தான்
மெத்தினேர் வளைத்து திரண்டுநீன் றியர்ந்து விளங்கிய கழுத்தன கீணே. ( )

வேறு.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதனை மலர்பூங் கிள்ளை
நல்லன மற்று மிக்க நவமணி நிறத்த வாசி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துறெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்குறுத்த கன்னமும் பழுதி லாத.

(௬௬)

வேறு.

இறுகிக் குவிந்து குழிந்ததகர்க் குரம்போற் குரமு மிளநவ்வி
மறியிற் கண்ணு மகன்றுதணி முதகு நீண்ட வாலகியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமும் குறுகா முகமும் வியனுதலுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் செழிய காணயே.

(௬௭)

வேறு.

மேலெழின் முகமுந் தூய விதமுடை நான்கு தாளுந்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலதி தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றெழும் வெளுத்த
வாலிய மணஞ்சி றந்த வட்டமங் கலங்கள் பாராய்.

(௬௮)

உயர்கன வட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விறை மௌவான் சேயா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மரீசி கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே.

(௬௯)

கஞ்சகம் விலங்கு கொங்கை கலைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சதா ளிரட்டை நாவோ ரண்டம் வேற் தண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றுங் குற்ற மொன்றிலை விளம்புங் காலே.

(௭௦)

மன்னதி மனம்வி திர்த்தல் பிசுசல்கான் மடித்தல் வீழ்த
லின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்மே லேறப் பாய்தன்
முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நின்றறாண் முகஞ்சா டுத்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் மற்றுந் திங்கிலை பேசற் கின்றே.

(௭௧)

கருதின்வண் கதிலெங் கால கந்துக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுத மடங்கல் வாவல்
பொருவரு நடுகனி வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம்.

(௭௨)

முருக்கும்வெம் பட்ட யானை முகத்தலாற் றுள்கள் வையா
கருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங்க டக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோண் பரியு மஞ்ச
முருத்தினுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வானே.

(௭௩)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
முப்பல் தாயிர மோர்பழு தின்றிழு தற்றர மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைத்தன பின்னிலை யாயிர மற்றிவையு
மப்படி பெற்றவி லைப்பொனி லக்கம னைத்துமு ணர்த்துகொண். (எச)

வேறு.

ஆரிருள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய னாளுஞ் சூழ்த றுரிதமார் பரியா லேகாண்
கூரும்வா ரித்கொ ளாமற் குவலபங் கிடத்தல் டெளவை
வாரிதி குடிக்குத் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண். (எரு)

திண்டிழன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
கொண்டும் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரை யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னனைப் படக்கொ டாமற்
கொண்டிபோய் வினாவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரை யேகாண். (எரு)

அ ம்பெருஞ் செத்தி யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
வடம்புதா ரகைக் கில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலும்
சுடும்புதழ் மலரில் லாத சோலையுத் தடமும் போலு
நெருங்கிய துரக மில்லா நீள்பெருஞ் சேனை மன்னே. (எஎ)

பரியகை யானை திண்டேர் பதாதிக ளெனுமப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுச் சருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலை. (எஅ)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகைள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம
புரித்தினைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ளாட லாலே
பரும்புக ழாயி வற்றுக் கச்சவ மென்னு நாமற்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (எக)

ஆதலா லறிஞர் முன்னு வறவுறப் பேசித் கொண்டு
கீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அ௦)

அத்திறஞ் சொல்ல நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
முத்தம நன்மை தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை புக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டுத்தான். (அக)

* எடு, எசு, எஎ, எஅ, எக - இவ்வெண்ணிற்குரிய பாடல்கள் சில எட்
டுப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

ஏத்திமா வறிஞர் முன்னு வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்துநம் மிடத்துண் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றி வற்றோர் பரிக்குநேர் விலைபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரா யென்று மன்னபன் வாங்கிக் கொண்டான். (அ௨)

அய்யமில் லாமன் முன்னின் றாவணி மூல நன்னாட்
மெய்யபே ருலகுக் கெல்லாந் துளங்குரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய மெய்யன் மெய்யடி யாணை வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அ௩)

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோ
ன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நகரைத் தேவு செய்வோன்
மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம் வாவி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரா யாகச் செய்புதோன் றுமல் விட்டான். (அ௪)

வந்தறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பந்தியுட் கட்டு மென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
முந்து வடைப்பப் போற்றி யவரவர் முதுபே ரன்பிற்
றந்தமில் வகையிற் சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அ௫)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமைகூர்ந் திராவத் தற்கு
நன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவ மென்று நல்கக்
கொன்னுறு கரஞ்சேர் செண்டி லேற்றுமுற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
தன்னடி யானா வேண்டிச் சடைமிசைப் புணந்து கொண்டான். (அ௬)

பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் னெய்தி
நீடுமா றேடுஞ் சொக்க னீன்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
சேடன்மா நிலத்தா ரன்றிச் சேனா ளா ரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் றூசு சொக்கன் றூசென வழங்கிற் றன்றே. (அ௭)

ஆங்குது செண்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்டு
தீங்ககல் வாத லூரர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக வேந்த னொக்குமென் றெவர்க்குந் தூசு
தூங்கிக் கலா மனல்க வாங்கிமுன் குடி னாரால். (அ௮)

முன்னுற் சென்று பன்றி நேடுதாண் முளரி குடிப்
பின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்துப் பாட
நின்னுடை நினைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
நன்முனி யடிவி டென்று நாயக னருளிச் செய்தான். (அ௯)

நற்றிரு மேனிக் கீடு நவையற விட்டுக் கையிற்
பொற்றகை காணம் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு காணச்

சற்றடி வடிம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி. (௯௦)

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுகைக்கு மிக்க
செல்வமார் சிறப்பி னாசை யுடையன மீசன் றென்ன
னெல்லையி னீந்த தூசு சூடின னும்பர் காண
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே. (௯௧)

கண்டவ ரமைச்ச னானாக் கடவுளை வியந்து செங்கை
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக் கண்க
ணுண்டெரி சிந்த விந்த துவலருங் குதிரா யீடு
கண்டன மென்றா னந்தக் கடலிடைத் துனைத்தா ரன்றே. (௯௨)

வாழ்ந்துபொற் பட்ட முன்ன வரிசைகள் வாத ஓரர்க்
கீந்துநல் விடையிற் போக்கி யெழுத்துதன் னுழைக்கண் வேந்த
னார்தபல் லியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்த்தான்
முழுந்துசெவ் வந்தி மாலை தபனனா சாத்தக் கண்டு. (௯௩)

புணந்தரு கணங்க ளோடு குறுநகை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமுன் போன பத்திகள் பத்தன் றானும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லணைந்துபே ரங்க யற்க னுமைமயிற் கருளிச் செய்தான். (௯௪)

சயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரா யீடு
வியத்துகற் பவர்ப ரிந்து கேட்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநல் குரவு நீங்க மூத்தவ னீங்க நீங்கா
சயந்தரு மினைய மங்கை நண்ணுதற் கைய மின்றே. (௯௫)

வேறு.

அரிய நாயக னார்வினை யாடிய
புரவி யீடு புகன்றனை மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பந்தியிற் கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால். (௯௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௯௫.

உக. — குதிரா நரியான திருவிளையாடல்.

இருமைதரு மதுரைநகர் நின்ற மாய வினப்புரவி முகமுகம்பார்த் தெ
ன்னே நென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்துங் காணும் வெங்கயிற்
முற் கட்டுண்டே மேலு சிற்பிற், குருகிபடப் புண்படுவே முணவு மில்லை
கொள்ளிடுவர் புல்லிடுவர் பாவம் பாவ, நரருமினித் தொத்துவாராம் விடியு
முன்னர் நம்முருவங் கொடுநழுவக் கடவோ மென்றே. (௯)

மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றூற் கங்குற் போதே மென்றறுத்து மதியாது
நரிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்க
ணமு துணைத்து மந்தெவ், விடத்திலும்புக் கொன்றுக்கொன் றுறுமிச் சன்
ளிட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகசி தன்னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப்
பச் சுழல வேர்டிப் போகாம லுனையிடப் புகுந்த வன்றே. (௨)

வேறு.

மண்டு மமரர்கள் கண்டு நகையுற மாறன் வெருவுற நீளவே
தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட நண்டை நீனைவன துன்றியே
பண்டை நெறியினின் மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங்கணுங்
கண்ட வவரவ ரஞ்ச வறுமுல கள்ள முறுமன முள்ளவே. (௩)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று
முற்றிய பயத்தோ டென்றாய் முடியுமீ தெனக்க லங்கிக்
கொற்றவன் றிருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம்
பற்றல ரேறே நந்தம் பந்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (௪)

இன்னவென் றறிக்கோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
ணன்னரி போற்சி றுத்து நம்முளோர்க் காணு முன்ன
முன்னெழ வெருவிந் கையி லகப்படா தோடி முற்றுந்
தன்னமாந் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்க கண்டேம். (௫)

எழுதின்கண் டியின்றோ மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
யெழிறர மட்டித் திட்டே மிசுவிய புல்லு மிட்டேங்
கருவிய பயறுங் கொள்ளங் கடலையுந் துவவா யோடு
முழுவதுஞ் சிறக்க விட்டே மொக்கணி முட்டக் கட்டி. (௬)

உற்றவை மற்ற வற்று னொன்றயி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி துள்ளு மறிக்குழு வேழக் கன்று
குற்றமி னல்லி யாடு குக்குடஞ் குக ரங்கண்
மற்றுமிங் குள்ள வற்றின் மணிக் குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (௭)

இந்நெறி வினைத் தவென்ன வேங்கிநீ டியிர்த்து வீழா
மின்றை விடக்கு மேயோ வினைவதற் கேது வேதோ
நன்னெறிப் பொருட்டுக் திங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே டுண்டோ
செந்நெறி போர்க்குக் குற்றஞ் செய்தன ளுளவோ வின்றே. (௮)

குருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
சுருமேர் குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கோலை செய்த துண்டோ
வரரழக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோழற் றுண்டோ
வரவிதி வசமோ வேதோ வறிகிலே னெனவ யாந்தான். (௯)

வினாகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்று
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பநீ யெய்த்தி யாரு
மிருகில நோக்கி நின்ற ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி.

(கௌ)

தகவொடு நாளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்து ஷத்து
ணையொடும் வாத ஷூர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் றேய்த்த புண்டரீ கம்போன் மிக்க
முககனி புலரு மன்னன் முன்பணித் தென்கொ லென்றார்.

(கக)

மாடுறக் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேநீ
நாடிவிங் குளையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்றோ
கூடிய பரிநன் றாகக் கொண்டுவந் தினையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்றோ திங்குவே றுண்டோ வென்ன.

(கஉ)

பகையிலா வேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
பாடியான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
கையவகை நெருநற் போதே வரையறுத் தறிஞர் முன்ன
வகமகிழ் வொடுகைக் கொண்ட தாரறி யார்கூ றென்றார்.

(கங)

ஆணைத்து நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருநற் கண்ணீ
கொணர்ந்தமா நரிந ளாகிக் கொடுங்குரல் காட்டி யூருட்
பிணம்பட யாவும் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுண ருதையோ வின்றே.

(கச)

மேலுயர் குருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டித் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டித் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டிஞ் சிந்தையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுழர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா லுண்டோ வேறு.

(கரு)

வெத்திற் சிவவையெ யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
மத்துரை தன்னுட் கட்டப் பண்ணினை மகிம யக்கி
யித்திர ஞாலஞ் செவ்வ தெம்முட னேயோ சாதி
யந்தண னாறு யான்மற் றறைவதிங் கெண்ணை நின்னை.

(கக)

வேதர்பொன் னழித்தோர் நல்லோர் வீடுமார்ச் சுஞ்சா திப்போர்
வாய்த்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே
சேர்த்தசாத் தவரோ சொல்லாய் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்த்தகின் மேனி முற்றுந் தண்டிக்க வடுக்குங் காணே.

(கஎ)

ஆரண மோதிற் றிர்த வடைவுசெய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோரைத்

தீர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்துச்
சாரரும் பொருள னைத்துத் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (௧௮)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரண்டி கண்டுள் ளருகிமெய்ந் நலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்திடா விடினெ மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்தார். (௧௯)

பிறங்கிய வழுவான் மிக்க பெரும்பருந் துரக மெல்லாங்
குறம்பெரு நரிக ளாகி நெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
றிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறத்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (௨௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகடு.

௩௦.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

பொறையகத் துடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடுபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்சு ரர்தான். (௧)

வேறு.

பொதியில் வரைசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மன்னுஞ் செய்த தவத்தானுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டு செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முகிஞ யகனை நினைப்பிட்டான். (௨)

பணிந்த வருணன் றனைநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநல்ல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றுழாது கங்குற் கண்ணே கரைகடப்ப
மணஞ்சேர் பொருள்கொண் டொருந்நியை வருவிப் பாயென் றறிவித்தான். (3)

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மனழவிடக்கண்
டாகங் கலங்கி வேகவதி யருங்கால் கட்ட நிலலாது
பூகந் தெங்கு பறித்தெறித்து பொருமீன் மறியப் பரத்தழுங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (௪)

மன்ற றிகழ்தென் கரைகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
துன்று மிரவிற்ப பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் னொருநி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பரந்த தின்றே முடிவென் றழிந்தெழுந்தான். (௫)

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்தின் றருள்சேர் முனியை வளைத்ததனா
லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது
மாண்ட களையை வினாவின்றிப்போய் மனைக டொறுங்கோ லறையிட்டு
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக விட்டான் விடிந்த திருந்கங்குல். (க)

செருவார் கணக்க ருடன்கூடிச் செல்வோன் றண்டஞ் செய்தூரி
னணாசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வடித்தெற்றித்
திறாசேர் களையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமந் தவர்பெரிய
வளையே யெனத்தந் கோலறைகண் மகிழ்ந்து சுமத்தப் புருந்தனரால். (எ)

முதுபேர் நகரிற் றென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
ரிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ராளின்றி
விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றாமற்
பதிவா யுழன்று திரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்துள்ளான். (அ)

நாதப் பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
ஊதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மகிழ்ந்து மண்மீ துருக்கொள்வான்
சோதிக் காத்திற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாக்கிப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுணர் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. (க)

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் தோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் பதினா றுண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (கௌ)

வருந்து மவடன் பாற்கிட்டி வாரா யம்மே விழுந்தெழுந்து
பரந்து திரிகின் றனையிந்தப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
திருந்து கொற்றாள் கிடையாது வேண்டு மாயிற் செப்பெவரும்
விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை வேண்டியென. (கக)

வேறு.

நல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகரோ
தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
மெல்லியமெய்ந் நோவ வடிப்பரிகல் வேந்தரான்
வல்லையினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றான். (கஉ)

வேலை யுலகில் விறகு சுமப்பதல்லாற்
சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னேலவரு மண்சுமக்க வல்லே னிளையாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (கங)

அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை யையரே
கத்தித்து வெப்தாய் நறுவிதாய்க் கண்ணுக்குச்

சிற்தைத் குவந்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டுண்டு
முந்தத் தருகுவல்யா நென்றான் முதுநாயான். (௧௪)

சிட்டனருட் சொக்கன் நிருவுளத்துக் கொத்தவனீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வரைந்தம்மை
யிட்ட மதுகே னெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டுதிரு மாமென்றான் வேள்வி யவியுவந்தான். (௧௫)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லார் கோலறை தாழா தோங்க
விக்கணத் தின்க ணற்றங் கரையடைந் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி முட்டிச் சுமத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (௧௬)

நின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் றில்லை சிவனறி குவனென் றாடி
மன்றலம் பொழில்குழ் வையைக் கரைமருங் கடைத்து மாறா
வொன்றிய நகையி னோடு முலாவினா னகில நாதன். (௧௭)

இனியன பெற்றா னல்லோ ரெவர்க்குமிட் டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினையடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (௧௮)

வளந்தரு பிட்ட னைத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்தித்
தளர்த்திடே லம்மை சாலத் தளர்த்தியான் பசியால் வந்தே
னளந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழிந் தவற்று ளெல்லார்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனா ராணை யென்றான். (௧௯)

சுத்தமா வுநிலா வேண்டிச் சுமத்திடான் சுமந்தே நென்ன
வுத்தம மெப்தோய் மன்கண் டுவகைகூர்ந் தரசே யின்னுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருகுவல் செல்லு மென்று
வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் வெம்மை கூர. (௨௦)

புகழ்த்தது வாங்கி யொல்லே போத்திரும் புனலி யாற்றின்
றருங்கரை யடைத்து முன்போற் றானயின் நெவர்க்கு நல்கி
யுகத்தொற் றாளர் நாப்பண் வளம்பல வுரைத்து நல்ல
ககம்பட வடைப்பான் போல வுடைப்பண்மண் சுமவா னாகி. (௨௧)

ஓங்குகோ லறைய ளந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டங்கறச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வாங்கரும் வினாவி னோடும் வந்துபோர் சொக்க னல்லா
ளங்கொண யொப்பா நில்ல யெண்ணெமுன் டெரியு மென்றான். (௨௨)

மற்றுள பெருங்கொற் றுளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய விவனை யோமுன் நெரிப்பதின் நெனவி லக்கக்
கொற்றாள் விவரி வீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லை
முற்றமிங் கியானே நின்னு சுமந்தன னென்னமொ ழிந்தான். (௨௩)

செம்மையின் வேலை யொன்றுஞ் செய்தில னெனுஞ் சொல்லு
மம்மர்தீர் வார்த்தை யாலே யானாயு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோளு னாக்கத் தருமிவ னென்ன நாடித்
தம்முளே வெருவி முன்னர்த் தெரித்தனர் தமிழ்க் கணக்கர். (௨௪)

கொடியதின் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றுளர் நாப்பண்
முடியனை கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட ணைத்துத் தாண்மிசைத் தாளே றிட்டிக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (௨௫)

வளர்கரை பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
கிளரமண் சுமவா னாகிக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலை யாளர் சாற்றுவார் மற்றிவ் லூரு
ளொளிவளர் பிட்டி விற்பா ளிட்டவா ளெனவு னாத்தார். (௨௬)

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவனி நின்னை யாருந்
துறைச்சுமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ற ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லை
கறுத்ததி காரிக் குண்ணக் காட்டுவம் போது கென்றார். (௨௭)

நல்லகா ரியம் தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிகுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லதி காரி கண்டு மனத்ததி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளப்பிடு விளங்க வென்றான். (௨௮)

தந்தைதாய் நட்போ ருற்றோர் சகோதரர் பொருளொன் றில்லை
யிந்தமா நகரி வியானோர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ற
ளுய்ந்திட வெவர்க்கு நாளு முதவுவ லென்னைக் கொண்டு
பந்ததி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்றான். (௨௯)

புத்தியு ளொழியாச் சீற்றம் பொருந்தி காரி நல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்ந்தனை பருந்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமந் திட்டா யில்லை
யுத்தரஞ் சொல்லா நின்றாய் கண்டில முனைப்போ லெங்கும். (௩௦)

சதமுறை யடித்தற் குண்ணத் தருந்தகா தல்ல வுன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்ட தில்லை

கூடி திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

யதர்பட வினாவொ மம்போ யடையடி படாதென் நேவப்
புதியவ னடையா னுகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல்.

(௩௧)

வேறு.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வை வினைத்து வருங்காற் களையழிந்து
தவ்புபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக.

(௩௨)

சாய்ந்து வினாவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றினை யெற்றுபுன
லூர்த்தகரை யெங்கு முயர வுயராமற்
குழந்ததிது யார்கோ லறைவிரைவற் சாற்றுகென.

(௩௩)

மன்ற நிகழ்பிட்டு வாணிச்சி கோலறையீ
நின்றிங் கவளிட்ட கொற்ற ளிவறுழப்பி
வன்றிறலீ யாங்கள் சுமப்பமதி யாதுகிடச்
தின்று விளையாடி கின்றனப்போ பென்றார்கள்.

(௩௪)

வெந்தழல்கண் கித்த வெகுண்டாங் கவாகண்டு
சிந்தைகிறி தஞ்சாது தீரத்து மண்சுமவா
திந்த விளையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சுமப்பல் காரணமொன் றில்லென்றான்.

(௩௫)

இன்று வினாவி லெழுத்து சுமவாயேற்
பொன்ற வடிப்பமென வஞ்சினுன் போலெழுந்து
மன்றநிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிமுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான்.

(௩௬)

வேறு.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்சிவக்கு
மெய்யன் முற்றார், தன்னருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்டத் தளருநடை
யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை செய்வோர்க ளந்தோ வின்
தச் செற்றாயக் கொற்றாளின் கையிற் சற்று, நன்மையிலை யுடைப்படையா
னென்பி டித்து நடுமுதுகிற் கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாடி.

(௩௭)

வேறு.

மன்னிட வடிப்பக் கங்கைக் களையுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் களையிடா முறுவ லோடு
மென்னையே னடிக்கின் றீனொன் றியைந்தகொற் றுளர் நாப்பண்
டன்னரு வொளித்தான் புககுத் தன்னைதகான் பிடித்த 'டித்தான்.

(௩௮)

படுமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை யாற்றிற்
கடிபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளுக் குண்டோ.* (௩௯)

இறையவ னொளிப்ப நின்ற விறைமுறை செய்வோ ரேரடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று நேடிமுன் காணு ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ ளிடத்தி மைப்பிற்
குறுகியாங் கவளைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி ஞர்கள். (௪௦)

ஆங்கவர் கோலா முன்ன ரருளிஞ லெவருங் காண
கீங்கரு மினமை பெற்று நிலத்தினின் றெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத் தோடும் பரசிவ லோசத் தேசத்
தேங்கிய முறைசெய் வோருந் திகைத்ததி சயித்து நின்றார், (௪௧)
வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னை யரசன்முது கோவல்ல நம்பி
ராட்டி, முடிக்குரிய வித்திராண் முகன்மா லாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார் பெண்டிரின் மூத்தோரி
னிற்ப வற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி லூர்ப வற்றி னெழுதுகி னிடைப்
புடைப்பு நனுகிற் றன்றே. (௪௨)

பொருத்துதலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் நாட்டோர் பூழியன்பாற்
சென்றறிவ மென்று சென்று, வணர்தொருவன் மேலடியிங் கிபாவர் மாட்டு
பன்னியதென் னெனமாறான் மாற னென்றங், சுரும்பெயர்பெற் றோணுந்
கன் முதுகு காட்டி யருட்சொக்க னறிகுவனென் றிருப்ப வாங்கண், டிருந்த
பொழுந் ததுவிசும்பி லெவருங் கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத லூரர்க் கா. ( )

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் யாண்டு வாழி பாங்கியமன் னாகமக்கு வாத
பூரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு னோர்க்குண் பொருளறத்
தின் வத்ததனால் வாங்கி யிட்டேம், வேள்வென பரியுமிட்டேம் விடுவித் தற்
குன் வேலையின்மண் சுமத்தடியும் பிட்டு முண்டே, மீள்வெடு விடுகினக்கே
நன்மை சால விவனைத்தன் வழிதிரிதற் கிரங்க லென்றே. (௪௪)

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனை நோக்க
மன்னன், சிந்தைய மெய்தியுறு புளகத் தோடுத் தேவர்பிரான் பரிமதுறாத்
தெருவி வேறுங், கொத்தகண்வாக் கிதுபரிமாற் றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறை
யின் விடுத்தருகு வரவ ழைத்து, வந்தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால்
வணங்கினுன் திருவாத லூர் தாளில். (௪௫)

சார்த்தவென தறியாமை யாலே மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேனவற்றைப்
பொறுத்துச் சாவச், சேர்ந்தருகிங் செழுந்தருளி யிருப்பீர் போலீர் திருவுளத்தி

இச்செய்யுள் சிலப்பரங்கில் இல்லை.

லடைத்தபடி செய்யுந் தூய, வேந்தர்புக முருட்சொக்கர் தும்மேல் வைத்த
மெய்யன்பு வையகத்துக் கண்டே மில்லை, யேந்துதிரு வாத்தூர் நாயனீரோ
யெனத்துதிப்ப யாரும்வியர் திறைஞ்சி னார்கன். (௪௬)

செந்நெரிசேர் விசும்பிடையிற் றேறன்றுஞ் சொல்லைத் திருவாக்கே யெ
னத்தெளிந்தாய் தேவே றுண்டோ, நிண்ணையடைந் ததுகொண்டிப் பேறு
பெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத் துவக்க றுத்தே, நென்வழியிற் போருவலின்
றைய நீக்கி யிணையில்லா வெந்தையையுண் டென்று ணர்ந்த, வுன்னருமிப்
பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கியிடுந் தீங்கின்றி யுண்மை யென்றே. ( )

வேறு.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுலகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலை வாழ்த்தி. (௪௮)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ ரைப்பார்த்
தேய்த்தகா ரியந்தா னுவ தமிழிதிங் கினிரீள் வாரி
சூழ்ந்தமா நிலத்துத் தூய சூத்திர ரொழிந்து நீதி
வேந்தர்மாட் டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (௪௯)

தொன்னெறி வாத லூரர் சொக்கனா லயத்துப் புக்கின்
றென்னையா னுதற்கு நாதா வினப்பரி யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருந்த மண்சுமந் தணையே யந்தோ
வன்னமா மேனி நோவ வடியுமுண் டணையே யென்ன. (௫௦)

உத்தர கோச மங்கை கழுக்குன்றங் குருவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னத்து னைப்பப் போந்தருந் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போற்றுபொற் பதம டைந்தார். (௫௧)

தொல்லீமாம மன்ன னெந்தை சுத்தனா விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சம் பாலக னிறைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டயிலக் கண்டே நல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மெல்லியல் பாக னல்லால் யாருள ரெனவி யந்தான். (௫௨)

பொருவருங் கோயின் முற்றும் பொன்னினான் மேய்ந்தி யாரும்
பரவவெண் குடைக ளாசி படுசொ மணாது சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தனாயினை யளவில் காலந் தருமநன் னெறியி னுண்டான். (௫௩)

வெருவா முற்றும் பட்ட வெந்திற லடியும் வேய்த்த
வொருத்தனிக் கூடை மண்ணு லுயர்ந்தனீள் களையு முத்த

நனாமக ஞாயர்து றக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார். (இச)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெறாதபே ரூலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் பிட்டுண் டடியுண்டு மண்சு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே. (இடு)

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சுத்த முனிவர் வானோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
முத்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல கத்தி னோடு
மித்திரன் முடிமேற் றுள்ளவைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே. (இசு)

ஆதத்திருவிருத்தம் - எவக.

நக. — விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

சீர்விளங்கு முன்னொருகாற் பாடி, டி. நட்டிச் சிறந்தபெருங் கிராமத்
தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புகழுங் குலமொழுக்கம் விழப்ப மிக்
கோன் பணிமதுரைச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரியலாண் மகவி
ன்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேதத்தால் வடிவாற் சொக்கை, நேர
வரு முயர் பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொடுப்பமென நிச்ச யித்தான். (1)

இத்தகவி னிருந்தோனெண் டொழிக்கு நல்யாண் டெட்டுநிறை தரு
காலே யோதி மிக்க, புத்தியினோர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிலுழைப் பிச்சை
கொள்வா னனுக்கக் கண்டு, வித்தையினால் வடிவானம்ற் றென்றுங் காணான்
வினாவொடுகன் னியையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவுஞ் சுந்
றத் தாருந் துயருழந்து நனிவெகுண்டு சோகங் கூர்ந்தே. (2)

குன்றமனந் தாதையையிப் பிரம சாரி குமுமுதல்கே ளாதினிய வேதங்
கொண்டே, நன்றிபுனை கன்னிதனை யுதகஞ் செய்தாய் நன்றியா யென்றி
கழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரகுத் திரங்கேட் பாமிந் கும்பர்
பிரா னருளினு லொத்த வாயி, னின்றிதுகாண் பேமென்று கேட்பச் சொ
ன்னு னிடுகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியாவுந் தோன்ற. (ந)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிடுகுறியே நென்னலுமே யே
ங்கி நின்றோ, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா னுறு மவனிமீ தொருகுந்
றம் யாவர் மாட்டுந், துன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத குத்திரங்கோத் திர
ங்கல்வி யொழுக்க மற்று, நன்புதரப் பெற்றேமென் றுறி யாளு நலந்திகழ்மா
தாவையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி. (ச)

தந்திரதூன் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதகநெறி தப்
பா வாறு, முந்தவளித் தினியபல நல்கி நல்ல மொழிமொழிந்து வழிவிடுப்ப
வணங்கி னோடுஞ், சிந்தைமகிழ்த் தருமறையோன் மாம னீந்த செல்வமொ
டுந் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு தந்தைமுத னல்லுற் றார்கள் பரி
வுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்பின் வாழ்த்தி. (௩)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பின்னை யணிபொலிய மணஞ்செய்து மாதி
னோடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர்புகழக் கண்டிருந்
தும் பாவி மாதா, வீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென்னக் கேட்டா ளெரிதரு
வெப் பத்தினொடுந் தலையை மோதித், தாங்கலருந் துயருழந்தா னெனமுது யிர்
த்தாள் சாற்றுமா றென்னென்றா டனியா ளாகி. (௪)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பவித்தினா
பான் மனம்வை யாம, லிளமைநரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு, மீசனுக்கே
மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவிற்த பாகவதர் புகித்தல் கண்டாண் டாழ்
துயருந் நின்னமுது படைத்து நந்தர், தளர்வகல நுதனீறு விளங்க விங்
கோர் தவமுனிவர் நனுகாரோ வென்பாள் சாற்றாள். (௫)

முன்னையவ ணல்வினையான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வுழைநின்றும்
பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வேர்நா ளுந்நவர்கட்
குந்நவன்மற் றியாவும் வல்லான், றென்னினையா ளுடைமதுனாச் சொக்க
நாதன் றிருநீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாத்தி, மின்னணிநூன் மணிமாற்பில்
விளங்க மூத்த விருத்தர்தள ருருக்கொண்டான் விரும்பி மாதை. (௬)

வேறு.

முன்வனை தனுவன நனுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
மென்மர லனநகா முடியும் வீழ்த்தெழு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந் திகழமும. (௭)

கையுறு குடையொடு தண்நிங் காதினிற்
செய்யருண் டலமும்வீ ழுடையுஞ் செவ்வீசேர்
துய்யபுன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்த்தனன். (௮)

வேறு.

உழையிடை யமுது படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர் வணங்கித்
தொழுதுபே ருலகிற் றனிவின் யாடுஞ் சொக்கனோ வறிகிலே னடியே
னெழினுத னீறு காணுமுன் போன துடரென்ன புண்ணியஞ் செய்தே
னழகுடன் நிகழுந் தலைவரே யமுதென் நகத்தினு ளெழுந்தரு ளுதற்கே. (9)

நாதனே கடியன் கொடியனென் மாமி நன்குள வதைக்கத வடைத்திப்
போதிலோ ரகத்துப் போயின னமுது படிபுறம் பில்லையென் செய்கே

ஹேதுமே லமுது செய்யுமா நென்ன வுத்தமன் சித்திர வணங்கே
சோதிசேர் கதவந் திறக்குநீ செலுங்காந் றுணிந்தினி யகம்புருந் தெடுத்தே.)

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரிதென்
றருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி*யறைக்கடி வாயிலிற், செலுங்கா
லுரலுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டதி சயித்து
விரைவினுட் புருந்து சிறந்தன வெடுத்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யடிசில்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கடைவின்மென் போனகம் படை
விருத்தின னுதர பூரண மாக வுண்டெழில் விராமணக் கோலப் [ப்ப
பெருந்தகவிலங்க வெண்ணிரண் டாட்டைப் பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட
கருந்தடங் கண்ணி யதிகயித் தஞ்சி நின்றனள் காமனும் வருத்த. (௧௪)

வேறு.

வாசிகை முடிபி நங்க மார்புதாழ் மாலே மின்னத்
துசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குதண் கலவை சாத்தித்
தேகடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினெ றிப்ப
வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கினு னங்க னாண். (௧௫)

இவ்நெறி நிகழுங் காலே யேந்திழை தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் வந்து புருந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து நின்றாள்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (௧௬)

வேறு.

தன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த தொட்டிலுட் பட்டனை நிரம்பப்
பொன்னை ஞான நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்சனந் துலங்க
மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெருவிர லமுதுண்
டன்னையில் புதல்வன் முன்வினை யாடி யழுதனன் பவளவாய் நெரித்து. (௧௭)

அவ்வயின் வந்த தீவினை மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே
வெவ்வுரை யோடு முள்ளமுன் மண்டி வெருண்டுமுன் னிவ்வனைக் கிடந்த
செவ்விய பால னாரென வினவத் தேவியுந் தெருமர லுற்றுக்
கொவ்வையங் கனிவாய் திறந்துரை செய்வாள் கூடன யகன்றிரு வருளால்.

வேறு.

திதிலா வடிவி ஹேங்குந் திருவின னென்றோர் மிக்க
மாதவ முடையா ளரித்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ ஹேமம் போயின ஹேங்கிக் கொள்ளென்
றாதர மாமி கேளென் றடைவினி னெடுங்கிச் சொன்னாள். (௧௮)

தரும்பிறர் பாலன் றன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா நழிகி தைய கோவென விடிதது வீழ்த்துப்

கட்சி திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்.

பரந்தவொன் டொட்டி லோடும் பாலனைப் புறத்துப் போக்கி
வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுந் தள்ளி. (௨௦)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கர்த்து பண்டைத்
தென்னுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் ிரிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினான் விசம்பிற் காண. (௨௧)

ஆடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் காணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படியிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினார் நெடுமா லேத்தக்
கடிகமழ் சடையி னுனுங் காவல்சேர் மதுரை புக்கான். (௨௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகாட.

௩.௨.—மாறியாடின திருவினையாடல்.

முன்னமோர் காலத் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பகையற வாழு நாளில். (௧)

சூன்றலி லீச னுடுங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றல் தொழிந்த கல்வி யாவையு முற்றக் கற்று
வென்றிகொ னும மெண்ணெண் கலைவல்லா னெனவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு னுலகத் தோங்க. (௨)

அன்புறு வளவன் மிக்க சீர்த்திகேட் டாடன் முன்ன
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருலகி லெண்ணெண் கலைவல்லா னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னாடி. (௩)

எந்தைகேண் முற்றுங் கற்றார் நீயலா லுண்டோ வென்று
முற்றற்பு புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வந்தநல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தனை யினைய கல்விக்கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (௪)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டுனவ ணங்கி மீனவர் குலவி ளக்கே
கணத்தமா நிலத்து னெண்ணெண் கலைவல்லா னென்னு நா
கினக்கல வுணத்தும் வல்ல நேரியற் காரு மன்றே. (௫)

வளம்படு கூத்தும் வல்லன் மற்றோ வறியாய் நீயென்
றுளம்பட வஞ்சா னாகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவ
மளந்தறி வாரு முண்டிங் கறித்திடா தாரு முண்டே. (க)

இன்னியல் வாண வென்ன யாசக னொக்கு மென்று
பின்னரு முறைப்ப வுட்குப் பேசரும் விளிவிற் கூடி
மன்னவன் காட்டா னாகி வாழ்த்தியா சகனை வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொலிவு கூர. (எ)

மந்திரி கட்டுச் சொல்லி வழங்கிப் வருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்கு நட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருத்தி முற்றக் கற்றனன் சிறிது நாளில். (அ)

நாளில முய்ய முன்ன நாயக னாடுங் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநாம் வருத்திக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர முற்று நெஞ்சக மெலிவா னாரும். (க)

அன்றியு மொருதா னுன்றி யடுத்ததாள் வளைத்தெ டெத்து
நின்றலு நோவக் கண்டே நினைப்பினோர் கணத்துப் போது
மின்றுநின் றிடவொண் ணதா யிருந்ததிங் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்ற னத்தோ மாறியின் றாடா தென்றான். (க0)

தருகன முதுபே ரண்ட சராசர மனைத்துந் தாங்கும்
பெரியவ னாத லாலே பேசருந் தான்வ ருத்தங்
கருகினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மிருக்குங் காணிந்
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமனத் தெளிவன் றேறான். (கக)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கியீ சான கோணத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் வேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுமேல் வலத்தாள் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினா னதிர வீசி. (கட)

வேறு.

பேறுசால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறுசால் வியாக்கிர முனியும் கண்டுகண்
ணுபாய் தரமுன மாடுங் கூத்தனா
மாறனாழ் துயர்கெட மாறி யாடினா. (க1)

எர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பின
சார்தரு மிடக்கரம் வலம்வ ரத்தனி

க௦௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வாதுறு கூத்தினை யாடி மாசறு

கோதைஞழ் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினான், (௧௪)

எழிறரு மன்னவ னொழிவி லேதமும்

பொழின்மிசை யாடுவோர் வலியும் போக்கிட

வழகுடன் மாறிநின் றாடுங் கூத்தினைத்

தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினான், (௧௫)

வேறு.

நத்தமார் நடுநள் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்

பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா

ருத்தம வருங்கூத் தாட வும்பர்கோ னயன்மா லாதி

யித்திற மியார்வல் லாரென் றகிசயித் திறைஞ்சி னாரால், (௧௬)

தொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுணாசெயத் தொழுதுட் கண்ட

வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து

பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினான் றொழுது வீழ்ந்தா

னண்டர்நா யகனே யுய்ந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான், (௧௭)

வேறு.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்

துணாசெயி லுலகத் தெங்கணுங் காண வுளதது புதுமையோ வல்ல

வருமையா விடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை

கருதிநின்றடியே னினியுனை வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால், (௧௮)

படியக மிசையிற் பரிவுள னினக்கே பரிவுள மதிக்குலம் வளங்க

வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமில் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த

முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர்நிரு வாக்குக்

கடிகொள்வான்மிசையிற் றோன்றிடக்கண்டுதுதித்தனன் களித்தகண்டுளிப்ப, (௧௯)

வேறு.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினை வரிசை கூரப்

பொன்னினான் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி ரந்த

மின்னொளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திவங்க வெங்கும்

பண்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர, (௨௦)

மதியினை நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு மாணிக் கத்தாட்

கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் சேர்ந்து

நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுனை முடியும் பூணும்

புகியவா சிகையு மற்றுப் புலியும்வேண் டெவகொ டுத்தான், (௨௧)

வேறு.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கடலிடை முழங்கித்

தன்னுடை யிடத்துப் போந்தடி யவர்க டம்பெருத் துயரறிந் திரங்கும்

பன்னியற் பெருமான் நன்வயின் வைத்த பரிவினைக் கண்டெண் டெவந்து
மின்னெளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து மேதினி வியப்பவீற் றிருந்தான். ( )

வேறு.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி யாழிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழத்தி னாணச் சிவனினுஞ் செழியர் கோவை. (௨௩)

இத்திருக் கோலந் தன்னைத் தொழுவ வரன்றுங் குன்றப்
புத்தியும் பொருவி லாத பத்தியும் புகழு முண்டாய்ச்
சத்திய ஞால முற்றுந் தனிக்குடை நிழலி னாண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல மம்மர் தீர்த்தே. (௨௪)

கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னர்
தேடிய நெடுமால் காணச் செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் தேற மதுனாமா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்ட லேனே. (௨௫)

ஆந்திருவிருத்தம் - அகஅ.

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுனாயிலோர் மறையோன் முன்னாள் வனிதைபொடு முலைப்
பாலுண் பால னோடு, நேசமுடன் மாமனிதத் தணையப் போங்கா னெறியி
டையா தவன்வெய்ய கதிரா னொந்து, பேசரிய வருந்தண்ணீர்த் தாகத் தாங்
கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழன் மேவி, யாசின்மட மாங்ங்ளைத்துக் கிட
ப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் நண்ணீர்கொண் டணவா னெண்ணி. (௧)

வினாவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டையின்மேல்
வந்துவிழும் கிளியை யெய்து, பரியவினைக் கொம்பின்கட் டொங்கி ஞான்ற
பகழிமருத் தாலசைந்து பாவை மார்பிற், கருகிவிழா முதுகின்க ணுருவி யப்
பாற் கழலுங்காற் புனல்கொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண் வன்றரியா னற்றா
னாகி யழுதுவிழும் தலமந்தா னுவி சோர. (௨)

அழகின வருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா ரெனக்கினியா
ருண்டென் றாறு, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால் வேறோர் வேட்
டைவேட் டொருவேடன் வினாவிற் றோன்றப், பழிகருது மிவன்கண்டு வா
ரா யிந்தப் பழுகிலா வெழின்மாதை யேது வேண்டி, யிழிவுபடு குலத்தவனே
கெடுவாய் கொன்ற யென்றானஞ் சினனஞ்சா வீரன் றானும். (௩)

பிறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லை பழியைவே ஞராய்ந்து கொள்ளு மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெருளி பொங்கி மறித்தவனை நெறிப்படிமண் ணுலகான் மன்ன, னறமலியும் வாயிலிற்போ தென்ற கொண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிட் டரற்றிச் சென்று, நெறியுடைய வமைச்சர்கா ளிவ்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் றானெய்தென் மாதையென்றான். (சு)

மந்திரிந ளவன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம லுழங்குமுவி தனைபு மிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா னென்னும் வேதியனை யுங்கண்டு மெலிதல் வேண்டா, வந்தனை யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடுங்கணவே டனைநோக்கி யருளிச் செய்வான். (ஊ)

வினையுறுவே டெவநின்னைக் கொல்வ தில்லை மெய்ப்படநீ செய்தியுறையென்ன வேடன், கனைகழற்றான் மன்னவனே நீதி வேந்தே சுருணையனே நாயடியேன் கொன்ற தில்லை, மனுநெறியி ஞராய்ந்து கொள்க வென்று வணங்கியுட னடுங்கிவியர்த் துரைப்பக் கண்டு, தனதுளநொர் தருமறையோன் மனத்த கத்துத் தணியாத பெருந்துயரர் தணியச் சொல்வான். (சு)

ஏதமொழி மறையோனே கரிய வேட னியம்புமொழி கேட்டனையே யாமா ராய்ந்து, நீதிபடச் சொலகின்றே மம்பால் வீந்த நேரிழைகுன் றாவாறு நலஞ்செய் தெய்திங், காதிவிதி யொருவரார் றடுப்ப வொண்ணு ததுநீயு மறிதியே பெனவி டுப்ப, வேதியன்போய் நனியழுங்குங் கிளைஞர்க் கூட்டி விதியின்கட் டகுத்தகனஞ் செய்தான் விம்மி. (எ)

செந்நெறிகேர் சுந்தரனுக் கன்பு பூண் — தென்னவன்வே டனையழைத்துத் தெளிந்திப் போதே, யுன்னையும்வே ருடன்களைவன் சிறையிற் போகென் றுயர்த்தகொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யென்னையுமா ளுடைமதுரைச் சொக்க நாத னெங்குமுளான் யாவமுளர் தறிவான் முன்னர், மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா தென்று வரிசைதிக மூலயத்து வந்து புக்கான். (அ)

தென்றமிழ்நா டிடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தேவேநின் னருளால் வைய, நன்றியயர் திடங்காக்கு மடிமைக் கின்று நாடரிய பெரும்பழிவந் தடைந்த தெங்கு, சின்றறிய வல்லானீ யல்லா லுண்டோ நினக்கடிமை வேண்டினநீ வித்தி கோன்ற, வென்றலுமஞ் சினவீச னகர்சோ தித்தற் கெய்தெய்தி னறிவிப்ப மென்றான் நேற. (ஈ)

மன்னவன்விண் மிசைக்கேட்டு மகிழ்தா லித்து வளமைபுனை தன்னிடத்து வந்து விள்ளான், முன்னையுறை யுண்டுகழித் தருளார் றானே முற்றியகங் குற்போதி னகர்சோ திப்பான், நன்வினாவிற் போந்துலவுங் காலைச் சேர்ந்தோர் தழப்பிரம சாரிமணஞ் செய்யா நின்ற, மின்னுமனைப் புறத்துறுகின் னையின்க னியாரும் வெருவுமுருப் புணந்திருவர் மேவக் கண்டான். (கௌ)

வேறு.

தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணைந்துரு வொளித்துப்
பொருவரும் வீர னின்றிடுங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட ருணப்பார்
வினாயுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவளை விராவொடு புதுமையா வின்று
பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்தரோர் பரிந்திட வென்றார். (1)

ஈங்கிது பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்றே
நீங்கருங் கருணைச் சொக்கநா தினையே நினைந்துதன் னுண்மையே துணையா
வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி யுரன்பட மருங்குற நின்றே
யாங்குல குயிர்க ளெங்கிடு முருக்கொண் டனைந்தநீர் யார்கொலோ வறியேன்.

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் நெப்படி மெய்ப்பட மன்ற
றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின் னுயிரை
மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரஹ யிருந்தாய்
கொங்கவியுத் தாம வீரனே யாங்கள் யமபடர் கொண்டுபோ மாகேள். (க௭)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினிபகைப் பிடித்திடு மளவிற்
செயமனை யகத்துக் கொல்லவற் றுன திறம்படு கோடிலா மொட்டை
வெம்மைசேர் பசவுண் டார்த்ததும் பறுத்து விடுப்பமற் தறுதிரண் முழவின்
சும்மையின் வெருண்டு முட்டிடக் கொண்டு போகுவந் தொழுதியு ணடி. (1)

வேறு.

இயம தூத னாய மில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு ருத னைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு ருது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளோ னைச்சொனான். (1௮)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினு
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யர்ந்த தூத னினைவுறக்
கொன்ற வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சீய மொன்று நாக மொன்று புண்ட ரீகமால். (௧௯)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்ம றைத்தி றச்ச டங்க டங்க லும்முடித்
துன்ன ருந்த வத்தி னுலு யர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன முண்டு கொன்ற தெந்தை யந்த கன்ற னேவலால். (௧௭)

ஆல நீழ றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்கு வத்து தித்த செவ்வி வேதி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னோர்சு கத்தை யெய்து கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனை. (௧௮)

மரணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
கருதி யிங்க தெங்ங னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்

கக0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பெரிய தந்தை யசனெ னுந்தொல் பெருமை மிக்க காவல
னுரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க வர்ந்த வாறுகேள். (கக)

வடிவ மிஞ்சு கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கொடியி லங்குபூவின் மாலே வீழ வர்வி கொண்டனன்
விடுவி டின்று கதைசூய யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணந்
திடுமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (20)

வேறு.

வினாவொடு கொடுபோ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேத்தன்
பரிவுற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிச யித்து வழுதிகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிலா வுரைகள் கேட்டே னறிவதொன் றின்னு முண்டால். (2க)

இம்மண வாளன் மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்றார் சிறிதுபோ திங்கு நின்னு
மெய்ம்மையோ வன்றோ வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதகு மென்று நின்றான். (2உ)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயந்துகைப் பிடியா முன்னன்
துன்னுபல் லியமு முக்கிற் றும்பிடைக் கிடந்த தேனு
முன்னெழு வெருட்சி பொங்கி முளைத்தனை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனை. (2ங)

வேறு.

அணிபொலி மறையவுன் வீய வக்கன
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
ணனுகிய மனிதர்கள் கண்டு நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலையை மோதினர். (2ச)

உயிர்நிலை யாமைகைய யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிரற வழுத்தினன் நென்ன னீதியை. (2ஊ)

வேறு.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டதெயித் தந்த ணன்றன் னெடுத்தன்
னிடத்திடைப், பரிவி னோடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிதித் தோற்றத்
தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய கோதிட யாயினி யிற்புக்க செய்தி யாவையுங்
கேட்டருட் டென்னவ, தரும னானெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல
தில்லெனச் சாற்றினார். (2சு)

வழுத்த மைச்சரை நோக்கியின் றிங்கெனை வரிசை கூரப் புகழுவ தெ
ன்கொனீ, ரிழுக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி கீக்கினுன் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க

நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளை வாழ்த்து மென்வாழ்
த்தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண்
டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (௨௭)

வேட னைச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப நல்கின்
னுற்றவர், தேடு முன்னரீ போகெனப் போக்கியே தீகி லாத முனிக்குஞ் சிற
ப்புட, னாடி நன்மணஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து விய
ந்துபோ, யாடி நன்மணஞ் செய்தொண் புதல்வனோ டருளை வாழ்த்தி யிருந்
தன னந்தணன். (௨௮)

வேறு.

அத்தனப் படுப ழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற
வுத்தம்ப பத்தி மாற்ற குணர்வுற வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (௨௯)

வேறு.

முட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டிப் போன தெனவின்றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (௩௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசாஅ.

௩௪.—மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னாட்டு முன்னோர் கால மாகிலா வுயர்மறையோன்
றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்வயினோர் புத
ல்வன்விதி வசத்தார் றோன்றி, யளியினுற வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண்
டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல, வுளமறிந்த தாதையவ மான
வஞ்ச முணர்வுடையோர் விள்ளாரென் றொளித்துப் போர்தான். (௧)

பிறரறியி னீதிருன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்திருப்
போன் றனித்தோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புண
ருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, வறுபுதல்வன் மண்வெட்டுங் கொட்டால்
வெட்டா வுயிர்கவர்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள் கொ
டுங்கிணைப் டினைந்தார்க் கந்தோ வறமெங்கே நெறியெங்கே யன்போ வெ
ங்கே. (௨)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் செருத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்சேர்ந்தார்
தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுரை யானினிய பானுஞ் சோறு முண்ணுங்கா லையில்
விக்கிச் செத்தா னென்று, சற்றுமிரங் காதிருண்ட கங்குற் போதே தாழாம

லெடுத்தழலுந் தழலிற் சுட்டுப், பெற்றகொடும் பாலியொடு மில்லத் துள்ள
பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்றான் பெரிது தூரம். (ங)

ஆங்கொருவ ரறியாம லிரலிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவேடர்
கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடல்புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொரு
ளுங் கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்கருதி யேகினர்மற்
றென்றோ வின்று சாற்றுவது தலத்தின்க ணெவருங் காணத், தீங்ககல நினை
ப்பதொர்கா ரியந்தா னாகுஞ் சிவன்கொடுபோய் விடுவதொர்கா ரியந்தா
னமே. (ச)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாலி யடிபுண்ட புண்
னீ மொய்ப்ப, வேறொருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே விரித்தசிரத்
தொடு ந்துணிக்கோ வணத்தினோடு, நாறுமுட லகத்தோடு மடவி தோறு
நாணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோறிரந்து தின்றழன்று
திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ னாரோ வென்ன. (ஞ)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொத்து சார்ந்தபெரும் பாதகத்
தைத் தணிப்பா னெண்ணி, முன்னருந்தி வினைதீர்க்குங் கங்கை கன்னி முத
லான தீர்த்தங்கள் வீரும்பிப் போங்காற், பன்னெறிசேர் பிரமகத்தி பற்கடித்
துப் பயமுறுத்திப் பின்றொடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்றொருவர்க் காணான்
முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (ஊ)

ஆர்த்தபெரும் புனற்றீர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்தீர்த்துப்
போடக் கண்டு, போர்தவனி யோரிடத்துத் தரிப்ப தின்றிப் புகழ்த்தாதை
வதைபொருவில் கருணை யானயச், சேர்த்தகொடும் பாவமிரண் டானு நொ
ந்து திரிதருவோ னெந்நாளும் யாவ ரேனுஞ், சார்த்தவர்வெம் பாவங்க ணீக்
குஞ் சொக்கன் றருகடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வந்தே. (எ)

நீக்கலரும் புகழ்க்கினியான் கருணை மெய்ய னீதிபுகழ் பதியினெறி வச
த்தான் முன்ன, ராக்கியநற் றவத்தால்வர் தணையுங் காலை யங்கயற்கண் மங்
கையநல் லணிதி ருத்தி, நோக்கியநற் துணாசெய்வா னுமையே மார ஜுவ
லரும்பூங் கொடுங்குணையே தைத்தால் யாவர், காக்கவலா ரரிதரிதெவ் விட
த்து மந்தக் கணைக்கிலக்கா காதாரு முண்டோ காணின். (அ)

மதன்கணையா னொத்தவன்றான் வரைத்த கற்பின் மனைவியின்க ணின்
றானே னிரயங் காண, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேறல் விரும்பி னானே லினி
மைதரு முயர்துறக்கங் காணான் மற்றும், விதங்கடரு மநங்கனே யில்வாழ்
வுக்கோர் வேராவா னாளுலென் வரம்பி னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும்
விடா னவனுக் கென்றும் பட்டருணஞ் சுட்டாலுந் தீரா தன்றே. (க)

வேறு.

இன்னன, சொல்லி நல்ல வினிமைகூ ரின்பத் துய்த்து
மன்னவீந் திருக்கங் காலை வருபெரும் பாவி மண்ணிற்

தன்னிக ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னுலே
முன்னுறச் சென்றான் கண்டான் மூவருங் காணு தானே, (க௦)

அறமலி நத்தி தேவ ரருங்கொடும் பாலி நீயார்
முறையிலா தவனே சீசு போவெனக் கேட்ட முக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய னாதலா விரங்கிக் கெட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்சு ரந்தான், (க௧)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராலு
நிக் ருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தந்தோ
போக்ுவோர் விதியு மில்லை யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்த்தே, (க௨)

ஒன்பொரு ணின்கை யில்லை யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் கேணி னக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புழ் தருகோ வுக்குப் புற்பிடி வழங்கு ர்த்தம்
வின்கொளா லயத்தை யங்கப் பதக்கணஞ் செய்மெய்த் நோவ, (க௩)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோது
நன்புறு முருத்தி ரத்தை நாளுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்த் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைந்து மோது
மென்பொரு டருத்தொல் வேத விதியிவை யின்னுங் கேண்மோ, (க௪)

வேறு.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னனுதமொண் புனல்பரு குரைப்பின்,
மெய்த்மையை யுடையா மாடிய புனலில் விசியின்முச் சந்தியு மூழ்மு, செம்
மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் டெண்டைம் புலனையுஞ் செறுயிடா தியற்
றை, மும்மைசேர் யாண்டு நோக்கிரும் பாவ கீக்கு நவ மு ளிவரும் வியப்ப,
அப்பெரும் பாவித் தித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற வித்தத்தல்கண் டெய்தெ
ரொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுளத்தி சயித்தடி பாலிச்
செப்பரும் பாவித் கருள்சுரத் தறங் ள் செப்பிய தெப் படி யென்று
மெய்ப்படவினவத் துப்பமர் மெய்யன் விருப்புற வறத்திற முகாப்பான், (க௫)

மங்கைகே ளறிவு பொறையற நீதி வாய்மைநே ரச்சமன் புடையோ
ரங்கவர்க் காப்ப ததிசய மல்ல வாங்கவை யவர்தமைக் காக்குந்
தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன் றஞ் சார்விலா தின்னுயிர் தனரீவோ
ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா ணுவகி லதிசய மியம்பிடி வன்றே, (க௬)

ஆதலா லிவன்கட் கருணையாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொடுங் கூடி
வேதநா யகனு மாநீரா யதியும் விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி
நீதியின் மறைய மறையவ னிறைவ னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழுவில்
பாதக நீச்சி வினங்கின னெவரும் பன்முறைய திசயித் தேத்த, (க௭)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

உன்ன நும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்னங் கண்டனீர் முக்கட் சிவனலா
லுன்னை யொப்ப வணுகூட்டு நல்லவர்
பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றரே.

(கக)

௨ நுகாதநீச.....ஆணையால். [௩ - ம் பக்கம் பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகௌ.

௩௫.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

தெண்டினாவா ரிதியுடுத்த மண்ம கட்டுத் திலகமெனு மதுரையின்கண்
முன்றோர் காலம், பண்புடையா நெருபுரிக்கன் றோன்றி யெண்ணில் பத்
திதிகழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே, ரொண்டிறலா யுதகலைகள் பயிற்றி
யங்க நெருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்ச்சேர்
சொக்கனரூள் கூர நாளும் வலஞ்செய்தன் பாற்றொழுவன் மற்றெப் போ
தும்.

(க)

எற்றிசுழ முடன்பூத்தோன் மனைவி தானு மிளமைதரு பருவத்தே கற்
பான் மூத்தான், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடு செ
ய்துதமக் கியன்ற தொன்று, குற்றமறக் கொடுத்தடைவிற் போதுங் காலக்
குழுவின்சுட் சித்தனெனு மொருவன் கூடாச், செற்றமொடு மனத்தொன்று
வைத்து நாளுஞ் செய்தொன்று பின்றிரிவன் சிறத்தோர் போல.

(உ)

நீலிலா வினிமைதரு முயர்ப ணிக்கன் நீங்கறியா னாதலினுற் நீமை
கூரு, மேதிலா னுளக்கருத்தை யறியா னாகி யிட்டகிசைச் சொட்டைமுத
லெண்ணில் கோழிக், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்துனை
யா ரொப்பபெனக் கூற மண்ணிற், சாதனையா லெனைவெல்வா ரில்லை யெ
ன்று தனையிய்தர்ங் காரித்துத் திரிவன் சால.

(௩)

வேறு.

என்றவங் கங்குள், வென்றே யிகல்படத் தானும் வேறே
ரானறவொண் தெருடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தோன்முன் ஈதிப் பித்த னூறெறிச் சிரம நீதி
சான்றவ ராய் மன்றைத் தயாவுளோர் சண்டு சிறி.

(ச)

ஆயுத கலைகள் வல்ல வசைவிவா சாணை நண்ணி
நாயனீ ரோநீ ரொன்று மறிகிலீர் நம்மு ளோரை
நேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த னீங்கித்
தாயமாய்க் கெருடி கட்டிச் சாதிப்பித் தின்று னின்றே.

(சு)

என்றவர் கூறக் கேட்ட வினையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையுங் காணு னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
கன்றல்வேண் டான மக்கோர் கருணையுள் ளானென் றாறி
நன்றிகூர் பணிக்கு மீது போதுநா ணஞ்ச நெஞ்சன். (க)

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழுங் குள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் போற்றி
மற்றவன் றனைக்கா ணானேல் வளஞ்சொல்வ னிறைஞ்சி மெல்ல, (எ)

நன்னுதன் மாத ராரே நாதரெங் கடைந்தா ரென்ற
லின்னருண் மடத்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினார் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னுடொறு மிடம்பெ றாமல். (அ)

மிண்டிறு கயவ னோர்நாள் வேறொரு வர்க்கா ணுமற்
கண்மொ தினைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினு ஞதறி விட்டு
மண்டிய பயத்திற் போனான் வஞ்சகக் கயவன் றானும், (க)

பின்னவ மான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோ
ரென்னுமல் வுரையை நோக்கி யேதமின் முல்லை வல்லி
தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றிடா ளெங்கு முள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் றானே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள், (க௦)

அடியவார் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்தி ரங்கிக்
கடிதவன் வடிவங் கொண்டு கயவனை நனுகிச் சொல்வான்
வடிவினை யவனீ யானே கிழவன்மா நிலம் திப்பப்
படிமிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி, (க௧)

கின்றனை வென்ற யேனீ கினைத்தகா ரியம்ப லித்தற்
கின்றுகே னைய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ரானே யாயிற் புறப்படு புறப்ப டங்கம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெகுளி பொங்கி, (க௨)

பலகைவாள் கடிது வாங்கிப் படைக்கல வினோர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்னோ டெதிர்ப்பவ ரில்லை யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றோ ரெதிரிலாப் புனித னோடும், (க௩)

கோதிலா மனப்ப ணிக்கண் குலக்கினைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்கம் வெட்டுசற் கியைத்து கின்றான்

ககக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

காதிய புரங்க டந்தோன் கணத்திடை வெட்டி வீழ்த்துத்
தீதட வல்ல னாகி யிருந்துமே செய்யா னாகி. (கச)

வலம்படு திறத்தி னோடும் வந்தியை யாவ லத்தி
லிலங்குபத் திரத்தி னோடு மிடம்படு தடியி னோடும்
கலங்கிட வெட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
விலங்கெனு மணிய ணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப. (கடு)

நாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகநா யகன ணிந்த வணியினுக் கில்வே நின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணதாய் வரவெனில் வரவொ ணதா
யாகமவெர்த் தஞ்சி நின்ற னங்கநூற் றெட்டும் வென்றான். (கசு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் தேறி யறிவிலேன் முன்போ லல்லே
நெஞ்சமோ ரஞ்சம வித்தை நீனிலத் தெங்கே கற்றாய்
மிஞ்சுபத் திரத்தி டொள்வாள் வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவாள் பலரை வாங்கி நடத்தனன் கடுமை கூர. (கஎ)

இலகுநாள் விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ரருளை வாழ்த்த
வுலகிலா சாரம பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியாமத் தோடும்
வலியை பார்த்துக் கொள்ளென் றிறக்கினுன் வலிய தோர்கை. (கஅ)

செறுத்தமே னடத்தல் கண்டு சிறிதுமெய் வியர்த்துக் கம்பித்
தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சந் தஞ்சினர் போன டுத்தாங்
கிறக்கின கைக்கு மாறா விட்டகை யிறக்கி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் கொண்டு சொல்வான். (கக)

வடிதர கொட்பத் தூண்ட நூக்கமட் டயங்கு ளிப்ப
நடுவெழு வீச்சு சாரக் கலப்பநேர் நடக்க முட்டக்
கடருள கோச ரக்கை வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
படிமிசை வலக்கை வீழ வெட்டுவல் பார்த்தி யென்றான். (20)

இந்திர னயன்மால் சோம னெனவிகல் பேசி முட்டி
முத்தற வெட்ட வெட்டுங் கையினிப் பிடிப்பான் முந்தும்
வெத்திறப் பணிக்கன் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
சந்துடன் வீழ்ந்த வந்தத் தலத்திடை வாளுங் கையும். (21)

கையற வெட்டா முன்னங் கட்டிய சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விரைவொடு மரித்து நாளும்
பொய்மைசெய் தொழுகு கொஞ்சைப் புறையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சித்தையு மறுத்து வீழ்த்தான். (22)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கடுமைகண் டதரச யித்து
வெண்டலை விருத்த ராயும் விளங்குநம் பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வென் றானே வென்ழுமுன் னொளித்தா னூர்த்து. (௨௩)

வென்றிகொண் ணைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா னாமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற னாத ரெங்கே போயின ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சடிவச் சொக்கைக் கும்பிடப் போன ரென்றாள். (௨௪)

அவ்வுரை தெரியக் கேட்டே யவரவர் முகமு கம்பார்க்
கிவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா லிரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி னானே நலந்தரு தாளி னானேச்
செவ்வியி னிறைஞ்சி வந்தான் செபவடக் கரமுந் தானும். (௨௫)

வந்தவன் றொழுது நின்ற வாயிலிற் றொகுதி கண்டிங்
கெந்துநீர் புதல்வீ ரெல்லா மிப்பொழு தணைந்த தென்ன
முந்துதும் முருப்போல் வந்து முன்னேநம் பகைவ னாய
வெந்திறற் சித்தன் றன்னை வென்றன னொருவ னென்றார். (௨௬)

வினாவொடுங் களத்து வீழ் வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றிர் நீரென் றிருந்தனஞ் சிறியே மென்னக்
கருதியாங் கவன்முன் னுற்ற கருத்தறி யாமை யாலே
புனையிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (௨௭)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செப்தி சொல்லிப் புனிதனே வென்றா னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது தீர்க்க. (௨௮)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து நண்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்பு வா னொப்பி லானே
யாவிர யகனே நிற்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நிற்பே ரன்பை யெப்படி யுரைக்கு மாறே. (௨௯)

கருதியென் னுயிரையின்றென் னுலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவினமெய் கரத்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னைந்துங்
கரியபே ாங்கம் வெட்ட வியைந்தனை யடிமை வேறு
தனாயிசை யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து தித்தான். (௩௦)

மற்றுமன் னவன்முன் னான மனிதர்கண் டதரச யித்துப்
பற்றிய வடியார் தம்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு

ககஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடப்புராணம்.

முற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னை வியந்தனர் நயர்து வாழ்த்தி. (௩௧)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி திறத்தி னேங்கு மழகிய சொக்க னென்னுந்
துணிவுடைத் தோலாந் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்ன
விணையிலா வுலகத் தின்கண் வழங்கின வெவரும் போற்ற. (௩௨)

- அகநா.

௩௩—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமான்
ஞென்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரந் கன்பு பூண்டு
முன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான். (௧)

அறமலி வைதி சுத்தி னருடரு நெறிபொ ழுமந்
சுறுவியாங் கதுகு லைப்பான் வேண்டுப கணத்திற் கூட்டி
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
திருலுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தாந்தி ரண்டு. (௨)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் றுனோர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
விண்படர் வரைபோற் றுன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
சுண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது கனன்று பொங்கி. (௩)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா நெண்ணி னானீ கூட்டிா தனுதி யாங்க
னெல்லுமா நகரி யோடு முரனுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி னார்கள். (௪)

துவிட வெண்பந் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் துத்திப்
பாவகப் பருவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதிர் துடின்மு றக்கி வச்சிர விரட்டை நெட்டை
நாவசைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (௫)

தானது கண்டோ ரோடித் தலத்துனோர் தம்மை யெல்லா
முனுயிர் கொள்வான் கூற்ற மனைந்ததோ வழியோ மோங்க
வானுறு வுரைபோ லின்றோர் மாசுணம் வந்த தென்று
மீனவந் குரைப்பக் கேட்டு வந்தனன் வினாவிற் கூடி. (௬)

தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வரையுயர் வடிவங் கண்ட தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்
துரனெடுந் தியானித் தெய்தா நெருதனிப் பாணங் காண. (௭)

வாளர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பஹலை வெவ்வாய் வாளி
நீளுருச் சின்ன மாக வீர்த்திட நீத்த மென்னக்
கோளழல் விடத்தை வாயா லுமிழ்த்தது கொடிய நாகம். (௮)

கடியபாம் புமிழ்த வேகக் கடுவிடம் பெருக்கா ழுகிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் றுமற்
குடிதழுடி மன்னன் முன்னு மானிடர் குழறிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைத்தனர் சரண மென்று. (௯)

வேறு.

அரவா பரணு சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களைவாய் சரணங்
குருமா மதசேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா விடமுண் டவனே சரணந்
தநாநா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ் சொக்கே சரணங்
கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணு கரனே சரணஞ் சரணம். (௧௦)

பாரோர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய் சரணம்
வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா வுழைசேர் கையா சரணந்
தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளரியாய் சரண
மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா ளரனே சரணம். (௧௧)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழகா வன்பர்க் கரிபா யன்பர்க் கெளி
யா யிந்தத், தழுவார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்குத் தணியா
யென்றுப்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ராளுர் சோர்வா ராளு
ரவரே. (௧௨)

வேறு.

புகவென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க ழுர்த்தி
புகரரு மனிதர் முற்றும் படுந்துயர் தனையு மஞ்சச்
சகமிசை யோடு நஞ்சத் தடினிலெம் மையையுங் கண்டு
மிகவருள் சுரந்தான் கோளை வினாவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. (௧௩)

சடைமுடி யமுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதுர மாக்க வெப்பமுற் றடைந்தோர் யாற்று
விடரெலா நீங்கப் புக்காங் கின்பமெய் தித்தி னைத்து
நடநவின் றூர்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (௧௪)

திருவம் ரஞ்சேர் சொக்கன் நேவர்க டேவன் வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதுரமாக் ருதலா லாங்கு
வரர்புகழ் பதிக்கு நாம மதுரைமா நகரி யென்றே
பரிவுற வன்று முன்னுப் பரத்தது பாரின் மீது. (௧௫)

காவல னெய்ய வெய்ய கடுவிட முடியக் கக்கி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் திருவிளையாடல் காண
மாவரை யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (௧௬)

வேறு.

“விதுவரவ.....மதுரைநகரே” [இச்செய்யுளின் முழுப்பா
கத்தை இப்புத்தகத்தின் ௩ - ம் பக்கத்திற் பார்க்க.]

வேறு.

நாணமி லாதோர் மீண்டு நச்சரா மாண்டி மைப்பிற்
சேனையர் விலங்க லாதல் கண்டெம்பின் நெளியா ராகி
மாணுடைத் தத்தன் றன்னை மதுரைமா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றாந் கவரவர் கழறிப் பேசி. (௧௭)

வேறு.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த சந்த மிஞ்சும் வஞ்ச மந்தி ரங்கனா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (௧௮)

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழு மதுரையைப்
புடைத்த ழித்து ழுக்கெ னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடுத்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால மேக மென்னவே
யிடித்த திர்த்து சென்ற தெந்நி லத்த ரும்வெ ருக்கொள. (௧௯)

வேறு.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்ந டுங்கிக்
கொல்லொணுப் படையெ வர்த்கும் வெல்லொணு தென்று கொற்றத்
தொல்லியா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
வல்லநா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (௨௦)

ஆதமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத றருமென் றெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வரையென முன்கி டந்த
பிறலுடை யடல்வெள் ளேற்றை யேவினான் நேனு மீது (௨௧)

பழமிசை யெவருங் காணப் பாற்கடல் கிளர்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ ழுந்து வெள்ளிமால் வரைமீ தேற

விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
நடையொடு செல்வ போலச் சென்றது நாசி மூகி. (௨.௨.)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டிணை விழியை மூடி
யாவுரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து தித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (௨௩)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் றழைத்த தாழ்க்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவிளையாடல் காணப்
பார்மிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை யென்ன வாங்கு. (௨௪)

மந்திர வாதஞ் செய்த மானில் சமணர் தந்தம்
வெந்தசந் தங்க ளோடும் போயினர் விளிவோ டஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்கச் செங்கட் பெருந்திமிற் றிரண்ட னேர்வாற்
சந்திரப் பகர்ம ருப்புச் சந்தரத் தரும வேறு. (௨௫)

கொடுத்தலை மேரு வெற்றைப் கோட்டிமண் கொண்டு வெய்யோ
னொடுங்குமால் வரையின் பான்மேய்ந் துதயமால் வரையிற் றுவி
யடுங்கட லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டப்பா
லிடங்கொள்பே ரண்ட முட்ட விட்டிறுத் திட்ட தாங்கு. (௨௬)

வினையுற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக ளோடு மதிதவ ரூயர்பி னோடு
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையதாகி. (௨௭)

ஆங்கது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தருளை வாழ்த்தித்
தாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் தனிவிளையாட றண்ணைப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் பத்த னங்க
ணீங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (௨௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

ஞான முற்றிய வெற்றி கொ ணற்றவர்
பாணி தத்திரு கீறு பரப்பியே
மின வற்குடு வெப்ப மொழித்துறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம்.

(௧)

வேறு.

நன்னெறிசேர் காவிரிசூழ் நன்னாட்டு முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுண்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனார் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பானலங்கட் கவுரிமுலைப் பாலமுது செய்தருளி
யூனமிலா வருங்கலைக ளோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டு வரிசைகள்வேண் டிப்பெற்றார். (ங)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாகிமறைக் காட்டெய்தி
நன்புறுகா விரிநாடு திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடு சமணர்களார்
றுன்புறுமென் றேனோருஞ் சொல்கின்ற ரென்றழுங்கி. (ச)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதாவி னுமந்த நாட்டனுகி யஞ்செழுத்தும்
வேதநெறி யுஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (ஊ)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் றிருமகளார்
தென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையாக்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியினு லொளித்தோலை
யின்னல்கெட விடுத்தாரங் கெய்தியவா றதுகேட்டு. (ஈ)

வேறு.

அருண்ணான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்றா வலைமானி குலச்சிறைவின்
ணப்ப மின்று, பெரியோராற் றிருவுள்ளப் பெருமை கேட்டேம் பேசரிய
திறத்தமணர் தம்மை முற்றும், வினாவாக வெழுந்தருளிக் கோறல் வேண்
டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா
தொழியி னாடு பறிதலைய ராற்சாலப் பழுதா மென்றே. (எ)

வேறு.

சென்ற வோலையின் செய்த்கண் டுன்புறா
நன்றி ஁ந்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனை வாழ்த்துதற்
கின்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (அ)

சார்த நாவுக் கரசுத் தவாநலஞ்
சேர்த மாந்தருஞ் செந்நெறிப் பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிதி வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்முறை சொல்லி விலக்கினார். (இ)

என்னை யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குண்ணு நெஞ்சுடை யேனுக் குணர்வுளீர்
புன்மை நாளும் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற.

(40)

வேறு.

ஏயுற வச்ச முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கன் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்கு னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும்.

(௪௧)

மெய்திக முப்பர் தம்மை விடுத்தியன் மதுரை நேரகங்
வைதிக நெறியைக் காக்க மானமில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள்.

(௪௨)

கழுமலப் பால னோலை கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூரிய கழுவி லேற்றி
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால்.

(௪௩)

வேறு.

ஐயமில்லை யென்றினிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் விடுத்தடைந்த தொண்டர்குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுனற் காவிரிகுழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையையநதித் தென்பாண்டி நன்னாடு வந்தடைந்தார்.

(௪௪)

வந்துமறை வேந்தர்திருப் புத்து ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றற் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்த்திசையின் வரணிற் பொலியென்று தேர்த்தோதிப்
போந்துமது ராபுரியி னெவ்வை புருந்தனரால்.

(௪௫)

வேறு.

மல்லல்சேர் நகரத் தேயெண் வரையகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லருந் தீக்க னாக்க மென்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டேள்தத்
தொல்லையின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரசி மெல்ல.

(௪௬)

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டுகை யுடையப் பாய்முகக் குடையுக்கக் கழுவா யேறக
கண்டனங் கொடுங்க னாதோள் கண்ணிடர் துடிக்கு முர்ட்டெம
பண்டிகுழ் கூகை யாந்தை பாழிமேற் குழறுங் காணே.

(௪௭)

கஉச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இன்னதென் றறியே மென்னா மெனவஞ்சா வரச னஞ்சித்
தன்னியோர் தமைவி டெத்துத் துயருறத் திருமு கங்கண்
முன்னநீர் மானி யாரு மின்புறு மமைச்ச னாரு
நன்னிமித் தங் ள் செய்யக் கண்டுள்ளனநிந யந்தார். (கஅ)

இத்தவா றுறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர முலையி னூர்க்கு வைகிட யானை நந்தஞ்
செத்தமிழ் நாளின் பாங்கர்ச் சேர்ந்ததென் றோகை கூறத்
தந்திர வமைச்ச னாறா யேவினார் தயாவு கூர்ந்து. (கக)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னார்முன்
பூண்டபே ரன்பு நீடப் புளகெழ வுடல்கம் பிப்ப
வீண்கெண் ணருவி சோர வெகிந்துதித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
காண்டரு பிள்ளை யாருங் கண்டெடுத்தினைத்தார் வாழ்த்தி. (உ௦)

முதிருமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை துன்றி
புதியசா மரையி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த வாடோர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய. (உக)

வேறு.

சுரருலகு புகவொலிக்குத் துன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகன்கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணையொடும்
பொரியலர்சிந் திடத்தொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன. (உஉ)

வேறு.

அதிர மாமுழ வருடரு மிருடிக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச் சாத்திய சுட்டிநீ றிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணகைநிலா வெறிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பத்தரி னீழல். (உங)

வேறு.

அறமுறநன் ணியஞான முனிவரள விடவொண்ணா
மறுவிலுயர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்கு நகர்கண்டங்
கிறைவந்திரு வாலவா யெம்மருங்க தெனுமளவிற்
றுறவுநெறி தரும்பெரிய தொண்டரர கரவென்றே. (உச)

மாசறுபூம் பொழில்புடைசூழ் மதில்வாள கிரிகாட்ட
வீசுகொடி விசும்பளப்ப விண்ணவர்கூழ் மேருவெனத்
தேசொடுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட. (உ௫)

வேறு.

மாசில்கை கூப்பிக் கண்டுமுன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்துக் கூசியா லயத்துச் சென்றெழு நிலைசேர் கோபுரத் தலைந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிப் பேசருந் துதியால் வலஞ்செய்துட் புழுத்து பெருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு நேசமார் விதியின் வணங்கியொன் பதிக நீலமா மிடற்றென் வெடுத்தார். (1)

வேறு.

உளநெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப் புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிப்பக் கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக் களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (௨௭)

போது மெல்லையிற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார் காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குண்டர்க டம்மை வாதின வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரென்றே யாதி யாலவாய் மெய்யனை வணங்கவென் றடைந்தார். (௨௮)

வந்து காதலிற் பிள்ளையார் மலரடி வணங்கிச் சந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச் சிந்தை யன்புறக் கண்டுநின் றிருமுகங் காண்பா னெந்தை யேயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னின்றே.

வேறு.

(௨௯)

மையறுகற் பகக்கன்றே வரையரையன் றிருமகளார் துய்யதனத் தழுதுண்டு சோகிவிடு மணிவிளக்கே மெய்முகிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர் செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதும்ப் பதம்போற்றி. (௩௦)

வேறு.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர் மன்ற லங்குமுற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங் கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லே. (௩௧)

வேறு.

இன்னருள்சே ரமைச்சனா றிடங்காட்டப் போர்தினிய தொன்னெறிசேர் வாசீசச் சுவாமிமடத் தவதரிப்ப வன்னதுகேட் டிருஞ்சமணர் திரண்டறிவான் விடுத்ததிறன் முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல முட்டுச்சஞ் சலமுற்றார். (௩௨)

வேறு.

விட்ட வாறுது கேட்டுமுன் வெய்யவாழ் கிணற்றுட் கட்டி வீழ்தனர் சிலர்சிலர் களத்திடைக் கயிறுங்

கடக திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடப்புராணம்.

கட்டுஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டின் றசோகின்

முட்டி மாண்டனர் புரத்தமண் குரத்தியர் முழிய.

(௩௩)

மதியி லாதவ ராங்குது கண்டுளம் வாழ

யெதிரி லாதஞ் சமயமின் றிறத்தா'வினாந்தே

முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் வழுதிமாட் டெனவே

யதிர்வி னோடுசென் றுணைசெய்வா ரரசனைப் பரசி.

(௩௪)

வேறு.

மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன் மதுரை மேலிப்

பொறையாருஞ் சுந்தரன் னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த

வறமாருந் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடும்புகத் தோடு நின்று

துறையாரும் வாசேச் சுவாமிமடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி.

(௩௫)

மன்னவகேண் மதியாதிந் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின வெல்வா

னிநகர்வத் ததுகண்டே யேனோரு முட்டானே மென்னக் கேட்டு

மன்னவனு மடிகளே யான்சேட்டு முட்டென்ன வருக ரெல்லா

மின்னழை மந்திரித்து விடுத்தேக விடுவமுள மெலியே லென்றார்.

(௩௬)

செந்நெறியி னுற்றதுசெப் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சிற்றத் தேகி

வன்னியைமத் திரித்தேவச் செல்லாது நின்றமுன்று மறுகக் கண்ட

பின்னரிவன் சிறியனவன் பெருநெருப்பை யிடுவமெனக் கங்குல் பேர்முன்

மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்களவயிற் றெரியிட்டார் மறைந்து சென்றே.()

வேறு.

இங்குது காணு முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை

தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்ச டாம

லங்குமுன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்

தங்கிய தறியா ராகித் தனியனைப் பள்ளி கொண்டார்.

(௩௭)

காதல்சே ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிர்க் கொண்டு ணர்த்த

நீதியி னெழுந்தி தற்குக் காரண நிருப னென்றே

நாதனை நினைந்து மானி மங்கல நன்னுண் பார்த்தாங்

கோதினார் செய்ய னெயென் றுயர்திருப் பதிக மோங்க.

(௩௮)

வேறு.

சண்பை நாயக ரேவிய தழுவிறை யருளாற்

ஞெண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைச் சுடாதுபோய் வினாவிற்

குண்டர் கேள்வியான் கூனுடை மீனவ னுடன்மேன்

மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த.

(௪௦)

வரிசை நீய ராடக மாளிகைப் புறத்து

வினாகென் சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது வெப்பாற்

கருதி மெல்லணைப் படுத்ததன் கதலியங் குருத்துஞ்
சருகெ முந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பணிநீர்.

(௪௧)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லைவர் திரவிடை நாமிடு நெருப்பு
நீடு மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ டியிரா
வோடி யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு னெளித்தார்.

(௪௨)

வேறு.

பழுதினூல் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் மருந்தினுற் பார்ப்பவர் தணியா,
தெழுமனல் கண்ட தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற் றணிந்திடா தெ
ன்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறந்தயர் திரங்கண்மர் திரங்
கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை முடுகவிங் கழையுமி னென்
றான்.

(௪௩)

ஆங்கது சொல்லப் பாங்குறு மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி
நீங்கருந் துயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்தினின் றழைப்ப
வோங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங் குன்றத் துறையுமெண் ணாயிரஞ் சமணர்
தாங்கரும் வினாவிற் றிரண்டுவர் தாற்றாத் தழலெழு மரசனைக் கண்டார். ( )

கண்டவர் வருந்தே றின்மறன் மன்னு கடிதினிக் கொடுங்கடுஞ் சுரத்தை
மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே வரைந்தயர் திரங்கண்மர் திரங்கள்
கொண்டுந் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்சுர மாங்கவை கண்டு
பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிகப்பரி தவித்தான். ( )

வேறு.

அனைவரும் புறத்துப் போந்தி தென்கொலென் றலையக் கண்டு
புனிதநீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்தரித் தலைவ னொரு
நினைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலைமையோ டரசற் கூடி.

(௪௪)

நறைமுடிச் சொக்கை யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றோர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானென் றறைகின்றார் வரவ னைத்தற்
கிறைவரின் திருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப ணிந்தார்.

(௪௫)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்சுர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விக் குள்ளே முழுக்குவேன் றன்னை நன்னிச்
சொல்வருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்றான். (௪௬)

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றனையு மின்று
தண்டமிழ் மன்ன நின்றன் சந்திதி வரவ னைத்து

கஉஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மண்டீழன் மாற்று மென்று விளம்புக மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானைக் கைக்கொள்கென் றுறுதி சொன்னார். (சக)

ஆசிலீர் நல்ல தொல்லை யழையுமி னெனவ ழைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் 'பிள்ளை யாரும்
பூசுநீ நிலங்க முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனை நினைந்தி ருந்தா ரிட்டசிங் காசனத்து. (கூ)

திறம்படு கொடிய வெண்ணை யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானைக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படு மனத்தி னேங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்கா நாவி னானு நிகழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (கூக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியநீ ரெங்கு ளீரொன் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னூரென் றெடுத்தும் பதிக மோதக்
குழுவொடு திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருந யந்தார். (கூஉ)

வேறு.

எழின்மட மாத ரமைச்சனார் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக் கண்டே
செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குநம் முகத்தாற்
சூழுவில்வெல் பவர்யார் தோற்பவ ரியாரென் றறிகிலே மெனப்பயங் கூர்ந்து
தொழமதி யாது மானினேர் விழியென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம்.()

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமற் றருகர்
வென்றிமற் திரிகேண் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கல்சான் றுக
வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலை மாற்றுவம் யாங்களிங் கிவனு [தார்.
மொன்றிய வினாவின் வலப்புறத் தழலை யொழித்திடக் கடவனென் றுறாத்

இப்பொழு தளந்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச்
செப்பிய மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி மேவினா னம்மை
மெய்ப்பட நீற்றாற் றொடுமெனக் கூசி வெருவிய நெஞ்சமு மிருப்ப
வப்படிச் செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும்பெருந் தவத்திரும் பயனாள்.

அங்கவ னியைய நனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மரசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யுங்கனோய் மருந்தே விளங்குநின் சந்நிதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசற் கிவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனனுக் கின்ற
செங்கரங் கூப்பி யடிமிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுளத் திரங்கி. (கூக)

உணாகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
வினாகமழ் நீற்றுக் கோயிலு ணீற்றை மென்கரத் தள்ளிமற் திரித்துப்
பரிவுறு சீவனை நயமுற நினைந்து பாண்டியன் றனைநனு ருங்காற்
பெருநிலா யமணர் கில்லென வெழுந்து பேசுவா ரிடியென முழங்கி. (கூஎ)

மண்டமுன் மாற்ற வல்லையேன் மாற்று மற்றுநின் வழிகளைக் கொண்டே
பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டீ ருகா பகைமருந் திட்டீ ரின்று
கண்டிழற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்டது விலக்க
முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண் டொசெய்வார் முனிவர். (1)

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் நிருமடைப் பள்ளியுட் கிடக்கு
மந்திர நீற்றை நீங்களே யெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெகுண்டு
வெந்தநீ ரியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பந் தொண்டர்போ யெடுத்து
வந்திடு கென்றார் மின்டர்க ளதுவும் விலக்கினார் வழக்கல வென்றே. (௨௯)

மன்னிய விபூகி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு மில்லீ
ொன்னிது பகர்ந்தீர் நீங்களோ நணுகி ரெம்முனோர் போகவு மொட்டிர்
புன்னெறி யிலாதோர் தமைவிடு துமக்குப் பொருந்தினோ ரொமக்குமா மென்ன
மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் வெள்ளை நீ றள்ளி. (3)

வேறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர மென்றெ டித்து
முற்றிய பதிகத் தாலே முதிர்ந்தன பாடி யீந்தக்
கொற்றவன் றனைநங் கையார் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் வலப்பா னண்ணி. (௪௧)

துய்யநீ றணுகா முன்னங் குளிர்த்திடச் சூழ்ச்சிக் கையார்
பையுண்மந் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை யடித்துப் பார்க்குங்
கையுறு நொய்ய பீலி படப்படக் கன்னெறெ ழுந்து
நெய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். (௪௨)

பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுங் குடையும் வெந்து
மண்டமு றணிப்பா னங்கண் டெளிப்பமந் திரித்த கையிற்
குண்டுகை நீரு நின்ற கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (௪௩)

ஆங்குது கண்ட மன்ன னருவருத் தவனா யெள்ளி
யீங்குரீர் தொடத்தொ டத்தி யெழுந்திரா நின்ற தின்றோ
ரோங்கிய கொச்சைப் பால னொள்ளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் பாகங் குளிர்த்தது பரிவு கூட. (௪௪)

என்னது நீங்கள் செய்யுங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விந்நெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் நீர்த்தான் முன்னம்
புன்மைசேர் விடத்தாற் நீரா திருந்ததிப் புறத்து வெப்பம். (௪௫)

ஆங்குண ரிதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடு முனாசெய்வா ரரச ரேறே

கந0 திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

யீங்ஙியர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார். (௬௬)

ஐயமில் பதிகத் தோடு மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபால் குகிரிந்த தங்ஙண் மேவுவிவப் பாலு மிப்பாற்
பொய்யர்சன் பார்க்கும் பீலி சுருணாறிப் புகைத்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன் கண்டு வைதான். (௬௭)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று பலவிதத் தவனா நீங்கித்
கொண்டலங் குழலி னுணைக் குலச்சிறை யானா வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரோ யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் துதிக்க ஹற்றான். (௬௮)

பழுதறு சத்தி மாணே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லழுந் தின னிந்நான் மேலிக்
குழுவுடை யமண்கைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றார்
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்கினுன் கமலத் தாளில். (௬௯)

மன்னுநோக் குபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தாங்
கின்னருள் சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தானு மள்ளி
வென்னொடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசுமுன் வெப்புத் தீர்து
முன்னிமி ராத கூலு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (௭0)

கொடியவெஞ் சுரந்த ணிந்து கூனிமிர்ந் திலங்கி நல்ல
வடிவொடு மெழுந்து பல்கால் வணங்கி மரசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுந்தர மாற னென்றே
படியிசை தனில்வ முங்கப் படுவதென் றருள்சு ரந்தார். (௭1)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினை வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் டபகொ டித்து வேந்தன்னுன் விடுப்பக் கண்ட
வந்தக ரோரு மிந்த வரும்பொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து நீறு. (௭2)

வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்க
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினை முடிப்பா னுய
சுருதியா லிலங்குநீசிச் சொக்கன லயத்துப் புக்குப்
பரவியொன் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார். (௭௩)

பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் மாற்ற மின்றி மூட்டுப்பட் டுனிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் கதுப்பிடை யழுமு கங்கள்
சுழியநீன் வீரல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியர் துரத்தி வைதார். (௭௪)

சுந்தரன் றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கத்தமார் கவரி திண்டேர் கற்பகத் தருவோ டந்தான்.

(௭௫)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்ந்து கூனிமிர்ந் ததுவுஞ் சொற்றாய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றார்.

(௭௬)

வேறு.

கட்டு செஞ்சொன் மலயக் கடவுள்கே
னிட்டை நீங்கி நியிடை யெய்தியே
மட்டு லாவு மடத்து மறைநெரி
யிட்ட பாதந வஞ்சக ரெய்செய்தார்

(௭௭)

ஆர்த்திபுவிருத்தம் - ௧௦௦௪.

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

கட்டுகழன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிற்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லுறு கின்றேன்.

(௭)

வேறு.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச னொருங் காழிநகர்ப் பெருமானத்
தனிய ழைத்து, முன்னவில்வா ருயர்ந்தசிவ சமயங் குன்றி முழுநிலமுஞ்
சமணமுடிற் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா மணியே வெல்வ
தெங்ஙனவர் பலரொருவர் நாம கிழ்த்த, தென்னனெனின் மன்னருள மறி
யொ னாது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப ணித்தார்.

(௮)

இத்தகவென் னவில்கின்றி றிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடுத்தமடத்
தமளி மேவி, நத்தநடு வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு நாமொருவ ரவ
ரெண்ணு யிரவர் காணின், மெத்தியசூழ்ச் சியுமவல்லா ரவர்க டம்மை வெல்
வதற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்கள்பத் தணையல்லாற் றுணவே
நிலை பரசியவன் திருவுள்ள மறிவோ மென்றே.

(௯)

வேறு.

சோதி வேதியர் னுண்செயு மவரொடுங் கூட
யேத நீங்கிட விடியுமுன் னுலயத் தெய்தி

* இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வேத் வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பதிக
மோது மெல்லையோ மோமென வோங்கிய தோர்சொல். (ச)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சுரு நிறைந்த
மனத்து மாதருங் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க னில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (டு)

கலக வெஞ்சமண் கையரைக் களைந்திடா தொழியி
னிலரு சைவசித் தாந்தமுன் னிறந்திடு மிறந்தா
லலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடு மழிந்தா
லுலக வேந்தனு மாரியு முலகமுங் கெடுமால். (சு)

ஐய மில்லென வறைந்திட வாங்கவர் வினைந்து
வைய மன்னனே வருநலந் தீங்கினுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழுகியும் பழுதிலை யென்றான். (எ)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னினி முன்னையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு.

மற்றவ ரிருப்பக் கேட்டெண் வரைப்பெருந் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ணு யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் காண வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் முரசு மெற்றி யடைந்தனர் வினாவிற் கூடி. (க)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முரைசெழு முளத்து னோதா துணர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல வரிதுகை கண்ட நந்தஞ்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வந் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (க௦)

வாரடா சிறுவ நீதான் மந்திர மேத றிந்தா
யோரினின் ஷேத நான்கி னேதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முண்டோ வென்றி கண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (க௧)

படுவழி நினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா லித்தாய்
விடுவிடு காசஞ் செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க வந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெல்லா ரில்லைகாண் புகலுங் காலே. (க௨)

மணிதிக முன்றன் மிக்க மந்திரர் தனையு மெங்க
 ளிணையிலா வீர மிக்க மந்திரர் தனையு மின்று
 துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் காணத்
 தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்போம்.

(௧௩)

வேகாவே ிடையா ரீங்கு வென்றவர் போது கெண்ணப்
 பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல
 வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தனி முரசு மார்ப்பப்
 போகாமுன் முருட்டுக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி.

(௧௪)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைந்துநின் றுதவி செய்யுங்
 குஞ்சரர் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி னாகா
 தெஞ்சழல் வடகீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
 மிஞ்சிட நெருப்பிட் டார்க்கர் விண்குடி வாங்க வாங்கு.

(௧௫)

மானமி லாதோர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
 ஞானமா முனிவர் தாமு நனுகிடக் கண்ட வீசு
 னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுந்
 தேனுவே யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு.

(௧௬)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசமார் தேவி யோடு
 மாதர வமைச்ச ரோடு மளவீச்சான் தவர்க னோடு
 தீதில்பல் லியங்க நங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
 வாதினைக் காண்பா னாசையுடையன யடைந்தான் வந்து.

(௧௭)

சுற்றநற் தவர்க ணெஞ்சந் துயருழத் தென்னு மென்ன
 வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி வினாந்தியர் திரங்கண் மற்றுங்
 சுற்றமந் திரங்க ளெல்லார் தனித்தனி கனத்த வேட்டி
 லெற்றருந் தலைவ ரெண்ணு யிரவரு மெழுதி யிட்டார்.

(௧௮)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
 கருதிநின் றொழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலைப்
 பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
 வரர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினார் மலர்க்க ரத்து.

(௧௯)

கழறுமா மறைவி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
 தழைவுறு பதிக மோங்கத் தளிரிள வளரென் றோதி
 யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
 பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி.

(௨௦)

தருக்கமார் சமணர் தோந்தெண் ணயிரர் தகுதி யாக
 வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னைத்து

கநச திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலை போலெ ரித்து கணத்துநீ நெழுந்த தாலோ. (2க)

யாவையும் வேவ வேவா திலங்கிய வேடெடுத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க ளெளி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (2உ)

தெளிவுறக் கண்டுந் தீயிற் நெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துரைப்பா ரங்கித் தம்பனை கொண்டு வென்றா
யொளியுறக காணுங் காலே மும்முறை யுண்டு வாது
களியுற வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்றார். (2ங)

பெருகிமுன் வினாவி னோடும் பெரும்புனல் வையை பாற்று
பரிவுற வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவர்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா காண்பேம். (2ச)

சிறுவநின் னேடெ திர்த்து சென்றதே லின்னு னக்கே
யறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மற்றும
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத தப்பே மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருள்ச் செய்வா. (2ஞ)

அடிமையி லாசை யில்லை யின்றூநீ ரவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதுஞ் சொக்கன் பரிவினல் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னுமமை முற்றுங் கழுதுதி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்றா ரிடைத்தனர் வினையான் மூடர். (2சு)

உளப்படு மமைச்ச னாரை யுயிர்க்கழு வினவா முன்ன
ரளப்பருந் தயாவு கூர்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
களத்தள வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் செத்திக்
ஞாத்துற விட்டு வைத்தே னருளிநா லெனக்கொ ணர்த்தார். (2எ)

ஆங்கது கண்டு சால வத்சய முற்று மற்றைப்
பாங்கநீ வினையான் மூடும் பாதகர்க கருஞ்ச ரத்தே
யோங்குநன் னலங்கள் கண்டு முணர்விலா மூர்க்கர் நீங்க
ளீங்கித் தகையந்த தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (2அ)

வேறு.

பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுகற்
றவங்க ணல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ்
சிவந்த தாணிழல சேர்த்திடுங் காத்திரத
அவந்து பூணி னுருத்திர சாதனம். (2க)

வேறு.

நீனைவினை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
நானவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறலிவா ராமற் காக்கும்
புணையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு.

(௩௦)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை குன்றா நயந்தரு நமச்சி வாய.

(௩௧)

நாணிலீர் மன்னன் முன்னா நல்லசொல் கின்றேன் கண்ட
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதுங்
காணொரு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
கோணுறு சமண ரெண்ணு யிரவருங் கொதித்தெ ழுந்தார்.

(௩௨)

முற்றிய சிற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் நும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்றார்.

(௩௩)

வேறு.

எண்ணே துஞ்சொன்மு குந்த னிறைஞ்சொளி
வண்ணே துங்கழல் வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
கண்ணே துந்தொளிக் காளத்தர் ஞான்றுமேற்
கொண்ணே தும்மெனக் காளங் கெரீடுத்தனர்.

(௩௪)

வேறு.

மெய்யுறக் கேட்டு னன்கிம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்பி னன்றே கழுதுதி யணைவோ மென்று
தூய்யவை யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையைமா நதியின் பாங்கர் நணுகினார் மன்னன் காண.

(௩௫)

மேவிய திறங்க ளோடு மவரவர் வீரம் பேசுத்
தீவினப் பயத்தி னாலே வரும்வினை தெனியா ராகிக்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயர் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் தீட்டி யிட்டார்.

(௩௬)

வேறு.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகக்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழ மாற்றிடை யிட்டன ரகிலமுந் தழைப்ப.

(௩௭)

கடக திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்.

கொடிய நெஞ்சடைக் கூற்றினை யனையவர் வரைவுற்
றடைவின் முந்துற விட்டவெண் ணாயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கிளரநீ ணகையுற விமைப்பிற்
கடுகி நீர்வழி யோழுமுன் புகுத்தன கடலுள். (௩௮)

மாறி லாமரை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய கழுக்க
ளேற வேறிய தெழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (௩௯)

வேறு.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்ப தம்பெற வெழுதிவ னாந்திடுமே
யெய்தரு தண்புன னடுவுகி ழிந்திட வுரனொடெ தீர்ந்திடவே
நயமலி யண்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர் நடமிடு தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ராகர வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (௪௦)

வேறு.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனார் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
விங்கெ னாகுமென் றிரங்கிய முனிவர்க ளமரர்
சிங்க நாதங்கள் செய்தலர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (௪௧)

வேறு.

நிறங்களவே றாய்வி யர்த்து நெஞ்சலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
குறைந்துகை தவமோ வில்லை கைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால னார்த மணிமலர்ப் பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணு யிரவரும் வணங்கி னாரால். (௪௨)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தி ரின்னு மறைகுவி மடிதல் வேண்டா
பூசுமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் றானை
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்றார். (௪௩)

முன்னையூழ் வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாற்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசி தொடுவமோ வென்று கொண்டு
நன்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (௪௪)

வேறு.

கையர் தங்கனைக் கணையுமின் கணையுமி னெனவே
தூய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவிய தொண்டர்
பொய்யெய் பாதகக் குழுவெலாந் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீளகழு வேற்றினர் மெலிதுயிர் பதைப்ப. (௪௫)

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புகுந்து
பகைகொண் முட்டுடைப் பட்டினி வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகற் தனிநிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முங் காட்டிட வேறினர், கழுக்கள்.

(௪௬)

வேறு.

பவமுறு கையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி டிங்கச்
சுவையவைவ் சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்சள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும்.

(௪௭)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கண் றெடுத்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளை கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிற் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி னாரால்.

(௪௮)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணு யிரஞ்சமண் டலைவர் தம்மை
யுளம்பரி வொடுக ழுக்கண் யோசனை யகல மேற்ற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தராத லத்தே.

(௪௯)

வேறு.

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க்
னேசமுற விருந்தகழு நினைமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே.

(௫௦)

வேறு.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே.

(௫௧)

வேறு.

நன்னெறி யேடு காண்பா னுசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுதிப்ப நாலு கவிப்பெரு மாண்ம கிழ்ந்து
முன்னுந் காட்டு கின்றேம் போகென முடுகிச் சென்றார்
கன்னல்குழ் புனலி யாற்றற் களாவழிக் குடபா னோக்கி.

(௫௨)

வேறு.

ஆர்ந்து செல்கதி கண்டுகண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்த்து செல்வழி மந்திரச் செத்தமி மேடு
கூழ்த்த தெண்டினாக் கடலென வருந்தித் துறைக்கட்
சேர்த்து மூழ்கிய தோசனை யொன்றரை சென்று.

(௫௩)

கந.அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதர முதிர்வா
லோங்கு நாயக னுணையா லுணர்வுடைத் தடினி
தாங்க ருந்திற லொடுவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க ழிந்துதான் படிந்தது பாரதி சயிப்ப.

(௫௪)

வேறு.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகா னுமல் வாழப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நினாயான் மேய்ப்போர் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கந்தா னுண்டுகா னென்றார் காட்டி.

(௫௫)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நனுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
தேனுற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த னாகிக்
கூனிவர் துயர்காப் பிட்டான் சேடனார் நீடு கோமான்.

(௫௬)

மிக்கபா லககே ளிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றுட்
புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே னாதலாற் றெரிந்த தில்லை
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்றான்.

(௫௭)

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ நிலங்க வுச்சி
வைத்தவொண் சிகைவி ளங்கப் பிணங்குறான் மார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே நும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுதிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே.

(௫௮)

சிறியனேன் பனுவல் கல்வி சிறந்ததின் றிருமைந் தர்க்கு
முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலை முடுகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் வந்தான் வருந்தியோர் கார ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டு மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்னார்.

(௫௯)

அவ்வுரை கேளா முன்ன ரருமறைக் கிழவ னக்கென்
செவ்விய மைந்தர் கட்டுத் தேடிவே றளிப்ப ரேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விவ்வுரை தீட்டு மேட்டை மீயென வீந்தா னன்றே.

(௬௦)

வேறு.

சிறப்பா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விதலர் லருளா லுயர்வா
னிறைவா கியிருந் தனைநீள் பகைவென்
றுறவா ழுதிநான் மறையோ தியநாள்.

(௬௧)

எனவாழ்த் தியொளிக் குமுனின் பழுறுந்
தனியா னைவியந் துயர்தா னையொடு

மனவா தரவால் வருமன் கரமீ
தனைவோ ரும்வியப் பவளித் திடவே.

(௬௨)

வேறு.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா நெங்ங் னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விர்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் பல்கா லெத்தினான் கூத்து மாடி.

(௬௩)

இகலமண் பரிசு னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகரளீள் கோயில் கண்டு சிவனைநா டொறும்வ முத்தித்
தருநதித் தென்பா னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம்.

(௬௪)

வேறு.

விராவோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கரைசேர் தலினு லுறைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுந்
திருவே டகமென் றுகிறந் ததுவே.

(௬௫)

வேறு.

உன்னி மாலு முவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்கும வாழ்த்தகர்
துன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னை யாளுடை யானுறை யேடகம்.

(௬௬)

வேறு.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திரந்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் நெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண.

(௬௭)

வேறு.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியர்
தழகா யதனு ரணநா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுயிறைஞ் சினரால்.

(௬௮)

புகழ்நீ டியபூ றியன்மண் டலமும்
மிகநா ளுமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தரும்ந் தருமீ சீனையும்
மகிழ்வா லணிகீ றுமறந் திலதே.

(௬௯)

கச௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நயமெய் தியதென் னவனா டடைவே
வியனீ றுபரப் பியலித் தகனா
ரியலோ டியர்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்நா விரிநா நெமே விண்ரால்.

(௭௦)

வேறு.

தூண்டரும் பாக்கி யின்றோர் துரும்புதூ ணக்கி யேழன்
முண்டிலோர் புதல்வ னாலெண் ணயிரஞ் சமணர் தம்மைக்
காண்டரு கழுவி லேற்றல் கண்ணீ றணியா தந்தோ
மாண்டரு கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே.

(௭௧)

கொல்குர நீக்கி மன்னன் கூனிமிர்த் தழலி னீரின்
வெல்லவே டெழுதி யீட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்
சொல்லிநீள் கழுவில் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லை யெய்துதற் கைய மின்றே.

(௭௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௭௬.

ந.கூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

—ॐॐॐॐ—

பூமகட்டு மணிமுடியா மதுரை யத்தன் புரத்தின்கண் முன்னொருகான்
மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ னாகும் வென்றித் தேசுடைய
வுயர்கொந்தக் குலத்துட் டோன்றித், தூய்மைதரு சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு
சுந்தரசா மத்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமுறுபே ராண்மையினோர் தோலா
வீரன் கசித்தன்பர்க் கன்புசெய்து போது நாளில்.

(௧)

ஆங்குலக மனுநெறிகோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு மரசன்
றன்மேற், நேங்குபுகழ் வன்னியர்க டலைவ னாய சேதிபர்கோ னென்பானோர்
கிராதர் கோமா, நோங்குபெரும் பலப்படையி னோடுங் கூடி யொருப்புவா
னெண்ணியவா னொற்றர் கேட்டுத், தாங்கரிய வினாவொழும் போந்து வாய்
ந்த டருமநெறிக் கவுரியனைச் சார்ந்து சொன்னார்.

(௨)

முன்னமது கேட்டலுமே வினாவிற் கூடி முரண்பெல் படையாள்வே
மெனக்க ணித்துக், கொன்னுனைவேற் சுந்தரசா மத் தென்னுங் கொடுத்தி
றற்சே னாபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செந்நெறியோர் வடதிசையாள்
கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பானோர் பெரியோ னம்மேன், மின்
னுபடை பொடும்பொருவான் வருகின் னானும் விளம்புங்கா ரியமொன்று
விளங்கக் கேண்மோ.

(௩)

பல்புடையைப் பல்படையாற் றள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ் வீ ராபடை
யோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சரக்கறையிற் புக்கு வேண்டு மொன்

கனக மெடுத்திட்டுப் படையா னென்று. புல்லியரு ளொடுந்திருக்கைச் சிற பபு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப வினாவு கண்டு, சொல்லிலிவன் றனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான் சால. (ச)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவிற் பெரும்ப டைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைக்கக் கொண்டு நல்ல போர் வீரர் தமைத்தேடி வாரு மென்று, பரிவினெடுந் தன்னடைந்தோர்ப் போக்கி நோக்கிப் பரிப்பவரார் கொடுபோந்து தனதில் லத்து, வினாவினெடும் புருந் தான்செங் கனகங் கண்டான் விதிர்விதிர்ந்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெ ண்ணி. (டு)

வேறு.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேடுவான் விருமபிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் வேந்தன் செழுமபொரு டன்னெ டிஞ் சென்று, பஞ்சின்மெல் லடியா னங்கபற் கண்ணி பங்குனை யங்கையாற் றொழுது, மிஞ்சுமிப் பொருளுன் னடியவர்க் கிடுவான் விருப்புறு முளக்கருத் தெனக்கே. (சு)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குன் றம்பமே யல்லாற் பிறிதில யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவனாக் கம்பமா ருடலு மமபுசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சிச் [த்தே. சம்புவே பென்ன வமுதுசெய் வித்தான் றனங்களுவென் டிபவெடுத் தளி நட்பொடு மெல்ல மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங் குட்பய மின்றி மாதொடுங் ஈடி யுவகைகூர் தரனடி யவர்தங் கட்பய மெய்தி யாவரா யி றுமுட் கருத்தறிந் தமுதுசெய் வித்துத் தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டம்முளத் தனமெலா மழித்தான். (அ)

அரசனுந் திங்க ளாறுசே றலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப் பரிசுர மெவன வாண்டனை யென்னப் பழுதுரை யாதவ னுரைப்பான் றிருவரு ளாதனாற் சொக்கநா யகனைச் சிந்தைசெய் துள்ளதை யன்றிப் பொருபடை மன்னா வொருபடை யாண்ட திலையிது பொய்யல வின்றே. (இ)

வந்தனை யடியென் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெளிய சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத்துணர் துரைப்ப வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீதென் றகிசயித் துன்னினை வின்க ணெந்தைநா யகனும் வருவனேற் காண்பே லின்றுபோய் நாளைவா வென்றான்.

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே ணனைக் காலையி னின்படை மெய்க்காட் டிருப்படக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுததமன் புத்தியுட் சால [ணிப் வருத்தமுற் றென்னு மெனத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குணசெய்வ னெண் பொருத்தவா லயத்துச் சேர்ந்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணிநீ ராடி.

கசஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நீறணிந் தருஞ்சேர் கடவுளை யடைந்து நியதியெண் ணுன்கறஞ் செய்
வாள், கூறனே யடியே னென்செய்கே னுனாயாய் கொற்றவன் நனமெலா
மெடுத்தன், வீறுடை யடியார் தங்கன்பா னிறைத்தே னுனைமெய்க் காட்டெ
னப் போந்தே, னுறுபூ மவுலி மாறலூர் திருமு னுன்படை காட்டுமா நென்
கொல். (கஉ)

வேறு.

பன்னிய பொருளு மலலை படையுமோ வான்ட தில்லை
தென்னன்மு னீயுண் டென்று செப்பினே னெப்பி லானே
மன்னவர் தண்ட மாரே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே
லின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலை யெனப்ப னிந்தான். (கரு)

வேறு.

நெறியிலை சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கினீள் விசம்பி
லறிவுற வுணப்பா னுறுபடைத் தலைவ வசைவிலா மனத்தொடு சென்னி
குறைவற வேண்டும் படையொடு நாளைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேந்
திறமுறு படையின் தகுதிகண் டெவந்து சேலையுந் தருவனா னமக்கே. (கச)

என்னுமத் திருவாக் கதிரய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்துகூட் தாடி
யுன்னருங் களிப்பிற் போர்த்துதன் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குணப்பத்
தன்னுடை யச்சர் துண்ணெனத் தள்ளித் தலைவகே ணிலைமையை விடாது
நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நாளை யுதவுவ னேசுவெம் பெருமான். (கரு)

வெறிகமழ் குழலா ஞயந்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முணாப்பக்
கறைகெழு நெடுவேல் வீரனா 'மற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து
திறமுறு படைக்காம் பங்கலன் பூண்டு சிறிதுசே வகரொடுங் கூடப்
பிறையணி சடையான் றையுளத் திருத்தி நடந்தனன் பெரியவாள் வாங்கி.)

தன்னுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலைப்படுங் காலிறை யருளாற்
பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்துநின் றூர்ப்பச்
சின்னமுஞ் சங்குந் தாராயுங் கொம்புஞ் செம்பொனின் காளமுங் குழலுந்
துன்னுவங் கியமுந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுறக் கறங்க. ()

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பவின் றன்னுமை தடாரி
பேரிகை கரடி மூத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை துடிகடி முரசம்
பார்புக பிடக்கை யுடுக்கைநன் னியாளம் படகம்வண் டியிலைதெண் டெமை
வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கனும் வானுற முழங்க. (கஅ)

வல்லொடு கணைவாள் கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ
ஞெல்கதை பாரா வணவண யெறிகோல் சுரிகைபத் திரங்கொடுங் கணிச்சி
பல்வித முயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம்பெஞ் குவளீன் கழைக்கோல்
கொல்லெழுத் தண்டி முதலிய வனவில் கோடிபல் படைக்கலம் பிறங்க. (கஊ)

பொருந்துபூங் கொடிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமனா யிரட்ட்த்
திருந்துபல் கவிகை கிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோனாகன் வீச
நெருங்கடை யாளர் துளங்கமட் பாம்பு நெளியதுள் னேரிவான் முட்டப்
பெருங்கட லென்னப் பட்டர்தொலி மிதீகு நடந்தது பெரும்படைச் சாத்து.)

வேறு.

இப்பெருங் கொற்றத் தானே யிரும்படைத் தலைவன் முன்னு
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னோடுஞ் செல்லவான் வல்ல வீர
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்றான். (2க)

ஒடுவன் மீள்வ னிற்ப னுண்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடுவ னனவிவன் றூண்டி யாகர வென்ற லிப்ப
னோடவி ழலங்கற் றென்னு விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் நேற வாங்கு. (2உ)

ஒதரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட்டந்
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திரத் தலைவர் சூழத்
தீதறு பொலிவிற் போந்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற விருந்தான் சால வியத்தலங் காரத் தோங்கி. (2ங்)

விசையவெம் படையைத் தோன்ற வீரரீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரிக ரத்தைச் செல்லநில் வரநில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து னாத் தவகைவகை தொறுநி றுத்தி
நசையுறக் காட்டு வானர் நானில மன்னன் கரீண. (2ச)

வேறு.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் சூச்சரர் பப்பரர்நின்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (2ஞ)

துன்னிய வெய்ய துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செந்நெறி யாரியர் கோசலர் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்.
றிந்நினா யிந்நினா யந்நினா யந்நினா யுந்நினா யுந்நினாயே. (2சு)

வேறு.

இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
மன்னனில் வீர னைப்போற் கண்டிலே மெனம கிழ்ந்து
கொன்னு வழைத்து நாமங் கொந்தகப் பெருமா னென்றே
நன்னெறிப் பட்டங் கட்டி நல்கினான் பரிவட் டங்கள். (2ஏ)

கச்ச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

இனையவ னழகு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை கீழன்
மறையநின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவு கின்ற
வுறுபடைத் தலைவன் யார்கொல் வீரநீ யுரைத்தி யென்ன. (2.2)

இனிமைகூர் செழியந் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடுங் கேட்டிநீ யுரைக்கு மாற்ற
நினையினிங் கடிய னேற்கா நிற்பெரும் பொருட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் பரிகரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (2.3)

நன்றெழில் வீர நீசென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றிய ரளித்த கோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுன்றனை விரும்பா நின்ற னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நணுகிச் சொல்வான், (2.4)

மன்னகை புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டு
முன்னிகழ் வடுவுந் சொல்லின் முடியில்விற் றழும்பொன் றுண்டங்
கென்னெழு னெழுது நல்ல சேவக னுணக்கெ னைப்போ
லுன்னரு முலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (2.5)

என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் குன்னா நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க ளொருவழிக் கொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் சொக்கே யென்ன
நின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (2.6)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதிழைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண். (2.7)

வேறு.

அற்புறநி னைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும டக்கு பவனீள்
கற்பனைக் டப்பவன டக்குபுரி டித்துறுக திப்படவு கைப்ப வடபால் [தார்
வெற்பின்முது கிறிற்சைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி தித்ததொழி யப்பி லம
சற்பமும்வெ ருக்கொளந டித்ததும் ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. ()

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யதிக யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரீப்படிப் புவிமீ தில்லை
யரிதரி தெனவி யப்ப வைத்துதா ரையினுந் துண்டி
லலாவிங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புக்கு. (2.8)

அவ்வயின் வருந்தித் தேடு மரசன்முன் வினாவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச ரேறே

தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் நன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கங் கொன்ற தென்றனை வேட்டைக் காட்டில்.

(௩௬)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்கொலென் றருளை வாழ்த்திச்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து நிகைத்ததி சயீத்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ரானோ ராதரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்கோ னருளை யேத்தி.

(௩௭)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் டுவதோ வில்லை
தந்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா நின்று
சுந்தர னமக்குண் டாக வேண்டுமோ துணையிங் கென்றான்.

(௩௮)

நிறுத்துதல் கரும மென்று நிரம்பிய படையை வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வாங்கது சிலைத்தெ முந்தே
யிறைப்பொழு தின்க ணங்கண் மறைத்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருத் தவத்தி னானு மூழ்கினு னான் தத்துள்.

(௩௯)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேனை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொக்க னருளினை வியத்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே ரன்பன் முன்னிற் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
மெய்யொடு மடைந்தான் றுளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு.

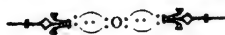
(ச0)

அரசனா லயத்துச் சென்றாங் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை யல்லாற் றெய்வங்
கருகின்வே றுண்டோ வென்று களித்தடி துதித்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கக் கோவைகள் பிறவு நல்கி.

(ச௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கக்கள.

சு0.—உலவாக்கிழி கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை கீடிய மதுனாயின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனை யிறைஞ்சிமுச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில்.

(க)

தெரிய முத்தழ னன்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா திகழ்ந்துயர் பரணையே வழுத்த
வுரிய வேள்விக ளொழுக்கநல் குரவின லொழிந்து
சுருதி யந்தணர் தாழ்ந்துபுன் றொழிலிடை யிழிந்தார்.

(௨)

ஈ

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதற் பல்வ ளங்க
ளானவை வினைவு போன போயின வறமுன் னாக்கும். (௩)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுரைமண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை போனார் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்றா மாதனங் கோத னங்க
ளேர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் குறைந்த மன்றோ. (௪)

ஐங்கிய மன்னன் சால வுலைத்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கவீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளிணைந்தடி பணிந்து சொல்வான். (௫)

ஆய்யனே செய்ய கோவே யடியனே னின்னை யென்றும்
பொய்யற வணங்கி வாழ்த்தப் புவிதுய ருறுவ தென்னை
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போந்து
துய்யபே ரமளி யின்கட் டியரொடுந் துயிலுங் காலை. (௬)

உத்தம னெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னென்பா லன்பு
வைத்தவ னாத லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு. (௭)

வேறு.

மேவரு நான்மறை நமக்கு மெய்யதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யாநலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமையி கழந்தனை. (௮)

ஆதலா னல்குர வெய்தி யாங்கவர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றந்தனர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூடர்வான் பொழிமறை குன்றிற் றிம்பரே. (௯)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (௧௦)

பாமறை யந்தணர் தம்மைப் பார்த்திப்
நாமவ ராகவே நாளுங் கண்டிடு
நாமவ ராகவே நாளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகன் போவ தில்லையே.

(கக)

நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
துன்பமெய் தாதவர் துன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம்.

(கஉ)

வேறு.

இன்புற வழைத்த வாக்கா மினிமைசெய் வினாவிற் சால
நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ முண்டார்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலை நீக்க வற்றோர்
பொன்பொதி கிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூட.

(கங)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிலி லியாரும் வாழ வாழுதி புவிமீ துழி.

(கச)

வேறு.

அஞ்ச லஞ்சலென் நன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டுப நல்கிடு நீலியைப்
பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பான்மிசை
வஞ்ச மாசற வைத்து மறைந்தனன்.

(கஇ)

வேறு.

தனமுறப்பொற் கிழிகண்டு துயிலுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையாணை யல்லதுவே றிருநிலத்து
நினையினொரு தேவுண்டோ நேசமுளா ரெனவியத்து
கனவுநிலை யுனாசெய்யக் கேட்டபெருங் களியமைச்சர்.

(கஈ)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதுன் கருத்துட் டங்கு
நினைவதற் கரிய வீச னல்கலா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுதி தணிவ தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கைய மின்றே.

(கஐ)

ஒப்பிலா னுரைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டத்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுந் தலத்தி ருத்தி வேண்டுவ நல்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ வென்று செய்தன னரசர் கோமான்.

(கஅ)

கசஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லையா குதிக ளோங்கிச் சுருதியும் வழங்கி யெங்குஞ்
செல்லனல் குரவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்வித விளையும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு.

(கக)

வேறு.

கோழபொன னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக நீவிகண் டதிச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர்.

(உ௦)

வேறு.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்மெண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றனையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்திகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியத்தார் சால்.

(உ௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கக௩அ.

சுக.—யாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் முன்னொரு காலநீ
ளளவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னோடுவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ டுக்கம் வாய்மைசி றக்குமோர்
வளமை சேர்தன பால னென்னொரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன்.

(௧)

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் தீதி லொண்குல மோங்குவா
னல்லி னைத்தனி வால ளித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லே யிற்றனு டன்பி ற்த்தவண் மைந்த னைத்தனு வப்பொடு
மெல்லே யற்றசி றப்பொ டும்மக வாவெ டித்துவ ளர்த்தனன்.

(௨)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளர்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைத்த தனத்தொ டும்புதல் வற்பெ றப்பெரு காயையா
லுளத்து நல்லனாபேர நங்களு வந்து செய்தயர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்பரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினன்.

(௩)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திற் றுயத் தார்க
டாங்கிளர் திற்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டகங்குநீ டைய யார்கொல் போவென விகழ்ந்து கூறி
நீயங்குமா தினையு மைந்தன் றன்னையு மொதுக்கி னூரால்.

(௪)

ஆடைசோ நளவு மீயா தகற்றிட வகன்ற ஞள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா னிகங்கள் செய்து
நாடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் ஈடுக்க மின்றி. (௩)

மங்கல நாணி ழந்த மடந்தையோர் மதிநி னைந்து
செங்கனீர் வார வாரச் சிறுவனோ டிவ்வி டிக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வாரக
ளின்கொரு கேளி ரில்லை யென்றிறை கோயில் புக்கார். (௪)

மைத்திக ழளசஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போகட்
டத்தனேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (௫)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனை மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளளவு நல்கித்
துய்யவென் னுடன்பி றந்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ற ரன்றே. (௬)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றுரை பொறுக்க கில்லென்
மற்றொரு கேளி ரில்லை மன்னவ னோண யில்லை
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் குற்ற செல்வன் சந்திநி யரற்றி வீழ்தான். (௭)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னனுகி மாதே
யுற்றநின் புதல்வ னோடு மெழுத்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படே றுவர்ப்பி டித்துச்
சற்றுமோ ரடியி டாமற் றடுத்துவா தரும் மன்றுள். (௮)

மன்றிடை முன்னோன் றந்த மாகுறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக னாகி யுற்றவர் முற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால். (௯)

இன்னநீர் துள்ளத் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுளே யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுரையா ளாகி யெழுந்துபே ரருனை வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தான் பழுதிலா வணிக மாதா. (௧௦)

தெரிவுநச் சென்று மன்றிற் போதுமி னென்னச் சீறி
வினாவோடு தடுப்பக் கண்டு மேவலர் சால வைது

கரு0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தருமவா சனத்தி லேறச் சங்கரன் றரித்தா னில்லை. (கரு)

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டுவெண் னீறு சாத்தி
யறுவையுந் தனழயச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ'றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் றகுஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (கசு)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையனைத் தழுவித் கொண்டே
யென்பெருந் துணைநீ போக யானுமென் மகவு முற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினுள் கண்ணீர் சோர. (கசு)

கருணையன் றானு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனை யென்ற னுடன்பிறந் தவனை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் சொல்வ தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமிநின் றழுதான் யாருங் கலுழமெய் பூண்டு கொண்டி. (கசு)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ எனகரி தன்னுட் பழுதுரை பகர்வா ரில்லை
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினுன் போற்றி யாங்கு. (கசு)

வணிகரு நியரே வாரீர் வாணிக நன்றோ சொல்லீர்
பணிநெடு விலைமா ணிக்கம் விற்பதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் மருகனோர் குமர னுண்டே
வணியநீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவித் கொண்டான். (கசு)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காளுண்டோ காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனார் பணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த முத்து விற்பதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்றான் நேற. (கசு)

ஆங்கவை யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் தணுந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாய்த் தானா நிறுத்தினின் றனிவ முக்கை
யோங்கிய தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்த்து. (சு0)

மனைகுடி யடிமை காணி மாடுமா ணிக்க முத்துக்
கனகவொண் கிழிநா றுச காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுறு பணைய நாம மடையாள மெவையுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுந் தெளியச் சொல்லி. (சு0)

சக.—மாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவினையாடல். கருகி

என்னுடன் பிறந்தான் மைந்த னீங்கிவன் றினையெடுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (2உ)

மன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதல னவின்ற வாறு
நன்றென வியந்து கண்டு ஞாநிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குளையா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும மாறன்
றன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமுண் டாமென் றஞ்சி. (2ங)

மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டர்க ணீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைநெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றோ ராயின். (2ச)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
முருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கின யுளங்க டோறு
மருவவர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டுரியநின் மருகனோடும் போதின் னுழைக்க னென்றார். (2ஞ)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லிலலை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனோடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கிளைஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனகமா ளிகையுட் புக்கான். (2க)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவருங் காண
வோங்கிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனா மெனவு னைத்துத்
தாங்கரு முறுவ லோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (2ங)

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா ரிரங்கி நத்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுவவர் கெளியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் கைந்தலை வினாந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிசயித் தார்கள் சான்றோர். (2அ)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன்றி
யென்மறை யுனாக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினு ரருளை வாழ்த்தி. (2க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கககௌ.

ககூஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சுஉ.—அட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவிளையாடல்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க டிதிசெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின் று ஞாயகன் முன்னோர் நாளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பா லன்பொடு நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியொடு சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுனாயொடு முறைத்தல் வேண்டு முணர்வுற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் நிருந்த வாங்கு. (ங)

வேறு.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புங் காலையிற்
விரும்பிய மடந்தையர் வினைவ சத்தினுந்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராமு கஞ்செய்தார். (ச)

அப்பொழு திறைவெருண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படு ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வதொன் றுண்டு கேண்மினோ. (ஊ)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னாட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை போந்து விண்மிசை
முட்டிமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (ஈ)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்கடில் விசும்பிடைச் சுழன்றெ ழுந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (எ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனோ மங்கை பங்கனோ
யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றிய சாபமு மொழித்தி யென்றனர். (அ)

சஉ.—ஆட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவினையாடல். கருந்

ஒதிய பகுதிகேட் டெவகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிசே ரருளுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுனாயி லிருப்ப மேம்பட. (௧௧)

வேறு.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட்ட டெங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரினைப்பொடு மினிமை கூர்ந்து. (௧௨)

ஆங்கிறை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்கில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்த்து
கீங்கரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (௧௩)

வேறு.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னொரு நாணினைத் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர். (௧௪)

மைப்படு கண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் னுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படு சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர். (௧௫)

மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வம் யாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து னைத்தனன். (௧௬)

வேறு.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
நணுகி சத்துவம் வசித்துவ நன்குள
விணைசேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக டெங்கக் கூறினான். (௧௭)

வேறு.

தெரிவைய ரருளிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றாங்
குருவொடு மிடைபூ றின்றி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் ஓயிர்த்தெ முந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (௧௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௮௩.

கருசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

௪௩.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிறந்து
தருமம் வீரியத் தைரிய முளனாய்த் தனதுயர் மரபினுக் கொத்த
திருவை வேட்டிடா தகிலமுந் தழைப்பத் தீதறு செய்யகோ லோச்சிப் [யன்.
பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர் செழி

அன்னவ னுடனோர் தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்யான் பய
ந்த, கன்னியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்ணியொண் கா
ரியத் தோரை, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ப்புடை
வழுதிகண் டெவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்
செல விடுத்தான். (௨)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாளி லெதிரிலா வுயர்வழுதிக் கிளை
னாய, சினமலியு மொருவயவன் படையி னோடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்
வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன்
னுடனெதிர்க்க மாட்டா னாகி, யனநடைசேர் மடமகளைக் கொடுத்தான்
மிக்க வறிவுடைய னாயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே. (௩)

மன்னுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகளு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லற்
கொண்ணத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னாய் மிக்க தானையுடை வடபுடவி
யரசன் றன்மேற், றுன்னியவெங் கயமுதனற் படையி னோடுந் தோலாது
சென்றுவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னரள வில்லாத சேனை கூட்டி யிருந்
தனன்வெட் திறங்கன்பல பிறங்கப் பேசி. (௪)

தருமநெறி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியாமதுரை
கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கிளை
யாதோ னடலபய னோடுங் கூடிக், கரிபுரவி நெருங்குபெரும் படையி னோ
டுங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை மண்ட லத்து, வினாமருவும் வஞ்சிமிலைத் தணு
கக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர மாறன். (௫)

செம்பியன்நன் னோடும்பெரிய சேனை யோடுந் திறம்பேசித் தான்வீர
னாய் ருக்கு, மெய்பிவரு கின்றனயா மெதிர்க்க மாட்டே மென்செய்கே மெ
வ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற்
சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினெடும்
புளகத் தோடுங் காரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (௬)

வேறு.

மற்றவன் கண்டஞ் சாது நன்னெறி மன்னு வொல்லை
யுற்றநின்படையி னோடு மோசனை யெதிர்தென் றேறி

வெற்றியி னணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் நேற வங்கட் கிளர்ந்ததோர் குளிர்த வாக்கு. (௭)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யிணிமையிற் போந்து நொச்சித்
தொடைமலை யாது பண்டைச் சூழ்த்ததன் றானே யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி குடி நின்றன னஞ்சா னாகித்
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்த்து. (௮)

மாற்றலர் வெய்ய தானை மற்றது காண முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேருங்
கூற்றன வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி னோடும் பரந்ததாங் கவனி பேங்க. (௯)

சென்றவன் கண்டு தேறித் திறத்தெகிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய
துன்றிய தானை யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ள்த்து
வென்றிகொண் ஞாட்புச் செய்யத் தொடங்கினான் மிலைந்து தும்பை. (௧௦)

அங்கது காண முன்ன ரடற்பெருந் தானை மிக்க
வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் மாம னோடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கெனோ டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (௧௧)

அணிபொலி தேருந் தேரு மலைத்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தத்தி யோடங்
கிணையிலாத் தத்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (௧௨)

இந்நெறி யாகுங் காலை யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் துதக மின்றிச்
செந்நிற வினன்றி யென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்றா
தொன்னலர் படையி னாத்து வீழ்த்ததவ் வுறுக ள்த்து. (௧௩)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினால் வாடி
யாவியோர் தண்ணீர் வேட்டங் காவியோர்ந் தருங்க ள்த்துப்
போர்வினை மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (௧௪)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக் கடிதுதற் சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடுவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கரந்து மற்றோர் சேவக னுருப்பு னின்று
தருமநேர் விளங்க வைத்தான் றண்ணினீர்ப் பந்த ரோங்க. (௧௫)

கடுக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடப்புராணம்.

தாதவீழ் கடுகீ ரேலஞ் சந்தன முசீரங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண் பகமதி மதுரங் கேழல்
பாதிரி முதற்கற் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதள வமுதை நல்கத் தெளிந்தது குடித்த சேனை.

(௧௬)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
ருளிர்ந்தநீ ரிவ்வி டத்தார் நல்குந ரெனக்கொண் டாழிக்
கிளர்ந்தமர் செய்யக் கண்ட கேளலர் தானே பின்னும்
விளிந்தொரு சரம முன்னின் மலைந்தது மலைந்து தும்பை.

(௨௭)

வெத்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
சிந்துரப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெந் துரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி ழலங்கல் வையங் குலைந்தன நலங்கு லைந்தே.

(௩௮)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பவளக்காற் பந்தர் நீழ்
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்மு.

(௪௧)

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனார் போன ரொழிந்தவர் முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான்.

(௨0)

இருவரு முகமு கம்பார்த் தினைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னோடுஞ்
சுரரடி பரவுஞ் சொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர.

(௨௧)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரந்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரிந்தளித் தானொ ளிப்பப் பந்தருங் கண்டா ரில்லை.

(௨௨)

எந்தைவல் லனயார் வல்லா ரெனமனத் ததிச யித்து
வெத்திறத் தவர்க டம்மை வெற்றிமா முரசத் தோடுந்
தந்திரத் தலைவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சுந்தரன் றிருமுன் சென்று காட்டினுன் றொழுது வாழ்த்தி.

(௨௩)

வேறு.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட

அமைய றீர்த்தனை வாழ்வித்த வள்ளலே

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கருள

யைய நேயின் நிவரையடியனேன்
செய்யு மாறுரை செய்யெனச் செப்பினான். (௨௪)

சீல மன்ன சிறந்தநின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டுப செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் றோற்றிட. (௨௫)

வேறு.

மெய்ப்பட வயர்திரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
கிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (௨௬)

முன்னுற நின்றதி சயித்து முத்தினி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டிவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (௨௭)

வேறு.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபூண் டதனா லந்தப்
பெருவலிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டுப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னுளோ னார்தினிற் றனது தேத்தது. (௨௮)

கயவனாந் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
யயமிலாத் தொழிலக் டம்பி னிறுத்தினா னானென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவர் தெதிர்ம லைந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் செற்ற மாறன். (௨௯)

பகையறக் கூடங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றினைபு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னையுங் கண்டாங்
கமகிழ்ந் தேத்தி னூர்க ளவனியோ ரதிச யித்தே. (௩௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௧௩.

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த
திருவிளையாடல்.

விண்ணகத் தலைவ னாய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ னாய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணறச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள திமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியொ னுது காரண மதனுக் கென்ன. (௧)

கருஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு முந்திய வுலகத் தெல்லா
நினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
வினையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (2)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய முன்னோர் கால மொளிவளர் சேர னாடு
நீங்கரும் வளமை குன்றா நிகரிலா வளவ னாடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டியன் பெரிய நாமும். (ந.)

ஈனமில் வளங்க ணவ்கு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமுந் தவமுந் குன்றி நென்முதற் றுனி யங்க
ளானவை வினைவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
மானிட ரற்ற முற்று வாடினார் வருத்தங் கூர்ந்து. (ச)

இந்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிங்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (ரு)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் கிள்ளி பாங்குதா ழாச னத்து
முந்துற விருப்பக் கண்ட மொய்ம்புடை சிம்ப மாறன்
சுந்தரன் றனைநி னைந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (சு)

ஆரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மு வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாங்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டாமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுணாசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர் சேரன் சோழன். (ஏ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னாட னேயென் றினையன புகழ்ந்து சொன்னார். (அ)

மற்றவர் புகழ் முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தான்
மற்றெழு மழைக்கு லத்தை யழைத்திவ ரொளிகேர் நாடு
முற்றநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியின் னருள்சு ரந்து
பொற்பமர் புனைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (ஊ)

வென்றிகொள் செழியன் குன்றா மேதகு விழுப்ப மிக்க
தன்நிலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை

சசு.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கருசு

யின்றுநா மொருவன் பாற்றூழ்ந் திரக்குமா நெங்ங் னென்று
சென்றவ னுனாயா னுகி யிருந்தனன் றிறமை பூண்டு. (க0)

ஆங்கது கண்டு வாறோ ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கநு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூணு ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டு. (கக)

அலைவிலா நெஞ்சு மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலைவிலா விமையோ ராலுஞ் சுமக்கொணுக் கனமு டைத்தாய்
விலையல தாயெ வர்க்கும் வேதனை செய்ய வற்ற
யிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ரார மீந்தான். (க2)

சுகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காணு முன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலை யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்கனை யகத்துள் வைத்தே. (கங)

சேனுளார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூணெணை மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டு
மாணுற வாழ்த்தி னார்கள் வாடிய முனிவர் வாறோர்
நாணிய தேவர் கோனு நனிநயந் ததிசு யித்தான். (கச)

நேர்வலி கண்டு கொண்டு நெஞ்சுறு வினைம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லூரின்றும் முலையாள் பெற்ற வுக்கிர குலத்து தீத்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (கரு)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிக்க சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னோங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னுவ முங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (கசு)

வேறு.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வுறவாற் பெருமையா
லுன்னை யொப்பா நிலையென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (கௌ)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த முன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து நல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்து போக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (கஅ)

கசு0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு புகழவம் மீனவ
னுற்ற காலத் துதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தர னென்றனன்.

(கசு)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்ந்தனர் சாருமுன்
சேர னாட்டினுஞ் செம்பிய னாட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால்.

(உ0)

வேறு.

புன்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் றானி யங்க ளெங்குநு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித ரெல்லாம் வரவர மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தரை நனிவி யந்தார்.

(உக)

துங்கமா றனுஞ்சேய் தூர்க்கை தும்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராதி சனகாதி கணைசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் றேத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க நீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான்.

(உஉ)

தருமலி பரங்குன் றத்துச் சரவணப் பொய்கைப் பாரத்
தரசறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புநின் மீன மன்றிக்
கறையுறிற் பறவை யாகுங் கரையினன் னீரி னோர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே.

(உ௩)

ஒன்றுநீர் மிசையி முப்ப வான்மிசை யொன்றி முப்பக்
குன்றியாங் குழலுங் காலைக் குறுகிய கீர னோர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்ற னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக றுத்தே.

(உச)

அங்கது கொடுபோய்க் குன்றோர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயராத் றுது சரவண பவவென் றன்பிற்
றுங்கமற் திரத்தை றூல்கள் சொன்னநீ நியற்றியா னித்தோர்
கங்குலுடி புகலு மோதக் கண்டருள் சுரந்தா னன்றே.

(உ௪)

தலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கணவிற் சொல்வா னற்றமிழ் முருக னம்பேர்
பலமிகு தமிழி னாலோர் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
யுலகமென் றெடுத்துப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே.

(உ௫)

இவ்வுடையாளமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

சச.—இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். ௧௬௧

வேறு.

*உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்டல முவப்ப
வியனுற வுரைப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகற் திறக்கவேல் விட்டு
நயனொடு மெடுத்து வினைகடர்த் தருநீ நன்குனை காட்டிநீ, ராட்டி
யயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றனையென் றுலயத் தடைந்தனன் காண்.

வேறு.

*இனிதொர்கவி சூன்றமெறித் தாயெ னப்பி
னென்றுமினை யாயமுந் தாயென் னுங்கான்
மனமகிழ்ந்தி தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுரையிற்போ கென்னப் போத்து
கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங்
கனிகூர்தார் தமிழ்முருக னருளை வாழ்த்திப்
பலுவறிரு முருகாற்றுப் படையென் றோங்கற்
றெனநயத்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றார். (௨௮)

வேறு.

பாண்டியன் கத்தப் போற்றிப் பரமெனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ரால யத்திங்
காண்டநா யகனே ரின்ற னருளினு லடைந்தே னென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்றான். (௨௯)

வேறு.

சீத மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
னோது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னித
னீதி மண்ட லத்தி னும்ப ர்த்து போவர் நித்தலும். (௩௦)

முண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ முந்த வந்து ானியங்
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு டம்ப நீதி செய்யமுன்
கண்டு கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
பண்டை வெந்தி ரத்தி னாலி ருந்த னன்ப கர்த்திலன். (௩௧)

வேறு.

பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ஞானர வொண்ணு
மறையுரை பகர்த்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
ற்றமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (௩௨)

வேறு.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாற்
சந்து மேவிய வரையினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சித்தை யின்புறத் திண்டிறல் விலங்குகா ணும
லுத்து வீரர்க டம்மொடு மெங்கணு மூலாவி. (௩௩)

தக்க வேங்கைக டழைசெவிக் கயங்கள்கிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலைக
டொக்க மானினம் பன்றிக டெவன்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கள்சேர் மலயமாக் கிரியினை யடைந்தான். (௩௪)

வேறு.

வன்பெரு ஞானி விட்டும் வார்வலை விட்டும் விட்ட
தன்கொடுங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பதைத்தெழுந்த
முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலைந்தான் குன்ற மெங்கணுஞ் சூழ்ந்த திர்த்து. (௩௫)

இத்தக வாற்சி றக்கு மெல்லையி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்ததான் வரைப்பு றத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்ன மின்னும்
வித்தக நான்கு மேக வேந்தரை விளங்கக் கண்டான். (௩௬)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னருளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
வொல்லையி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து. (௩௭)

பிடித்தலு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் றென்னப் பேசிக்
சடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வினைஞ ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டு நல்லு ரிருஞ்சிறை யென்ப ரின்றும். (௩௮)

கண்டவர் வினாவிற் சென்று ககனநா யகனே யுன்றன்
றிண்டிற் லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் றொருவன் கொண்மு
விண்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்றார். (௩௯)

ஆங்குது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சேரி
யீங்கியா னிருப்ப வெண்ணு தொருநர னிருநி லத்துப்
பாங்குவா னரசர் தம்மைப் பருவிலங் கிடுவ தேயென்
றோங்கிய தானே யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில். (௪௦)

குடுமா லைகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடு விம்மச் சிறந்தது ரியங்க றங்க
கீடிய சேட னாக நெளியமுப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத் திடைக்கொ தித்து. (௪௧)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்வில்பார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தளவெண் குடைநி ழற்ற

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். ௧௬௩

வளவில்பல் லியங்க நங்க வடர்ந்தெழு தானை பொங்க
வளனொடும் பொருவான் சென்றான் மதுரைவிட் டெதிரோ பேசி. (௪௨)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானை வெள்ளங்
கயமுறு முழக்கத் தானுங் காக்கச் சும்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னானு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முததியிற் கலித்த வன்றே. (௪௩)

வாசவன் கண்டாண் டேடா வழுவியின் றெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லு புரந்தரன் யான்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (௪௪)

விருத்திரா சுரணைக் கொன்ற வென்றியா ரறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மன்மீ
துரைப்பின்மா னிடனீ யான்வா னுன்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்தொன் றல்ல வென்று பேசினான் வாசி காட்டி. (௪௫)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னனிநகை செய்து நாண
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காயி ரங்கண்
பரிகரி தேரா ளீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் பொருவோ நந்த மிகவல்லி யறிவே மின்றே. (௪௬)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னக்கிங் கஞ்சவா னொருவ னல்லேன்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் வளையி னானுன்
றிண்டிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத் திண்ண மென்றான். (௪௭)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னுற முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலிப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சித்த மண்ணான்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து வளையின லுருத்த டித்தான். (௪௮)

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்கு ழெந்தை சுத்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றினையார் வெல்வா ரென்றுவின் ணவர்கோன் டேனாண்
புத்தியாற் றனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம தென்பர். (௪௯)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனை யானு முரைத்தன னுமக்கு மிக்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுந்
தெரிதர வேண்டா சத்தி தெய்வீக மன்றோ காணின். (௫௦)

ககசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சோகநீ யுறேன்முற் சாப மெனநல்லோர் சொல்ல வாறி

மேகநா யகரை யொல்லை விடுவிப்பா னயங்கள் கூர

வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் குழ வோலை

போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை.

(௧௧)

வேறு.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி காண்கநல்

லார்வ மேவுகுல மேக மன்னனாவி லங்கு விட்டருள்க வரவிடுன்

சார்வு நாடுதழை வெய்த நாண்மழைபொ ழிந்திடக்கடவ தென்றுதன்

காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி யோலைவர விட்டனன். (௧௨)

வந்த வோலையினி யைந்த பாசுரமி ருந்து கண்டுளம கிழ்த்துபின்

முந்தை மன்னர்நெறி நீதி யாய்த்துயாழு மெரு லத்தலைவர் தங்களைப்

பந்த நீங்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப டும்பெரிய பண்புளா

ரிந்த நல்லவையு ளாரொ ணக்கடிதெ ழுந்து முன்விலரி றைஞ்சினார்.

(௧௩)

வேறு.

பரித்தது காண முன்றோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்து

பெருங்கள டேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டு

ஞரங்கொளே மூர்க டம். ி லொருவனு முன்னென் றோகி

வரும்பெயர் தம்மைத் தள்ளிப் புணைநின்றான் மண்ணிற் தேறி.

(௧௪)

வினாவொடு மலன்றன் மாட்டு மேகமன் னவரை விட்டுப்

பரிவுசெய் யாழு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்

கருணைகூர் தெழமு ழங்கிக் காலங்க டோறும் பொய்யா

தருண்மழை பொழிபக் கண்ட வமரரு மகிச யித்தார்.

(௧௫)

நென்முதற் றானி யங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட

நன்மறை யோர்கண் முன்னு நானிலத் தெவரும் வாழ்த்து

தென்னவன் றனைபு மந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட

பொன்முடிச் சொக்க நாதன் றன்னையும் புகழ்த்தார் போற்றி.

(௧௬)

தொழுதுமுன் னெழுத்தா ரென்று துவவாநன் னாட்டுட் டோன்றிப்

பொழின்மிசை நம்மைத் தேறிப் புணைநின்றா னன்னு டென்றாங்

கெழிலிகா னுன்றிப் பெய்பு மிருங்கள டேள்வி நாட்டு

மொழிருவ ரவனார் நாமுன் னெனலினு முன்னு ரென்றே.

(௧௭)

வந்திருந் தாரம பூண்டு மலைவலி தொலைத்த வென்றி

யிந்திரன் முடிமேன் மிக்க வினவனை புடைத்து மற்றைக்

கந்தர வரசர் தம்மைக் கனவிலங் கிடவுங் கண்ட

செந்தையை சினவார் தங்கட் கியாதுசெய் கிடவொண் ணாதல்.

(௧௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉகெ.

சடு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௧௯௫

சடு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

தென்னவனாட் டினியமனோ கரமார் தொல்லைத் தென்றிருப்பூ வணர்
கர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னையா ளென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவை
யர்தற் திலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொடுக்கும் பொருள
னைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசுவையி னமுது செய்வித், தின்னல்கெட
முன்னொருகா லிருக்கு நாளி விறைவனுருத் தாபிப்பா னெண்ணி னாளால்.(௧)

ரித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் றுறுதிபட
நினைந்து கொண்டு, சித்தம்வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ
டான் வரும்பொருள்கள் சிவனை நீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதி னல்
லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று, புத்தியமுங் குறநாளுங்
கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த னாகி வந்தான். (2.)

வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் வந்தவொன் டொண்டர் நாப்பண்
டுனியற வணைந்த சித்தன் றெண்டரைப் பூசை செய்வான்
றனவட வரைசு மந்து தனியிடை யிடைய வந்த
வனநடை மாதை நோக்கி யருள்பட முறுவல் கூர்ந்தான். (௩)

ஆங்கவ டானுத் தன்க ண்ணையமேல் வைத்த கண்ணி
னீங்கருங் கருணை கண்டுப் புகுந்தன னிறைவு செய்தே
பூங்கழற் றெண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா னாகி
யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்த்தமாத் தினாக்கோ லுன்றி. (௪)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுநா யகியே யாரும்
போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினா ரில்லை யென்ன
வேற்றருங் கண்ணுண் மிக்க விருப்பொடுஞ் சார்ந்தி றைஞ்சிச்
சாற்றுவா ளினைவன் றானோ வறிகிலேன் நமியே னென்றான். (5)

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே
நல்லணி மெய்வி ளங்க நாசிகா பரண மாகச்
சொல்லருங் குன்றி தேடிச் சூடிய தென்னை யென்ன
வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற் றொழுகிழந் துயர்முத் தென்றான். (6)

கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு
மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியிஞ்செய் தேன்மற்
றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கரும மல்லா
லுண்ணிறை விருப்பிற் றுழா துள்ளெழுந் தருளு மென்றான். (௭)

ககக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நற்றவங் கண்டு மெல்ல நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
முற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனைப்போன் முன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்று வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டு முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (அ)

கேட்குமுன் பழைய வான்வேல் கிடந்தபே ராச சீரா
வீட்டிகீள் கொழுக்கு டார மினையவேண் டெகொ ணர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் றாத்தினுற் பரிசுஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூரக் கூறுவான் தேற வான்கு. (க)

மெத்திய தழலிற் றுழச் செடுகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொனா மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய னாறு யுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்டே
சித்திர மாவ மைத்துந் கும்பிடுன் றுயரந் தீர. (க0)

என்றனு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணைய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று
சென்றவன் விசும்பிற் காண மறைத்தனன் சிரித்தெ ழுத்து. (கக)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் வினாவிற் கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
ணயனுற வதிக யித்தாள் விடியுமு னடித்தெ ழுந்தே. (க2)

வேறு.

அத்த னாளர் தபதிய ராங்கது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாகுலத் தீர்க்கவல் லானருட்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனார். (க௩)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடு காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைத்துயர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி
சேர்ந்த நல்லபி டேகமுஞ் செய்தனன். (க௪)

வேறு.

பணிபவ னுழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
கணிபொலி வடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னிணையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யன்னித்
தணிவற மூத்த முண்டான் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி. (க௫)

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த திருவினையாடல். ககௌ

அன்றியுண் டிடக்கு னைந்த வங்குவிச் சுவடு கண்டே
தெள்ளுமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனலா லுண்டோ வென்று
வள்ளை யன்பு பூண்ட வல்லியை வியந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவங் கற்பித் துரியன் சிறக்கச் செய்தான். (கக)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா னாளுஞ் சித்தர் சித்தரென் றெழியா ளாகி
யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகினுள் சிவலோ கத்து. (கௌ)

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளினோர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்ட
ரெற்றரும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி னைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நனுகுதற் கைய மின்றே. (கௌ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கௌக.

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த
திருவினையாடல்.

முந்தையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னந்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யானோர்
வெந்திறப் பரியா னென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சந்தமா மறைக்கன் பின்றி வாழ்ந்தனன் றனைவி யந்து. (க)

வேறு.

ஆங்கவன் றிசைவிச யஞ்செ யாதா
நீங்கரும் பெருவினை யாட்டி னெஞ்சுவைத்
தோங்கமுத் திசைமுடி வுலாவி மீண்டியற்
தேங்கிய பெரியதென் றிசையை நோக்கினான். (௨)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி நேசுடைக்
கன்னினன் னாட்டுள்வாழ் கருணைத் தென்னவ
றன்னைமுன் வெல்லுவான் றான யோடுகூழ்
பொன்னெயின் மதுரையம் புரத்த லைந்தனன். (௩)

வேறு.

மற்றவ னைனைய விப்பால் வழுவியாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை நிகழை செய்தே
யுற்றகா வத்துத் தெய்வ மலாதிலை யுதவி யென்று
கற்றவர் சொல்வா ரென்று நவீன்றுளத் துணர்ந்து தேறி. (௪)

ககஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

புரவியரீ யிரமி யானை நூறுபோர் புரியும் வீர
 ரொருபதி னாயி ரந்தே ருற்றன வமையு முண்மைக்
 கரியகீ லெகாள் வேந்தர்க் கீதொழிந் தளவில் சேனை
 பெருமைகா ரணம தல்லாற் பிறிதுவே நில்லை காணின். (6)

ஈதொழிந் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யானு தற்கோ
 ராதர மில்லை நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொன்பூ
 மீதிவிச் சேனை கொண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
 மேதகுஞ் சொக்குண் டாக வேணுமோ வுயர்ந்த தானை. (7)

மன்னுநம் மறையுட் பட்ட வான்பொரு டன்னை நோக்கி
 மின்னுமிப் படைவா டாமல் வேண்டுப விட்டு நின்ற
 பொன்னைநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
 வின்னருட் டொண்டர் கட்டு மீயுமி னிரங்க லென்றே. (8)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டம்முட்
 சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைந்தா ரிலை
 பத்திசேர் நிலைமை யோடிப் பகுதியி னடத்திக் கொண்டாங்
 கொத்தவெம் படையி னோடு மிருந்தன னுயர்புண் டாக. (9)

இந்நெறி யிருப்போன் நன்மே லிகல்செய்வா னடைந்த சென்னி
 தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புகழ் விருது மிக்க
 துன்னிய படையும் வல்ல சூழ்ச்சியுங் கேட்டுச் சற்றுந்
 தன்னுள மினைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (10)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து வேமென
 மின்னமர் கோபுரம் வீண்ட லத்தமர்
 பொன்னெயி லாலயத் திணந்து பொங்கருண்
 மன்னிய சொக்கனை வணங்கிச் சொல்லுவான். (11)

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
 மிக்கவா யிரம தல்லா வில்லைவெம் புரங்க டந்த
 சொக்கனே யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
 திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்றான். (12)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
 மொருதனக் குள்ள வைய படையையு முள்ளவாறும்
 பொருவிலா னுண்ணி னைத்துப் புறம்புடைத் தீர னாகி
 யுரைசெயக் கண்டு விண்மீ துரைசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (13)

மனநல முடைய பத்தி வழுதிகே ணினக்கே நல்லே
 மினியநம் முரையைத் தேறி யினைத்திடா தெதிர்சென் றேறி

சுசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த திருவிளையாடல். சுசுசு.

நினது படையி னோடு மமர்செய்நீ லெக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச வென்றி தருருவ மைய மின்றே. (௩௩)

வினாவொடு மென்ன முன்னம் வேந்தனு லித்தெ முந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் பேரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமரீ டினாயைச் சேலைத் தலையிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போர்துதன் கோயில் புக்கான். (௩௪)

வேறு.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்னவைந்துதி னத்தியா
முற்றி வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழிந்து முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமுர செற்றி யங்கண டர்ந்து வந்தனன் மேலெழ. (௩௫)

வளமை யோங்கிய செழிய னாங்குது கண்டு மாறற நீரிடா
வுளந யந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி னங்கிய தப்பெ ரும்படை தன்னினும். (௩௬)

வேறு.

வெந்திழல் பேசி யங்கண் மேவரும் வீணைக்க ளத்து
வந்தமர் செய்யுங் காலை மாறனார் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வெய்ய தொலைவிலா வலிய தானை
முத்து வாற்றா தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டாங்கு. (௩௭)

என்னுடை விருதை வையத் தியாரறி யார்கொ' லென்று
மின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடும் வெருண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழித்தது கொண்டெ திர்த்தே
யென்னையா னுடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான். (௩௮)

வேறு.

திருந்கியபொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களை வண்ணீற்றுத்
திலக மிட்டிக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஞ் சேர்த்துக் காதின்க ணிப
மருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிர்கழுத்து நார்ப் பி வேங்கை வரித்த
ண்டை யுத்தரியம் விளங்க மார்பிற், றருங்கவன மாவேறி, நெடுவேல் வாங்
கித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத் தாண்ட விட்டான். (௩௯)

வேறு.

வினாவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளாகித்
திரங்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் திண்டிறற் குதிரை யாணி
குணாகழ லபயா தூறு குதிரைக்கோர் குதிரை யான்யான்
பொருவது நினக்கு நன்றோ புகலென நகைத்தெ திர்த்தான். (௪௦)

வேறு.

சாற்றநு மிடும்பையன் றீனம றைத்துயர்
வேற்றருஞ் செழியன்யா நென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென் வெறிந்தனன் கொடிய வேலினை. (௨௧)

வேறு.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ னாணி யவனிமீ தொருவ நென்முன்
பூசலென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ னின்னை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (௨௨)

விளங்கயா நெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னீனமுன் போக்கிக்
களந்தனை விட்டு விட்டுக் கடிதுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினுன் மதுரை நோக்கி. (௨௩)

தாதகித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி வசத்தா லின்று
தீதில்வேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
ருதரித் தவனி கொள்ளா வடுபடை வெள்ளத் தோடுந்
தூய்தகு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் றொடர்த லுற்றான். (௨௪)

வம்பலி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போர்து
நம்புறு நகருண் மேல்பா னுகடீ தளவுந் தாழ்த்து
பம்புறு மலர்த்ச் டத்துட் பாய்ந்தன ன்பயன் காண. (௨௫)

சுந்தர னகையி னோடுந் தூண்டுவெம் பரிமா வோடும்
வந்துபாய் வதன்முன் நீரத் தேறினான் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையி னிற் குணசநாங் காம
ல்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறினா னில்லை யாழ்ந்தான். (௨௬)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கன் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடற்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னாட்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெற்றது குடபா லோடை. (௨௭)

வேறு.

துன்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலேக் குதிரை யிராவுத்தன்
வென்றி நீஞ்ஞரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (௨௮)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் றுலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள்.

(௨௬)

வேறு.

மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னான் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கிளைக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே நென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி.

(௩௦)

ஓதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணாது
வேதநன் னெறிக்கோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரித ரனெடு
ளோதுமொன் றிலாதா ரனறோ விடுக்கணுக் கினாயே யாவார்.

(௩௧)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் சொக்கனை யல்லா லில்லை
பழுதினமன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய மனித ரெல்லாம் வியத்தன ரெங்கு மென்றும்.

(௩௨)

- ௧௩௨௧.

சு௭.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட தீக்கிர ணங்க ளானு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுத் துளியி னுணு
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே.

(௧)

ஒன்சரா சரங்கண் மாண்ட வலகினை யொலித்தெ ழுத்து
திண்கடல் கொள்ளக் கண்ட செத்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராக் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது றுமல்.

(௨)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடுச்சிதை யாம லோங்கி
நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னெடு ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச.

(௩)

பிரளய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் பெருகி வந்த
நினைபொருங் கடலு முன்போற் சேர்ந்துதன் னிலையி னிப்பச்

௧௭௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

சுரர்ப்ப னருளால் வையந் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வழுவ மன்னன் றோன்றினான் சசிகு லத்து. (ச)

தேனலர் நிற்ப் மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாநில முழுதுங் குன்ற வடிவுகன் றும னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானுள மதிச யித்துத் துதித்தன னருளைச் சால. (ரு)

நன்குறு மித்த லத்து நயம்பெற விருப்ப மென்று
தன்குறி யறிவா லாங்கு நகர்செய்து சயமுண் டாக
விற்புறச் சிறிதி யாண்டாண் டிருந்தவ னிடம் பெருமற்
பின்புதன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு. (சு)

அன்பொடு விளங்கு மென்னைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நிற்படை வீடு காணி னீள்பெரும் படைவீ டாகு
மன்கிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யிற்புற வறிய வல்லா யெல்லை யுரைத்தி யென்றான். (௭)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம நாகந் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லை காட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாற்ற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்தி றைஞ்சி வெய்யவெண் செலவு சொல்லி
னெளிந்திடு நோபோ காது டொறுத்தரு னோர்குன் றுத
விளம்பிறை மவுலி யானே யெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்படும் விருப்பக் தோடும் புறப்பட்டா னுரக நாதன். (க)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்துக்
கோலமா ருடலை நீள நியிர்த்தெல்லை குன்றா வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னுற்றூழ்ந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற் றிடத்திரு மருங்கி னுங்கு. (க௦)

ஓசனை யகல நீள முத்தரத் திசைபு றம்பாத்
தேசுடைத் தானு தந்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்றுமுன்னா வாலவா யெனவ முங்க
வாசற வாயை முன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னார். (க௧)

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறியிசை யோங்க மன்னன்
வனைமதில் கண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
கிளரொளி மாடங் கூட மண்டபங் கெருடி மற்று
மளகையம் புரமே யென்ன வாக்கினு னோக்கி யாங்கு. (க௨)

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.க௩

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினான் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வானோர் பணிதிரு வால வாயான்
றிருவடி மறவா தங்க ணிருந்தனன் சீரார் பேரூர்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் றன்றே. (க௩)

நன்மறை யோரைப் போற்றி நவையற வறநெ றிக்கண்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல கனைத்துஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மதிற்றி ருக்கார்
பின்னரும் பதியை நல்லோர் பெயர்ந்திரு முடங்க லென்றார். (க௪)

உருகாத கீசராயினும்.....ஆணையால். [இச்செய்யுளின் முழுப்
பாகத்தை ௩ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௩௩௬.

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின
திருவிளையாடல்.

இதமுற முன்றோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுறையெயின் மதுரை தன்னுட் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரணெடுந் தானே குழ
மதிசுல திலக னாய வரகுண னென்பான் மன்றே. (க)

ஆங்கவ னெருகால் வேட்டை யாடுவான் கவச முன்னு
வோங்குபல் கலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வளத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடு பகலொழித் துழையை நோக்கி
கீங்கரும் வினாவிற் கூடிநிசியிடை மீண்ட காலே. (உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றான் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே
மன்னிமுன் விதிவ சத்தால் வழியிடைக் கிடந்து றங்கு
நன்னெறி மறையோ னெந்து நாவெழக் குழறி யாற்றா
தின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்தில னினிய தென்னன். (௩)

வேறு.

உன்னான் மறையோ னுயிர்விட் டனனிங்
கென்னமிதுவென் றறியே மினியாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருஞ்சேர்
மன்னு முறையோ வென்றார் மறையோர். (௪)

அந்நான் முதலா வறகீ தியின்வாழ்
முன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
மன்னு முறையோ வென்றார் மறையோர். (௫)

களச் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடிய முன்னர்
முறையிடு வானே னென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கண்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவற் கினிய செய்வா
னுறுபொரு ணல்கி மீண்டாங் குணத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (௬)

நென்னனின் குதிரைத் தாளி னெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
முன்னுற விறந்தா னென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
யென்னுமுன் றென்ன னேங்கா வென்னிது வினைத் தென்னா
மின்னெழ விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (௭)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக் ளறைந்த வாற்றாற் றணிப்பதே தரும மாறும். (௮)

பொன்பரி திலமி யானை தாதியர் புவிபே ரில்ல
முன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவென மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினியசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (௯)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமர் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்று யரோமஞ் செய்வித் திடந்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்டு முணவுநல் கெனவி தித்தார். (௧௦)

ஆங்கவர் விதித்த தூய வருமறைத் திறத்தி லுள்ள
வோங்கிய வறம்பி றங்க வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம முலங்கன் மார்பச் செழியனை விட்ட தில்லை. (௧௧)

எரித்தசெங் குஞ்சி வெண்பற் கருகிறத் துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர லுன்றிப் பின்றொடர்ந் துணவு முன்னாப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரித்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (௧௨)

அப்பெருந் துன்ப் தன்ன லலைந்துட றளர்ந்த முங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னோடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் திறத்தோர் சோழன் றொருபெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் றெண்ணி வந்தான். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட தென்ன லுலயத் தணைந்து ஷென்னி
பாங்குற வடைந் தான் செய்வ துளையெனப் பரவுங் காலைத்

ச.அ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்களஞ்

துங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனாட் டேகி யேகாத்
தீங்கொழித் தெய்தென் றீசன் விண்மிசைச் செப்பத் தேறி. (கச)

வேறு.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்தினைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுராயம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்படு படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி தொலைய. (கடு)

மற்று நேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவன்
றுற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளினுற் றொலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதரு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (கசு)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்ன மாலய முள்ளன வணங்கிமுன் வருங்கா
லின்ன நீருவா னிருமுக எமரர்க ளிறைஞ்சுஞ்
செந்நெ ளீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை யடைந்தான். (கஎ)

ஆதி நாதரை யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றொழுதுவிட் டஞ்சி
கீதி வாயிலி னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற் லிரும்பிர மகத்தி. (கஅ)

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் வினாவினுட் புகுத்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய னேயருள் வாரியே யடைந்தவர் துணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (கக)

வேறு.

வெம்பெருந் துயரா லிந்நான் மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றுனை யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டபவ முங்கிச் செய்யதான் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணைங்கிய துயர்வா னத்து. (உ௦)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுளை யாயி ருப்ப
வீண்டிமுன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிக் குண்ணி விட்டுப் போனது போன தின்றே. (உ௧)

என்றுகொண் டிலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேறோர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மாண்பு புனைசெய் தகர மேற்றி
நன்றிகொ டேவ தான கல்கியாங் கிருக்கு நாளில். (உ௨)

கௌசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மிஞ்சிலை மருதர் கோயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிராய்க் கட்டங் கண்ட தெடுத்தவர்க் கவனி பாதி
நெஞ்சினற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
பஞ்சவன் பகுதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (௨௩)

தேம்படு பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி நெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூடும் பரமனா ருருவ மென்னக்
காம்பலிழ்ந் துதிர்ந்த செய்ய களியுருக் கண்டாங் கெல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி மாணஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (௨௪)

பரிந்திடை மருதர் நன்னீ ராடமுன் பரப்பு மெள்ளைக்
கரந்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
வருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின் கணென்றான் மன்னவ னயின்றான் வாங்கி. (௨௫)

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் றொழுவான்செல்லும்
போதின்துன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டு
நாதவித் தலைபோ லென்ற னாய்த்தலை யோடு மிந்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலைந்தன னிலங்கு தென்னன். (௨௬)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் காலையிற் கள்ள னீமத்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்ந்து சிரித்தர கரவென் றெய்த
வுள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொன் வேந்தன் விடும்விடு முயர்பான்மிக்க
வெள்ளனாக் கள்ள ரென்றோ விளம்புவ தெனப்ப ணிந்தான். (௨௭)

தேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி நெல்லைக்
காழிடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோசை கேட்டுப்
பீடுடை யிறைவன் றன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (௨௮)

நேசமார் தேவி தன்னை நின்னுடை யடிமைக் காமென்
னாசைகூடர் தளித்தவ் வேந்த னுவியிற் றவனை பல்காற்
நேசுற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிந் றென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துது வினன்க சிந்து. (௨௯)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கன்னிநா டடைந்து கூடற் கடவுளா லயத்துப் புக்குச்
சென்னிநாட் டுளவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னுற விசம்பிற் நேற மொழிந்தன னறிந்தோ மென்று. (௩௦)

மன்னவன் கேட்டுச் சாவ மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கிப் பொலிவொடும் போந்தி லங்குந்

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்களா

தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமனால் சிவபு ராண
நன்னெறி யாக மங்க னாடொழுங் கேட்கப் புக்கான் (௩௧)

ஓதரு முலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள துணர்வுக் கெட்டா
வாதிநா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதனால் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல்கார் ததனைத் தன்னான் கண்ணினுற் காண்பான் வேட்டு. (௩௨)

நீணய வடியார் தங்க ணினினைவின முடிக்க வல்லான்
மாவெழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேனைய ரால யத்துச் சென்றருட் டேவே நின்றன்
காணரு முலகங் காண்பான் கருதுகின் றதுக ருத்தே. (௩௩)

வேறு.

நின்றம ரடியனே னினினைவு தீரவே
யொன்றிய வுங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிகழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிறப்ப லென்னுமுன். (௩௪)

குளிர்த்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு
கிளர்ந்தன வெனவிடு கிரணம் வானெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணுந்
துளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினான். (௩௫)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் துந்துபி யார்த்தப் பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க லேயே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டுத்தனர் (௩௬)

விண்ணுல கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு முலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுனையை பொப்ப தேதிதை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (௩௭)

வேறு.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
திராபொருங் கடலு ளாடித் தினைத்தனன் கண்ட தென்னன்
வினாகறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ரரகர வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (௩௮)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடு மறைத்தி டென்ன மனோகர வுலக மங்க

கஎஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ணிநைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விறைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடுந் துதித்தார் சொக்கன் திருவிளையாடல் கண்டு. (௩௯)

மறுவறு தென்ன னுண்டென் நேகிவந் திராம னைக்க
ணறிவுறு புதல்வன் நன்னை யிழ்த்ததன் மனைவி யாற்றா
துறைதரு கிணற்றில் வீழ்வுதவிப மறையோன் நன்னை
யிறைபிளவில் வெட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (௪௦)

உறுபிர மகத்தி யாலே யூண்முதற் சுகங்க ளான
பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிக் காணா வினியதன் னுலகங் காட்டு
மறைநெறி குலவு மால வாயனை வழுத்தல் செய்வாம். (௪௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௩௭௭.

சகக.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

வரகுண மன்ன வற்கு மனமகிழ் மைத்தன் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி டுனோர் பூதியன் மதுரை தன்னுட்
சுரராடி பரவு மேன்மைச் சொக்கனாக் கன்பு யூண்டே
யுரனெடும வாழ்த்தான் முன்ன முலகினை யடைவிற் காத்து. (௧)

நம்புற வாழ்வோன் நன்மே னாவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய னொருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி டுனெடும வினைசெய்வா னடைந்தா னொரு
முட்பர்குழ் மதுரை மூதா ரோசனை யென்ன வாங்கு. (2)

வேறு.

தடங்களை யுடைத்து மானினை கவர்ந்துந் தானிய நன்னுதிடா வாறு
தொடர்ந்ததர் மறித்தும் பொழில் னைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க
வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செய்க் கண்டாண் டனையவுஞ் சுருங்கவாற் றுது
மடங்கலை யனைய வடுந்திறன் மாற னைமச்சுரை வரவழைத் துரைப்பான். (3)

புத்தின் ஞன்ளி ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலை யிரவொடு பகலு
மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினைசெயா நின்ற
னெத்துடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லை யொல்லெநம் மாலவாய் மெய்ய
னத்தியன் றெய்த சேவகன் றனக்கின் றடைக்கலம் புகுவமென் றறைத்தான்.

நின்றது சொல்லக் கண்டமந் திரிக ணிலைமைகண் டதிரயித் தேத்தத்
தென்றல்வந் துலவுங் கோயிலட் டாலைச் சேவகன் சந்நிதி யடைந்து
வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவகீ புகவென்
னென்றிய வடியார் தந்துயர் தீர்க்கு மொருவகே ளடிமைவிண் ணப்பம். (4)

பின்னமில் குணஞ்சே ரெந்தையு மடியேன் பேதையாம் யாண்டினி னினது
மன்னிய வுலகத் தடைந்தனன் கிடந்த வறாபுனா காஞ்சன மனைத்து
மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா லினைத்தே னடைந்தனன் பெரும்படை யபய
னின்னுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினககே தாழ்வாக ிச்சய மீதால். (௬)

அற்றவர்க் குற்ற சிவனென நின்னை யறைகு வ ரடைக்கல முனக்கே
மற்றொரு பற்று மில்லையென் பதனை யறித்தனை மாசுற நாடிக்
கற்பனை யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் காத்தரு ளென்று
கொற்றவ னிறைஞ்சி சின்னனன் சாலக் குறைந்துகண் ணிறைந்தநீர் தனும்ப.

நிருபகே ளஞ்ச னிலைமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெதிர்சென்
றுரனெடு மமர்செய் வினாவுடன் யாம்வந் துதவுவ முதவுவ மென்றென்
நிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கண்
வரமலி விசும்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருத்திரு வாக்கு. (௮)

அவ்வுனா கேட்கு முனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யதிசய மனத்தொடும் போந்து
மெய்யிடு கவசம் பூதியென் றிட்டி மேதரு நாமமுச் சரித்துச்
செவ்விய நெறிசேர் பல்சிறப் புறந்தன் சிறுபடை தன்னொடும் வினாவிற்
பெளவநேர் படைமுன் சென்றெதி ரணித்தான் பத்திசேர் பார்த்திபா தலைவன்.

வறுவிய படையா நெதிர்வதே யென்று வருபெரு நேரிபன் சீறித்
திறமுடைச் செழியன் வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செயச் செழியன்
நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ நிறைந்தவ வெறுமுன்
றுறைபடு மிறைவ னுதவின னிரங்கித் துமமினாச் சிவாயபோற் றொடர்ந்து.

பொருவில்வில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னினைத்த பூதியன் சரிபடை நடுவு
தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் நிணமுற லேவனை யேவக்
கரிபரி யடர்ந்த படைபுட றுணித்து கணத்திடைக் களத்திடை விழக்கண்
டுரனுடை வளவ னறிஞான தலினா லுளத்ததி சயத்தொடு முனாப்பான். (௧௦)

துப்பமர் மெய்ய னெப்பிலா வறஞ்சேர் சொக்கநா யகன்பெருஞ் செய்தி
செப்பிழிற் பத்த ரளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு மறைவர்
மெய்ப்பட விவண மவனைமுன் னிட்டே ளென்றனன் மற்றுபார் வெவ்வார்
தப்பிலை யிவாநன் றுதையன் றனகரு முதவினன் றுணையிப்ப. (௧௨)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தறி து ளுளத்தது களத்
துத், தொடைச்செயல் கண்டிர் மனையோ வல்லர் செக்கனைன் றுணரு
மின் நெளிய, வடர்த்தறி வின்றிப் பொருவமேல் யாமு மழிவுவம் விடைத
ரப் பெற்றோம், படைத்தொழில் வேண்டா நமக்கெனப் பிழைத்த படைக்கு
ளந் தெளிவுறப் பகர்ந்தான். (௧௩)

கேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவர்தாழ்ந் திறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங் கொடு
ம்பகைப் படைசு, ளோட்டிய தானை ளீரனை யாமாய்ந் துளைத்தவர் றொக்கு

க௨௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மென்றுவந்து, நாட்டியர் படையை மீட்டிட வங்க ண்ணுகிய காரிய முன
ரா, வேட்டுவர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்றுருத் தானையர் வெகுண்டு. (1)

ஒள்ளிய கிள்ளி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினை யென்று
தள்ளிமுன் சொல்லித் செல்லமுன் கண்டு தனக்குவந் துதவுபே ராண்மைத்
தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலைச் சேவகன் றனையுளத் திருத்தித்
துள்ளிமுன் சிங்கநாதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றுயர் செழியன். (க௮)

வேறு.

துன்றமர் தெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் றேன்றி
வன்றிற லிடப மிட்ட வாள்யை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெந்திறற் றானை வீழ. (க௯)

வேறு.

தரமுற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ
மிரமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விப்மே. (க௭)

வேறு.

நெற்றியிற் பாய்கோ னோக்கு வித்தைகாட் டெனா நேரு
முற்றவாய் தைத்த வாளி யொத்தையு துநா யேய்க்கு
முற்றமெய் புஞ்சு பாண முட்பன்றி நிகரு மூடிச்
சுற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (க௮)

தினாபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாடிப்
பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவருங் கணங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும்
வரிசையி னாடிப் பாடி யிருந்தன மண்ட வுண்டு. (க௯)

பெருமைசேர் சென்னி பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சுரமுகத் திடபங் கண்டு தன்னுளத் ததிக யித்திங்
கரையந் திருப்ப வெல்வா ராரென வினாவின் வாங்கி
முரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனான். (௨௦)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயந்துயர் கோயின் மேவ
வலந்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமாக் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்துபோ காது நின்ற கருநடர் முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக மூல யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (௨௧)

வேறு.

இந்து மன்னர் குலத்துக் கினியவன்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி

நூ. — உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல். ௧௮௧

முந்த வேண்டுப நல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (௨௨)

வேறு.

திருமதிற் புடையட் டாலைச் சேவகன் றன்னையன் பிற்
பொருவரு மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்ததி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னாப்
பரவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டர. (௨௩)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைம மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்னு வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிற் காத்துத் துயரொழிந் தூழி வாழ்ந்தான். (௨௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௦௦.

நூ. — உலவாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல்.

மூதுரை வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னர்
தூய்தகு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வுழவான் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீழ்க்
காதல்கூர் நனைவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (௧)

பூதிகா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதநே ரிறைஞ்சி யிலுந் பரிவொடுங் கொண்டு புகுத்
தீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வடிவி ளக்கிக்
கோதைதூ பாதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (௨)

முருகெழ வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னாறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருநிதின் றமுது செய்வித் தவரவர் கசிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (௩)

உருத்தகு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னினாத் தெழு தொண்டர் கொண்ட நனைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு நாளுஞ் சம்புவுங் கருணை கூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் செய்வான். (௪)

இந்நெறி யொழுரு வோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா ஈரடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி வினைவுங் குன்றப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (௫)

கடிஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான். (சு)

வீறுசான் மழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய நாட்க டம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலை யென்றாங் கெண்ணிக் கொடுத்திலர் கடன்கள் பின்னர். (எ)

கனக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாரா
துளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்றரு வாரா யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி னானேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யிளைத்தயர் மனைவி யோடு மெண்ணியா லயுத்த டைந்தான். (அ)

வேறு.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாரா முன்னயில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேட.ம ருந்தி யோர்குறை வின்றியெப்
போது நின்னரு னேக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் ஞன்றவே
வாதை யேதரு மாய மாமிடி வந்த டைந்த திற்திலேன். (சு)

வேறு.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு நீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கணு லாறு திங்கண் மன்னின் னருளி னாலே
யனைத்துப் சாரத் தோடு மழுது செய் வித்தேன் வையத்
கினிக்கடன் றருவா ரில்லை யிளைத்தனன் காட்டி டின்றே. (க)

கடந்தரு வாரா யொல்லைக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விமமிப் பழிச்சுதல் கண்டி ராங்கி
யிடும்பைநீக் கிடுவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (க)

வேறு.

தொல்லுலகி னம்மடியார் கன்பு செய்த சூத்திரரு ளாமணிகே ணின்
னைப் போனின், மெல்லியலா டண்ணப்போற் கண்டே யில்லை மெல்லியதா
யடுசோறு பொலிய வற்றாய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளியதாய்ப் புத்தாய் நல்ல
கத்தமலி பந்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்லவர்க ளாசையிப் பின்னி டத்து
நணுகுவித்தே நல்குரவு நீங்க வென்றே. (க)

அப்பெருமை தருமுலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சனைசெய் தரிவை
யோடு கிணக்கு வேண்டு, மொப்பருந்தன் டிலமெடுத்தொண் டொண்டர்க்
செல்லா மூட்டுவித்து கயந்தபொருண் விற்றுண் டாக்கித், தப்பறமற் றுயர்ந்

ருக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல். கஅங்.

தபெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்கடன்க டணித்து வாடா, நிப்படி
யில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்ந்தான் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும்
போற்ற. (கங்)

சே ளு று.

அவ்வுரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
சே வ்லையங் சனியாய் மாதங் கும்பிடு மன்பன் றானு
மெய்விதர்ப் போடு தின்று மிவவதி சயித்துச் செங்கை
நவ்விய னுருளை வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார். (கச)

வணங்கியே தொண்டர் துன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங்
கணைத்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணிந்துய ராசு க்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
துணர்ந்துசெய் டத்தின் வாழ்ந்தா ருணாத்தவா றடைவிற்செய்து. (கடி)

மன்னிய செய்தி கேட்ட மதுனாயம் பதியோ ரெல்லாந்
துன்னிய செல்வ மீத்த தெரலைவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னுற வதிச யித்து வாழ்த்தினார் முற்றும் வல்ல
செந்நெறிச் சொக்க னல்லாந் நெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. (கஈ)

சூத்திரர் தலைவன் வேதஞ் சொல்லுந் லியாண்டும் புக்குக்
கோத்திர மனைவி யோடுங் குவலயத் தெவருங் காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னேங்கி
யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினா னிமையோ ரேத்த. (கன)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவியம்மிடி யினும் வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்டில வுலவாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வாம். (கசி)

ஆந்திருவிருத்தம் - கசகசி.

ருக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுனாயின் முன்னொரு கால
மனவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தனரவில் சுந்தரந் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (க)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட
மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டென்னனை யோட்டிக்

கஅச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

கன்னிமண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
முன்ன நீடிய வைதிக முறையையு மொழித்தான்.

(௨)

சாற்று மீசனை யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டிதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று னோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான்.

(௩)

யிறைகள் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லைச்சமண் பாதகன் மாண்மெயர் வேத
நெறிவி னங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேழுனர் பகலெலா மெலிந்து.

(௪)

ஏங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் போதிற்
ழங்க ரும்பயத் தோழிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன முட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு முட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தார்.

(௫)

வட்டப் பாதையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
முட்டுப் பாடற மூனையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விரைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு.

(௬)

வேறு.

அரியசந் தனம ணிந்தே மையனே விடுவி டன்பிற்
பெருமைகண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமகிழ்ந் தென்று கொண்டே.

(௭)

இந்நெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு நரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணாறி மேனி
மன்னொளி பெற்றா ரேவு மண்மழை தன்னு லில்லுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வகை வேந்தன்.

(௮)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலை வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ ரில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதொன் றல்ல வென்று புலருமுன் னோடைக் குன்றைப்
வற்றரு கண்ணைக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு.

(௯)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பகுதியை நினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருந் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்ந்து புரவலற் றேடி மீண்ட
காய்தழ லீமிழ்கட் குன்றங் கண்டுகைக் கொண்ட தன்றே.

(௧௦)

௫௨.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல். ௧௮௫

பிடர்விசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்கமுற் செல்லக் கண்ட
நடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வலங் கொண்டி ழிச்சி
முடிபுனை மண்ட பத்து முழுவொடு புகுத்தி யாரு
மடிதொழு தார்க டிங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து (௧௧)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தத்திர விதியின் முற்றங்
கடவபி டேகளு செய்வா னீணவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ னென்னின் முக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளன மல்லா லுண்டோ. (௧௨)

வன்சம ணிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வியைத்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு பகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரர்த் சொக்க மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (௧௩)

சுடைமுடி முடியா வந்து தமக்கருள் சுரர்த் செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழுதெழின் மதவே ழுத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமனா யிரட்டக் கொற்றக்
குடைகிழ னிழற்றப் போத்து குவலய நெறியிற் காத்தார். (௧௪)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையைம் புலனை வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனால கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௧௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௩௩.

௫௨.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் நாளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னீணந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ் மதுரை நோக்கி. (௧)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமர லுறுங்காற் கண்டு செத்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னிராதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனாய் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினுன் புகழை வேட்டு. (௨)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த ணிந்து
புனையுமவென் பாசி பூண்டு பூகிமெய் பூசி யாவு

கஅச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மனமுறு கிடவாய் வைத்து வரைநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுங் தண்டு மூன்றி நின்றனன் றுளுந் தெற்றி. (௩)

ஆங்கவர் காணு முன்ன ரதிகயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடும டைந்தி
நீங்குரை யீர்து மக்குக் காரிய மென்கொ லென்றான். (ச)

என்றுமன் றாடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்னா
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குரைக்க வற்றே
வன்றுகான் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடரக் கண்டு
நின்றவ னாவ னைத்து நெறிசொலே னென்று நக்கான். (௫)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனை
யின்புறுநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடம்தான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுரைத்திரே நாணாது. (சு)

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொன லொழியவழி சொல்லானென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (௭)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நுமதென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோநவின்நீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்கவிது தனைமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் கேட்டிடுமின். (அ)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுநிறைந்த
காட்டிடையன் பாட்டனைத்துங் கற்றுணைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ னூர்கொலென நனிநாணி
மிட்டுளையா ரொன்றையுமுள் வெருவுற்ற ருடல்வியர்த்தார். (க)

நல்லவடி வனுமாகி யிருக்கின்றாய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் மற்றொருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுணைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெவார் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (ஈ)

மட்டவிழ்ப்பும் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபசு முட்டாமன் மேய்த்தடக்கி பாசத்தார்
கட்டிவிடு மன்றாடி காண்மாறி யானுவேன். (கச)

௫௩.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல். கஅ௪

பெரும்பொருளி னொசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோர்
பரிந்திடுநங் கவிதைகளிற் பாதிபுகுந் தின்றென்மேற்
நிருந்தநவின் நிடுவீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (௧௨)

ஆங்கவர்க ளியையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவனும் பாங்கருள்சே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துயரா லயத்தனைந்து
தாங்கருமன் பொடுபுகுந்து சாத்தினார் தமிழ்மாலே. (௧௩)

சாத்தியநற் தமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்க்கிவரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிகொடு தென்னையுங் கண்டறிஞ
ரேத்துசிறப் பொடுங்கனித்துப் போயினர்த மியனாட்டு. (௧௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கச௪௪.

௫௩.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

தலமில்ங்க முன்னொருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிநெருங்கி வரும்புல்வாய் பொலிவின்றி யுலவுங்காற்
பலமில்ங்கோர் நிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றிளமறியை
நிலைதுவன்று முதுதூற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (௧)

போயெங்கும் புக்குமுன்று புற்றிற் த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வத்துபுனல் பருகுங்கா
னையமிலா வொருவேட னீங்காம லொளியிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (௨)

கண்படுங்கான் மறியைநினைந் தழுதுநனி கசித்துவிழந்
திணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாயாகித்
தணிவறவெங் கணுநிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (௩)

பாய்புலியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்துமுலைப் பாலளிப்பா
னையமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வந்து
தாய்வரவு காணாமற் றளர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
தூயமுலைப் பாலுண்டு துள்ளிவின யாடியதால். (௪)

வேறு.

மலரய னுணி முன்னர் வரும்விதி மாறல் கண்டு
சிலைமலை வில்லா னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று

கஅஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தலையினால் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்

புலிமுலை புல்வா யுண்டு பொலிவுற வளரு நாளில்.

(இ)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு

மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்

மருமலி மலர்த்த டஞ்சும் மாமண லூரி னின்றுங்

கருதிய பொருள்கண் மேலுந் தேடுவான் கருதிப் போனான்.

(ஈ)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு

நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்

கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி

யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான்.

(எ)

வேறு.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பவ னத்துவந்துழி வணிகனும்

பொழுதுபுக்கது கண்டுவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி

வெழின்மிகுத்ததொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியினே

ரொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன்.

(அ)

கண்டவநகர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்களி றெட்டும்வாழ்

பண்டையாயத் தலத்தையும்பழு தொன்றிலான்படி மத்தையு

மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவே னத்துதித்தரு ளாலருந்

தொண்டிசெய்துவ ணங்கியங்கொரி டத்தமர்ந்து துயின்றனன்.

(ஆ)

தூயில்கொளுத்தனி வணிகனுஞ்செயி தொலைவிலாவிரு டொலையவே

வெயில்விளித்தா னனுநரும்மெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்

தெயிலிலங்கிய கோயில்கண்டுதி கைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்

டயிலிலங்கும ணற்புரத்தர சுற்குவந்தறி வித்தனன்.

(க)

வேறு.

மன்னிய வனஞ்ச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா

முன்னுற நவின்று காண்பா னுசையான் முடுகி யாங்கட்

டென்னவ னடைந்தா னென்றுஞ் சித்தினாச் சித்தி னாக்குப்

பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுன்.

(கக)

வேறு.

குணமோ டடையுதிந் திரன்புரவுங் குளிர்த் கடம்ப வனத்தினையு

மணிகே ர்த்த வனத்திலங்கு மழகா ருயரா லயத்தினையுந்

துணைசே ர்த்த வாலயத்து ளிருக்குஞ் சொக்க நாதனையுந்

பணிகோ யிற்றென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத் தினையுங் கண்டிடைக்கி.

(கஉ)

மற்றும் புதுமை பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் றிருவருளாற்

புற்றின் புல்வாய் புலிமுலைப்பா லுண்டு பொருந்தி விளையாடல்

கொற்றர் தருநெஞ் சுறக்கண்டு விசேட நிலமீ தெனக்குறித்துச்
சுற்றுந் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப லென்றான் சயங்கூர்.

(கந)

இத்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்ல யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கிளிமை தரும்பரம சிவனை யிடைத்து துதிசெய்ய
முந்தைக் கிபைந்த மயனூலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ னெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக.

(கச)

எல்லை நடவா வொளித்தருள வேத்தி யருளை யதிகயித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்ச தோயிஞ்சி
மலலல் வீதி மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
நல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான்.

(கரு)

வேறு.

செந்நெறித் தானை சூழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேந்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி நாளுங்
கன்னிமால் காளி யீசன் காசுருமா நகரி தன்னு
ளின்னறீர்ந் திருந்து தென்ன னென்முகை விசயஞ் செய்தான்.

(கசு)

ஆததிருவிருத்தம் - கசுசுந.

ருசு.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

ஒங்கிய முன்னோர் கால முயர்வின லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் சிம்ப மாலைத் தென்னவ னெருவன் நெண்ணீர்
வாங்கிருங் கடல்குழ் வைய மதுராயி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர னென்றோர் பாணன்.

(க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் றனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் கன்பு செய்தாங்
குண்ணெகிழ் நெஞ்ச நீற்றி னொளிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வளம்பட வாழு நாளில்.

(உ)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்ற
நிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா னென்றோர் பாணன்
றலமதி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புகு
வலியுடை மன்னந் கண்டு பாடினான் மதுர மாக.

(ங)

வேறு.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கானே விபலுகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்னை நெறிநூ லியலிசைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னை யொழிய விசைவல்லா நிலை யுலகி லெனவுரைத்தான்

(ச)

கக0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வழுதி யுளம்பெருக
நாணி யதனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனா யினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி. (௫)

பீடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய பின்னர் பிரிவின்றி
மாடு நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்வினாவி னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (௬)

பதரு வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின் .
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்ன னழைத்த தென்னெனவே.

வளவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூர வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைகுழ வரிவைக குழாத்தி னெயும்வந்து
விளரி முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பயக்கப் பாடியுளங்
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடிதுன்னை. (௮)

இன்று பூசை குடமுழக்கம் பருந்து மூங்கி லிலைவீழ்ச்சி
யொன்று முயர்சிச் சிலிபறவை யுச்சி மலைநீர் விழுகாடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடு கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலையோ வெனக்கேட்டான். (௯)

கேட்ட மாறன் றிருமுன்பு கீத்நாத னுணாப்பான்வான்
நீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் றகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படிமீது. (௧0)

அஞ்சே னஞ்சே னொருவர்க்கு மஞ்சா திங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சும் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ளுளாயென்னப்
பஞ்ச வனுநன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிநல்கி. (௧௧)

வேறு.

நலமலி கான நாதா நல்லிசை. காண்பே னானைப்
பொலிவுடை சின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையிஞல் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினான் றனது தேத்து. (௧2)

இத்தக வறியா ராக யெதிரிலை யென்று பேசி
யொத்திய ழுளம் வல்ல பாடுவா னுடனே வந்த

வீத்தகப் பாடு வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னார்கள். (கங)

சுந்தர வணிய ணிந்து தொருமுடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்துரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தகுப் பாய மிட்டுச்
சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததந் திரிதி ருத்திப் பாடினார் மயங்க வெங்கும். (கச)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மணங்க லங்க
யுற்றது நமக்குக் குன்ற வுயர்புடைக் கான நன்னூல்
கற்றிசை வல்லே மல்லேங் காவலன் நிருமு னின்று
சற்றல வுடைத்தே மென்னாய் முடியுமீ தெனத்த ளாந்தான். (ககு)

மிஞ்சுநெஞ் சஞ்சி னேனு மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்
குஞ்சரர் தாங்குங் கோயிற் குழகனிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சுவ தென்கொ னுமென் றுலவா யரன்பாற் சென்றான். (கக)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழவே
பாண்டிநன் னாட னேயிப் பகையினை யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும், (கக)

செப்புறு மிவன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி
மெய்ப்படு மாது மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரர் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச னாய்
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான். (கக)

வேறு.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யானையும்
படமுடை யரவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
முடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணாததோர்
செடிபடுந் துணியுடைச் சீரை சுற்றினான். (கக)

நெற்றியிற் நிலகநீ ரொளிர நீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்
குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
துற்றிய விடத்தரங் காயுந் தூக்கினான். (20)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கையுங் கோத்துக் கட்டினான்
காவியத் தார்பொலி மெய்யிற் கார்தளம்
பூவினோ டாவினாப் போதுஞ் சூடினான். (21)

ககஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீதியி
னுறுமவர் தங்களை விலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே
குறைவற நீள்பெருங் கொடுக்கு நாற்றினான். (2உ)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்றவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுக்கியிட் டிரண்டுநை யாண்டி பாடினான். (2ங)

வேறு.

பரிவினான் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றுந்
தெருவினு முலாவிப் பாணர் தெருவிடை முடுகிச் சென்றான். (2ச)

மறுவறு முயர்மென் றோளின் வலியகோ டாரி மன்ன
முறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பமர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யானே வேண்டி யிழிதொழில் பூண்டு கொண்டாண்
டுறவொடு நின்று மெல்ல வுலாவின னுலக நாதன். (2ஞ)

மாலையங் குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மலை யெய்திக்
கோலவெள் வளைகள் சேர்வா ரவரவர் கோத்து டித்த
சேலைகள் சரிய நிற்பார் திருந்திய நாணி ழுப்பார்
மேலுறு பசலை கொள்வார் விரும்புகுல் கொள்வார் வீழ்வார். (2சு)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சந்தைந் பாட மண்ணிற் றனிவினை யாடல் வல்ல
சந்தரன் றானே யோமற் றியாவனோ வெனத்து தித்தார். (2எ)

வேறு.

அருடங்கிய வடிவந்திக முசலத்தரு முமைபங்கனும்
வரமொன்றும் துரையம்பதி வரமங்கல விசைமங்கைய
நிருகும்நிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி கொடுவந்தனர்
தெருவென்செய் மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (2அ)

வேறு.

உரவிது நெடிதுநின் நெரியு மொன்றுபோ
லரிதிது கொடுவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு காசு தையலீ
ரெரிவிழுங் கொண்மன்னென் றினைய கூறுவன். (2ஆ)

ஆடுவன் விறவிய ரருக ணைத்துபண்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்முன்
னோடுவ னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடித்தனன் விறகு விற்பிலன்.

(௩௦)

வேறு.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டிரவி போக
மாதிரி விறகு மூன்றி வைத்துல கங்க டோறும்
வேறற நின்றான் யாவுங் கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல.

(௩௧)

வேறு.

பாதார விர்தஞ் சோதி கீண்முடி தேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காண வின்னவ னுலகுக் கெல்லா
மாதார மாடு நின்ற னனாயிருட் போதின் மெல்லச்
சாகாரி யென்றங் காணம் பாடினான் நரணி யுய்ய.

(௩௨)

வேறு.

ஒடுக்குள் ளாளம் விர்துகாத மொலியு ருட்டுத் தூக்கெடுத்தல்
படுத்த னலிதல் கம்பித்தல் குழல மென்னுந் தொழில்பத்து
மெடுத்தக் காட்ட நாதாதி யிமைபோர் முதலா வதிகயிப்பப்
படைத்த வினையைத் தனிப்பாடப் பதின லுலகு முருகியவால்.

(௩௩)

வேறு.

மருவிய விரவி யோடு மஞ்சட் டலத்து வைகு
மரியசொற் பன்னுன் கேட்டி தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
விராவோடு மிட்டுச் சென்று வியன்சரா சரங்கள் யாவு
முருகிடப் பாடு லோபீ யாரெனக் குரைத்தி யென்றான்.

(௩௪)

அத்திறங் கேட்டி னைந்தார் போனடித் தொடுங்கி யையா
கொத்திசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகோ ருத்தர்
மெத்திய பயச்சால் வட்டென் மெல்லிசைக கரச னாய
பத்திரற் கேவல் செய்யும் பண்ணுறை யுமை யான்காண்.

(௩௫)

என்றிறை கூற மூன் ன மெற்கொலா மென்க் கலங்கிச்
சென்றுதன் னுறையுட் புட்டிச் செரிநரு கினைஞர்க் கூட்டிப்
புன்றி யடியான் பாடற் கொப்பிலை போன்று நாயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டாமோ வேண்டா வின்றே.

(௩௬)

இத்திறப் பாடல் யாரே யறிதுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவராத் பாட வொண்ண
தெத்தலத் தோடங் காணப் பரிபவப் படுமு னின்றே
புத்திர ரோடுங் கூடிப் போவதே கரும் மென்று.

(௩௭)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வளையறு சிலிகை யோடு மடிதரு கவிகை யோடு
முருவுடை மாத ரோடு முதலிய கிளைஞ ரோடு
மனையிரு ளிடையின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னோடு
கிளாகளி னோடும் போனா னெஞ்சறை பறைமுன் னாக.

(௩௮)

வேறு.

ஒக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி னாந்துதன்
மிக்கபேர்வலி கெட்டுமுட்டொடும் விட்டவூரில்வி டாதுளர்
துக்கமெய்தி யகன்றுபோனது கண்டுதூய்தரு நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கரன்கன வின்கண்வந்துவி ளம்பினான்.

(௩௯)

வேறு.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவினா லயத்துச் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் நருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கிடம் பாடுதற் கெனத்து துத்தான்.

(௪௦)

முன்புரார் தரனை மாலை யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் றுணாப்ப தேநின்
மென்பகங் கரஞ்சி வப்ப விறகினை வெட்டிக் கட்டித்
துன்புறச் சுமப்ப தேயென் றழுதுகை தொழுது சொன்னான்.

(௪௧)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுதறு பாடு வாளைப் பண்ணியல் வாது பாட
வழைமுடி மன்ன னோறே யென்னுமுன் னுங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வேலோ யேவினான் நரணி வேந்தன்.

(௪௨)

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனை மனைக்கா னுமற்
கொற்றவன் றிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத் தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முற்றிர வின்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டுங் கட்டி.

(௪௩)

என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா நெங்ங னென்ன
நின்றபத் திரனு னாப்பான் யானல னெருனற் கங்குற்
நன்றிரு மிடற்றான் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருணைச் சொக்கன் வென்றனன் விறகா ளாகி.

(௪௪)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்பட விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோற் முலாவினோன் நன்னை யானுஞ்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி கொண்டு.

(௪௫)

பேசுவ தென்கொல் காணப் பேரருள் கூர்ந்து காண
வீசனுன் னினைவின் வந்தா னென்னினி வேண்டு மென்று

தூசணி முதலா நல்கித் தும்பிரீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னை வலம்வரு வித்தா ளேங்க.

(௪௬)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குத் தலைவர் நீரிங்
கின்றெழும் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் கியன்ற நல்கி
மன்றுணு தனையே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து.

(௪௭)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் பரிவுகண் டகிச யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டகு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்றான் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டு.

(௪௮)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
புனிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பர தேசம் போனால் விறகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும்.

(௪௯)

ஒத்தரு மனத்தால் வாக்கா லுணரொணான் கருணை கூர்ந்து
தூய்தரு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்ட
ராதலா லடியார் தங்கட் கெளரியவ னரன லாது
வேதவாய்க் கண்ட துண்டோ வேறொரு தெய்வ மெண்ணின்.

(௫௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௫௬.

௫௫.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணுளு மேவாது சுந்தரன்பான்
மேவி யன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா னாத மெய்ய னாதாந்த னாதத்துக்
கினிய நாத, னின்னிசைக்குத் தானரசா யிருப்பப் பாடு மிவன்கண்டத்
திசைக்கினிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுநீங்கா துருக்க ரந்து
வந்திருப்ப னந்தரத்து வாணோர் வாழ்த்த.

(௧)

கானநெறி பாடிமுடித் தேருங் காலைக் காசொருகா லுணியொருகான்
மணிக ளோர்கா, லீனமிலா சனமொருகான் மவுலி யோர்கர் லின்னதென
தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு வாழ்ந்து
நாளுமகிழ் மிகவினாவிற் கொண்டு போந்து, தீனமற வுண்டுடுத்து வந்தோ
ரக் கிட்டஞ் செய்தருட்சித் தனைசெய்வன் றிறத்துச் சேர.

(௨)

இத்தகவு தனிநடந்து செல்லுங் காலை யிறைவனுக்குந் தனக்குமுத
லில்லை யாகச் சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னச் மாட்டுஞ் செல்லா

ககக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

தங் கிரவுபுகல் சிவனைப் பாடி, மெத்துமிடி யினுமிருப்போ னொருநா னாடி
விறலியர்பா டகர்பாணர் புகழக் கண்கி, புத்தியினைத் தென்செய்கே னிறை
வா வீவான் பொருளில்லை யென்றறையிற் றுயின்னான் புக்கு. (ங)

அறியுமியன் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்கண் டின்பங்
கூர்ந் தறையிற் சென்று, மறுவறுநல் லிசைப்பாண கொடுத்த லாலே வறு
மையடைந் தனைந்தம் பொருளு ளுக்கே, பிறரொருவ ரறியாமற் றருத லா
லே பிறங்குபொரு ளுறையாப்போர் முதலா யாளுங், குறைவிலுயர் பண்டா
ரப் பொருளாக டம்மிற் குறித்தகணை டிலமென்னக் கொடுத்தெ ழுத்தே. ()

வேறு.

எப்பெரும் பொருளுந் சாலக் களவுபோ கின்ற வென்றுத்
தப்பிய முரிவா யில்லை தாருறு கதவஞ் சென்று
கைப்படத் திமீதா ரிலலை கன்றாயா ரியாடிப் பல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் றன்னை யொழியவே நிலை யென்று. (ஊ)

இன்னல்கூர்ந் தையே ாவென் றிராப்பக லையுந் டன்னை
முன்னு நாடி நா ட முறையிடத் தொடங்கா கின்று
மின்னிய பொருட் டம்மை மீளவுந் தருவே மாயின்
மன்னிய மனியா முற்று நோருவர் வழக்கு மன்றே. (க)

உனக்கினி யளித்தற் கென்பா லுறுபொரு ளில்லை யென்றன்
மனத்தலுக் கினியான் றுயான் மனம் மடியார்க் கென்று
நினைத்தன கொடு ச டல்லா னிலத்துயிர் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மட்டி ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (கி)

விதமுறு தனங்கண் மிக்க வேண்டிப் வளிப்பன் றுழா
ததர்வுற விரைவிற் சென்றிவ் டோலையை யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யென்றோர் வனாதரு திருமு கத்தை
முதிர்ந்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (கி)

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூழக் கொண்டிங்
கையனே பொருளை வேண்டி யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நத்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா மேவென மறுத்தா னில்லை. (கி)

பழுதிலா நாயன் சொல்லை மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனைக் கண்டா னில்லை
யெழுதிய திருமு கங்கண் டத்சயித் திறைஞ்சி யொலலை
யுழைகடந் திரவிற் போளு னொருவரு மறியா வாறு. (கி)

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கு மாமலை காட்டு ளன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதகு மணிக்கு டங்கள்

சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடுங்கோ னூரிற் சென்றனன் சிறிது நாளில். (கக)

தாங்கரும் பசியா னொத்து தளர்வுறும் வறுமை யாள
னீங்கிவ னொருவ னாரென் றியாவரு மிகழ்த்து கூற
வோங்கிசை யுருவ மெங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்றான் மூடி
யாங்கொரு தணணீர்ப் பத்தர் மூலையி லமர்த்தான் மெல்ல. (கஉ)

இன்னதன் மையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கட்
பன்னிசைச் சொக்கன சென்று பாடுநம் பத்தன் காண்பா
னின் னா ரடைக்கான் நேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னாடன் றுயிலு ணர்ந்து மத்திரி களைவி டித்தான். (கங)

நயத்து கனவி ட செப்தி நவின்றுமுன் விடுப்பப் போனோர்
பயின்றனை மறு தோறும் பரத்துறு நவம தாக
வியைத் தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
யுயர்த்தவன் றன்னை யத்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (கச)

சூரிபமா தவத்திர் காண்பா னொசையா யிருந்தா னுமமை
யுனாகெழு மரசன் றன்பா லுவத்தெழுந் தருளு மென்னக்
கருதிசீ ரழைப்ப மேவேன் காவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வத்தே னுரைத்திடும் பிறங்க வென்றான். (கடு)

பணிவிடை யமைச்சர் போர்து பகர்ந்தது சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்ந்துவா களத்தி னேற்ற
னணிபொலி மணிகள் சிந்த வடியினை நோவச் சார்த்தாங்
கிணையிலா பவனைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கண்டான். (கஈ)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைத்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழுவிலாக் கண்ணி ரோடுஞ்
சென்றவ ரதிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டித்து
மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினான் மதுரைப் பாணன். (கஎ)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டிருகி யந்தோ
பரிவினல் டாவ லைப்பப் பசியொரு புறத்த லைப்ப
வுனாகெழு கானம் பாடு முறுதியைப் பாரீ ராதிப்
பரமனே யிவாவே நல்ல னொன்றுபன் முறைது தித்தான். (கஅ)

பத்தரெங் குள்ளீர் வத்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை கம்ம ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றத்த திருமுகங் கொணர்ந்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தோ துங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான். (கஊ)

கக௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

ஹிருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்மீ திருத்தி யாதரித்
துகாகெழு பாயிர வுரையைக் கண்டெழும்
பரிவொடு சூழனன் பாடி யாடினன்.

(௨௦)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு கண்டுவாழ்ந்
தின்னரிசைப் பாணனை யெடுத்த லணத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன்.

(௨௧)

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டுபோய்க்
கூட நீடுதன் கோயிலுட் புக்கல
ரேடு தாங்கு தவிசி லிருத்தினன்.

(௨௨)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னாகவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்துமெய்த் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புகும் மாலே சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
புரித்தறு சுவையி னூட்டிப் பணிந்தனன் கரங்கள் கூப்பி.

(௨௩)

பேணுற்ற காவற் றெல்லைப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேடிடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும் வகைவகை பொதிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறந்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி.

(௨௪)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிறக்க நல்க
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புகண் டதிசு யித்துக
கருதிய தனம னைத்துங் கண்டுகைக் கொண்டு மன்னர்க்
குரியன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான்.

(௨௫)

மன்னது கண்டு சால வாடிமுன் றெளிந்தி றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியுஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான்.

(௨௬)

முன்புற சின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி காக்கு
நன்குல வரசே யென்னை யிப்படி நவிலா சின்ற
தென்கெரீனன் கிலாத யானோ ரிழிசுலப் பாண னென்றான்.

(௨௭)

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெறும் பீற தாக
நயத்துல கனைத்துந் தந்த நான்முக னாதி யாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிற்பல் கண்டிர் தாழ்த்ததே துயர்ந்த தேது; (உஅ)

இரந்திது பல்காற் சொல்வ தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ னானே யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
வினாந்தெழும் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (உக)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்ந்தான் கோதைதன் பரிசு னத்தா
லுற்றொளி யுடம்பு பெற்றாங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (ங௦)

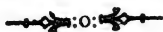
வம்பவி ழுலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் டதிச யிப்பத்
தும்பிரீ டெருத்தத் தோங்கித் தோனாசா மனாகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைநி ழுற்றப் பார்மக ளெளிய மிக்க
செம்பொனோ டீணந்த செல்வன் சொக்களு லயத்துச் சேர்ந்தான். (ங௧)

ஐயனே நினக்கு நல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லை செம்பொன் வரைபுரை தனம னைத்துங்
கையினின் றிருமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு போயினு னுள்பெற் றாங்கு. (ங௨)

வந்தநா வலர்சுற் றத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்ம வவன்ன
முத்துறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னூழி வாழ்ந்து
சுந்தரன் றினையே பாடி யிருந்தனன் றுதிப் ப யாரும். (ங௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௭சக.

நுசு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலைவி நனத்தொடு
நன்கு மிக்கவர் நாளும் வியப்புற
மன்சி றக்க மதுனாயில் வாடூநாள். (க)

கீடு செல்வ நிதியினைக் கண்டிசை
பாடு பாணர் பொறாமைமையப் பற்றியே

௨.௦௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நாடி யென்றிவ னல்குர வாவனென்
நாடி யாரு மிருப்ப ருரைத்திடார்.

(௨)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின்றமுன்
றையல் கோவைமூச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் வழத்துவ லென்றனன்.

(௩)

வேறு.

இப்பெரு விரதம் பூண்டான் டியாமினி நடுவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடுநாட் புழக்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யோர்நான்
மைப்படு மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்தி டென்ன.

(௪)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மில்லடைந் தச்சங் கூர விருண்டிற விடித்து மின்னி
மல்லல்வான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வென்னச்
சொல்லருந் துளிக ங்குச் சொரித்தன சோனை மாரி.

(௫)

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடு மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்நிசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி.

(௬)

முன்னிகழ் புங்க வத்கின் பின்னுற முதிர் நின்ற
தென்னிசை பாடும் பாணன் றிறத்தனைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங் தது மருத்தோ டொன்றிப்
பன்மலை யருவி யென்னத் திசுழ்த்தது பயம்வி னைத்தே.

(௭)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா லம்பினுன் மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோயோன் றங்கிரி யாழ்ந னைந்து
மிக்கக் ருகிந் தைந்து விரனடுக் குறவும் போகான்
சிக்கன வுடனே நின்ற பாடினான் சிவனை யுள்ளி.

(௮)

அயன்றலை யறத்தல் பாடி யரக்கனை யடர்த்தல் பாடி
கயத்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரும் புழ்க்கண் மற்றும் பாடினான் சால வாழ்த்தி.

(௯)

முற்றவெந் தையைசி னைப்பார்க் கெதுமுடி யாது முன்னர்
மற்றது கண்டி ரங்கி வருத்திடா திருத்து பாடென்
றுற்றபே ரிசைக்குச் சென்றாங் குவந்துயர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பிலகை முன்னம் பாவலர் வரக்கொ டுத்தான்.

(௧௦)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கர்த்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற் கொந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழா தோங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளை வாழ்த்தி.

(௧௧)

வேறு.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய வுழையினி விளரி தாமமென்
நீண்டிய நெறியினே முசையு மின்புறப்
பூண்டதத் திரிகளிற் புரிந்து பாடினான்.

(௧௨)

முன்றிக முசைத்துதி முடியப் பாடுமு
னென்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீனம் பூத்ததால்.

(௧௩)

வேறு.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லை சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினான்.

(௧௪)

ஆல யத்து ளுணைந்துற் றவரொடு
மேல வந்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினார்.

(௧௫)

இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டுனக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொககளை
யலது வல்லவ ராரெனப் போற்றினார்.

(௧௬)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டென்வயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவருள் கண்டன
மைய னேனினக் காரொப் பவரென
மைய நீர வணங்கினர் வாழ்த்தினர்.

(௧௭)

வேறு.

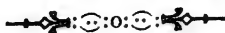
மின்றிகழ் தென்னன் முன்னு மேதினி வியப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செத்தமிழ்ச் சொகக னைப்போ
லின்றியா ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய மதியங் கண்ட வுததியின் விளங்கிற் றன்றே.

(௧௮)

சிந்தைசெய் துலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் றன்னை யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சந்தைசொல் லியாண்டு புக்குத் தகும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
ணந்தவெந் துயர நீங்கி வாழ்ந்துவா னுள்வ ரன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககுகு.

ருள.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தளையிற்பழு தில்லாநெறி தருபத்திரன் மனையான்
பரிவுற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ஞருகிப்புசுழ் தருசுந்தர னளவிற்பரி வுற்றே
பெருகப்புண ரிசைபாவெள் பிரியாதொரு நாள்போல். (க)

பாலேமொழி சூதேமுலை பணையேதிர டோண்மெல்
லாலேரிலை தானேவயி றாவேயக லல்குல்
சேலேவிழி காரேருமுல் சிலையேதுதன் மலரான்
போலேதிகழ் வானேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே. (உ)

வேறு.

இரதியு மொவ்வா வடிவினா ஞருக்கொண் டிசையுலா வுலதெனச் சிறந்தா
டனாபயில் சாதித் தருமநீ தியினாற் சசிசுல வேந்தையுங் கண்டு
பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக் கண்டு [மெல்ல.
பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்லவா வென்றனன்

மையிலாள் கணை தொட் டெயர்கரங் குறைத்த மாசறு தேகடை நீதி,
யையனே நந்தஞ் சுந்தர னாணை யவ்வுனா யின்கெனக் கடாது, பொய்யிலா
வுண்மைப் பத்திர னெழியப் புவியுனோ ருடன்பிறந் தவரென், றையநுண்
னிடையான் மறுத்தனன் மருத்தா லசையுமென் கொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டு நெஞ்சக நாணி வலிசெயா தாணையை நினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்துக் கற்றவ ரவைநடு விரிய
முறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் முற்றிசை பாடுவாட் டேடிச்
சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றுணாத்துத் தெரிந்துயர் துாதனை விடுத்தான்.

அருமையா லொருவ ரறிந்திடா வாறங் ககற்றியோர் கரந்துபோய் விரைந்து
தனாமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிகை வல்லாள்
பரிவொடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணத் தற் குழவொண் சிறப்பிற்
கரிபரி நெருங்கு மதுகாயுட் புகுந்து கண்டன முண்டிறல் வேந்தை. (சு)

பல்வித மாக மெல்லிகை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திடுங் காலை
முல்லைசேி மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாங் கிருந்தவ டன்னை

யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவளுடன் பாடுதற் கின்று [ரூள்.
வல்லையோ வென்ன வவளுமிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரென்

அங்கது கேட்டு வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் ரொழுத
பொங்குதற் பினை வியத்துநீ தோற்பிற் புகலினச் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவளை வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (அ)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை யாளேன்
முன்னது தானே காத்திடும் வறிதே முற்றவோர் குற்றம்வா ராது
மன்னநீ யிருப்ப வெண்ணையார் வெல்வா ரென்றனன் மன்னவன் கண்டு [ன்.
நன்னெறி நெஞ்சி னொன்றுவைத் தொன்று நவின்றுபின் போவென விடுத்தா

வேறு.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்கிய மாலை தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சீர்த்திப் பத்திரன் றேவி தன்னை
வெருவுறா தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வளையறப் பாடச் சொல்லென் றேவியோர் மாதை விட்டான். (க௦)

வரன்முறை மற்றை ஞானரோர் மண்டபத் திருந்து முல்லைத்
தெரிவைநல் லிசைபா நங்காற் சென்றவன் சொல்லக் கேட்ட
வரிவையு மதியா ளாகி யரசன்முன் பேசி வந்து
கருகிட வைது கீதம் பாடினான் கற்பி னானே. (க௧)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியநீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடுந் தோற்றவர் சுமக்க வெல்பேற. (க௨)

இப்படிச் செய்த லின்று தகுமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் னாங்கி யைந்து சீறியாழ் திருத்தி வந்த
துப்பிலா மாது பாட வியைந்துமென் சுருதி மாது
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் பாடினா ஞாயர்புண் டாக. (க௩)

காதிவர் தவடன் பாட்டைக் காகவெஞ் சுரம தென்றுங்
கோதில்கற் புடையான் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றுங்
தீதற வவையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுந் துப்பின்
மாதிரை வியத்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றங் கொண்டே. (க௪)

நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் கருமி ராசா வனுமதி தரும மென்னு
மறைமொழி தனைநி னைந்து மாதுர மாக வந்த
விறலியே பாடி னொன் றறைந்தனர் வியத்து சால. (க௫)

மற்றதுகண்டு வந்த விறலியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ ருந்தக் கண்டினம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிழ னியாவர் கில்லை
பெற்றிகழ் மாதே வித்தை செய்யுமிடத் தென்றான் மெல்ல. (௧௬)

மன்றிடை யின்று போகி நாளைவ் தேறும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் போக்க வேந்திழை போந்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடு நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (௧௭)

வேறு.

கருணைசேர் கடவு ளாலயத் தனைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரந்தித்,
தனாமிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொரன் பெங்கண்
மேல் வைத்தா, யுகாகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிகிலே
னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்தரு ளெனத்துதி செய்
தாள். (௧௮)

வேறு.

அன்புடை யாளே நெஞ்சக மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ னை
மின்பொலி மாறன் நன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ வென்றன னெம்மான். (௧௯)

வேறு.

நின்றதிரு வுனாவிசும்பிற் கேட்டு நீங்கா நேசமொடு நனிவாழ்ந்து போ
ந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவரை மற்றை ஞான்று வரவழைத்தின்
னிசைவாது கண்ட வைக்க, னென்றியவர் தம்மொடுமுன் னையினுஞ் சால
வுண்மைமறைத் தோரங்கூர் தினிய நெஞ்சங், குன்றநவின் றிடத்தோலாக்
கற்பு மாதா கூறுவாள் சீறியுளங் கொதித்து விம்மி. (௨௦)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யானுங் கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக்
கொ ளொப்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப்
பாடியக்கா லிருத்தோர் தம்மு, ளெய்தியவா றொருத்தினை வென்ற ளென்
றங் கியாரொருவர் சொல்கின்ற ரவளே வென்ற, மெய்தருநா யகிமற்றிங்
நென்மு கத்து விளம்புமது செற்றங்கொண் டென்றான் மெல்ல. (௨௧)

ஒள்ளியவ டுள்ளியுரை செய்யா முன்ன ருயர்புடைய வுலகத்தைப்
பேணி யொன்றும், விள்ளுதல்செய் யாதங்கண் மேவி னூல்யாம் வேறொருவ
ராவேமோ வெனப்போ தென்ன, வள்ளலெனிய வர்க்கெளிய சொக்க நா
தன் மண்டபத்து ளெண்டிசைமண் டலிகர் போற்றத், தெள்ளதமிழ் வாண
ரிசை வாணர் குழச் சேர்ந்திருந்தான் போந்தெவரும் வியப்ப வேந்தன். (௨௨)

புகழ்தருபத் திரன்றேவி யுண்மைக் கின்று புவிகாண நமைச்சுமப்ப
ளென்று கொண்டே, யகமகிழ்வி ன்ருடும்வர்தாங் கறிவி லாதா ளவையேற

வறிவுடையா ளெங்குந் தானாஞ், சகமுதலவன் றனைநினைந்து மெல்ல வொல்
கிச் சாாதலுமற் றாங்கிருந்த வேந்தற் சாராதோர், முகமுகம்பார்த் தனரென்
னாய் வினையு மிந்த முன்னவன் றன் செயறெரியா தென்று கொண்டே. (௨௩)

வேறு.

பரந்தவன் கண்டு பாடும் பாணனா யுருக்க ரந்து
பொருந்தவந் திருந்தா னப்பாற் போதமின் மாது முன்னா
நிரைந்ததந் திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனை வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வலல பாடல் பாடினா டீரம பேசி.

(௨௪)

வேறு.

வோததன ணடுங்கினன விதிர்வி திர்த்தனள
வாய்ததில விசையென வாயு லாந்தன
டேததரு முளமபறை யறையத தென்னளைப்
பாாததன ளவையவை கணமும் பாடினாள்.

(௨௫)

* வேறு.

புனைபெருக குரலக டத்தல புனாதகனமே லொருக்கன் மிகக
வினைபடு காக வோசை காருளி விலங்க னீங்காத
தாளிபடு கட்டை யெட்டின் றகுதியிற் றிகழும பொல்லா
வினிமையில் சுரத்தைக கண்டாங் கிருந்தவா வியந்தா ரிலலை.

(௨௬)

முத்தவெண ணைந்து ளங்க முறுவல்செய் திறையை வாழ்த்திச்
சுத்திர யாழகி ருத்தித் திருமலி களாகி ருத்தி
மெத்திய மடப்பக தோடு மெலவிரல் சிவப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெலலப் பாடினாள் பண்ணி னோங்க.

(௨௭)

ஆங்கரி முரறசி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்கிருங் கடலுள் வாழும் வலம்புரி முழக்க மென்ன
வோங்கிய சராச ரங்க னுருகிடப் பாடு நீதி
தூங்குமு விசையைக் கண்டு துதிகதன் ரிருந்தோ யாரும்.

(௨௮)

தணிவின்தா தினாயொன் பாணற் தானங்க ளெட்டி னாண
நணுகிய கிரியை பதது நன்பதின் மூன்றெ முததா
லணுகிய தொழிலா றோங்கு மைதினூல் விளங்கு முமமைத்
தினையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார்.

(௨௯)

வேதனா செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்ந்தமென் சரமப டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோரத்தது ரெகிழந்த துள்ளத் துமபுரு நார தாதி
வாய்த்தவா பாடும் பாட லென்றது வாக்கு வாழ்த்தி.

(௩௦)

பரிந்தது புதுமையேயோ பகைத்தவ னெஞ்ச மெங்கு
கிரமப்போன் முன்னின் றாலெந் தெஞ்சக முருகா தங்க

௨௦௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஊரம்படச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமி லாதாள். (௩௧)

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
கற்புலீ றுடையாய் தோற்றாள் கழுத்திடை வளைத்தே நென்ன
விற்பொலி நுதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ னருளை வாழ்த்திப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருந்தனள் பொலிவுண்டாக. (௩௨)

மாலையைக் கழுத்தி லிட்டோர் மாலேநின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவர் திறைஞ்சிற் கூட லிறைவனை யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (௩௩)

மறுவில்குந் தரணப் பாடு மதுரைவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்றா ளென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணிக் கவிகை தூசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணைக்க கழுத்தினின் றிறக்கி விட்டான். (௩௪)

வாடிய மலை வாடா மலைதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மலை யென்று
சேடுறக் கொடுத்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
கீடிய செயல்கள் சற்று நிலைநில்லா நிலைநில் லாவே. (௩௫)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் றன்னை
யுண்டென விருந்தாள் வென்றா ளுலகினை யாளு கின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிருந்தவ டோற்றாண் மற்றென்
பண்டுறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிக யித்தான். (௩௬)

மற்றவர் தம்மைத் தத்த மனைவயிற் போக வேலிக்
கற்றைவார் சடிலச் சொக்கன் கருணையை விறலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின னினிய நல்கி
நற்றமி ழிறைவன் றானு நகையொடுங் கோயில் புக்கான். (௩௭)

பத்திரன் றானு மிக்க பழுதில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னுளுள லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம விமானுந் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோருங் காண வேகினான் சிவலோ கத்தே. (௩௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௦௩.

௩௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவினையாடல். ௨௦௭

௩௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவினையாடல்.

முன்னமோர் காலம் வெய்ய முரண்டு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மரபினி லிலங்கு வானோர்
வன்னியர் தலைவன் றோன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த றத்தின் வாழ்ந்தனன் காட்டு நாட்டு. (க)

ஆங்கவன் றனக்கு முன்னை யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
யோங்கிய விராட்டி மைத்த ரவள்வயிற் றுதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (உ)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படு¹ தந்தை தாய
ருழையிடை யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழகினால் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னிப்
படிவினை யிழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (ங)

தொல்லையம் பதிவிட் டொன்னார் துரப்பமற் றியாவும் விட்டு
நல்குர வலைப்பப் போனோர் நாடொறும் வருந்த மேனிப்
பல்வித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது கொண்டு புன்பயிர் விளைத்துண் டாரால். (ச)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படிபுகழ் வேட்டை வேட்டுப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டுத்
தொடர்விடா விதிவ சத்தாற் சுழன்றுமுன் றுளத்தன் பின்றிக்
கடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (ஞ)

மெய்ப்படு சாபம் வல்ல மேதரு முணர்வி னானே
ரொப்பிலா முனிவன் றாற்றி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் காலச் சென்றவர் டிரண்டு சூழ்ந்து
தப்பென வங்கை கொட்டிப் பாடினார் சால நக்கு. (ஈ)

வேறு.

மற்றது கண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சீறியாங் கவரைப்
பற்றியெந் நிலமு முழுமபழ மையினாற் பரிவுடைத் துழந்தொழி லுமக்கே
யுற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் றுழமின்வெங் குருளை ளாகிப்
பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழையறச் சபித்தான். (ஐ)

முனிவரன் சபிப்ப நெஞ்சக மஞ்சி முதிர்ந்த பத்தியிற் கூடி
கீனையடி சொழுதே மாகிலா தவனே நீன்பிழை பொறுத்தரு ளின்றிநன்

றனைவரும் வணங்கக் கண்டதா யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின் னருளான்
மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாபமுங் கொடுத்தான்.)

வேறு.

இந்நெறிச் சரிப்பப் போந்தாங் கெல்லைஞழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் நெடுமு கத்து மைந்நிறக் கூனற் கேழ்
றன்வயிற் றுதியா முன்னர் தாயையொண் புவியாண் மாறன்
மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (க)

வேறு.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணாமற்
சாய்துயரங் கொண்டமுகல் கண்டுகரு ணைச்சொக்க
னையவுரை யாவு முணர்வா னியைந்தவற்றின்
ரூய்வடிவங் கொண்டான் றவத்தே, ரதிகயிப்ப. (க௦)

வட்ட முறிமதிய மென்ன வளைதுண்ட
நெட்டை முகமில்ங்க நேர்ந்ததனி வாறுடிப்பக்
குட்டிபரிந் துண்ண விருபாலுங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி நடந்ததால் வெவ்வேனம். (க௧)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (க௨)

வேறு.

அருள்சுரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வழுதபா னத்தினு லன்றே
குருளைபன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப் பொருப்பி
லுரனுறு கோட்டாற் றழல்விழி யுமிழ வொண்டல மேடவ லாகப்
புரையற வழுது திரிந்தன வியைந்த பொலிவுறு வலியினு லோங்கி. (க௩)

வேறு.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமுலை
வரிசை கூர்வாய் மடுத்துக் குடித்தநற்
பெரி கோலங்கள் பின்னரென் செய்தன. (க௪)

ருக்.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௦௯

ருக்.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க ணுமைமங்கை
தரைபுகழு முதுகேழற் றனுகொண்ட தலைவனைப்பார்த்
துருகியபே ரருள்கண்டாண் டதெய்த்தன் புறத்துதித்துத
தெரிதரநின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாயமலாந்து. (க)

வேறு.

விலங்குகள் கொன்று காட்டு வேட்டையாடுதலெப் போது
தலம்புகழு மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதனற் பாவ
மலைக்கவர் மேறசெல் லாது வறிதுவெவ் விலங்கு சாக
நலத்த னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (௨)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வகையோ னிகளின் றோயா
தென்றுமே லாக வோங்குத் தலைவாநீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா
மொன்றிய கடைய தன்றோ வுளத்திடை யோருங் காலை. (௩)

அப்படி யிருப்ப விந்த வங்கங்கொண் டிலாவு கின்ற
தெப்படி யருளிசெய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முத லாகத் துன்னித்
தப்பற வெறுமீ றாகத் தனுத்தொறு நிற்பேம் யாமே. (௪)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வருவங் கொண்டே
யெவ்வயி னாயுமவ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வுய்வுற வளித்த மக்க ளியாவரு மொத்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (௫)

வேறு.

ஆதலா லெமரு மீங்கித் தளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண முன்ன மொருபெருத் தவமுனி சீயிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் திடுமு னிறத்தது தாயுமப் போதே
வேதனை யுறுதல் கண்டியாம வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

ஈங்குமுன் வளர்த்த றருமமா மிவைதா மிக்கொடுங் காட்டிடைச் சின்ன
டங்கற வுலாவி யிவ்வுடல விட்டோர் தீதிலா வினியருத் துரணக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிடுல லொழுக்க முயாபுக முறிவுற வுதித்தே
யாங்குதென் னவற்குச் சேனைநா யகர்க ளாகுநம மாணையா லென்றின். (௭)

வேறு.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழப் பிரம னாகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொப்புட னாக வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே. (௮)

வேறு.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர்ந் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங்
கடம்பமா வனத்தீர் தும்பெரு முலைப்பாற் கடல்குடித் தவைகளி கூர்ந்து [ந்து
மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்னவர்க் கமைச்சராய் வாழ்
நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குரைக்க வேணுமோ நினைத்திடி னென்ன. (]

வேறு.

திருந்துநா யகன்ம கிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரந்தரும் பெரிய துங்க மதுரையம் பகியிற் போந்தாங்
கரும்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (௧௦)

கனலுமிழ் செங்கட் டெங்கக் கடும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையறச் சிறிது கால முலாவியீண் டருளால் வெற்பிற்
புணையுரு விட்டுப் போர்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலைவ னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (௧௧)

பிறந்தபின் றாய்மார் தந்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செய்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்களும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றெத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (௧௨)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்த்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் தும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிறைந் ததிச யித்தா னொருவர்போ லுருவங் கண்டே. (௧௩)

இந்தவெந் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலினு லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து தித்துத்
தந்திர முற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூட. (௧௪)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாய்பரி தேர்ப் தாதி
செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப்
பழுதிவா நினைவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் கட்டுந்
தழைக்கிர் மதிதோய் மாடந் தனித்தனி யிருப்ப லீந்தான். (௧௫)

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௧௧

நெறிப்படு மதுளைத் தென்ன னீள்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சால
வறத்தினே ரொழுகிச் சொங்க னுணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புதழ் கொண்டார் சேனை யோட்டுசா மந்த ராகி.

(௧௬)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி னவையொன் றில்லா
வலியினு வறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
நிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய் வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் பகைக டந்தே.

(௧௭)

வேறு.

கொன்றைச் சடிவ முடிச்சொக்கன் கொற்ற மாற்ற கிரவின்
நென்றிப் புருந்த செய்தியெலா முணர்த்தச் சொக்கன் குமரரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றுமுதற்
பன்றிக் குழம்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது.

(௧௮)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டு கருதி முலையூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்மேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காசினியில்.

(௧௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௩௬.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காக்கைக் கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீள்பதங்க முன்னு
வருந்த லொழித்துலர்ந்தாங் கஞ்சியுழல் காலம்.

(௧)

ஆங்கவற்றுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்த்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி லியாவர்க்கு முண்டுபகை
திங்ககல வெவ்வாரு முண்டதனைத் தேருங்கால்.

(௨)

வென்றிப் புரம்பென்றோன் வேதா முடியறுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வாறே ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி.

(௩)

காணி னினியிதற்கோர் காரணமுண் டெங்கிலத்தும்
பூணு முருக்கொண்டு பூசைகொளு மீசர்கனிற்

சேணிமிருங் கோயிற் திருவால் வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா ரிலைபிறங்க. (ச)

என்று கருதி யிரணியத்தண் டாமனாயிற்
சென்று விளைவின் முழுதிச் சிறகடித்துத்
துன்றுபுகழ் கொண்டானைச் சூழ்ந்துலகோர் கொண்டாட
நின்று பரவப் புகுந்ததுமுன் னீங்காது. (இ)

வேறு.

அருத்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருந்திய ரினைவு கண்டு பொருவின்மூன் நெழுத்தா லோங்கி
வினாந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சு)

வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடியு முன்னம் பிரமமா முகுத்தத் துன்ற
னுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுவணரா சனுமுன் ளாஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (ஏ)

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேநின்
பெருங்குலக் கிளைக்கு மப்பாற் பெறும்பெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருந்துமிம் மந்தி ரத்தைப் போதியிப் புவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்ந்து பயமறத் திரிவ தற்கே. (அ)

அயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று நத்த
முயர்வினை யாடல் சாண வும்பரு மதிச யிப்பச்
செயிரறு பறவைக் கெல்லாந் தீபமே யினைய வுன்றன்
பெயரது வலியா னென்று பேசிடக் கடவ தென்றே. (ஈ)

கருணையிற் பரிசுஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டிப்பக்
குருவியு மாலித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடிய முன்னர்
வினாவொடும் புகுத்து காட்டில் வெல்லுமந் திரமோ திறுரல். (ஔ)

மறுவறு சிகரம் பன்னாள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவருஞ் சாங்கி கெல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் றன்றே. (க)

நன்பரி வெய்தி யாவு நவையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லநன் னினைவு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடுக்கிக் காக்கை
யின்புறுதலையி லெற்றப் புகுத்தன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல். ௨௧௩.

கோக்கய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமுக் குடைய யாங்கைக்
காக்கைக டலைபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைநி னைந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று வினாவொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிகயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ
ரீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் பெயரையும் வலியா னென்றார். (௧௪)

வேறு.

செந்நெறி நாயன் றேவர்க டேவன்
முன்வரு நீதி முடித்தன னென்றே
தொன்னெறி மலரோன் வந்து துதித்தான்
றன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (௧௫)

வேறு.

சொற்ற நும்பெரிய சுந்தர னாளு
னற்க ருங்குருவி நாயிசைத் தோன்றும்
விற்பொலி மந்திர மித்தியுஞ் சயத்தின்
கற்ப னையின்றங் காணப் படுமே. (௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௫௨.

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த
திருவிளையாடல்.

தேர்பரி கரியா ளீண்டுத் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிரகு லத்து
வாரிகு மூலக முற்று மதுனாயி விருந்து காத்தான். (௧)

மன்னயிர் காப்போ னோர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரெந்தை சொக்கனுன் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா நல்குர வுற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் டெழலப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (௨)

ஆங்கவர் நீங்க கில்லா வரும்பெரு வேள்வி முன்ன
வோங்குய தருமம் யாவு மொழிதலா லொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து நென்முதற் றானி யங்கள்
பாங்குற வினாவில் லாமற் படைகுடி தளர்த்த வன்றே. (௩)

உகச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

மாநிலந் தளர்தல் கண்டு வழுதிவெந் துயருந் றோர்நாட்
டானிருந் தனாக்கி டந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
நீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி நம்பு
மூனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா மறிந்தோ முண்மை யெங்ஙன மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்துளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனாற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
நன்றிகொள் பழையோர் சொல்வ ரென்றுநன் ளிருட்டு யின்றான். (இ)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டு கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
நெரிவுந் நமக்கே நல்ல தென்னவ வருந்தே லின்று
பெருகிய படையு முன்றன் பீடுடைக் குடியு மற்றே
ரொருவரும் வாடா வாறிந் குரைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (ஈ)

விண்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டுப தறித்தெ டித்தாந்
கொண்கிரி நின்ன தாக வுனதுறு குறியு மிட்டுப்
பண்பொடு கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (எ)

கின்னுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுந் யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடுத்துப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்டுந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்டுந் நல்கிடு நயங்கள் கூடா. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா திகழ்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
வழிபடிந் யாண்டொன் றிற்குந் வையகத் தழைக்கு மன்றே. (க)
வேறு.

துணைவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு ளானெழுந் ததிகையித் தொருவருக் குரையா
னணைய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தனவி
நனிவில் சேனைய விடியுமுன் சாற்றினர் கிளரா. (கௌ)

அடர்ந்த தானையோ டாங்குகன் வடதிசை நோக்கி
நடந்து பல்பெருந் காது நாளிடைப் போக்கி
மடங்கல் யானிகள் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வராமருந் கடைந்தான். (கக)
வேறு.

மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வளநகர் மேலி யங்க
ஊற்றதானையி ருத்தி யோங்குதன் நிறலி னோடு

சூக.—மாமேருவிற கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல். ௨௧௫

முற்றிர விற்சென் நீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடினான் பாணிச் செண்டால். (௧௨)

அங்கது கண்டு கம்பித் தமரர்மெய் புணந்து வந்து
செங்ணை றினைய மன்னன் றின்மையை யதிச யித்தின்
றிங்கியா னுணாப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்றென் றுண்டு தாபர மென்றென் றுண்டால். (௧௩)

வேறு.

மன்னிய சங் 'ம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னிரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டிசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (௧௪)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
சற்படு வரையென வெடுத்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் நன்கயற் குறிபொ றித்தனன். (௧௫)

சென்றுகந் துகமென மறுகச் சென்முனற்
கன்றிமுன் னடித்தவன் பரவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிய சங்கம வருக்கொண் மேருவும்
வென்றநீ போகென விடைகொ டித்ததால். (௧௬)

வேறு.

ஒருவரா லணுக வொண்ண வுயர்வட கிரியிற் செம்பொன்
கரையறத் தறித்தெ டித்துக் கயலொடு செண்டுந் தீட்டிப்
பெரியவ னருளை வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
வினாவொடும் வந்தான் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (௧௭)

மன்னிய மனிதர் முற்று மற்றுமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னுறு நாவற் செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ நினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (௧௮)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விருக்ப நல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்றூட் பகடியர் சகடு முன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரை புக்கான், (௧௯)

வந்துதன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்கிங்
கெந்தையே யடைந்தே னின்ற னருளினு லென்று வாழ்த்திச்

உகக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சுந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சுந்திர மாவ னித்தான் சுந்திர மாகு லத்தான். (20)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசுடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கணக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையந்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (2க)

ஆன்மயான் டொன்றிற் குள்ளின் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டரு புதுமை யீது கண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றிணையு மந்தப் பாண்டியந் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (2உ)

மாநிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானினா மாட்டு மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டான் டுனியன செய்வ ரேன்மந்
றானமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (2ஈ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎடு.

கூஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஒங்குதன முடையானோர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டின
த்து முன்னோர் நாளி, னீங்குரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னை நீள்வினையின்
வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யீங்குலகி னுணமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு
மிவட்கல்லா தில்லை யென்னும், பாங்குதிகழ் வறுமொரு பெண் ணருமை
யாகப் பயந்துகிறப் பொடுவளர்த்தான் பரிவு கூர்ந்தே. (க)

வருத்தமற வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுரைநக ரிருப்பானோர் மரும
கற்குப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பலென வறுதி யிட்டுப் பொருவிலருங் குல
வணிகன் விருத்த னாகித், திருத்தமுடை மனைவியொடு மரித்த பின்னர்ச் செட்
டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரித்துநிகழ் செய்தியெல்லாந் தோ
ன்ற வோலை வினாவின்வன் நனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (2)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பிள்ளை வேண்டி யுயர்தருமத் தொருப்பட்
டார் தவங்கந் செய்து, பின்னரொராண் மகவின்றி யருமை யாகப் பெற்றக
ரிய பெற்றியினோர் பெண்ணைப் பெற்றிங், கென்னுடைநன் மருமகற்கே கொ
டுப்ப லென்றி யாருமுணர் வுறுவதைத் திருத்த னாகித், தன்மனைவி யொடு
மிறந்தான் வினாவின் வந்தித் தையலையுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கைக் கொ
ள்ளே. (ங)

இந்தவா சுகவோலை செல்லா முன்னாங் கிருங்குலமா தொடும்புதல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்கிவா சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியினாற் சிறிதமுங்கி மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னான்றிப் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தநக ரடைந்தளவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் துனியிருக்கு மகத்துட் புக்கான். (ச)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னா நிதிகளுங்கண் டெதிர்வரவு பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்னாண் மனைக் கணிருந் தறநெறியை மனத்தி னோர்தின், றோதுமணஞ் செய்வதுநம் மதுனா மேவு முற்றவர்முன் னுவென்றே யுணாத்து வானோரேய், போதுதிகழ் பொழி ன்மதுனா நகரா நோக்கிப் புறப்பட்டா னொருப்பட்டான் றனக்கட்டோடும்.

வேறு.

செத்துவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பிளங் கொங்கை மங்கை யிந்தினை யனையா னோடு மினிமைகூ ரடிமை யோடு நந்துபல் பொருள்க னோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும் வந்தன சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்குங் காலை. (சு)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்ந்த வுத்தமன் பொருள னைத்து முற்றவர் கைக்கொ டித்து மெத்தென மாதைக் கொண்டு வருகுவல் வினாவி னீங்கண் முத்தெயின் மதுனா தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (எ)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங் குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து சிற்பரன் விரும்பி வாழுந் திருப்புறம் பயம தேன்னும் பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான். (அ)

ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசின்ன குறவ மைத்துத் தீங்கற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட் டாங்கருங் கண்ப டிப்பத் தையலு மரபை நோக்கி னங்கவோர் புடைத்து யின்றா னெருங்கடி யார்கள் சூழ. (இ)

நிறைவினா லறிவால் வாழ்வா னீதியா லிளமை யாலோர் குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் குலப்புகழ் வணிகன் றன்னோக் கறுவிவா ளரவு சென்று கடித்தலு நிசிக்கட் கண்டே முறையிடா வீழ்த்தார் சூழ்த்த வடியவர் முதிர் வாங்கு. (க)

வினாவின்மின் னசனி யன்னாற் வெவ்வலிக் கருட னொப்பா ஞரணுடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலா மயூர நேர்வார் பொருட லத்தை யேய்வார் பொருவிலென் குக்க டிப்பார் நுதிமுன் பார்த்துஞ் சாகக் கண்டனர் கைவிட் டார்கள். (கக)

உகஅ திருவாலவர்புடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

செங்கயற்கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி னெளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொடும ரற்றி
யங்கொரு மதிநி னைந்து புலம்புவா ளாணை நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட கோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேளுரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றெ
னாளி யுயிர்தா ராயே லவன்வழி யடைவேன் யானே. (கங)

என்றவ ளடியா ரோடு மிரவிடை யரற்ற முன்ன
நன்றியிற் றெழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த ரொல்லீ
வென்றியி னுணர்ந்தெ முந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருளாய் மென்ன வுரைசெய்வா னிலினை நோக்கி. (கச)

வேறு.

எந்தையுயர் பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற் பெற்
றழகார் மதுரை மன்னு, முந்தியநன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லென்றே
மொழிந்துவா னுலகெய்த வணிகர் கூடி, நொந்தெழுதி யோலைவிடக் கண்டு
வந்து நானேறியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளை
யுங்கொண் டென்னை யுங்கொண் டனைந்திரவிங் கிவன்மாண்டா னரவு
தீண்டி. (கடு)

வேறு.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன், பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பும் பாவையாப் பாடும் வென்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (கசு)

வென்றிகொ ணஞ்சண் டானை விதிமுறை யிறைஞ்சி யித்த
மன்றலங் குழலா னுற்ற வருத்தகீக் கிடுவ மென்றே
நன்றியொ டிருக்க னோக்கா னுன்முகன் மறலி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் நன்னை யெழுப்பினுர் புதுமை கூர. (கன)

துயின்றவ ரெழுமா போலத் துண்ணென வெழுந்தி றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகன் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியத்துற வேத்தி னூர்கண் மிகமிக வதிச யித்து
நயத்திடார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றுமே ரொவ்வா னீதி வணிகனைப் புகழ்ந்த தன்றிச்
சொற்புக் குணங்கை ஞஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுந் துண்டு சால வாழ்த்தினார் காழி வேந்தர். (கக)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவம் வருகடு வாகவே
கன்னி மாதிரைக் கைப்பிடி பென்றனர். (௨௦)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவன்
குறைவி றந்தையுங் குற்றமி றாயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முறையென. (௨௧)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுந்
தணிவி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணந்தனன். (௨௨)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிகயித்
துய்ய வந்தெ னுயிர்தரும் வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்த்தனன் றுண்மிசை. (௨௩)

மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குநின் காதலி தன்னொடு
முற்ற நல்லடி யாரொடு மொல்லெனின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர். (௨௪)

வேறு.

மாண்டுகன வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதிரொடு நல்லடியார்
போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைநக ரடைந்து பொற்பிற் கரு
ணையுட னெதிர்கொண்ட கிளைஞர் கட்டு, மூண்டபெருஞ் செய்தியெல்லார்
தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப மகிழ்த்து மாம, னீண்டியநன்
பொருளொடுத்தன் பொருளுங் கொண்டான் டிருந்தனனன் னயம்படவா
ணிகஞ்செய் தோங்க. (௨௫)

மன்னுமுய ரற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுகுண முடையானோர்
மதலை தோன்றிப், பொன்னணியா லிலகுபெருஞ் சிறப்பி னோங்கிப் பொலி
வினுடன் வளருங்காற் பொறாமை மிக்க, முன்னமவன் கொண்டகுல மா
தின் மைந்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னொடுங் கூடி, மின்னியபாஞ் சாலிக
முன் னான நல்ல விளையாட்டி னொருப்பட்டார் வீதி யேறி, (௨௬)

வேறு.

தகவினை யாடு நாளிற் தகவிலாப் புதல்வ ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று

மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்டலும் விக்மி யாற்றாள்
பகைபட வழித்த தென்கொல் கெடுவீர்கா ளெனப்ப கர்ந்தாள். (௨௭)

வேறு.

ஆங்கது கேட்டு விரைவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென் கணவ
லோங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட் பரத்தைய ரீனைய
தீங்குள நீயோ மைந்தனாச் செறுப்பாய் செப்பிய வாறுநன் றென்று
பாங்குடை யானை யெழுவெழ வைதாள் பன்முறை பரிபவ மாக. (௨௮)

இன்னன விளிய முன்னவ ளேச விளையவள் சாலநொந் தழுது
பின்னுந் நவில்வா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்புட னடைவின்
வன்னியுங் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் றுக[கென்றாள்.
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கேனோ வுரைப்பதிங்
இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
றொப்பிலாச் சிவனும் வன்னியாங் கிணறா மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா தூரச் சான்றது சான்றோ சிறந்தநம் முற்றவர் முன்னு
மெய்ப்பட வந்து நவிலுமேற் கற்பார் மெல்லிய லல்லவேற் கணிகை. (௩௦)

வேறு.

என்றவள் சொல்லக் குன்றி யினையவ ளெங்குந் தானாய்த்
துன்றிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனன் மண்ணில் வீழ்ந்து. (௩௧)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தனாப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைசேர் மடந்தை சொன்ன வார்த்தையோ பொறுக்க கில்லே
னென்னுடை நாண முன்ன யாவையு மழிந்த வின்றே
யுன்னையல் லாலெ னக்கிங் காருள ருற்றார் மந்தே. (௩௨)

மறுவினீ யறிய யானோர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண வவனிமீ தன்றைச் சான்றின்
றிறையிலவந் துணாத்தல் வேண்டு மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ந் சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றாள். (௩௩)

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்ச சொக்கன்
பாங்குறாள் செயல்கண் மிள்ளங் கசிந்துமுன் பரிப வஞ்செய்
திங்குசேர் மாதி ளுள்ளந் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்று மூன்று மொல்லையின் வரவழைத்தான். (௩௪)

வேறு.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டெவந்
தெத்தை யல்லதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
ரந்த ரத்த ரதிகயித் தேத்தினர்
சித்தை யாகுலந் தீர்த்தன டேமொழி. (௩௫)

வேறு.

ஏற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
தோற்றிய தன்றி யாங்கு ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ ளினையா டாளிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி நின்றாள் பொறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. (௩௯)

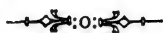
உத்தமத் தலைவன் கண்டாண் டிளங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு ம்ந்தப் புன்மைமா டையுமி கழ்ந்தே
யத்தனை நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வற் பெற்ற
பத்தினி மாதி னோடும் வாழ்த்தனை பரிவு கூர்ந்து. (௩௯)

முல்லைசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்கன் றன்னை நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினை விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பல்பெருஞ் சிறப்பி னோங்கி வரீழ்ந்தனை பழிச்ச யாரும். (௩௯)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலை மனத்து வைத்துத்
சுருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டுத்து
வ்னாத்திரு மருக றன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி. (௩௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௧௪.

சுரு.—நானாக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்.

முந்தியகா லத்தொருகான் முதுநானா வடதிசைக்கட்
கந்தமலி செங்கமலங் காவதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சின்னதகளி கூரவுகள் சேல்கள்வரால் வரிவாளை
வந்தனயா வையுமருந்தி வாழுங்கான் மழையின்றி. (௪)

ஆழியுரு வனையபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
யூழுடைநல் விதிவசத்தா னுமுன்றுதுக ரினாதேடித்
தாழ்வகல நயத்தறஞ்சேர் தவமுனிவர் றிறைத்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தனைந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (௨)

தேங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறத்திலங்கத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினொடுஞ் சென்றிருப்பச் சலசரங்க
ளோங்குமாயர் வடிவினவா யளவிலவா யுகண்டெழுந்து
பாங்கிணத்து வினையாடிப் பயமின்றி யுலவினவால். (௩)

வேறு.

தவவள வலியி னாலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட
நவமுறு நாரை வாழ்த்து நனிமனத் ததிக யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம விரும்பகி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லுங் காலை. (ச)

வேறு.

மரவுரி யுடையினர் மார்பி னூலினர்
தருமகுண் டுகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
வினாவொடு நணுகினர் விடிய முன்னரோ. (ரு)

அங்கவர் தங்களத் தளவு கீரினுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு பான்மைமீன்
பொங்குமெய் நலிந்திடா தன்பு பூண்டருட்
டுங்கமா முனிவரைச் சூழ்ந்து கொண்டவால். (சு)

வேறு.

உருகிமுன் கண்ட நாரை யதிகயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
நிலையின்மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறிந்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல். (ஏ)

இனியுயிர் செகுத்துண் ணேமென் றெண்ணிவெங் கொலைத் விர்த்து
புனலையே யுண்டு சூழ்ந்து பொய்கையுள் வாழு நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பகி போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுகி ற்த முனிவர்கள் வரத்தை வாழ்த்தி. (அ)

மருவிய கிளைகள் கண்டு வந்துயிர் செகுத்துண் னாது
பெரியகீ மெலிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் நுங்கள் காரியத் தேகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு. (ஈ)

வேறு.

சந்தி யாமடத் தேகித் தபோதனர்
புத்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முத்து வேட்டியர் முத்தியை வேட்டது. (க)

வேறு.

மற்றொரு தெய்வ மண்ணின் மதுரைநா யகன்போ லில்லை
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முத்தியை யளிக்க வல்லா

ருற்றுணா செய்யி னென்றாங் குயர்தவ முனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நானா. (கக)

வரமுடைச் சொக்கன் றன்னை வழுத்துவ மென்றெ முந்து
தணாபுக ழோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப *
வினாவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதரு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத னுலயத் தணந்த தன்றே. (க௨)

உத்தமக் கனகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நாளும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மண்ணோர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (க௩)

எங்குமோ ரினாதே ராம லினியதன் னுடலம் வாட
மங்கைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் ததிச யித்தார். (க௪)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்குரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா னுறா
மன்னிய சுயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யார
றுன்னிய பனைமீன் றுள்ளித் துறைவினை யாடல் கண்டு. (க௫)

சாதிவா தனையி னுலே தருமது னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யுயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாது மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (க௬)

முன்னைவா தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலை
நன்னெறி யறிந்த நாம நாவழி யொழுகிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் றிங்குளா ருண்டோ வின்றே. (க௭)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்றோ வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருத்திங் கெனந யந்தே
யொல்லையம் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லாங்கு. (க௮)

நலமலி யறிவான் மிக்க நானாவந் தனைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீன னைத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலகலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரீ ரென்றே
யலகலா மனித ரெல்லா மேத்தினு ரதிச யித்தே. (க௯)

வேறு.

உடலினைத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவினிற்சிவ லோகத் தடையென
விடர கற்றி யிருங்கண நாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்றொழி.

(௨௦)

வேறு.

பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நாரா
வரனுறு தேவ ராகி வான்றொழி விருப்பக் கண்டீர்
கருதினீங் கின்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல் லாதிங்
கரணைவர் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கைய மின்றே.

(௨௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களநடு.

கூசு.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.

நந்தலி லாத கால நான்கு வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
திர்தவொன் பி ரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
முந்திய வுகங்க ணுன்கின் முதலுகத் தாதி தன்னில்.

(௧)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யுரு
ம்ண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமும் கலியு கத்தி னிருக்குமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னோதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும்.

(௨)

ஒருமைநெஞ் சகமு முன்னை யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைத்து மாதிறா லங்க மாறுந்
தருமவே பிசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்ந்தார்.

(௩)

தொன்மைநன் கிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டு
கன்மறை யோகி னோரு நயத்தரும் பொருடே ரார்கண்
மன்னிய பொருடேர்ந்தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னொரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி.

(௪)

வேறு.

மறந்திக முவ்வுக் மறைந்த தொப்பிலா
நிறந்திக பிவ்வுக் நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தநால் வேதமு மிலங்க மண்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா றென்ற பூங்குமுன்.

(௫)

வேறு.

வரனுறு மண்ம கட்டு மணிமுடி யாகுந் தொல்லை
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பநா மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கற நவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் நீதறு புகழ்க்கு நல்லோன். (௬)

அந்தநல் லுனாகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ற லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சுந்தையே வடிவாம் வேத புருடனே தாழா தெங்கள்
சிந்தையா குலங்க டூரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்றார். (௭)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணைந்துயர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குதூல் வேத நான்கு மினியவங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறந வின்றான் பிணங்குதூ லிணங்கு மார்பன். (௮)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்டாங்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொன லிலங்கு வானரேயு
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேகி கேசன். (௯)

வேறு.

அன்னை யொப்ப வருள்சுரந் திப்படி
நன்ன யத்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரை யல்லதிங்
கெந்நி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினார். (௧௦)

எட்டை நீக்கு மிருடகண் மன்னுயிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோதியே
கேட்ட வேதங் கிளரப் பொருளொடு
நாட்டி னெங்கு நயக்க விரித்தனர். (௧௧)

வேறு.

அண்டம டங்கலும் வெந்துக டங்கனல் கொண்டழி யுங்கடைநாள்
கண்டக டம்பவ னத்தர னருளது கலவலின் மாலுந்திப்
புண்டரி கந்தர வந்தவி ரும்பிர மன்றரு புந்தியினின்
றெண்டிசை யும்மறை யுயிரி வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௭௪௭.

ப ய ன் மு த லி ய ன்.

—o—o—o—

சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றொலைவிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சுருத்சொல் யாண்டுஞ் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருந்திய விறைவ னெண்ணெண் டிருவிளை யாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புவிபுக ழரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுப்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி னுணைவதற் கைய மின்றே. (உ)

சுந்தர னவ ..... சிவலோகத்தே. [திுச்செய்யுளின்
முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகம் கருக - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.]

தீதில்வண் டரும ளுபத் திருவிளை யாட றன்னை
யாதொரு போகி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராத்ரத் தோடு மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதநா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கைய மின்றே. (ங)

வரனுளீர் முற்றுஞ் சொன்னே னென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சுரர்தொழு முனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செங்கை
நீனாமலர் குவியச் சித்தை நிறைமல ரவிழத் துங்கக்
களையழி பேரா னந்தக் கடலிடைத் தினைத்தா ரன்றே. (ச)

வேறு.

மின்னுபுகழ் தரும்பெரிய கருணைச் சொக்கன் விளையாட லறுபத்து
நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட பத்தி யிருடிக
ளெய் தாதபே நெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் கடி
மதில்கும் மாமதுளைப் புராண மின்று, முன்னரிய விதியின்கட் கற்போர்
கேட்போ ருயரும்ப நலகான்வ ருண்மை யீதால். (ஊ)

வேறு.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விரித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் றாய்ந்த வறுபத்து நாலி லக்கக்
தூய்தரு கவிக டம்மைச் சுருக்கிழ வாயி ரத்தி
னேதினா ன்ரத்தி யன்பின் புணர்த்தனன் றமிழா லின்றே. (சு)
ஆகத்திருவிருத்தம் - களடுங்.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்

மு ற் று ப் பெ ற் ற து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலசில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மட்டும்
மிகையாக முதலில் வரையப்பெற்றிருந்த
கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

சித்திலிநாயகர்.

விருத்தம்.

க. அத்த னாவனை யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலையும் பாடுந் தமிழ்முற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

வேண்பா.

பொய்யாவிநாயகர்.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினையானைக் கந்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

ஈ. மன்றல் கமழ்குமல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
முனையானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினையானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைமகள்.

ஆடகனா நின்றிறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சேறடியும் பற்றினேன் - நேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மணநாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

[இச்செய்யுளுள்ள பிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலை' என்னும் செய்யுள்
இல்லை.]

வெண்பா.

பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினோம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

தூற்சிற்ப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

அம்பதுமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பிவியந் - தெம்பெருமா
னாகிவினை யாட லறுபத்து நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து.

(க)

விருத்தம்.

கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டினாத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தகுதென் சல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
யார்புனைவான் வினையாட லறுபத்து நான்கன்றே.

(௨)

பாடபேதம்.

காப்பு.

ந. படைத்தான் மாக்கள்போல்.
திருவினையாடற்பாடல்சொல்ல.

ச. காதலாஞ் சாலும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அப்புறனாகநினைந்துட் சிற்குண
னகி. அறங்கட்குப்புலனாகும்.

உ. சம்புவொண்டரக்குக்.

டு. சதுவேத. படிமேவுங்கூத்.

அ. தீபந்தன்னின்.

கூ. மதுமாநாகர்.

க0. சம்புவெழி நங்குமொழி நம்ப
னொலி. அலம்பவொளி பம்பிரசதம்.

கந. சிவமாவராவராணையால்.

கச. முன்வழி.

கடு. போற்றும்பதஞ். பொருவரு
மமரர் சூழப் பொன்னின். நடம்புரி
யும்.

கக. யாருங்காணச். சிற்பரவொ
ளி.

ககூ. பெருமாடருமா.

உக. மற்றுங்கடியவர்.

உஉ. போற்றுகில்லோர்.

உந. அருந்தமிழமுனி.

அவையடக்கீகம்.

ந. புத்திமுனிவர்.

ச. தயாவுறக்கண்டனம்.

பதிகம்.

உ. வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
மறைந்தவாறும். முன்னார்கல்லிபங்.
மொழிந்தறிசங்கப்பலகை.

ந. தமிழ்விர்க்கமுளைத். ஊமனுனா
த்த.

ச. வருத்திவரும். உண்டிமண்.

டு. சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வந்த. நாக
மலைசெய்து; நாகமலையேவி. பூழியன்
றன்.

எ. ஆரம்புண வந்திரன்றன் வின்
முடி.

க. கரந்திருந்தேழிசை. கடு

றுபன்றித். திருந்தேனக்குருளை. கரு
ங்குருவிக்கு.

க0. வணிகர்முல்லை. நவமுறுமீன்.
தவமுதல். கிளோதா யுகத்தா திக்கணு
யர்த்திய.

நூல்வரலாறு.

க. மணிக்கண்ணிகை.

ந. ஓமுற.

டு. முன்புவித்துயரர். தெரிதரவறி
வாரில்லை. நன்குற.

சு. பெரியதானம்வைபவம். தலம்
புகழ்தரவிளக்கர். சிவன்றலங்கள்.

எ. சிந்தைகூர்நருதானத்தின்; சிந்
தைகூரபதானத்தின். முந்திமா.

அ. சீர்நன்னாட்டுவளஞ். முனிபகர்
ந்தான்.

திருநாட்டுக்கீழ்ப்பு.

க. திருவினையாட்டுநாட்டுச்.

ந. இருப்பவன்முக. நிற்பவ, னர்
சன்.

ச. நித்திலம்பெற்றநாடு.

டு. காரணவானையேத்தவரும்.

எ. தாண்முரித்து; தாண்முரிந்து.
சாழவீழ்ந்து. வளைவண்டானவயல்.

அ. தண்டலையனையும்.

க0. பாய்ந்தகண்ணீராற். சேர்ந்த.
சந்தனத்தன்சேறு.

கஉ. வளன்கடருவதென்றும்.

கந. நிரம்புநெறிப்பரன்.

கச. மணந்துகாண, வெண்.

திருநகரக்கீழ்ப்பு.

க. உலகனைத்தினிற்றுப்ப.

உ. ஓங்குநீர். மதிற்படை.

ந. பகர்த்தம்கரிய.

ச. மணிக்கண்டன்.

டு. தருமச்சுருதி. அகல்வானாலகெ
ங்கும்.

அ. தாவிலருங்.

கூ. மீனாகத்தொன்றும்.

க௦. வினைப்பயமுடிக்கும். வண்டுற விட்டனாயவிழும். எம்பெருமாக்கட மதுரை.

கக. பரிவினங்கயனோக்கியார்.

கஉ. வினையிருள்.

கங. பாவனீங்கும் பதியெனநினைத் திழிந்தாங்கு. வியாளத்தோடு மறை வளக்கன்று.

கஊ. மற்றைமந்திரங்.

கசு. கிரம்பப்புவர். உலகெங்குஞ்.

கஎ. மனிதர்தாமுங். ஒருங்குங்கா லே.

கஅ. குலமுன்செய் தவத்தினுனும். வினைகளகலுமாடோ.

நூற்பயன்.

௩௩. அமங்கலிமங்கையர்.

ச. மாமிருத்து. உடற்குறி. சோர வ.

௩௪. செழியநாதர்.

அ. தாங்கருஞ் சமுசார சமுத்திர, நீங்கும்.

க. பகையுறாது. உரைசெய்தான்.

க - மீ நீருவினையாடல்.

உ. குருவவரிடத்து.

ச. பாரிடைமரங்கள். நீக்கக்கண்டு.

௩. வடுமிதத்த, ஹரனெழு. திருவி

சு. சுரபி.

எ. அணியபல். பேறுற. கூத்துப் போலும்.

கூ. பாங்குறும்.

க௦. நன்னயங்கள். ஊண்டருமவ னிக்.

கக. எழுந்துவானவன்.

கஉ. வேறுகொண்டுடன் குறித்து.

கங. எய்துமா, றுனமா.

கஊ. இவ்வனத் தலையா முன்னம். கோழிபல்லிலங்கு. உரைசெயுமமர்.

கசு. செவ்வையின்முனைத்து.

கஎ. ஆழ்த்ததெளி. கன்னவண்ட னி. மற்றதன்வடதீரத்து.

கசு. கடியகாட்டின்

உ௦. நறுமல ரொங்குண்டென்றாய் து. எனச்சோதித்தான்.

உஉ.

உ௩. கூர்ந்த, மாசிலான்வருத்தங்.

உ௪. ஒல்லையிற்கொணர்ந்தி. யானை யாற். சார்த்தினுன்.

உசு. அந்தவாலயத்துக்கேற்க வணி யுறவியந்திருந்த. அந்தரவாலயத்துக் கணி.

உஎ. காத்து.

உஅ. முறுவல்கூர.

அறிசுவர்.

உகூ. இளைத்தலுமன்றி. நேயமுற் றிறைஞ்சி. நெறிப்பட.

௩௦. செய்யக்கண்ட. உயர்ந்தன னென்று.

௩௧. செழும்புனல். சென்றவராயி னுமின்னுர். திளைத்தாமெவர்.

௩௩. அமரோசனிம்மையின்.

௩௪. துந்துமிகளார்ப்பத். மூவர்க ண்முதலாவள்ளமுப்.

௩௫. உத்தமபுராணந். சாரசாமுச் சயத்து. கதைவினாவிற.

௩சு. கேட்டே.

உ - மீ நீருவினையாடல்.

க. ஒருகாலிந்திறன்றன் பாவமெல் லாம். மன்னயிராபதங். பொன்னி கர். இத்தட்செங்கமலம்.

உ. தன்பாபரினைத்து.

௩. பத்தியினிமை. கந்தரத்துத்தரி ப்பதே. என்பாற். இபமென்னியம்

பும்.

ச. இழிந்துகாண. உபசாரம்.

௩. வடிவானமிகாய். முனிவனா ருஞ்.

எ. வினையினுனே. ம.

அ. விலங்கியவாறதென்னு.

க௦. காட்டானையாதி.

கஉ. பிரதிசாபம்.

கங. அவைற வெனக்கும். பிரதி சாபம்.

கசு. இழிந்தாகம்.

பேரன்பைநல்கிடு.

௩ - மீ நீருவினையாடல்.

க. பேரரசுனிழலே.

௩. இத்தகவன். வடிவின்மங்கை.

ச. உற்றங்கவாபா லின்பமெல்லாம்.

டு. எழில்சேர். ஒருமகளை. துளங்
கியதால்.

சு. அதிபயமுற்று.

எ. தணியுநீரேதம்வந்ததனமும்.

அ. இயையுநாமர். கணவர் கண்
டால்.

க. செந்தமிழ்க் குரவன். என்றுசா
ற்றி.

கக. கல்விமுற்றும்.

கஉ. முகிழ்த்தத.

கங. பொருந்தவேதவங் ளள்; பொ
ருந்துபோதங்கள். இவ்வயிற்கொடுத்

ச - மீ திருவிளையாடல்.

க. பொன்னினுணையர் நாட்டிடைப்
போயினிதிருப்ப; பொன்னினுமுயர்.
அருங்கடன்.

உ. முத்துமும்முலை.

ங. உத்தமத்தலைவனை. இந்நிலத்தி
டையிலாததுகொண்டலர்வேந்தர்.

ச. மன்னர் கண்டால். நிற்பார்.
இறையிளேமும்; முறையிளேமும்.

டு. தன்னைக் கொள்ள வாஞ்சை
யாய். தாழ்வரைப்.

சு. செம்மலையென்ன.

எ. மற்றமுற்று.

அ. ஞாட்பினின்ற. அயுதங்கமுற்றி.

க. வந்தெந்நீர், தார்நிலத்து. விடுத்
திடும்.

கௌ. வன்னுரியானை. துன்றியே. தள்
ளியேகின்ன.

கக. வன்னவெஞ்சிலை.

கங. இகல்செய்க்கண், டொப்பிலா
வருத்தங்கூர்ந்து. அறிகுல்லெனென்
று. இலையோவின்றே.

கச. முகிளந்தன்னை. வேதன்.

கடு. மருமலரிதழி.

கசு. வானநாட் டென்னல்யாயுங்.
காணுமாறெங்கென்று.

உௌ. கதலிநட்டு.

உஉ. பூண்டோன்.

உங. காண்மிசை. மாப்பிலிடும்.

உடு. செலுத்தினன்முகூர்த்தத்தொ
ப்ப.

உசு. வாழ்ந்தமா. ஆய்ந்ததொன்.
வேந்தர்பொன்.

உஎ. ஏர்தருங்கோ. கோமாறன்ம
ருகளுனன்.

உஅ. உருத்தருமரசர்க்கு. இருக்கி
வ.

ரு - மீ திருவிளையாடல்.

க. மணந்தபின்னர்.

உ. கந்திருவர். பசியாற்பொங்கி;
பசியாற்போகி.

ங. பொசிப்பது.

ச. உண்டிருப்பது.

டு. வளன்பட. நஞ்சொக்கன்.

சு. முனிவரினுமிக்க.

எ. கஞ்சுகன்வருஞ்சயில. சசிமலை
ந்தசடை. பதஞ்சலனினைஞ்சுழி.

சு - மீ திருவிளையாடல்.

க. பொசித்தே. போயபின்.

ங. யாவரிம்மண்ணில்.

ச. தேசிலங்க. மடை முதலூல்;
மறைமுதலூல்.

டு. யாவருந் திரண்டே யேகினர்.
செல்வச்சொன்றிப்பொருப்பை.

சு. முற்றவாந்தநன்சொன்றிக்.

எ. இடருறுமென்மையும். தன்னி
சரிலாதவத்தத்தடாதகை. முறுவல்கூர்
ந்தாங், குன்னிடைத்தாகர்.

அ. மலையேபோலும் வெள்ளையும்.
அகமுட்கூர்.

க. உண்ணுமுணவையும்.

எ - மீ திருவிளையாடல்.

க. மலைதுற்றும். குன்றினம். குற

உ. வாரிதிகடுத்தனை. [ட்டனும்.

ங. தோன்றியிடங்கு.

ச. தளர்ந்தெப், பாங்குளமடுக்கள்
கிணரூவிகள்.

சு. குலைத்தலை; குலைத்தணி. நுரை
சிந்த.

எ. கடியாற்றுட்டி. மண்டுநீருஞ்செ
ன்றங்கன்.

அ. சார்வரு; சார்வுறு.

க. கண்டிடென்று. கண்டமீண்ட
வம்பூதம்.

கௌ. சமுனிநாடுந், தாவில்பல்பதிக
ண்டிப்பால். ஓவறவிளக்குவித்தான்.

அ. - ம் திருவிளையாடல்.

க. உரைப்பத்.
உ. கானவன்; காவின்ன்.
ங. அதர்வுறுமடியனேன்.
ச. நயந்தன; நயத்தரு. வயங்கொ
ளிதருமுகஞ்.

ஞ. மோனமாகியுன்.
சு. பொழிலேழுவாரியும்.
எ. மகரநீழா.
அ. ஆங்குதுகண்டெண். செய்கு
வேமனை.

கூ. உற்றொழுங்குற.
கௌ. மனோரதம். என்கடலென.
கூ - ம் திருவிளையாடல்.
உ. மகிழ்ந்தாயின்.
ச. மன்றமர்கணவன்.
ஞ. தணிவிலா தகங்கோ டாமற்;
தணிவிரதங்.

எ. அந்தையாய்மகட்டு. தாயையு
றுப்புகு.
அ. கடலிடையாடென.
கூ. என்றுபாதத்திறைஞ்சல்.
கௌ - ம் திருவிளையாடல்.
க. திகழோர். அன்னப்புடையோ
ன்.

உ. தழைசெய்திடவே.
ங. பேபோர்சடை.
ஞ. அறவுக்கிரம். உறவை, யிறை.
நெறிக்கணவற்பெயர்.
எ. முடிமுன்னினனே; முடிசூடி
னனே.

அ. விதுக்குமி.
கக - ம் திருவிளையாடல்.
க. முன்னுமிந்திரன். கடப்பர்கண்.
உ. சுந்துமப்போலவடியென.
ச. அவிடேகச்சொக்கன். பிறங்கிற
தன்றே.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.
க. அழகார்சொர்க்கன். வேலையை
யேயவேலை.
உ. கணத்தினுலித் துலகனைத்தின
யுங்கொள்ள.

ங. சாலநாமுறுங்காலத்து.
ச. உறுதியர்.
ஞ. மனுக்களும்பு.

சு. உறைசிந்தி.

எ. மழைத்தளியால். கூடலில்லா
ன்.

அ. பாதளத்தர். அந்தரத்தர்.
கூ. இடையிற்பொங்கும்.
கௌ. பேசரும்புயலாகத்துப் பெரும்
பெயல்; பெருமழை. தேசுறுங்கங்கை.
புணாக்கட்டேக்கும்.

கஉ. தம்மைப்போற்றி.
கங. கூடலினீரினும். நகரினே. மா
டக்குழற்கீழ். இயங்கியதெங்கணும்.

கங - ம் திருவிளையாடல்.
க. அரவமெய்யினன். சித்தருரு
வம்.

உ. வென்றநீன். மனோரதமாகிய.
ங. இட்டதிலதம்.
ச. திருவானவெண், மெய்முண்ட
ச்சிரமுன்.

சு. ஒங்குலகங்களை. யாவருங்காண
வே.

கூ. இன்னருட்சார்தன்காந்தன்.
கௌ. முற்செறிசீற்றங்.
கக. என்றுழையேவப்.
கங. வெய்யகாஞ்சுகியர்.
கச. கேளான்போலுமசை.
கஞ. செழியமாறன். தனித்தெதி
ரிருந்ததேது.

கசு. ஏசா, திங்கெலாம்.
கஎ. இறைநய - ஞ்ருவினை.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.
க. இலையிலையுயர்ந்தவழலகில்.
உ. அருச்சினைச்சித்தராப்.
ச. சலயாலை.
ஞ. வேழத்தைக்கண்டுமுன். வேழ
ந்தொடர்ந்துசெறுத்ததால்.
எ. ஏகாவடத்தையும். ஒல்லெனச்
சென்றனர்.

அ. வாங்குமுன்னர். உயர்மலை.
கரு - ம் திருவிளையாடல்.
க. இருப்பதற்கியைந்த. காரணமா
ன்.

ங. இருக்கவாசனன். இடந்தருமோ
ர்த்துபோமென்றோர்.
ச. கிரிரிருந்திட. தாங்குதலாகவள
ர்த்திட.

இ. கொடுத்திற்றரும்பலகை.
 கூ. தலையங்க.
 எ. கடவதென்றெண்ணியன்றரு.
 அ. முன்னமேகலந்து அளவினிற்,
 என்செய்தோமென.
 கூ. இருந்தசெங்கமலம்.
 கௌ. புலவர்மயங்கியது. கொத்துநீ
 தேர்த்து, விதி. வகைப்படிவிதிப்படி.
 கக. கூடக்கூட்டினர்.
 கஉ. மயக்குறக்கண்டு. நினைவில்வி
 ரித்தனன்; நினைவின் விதித்தனன்.
 வண்டமிழ்க்கள்.
 கங. இயலுறு வாணர். இல்தி
 தொள்ளிதென் தேத்தச். தளித்தமி
 ழில். அஞ்சாம்பனுவல்.
 கச. வியந்தரும்பொருளால். கவி
 னைக்கொணர்ந்து.
 கசு. நன்கவியைதயிங்கு.
 கௌ. கேட்டிருமையினால். வழக்கு
 வீடறுப்பான்.
 கஅ. உயர்கிரன்.
 கக. பொருளலங்காரம்விளங்கிற்றி
 னைவனாற்பொருளெனவே.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. மின்னமர்மதில். இலாதமாதர்.
 உ. நேசமாந்தேவி.
 ந. வேண்டாமிப்பொனீகுவன்.
 ச. ஆசிரியர்வைகுஞ்.
 எ. வாழ்வோன்சிவமுனி.
 அ. கத்தர்கோவே. பொருள்வேற்

கூ. விதியினேற்கு; வினையனேற்கு
 குலத்தையுயியவோ.
 கக. அவர்முன்காட்டி
 க்கொளர்.

கச. பொருட்கவியைச். கொள்ளு
 வரக்கனககிழிதான்.
 கரு. இன்றியதங்களிடத்து. வினா
 வின்றிநடந்திடும்.
 கசு. ஒளியா, நகை.
 கஅ. நஞ்சுணவோவல்லீர். துமது
 வல்ல.

உௌ. நெருங்குநீர். நின்றனன்புல
 வர்காண; அவருங்காண.
 உஉ. சொலவிழிந்து.

ரு௦

உரு. நயத்தவொண்கவினைத்.
 உச. சொல்லக்கண்டு. ஒக்குமோ
 வென. குழற்செயற்கை.
 உரு. இயையுநங்கவுரி.
 உசு. கங்கைதோய்ப்பால்.
 உஎ. புரங்கழிந்த. காட்டுமுன். நெ
 யனேசுற்றுமுற்றும்.
 உஅ. அஞ்சினேனினக்கே. விளக்
 கெகாணய். ஒக்குமோ.
 உக. சிறப்புறுகேசியென்று, குளு
 ந்த.

ரு௦. இன்னுமாமஞ்சகேசி. தண்ண
 நீர்வேட்டி.

ருக. கண்டகண்ணன். காய்ந்தகா
 லன்.

ருஉ. ஒளிப்புக்கண்டு.

ருங. தன்பணியிற்கொத்த. பழுத
 றச்சிறுவர்.

ருச. எழுபுனலில்.

கௌ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அடைந்தகில, நன்குகூர்தமிழ்.
 நவின்றுபின்.

ச. நன்செழுமலர்த். பாங்குநீள்.

ரு. தாங்குதல்விடாது. தடத்தினி
 னிடத்தினின்னு.

எ. அற்பிற். போவதெங்கேயென.
 கிற்பதென்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கின்னராதிபாவையார்பரிய.

ச. ஒப்பாமகத்தியனைத். நம்போலு
 நீயம்புவிமூலை. விண்ணமரும். உளங்
 குளுந்து.

ரு. அடிசெய்தபடியே. நெஞ்சங்கூ
 ர்த்தே.

சு. தமிழணுற். முனிக்கதனையளித்
 தருளிச்செய்து.

எ. செந்தமிழ்க்கொத்து. தூலறிவி
 க்கத். மெய்யானவுபதேசந். அடியில்
 வீழ்ந்தே.

கூ. பார்வையால். பூரணமாய். இவ்
 வுபதேசத்தைச். பரிவுஞ்செய்தே, யார்
 வினெடும்.

கௌ. அருளிச்செய்வான்,

கக. குணந்தரும்.

கந. இனிமைகூர்ந்தருநின்றுபின்.
நினைவுநீதியை ஆய்ந்துகண்டு.

கச. நிறைந்தசங்கமது அகல்வித்த
செய்ய.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆலவாயழகார்சொக்கன். கவி
தைசான்றோர்.

ச. பத்தராகி. வணிகர்.

ரு. சருமன்.

க. சொற்றரவற்றோ. செட்டியா
தொரு. புளகுமெய்யும்.

எ. வரலுறக். மறைதல்விட்டு. இல
ங்குமப்போலும்வந்து.

அ. பத்தியிற்பொருந்து. அழைத்
துச்சங்கச்.

க. வளனுறு; வளர்வுறு. அகிசயித்
தாரும்.

க௦. சாபமுநீக்கி.

உ௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. யார்க்குமிட்கோன்.

உ. சொல்வனென்று.

ந. என்னும்காற்றும்.

ச. என்னென், டுக்கும்.

ரு. நின்னோடென்று.

க. சென்றங்கு.

க௦. வேராய்மால் போல. மன்னவர்
துதிக்குநல்லோன்.

கக. சொற்றமுண்டோ நெறிதொட.
கவிதைமற்று. இருப்பதோராது. ஓட்.
முனையென்னை.

கஉ. உணர்த்தலின்றுபோதுமோ.
நொத்தென்றலுஞ்.

கந. மின்னந்தாளில். பொறுப்போ
லுதி.

கச. கண்டுதொண்டர்.

கரு. அன்பினியதினென்று.
அருளினாருளாவாழ்த்தி.

உக - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாருதி.

உ. துயிலுணர்நிபெனவெழுப்பிப்.

ச. கண்டலுமே. நகர்வாக்கண்டு.

ரு. அத்தமகின்றுநெனக் கேட்டஞ்
சலிசெய்துதெயுழத்து. நனிவேல்.
உன்றிறவெறிந்தான்.

க. அப்புடைந்துபங்கப் பட்டலறி
விழாமுன்னம். இதுகண்டிலம்.

அ. ஒங்குயர்சங்க. நாவலர்துதிப்ப.

க. நிலத்தாகும்.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொருப்பரசன்.

உ. தனிகேட்ட. விளம்பினுன்.

ச. மறவலியிழி.

ரு. தாடுநிக்கையின்றி; அநாடுதிக்க
கையின்றி. அழகிதிங்கென்று.

ச. பறித்தலுமன்றி.

எ. காங்கையா.

அ. இனையசாபம். புத்தகமுடித்து.

க௦. பலத்தினுற். புடையுழை. போ
ற்றும்வையபவம். வடிவின்றியே. இவ
டனுக்கியைத்த.

கக. கொண்டேயெய்தி.

கஉ. உயர்த்தவன்கேட்டு.

கந. வாங்கிக்கயிறிட்டிலிரலாளிக்
கண்.

கச. மலைபோல்.

கரு. உற்றதுவதனால்; உற்றதாங்க
தனால். அளிப்பல்வேண்டுப.

கசு. ஒன்றுபோகாமற். ஏகினனும்
பர்வாழ்த்த.

கஅ. கணநாதனெடும்.

உந. இத்தலமேயென்றெண்ணி.

உச. என்றெழின்மங்கை. இலங்க
யாங்கும்.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. புனிதர் மாதர்.

ந. தவப்பலத்தாற். பிறங்கவன்றே.

ரு. பரிசிப்பின்.

எ. நரைபுணர்ந்து; நரைபரந்து.
வளைகள் கொள்ளு மென்றுகூறி வள
மையாக வந்தனன்.

அ. வடிவிலு னவன்கணை, யிந்த
மையை. பத்தமற்றியாவரும்.

க௦. உருவுமிஞ்சு. உமக்குமக்கு.

கக. கைகண் மடித்துவிடாதுவண்
கி. அச்சமுழுது.

கஉ. பழுத்த.

கந. என்மையில்வளையுன்றது.

கச. இனக்கினவனை.

கசு. தீண்டித் தோன்று. அவரவர்.

க௭. பழுதிலான். என்பனீந்துவ
கைநீட.

கஅ. வணிகருரேது.

உ௦. தீயிற்சாவதற்கு

உ௧. போந்தாரும்போற்; போந்தா
ரீங்கே.

உ௨. உயர்ந்தோர்நாமே, உடையவ
னழித்திடாத. கடையரேம்பயந்தோர்
தம்மைக்காணநங்குலம்போல்வந்து.

உ௩. புதல்வனில்லை. மெய்யுனை
தெய்தி, விடைமேற்.

உ௪ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. எண்ணென்மமரர்.

௩. திங்குசெய்தல்.

௪. மதிலொரு. பாதிநிசியிற். கரிய
பெரியோன்றனை.

௫. அவ்வளவில் ஆங்கவனுமகிழ்த்து.
புளகம்பொறிப்பக். மேல்வெதும்பக்.

௬. கொடுத்திணைத்தாற்போலப்.

௭. பின்னாலவ்விடைமேவியெங்
கும். யாவருங்காணத்த நேற்றிலச்
சினே.

உ௫ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. காவன் மாதர்க்கு.

௨. சாலமயங்கியே.

௩. இறைவனதருளால். ஐந்தியா
ண்டு. குறைவறவனர வாழ்த்த.

௪. காவலையழித்து. குடியை
அறிவற.

௫. அரசகுமாரனுக்கு.

௬. அவிடேகம் வினாவொடு. பெ
ரியபட்டணம்.

௭. வருந்துமேரமைச்சர்.

௮. கடலினுந் தீயினும்; கடலினு
நகியினும். நாட்டினும்பரந்து வளர்ந்
தன.

௯. பரியவானென்பு. மொழிசேர்
கவம்புட்பராகம்.

௧௦. வருணத்தியற்கையும்பெய
ரும். இடமுறவத்திப்பாய்தலுமென்
னும்.

௧௧. வலகைமாவனகங்கை. கே
மளங்குரு வந்தம்; குருபந்தம்.

௧௩. வெயிலிலுங்காற்று. சிவந்துப
ராகம் வந்தோங்குங்குச்சி; குச்சை.

௧௪. மிகவுறுகாசம். வெச்சமில்சு
மியெழுமி. பகையொடுதிருகன். நெ
ய்ப்பிலி சந்தை.

1. பருதி. தணற்குன்றியிலோத்தி
'சவ்வாத்தி. மஞ்சட்சேது. ஐவ
னையோடு.

௧௬. வலைகோழன்எளியைந்த. வத்
திப்பாய்தல். ஒன்றிறன்மங்கையர்கள்
த்தில். இப்பாழ்முத்தால்.

௧௭. திருமல்லோணம். சிப்பியிப்பற்
றுக்காகவாணி; காநவாணமண்டிருத்
தல். துங்கவாலக்கமவந்திதம்.

௧௮. கேடுறுதறுனை; கேடுறுதல்
கரை; கெடுதல்சரி. சுத்தி நொய்ம்
மை.

௧௯. தவனை வண்டேயாருலிக்கண்.
உயர் பூனைப்பூ. தணிவில் கரகரப்பு.
பினிகொளிபச்சுமி; இவச்சுமி.

௨௦. ஈச்சங்காயே. பைங்கருப்புத்
துனை. குறைமற்றுக்கிள்ளை. வத்திபா
ய்தல்.

௨௧. காற்றிறுக்கல்.

௨௨. அவைவதமக்கு. மறுவறுதேரா
வல்லினைகதேராவல்லி.

௨௩. மறுவறுபிறப்பிற். வாய்ந்தன.
மறையறையுலகிற்.

௨௪. ஆங்கனமறையோர். ஊழிவா
ழ்த்தனின்.

௨௫. அதிர்படத். அருளினால் விள
ங்கு.

௨௬ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. தென்னவன் நேர்ந்து.

௨. ஒன்பொருள்கருங். கட்டி நீட்
டோலை; கட்டியேயோலை.

௩. அடிகள்காண. செம்பொனாடளி
ப்பன்.

௪. மன்றனிடசோகம். ஒமத்தீயின்
அடர்க்குமேரு.

௫. மொஞ்சகைக்கையர். வெஞ்சி
னத்துங்கர்.

௬. வெருக் கொளாமறித்து. சால
வெரு.

அ. மதுனாயுர் கூப்பீடென்ன வட
கீழமுலைக்கோணத்து. நீடைந்து கூப்
பீடென. எமக்கணிந்த.

க. பெருகுநின்.

க௦. உரவொடும், கண்டான்றேற.

கக. தொழுதரன் றிருவாக்கென்று.

கஉ. குலவுதோற்பாரங்கட்டி.

கச. உரணிமுழுக்கங், வானுறக்க
லித்து, குறித்த நீள்கணை.

கடு. எண்ணிமந்திர. தேனலந்தொ
டை.

கஎ. வில்லரிக்கணைவான் முட்டும்
வேழத்தை; வில்லுறுகணை, ஒல்லை
மாசிலத்திவாயால்.

கக. கழிகைமோதிக். மாமகனும்
முன்.

உ௦. அச்சந்தணிந்தனர்.

உஉ. படர்தருதலையுறியமணர்கள்.

உச. கடவுளங்ஙன். விராந்தருள்
புரியப்போனேன். பணிந்துபோந்து.

உடு. பழிச்சினோக்கு.

உஅ. வழங்கிற்றன்றே.

உக. பாவிசுள். அவதானங்கள்.

உஎ - ம் திருவினையாடல்.

க. ஆலவாயான்மகிழ்ந்து.

உ. துளங்குமாமதுரை.

ச. சோமனசனிகள்; சோமனசு
வினி.

டு. பங்கயப்பழனர்.

க. முனிவராயமாத்தியர்.

எ. கொற்றவன்வந்தழைத்துத், தன்
னுடைமன்னுமத்தார்.

அ. சேனைக்குற்ற; சேனைக்கேற்றத்
தாழ்வு. துலங்குமுற்ற.

க. பரிவொடுந் தென்னன்.

கக. மகிழ்ச்சிசெய்யச்.

கஉ. முனைட்டி.

கங. சீதைவெம்மையிற்.

கச. குலமலகைநோய். பிறமேகந்
தலைக்கணன்.

கஎ. உணர்த்துவல்.

கஅ. அறைபடுங்காசுமைதுசு.

கக. என்றது சொல்லா முன்ன
ரிறைஞ்சியான் சொல்வ தானேன்.
சொல்லவாழ்ந்தசால்பினனெனவே.

வ்வாவறெசலவல்.

உ௦. கணக்கினுட்பு.

உக. பொய்ம்மையன்றிப்பரிக்குப்.
களிப்பத்தரங்கினர்.

உஉ. பாங்கினுரைப். ஏகினர்.

உங. பொற்றாமரைத் தடத்துள்;
பொற்றாமரைவாவி.

உச. தேங்குபுகழையனே.

உடு. இனியதருந்.

உஈ. கோகுலமே.

உஎ. மெய்வண்ணப்போதத்தானே
யென்றமுதொழுது வீழ்ந்தார்.

உஅ. அழுந்திமுன்.

உக. களிக்கப்போந்து.

ங௦. கானவர்கீதம். சிவிகைமீது.
பல்லியங்கறங்க.

ஙக. தன்னெலங்குதிராய். நித்திலம்
பிறங்கும். கானலம்பதி.

ஙஉ. நாரதனும். தோடுடைமா.
ஏழுகமும்பரவுந். காரணன்வன்.

ஙங. மெய்யார்பொய்கை.

ஙச. நித்திலமேயார்க்கும்.

ஙடு. அமரராகும்.

ஙசு. புந்திகடந்து.

ஙஎ. புயலெலார்கூடுமாடம்புறம்;
மாடப்புறம். வாவிகரை.

ஙஅ. சுகம்பரவுறுகலைச்; புரிவுறுக
லைச்; பரிவுறுகலைச். வங்கமாற்றரு.

ஙக. அங்கனெஞ்சு. மயிர்சிலிர்ப்ப.

ச௦. இதுபோலின்றின்றே.

சக. உறுதியிட்டு.

சஉ. வரைபசலாடித். உரையுமின்.
கழுதுபோநீங்கள்.

சங. ஒப்பர்ப்போல.

சச. செவ்வையிற்றுளங்க. பெரிய
வாணன்.

சடு. தேசிகன்றனைக்.

சக. தேடிநீன்சிவ.

சு௦. மன்னிடக்கண்ணெ. முருக.

சுக. கவிசுழலுந். சார்ந்தமெய்யும்
புனைவடமு, மரித்தவுரோமபுளகமும்.

சுஉ. மேதரு.

சுக. நன்குளீர். சார்தருமதனைப்
பெற்றீர்; சார்தருங்கருணபெற்றீர்.

சுச. அடைந்திடுங்கலை.

சுடு. மேவுமபுனிதர்கள்.

இசு. குழுவின்னீடு. அரற்றியுரற்றிநின்று; உலற்றிநின்று.

இஎ. மாறிலொண்கோயிற்பத்துமாறி நின்றென்னை யென்னுந், தேறலொண்.

இஅ. பொருந்துமின் னியரேய்கண்ணங். சிறந்தமற்றும். ஒதுவாரோ தப்புக்கார்.

சு௦. அனைத்துமறித்து. பாழிக்காணக், குருந்தமொடும். நெறிதருமமைச்சர். முடிதுளங்கச்; முடித்துங்கச்.

சுக. பிரமாதிராயன்காண்க; பிரமாதிராயன்.

சுஉ. வாங்கிப்பாயிரங், புத்தியினினைத்தார்; புத்தியுளிழைத்தார்.

சுங். என்னகாரியத் தைச்செய்தோம். பொன்னையெயளித்தேன்.

சுசு. மாலளித்து. ஒப்பர்ப்போல். தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

சுகு. கீணர்காட்டி. மறைக்கோவே செம்பொற்; சிற்பொற்றாள்.

சுஅ. பனைப்பேயோலை. விடுவாயெனக்.

சுகு. ஒதுபுகழ்மாறனுக்கிங்கு. உணரக்கொள்ளாய்; உணரக்கேளாய். பத்திகுட்டி.

எக. போலப்போந்து, தயாவுகூர்ந்தே.

எஉ. பேசினெங்குசலின்றி.

எடு. ஓர்நாவின். என்றனர்கிழமைபூண்டு.

எசு. குடைகளாஞ்சி; களாஞ்சி.

எஅ. விடங்கா மூதார்கள மீதேயணி யாலாகுண சீலா.

எக. அடிமையாட்கொண்ட.

அக. செய்யுளென்னாய்முடியுமென்று. காலைக் கண்ணினைக்கிளைஞர்.

பண்பினிணுதைத்தி.

அஉ. அல்லான்றானத்து.

அங். ஐயமின்றி.

அசு. இங்குநீர்போமின். பங்கயத்திலையுருமென்றவர்.

அதி. எனையுமின்றோர்.

அஎ. பந்திவைகாளி.

அக. விளையாட்டுநவின்றனை. கனகமளித்த.

உஅ - ம் தீருவினையாடல்.

க. அரசர்கோவே. அலங்கரிப்பாய். உ. பித்துமால்கொண்டான். இரங்கிடலழைத்துவாங்கு.

ங். அன்னதுசொல்ல.

சு. மேனியைநோவன்.

இ. ஒழிந்தினைத்தவர். எழுவைதவர்.

சு. அலர்கணீர்.

எ. முடிப்பனிண்ணுயினை. ஆண்டனையேல்.

அ. பொரிவிலெரிவாய். இருநிலிருநிலியம்புரம். வெளியினுகியாயே.

க௦. மொழியினேரும். சோர்வறுபொருள்கடேர்ந்து. தேவதேவர்.

கக. நாட்டுணரியனைத்து மழைத்துத்திரட்டி. இன்னஞ்சொல்வர்.

கஉ. அண்டம்பிள்ள. நரிகாணலியாது.

கங். கோமாயுவுயர்மாயப். உடையநாயகனைச்சூழ்ந்து.

கசு. தீதறவாழ்ந்தவெந்தை.

கடு. வாசித்தாளி.

கசு. காலன்வெந்தாதர்.

கஎ. வேதனையுருமல்.

கக. ஒழிபொழினகரின். வந்ததென்று.

உ௦? தலம்புகழாலவட்டன். அலகிலாமணியாற்பொங்கும்.

உக. நாலுதிக்கிலும்.

உஉ. நம்பொருளனைத்தும்.

உங். நீக்குநோக்கடியார்.

உடு. பொதுபொழிபூம்பொழில். கோகுலங்கடமைப்.

உசு. செவிடுதாக்கி. கடைஞாட்பொங்குமைமுழக்கென்னக்காட்டப்.

உஎ. பாவலபுலவன்.

உஅ. மலங்கிமாண். மல்கிமால். அழுதுயர். பொழிமுழைத்து.

உக. கவுள்பொருசெவ்வாய்க் கலினைவெண். விழுமுசாமனைகள். முகமொமொசைய. விண்ணெழத். சுற்றிமுற்றையுந். வந்ததுமூரிமாச்.

ங௦. கொதித்ததெனமிக்கெவருருட்கெட மதிப்பன.

ஙக. குலக்கிரிகண்.

ஙஉ. வசைப்படுமெனத்துடல்.

நச. மெய்ப்பான்மன்ன. ப
தஞ்செய். மின்னுண்மணிப்.
நரு. சாத்துவர்கள்.
நசு. அடிசேவிப்ப.
நள. பொங்கியபொருமல்.
நஅ. அடியினைக் காணீர்.
சக. கேட்டபாங்கணமுனிவர் மு
ன்னேண்வாமபரி யுகைப்பனென்றா.
சந. தருமரீடுருவத்தானு.
சச. மேருமால்வனையொப்பென்
னத், தள்ளிவெண்.
சரு. இமையா துநம்மைக். ஏறு
வான்.
சசு. குகைககைசுருளும். தேரும்
விலக்கு. மற்றுச்.
சள. விக்கிரவக்கிரம்விளங்குபதண்
டமேவருமுபசுமஞ்சலமாஞ். பவசம்.
சிக்ககினை. அத்தபுளையம்.
சஅ. வெல்விடை
சக. சுபதக்கிரமுறு.
ரு. தனத்தனவெனத் தனிதுகை
த்தே, விணைப்படி. மிதித்தடிநடித்தே.
ருக. சத்தறு. சுத்தரணிசைப்படி.
ருஉ. புறாவற்றுருகிப்.
ருங. தத்தொர் தொர்தொர் தித்தி
'யென்றென்று.
ருச. கிரியைமுட்டா.
ருரு. மண்டிலம் விளைப்ப. வட்ட
மின்றி.
ருசு. பரிவர்த்திப்ப. இரண்பொல்
குதினா.
ருள. பண்ணுறத்தாண்டும். வின்ம
ண்ணய்க் கடரிடலாயிற்றன்றே.
ருஅ. நாதர்முற்றுங். வீறுளமுயலி
ன்மார்த்தம் வெறிசுணைமார்த்தம்வீதி.
ருக. படிமிசைக்கண்டதிலை.
ரு. அவர்க்காணு. மனிதரொல்
லார்.
சுக. போலெம்மக்குத்தோன்றிட.
சுந. பொருந்துபெருந்துறை.
சசு. கழுதையோரி.
சரு. திடம்படுகலமும். மெத்து
தோல்வனைத்து.
சள. இறுகிச்சிவந்த கரக்குரம்போ
லிருகாற்குரமும். அகன் தனிமுது
கும். செய்யநானுயே.

சுஅ. ஆலியமனஞ்.
சுக. பேரானுரானளான். மௌவ
லகையான். பட்டவத்தனங்கள்.
சுக. மன்னநிமனம். மசகல்கான்.
இன்னெறியிலங்கல். மேலெற்றப்பாய்
தன், முன்னெழக்கடித்தல். காழ்கு
ஞ்சாடித்தல். மற்றுத்தீங்கிலை.
எஉ. வன்சுதி.
எந. கருத்தெனில்.
எச. முப்பத்திராயிரம். முத்திர
மானதுகாண்.
எரு. கிடத்தல்கேணல்.
எசு. தின்பகைமன்னர். கொண்டு
ளேமன்னராள்க்.
எஅ. பரவரும்பாலை. அன்றுமன்
னும்.
எக. பொதுவினுளறலாலே.
அரு. அழகுறப்பேசிக். நன்மைதி
மை, போதுவர்.
அக. நல்லவறிவுரீ. நன்மைதிமை.
என்னதுமுற்றுமென்னுச்.
அந. ராகுத்தராயன். மெய்யுடை
யமன்னன்.
அச. *ஞாறுசெய்வோன். வாளியே
றி. செம்புதோன்றாமல்.
அரு. அடைவிற்போற்றி. வகையிற
சேத்து.
அசு. இனிமைகூரி ராகுத்தற்கு.
முற்காம்பிற்கோத்துத். சடைமிசைய

அள. பாடலமுனிவரோத்த. நூசெ
னத்துளங்கிற்றன்றே.
அஅ. தீங்கிலாவாதவூர். வாங்குமுன்.
கரு. பொற்கரவாளம்.
கஉ. கடலிடையிலைத்தாரன்றே.
கச. உமையவட்கருளிக்கெய்தான்.
கரு. நல்குரவநல்குமுத்தவண்கி;
நல்குரவநல்குமுத்தவண்கி. இனைய
நங்கைகருணுகுதற்கு.
கசு. பந்தியிற்கூடிய.

உக - மீ தீருவினையாடல்.

க. மதுரையினுணின்ற. இனித்தொ
ற்றுவர்.
உ. மிடற்றிறுங்குகியறு.
ந. மண்டியகழ்வன.

டு. நம்முளோர்காணும்.
சு. எழிறநாமட்டியிட்டேயிதவிய.
எ. புரவிகளெழறியினும்.
அ. உயிர்த்துழன்று; உயிர்த்துழன்று.
மின்னனி; மின்னி.
கூ. வரர்களைக்கொண்டதுண்டோ.
கஉ. திங்கதினுண்டோவென்ன.
கடு. உண்டோவென்றே.
கசு. மந்திரை.
கஎ. வீடுமாறகஞ்சாதிப்போர், பெரு
மாளெங்கே.
கஅ. அடைவுசெய்யற்கோ, தீரவுந்
றழைத்து. சாருமப்பொருள்; சாருமப்
பொருள்.
உ. குறும்பரிநிகளாகிக் கொடுங்
குரல்.

நா - ம் திருவீரையாடல்.

க. சிறையசுத்தேகாமுன்னன்.
கூ. மணஞ்சேர்புனல்வொண்டி.
ச. மீனுகளப்பாய்ந்தழங்கி.
டு. இன்றோமுடிவென் றழிந்தொ
ழிந்தான்.
சு. இன்னருள்சேர்முனியை.
எ. ஊருள். சுமக்கத்தொடங்கின
ரால்.
அ. முதுபொன்னகரில்.
க. பதினாறியாட்டைப்பருவத்
துப்.
கக. பரந்துதிரிகின்றனையென்ன.
ககூ. சாலமுடிமேல்.
கசு. என்னுணரைமுதியாள்.
கடு. திருவுளத்துக்கொப்பாகி.
கசு. யாற்றங்கரை.
கஎ. உலகநாதன்.
கஅ. அயிலினல்லாற்.
உ. வித்துநெற்பிட்டிச்.
உச. செம்மையன்.
உடு. குழப்புகொற்றாளர்.
உஎ. இன்றோர்கூடை.
உசு. சகோதரர்பிறரென்றில்லை.
உ. பணித்துனக்கு. உணப்போலி
ங்கே.
ககூ. கோலறையென்று சாற்றுமெ
ன.
கசு. கொற்றாளவன்.

கஎ. தள்ளிநடையிடக். வேதன்
ன்முறை வாரியர்கள். கொற்றாளின்
னகையின்றும். உடைப்படைப்ப
ன்னப்பிடித்து.
ககூ. யாற்றி, லடிபட.
சக. முன்னின்றருளினால்.
சஉ. இடைப்புடைப்ப.
சகூ. மாறென்னென்றோங், கரும்பெ
ய்ப்பெற்றோன்றனது.
சசு. யாண்மும்வாழி
சசு. திருவுள்ளத்தடைத்தபடி. வே
ந்தர் புகழ்தருசொக்கர். கண்டதில்லை.
யாரும்விழந்து.
சஎ. துடக்கறுத்தேன். உண்மை
யிதால்.
சகூ. நீர்வாரி. அமைச்சகன் னூல்
வேறுபாக்காது.
க. இனப்பரியிடுவதன்றி. அன்ன
மாடுமெனி.
கக. மங்கைநகரினுமுருவங்காட்டி;
மங்கைகழுக்குன்றங்குருவங்காட்டி.
ககூ. காளாஞ்சி; களாஞ்சி. தூசெ
ன்றாங்கு.
ககடு. பிட்டினடியுண்டு.
ககூ - ம் திருவீரையாடல்.
உ. புத்தியன்.
க. ஒத்ததாயின்.
ச. நன்கு தரப்பெற்றேமென்றி
யாரும்.
எ. துயருற்றியாமமுதுபடைத்து.
அ. மின்னொளிறால்.
கூ. மின்னமாநன்னரைமுடியும்.
கஉ. கொடியளம்மாமி. புறமில்லை.
சோதிநீள். துணிந்துநீயன்புகூர்ந்தெ
டுத்தே.
ககூ. கதவஞ்சுடனெனத். விரை
வொடுபுகுந்து.
கசு. இருந்ததினுந்ரபூரணமாவண்
டெழிறரு. ஆண்டிறப்பினையாய். அ.
திகழ்த்தினறஞ்சி.
ககடு. மார்பினீண்மாலே. அநங்கனெ
ன்ன.
சசு. வேலை யேந்திழைத்தன்ம மா
மி. வாயில்வந்தாள். ஓர்வார்த்தையி
ன்றி.

க௭. தொட்டிலும். துளங்க.
க௮. வெருண்டெறுமிவ்வணை.
க௯. ஒதுங்கிச்சொல்வாள்.
௨௦. அடித்துவிழ்த்துப்; அடித்துவிழ்த்து. வருந்திவன்கதவு.
௨௨. நெடுமால்வாழ்த்து; மால்போற்ற.

௩௨ - ம் திருவிளையாடல்.

௩. கற்பனென்றிகலிற்கற்று. என்னைச்சாற்றி.
௪. புகழுவாழ்த்து.
௭. விளிவிற்கூடு, மன்னவன், வாழ்த்தும் யாசகனை.
௮. முற்றுங்கற்றனன்.
௧௦. ஒருதாளன்றி. இங்கென்னை. மாறியின்றொழுவொன்றே.
௧௧. அண்டஞ்சராசரம்.
௧௩. பேறுசார், வீறுசார்.
௧௫. வலியும்போக்கிய.
௧௮. இடப்பொற்சேவடியாலுள்ளிருக்கத்து. அருமையாவலப் பொற்சேவடியால். கருகினிங்கு.
௨௧. மாணிக்கக்காற். வயிரஞ்சேர்த்து; சேர்த்த. வேண்டிப்.
௨௨. பொருந்தியவர்கள். தன்வரசர்த்த.
௨௩. மாறியாடக்கொழியிட்ட.
௨௪. புத்தியும்புகழும். மும்மலமாசு.
௨௫. கோடுடையேனமாகி. செஞ்சுடர்.

௩௩ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. நேசமுடை. ஆசிலாமாது.
௨. பருவவிலைக்கொம்பின்கட்டொங்குகின்ற பகழிமாருதத் தசைந்து. உருவியாவி.
௩. ஆறு, வீழ். வேட்டிவேடன்; வேட்டெனவேடன்.
௪. அஞ்சாநீசன்னுளும்.
௫. பழியையுநீர் வேராய்ந்து. இவ்வெய்வேட நெறியிண்டியிற்கொன்றானெனமாதை.
௬. மந்திரிகயெருமுத்துகண்டவாறு. எய்தாநிற்கும். அருங்கணை.
௭. வெயர்த்துரைப்ப.

௭. இயம்புமது. கொலநின்றேம்; கொல்கின்றேம்பால்வீர்த. இந்த, வாதிவிதியொருவராற்றப்பவொண்ணுது. போய்த்தனியமுங்குங்.

௮. உயர்ந்தபெருஞ். ஆளுடைச்சொக்கநாதனென்கோன்.
௯. எய்தேயதறிவிப்பல்.
௧௦. தன்னிடத்துவைத்து. உண்டுகளித்து. கங்குறபோதுள். மின்னுமறைப்புறத்து. வெருவவுருப்பினந்து.
௧௧. தெரிவுறுமிவரை.
௧௨. உரம்பட; உரன்பெற. ஆங்குலவுயிர்கள்.
௧௩. கொங்கலர்; கொங்குவீழ். யமன்படர். கொண்டுபோமது.
௧௪. கொட்டிலாமொட்டை. விடுதலும். வெருட்டிமுட்டிட.
௧௫. வீறுநல்லவனென்று.
௧௭. மறைத்திடச். உகந்தயாக.
௧௮. உதித்தசெல்வி. எய்துதொங்கி.

௨௧. போதேமேல்.
௨௨. மேவுமின்னுயிர்.
௨௩. வெகுட்சிபொங்கி.
௨௪. கண்டிநாவறு.
௨௭. நோக்கியிங்கென்றனை. புகலுவதென்.
௨௮. நல்கிமுன். செய்துபுதல்வ
- ௨௯. உரைத்தலாலே. பழியஞ்சிச்சொக்கன்; பழிக்கஞ்சிச்சொக்கன்.
௩௦. குட்டிப்பார்ப்பான்.

௩௪ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. கொட்டால்வெட்டி. கொடுங்கணையேபட்டுழைப்பார்க்கறமெங்கே. கொடுங்கணையேபட்டாலந்தோ.
௩. செகுத்துப்பின்னர்வஞ்சமுடைத்தற்சேர்த்தார். பெரியதூரம்.
௪. புடைப்பவியித்துக்; புடைப்பபிடித்துக். கவர்ந்திளமாலைதயுங்.
௫. அடவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு நாணமின்றி. திரிந்துமுன்றுதின்றான்.
௬. முன்னிருந்தீவினை. பல்லிறுக்கி; பல்லுறுக்கி.

அ. அங்கயற்கணம்மையை. காக்க வலாரீதரிதெவ். உண்டோவென்ன
க. அநங்கனேவில்வாழ்க்கைக்கு.
கக. நந்திகேசர். இரங்கிக்கேட்டே.
கஉ. விதியினில்லையாயினும் போக் குவோம்யாம்.

கங. கேன்மோநின்னைப்பரிந்து நா முரைக்குமாறு. மண்புகழ் கோவினு க்கு. அங்கப்பிதக்கணம்; அங்கப்பிர தக்கணம்.

கடு. உன்னைம்புலனையுஞ். நீக்கு வைழுவரும்.

கசு. மெய்யன்விதிப்புற.

கஎ. பொறையறைநீதி. வாய்மை தேர்; வாய்மைசேர். இங்கிவர்தம் மைக்.

கஅ. விருப்புடையறத்திறம்விள ம்பி. மறையவனிகழநிகழ்த்திய. பா தகநீங்கிப்போயினன்.

௩௫ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாருதி. திலகமன்ன. பயிற்றி யங்கோரொருசாமப். அன்பாற்றமுத் தெழுவன்.

உ. போதுங்காலேக்; போதுங்கால ன். கூரச், செற்றமொன்றுமனத். வை த்துத்தானும். சிறந்தவன்போல்.

ங. ஒப்பரெனக்கூறி. தன்னைவிய் தாங்கரித்துத்.

ச. தூய்நெறிச்.

சு. கேட்டங் கிணையிலான். காண நம்பே. வேண்டாநமக்கேரர். நன்று கூர். போதுநாளஞ்சாரெஞ்சன்.

எ. சொல்லவளின்முமெல்ல.

அ. நாத்தெனங்கடைந்தானென்றால்.

க. மிண்டொரு.

க௦. தன்னுயர்.

கஉ. நின்றெனைவென்றாயேல்.

கங. இல்லையென்று

கச. புரங்கடித்தோன். வெட்டிலீ ழ்க்கத், தீதற வல்லாருகியிருக்கவுஞ்.

கடு. இயையாவயத்தின். ஓடிமுட் டிப்.

கசு. வேறின்று. தூற்றெட்டு.

கஎ. முன்போலிண்ட. வெட்டுமோ. நடத்தினன்கடிமைகூர.

கஅ. விதித்துக்கண்ட.

கக. சிரித்துமெய்விதித்துக். அறு த்துளான். அஞ்சினற்போல். இறக்கி னன். நிலத்தையுங்கூறிக்கொள்வான்.

உ௦. துண்ட் தூக்கமுட் டங்கு பி ப்ப, நடுவெழு விச்சை சாரக் கலப்பு நேர்நடக்கன்முட்டல், கடவுள் கோச ரக்கை வெட்டக்காண். பார்பாரென் றான்.

உக. சோமவென. முந்துறத்தொ ட்டு. சந்தொடும். தலத்தொவொளுங்.

உஉ. கடியதோர்சொட்டை; கட் டியகொட்டை. அறுத்தான்வீழ்த்து.

உங. பணிக்கரைப்போல்.

உடு. கேட்டோரவாவற. செவ்வை யினிறைஞ்சிவந்தார். கரமுத்தாமும்.

உசு. தொழுகிண்டு. புதல்வரெல் லாம்; மைந்தரெல்லாம்; வீரரெ லாம். அணைந்திரென்ன. நம்முருப் போல். வென்றனரொருவர்.

உஎ. இருந்தனஞ்செல்வா வென் னக். கருத்தறியாமலேதான்.

உஅ. பழுதுநீக்க.

ங௦. இன்னுயிரை. வெட்டவிரை தனை. தளையிசையிலையாயோ.

ஙஉ. விளங்கியதெவரும்போற்ற.

௩௬ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புரிந்துகாத்தான்.

ச. முதிர்ந்துநம்மைக். கூசிடாதஞ் சியாங்கண்.

டு. நாவிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்சே ராந்தது.

சு. வாறுறைவளிபோல். வினாவிற் ற. தெரிவறத். [கூட்டி.]

க. கடியவாயுமிழ்த்த.

க௦. புரமுண்டவனே.

கக. வானவர்கட்குளியாய். மெய் யாயுழைசேர்கையாய்.

கஉ. வென்றிப்புகழார். அயர்வார் ஈர்வார்.

கங. தமிழியூரனுங். விருப்பினி ற்றடுப்பான்.

கச. சடைமுடியிருந்த. அணைந் தோர்பாற்றான். சீக்கிரம். இ. ௩. ௩. மேமெய்யுள்.

கடு. தேவன்பைவாய். மதுரமாந
கரி. பரவுற.

கஎ. மதுரமாநகரி. கழல்பேசி.

கஅ. தந்தமிஞ்சும்.

கக. காலவேகமென்னவே.

உ௦. வல்லநாயக

குவேன் மாற்றற்கென்றான்.

உச. தளர்த்ததாழக்.

உ௪. இட்டிற்றுக்கின்றதாங்கு.

உ௭. இடபவெற்பெனப்போவென்

உஅ. தாங்கருமினிமை. பத்தன்ம

௩௭ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரப்பி.

இ. விளக்குவிக்கவேணுமென்றங்கு

எ. விண்ணப்பமென்று.

அ. இன்புற.

க. அரகந்தயாவுடைச். செந்நெறி
ப்பாலக.

கஉ. பொய்யிலையாளை ஞானமத
ம்பட்டிப்.

க௩. குழுத்திகழ்குண்டர்.

கச. விடுத்தினிய.

கடு. ஏந்துமதி. இஞ்சிமதி. புரி
ல்லை.

கக. நகரகத்தெண்.

உ௦. புளகெழுந்துடல்; புளகம்வந்
துடல்.

உக. பொருவருமதுரை; பொதுவ
ரும்வாது.

உஉ. வரிசைகள்கண்டு.

உச. அறமுறவெண்ணிய. எம்மரு
ங்கேதெனும்.

உடு. வான்முகத்தோடுஞ்.

உசு. கைகூட்பக்.

உக. வந்துதலுவலிற். அன்புறநின்
று. செய்தனனென்றே.

௩உ. மடத்தவரிருப்ப; மடத்தவர்,
ரிப்ப. சமணராண்டறிவான். முட்டி
ச்சஞ்சலம்.

௩௩. புத்தமண்குரக்கியர்.

௩௪. வழுகியற்கெனவே.

௩௫. மெலியவென்றார்.

௩௭. வவப்போகது.

௩அ. தங்கியலங்கங்.

௩க. கொண்டுரைப்ப..

௪௦. குண்டர்கேள்வியாங்.

௪௨. நீமெம்மடஞ். ஓடிவாழ்ந்தம்.

௪௩. மருந்தினிற் பார்ப்பவந்தீராது.

௪டு. கடுங்கொடுஞ்சுரத்தை. வரை
யியந்திரங்கண்.

௪சு. என்றறையக்.

௪எ. சொக்கையொத்த.

௪க. தண்டலமன்ன. மாற்றவல்ல.

௫௦. பூசிறீறு.

௫௨. குழுவொடுநின்ற.

௫ச. மன்னன்வலப்புறத்தழலை. வி
ரைவினிடப்புறத்தழலை.

௫டு. செப்பியவாறு.

௫எ. சிவனைமனமுற.

௫அ. பலமருந்திட்டீறு.

௫க. செந்தமிழ்ப்பரவுஞ். வெந்தநின்
சாம்பல்.

௬௦. புன்மையிலாதோர். பொருந்
தினோர்மக்குமாம். வந்தனர்வெந்த
நீறு.

௬க. மந்திரமாவதென்றே. முதிர்ந்
தமாடண்டி. எறிந்தனரிட்பானண்
ணி.

௬உ. பன்முறையடர்த்துப்.

௬௩. மந்திரத்த.

௬ச. கண்மென்ன னருவரைத்தவ
ரை. எறியும்பக்கங்குநந்தது.

௬௪. அப்பால்வெப்பந்.

௬அ. என்றுபரிபவித்து; பரிதவித்து.

௬க.

௭௦. இன்னருள்கூர்ந்து.

௭க. கூனிமிர்த்தெழுந்து. வடிவொ

௭உ. அரும்பொடிப்பாலன்.

௭௩. வரிசைகொண்மானியாருமந்
திரியாருமிக்க. கருணையினிலகக்.

௭ச. கொழற்றிடை.

௭டு. சுந்தரன்றனைத்துதித்தான். தரு
வோமத்தே.

௭எ. நீங்கிலையிடை.

௩அ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நாங்கிளந்த.

ச. ஓங்கியதோங்க.

கச. தொலையாதென்றன். தமக்கு
க்குத். வாழத் தருகுவல்.

கடு. பஞ்சிமெல்லணைப். வஞ்சமா
றற.

கௌ. கருத்துட்டங்கி. தணி வதி ல்
லாது.

ககூ. சுருதியும்விளங்கி.

சுக - ம் தீருவினையாடல்.

உ. நல்வினைக்கணிலாளளித்த வொ
ர்நத்தனந்தவிலாமையால்.

டு. வாடிமுனுவற்பிடித்து.

அ. மகன்மைக்கொண்டு.

கௌ. தருமமென்றே. [றில்.

ககூ. கண்டமேவலர். தருமமாமன்

கசு. கருஞ்சிறுக்கன்;

கசூ. சொல்வதோவென; சொல்வ
தெயென்று. யாருமிரங்க.

கஅ. விற்பதென்பயனே. மருகே
குமரனுண்டே.

ககூ. கானல்விதி. கோளுர்பயணமீ
ண்டிலரோ.

உௌ. தனபாலன்சொல்.

உகூ. நன்றெனவுவப்பக்; நன்றென
வியப்பக்.

உசு. மாற்றலர்.

உடு. போகரின்னுழையின்.

உசூ. கனகமாமனையுட்.

உஅ. வெல்லுவாரிங்கு. மாட்டாக்
கயந்தலை.

உகூ. கண்கணீர்சொரியவாய்.

சுஉ - ம் தீருவினையாடல்.

உ. சிறக்கல்ங்கி.

சு. யோசனையோடி.

அ. இன்றரும்பிழை. சாபமது.

கூ. ஓதியதகுதி.

கௌ. இளைப்பொடுமேதங்கூர்ந்து.

கசு. மஞ்சமர். அஞ்சனீர்.

கடு. நன்னுகுழுவசித்து வமீசத்துவ
ன்குள.

சுக - ம் தீருவினையாடல்.

உ. செந்நெறிவளவ. எண்ணியோ
காரியத்தோனை.

எ. நற்றவன்கண்டஞ்சாது.

கூ. வீரருநீக்கொடுங்கடல் கிளர்
ததென்ன.

கௌ. ஒன்றியசங்கநாதம்.

கசு. தண்ணினீர்வேட்டாவி.

கடு. கடிதுறச்சேர்ந்தபத்தன்.

கௌ. நல்குவர். விளைத்ததுசமரமுன்
னின்.

உௌ. முடிந்தமாண்டார்.

உகூ. தந்திரித்தலைவரோடும்.

உசு. செயிர்த்தமாறன்.

சுக - ம் தீருவினையாடல்.

சு. மானிடர்முற்றுமுற்ற.

கஉ. தொலைவிலாவிடும்பராலும்.

கசு. விளைப்பேராரம்; விலைப்பே
ராரம்.

உகூ. பல்வளங்களுங்கனும்.

உஉ. சேய்கன்னி.

உசு. நீரிடையிழுப்பவன்மிசை.

உஎ. வினைகடிதீர்த்தநன்.

கௌ. சீதமண்டிலக்.

ககூ. கண்டிறைஞ்சி மிஞ்சநெஞ்சு
நாணு.

கஉ. வரிசைசமாமணிமாறன்றன்.

கசு. பன்றிகுன்றிய.

ககூ. இத்தகவினிற். மேகநாத
னா.

கௌ. ஒல்லையின்மெல்லமெல்லப்.

கஅ. கிதறயில்வைப்ப, விடத்தி
னைக்.

சஉ. தானையோங்க, வளனெடும்
பொருவான்வந்தான்.

சகூ. கயனுறு.

சசு. பொருதுநந்தம்.

சௌ. வளைக்கையாலுன்.

சஅ. வளைக்கையாலுருத்து.

சகூ. கோன்போக.

கஉ. எய்தநன்மழை.

ககூ. பாயிரம்.

கசு. சேரற்காய்த்து. பிணைநின்
ருன்.

கடு. அருமழை.

ககூ. நென்முதற்பல்வளன்க ளெங்

கௌ. ந

கசு. வின்றுமுன்
கரோர்.

கஅ. வந்திகலாரம்.

சுரு - ம் தீருவினையாடல்.

உ. என்றறுதிபட. சித்தமுறுசிற்பி யரான். புத்தியமுங்குதல்கண்டங்கர ன்கிமிக்கபுகழ்ச்.

க. வந்தசித்தன்.

ச. பூங்கமழ்தொண்டர்வந்து. மாத் தினாயுமூன்றி.

டு. மிக்கவியப்பொடுஞ். தமியேனு ம்மை.

சு. நீலவேற்கட், நாசிகாபரணம் பொல்லாச். தேடிச்சூடுமோ; தேடிச் சூட்டுமோவென்னக்கண்ட.

எ. பெரியதொன்றாவண்ணிலா யென்னை.

க. பணையவான்வேல்; மணையவான் வேல்.

கௌ. தழலிற்குமுச்சொருகிடு; சொ ருகிவை.

கக. சென்றுவாழ்விசும்பிற்.

கஉ. வினாவிற்குடி. புயல்வனா மேரு. நடித்தார்வாழ்த்தி; நயத்தெ ழுத்தே.

கக. தபத்தியராங்கது; அதிபதியா ங்கது.

கஎ. சித்தரென்றோயாளாகி. ஏறி னுச்சிவலோகத்து.

கஅ. நற்சிவலோகத்தாவர் நயந்தயா வைபுமுடித்தே.

சுக - ம் தீருவினையாடல்.

க. சந்தையாமறைக்.

க. நன்னுடைச்சருணைத்.

க. ஒதருஞ்சொக்குண்.

எ. வண்பொருடனனை.

க. இருப்போன்றன்கண். துன்னி யவலியும்.

கௌ. மின்னுயர்கோபுரம்.

கஉ. புறம்பிடைத்.

கக. வென்றுருருவல்.

கச. கோயில்சேந்தான்.

கடு. முற்றிவெம்பகைசெய்வமென் று.

கசு. மாசநீரிடா.

கக. காதின் கண்ணிமருப்புத்.

உௌ. பொருவரு சினக்கு. புகலென வறைத்தெகிர்.

உடு. தம்பெருநகருண். தூழ்ந்த, வம்புறு.

உஎ. பெரும்படையினோடும்.

உஅ. இராகுத்தன்.

கக. ஆதரவுடையோர்க்கேதுசாதி ப்ப தரிதுவையத்து.

சுக - ம் தீருவினையாடல்.

உ. தென்றமிழ். பெருஞ் சத்தியா லே.

க. நன்றிகொளுவருக். படிவமாய்.

ச. பெருமைமிக்க, தினா.

எ. எல்லையையுணர்த்தி.

க. உரகராசன்.

கௌ. இடத்தினினமருமாங்கு.

கக. யோசனையலம். தானத்தந்த் த்; தானத்தந்தத்.

கஉ. நோக்கினுங்கு.

சுக-ம் தீருவினையாடல்.

ச. உயிர்விட்டனன்மே, வென்னு. இனியா, நன்னீதியனே.

எ. வினைத்தென்பன்.

கக. தூயவறநெறித்தவத்திலுள்ள.

கஉ. கருகிறத்திருப்புப்பாரப்.

கச. தீங்கொழித்தேகென்றிசன்.

கஎ. தீருவானமரர்களிருடிகள். மரு திடைச்சென்றான்.

உக. ஈண்டியவினை.

உஉ. தெய்வத்தானம்.

உக. பகுத்தியில்லென்று.

உச. காம்புவிழ்ந்து.

உஅ. பாடுவெவன்று.

உக. கிண்ணுடைத் தமராக்கொண் மென், றாசை. அளித்தத்தென்னன்.

கசு. தூதுபி.

சக. பிறவைபுமொழித்தென்ன ன்.

சுக - ம் தீருவினையாடல்.

க. சுரரடி பரவுமன்பார்.

க. தடங்கலையுடைத்து. அதர்ம் றைத்தும். வெந்திறன்மாறன்.

ச. அத்தியேன்றெப்த.

டு. தத்துயர்நீக்கும்.

எ. அற்றவர்க்கற்றசிவன். கண்ணி றைத்துநீர்த்தும்ப.

க. அங்வுணாகேட்டு. செவ்வியநி
றை. பாத்திபர்தலைவன்.

க௦. செழியன்மெலிவுற.

கக. களத்திடைக்கணத்திடைக்.

கஉ. மெய்ப்படவவனுமிவனை.

கங. படைக்குலந்தெளிவுற.

கச. கொடும்பெரும்படைகள். ந
ணுகியகாரணமுணரா.

கஅ. வாளியொற்றை யூதநரா. பா
தும்.

க. திரள்படுங்குருதி. மன்றவுண்டு.

உ௦. சென்னிமன்னும். தானுளத்த
த்சயித்து.

உக. கருநடர்முதலாக்கட்டி.

உங. அமைச்சர்முற்றும். மைந்
தனென்றும் வந்தித்தான்.

ரு௦ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. நிரைத்தறத்தொண்டர். அருளி
ச்செய்தான்.

ரு. இந்நெறியொழுக்குவோர். வல்ல
ரென்று.

எ. வீறுசார்மழை.

க. நோக்கினுன்முன். மாயையா
மிடி.

கக. இடம்பைநீங்கிடுவான்.

கரு. மணங்கமழ்தொண்டர்.

ருக - ம் திருவிளையாடல்.

ரு. பயத்தோடு நற்கோயில்.

சு. முன்விசையிற்.

எ. சந் தணித்தேமஞ்சேலையனே.

அஞ்சலஞ்சல். இலகுலகு.

அ. நரம்புமுனுஞ்சேர்ந்து. மன்னு
மக்கங்குற்.

க௦. நினைந்துசென்று. தேடிப்போ
ந்து.

கக. நடவியவன மச்சர்முன்னு.

கஉ. பூணெண்ணின்.

கங. மூர்த்தியைவியந்தவேந்தை.

கச. சடைமுடியாகவந்து. தொழு
தெழு. குடைநனிசிழந்த..

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. காரியமேதோ.

எ. கவிஞ்சொல்வார்.

அ. கேட்டருளீர்.

க௦. மற்றொருத்தர்.

கஉ. பரிந்தள. பருத்து.

கச. நம்கவிதைகொண்டு.

ரு௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்றியுலர்ந்ததாற்; உலவியதாற்.

உ. இலாதொரு.

எ. அச்சமுற்று.

அ. வனத்தின்வந்து.

கஉ. கணமாவிழந்திர்திரன். பணி
சேர்கோயிற்றென்பாற். பதுமத்தட
முங்.

கங. புதுமைகண்டருகு. ஈதெனக்

கரு. ஒளித்தலுமே. வீதிதடங்க
ழனி. நல்லபடையும் பலகுடியும்.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

சு. பா

க. எங்குமூங்கு

கச. முடிச்சாத்துஞ்சாத்திச்.

கரு. நமக்குநன்றா.

உ௦. விடத்தலங்காயுற்.

உக. தரித்துத்தோண்மிசைக். கார்
தளம், பூவினையாவினாப்போதிற்.

உரு. கோடாலி. அடியாரா.

உச. குழல்சேர்மாதர். விரும்புமா
ல்கொள்வார்.

உக. இனையகற்றினன்.

கஉ. சொக்கநீண்முடி.

கங. எடுத்துக்காட்டிநாரதாதி.

கச. வினாவினினைமுந்து. யாவொ
னவுரைத்தி.

கச. அடியான்பாட்டுக்கு.

கஎ. இத்திறற்பாடலாரே.

கஅ. அனாயிருளோடும். பறைகற
ங்க.

ச௦. சாளகசங்கீதம்.

சக. மென்றிருக்காரு.

சஉ. பண்ணிசைவாது. என்ன
முன்.

சச. என்றதுசொல்லத்.

சரு. செய்திகண்டு.

சசு. ஏதினி.

சஎ. இனியநல்கி. மன்றுணையனை
யே.

சஅ. ஈசன்பத்திகண்டு.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

௬. நாதார்த்தத்துக்கினியநாதனோ
தம். வானோர்போற்றம்.

உ. அணியொருகாலவனியோர்கால்.
கண்டுநாளுநாவவறவிலாவிற். உ
ண்டுடுத்தும் வந்தோர்க்கிட்டுஞ்சிறந்த
ருள் சிந்தனைசெய்வன்.

௩. ஒருகாளுடி.

௪. அறியுமவன்.

௫. போகின்றதின்னுந், தப்பியமுறி
வாய். வேறேகாதென்று; வேறாகா
தென்று.

௬. நோவார்கள்.

௭. உனக்கினி யெனக்களித்தற்கு.
நிலத்துவாழியிர்ந்தரங்கள்.

௮. தனங்கள்வாழ. இதமுநீவினா
விற். ஒலையைக்கொடுநீயென்று.

௯. அன்புறுகின்றனை. மேகென.

௧௦. பயின்றுநீண்மறுகுதோறும்பக
ர்த்து.

௧௧. நல்குரவசைப்ப. புறத்தசைப்ப. உழுதுநாளும்.

௧௨. கொடுத்தொடுங்கிப்.

௧௩. மீதேற்றி.

௧௪. கண்டொழிந்தனன்.

௧௫. ஏடி லங்கு தவிசி லிழிச்சி
னன்.

௧௬. அதிசயித்து. பாரராரெனிய.
செல்வச்சொக்கன்.

௧௭. முந்தையினனித்து. தனையே
நாடி.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

௧. வழுத்துவம்.

௨. சிக்கெனவுடனே.

௩. வன்றிறல்வாரியும்.

௪. அணந்துட்டவரோடும்.

௫. ஆரெனச்செப்பினார்.

௬. எனக்குநல்லார்

௭. யாண்டிம்புக்கு.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

௧. நாட்போல்.

௨. ஆலேலிலை.

௩. இன்றெனக்கடாது.

௪. என்றலுமன்னவன்.

௫. பரிவுறாதென்முன்.

௬. ஆங்கிருந்து. பாடவியுந்துபின்.

௭. தீதறுமவை.

௮. அனமதோதருமம்.

௯. இசைத்துப்போக.

௧௦. கருணைசேர்ச்சொக்கன்.

௧௧. என்றனனிறைவன்.

௧௨. ஓரம்பட்டு.

௧௩. செற்றங்கோளென்றான்.

௧௪. எனப்போதென்று.

௧௫. வந்திருந்தானிப்பார்.

௧௬. பெருங்குரல்.

௧௭. தாளங்கள்.

௧௮. பகைத்தவாரெஞ்சோ.

௧௯. பொலிவுகூர்ந்து.

௨௦. கழுத்தினினிறங்க.

௨௧. உயர்பூண்கி.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

௨. ஓங்கியபுதல்வாராறு.

௩. உழையிடையிற்துநல்ல.

௪. அலைப்பப்போனநாட்டிடை.

௫. கொட்டியாடினார்.

௬. ஒண்டலமிடம்வலமாகப்.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

௧௦. திருந்தநாயகன்.

௧௧. பிறங்குபன்னிருதாய்தந்தை.

௧௨. இந்தவோர்பருவமைந்தர்.

௧௩. அறத்தினினோங்கிச்.

௧௪. பகைகழிந்தே.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

௧. வழிபடுவோர்கணின்போன். மு

௨. பெயரையும்.

௩. கோக்கைநீணோக்கை; நோக்
கியநோக்கை.

௪. மிருத்தியுஞ்சயத்தின்.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

௧. குலத்துள்.

௨. நல்குரவாகியெங்கும்.

௩. நீங்கநில்லா.

௪. பீடுசேரீகுழியுற்றும்.

௫. நயங்கள்கூர்ந்தே.

௬. வழிபடு.

௭. மடங்கலாளிகள்.

கஉ.

கங.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வளர்க்கின்றகன்னி. விளாவில்
வணிகனுக்கெழுதி.

ங. பின்னொரணமகவின் றி யி னி
மைகூரப்.

சு. இனிமைகூரடிபாடோடும்.

எ. முத்தையின்மதுரை.

சு. ஆங்கரன்றனைப்பணிந்தே யரு
குறுமனையிற்றங்கித், திங்கறவருந்திமு
ன்னர்த்.

கஃ. குலப்பெருவணிகன்.

கக. குலியமேய்வார்.

கச. இறைகடையரற்றமுன்னம்.

கஊ. பட்டணத்தோர்.

கக. தொடரது நீங்கி, நிற்பது
கண்டு சால நிறைவுளோர் போற்றுந்
தூய, கற்பியாங் கண்டி லேமென்றே
த்தினர் காழி வேந்தர்.

உச. உயிரற்பொடு.

கச. தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ள
றிவமென்று.

கங - ம் திருவிளையாடல்.

க. கயல்வாளை.

உ. வந்ததஞ்சேர்.

ஊ. மரவுரியிடையினர். தருமகண்
டிகையொடு.

சு. பரிவுற.

கஃ. சந்திமாமடத்து.

கச. இனியதோருடலம்.

கஎ. நெறியறியாநாமும்.

கக. நானாவந்தனையை.

உச. பரிவுற. கருதுதிரென்றும். கொ
ல்லாமல்.

கச - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மறையோதியோரும்.

அ. இனியவங்கங்களோடு.

கக. ஏட்டைநீங்கும்.

கஉ. கண்டிகடம்பவனத்தரனுத் தி
கள்கலவிடமால்கடலிற்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. நான்கடைவே.

உ. கார்வளவன்மண்டிலத்துக் ; சு
ரவளமண்டிலத்துக். ஆர்வானவிளையா
டல்.

பாடபேதம் முற்றிற்று.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிவனாயாடற்

ப ய க ர ம ா வலி.

காப்பு.

சித்திவிநாயகர்.

மன்னிக் கிடக்குநின் பொற்றூளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
 றுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
 டின்னிக் கிடக்குஞ் சடைமீதஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
 மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகனே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
 திருவினே யாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
 சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தழைசெவித் துங்கச்செங்கட்
 கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறிந்து காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழித்தீர்த்த திருவினையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சுரணைப் பொருதுகொன்று
 மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மா மேனிறுத்திச்
 சேவித் தொளிப்பொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
 பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே (க)

உ.—வேள்ளாணக்துச்சாபந்தீர்த்த திருவினையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றுருவாச னிட்ட விணைமலரைச்
 சிந்திவெண் சிந்துரந் திங்கணைந் தேதென் மதுவைவந்து
 முந்துறச் சென்று பணிர்தேத்த மெச்சி முதிபெருஞ்சா
 பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ)

௩.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சீராக வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மரசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா னொருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩)

௪.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டிடி மூன்று முலையா டடாதகை மேவின்கண்
மீண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪)

௫.—பதஞ்சலிக் த நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற வேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புசியுமென்ன
விதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதுண வில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫)

௬.—பூதழண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
முசியா தளித்தவை பெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்
புசியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
பசியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௬)

௭.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டு வற்றியபின்
பெருகுவிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினுற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௭)

௮.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் நிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா திரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
முரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னை மூழ்கமுந்நீர்
பரிவா யழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௮)

௯.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்முந் நீரைவிடக்
கத்தா வுடனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயத்துவசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௯)

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்பும்
விடாவகை யாலுக் கிரனும் புதல்வனை மேதினிமே
லடாவகை யின்றி யரசாளும் வண்ண மழகிருறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௦)

கக்.—வளைவேல்செண்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டுஞ் சடைமன்ன னேதரு நாட்டரையன்
கிரிகட லேபகை கிடடி வளைசெண்டு சத்திநத்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கக்)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிட் மாநிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணென வேபுட் கலாவத்தத்தா
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கஉ)

கங.—சீத்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக முந்தென் மதுரா புரியிற் றமைமதிக்க
வகந்தொறு நீசெய்த வாடல்கண் டேயழ கார்வழுதி
யிகழ்ந்துநின் னுமமென் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கங)

கசு.—கல்லாணை கரும்புவாங்கிள் திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னுட்டி னிறைபுனியைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தோன்றண் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லாணையினும்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கசு)

கரு.—சங்கப்பலகைகோடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த முன்னுட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தவிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கரு)

கக.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி வாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த படிகவி பாடிக் கனகத்தினற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பார்ப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கக)

கள்.—நக்கீரனைக் களையேற்றின தீருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுகிமுன் னேயுன் னுடனெதிர்க்க
வியந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழநக் கீரனை நீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க௭)

க௮.—குறுமுன்கீதத் தமிழுரைத்த தீருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிந் நாட்டி விசைந்திடவு
முண்ணின்ற ஞானநக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப் தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (க௮)

க௯.—ஊமை தமிழறிந்த தீருவிளையாடல்.

எழிற்கழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனை
வழிபயி சங்கத் தவர்மொழி வாயென்று வந்துநிற்க
வொழிவினில் ஆர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னுமன்றன்றா
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க௯)

௨௦.—இடைக்காடன்பின்போன தீருவிளையாடல்.

தீருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்சொல்லவே
கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்கரப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௨௦)

௨௧.—கடல்கவற, வேலேறிந்த தீருவிளையாடல்.

செருவேறுமன்ன ருடன்புவி மீதிற் நிகழ்சனமு
மருவே தனையுட னீங்கணைந் தாரணி கூடனகர்ப்
பெருவேலை வந்தது வாலுக் கிரனே பிடித்தெறிநின்
பருவேலை யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௨௧)

௨௨.—வலைவீசின தீருவிளையாடல்.

இருமீன் பிடிக்கு மதியரை யன்முன் பெழின்மதுரைப்
பொருமீன்கண் ணுனைத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வருமீனுங் கப்புலு மங்குற வேசெயு மாமகரப்
பருமீன் பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௨௨)

௨௩.—வளையல்விற தீருவிளையாடல்.

நிகரற்ற தாரு வனமட வூர்நின் மதுரைதன்னிற்
றகவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சமைந்தவந்நான்
மிகவுற்ற நல்வகை கொள்ளுமென் றேயவர் வீதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௨௩)

௨௪.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஆங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே
யாங்குள வாச விலச்சினை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட பக்குறியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௪)

௨௫.—மாணிக்கம்விற்த திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவறா மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்மதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிகுட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்தவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௫)

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதிதன் மேல்விட்ட சூழ்ச்சியினன்
மிகையானே வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானே பெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௬)

௨௭.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியநா
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதவூ ராளிக்கன்பிற
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௭)

௨௮.—நரி துதியான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவூ ராளி யிடுக்கணுறத்
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௨௮)

௨௯.—துதினா நரியான திருவிளையாடல்.

வரியின் மீனத் துவசன்முன் னேதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டு வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருநலின் முன்றந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி நேரென்றபின்
பரிநரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௯)

௩௦.—மண்குமந்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிற் டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்துத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
சுடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்தீடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௦)

௩௩.—விருத்ததுமார பல்லரான திருவிளையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னை
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலைவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா நடத்தி னருமைகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா நடத்தினை யெத்தனை கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் றமிழ்தெரி கூடலிற் பூசுரன் மேவிவடத்
திழியும் பாலுயி ரேகிற்மென் னாதிந்த வேடன்கொன்றான்
மொழியும் பரிசிலை யென்றாற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௩)

௩௪.—மகாபாதகநீரீந்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
தீதகர் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகர் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௪)

௩௫.—அங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்பபணிக்கன்
றீடமுற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செய்த தீமையினும்
கடகொட்டி வாளிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதுண்டம்
படவெட் டியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௫)

௩௬.—மதுனாயான திருவிளையாடல்.

கதியங்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
துதிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விடத்தை
மதிபொதி நீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதுரைப்
பதிவெனப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௬)

௩௭.—வேப்புநீரீந்த திருவிளையாடல்.

வந்தித் தவர்த மனத்துயர் தீர்க்கு மதுனாயென்றே
சிந்தித் துயர்கதி சேராம்ற் றீநெற் சேர்ந்தபொல்லா
நிந்தைச் சமனும் வழுவெவப் புங்கெட நீரிடச்சம்
பந்தர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேடுமுதி
விதத்துடன் சம்பந்தர் தீரீர் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரென் னாயிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேற்றுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

விண்ணாடர் போற்று மதுரைதன் மேன்மறு வேந்தன்வரத்
தண்ணாரு மந்திரிக் கொந்தக னூர்செய்த தன்மங்கன்கண் [போர்
டெண்ணாப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் மெதிர்த்துவெம்
பண்ணாமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௯)

௪௦.—உலவாக்கிழ்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதாந்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேள்வி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனும்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௦)

௪௧.—மாமனாகவந்து வழக்குறாத்த திருவிளையாடல்.

எண்பார் மதுரை வனிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருகை மகவாக்கிச் சென்றபி னுதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௧)

௪௨.—அட்டமாசித்திபகரித்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் மூவிரு நாரியர்க
லெங்குப தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்சித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௨)

௪௩.—தண்ணீர்ப்பந்தரிவைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பரிதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டி மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தந்திரத் தாலவன் றுன்றோற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௩)

௪௪.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
திடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு நாளி லவன்முடி மேல்வளை யாரநின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௪)

சுரு.—பொன்னையார்க்கிருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தோர்
துணிவுட னின்னன்பு கேட்டணைந் தோமென்று சொல்லிப்பின்ன
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் றுணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுரு)

சுகு.—சோழனைக்கோண்டாழியிற்றழ்த்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
றீதாக வந்த வளவனென் றோதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் மமராடிப் பண்டுகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுகு)

சுள.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரனைத்து மலேகோத்து நீங்குமந் நாளினின்னை
வேம்பீர் தொடைப்புய னெல்லை விளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பாம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுள)

சுஅ.—வரதுணைக்குச் சீவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி வந்து வருத்தியநாட்
டிமூட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்ததனை
யுரகமும் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூரறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஅ)

சுகு.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளந் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி வீழ்ந்துமுற்றும்
படத்தொலை வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுகு)

ரு.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ டிலாவும் வயல்கூழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்கோடி வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
விருங்கோ டிலாத வழுதிட் டிளைத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு)

ருக.—ழந்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

கலித்துயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலின
லொலித்திடு பூசைக்குச் சந்தன முட்ட வுரைத்துச் செங்கை
சலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் றுழுவறவே
பலித்திட வீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருக)

௫௨.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

மாப்பல வுங்கமு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியார் நாரியார் மேற்குல வேந்தன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச்செய்த
பாப்பகுந் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௨)

௫௩.—புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

மாலொடி தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனத்துழையைக்
கோலொடி வேவிவர் கொல்லக்கண் டேயநன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புல்வாய் மறிக்குப புலியைமுலைப
பால்கொடி வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௩)

௫௪.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

புயறவழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழவந்தோ
னியலிசை வல்ல னெனவே வரவியற் பாணனுக்கா
விபனுற வேழிசைச் சாதாரி பாட விறகுசுமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௪)

௫௫.—திருமுகங்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மைபெலா
நாடிப் புகழு மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்குச் சீட்டுக்கவி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௫)

௫௬.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

முத்தமி தோரெண் மதுரையி லுன்னேமுப் போதுமல்லான்
மெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்த் மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௬)

௫௭.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ் நால்
குடிகொண்ட வெற்றி விறவிதன் னோடிசை கூறென்றநீள்
வடிவந் திகழ்பத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெல்லாம்
படிவந் துதவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௭)

௫௮.—பன்றிக்கட்டிகளுக்கீத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றகொள் கூட்டலில் வேளாளன் சேய்கண்மென் றாறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுதகாய்க்.
சொன்றிடப் பாண்டியன் றாய்ப்பால வந்து கொழுமுலைப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௮)

ருக.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன்றிக் குட்டிமுந் நான்குநின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்ந் தக்கோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திறசெனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(ருக)

கூ௦.—கரீக்தருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றாம லேதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதுவைந் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் தஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௦)

கூ௧.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபோறிந்த திருவிளையாடல்.

நான்மறை யோரை வழுதி யிகழநன் மாரியின்றி
மேலுந் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிழுகெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பால்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௧)

கூ௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தா லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த நெழுப்ப மணந்தவர் மேவுநரா
னதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி நன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௨)

கூ௩.—நாளைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் கானையான்
முத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினு
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரை புரியிற்சென் றேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௩)

கூ௪.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவந்நாட்
டெரியாம லந்தன ரெல்லார் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௪)

திருவிளையாடற் பயகரமலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனப்புரணம்.

பத்தாவது

இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இத்திரன்பழித்த நீருவினையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூறாக்கி நீக்கி வந்தே, யாந்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிருக்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல் வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கடம்பவனத் தருளா லெய்தி வர தனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரந்தருசித் தினாயில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டுண்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வெள்ளாணைக்குச்சாபந்தீர்த்த நீருவினையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா வதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டிறைஞ்சி வேந்தன், நேசுபெறு துருவாசன் கொடுத்த சேடந் திருமுடிசூ டாநிகழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறுமா முடிபிளங்க வெற்று னென்றும் பெரிது துகைத் திடுமெனைவிண் ணகன்று மண்ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறிக் கடுஞ்சாபந் தீர்த்தே கிறுல். (உ)

ஈ.—தடாதகையார் அவதரித்த நீருவினையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் காலங்கள் போக்கி வேந்த, ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலை யிலோர், மின்மகவை யருளவரு ளால மைச்சன் விளங்கிய பேர் தடாதகையாங் கணவற் கண்டான், மன்னுமுலை மறைந்தரசா மெனப் பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் மதுரை யாண்டாள். (ஈ)

சு.—மணஞ்சேய்த நீருவினையாடல்.

மும்முலையாள் கணவனைவேட் டெழுந்தெண் டிக்கீ முடுகிவிச யஞ் செய்து கயிலை மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் ருது வந்து னைப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிற்காண் பளவின்மற் றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுந் திருக்கண் சாத்தித், தம் முறையான் மணந்துமுடி சூடி டையத் தனையாண்டு சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (சு)

ரு.—பதஞ்சலிக் த நடஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைநீ ராடிச் சென்மினிவ னெனமுழ்கி முனிவர் தேவர், வருமவறிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் நில்லை மன்னினடங் கண்டல்லாற் புகியே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபொன் மான மீது தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியினக் காட்டி முன்னை, யருமறைஞ்ஞ கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரிந்தான் புசித்தான் கண்டு. (௫)

சு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வான்றைவ நின்னோ டிங்குத் தாவில்பலர் வருவரென வமைத்த வன்னம், விடாதசுரர் சுரர்நாகர் நரர்க ளாண்டு மிகவளருந் தொ லைந்தலை யென்னும் வேலை, யடாதபரி யால்வருந்நி மெலிந்த குண்டோ தா னாற்றே னெனவலந வீசன் காட்ட, வடாதுகயி லைக்கிரிநே ரன்னக் குன்றை வாரியயின் றதுநொடியின் மங்கை நாண. (௬)

எ.—ஆறுழைத்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்திமந்தாங் கியநான் சிற்றாண் புசித்திளைத்தே னென் றன்னந் குழிக ளான்கின், வருதலுநாற் நிரளையாய் விழுங்கத் தென்னிற் த் தாகத்தான் மடுப்பொய்கை வாவி கூபப், பொருபுனலுள் ளான்குடித்தும் புனிதா நீரென் றோலிட்ட பூதநதி யழைத்துக் காட்ட, வொருவுகிழக் ககன்ற புனன் மீண்டுஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மணல்பிறங்க வாயங் காந்து. (௭)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ண வவண்மொழிகேட் டிசனைத் தன் வயத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுணாத்தம் மாற்றங் கூற நயந்தறி யா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டன்புடைநின் முகவாட்டந் துணிந்து கான்பா னெண்ணியருந் தேனெனவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடவி கடவா தவ் வடைவின் வந்து சிவநீர்த்தத் தடத்துறவேழ் கடலென் றார்கள். (௮)

க.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வாருதியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனநம் மிறையருளா லாடு கென்னப், பேருத்தி மாமடவா ராடிற் கொண்கன் பிறங்குகத ளாண் கன்றோ டாடி னல்லாற், சாருநவா டாரென்பர் வரரென் றியாய்முன் சாற் றுதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருதவு கணவனொடா டிப்பொற் றுமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (௯)

க௦.—உகீகிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

பொன்மலய மயிலரசு புரிந்து காக்கும் புவிமுழுதோர் புரமெனவே புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிநன் மரபோங்க விருங்கோ மாறன் மாறறுசந் தரமாற னாதி மாற்றன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னருளால் வேலோன் விமலைதடா தகைவயினுக் கிரா ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடையொடுமுற் பவிக்க மோலி நனிகவித்தான் கோச்சடிவ வரும னென்றார். (க௦)

க௧.—வளைவேல்சேண்டுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவறுமுக் கிரன்றலையிற் புவிவன் பாரந் தாங்கெனைவத் துள்புரிந் தங் கிமையோர் வேந்த, ளோவமுடி சாடுகென வளையுந் தந்து தாக்குகடல்

சுவறவெறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம்போல விமையோர் வரீழ்பொன்
மேருவினையடிக்கெனவன் செண்டை நல்கித், தேவர்புகழ் மனம்புணர்வித்
தமலை யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொடுமறைந்தான் செழிக்க வையம். (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தானுவலி யறிவானன் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுரச்சித்தர் மனி
தர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட்கலா வருத்த
முதற் புயல்க ணன்கை, மாணுறுமா மழையையே வறநான் மாட மாக்கி
வலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நானொடுதொழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன்
றாய நகரிதனை நான்மாடக் கூட வென்றார். (கஉ)

கரு.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாத்தினாபொக் கணமயோக பட்டத் தோடு மதுளையிலெல் லாம்வல்ல
சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவளைசின் டிடவெங்கும்
வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமென் னாள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றுமுடித் தின்
றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர்
கோமான் றொழுதிடுவான் வரமதியா நிருந்தான் சொக்கன். (கரு)

கசு.—கல்லான கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கினு சித்த னாயின் வாங்குவிகல் லிபத்தாலயாங் காண்ப
மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னலைக்காட் டாமுன் வாங்கியின்
றிதுகமல நாள மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் துனை
வினயின் றதிரமுழங் கிடமுன் சீறும், வில்லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில்
வினாவினொடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (கசு)

கரு.—சங்கப்பலகைகோடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்யாப் பாவறிவ தொருபலகை தந்
தே பின்பு, புவிபுகழ்கீ ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்ந்தடைவி னிரூந்
துதமிழ் வைத்தாந் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலரீ ளத்தாற் செய்யு டலை
மயங்கி மீண்டொருகான் மலைதல் கொண்டான், டவைபொருந்து பொருள்
செய்து கூட்டித் தானு மேறின னரணற்பத் தொன்ப தென்றார். (கரு)

கசு.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

திருந்துசில முனிதருமி தளர்த்தேன் மன்றல் செய்வான்வண் பொரு
ளிலையென் றேத்த விற்குப், பொருந்துமடந் தையரொடியர் தலத்து லாவும்
புகழ்மாற னீணந்தமணங் கண்ட தென்கொ, லருந்தமிழா லிதுபொருந்தப்
பாடு வாரே லளிப்பென்றோர் பொற்கிழிநற் சபையுட் ழிக்க, மருந்தனை
யான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடித் கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித்
தனன்கீழ் நின்றே. (கசு)

கஎ.—நக்கிரணக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

நாவலவ ரன்பர்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கிரன் பிழைபொறுத்
துன் னுதற்கட் டியால், வேவுறச்சுட் டிடுதுயர்நீத் தருனை நல்கி விளங்கிய
சொல் லெனும்புகழந் தாகி கேட்டுப், பூவைகயற் கண்ணியொடுங் பொய்கை

மேலிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக் களாயேற் றென்றே, தேவர்புகழாலயத்துட் சென்று போற்றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகலா யேற்றி னானே.

கஅ.—குறுமுனிகீதத் தமிழ்நாத்த திருவிளையாடல்.

ஒண்கவிஞன் றும்பின்ன முறுகி ரங்கிங் குறாதமிழ்தூ லருள்பவர்பா ரெனவெம் மன்னே, தின்புலிப்போந் துயர்தருதென் றிசைவை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, வின்புகழ்முத் தமிழ்நாத்தா யென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ நினைத்தி ருந்தா, யெண் வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதே சித்தான். (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனாற் பொருட்கே னோருந் தகைமைபெற வுளாயெழுதி மலைந்து முன்சென், றெங்கட்கீ தறிபவனே நல்ல சொல்லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வுந் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவுருத் திரசன்ம னாமன் றன்னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி னீன்மைக், கங்கமுறும் புளகென்ப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கோன் முதன்மூவ ருளாகொண் டார்கள். (க)

உ௦.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகொண மன்னிகந்து தள்ள நொந்தே, வீறுயரா லயத்தணுகிப் பொருணீ சொல்லுன் மெல்லி யென் மறைபுகலு மிகந்த துன்னே, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வொந்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியசங் கத்தொழுந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால் வாயென் றார்கள். (உ௦)

உ௧.—கடல்குவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

சீலமது னாயையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண் ஞா னக்கண்ணற் கண்ட போதே, யேவவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேரின், றோலமொடுங் கழியவருங் கடலை யாமுன் னுதவியவே லெறிந்துசுவற் றென்னப் போதும், வேலைசுவ றிடவேலை யெறிந் தா னுமம் வேலைவடும் பலம்பநின்று னென்ற ரன்றே. (உ௧)

உ௨.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்களியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மறந்திடக் கண்டமலன் சீறி, வெம்பரதர் குலத்துதிபோ கெனவு தித்த மெல்லியைக் கொள் வாணுருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக், கம்புததிக் கொலைமகர வளா யொன் றுண்டெந் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குவமென வம் முறையி லோடு நனிமகரம் பிடித்தடைவின் மணஞ்செய் தானால். (உ௨)

உ௩.—வளையல்வீற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர் தவர்கொழுநர் சலிப்பப் போந்தே, கோதையர்கீன் வணிகர் குலத்துதித் திலங்கக் கோல வளை வணிகளுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிக்கு லாக்கித் தீயில் வீழ்ந் திடுவா னொருப்படுங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதிபுரு மறைத்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் றருளிச் செய்தான். (உ௩)

௨௪.—இலச்சீனையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழநில் சோழன் கணப்படையோ டெய்தி வையை வடதி ரத்தி, னாடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க நயந்திரவு பச லாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகையல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னெடு மதிலி னொடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேடுருவங் காட்டிலிடுத் தடைத்தா னேற்றின் நிகழுமில்ச் சினைவாயி லெனப்பொ றித்தே. (௨௪)

௨௫.—மாணிக்கம்விற்த திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளிநா லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்தி னடல் வேட்டைக் காட்டிற், நழியபுலி தாறையைக்கொண் டேக வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வாரிதி கவார்தே கக்கண், டொழிவினமுடி சூடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் மென்றோ யுங்காற், கொழி தமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவிற்குன் மாணிக்க மவுலி குட்ட. (௨௫)

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமர்ட் டான் சமணர் தம்மாற், புலனிவளர் மதுரையையோர் கவளமாகப் போந்து விழங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றோ ரேவிடக்கண் முயானைமலை யென்றா ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றா் கோறொட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (௨௬)

௨௭.—நாளைபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணநாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து வாழந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் மனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்டென் னோடுபெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டுத்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேகினான் மென்மதுரை வேந்தன் மன் பால். (௨௭)

௨௮.—நரி துதீனாயான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாறையார் கிறப்பின் னைகி, யொருமையொடு வினவவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருநிலெனக் கொடுத்தண்ட மாற்றா ராகி யின்புறுவா சுகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந் திட் டுகைத்துக் காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (௨௮)

௨௯.—துதீனா நரியான திருவிளையாடல்.*

அருளாற்பந் தியிற்கட்டும் பரிசு ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னிமை யோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புலிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறநரி யாய் நெடியகுரல் காட்டப் போந்து, மருளாருக் துறையாள ருரைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத லூர், வெருளாதூன் மகிழ்ந்தறி யார் போன்று செல்ல வெகுண்டுகண்டு சிற்றைவத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (௨௯)

௩௦.—மண்குமரீத திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைநதி யுடைப் படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்கு மந்தாண் டடிபட்ட மாறெங்கும் படவீ தேதென், ஞோதுங்கான் முனியைவிடு விடென் றோர் வாக்காங் ஞயர்வான்றோன் நச்சிறைவிட் டழைத்துள் ளஞ்சிப், பாத மல ரிறைஞ்சிதும்மிச் சையிற்போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்றான் மாற னென்றார். (௩௦)

௩௧.—விருத்ததுமார பாலராண திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ னொருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண்டிந் திடச்சி றுற்று, நுணாயெயுண் டென்றறி விடுப்பச் சென்றோ னுறுசைவன் மகளென்று தொடானம் மீசு, னணாவிருத்த னாய்ப்புகுந்தட் டுமார னாகி நனிமாமி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள வுருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்றான் வியக்க யாரும். (௩௧)

௩௨.—மாரியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவர் தறுபத்து மூன்றாய்ந் தென்னெண் டிண்கிலவல் லா னெனவாங் கணைந்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்றங், குன்னுமுன்னோர் தாள்வருத்தம் பொருளேய்ந் தீச னொருதாளி னின்றானென் றமுங்கு வான்கண், டன்ன வட கீழ்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடினான் கான்மாறி யாடி னாஹல். (௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியோடும் போந்திருந்து வழிக்க ணன்மேல் வணசரன்முன் கிளி யெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டித்தத் தலைக் கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ னோடு, நனியிருளின் மணமனைபோ யருளா னிற்ப நமன்படர்மா தினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசு வாற்கொல் வமெனக் கொல்ல வெழில்வழுதி யினுந்தெளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (௩௩)

௩௪.—மகாபாதகநீரீந்த திருவிளையாடல்.

அனையையென மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி புளவறியா வத்தனை மண் கொட்டால் வெட்டாக், கணையிருளிந் கொடுபோங்கால் வேடர் மா னைத் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீ மொய்ப்பத், துணைவினின்மண் ணுலகினில்வா வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத் தாற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேளைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (௩௪)

௩௫.—அங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பாதமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாகவெனும் பணிக்க னிடத் தடைந்து கற்றந், தென்பரவா யுதகலைகள் பயில்வோர் தம்முட் சித்தனெனு மொருதீம்பன் முற்றுங் கற்று, மின்பரவா சான்மனைகை தொடக் கண் டசன், விருத்தனைன்றோ விதுநினைந்தாய் வெட்ட வாவுவன், நென் பகர்வ தவனுருக்கொண் டறைகூ லிச்சென் றில்லினுட்போய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬.—மதுனாயான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகநன் னெறிபொ ருது விடுமரவை நாகமலை
யென்ன முன்னம், பஞ்சவனோர் கணையினு லெய்ய வாயாற் படக்கக்கும்
விடம்பரந்து நரராற் ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க
ணல்முதான் மதுனாயென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவவவிட விடை
யை யேவி வல்தொலைத்தா னிடபகிரி பசுவெற் பென்றார். (௩௬)

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பந்தரென்
றோர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா டிருமுலைப்பா லமுத முண்டு தந்த
ருணஞா னம்பெற்று மதுனா மேவிப், பகவனரு ளால்விட்ட மடத்தி விட்ட
படுதமுன்மா நனுக்கேலித் தணியா வெப்புந், திகையமணர் காணவொழித்
தொழியாக் கூனுத் தீரநிமிர்த் தார்புனிதத் திருவெண் ணீற்றால். (௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றிள திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிலை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா கீசுடுபை
யார் வென்ற ரென்று, முரண்டருவா துளைத்தேறி யழலார் வன்னி முடுகி
மிசை யேடுவையும வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடுமெத்தார் தம்மோ
டின்னு மாற்றிலிட வாவென்றாற் றிட்டுத் தங்கள், கரண்டருமே டாழ்செலக்
காழி யாரே டெகிறேற வேறினார் சமுவாய் மீது. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா ளெனவேண்டு மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமுதாக்கி
யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொந்த வீரன் சுந்தர
சா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்படைமீ னவருண்ட படையா
வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்டென் றுளைத்தோ ணுக்காத், திடப்படு
புள் ளியும்வடுவுங் காட்டிச் சொக்கன் சேனைகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க்
காட் டிட்டான். (௩௯)

௪௦.—உலவாக்கிழிகோடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுன் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவி
வேள்வி ஞன்றி வானம், பேசலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட பெருவழுதி
தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, நேசமுனி வணாமந்த தானின் னாடு நிலை
தளர்ந்த தவநாமபோற் பழிச்சி தென்றுந், தேசொடுகா ணப்பொலியும்
பெயும்பா ளென்றே செப்பினன் பொற் கி ளனவில் வைத்தானி சென்றே.()

௪௧.—மாமனாகவந்து வழக்குடைந்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவனிகன் றங்கை மைத்தன் மைந்தனைத் தன்செல்வ
நல்கி யிங்குத், தனமையெற விருமெனவைத் தேகத் தள்ளித் தாயத்தா
ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விழுப்போம் வனிதைமக வொடுங்கோ
யிற்போந் தினைவெனச் செய்துசொல்ல விரங்கிச் சொக்கன். மிகையறுமா
துலனுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்டாநா விடவென்றான் வியப்ப
யாரும். (௪௧)

‘சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

அரன்கயிலை யின்கணிறைஞ் சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தியெட்டுங்
கேட்டுங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதமறந் திறைஞ்ச ரீர்போய்த் தென்னாட்
டிறு பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், துரனுறுகல் லாக்கிடத்திர் நீபக் கானத்
துறைருவம்யா மவனுற்றே சித்தி யாவும், விரவவறை குவநுங்கல் லுரு
நீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி வித்தா னுய்ய. (சஉ)

சாந.—தண்ணீர்ப்பந்திவைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண்
கொண்டபய னெடுங்கு டிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டுப் பகையும்
வென்று வந்துதமிழ் மதுளாகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத் துடன்
முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலை யாக்கி,
யரிபோற்றுங் கடவுளனை யெனத்தற் சேர்ந்த வரசுவெல வுதவிவைத்தான்
றண்ணீர்ப் பந்தர். (சங)

‘சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவரமு வரும்வரவிந் திரனிங் கென்னீர் வந்ததென விருவர்மழை
யென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதவியுளா கொடாத மாறற் குறுவலிகாண்
பாலூ முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகி
னருள் வழுதியுய லரசர் தம்மை, மின்னிகள மிடவவனெந் தோலை போக்க
வேளாளர் பிணையில்விட்டான் மழைமல் கிற்றால். (சச)

சாரு.—பொன்னையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னையாள் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடு
வாண் மெழுகு சாத்தி, மேவணந் பொருள்பெறாள் சொக்குண் டென்று
மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றாண்டு, மாவணவல் லிரும்புதரச் சொல்
லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் நந்து, பாவணத்
தாள் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண்டான்மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி
முத்தங் கொண்டாள். (சடு)

சாகு.—சோழனைக்கொண்டாழியிறுந்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுளாகொள்வான் றிறங்கள் பேசிச் சென்றடர வெந்
தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், நம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக்
கன் றாண்டுபரி மேல்வேடக் குதிரா யாளாய், நம்புலிசைப் போந்துபரி காட்
டிக் காட்டி நளிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீரத்தேறி, வம்பினுடன் பாய்ந்துரு
சை தாங்காச் சேரீழ மனைக்கொண்டாழ்த் தத்தடங்கொண் டாழியென்றார்.

சீள.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஹங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா வாரிங் குயர்ந்திடநிற் றலினடுவூ ரென்
றார் மாறி, நீங்கியபி னொருசெழியன் றோன்றிச் சொக்கே நீணகருக் கெல்
லுகாட் டென்று போற்றிப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பார்தன் படி
வாய்வால் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், சேங்குபுகழ் மதுளைதனைத் திருமு
டங்க றிருவால் வாயால வாயென் றார்கள். (சஎ)

சஅ.—வரதனுக்குத் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீன் வாசித் தாளிற் நிகழ்நிசியில் வழியுறங்கு மறைபோன் றுஞ்சக், கணசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணன்மெய் வருந்துங்கால் வெவ்வான் போந்த, வினமார்செம்.பியற்சயித்துத் தேயந் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழித்துப் போகி, மனமாரின் னுலகிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டி னானல்.

சக.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

அன்புடையோ னொருசோழன் மதுரை கொள்வா னனுலங்கண் டெள்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன்பரவு முளந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேனை மாளக், கொன் பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோலின்விடை கண்மேலிடை கொண்டு போனான். (சக)

ரு.—உலவாக்கோட்டிடைவைத்த திருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னொரு மரனடியார்க் ககமகிழ மாதுந் தானும், விஞ்சுமனத் தமுதுபடைத் தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங் கமுதளித் தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்றனிசுந் தருவா ரில்லை யீபவரைக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிடநன் கனவினை விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (ரு)

ருக.—ழந்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வழு தியைவென் றுலகை யானும், கைதவக்கண் டைனையுமண் மழையான் மாற் றிக் காத்தலினற் சாத்தொருநாண் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தனாத்த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திடும்வணிக மூர்த்தி தன்னை, மொய் சடைமா மவுலியக்க மணிபூ ணீறு முழுப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித் தான். (ருக)

ருஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பதுந்த திருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் கவிதை பாடி நேருங்கா னெறிமயக்க முறக்கண் டசன், நிலகவடி விடையனாய் நிராயான் மேய்த்துச் செலும் வனத்திற் றேன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், குலகுபுக முரியதென நவின் று காட்டி யுடன்பகுந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (ருஉ)

ருங.—புலமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

சித்திசைச்சித் தினாக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலை மணற்புரத் தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண்டரித்து வியன் வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிம லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முள்ள, நீத்தியலிப் பதிக் கெல்லை காட்டென் றேத்த நிகழ்சித்த னெனவெவ்லை காட்டி னானல். (ருங)

ருசு.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

இசைவல்லா னெனும்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி
ரணவா வென்றே, வசையில்லா யவனொபா கெவா தென்ன வந்துசொக்
குண் டென்றிருப்பப் பாணர் வேந்த, னசைவில்லா வழமையென விறகு கூறி
யராயிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைநில்லா தொளித்துவிடி வதன்
முன் போனான் நிறற்பாணன் கிளைஞரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (ருசு)

ருரு.—தீருமுகங்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா மெழுகழ்ப்பத் திரன்கொ டிப்பா னிறைவநிதி யில்லை
யென வருந்துங் காற்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந்
தொர்திரு முகங்ங்னவி னனவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான்
பான் முடுகென்று விடைகொடுப்பப் போனான் சால, மின்னுபொருள்
வேண்டுவன நல்க வாங்கி மேவியிருந் தன்னவழங்கிச் சொக்கை வாழ்த்தி. (ருரு)

ருசு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்மெனம் பொழுது, மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப்
பத் திரனு மன்பா, ஓருருமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுநள்ளும் பாடி
துமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ந் நோவக்கன் மாரி யேவி மெய்யன்பு
கண்டியாரும் வழத்தச் சங்கத், திருமையியற் பலகைதந்தோ னிருந்து பா
டென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (ருசு)

ரு௪.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்மனைவி முல்லை மாலை நனிவழுதி நினைவுதனைத்
தள்ள நாணிப், புவனியிற்றீ பாந்தரத்து நின்றத் தேடிப் பொருவிலொரு
பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றோற் றுள்குமக்க வென்று
பேசி யறுதியிசைத் திடவவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவனருளால் வரும்விறலி
மாலை முல்லைத் தேமலை சழுத்திலிடப் பெற்றா ளன்றே. (ரு௪)

ரு௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்தடப்பன் னிருவர் மைந்த ருழ்விளையாற் காட்டுறை
வன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறுதூற் றிருப்பமுனி வன்குழந் தேதம்
மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயினுதிமி னெனமுனிவன்
சுப்பிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்பேட்டைக் காட்டிற் றஞ்ச, வியலுறுதா
யிழந்தருந் னைகனீ ராறு மினிதுயத்தாய் வடிவின்முலை யூட்டி னானே. (ரு௮)

ருசு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையாள் பெரியவனீ சிறிய பன்றி யாகமெடுத் தனிமுலைப்பா
லளித்தா யுண்டூ, குருளைகளீ ராறுமுய்யும் வண்ணங் கண்பார்த் தருளென
நம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்டலைவன் மைந்த
ராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறுவன் னியர்ப்பன்
றிக் குறும்ப ரென்பார் வளர்ந்தமலை யைப்பன்றி மலையென் பாரால். (ருசு)

சூ௦.—கரிகீருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கொழக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போந்து கூடற் கோயில்வல நாளுக்குழ்
தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம தென்னும் பகர்வென்றி

மந்திரத்தை யுபதேசித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிணைகளொடு முச்சரித்து வெம்பகைவென் றிருக்கெனவந் தினங்க ளோடும், வடிக்குங்கூர் மூக்கலகாற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டலகோர் வலியா னென்றார். (௬௦)

௬௧.—மாமேருவிய் கயல்செண்டுபோறித்த தீருவினையாடல்.

அந்தணனா யிகழ்ந்திடமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருத்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி லீசனெய்தி யிருஞ்சென் டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியு மெனச் சொன்ன செப்து காலமழை பொழிதரப்பல் லுழி வாழ்ந்தான். ( )

௬௨.—சான்றழைத்த தீருவினையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுவைவளம் பதியிருக்கு மருக னார்க்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்டுஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட ஁ந்தோன் பாம்பா, லொல்லுமிடை யொடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத, வல்குமூகி பொ ருதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்முச் சான்றீசன் கிணறு வன்னி.

௬௩.—நாளைக்கு அருள்புரிந்த தீருவினையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுன், புதுநீரா டுறுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புணராமீனலியாது நிற்பக் கண்டு, துநிஞானம் பிறந்துகொலை தவிந்து போந்து சொக்கனரு ளுடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநானா வந்தனையை விரும்பி வாவி மீனெழித் துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (௬௩)

௬௪.—வேதமுண்டித்திய தீருவினையாடல்.

பொற்புகண் ணுவன்முதலா முனிவ ரெல்லாம் போத்துகிரே தாயுகத் தா திக்கட் கூடி, முற்புகலங் கலியுகத்தி லிறந்த வேத மொழிபவ்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், நற்பரமா மதுனாதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டிணந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுந் வின்றான். (௬௪)

உ
கணபதிதுணை.

திருவுசாத்தான நான்மணிமாவல.

உஅ - ம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

- உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுரைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்க் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்முலைத் தடாதகை'பிறந்துழி
யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பரந்த நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா துண்டதம்
காறழைத் ததுமுய ரலைகட லழைத்ததுஞ்
சக்கர மலயத் துவசனை யழைத்தது
க0 முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளைவேல் செண்டு கொடுத்தது
நான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்பு வாங்கியதுஞ்
கரு சங்கப் பலகை தனையளித் ததுவுந்
துங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந் தறுத்ததுவு
மறுவறு கீரனை வண்கரை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றமி முமை யறிந்ததும்
உ0 பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
முலைகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததும்
வலைவி சியதும் வளையல்விற் றதுவு
மேணுந்று மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விறந்தும் வல்விப மெய்தது
உரு முரிய ஞான முபதே சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
வருத்த மிஞ்றி மண்சுமந் தருளி
விருத்த குமார பால ரானதுவும்
பதமா நியதும் பழியஞ் சியது

- ௩௦ மதிபா தகந்தீர்த் தங்கம் வெட்டியது
மதுரை யானதும் வன்சுரந் தீர்த்ததும்
கதியி லமணனைக் கழுவேற் றியதும்
விலகா தரசன்முன் மெய்க்காட் டிட்டது
முலவாக் கிழிகொடுத் துயர்வழக் குரைத்தது
- ௩௫ மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
முன்னமிந் திரன்முடி மிசைவளை பெறிந்ததும்
பொன்னனை யானாக் கருளது புரிந்ததும்
வெருவாச் சோழனை யாழியில் வீழ்த்தித்
- ௪௦ திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வாகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
விரைவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவரக் கோட்டை வைத்தது
மூர்த்தி யார்க்கு முதலர சளித்ததும்
- ௪௫ காரியார் நாரியார் கவின்பாப் பகுந்ததும்
வார்புவி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா தாரிபா டியதுஞ்
சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டிசை வென்றதும்
- ௫௦ தலமிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு விக்கரு ளியது
மீனக் கொடிபொன் மேருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததும் தரைவியற் தருள
வாட்சி நாரைக் கரும்பத மளித்ததும்
- ௫௫ வேதங் கரைகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்ணிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை
- ௬௦ நமர்களே யலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற்கருணைத் திருவிருத்தம். ௧௧ - மீ பாடல்.

சந்தனமுட் டிடமுழங்கை தனையுரைத்தார்க் கினியவர சளித்த தாலோர்
செந்தமிழைப் பாதிபகுந் திகல்செய்கொடும் புலிமுலையைச் சிறிய புல்வாய்
வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்கண் மணவா ளாசீர்க்
கந்தமலர்க் கடம்பவன மேவுசந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

திருவிவியாடற்புராணக்குறிப்புரை.

கூப்பு.

சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர்.

(க) உக.

உ. சொல்பகவியும். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனார். பொற்பு அகம் வில் - அழகிய மலையாசிய வில்; அகம், வடமொழி. நாயகனாய முனிவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமானே, அருந்தவன், நற்றவனென்பார் பின்னும்; (உ) கரு, (கரு) கரு; புறநா. கட: "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே".

நு. முகன்மேனி-திருமால். புரம்-உடம்பு. பனுவல் - நூல், செய்யுள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்; நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள் நினந்து. சித் தன்ன - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். அச்சித்திரகாயம் - புலி; வியாக் கிரபாதர்; அ, உலகநிகட்டு. கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலிமுனிவர். செறிந்து திருத்தக் காண. 'வாழ்த்துவாம்' என்று வருவித்துக்கொள்க; பின்வேண்டுமிடத்தும் இப்படியேயொள்க; போற்றி எனலுமாம்.

உ. பொன்றக்கண்டவன்-அழியச் செய்தவர். கரப்பொற்றுகுன்று-யானை; கயாசுரன், தரக்குக்கு - வியாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்தலம் - தென்னாடு. புரிப்பித்து - குஞ்சுப்பித்து; வளையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடுக்கு; பின்னள்ளவைகளுமிப்படியே.

நு. திருவம்பலம், அருள்முதலியவற்றைத்தரும்; சந்ததிமுதலியவற்றைத்தரும்.

சு. நைந்துறும் - நைந்துறுவார். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்னமென்றது பிரமதேவனா. கின்னம்படும் - துன்பமுறுவார். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம், பன்னுங்கள், முன்னிலைப்பன்மையேவல். பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மன்குடைந்து உளநைந்துறும்; அன்னம்பறந்து கின்னம்படும்; ஆதலால், மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பதத்தைத்தருதற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

ரு. அரு-அருமை. போற்றி-பாதுகாத்தருள்க; வியங்கோள்.

சு. இதழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கேசாதிபாதாந்தம் முறையே கூறப்பெற்றதுள்ளன.

எ. பவழமால்வனா-சிவபெருமான்.

அ. ஆவியந்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல் வெற்பு - பொதியில். நாவலத்தீயம் - சம்புத்தீவு. மூவர்கட்கரியான் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுள் நிற்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருத்தது, "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்னும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது; (திருநாட்) நு; (கசு) உ0; (கஎ) எ.

கூ. 'பல்லுகம்' என்றது, நான்கு யுகங்களையும்; திருநக. கஅ.

க0. இரகதம்படா சிதம்பரம்-வள்ளியம்பலம். அலம் - கிதைவு.

கக. மறை ஏடு-தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசுரமெழுதிய ஏடு. வேடன் - கண்ணப்பர். வேள் தன்உடல் - மனமதனுடைய உடம்பு. சேடன்-பா

இந்த ( ) அடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிவியாடல்களின் எண்கள்; ஐயைப்பவை, செய்யுட்களின் எண்கள்.

ம்பு. சேடனையும் மதியையும் ஒடுகின்றநதியோடு தலையோட்டினையும் முடியிற்குடும் உரவோர். கூடுமிடம் கூடனகர்.

௧௨. விது-சந்திரன். திரிபதகை - கங்கை. விதம் - சாலோகமுதலிய நான்குவகை. திதிபுதல்வர் - அசுரர். கரளநகி - விடநதி; விடநதியை மதுரநதியாகச்செய்தவரலாற்றை, நக-ம் திருவிளையாடலாலுணர்க.

௧௩. மூகர் - ஊமர். கருதாதசீலர் - நிளையாத இயல்பையுடையவர். வளையாத - கொள்ளப்படாத. நாகராயர் - பாம்பின் அரசர்; என்றது மதுரையின் எல்லைகாட்டிய பாம்பை; தேவராசருமாம்.

௧௦-௧௩. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தின்காரணப்பெயர்களாகிய கடம்பவனம், கூடல், மதுரை, திருவாலவாயென்பவை முறையே பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (திருநக. அ-கக.)

௧௪. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர். நன்னடம் - சொக்கத்தாண்டவம்; 'சுந்தரன்னடம்' என்று பாடங்கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனினுமாம்; (இ) ௫ - ம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால்முதலியவர்கள் பொருட்டிப் பண்டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளினரென்பது, பழையதூல்களிற் கண்டவரலாறு. இவ்வுண்மை, இந்நூலிற் பரக்கக்காணப்படும்; "நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்," "கூடன் மாநக ராடிய வமுதை," "பூசுந் துள்ளப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குள வுயிரு மின்டநிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்." (கல். ௧௧, ௨௦, ௨௫.) என்பவற் றுணுமுணர்க.

௧௫. மதுரைமேயி - தடாதகைப்பிராட்டியார்; மதுராபதித்தெய்வமுமாம். பதஞ்சலிமுனிவர்க்காக நடம்புரிந்ததை, "வச்சபதஞ் சலிக்குநடஞ்செய்தவாறும்" (பதி. ௧) என்பதனாலும், (இ) - ம் திருவிளையாடலாலுணர்க.

௩௫

௧௬. (௩௨) ௧௬: "அருமறைநாதம் பாட." சோதி - சிவபெருமான்; எழுவாய். திதம் - நிலை.

௧௭. வடசொலென்றது, உத்தரமாபுராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமென்னும் பகுதியை; (க) ௩௫. தமிழ்க் கொத்து-தமிழ்ச்செய்யுட்களின் தொகுதி. பாசம் - அன்பு, கயிறு.

௧௮. மடங்கல் - யமன், என்னத் தொடர்ந்து. சூர் - சூரபன்மன்.

௧௯. பாரார்-பூரியிலுள்ளார். இங்கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றது போல, "தெய்வவான்வழுதி" என்பர்பின்னும்; (சு) ௪. சூடி ஆளும்பெருமான் - சிவபெருமான்.

௨௦. வராயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட - செய்த, அறிந்த.

௨௧. சரியையாதிநான்குமார்க்கம். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நாற்பத்தெண்ணிரவர் - நாற்பத்தெண்ணிரமுனிவர்; நாற்பத்தெண்ணிரமாதேசரென்று இவர்கள் கூறப்பெற்றவர். இப்பெயர், தில்லைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை முந்தாற்றுவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞாற்றுவரென்பதுபோன்ற குழுஉப்பெயரென்றும், இவர்கள், இத்தலத்திலும் சிதம்பரக், காஞ்சிபுரம், திருப்பூவணமுதலியதலங்களிலும் திருத்தொண்டிபுரிந்து எழுந்தருளியிருந்த சிவநேசச்செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன.

௨௩. உடவைய - முனிவன்.

அலையாடக்கீழ்.

௨. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர்.

௩. முனிவன் - அகத்தியர். திருவிளையாடலை நவிலுதல்.

பதீதம்.

௧. பூதம் - குண்டோதரன். உந்திவயிறு. அன்னக்குழிகள், நான்கு; (எ) ௩.

௨. சடைஉக்கிரனார் - சடையைபுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; (க) ௩; "நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தருணிமலன்." (கல். ௭௮) கல்லிபம்-கல்

லாளை. “பாவுறிசங்கப்பலகை” என்
பர் பின்னும்; (கடு) உ.

ந. கிரன் - நக்கீரர். நோக்காலு
ரைத்தல் - பார்வையால் உபதேசித்
தல்; “பார்வையினு லுபதேசஞ் செ
ய்தபின்னர்” (கஅ) கூ. ஊமன் - உரு
த்திரசன்மனார்.

ச. விடைக்குறி - ரிஷபமூத்திரா.
வாரணம் - யாளை.

இ. நாகம் மலை செய்து - பாம்பை
மலையாகச்செய்து; (நசு.) கசு. கடு.
விடம்.

க. பாலகன் - திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தநாயனார். மேல் - அதன்பின்.
சால் - பாண்டவிசேடம்; மிகுதியு
மாம். தற்பணிந்த-தன்னைப்பணிந்த.

எ. ஈழமன்னவரநால்வர்; (கஉ)
ச; (சச) நசு, நக; கொண்டாழி -
மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோர் ஓ
டை; கொண்டு ஆழ்த்தியதென்பது
பொருள்; (சசு) உடு, உஎ; “மண்டி
ருவேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத; கிள்
ளியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்குந்,
திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும்
பொன்றிட, வெரிவா யுரக ரிருணுட்
டுருவக், குலைக்கொண்டாழி குறியு
டற் படைத்து, மறியப் புதைத்த
மறங்கெழு பெருமான்.” (கல், அந.)
நகர் - மதுரை. திருநெடுந்; (சஎ) ந.
திருமுடங்கல்: ஷ. கசு. வாலவாய்,
ஆலவாய்; ஷ. கசு.

அ. புக்கில் - வீடு. மூர்த்தி - மூர்த்
திநாயனார். புலவர் - காரியார், நாரி
யார். பருந்துகொள்ளல் - பங்கிட்டு
க்கொள்ளல்; (நடு) நடு; (இஉ) கஉ.
புல்வாய் - மான்; “புல்வாய் புலியின்
முழையுண்ணும்.” (திருநாட்டு. ந.) இ
வ்வருமைச்சரிதம், “புலிமுலைபுல்வா
ய்க்கருளினை போற்றி” (திருவா. போ
ற்றி.) என்பதனாலும், “தழல்விழிப்
பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பை
ங்கட் புல்வாய் பாலுணத் கண்ட,
வருணிறை பெருமான்” (கல். சஉ)
என்பதனாலும், “பொன்னெயிற் கட
ம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை

யளித்தபுண் ணியம்போல்” (திருக்
காளத்தி. பரத்து. இக) என்பதனாலும்
பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

க. சேரன் - சேரமான்பெருமான்
நாயனார். பாணனார் - பாணபத்திரர்.
பன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்
தாய். வன்னியர்கள் - சேனைத்தலைவர்
கள்; மந்திரிகள், சிற்றரசர்களென்னும்
பொருளிலும் வழங்கும்; (நா. அயி
ந்த. எ.); “தருமுகிற் கணிசிறத் தழற்
கட் பிறையெயிற், நரிதரு குட்டி யா
யபன் னிரண்டினச், செங்கோன்
முனையிட்டுருணீர் தேக்கிக், கொலை
கள் வென்னும் படர்களை கட்டுத், தீப்
பட ராணை வேலி கோலித், தருமப்
பெரும்பயி ருலகுபெற விளைக்கு, நார்ப்
படைவன்னிய ராக்கிய பெருமான்.”
(கல். சடு.) பொறித்தல் - எழுதுதல்;
“கயலொடு செண்டுநீட்டி” என்பர்
பின்னும்; (சுக) கஎ.

கடு. முல்லை - கற்பு.

கக. பொழிப்பெனினும் பதிகமெ
னினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

நூல்வரலாறு.

க. வாரணசிப்புரம் - காசி. அகில
நாதன் - விசுவநாதர்.

உ. சனகாதி - சனகர்முதலியோர்.
ந. ஒருக்கால் - ஒருமுறை.

உ - ந. ‘முனிவர் யாவரும் திரண்
டார்’ எனவே அகத்தியருடைய வர
வும் அடங்குமாயினும் தலைமைதோ
ன்ற வேறுகூறினார்; இங்ஙனங்கூறு
தல் மரபு; ‘முனிவர் வந்தார், அகத்
தியனும் வந்தான்.’ (தேவல். பா.
விரு.) என்பதனாலுமுணர்க.

இ. முதல்வன் - சிவபெருமான். ந
ன்பு - நன்மை; (கசு) கஉ; (கஎ) க.
சு. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.
எ. சுந்தரமாக ஆங்குச் சொல்லும்
ஒண்தானம் - ஸுந்தரகேஷத்திரம்.
அவதானம் = அபதானம் - திருவிளை
யாடல்; வடமொழி.

திருநாட்டுக்கீசிறப்பு.

க. மதுலாமன்னன் - சோமசுந்த
ரக்கடவுள்; (ச) இ; (சு) எ. வினை

ட்டு ஐந்து-படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவிளையாட்டுநாட்டை - பாண்டிநாட்டின்வளத்தை. ஒப்பச் செப்புவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி நடுங்குதல், அசைதல். நஞ்சுறுவ-நைந்துறுவன, விடம்போல்வன. மது - கள், தேன். கோடுவன - நல்வழிதப் பிச்செல்வன, வளைவன. வடு-குற்றம், (மா) வடு. உடு - நகைத்திரம். வளைப்புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. இச்செய்யுள், ஒழித்துக்காட்டணி.

ங. முருகனென்றது, உருத்திரசன்மனா. நம்முக்கட்கடவுள். வாளரசன் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்தபுண்டியன். நெருப்பும் நீரும் தமிழின் இயலறியுமென்பதை, “யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின் நேனென் னறிவீன மன்றோவன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியும்”(மதுரைப்பதி. ௪௫) என்பதனாலுமுணர்க; தேவாரம்வரைந்த ஏடுகள் முறையே நெருப்பில் வேவாததும் வையைநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுரமானபுரம்: (ங.சு) கரு. மான் புலியின் முலைப்பாவுண்ணுமென்றதை, இங்-ம் திருவிளையாடலாலும், இந்நூற்பதிகம் அ-ம் பாடலின் குறிப்புளாயாலுமுணர்க. வையை, கங்கையாதலின், ‘நதியிதழிமணக்கும்’ என்றார்.

ச. மொழி - சொல், கணு. கிளை - குலம், மூங்கில்; (உங்) கசு: “பிறந்தேனல்ல கிளையிலே யெனம றைந்தான்.” கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு. குலவரை - இமயம், மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். நாடிப் பிறந்தவென்க. ‘மரகதஞ்சேர்’ என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை. இது, சிலேடையணி.

டு. குரங்கு இனம். குலை - கரை; சேது. வாள்-சந்திரவாள். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானை - சிவபெருமானை; (ச) ௨௦.

சு. துறை - கடற்றுறைகிள். கடல் படும பவளமுத்தம்: கூ.

எ. தமிழ்நதி - வையை. நரந்தம் நரந்தப்புல். வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு-வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

கூ. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருளைநதி முகம் - கொற்கைத்துறை. பொன் - அழகு.

க௦. கண்ணீர் - கள் நீர்.

கக. பொழில் தரும் - பொழிலைவளர்ச்செய்கின்ற, கணக்கண் செல்லுமாதர்.

கங். ஆன் ஆயர். அளவர் - அளத்தையுடையவர். நெரி பரல் முரம்பு - நெரிந்த பருக்கைக்கல் மேடு.

கச. வேந்தர்வல்லி - தடாத்கைப் பிராட்டியார். ஆள - ஆளுதலால்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. நாட்டு-நாட்டில். இயல்வாணர்-புலவர். வாடிடாது - குறையாமல்; “வாடாதவென்றி” (சீவ. பதி. ௨.) கிறத்ததை, “கைத்தல நான்கு” (திருவிளையாடல், ௨௦.) என்பதனாலுமுணர்க.

உ. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடுமீன்; நகைத்திரம். பாரமீன்பாய்தர. போதா - போய்.

ங். ஒவ்வா - ஒத்து. ஐந்துநிலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்துநிலத்தையுமுடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்னும் பொருளதாகிய, ‘பஞ்சவன்’ என்பதை இங்கே கூறியது ஆராய்தற்பாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி மன்றம் - வெள்ளியம்பலம்; “கொன்றையஞ்சடை முடி மன்றப் பொதியில், வெள்ளியம்பலம்.” (சீவ. பதி. ௪௦ - ௪௧.)

டு. ஏமச்சண்ணீம் - பொற்பொடி, சுண்ணமாகியதுகள். தாமம் - ஒழுங்கு. பொற்பொடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிடமெங்கும் புகைகள் ஒழியா.

சு. அரும்பொருள்கள். - அரியனாற்பொருள்கள். வரிசைமாதர் - விறலி

யர்; (பதிற், க௮ - உரை.) வளைநீர் - கடல்.

எ. பொலன்கொடி-திருமகள்; பொற்கொடியுமாம்.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில் மணத்தையுடைய தாமரைகள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மருப்பு ஆம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தந்தங்களை யுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாநிற்கும். கொண்டலை-மேகத்தை. தண்டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை; எழுவாய். பட மலையும் - படம்படி பொராநிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவனம் - பாக்களை அறிவின்றபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைக்கள், அசைநிலைப்பொருளான; வரும் செய்யுட்களிலுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிச்சூடி - நெல்லரி. வான்மேகம். மீ நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும், மீன் ஆகத்து என்றும் இலங்கும்-நகரத்திரங்குளினுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலத்திலும் தோன்றாநிற்கும்; இந்நகரத்தின் ஒளிமிகுதி கூறியபடி. செல் - மேகம்; எழுவாய். கா ஏற செல்லும்-சோலையில் ஏறுதற்குப்போகாநிற்கும். நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்குமாடங்களை யுடைய கூடனகரத்திலு; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்." (மது. ௪௨௯.)

க௦. குரன், சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போனாயுடைய பகையைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டி-தேன். தனை - கட்டு; மட்டை அனைதற்கு விழும்வண்டிகள் உள்ளேயுற மலர்கள் தனையவிரும். புனற்கு கயம் ஆடும் - நரின்கண் யானைகள் முழுகி விளையாடாநிற்கும். கேகயம்-மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது. உரை இலங்கும் மலர்கடம் மதுரை. உரைகள் விளங்குத

ற்கு இடமாகிய, பூக்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுமையில்; பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; (கக) அ, க. உரை - செய்யுட்களுமாம்; அகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் நந்துற - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானதுகெட, அன்பின் நால் முனிவர் நந்துற - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினால் - வன்பினேடு, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால் - பெருமைபொருந்திய துண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய - ஆகமம் - ஆகம நூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆலம் வாய் அமுதம் மன் - வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்வம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் அம் கயல் நோக்கியார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு - விருப்பமும் அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர் - சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிர்தேசர்; மதுமேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம். பரிவும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. 'கயலோகியார் பரிவும் அங்கு' என்றது, இத்தலம் சத்திபிடமென்பதைப் புலப்படுத்தியது.

அ - கக: (கட.) க௦ - கந.

கஉ. அந்தகன்திசை-தென்றிசை. மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கந. குடதிசை - மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமான். 'கருமாணிக்கப்பெருமான்' என்றும் வழங்கும்.

கஉ - கந. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை,..... குழ்கொள விருந்தகூடலெம் பெருமான்" (கல். ௬௧.)

கச. செல்வியென்னும்பெயர், இக்காலத்துச் செல்லி, செல்லைத்தம்மையென்று வழங்கும்.

கடு. (க) கசு-“மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கம்”, “முனைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி.” (திருநா. தே.) தருமமூர்த்தி: (அ) இ: “தருமநாயகன்”. மற்றைமாதிரம் - கிழக்குத்திசை.

கஉ. - கடு. “நன்னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி” என்பது, (ருங்) கசு; “கன்னிதிரு மால்காளியீசன் காக்குங் கடியில்கும் மாமதுரை” என்பது, பயன்முதலியன; இ; பக்கம் - உஉசு; “நான்மாடங்களாவன: கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்” என்பது, நச்சினூர்க்கினியம்; (கலி. கூஉ.)

கசு. பூழி - திருநீறு; “பூழியான் பூணே” என்பது, கம்பரீபாடல், ஒரு தடம், சிவதீர்த்தம். அதுவோ - அம்மட்டோ. இருமை - பெருமை; (ச) கஉ: “இருமைமும முலையிலொன்று”. யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; கூறுதற்கு வன்மையில்லேமென்றபடி.

கசி. புகழ் - திருவிளையாடல் ஆன, முற்று. அகலாத மும்மைவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம்.

நூற்பயன்.

க. திருவிளையாடற் பானு - திருவிளையாடலாகிய சூரியன்.

ச. உடற்குறை குட்டனோய்; கவந்தமுமாம்.

சு. அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்டுநான் - அனுபவிப்பிக்கும் நாள். சேட்டநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

கூ. ஏதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

க.—திருவிளையாடல்.

உ. யானை - ஐராவதம்.

ச. மலர் - பூப்பு.

இ. மெத்தல் - நிரம்பல்.

சு. சுரவி - காமதேனு. கமலம் - பதுமசிதி. சங்கு - சங்கநிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. - மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

கௌ. என் - வலிமை. கடம்பவனம்' என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

கஉ. ஓற்றி-உணர்ந்து. என்மாடு. எட்டுத்திசைப்பக்கம். சண்வலை-கண் களையுடையவலை; (உஉ) கங். “விரலாழிக்கண், பல்விதக்கண்கள்.”

கசு. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; “மிகலாகவம்புரிந்து.” (திருமயிலை. சுசு.)

கடு. நிற்பவும் கொன்றிட உள் ளாம் கூடாது - கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லை. உம்பர், அண்மைவிளி.

கசு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கங். கானம் - இசை. வட்டூட தீரம் - வடமேற்குக் கரை. காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தார் கண்டனம்.

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சந்தாகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்தநாயகன் - சுந்தரேசர்; அந்தம் - அழகு. ஆலித்தான் - முழங்கினான்.

கக. எண்கு உழுவை.

உௌ. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்வல் யாதுசெய்வேன்.

உக. ஆவி - தடாகம். ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றாமரை. இலங்க அலர் வித்து வருவித்தான்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர்.

உங். நோவதே - நோகின்றதே.

உடு. உம்பல் - யானை. ஆசை யானை - திக்கஜம். குளிர்விமானம்; (இ) ச - “சீதளவிமானம்தாழ்”.

உசு. சிந்தை வாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து; நௌ - “சேனையுந் தானும். வாழ்ந்து.” அணியுந் அழகுமிக. சொக்கு - அழகையுடையவர். ‘சுந்தரேசர்’ என்பது, வடமொழியாதலின், ‘சொக்கன்’ என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலத்தில், பெரியோர்கள் பாராட்டிவந்தனர்; இது தூல்களிறு பரக்க காணப்படும்; “திரு

வாலவாய்ச், 'சொக்கன்', "தக்கன் வேன்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச், சொக்கனே." (திருநா. தேவாரம்.)

௨௮ - ௨௯.) "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருத்தோர் திருவுருத் தான்பெரிது நிறுத்தி, யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிருநான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமையாத் தண்ணளியுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறை தரு மூல காரணன்." (கல். ௩௨.)

௨௮. திறனுடையவனைக் கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; ௨. "மேதகு வீரமிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற, வோதருழ் பழியால்." காணார் - விளங்க அறியார்.

௨௯. ஆரா - தணியாத.

௨௯-௩௦. "காருடற் பிறையெயிற்றாக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் திராப் பெரும்பழி, பணிமலையயந்த மாதாடன் நீர்த்தருள், பெம்மான்." (கல். ௩௦.)

௩௧. வாரம் - கிழமை.

௩௨. (திருவிளையாடல். தீர்த்த. ௧௯.)

௩௩. சித்தினாச் சித்தினாத் தினத்தா - சித்தினாமாதத்தில் சித்தினாத் சத்திரத்தில். ஒப்பிலழகன் - சுந்தரேசர்.

௩௪. நிறைவு - மகிழ்ச்சி; (௨) ௨.

௨ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. கிளைகள் - யானைகள்.

௨. கொளுவுதல் - பொருந்துதல். முன்னித்தவம்.

௩. தும்பை இபக் கடவுளே-தும்பைமலர்போன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்நிராயன். புத்தியினிமை - மனமகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

௪. இயம்பக் கேட்டருளாய். உபகாரம் - கையுறை; காணிக்கை.

௫. சுந்தரவுழிவ, விளி; (௫) ௩.

௬. தோன்றி நின்ற மத்தகம்.

௭. வாங்கித் துறைத்தேன்.

௯. பூழியன் - பாண்டியன். வளை - ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன், விளி. எற்றுண் - அடிக்கப்படுவாய்; (கடம்ப. இலீலா. ௨.)

௧௦. அவமதியினுற் காட்டு யானையாகி உழல்வாயாக.

௧௧. பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிகாரம்; ௧௩; இது, 'மறுசாபம்' எனவும் வழங்கும்; (௫௮) ௮: "மறுபெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்."

௧௩. அருந்தவன் - சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே." (புறநா. கட.) தரம் - தகுதி.

௧௪. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தி; ஜாடராக் கிளி.

௧௫ பழுது - சாபம்.

௩ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. மலயத்துவசன் - பொதியின் மலையின் உருவமெழுதிய கொடியையுடையவன்; (௪) ௧. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அாளாப்பிறந்தவருதலின், அவருக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளதும் துவசம்போலே உயர்ந்து தோன்றவதுமாகிய பொதியின் மலையின் சம்பந்தமான பெயர் இவனுக்கு இட்டனரென்று அஷ்டமீப்பிரதகூடினமான்மீயம் தெரிவிக்கின்றது.

௨. எலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழற்கா - கூந்தலாகியசோலை. பரிந்தான் - அன்புற்றான்.

௩. ஆதிமரபு, மரபின்பெயர்; சூரியவம்சமென்று கருதுதற்கும் இடமுண்டு. வடிவமங்கையென்பது அப்பெண்ணின்பெயர்; (௧௧) ௩.

௪. முற்றுதல் - வளைதல்.

௫. ஆல், ஒடு.

௭. இணையிலான் - சிவபெருமான். ஏதம்-துன்பம். ஆனம் - ஆளுவான்.

௮. மிகை - அதிகம்.

௯. அவர் இயைந்து. தொல்லத் தந்திரம் - பழமையாகியதால்; வேதாகமங்கள்.

௧௦. வாரித்தலம் - பூமி.

க௨. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். அன்றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடிதலை, கிரீடம்.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச பாண்டியன்; “எருதோடு கலையோடு சிலையோடு மலையோடு விபமோட நேர், விருதோடு பொருதேறு புலிநேமி கிரிசூழ விளையாடவே” என்னும் தீக்கயாகபரணியும், ‘புவதத்தைக் கொடிக்கலையுதும் பாண்டியன் குலபதி இலாஞ்சனையும்’ என்னும் அதன் உணர்ப்புகளையும் இங்கே அறியற்பாலன.

ங. வெந்திட - புறங்கொடுக்க; வெரிந், விகாரம். திசைவிசயம் - திக்குவிசயம்.

இ. மதுமைமன்னன் - சோமசுந்தரக் - ட்வுள்; (சு) எ. தாள் வரை - மலையின் அடி; ‘பாதசயிலம்’ என்பர்வடநூலார். மதுமைமன்னன் இருந்தான்.

சு. கொம்மை - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மிண்டுகள் - தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள் சண்டவெங்கோபம் - மிக்க கோபம்.

அ. ஞாட்டி - போர்க்களம்.

க. கண்டது இல் - பார்த்ததில்லை.

க௦. அஞ்சல் - அஞ்சுக.

கக. வரை வில் - மலையாகிய வில். புரிசூழல், எழுவாய்.

க௨. இரண்ட-பெருமை; (திருநக. கச.) மந்திரி, எழுவாய்; அவன்சொல்லியதை, (ங) அ - ம் செய்யுளானுணர்க.

கங. முறுவல் செய்தவர், சிவபெரு

கச. முகுளம் - அரும்பு [மான்.

க௧. பயந்தவட்கு - டாய்க்கு.

கஅ. சுபகாலங்களிற் பூரணமும் த்தின்மீது கமுகம் பாணிகளைச் செருகிவைத்தல் மரபு; “கீழ்பார் நிசையின் மிசைவைத்த, வெள்ள்க்கும்பத் திளங்கமுகின் பாணி போன்று விரிந்தனதால்.” (கம்ப பால. மி. 10. ௭௨.)

௨௧. ஆவவட்டம் - விசிநி. இரட்ட - மாறியசைய.

௨௨. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து; அது, பல்வகைக்கூத்தைச் சார்ந்தது. சொன்னான், பங்குனி உத்தரம்.

௨௩. துகிலும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமாலை.

௨௪. மதிநெறி - சந்திரகுலம்.

௨௫. நாரதாதிகள் கானத்தைப்பாட, மைந்தன் - முருகக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, “மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய் மவுலிகுடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் முலைப்பூந் தேனைத், தெருளாரும் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதினாற் சடங்கு செய்தே, யருளாரும் கடம்பவனத் துறைகுமர குருபரனை யகத்துள் வைப்பாம்.” (கடம்ப. பாயிரம், ௫.) என்னும் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. இதுபற்றியே, ‘சடங்குக்கந்தன்’ என்பர்பின்னும்; (எ) சு.

௨௫. “நான்கெயிற் றெருத்தற்பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிகு மதுத்தொடையேந்த, முட்டாட்செம்மலர் நான்முகத்தொருவ, நெண்ணிறெய் யிறைத்து மணவழலோம்பப், புலியளந் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிருகர மடுகிப் பெறுநீர்வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் றன்சுட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன் கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னியாக, வருப்பசி முதலோர் முன்வாழ்த்தெடுப்ப, மும்முலை யொருத்தியை மணந்துல காண்டீ, கூடற் கிறைவன்.” (கல். ௩௪.)

௨௬. “பெருநீர் வையைவளைநீர்க்கூட, லுடலுயி ரென்ன வுறைதருநாயகன், கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் குடி, னையவாய்க் ரீர்ப்புவிட்டணிபூ ணணிந்து, விரிசடை மறைத்து

மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொழி நிறுத்திக் கயற்கொழி யெடுத்து, வழி யாகி முழுதல களிக்கும், பேரரு ளாளன்,” “மதுரை மாநகர்ப் பூழிய னாகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்.” (கல். ௨, ௨௫.)

௨௪. எழுத்து-கையொப்பம். சோ மசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவா க வீற்றிருந்தபொழுது, ‘சுந்தரமாற ன்’ என்று கைச்சாத்திட்டருளினர்.

௨௫. இருக்கு - வேதம். “மதிக்கு லம் வாய்த்த மன்னவ னாகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னா, ணடுவூர் நகர்செய் தடுபவர் துடைக்கு, மருட் குழி நிறுவி யருச்சுனை செய்த, தே வர் ஈழுகன் கூடல் வாழிறை.” (கல். ௧௬.)

௫ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

௨. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அந ந்தமாமுனிவர் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

௩. ஏத் தரும் - மேன்மையைத்த ரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

௪. நீபமாவனம் - கடம்பவனம். இருந்தது, அளவில்கால முண்டு. ப ணிந்து அளித்த.

௫. சொக்கத்தாண்டவமென்பது, சாந்திக்கூத்தின்வகையினுள் ஒன்றா ன சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்டவ மென்றும் கூறப்படும். இது, தூற்றெ ட்டுக்கரணமுடைத்தென்பர்; (கிலப். பக்கம், ௬௪.)

௬. கஞ்சகம் - சட்டை. இதஞ்செ ய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து.

௬ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. நன்கு - இன்பம்.

௨. உடு - நட்சுத்திரம்.

௩. இவ்வரைபென்றது, சோற்று மலையை.

௪. முதுமடைதூல்-முதிய பாகசா ஸ்திரம். தெய்வவான் வழி, விளி.

௫. தேவி, விளி.

௬. சொந்தி - சோறு. பூதம் அ ணைந்தது.

௭. எண்மை - எளிமை.

௮. மிதவை - சோறு.

௯ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. துய்த்தும் - உண்டும். குறன்- பூதம்; தனு - உடம்பு.

௨. அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அ ற - மிக, ஆவி - புகை.

௩. ஈறு - பூமியின்கீழெல்லே.

௫. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப் பம். அமராமல் - அடங்காமல்.

௬. எழ - மிக, வேகவதியாறு-வை யைந்தி.

௭. சென்றநீர் - கிழக்கேசென்ற வெள்ளம். மண்டிறு நீர் - மிக்கு வரு ம்வெள்ளம்; மண் துறநீர், மண்ணி லே ஊறுகின்றநீருமாம்.

௮. ஆரவும் - உண்ணவும். அயினி. சோறு.

௯. கண்டது - செய்தது. பந்தரா யும் நீராவியையுமுடைய வாவீ.

௧௦. காவனம் - பந்தர்.

௧௧. ஒலிட - முழங்க. “பனிக்கதி ர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வர் நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்று நனி தொலைத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்றா தலந்த நீர் நசை யடக்க, மறிதினாப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியு றை குணப்பெருங் கடவுள்.” (கல். ௧௪.)

௮ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. பரவசத்தைவிட்டுக் கேண்மின்,

௨. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். நாளில் - காலக்கிரமத்தில்; (௧௨) கத. மனத்தினைத் தன்னுடைசினேவின் ஆ க்கினுள்.

௩. சதமுறை . பலமுறை; (௩௧)

௩௧. அதப்படும் - வலிப்படுகின்ற. தா ய் அமங்கலி. உசதி - கடல். திருவு ளத்தடைத்து - அங்கீகரித்து; திரு வுளம்பற்றி.

௪. பயம் - பிரயோசனம்.

௫. மோனமாக இருந்தது. முகச் சேகம் - முகவாட்டம்.

க. ஏதம் - துன்பம்.
 எ. சண்டம் - வேகம்.
 கூ. அங்கிமூலை - அக்கினிமூலை.
 “மாயி யாடப் புணரி யழைத்த,காமர்
 கூடற் கிணறவன்” (கல். உக.)
 க0. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.
 கூ - மீ திருவிளையாடல்.
 க. வழத்தி - சொல்லி; “வழுத்தீர்
 மதிச் செங்கண்மால்” (அழகரீகல.
 எ1). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.
 உ. பெருமையால் வந்த.
 ஈ. காதலன் - கணவன். நரலை -
 கடல். மடந்தையர் ஆடாநொன்பர்.
 ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கலி
 யாணம்.
 இ. அலை - சபை. நம்ம - நம்மு
 டைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல்
 லோலம் - அலை. மாமடிகளென்பது
 மாமனாரென்னும் பொருளைத் தருவ
 தொருசொல்; (உஉ) கட: “நின்பால்
 வந்தனன் மாமடி.”; “எத்தைத் த
 லைநீத் துய்ந்தொழிந்த வொருமா மடி
 க ளொருமுருட்டு, மோத்தைத் தலை
 பெற் றமைபாட மூரிக் கபாடந் திறமி
 னோ” (நகீக. சசு); “மாமடிகளிட
 சாபமும்.” (மீனாட்சி. அம்புலி. சு.)
 எ. உந்தை - உண்டந்தை.
 அ. தடாதகை, எழுவாய்.
 கூ. தெய்வத்தனு - திவ்யசரீரம்.
 க0 - மீ திருவிளையாடல்.
 க.—(கக) இ.
 ஈ. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடை
 யோடுபிறந்தனரென்பதை, “பஹிலை
 ப்பாந்தட் சமைதிருத் தோளிற், றரி
 த்துல் களிக்குந் திருத்தகு நாளி, நெ
 டிராட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்ச,
 நெடுஞ்சடை யுக்கிறப் பயந்தரு ணிம
 லன்”(கல். எஅ) என்பதனாலும், “வே
 லோன் விமலைதடா தகைவயினுக் கி,
 ரனு ரென்றோர், நன்குவாய்ச் சடை
 யொடுமுற் பவிக்க” (கடம்ப. இலீ
 லா. க0) என்பதனாலும் உணர்க.
 ச. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய்
 யாடல் - நெய்விழவு.
 இ. உருவம் உக்கிரமானதுகொண்டு.

எ. முடிசூட்டியவர், சீந்தாமாநர்.
 அ. சடிலம் - சடை. விதுகுமியிப்
 பெருவழுதி - சந்தரமாதர்.
 கக - மீ திருவிளையாடல்.
 க. காலத்திற் கடப்பர்.
 உ. வளை, செண்டு என்பன ஆயுத
 விசேடங்கள். அறி வடகிரி - எல்லா
 ராலும் அறியப்படும் மேரு.
 ஈ. ‘வடிவவனங்கு’ என்பது பெயர்.
 ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத்
 தையணிந்த சொக்கநாயகர்; அபிடே
 கம்-கிரீடம்; வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்
 திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழ
 ந்குகின்றது.
 இ. இச்செய்யுள், “அப்பாண்டா னா
 ட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்தவப்
 பார் சடையப்பன்” (திருவா. திருவம்
 மாளை. கக.) என்னும் திருவாக்கின்
 பொருளைத் தழுவியது.
 கட - மீ திருவிளையாடல்.
 க. வேலை-கடல், காலம், தொழில்.
 உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.
 ஈ. எவரும் இறப்பம். தம்பம் - பற்
 றுக்கோடு; “தம்பத்துனை நிற்கித்தொ
 ருவேள்விதொடங்குந், தக்கன்” (நக்
 துவ. பிள்ளை. சிற்றில். இ.)
 ச. மேகங்கள் நான்குவகை; “மே
 க்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழ”
 (கம்ப. சந்தர. ஊர்தேடு. கசக.)
 இ. அணுக்கள் - உயிர்கள்.
 ச. கொண்மூக்கள் - மேகங்கள்.
 வள்ளறை - பெரியதுளிகள்.
 எ. கடம் - வீட்டின் ஒருபகுதி,
 வஞ்சனை.
 அ. நீர், முன்னிலைப்பன்மை. ஆத
 ரம் - அன்பு.
 கூ. கருவி - தொகுதி.
 க0. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை -
 திசை. சடைப்புரை - சடையின்உள்
 வெளி.
 கட. போற்ற - பாதுகாத்தற்கு.
 கஈ. கொண்மூ, விகாரம்.
 கஈ - மீ திருவிளையாடல்.
 உ. வென்றுநீள்கழல், ஆனந்தம்
 லென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

௩. சுதம்பம்=சர்ப்பம்-பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; “சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்” (திருச்சி. ௨௪௨.) எனவும், “சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்” (திருவிளையாடல். எல்லாம். ௩.) எனவும் வரும்; பின், “பொக்கணச் சித்தன்” என்பர்; கக.

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியகுண்டலம். குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை.

சு. ஆழிமண்கடவாமல் - கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

எ. ஆதிநாதன் - நவசித்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொருபொருள். தோதகம் - குறிப்பு.

அ. கரப்பெருங்குன்று - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

கூ. கார்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

க௦. முறைசெய்வோர்-ஏவலாளர்.

கக. தக்கரம்=தஸ்கரம் - கள்ளத் தன்மை.

க௨. அனிலமார்முலை - வாயுமுலை.

க௩. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சகியர் - சட்டையிட்டோர்.

க௪. புண்தகும்நீற்று முண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றாலாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய்.

க௫. அனுபமன்-ஒப்பில்லாதவன். நீத்து - வெறுத்து.

க௬. மயித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

க௭. என்ன - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

க௸. மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆசையழிந்துமொழிந்தான். அறிவோமென்று அரசன்கருதி.

௨. ஆக்கினைச்சித்தர் - வவலிலால் எல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃது, எல்லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமம். நன்குற - தெரிய.

ச. சடக்கென, ஒலிக்குறிப்பு; சடக்கெனத் தின்னென இயைக்க; “சடக்

கென, வாங்கயின்று.” அ. கண்கொடுவின்ன.

௫. அழல் விழித்து - திப்புறப்பட விழித்து. கண் - கணு, விழி. வேழம் - கரும்பு, யானை.

சு. “நதிமதந் தறுதன் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதினைக் கரும்புகொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீல நிறை கண்டன்.” (கல். ௩௩.)

எ. தந்து - நூல். நாளம் - தண்டு. ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்தமாலே.

கூ. உளமழுன்று. சித்தர்க்குவென்றி.

க௪. சோமசுந்தரக்கடவரின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகொயிலென்பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம்.

க௫ - மீ திருவிளையாடல்.

க. இயல்வாழார் - புலவர்கள்.

௨. தவிசு - அசனம். கோணம் - சதாரம். பாஅறி ஞானப்பலகை: (பதி) ௨. (க௯) அ.

௩. ஆய - ஆராய. நீடு அசனம் - பெரிய அசனம். பரிவ - அன்பு.

ச. மண்டபத்திலுடைய - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை, எழாம்வேற்றுமையுடைய; இடைநடு - ஒர்பொருட்பன்மொழியுமாம். தாங்குதல் கொடாது - தாமதமாகாது; (க௭) ௫.

௫. பயன்கள் நாங்கு - அறமுதலியன. முத்தமிழ்க்கொத்து - முத்தமிழ்தூல்களின் தொகுதி; கூ, க௦; (க௮) எ. நற்றவன் - சிவபெருமான். செற்றம் - தணியாக்கோபம். சித்திரம் - வியப்பு.

சு. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயர்ந்த, முந்து.

எ. தொடர் - நட்பு. மலந்து - மாறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

கூ. இருந்திர் - இருந்தனீர். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால்.

க௦. அதர்பட - வழிப்பட்ட.

கக. கேவலனல்லன் - ஸாதாரண
னல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளில்
கணம்; பொருள் தூல் - அப்பொருளில்
க்கணதூல். “அன்பினைத்திணை” என்
பது, இறையனாரகப்பொருளின் முக்
த்குத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; “உல
கியனிறுத்தும் பொருண்மர பொடு
ங்க, மாறறும் புலவரு மயங்குறு கா
லை, முந்துறும் பெருமறை முனைத்த
ருள் வாக்கா, லன்பினைத் திணையெ
ன்றறுபது குத்திரங், கடலமு தெடு
த்துக் களாயிலவைத் ததுபோற், பர
ப்பின் றமிழ்க்கவை திரட்டிமறவ
ர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென்
றமிழ்க் கடவுள்”, “அருமறை விடையு
முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொ
ருந்ம விடப்படந்நோந்து, வடசொ
ன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி,
யைந்நனை வருவா தகப்பொரு ளமு
தினைக். குறுமுனி தேறவும் பெறுமு
தற் புலவர்க்குளெழுமு பெயருங் கோ
தற்பு பராகடம், புலநெறி வழக்கற்
புணருல கவர்க்கு, முற்றவம் பெருங்
ட முகற் றபதர்க்கு, நின்றறிந் துண
ரத் துந்நபயா ச்று நி, யெல்க
தற்பு பார்பிய விமையவர் நாயகன்”
(கல். ௧, சுரு. ௪).

கச. ஓடிவிலைசொடா - ஒருசெ
ய்யுள் சொடுத்தது; தொடுத்தவா, சி
வபெருமான்.

கங. கிரைந்நிருந்தார் - மகிழ்ந்திரு
ந்தார்.

கள. விவேிப்பான் காரணமா-விதி
வித்தப்பொருட்டு.

கக. சேமக்கந்தரக்கடவுள் புலவர்
வடவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு
இடையே நெடுகாள் எழுந்தருளியி
ருக்கப்பொழுது, அவர்கொண்டருளியு
திருநாமம், மதுரைப்பேராலவாய்
ரென்பது; (கஅ) அ.

கக. ம் திருவிளையாடல்.

க. விரதலம் - நிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி-பாண்டியன்மனைவி.

மாருதவசந்தால் - காற்றுவழியால்.

ச. கிழி - துகிற்பொதி; ஃஃஃஃஃ
யர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயம் -
சிங்கம். தூக்கினன் - தொங்கக்கட்
முன்ன.

ரு. சமாதி - சங்கற்பம்; (உரு) ச;
(உஅ) உக; (சஎ) உ.

சு. அதில் - அக்கவிகளில்; சாதி
யொருமை. ஜலநன்ரு - மனமகிழ்
ச்சி; “என்னுவிமலர்மேன்மிதித்தொ
துங்குவாய்.” (சீவக. கனக, நடஉ.)

எ. நீங்கல் லாமல் - நீங்காமல்.

அ. சந்தை - சிவமுனி. மெல்லச்
சொல்லுவான்.

கஃ. ‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’
என்றுச்சுவி வடவருமாறு: “கொங்கு
தேர் வாழ்க்கை யுந்நிறைச் சீதம்பி,
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி
மோ, பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியர், செறியெயிர் றரிவை கூந்
தலி, னறியவு முளவோநீ யறியும பூ
வே” (குறு. உ.); “பொதியப் பொ
ருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்
குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ்கூறிப்,
பொற்குவை தராமிக் கற்பு - னுதவி,
யென்றளங் குடிநொண் டிரும்பய.
னளிக்பங், கள்ளவிந் குழல்சேர் கரு
ணையெம் பெருமான்.” (கல். ௧.)

சக. கவிதை எடு - செய்யுள் எழு
தப்பட்டதெடு. வாய்மையுரியவர் -
சங்கப்புலவர். நீவி - கிழி. கொள்,
யல்.

கஉ. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள்
வெளிப்படையாகப் புகழவில்லை.

கஉ. வேதியன் - தருமி.

கங. அரவம் - முழக்கம்.

கக. இதை - இங்குவியை. நீ கொ
ண்டவா.

கக. சுற்றுச்சொல்வோர் - சுற்றுச்
சொல்லிகள். நிருமுடிச்சாத்து-தலை
க்கட்டு; (உரு) சு: “தனிமுடிச்சாத்
துஞ் சாத்தி”. ஆழிகள் - மோதிரங்
கள். தேத்து - இடத்து.

உ௦. பிழம்பு - திரட்சி.

உ௧. வாளா - சும்மா.

௨௨. "கவிதைகளிரண்டும் வருமாறு:—வெண்பா. "அங்கங் குலுங்க வரிவாளி நெய்தடவிப், பங்கம் பட விரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக், கீரீ ரெனவறுக்குங் கீரனோ வென் கவியை, யாராயு முள்ளத் தவன்." "சங்கறுப்ப தெங்குலந் தம்பிராற் கேதுகுலம், பங்கமுறச் சொன்னாற் பழுதாமோ - சங்கை, யிரந்துண் டி வாழ்வோ மரனாபப் போல, விரந்து ண்டி வாழ்வ திலை." ; 'சங்கராணர்க் கேதுகுலம்' என்றும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

௨௩. செய்யாவிடின, மேற் சிக்கு நாறுமே.

௨௪. ஒகடுமே பொருந்தமா. செற்றி - நெருங்கி. அல் தரும். இயற்கை இலை.

௨௬. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சடிலம் - சடை.

௨௭. எயென - வினாவாக.

௨௮. பேச்சுக்கண்டு - சொல்லையறிந்து. இலைவிட்டு வழக்கைக் காணெயன்.

௨௯. சிற்புட்பகேசி - ஞானப்பூங் கோகை; இது, சீகாளத்திலுள்ள அம்பிகையின் திருநாமம்; "இன்னபூ வாசகேசி" என்பர்; ௩௦. கூப்பிடுகினறவாறு தெளிந்தறிந் திலையோ.

௩௧. ஞாமற - அச்சமற.

௩௨. வாய்த்ததென்று வாழ்ந்தனன்.

௩௩. மிக்க தேவியை. ஊழி - பல நாள்.

௩௪. திரந்து இருக்கு உள் அத்தர் - திருந்திய வேதம் தியானிக்கின்ற தலைவர். திரு குளத்து - அழகிய நெற்றியில். திரா பொரும் திருக்குளத்து - அலைகள்மோதுதீன்ற பொற்றாமரையில். உளத்து பெருந்திருக்கு உள் ளான் - உள்ளத்திற் பெரிபமாறுபாட்டையுடைய நக்கீரர்.

௩௫ - மீ திருவிளையாடல்.

௩௬. ஓர் அந்தாதி - கயிலைபாதிசாஸ்திரபாசியந்தாதி.

௪. பழச்சி - துதித்து.

௩௭. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், "சொல்லும் பொருளுமே" என்பதாதலின், 'சொல்லெனுமுருந்தமிழ்' என்றார். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்து நின்று தடத்தினின்று இனி தெடுத்தானென்க.

௪. வன்னியென்றது நெற்றிவிழித்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.

௭. பூண - தொண்டிபூண. 'அங்கு' என்றது சங்கமண்டத்தை. அறிஞர் - சங்கப்புலவர்.

௧௮ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. போதம் - போதித்தல்.

௩. தென்றல்வரை - பொதியில்.

சேர்ந்து அபயமென்று.

௬. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

௭. பரிசஞ்செய்து - தீண்டி.

௧௦. அன்றைழ - அவ்விடம். வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

௧௨. பிறர்கண் அக்கரம் பொருதவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைச் சகியாதவன்; அக்கரம், ஆகுபெயர்.

௧௩. தமிழ்க்களும் - செய்யுட்களும். இருண்க்கிண - நக்கீரர்.

௧௯ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. (௨௦) ௩: "ஆலவாயமுதே", (௨௭) ௧: "ஆலவாயமுத வாயான்" என்பர் பின்னும். பொருட்டுத்திரத்திற்கு - இந்நையரைகப்பொருட்டுத் திரத்திற்கு. ஒருகாலத்தில்.

௪. இயல்வாணர், விளி. உப்புர்கிழாரென்பது உருத்திரசன்மனாருடைய தந்தையார் பெயர்.

௬. யாதொருசெய்யுள்-எந்த உரையை; உரையும் செய்யுளென்றுவழங்கப்பெறும்; "இலக்கண மிலக்கிய முரையெனப் பெயர்பட், முருக்குமென்றெண்ணுச் செய்யுளினியலபே." (இல. கொ. ஒழி. சடு.) என்னும் குத்திரத்தாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க. உண்டோ - உண்டாமோ.

௧௦. செட்டி - வணிகன், முருகக் கடவுள்; (௨௨) ௬: "செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான்."

உ௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. “சோழனாங்கிலன்” என்பர் பின்றம்; (௩. 2). வியோன் - இன் பத்தைச் செம்பவன்; (உக) சு: “இதவிய புல்லு மிட்டேம்.”

உ. பாண்டியன் இடைக்காடனாத் தள்ளியது, கக: “உன்னுடை மதத் தாற் றள்ளி யோட்டியதென்னை” என்பதனாலும் துணியப்படும். பொலாமணி = பொல்லாமணி - துணியிடாதமணி; சிவபெருமான்; “புகவே தகேறு னர்க்கன்புள் யானென்பொ லாம னியே.” (திருவா. திருச்சத. க௦); “என்பொலாமணிமன மிரங்குற் றென்பவே.” (பிரபு. முனிவர். சு.)

ங. இதில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமா னென்றதை, “என்னை யிகழ்ந்தனனோசொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன் னையுஞ்சொற் பொருளான வுன்னையு மே யிகழ்ந்தனன்” (திருவிளையாடல். இடைக்காடன். க௦) என்பதனாலுமுணர்க.

டு. மின் - உமாதேவியார். மேவ - சிவபெருமான் எழுந்தருள; “முன்னி டைக்காடன் பின்னெழு நடந்து.” (கல். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப் புலவர்.

க. கால் நடை.

க௦. கிஞ்சில் = கிஞ்சித் - சிறிது; இது, மலைநாட்டுவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்றது, சிவபெருமான் திருவந்தாதியினை; இது, கக-ம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவளுகிய கபிலன். என்னை - யாது.

கஉ. உனக்குப் போதுமோ - உனக்கு இத்தன்மை உண்டாதல் தகுமோ.

கச. நன்புலவன் - இடைக்காடர்.

கடு. பன்னியதமிழ் - இடைக்காடர்பாடியதமிழ்ப்பாடல்கள். ஓடைப் பூர்ப்பதத்து எருத்தம்-யானைப்பிடர்.

உக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உமை - வீடு.

ங. நாவல்பயில் தென்புலம் - நாவலந்தீவு. நாம் அளித்த வேலை அற - அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றும் படி. சென்று ஏறி.

சு. பாவை வரக் கண்டு.

சு. சிவந்து-கோபித்து. அடிவழிப்பு அலம்ப-பாதத்தின் ஓரத்தைக்கழுவு.

அ. சுத்தி - வலி, மேல்.

க. கினைக்க - நகண் - நினைக்குமிடத்து. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையுடையதாகும். கங்கைக்கரை - பொற்றாமரைக்கரை; கங்காநதியின் கரையுமாம். பரிசுறாலாஸ்யமாநாத்தமியம், கங்-வது லீலை, சக-ம் சுலோகமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தனன்.

உ. நனிவெகுண்டு.

டு. தந்திமத்தகப்பிள்ளை-விநாயகர்; மத்தகம்-தலை. துதிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

சு. பல் கை - பன்னிருகைகள்.

ஈ. மூங்கையம்புதல்வன்-ஊமைப்பிள்ளை.

அ. கணநாதனொருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்து உலவீடு. புத்தி - ஞானம்.

க. அதியரையன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன்; ‘அதிபத்தர்’ என்பதனாலுமுணர்க; க௦, கஅ. இவ்வரசனுடைய ஊரின் பெயர் விக்கிரமமென்று திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம் தெரிவிக்கின்றது; காவல்நந்தி. செட்டி - முருகக்கடவுள்.

கக. பிரிவு - பிரிவு. வலைவாணர் வலைஞர். பரதன் - வலைஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமனார்; விளி; (க) டு - ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க. மறைநூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலால் முறையே உண்டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

க௩. வாங்கு கயிறு - குறுக்கேமறித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலையின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். “ஒரு சிறுகுழிப் பரதவனாகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமின் படுத்த, நிறையரு னாயகன்” (கல். கக.).

க௪. மிடித்தனம் - வறுமையுற்றேம்; “இடைமிடித் தார்ந்தமைத்தேடி” (திருவெங்கைக்கோவை, ஈக.).

க௫. சிலைத்து - முழங்கி.

க௬. “அதியனாய் மங்கையமர்ந்தான் நன்னை” (திருநா. தே. திருவதிசை.) என்றதிருவாக்கு, சிவபெருமான் ஆரியனாய் திருமகளை விரும்பி மணஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத் திருவிளையாடலைப் புலப்படுத்தி விளங்குதல் காண்க.

க௭. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலே.

௨௦. ஆதிமுனி, விளி.

௨௧. புரியா - புரிந்து. “என்னெனுத்தம்பத்தர்” என்பர் பின்னம்; ௨௩. மன்றற் பேதை - மங்களேசுவரி. திருவந்தரகோசமங்கைப்புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ்செய்த முனிவர்கள் ஆயிரவரன்றும் அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவருடைய திருநாமம் காட்சிகொடுத்தநாயகவன்றும் கூறாநின்றது; பார்ப்பதிதவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

௨௩. பத்தர்தங்கண் - பத்தரிடத்து, உத்தர ஆகமகோசங்கள் - விடையாகிய ஆகமபுத்தகங்கள்.

௨௪. மீ திருவிளையாடல்.

ச. சமாதி - சங்கற்பம்.

இ. துப்பு - புழிழம்; தூய்மையுமாம்.

க. கழையதண்டு - மூங்கிறன்றெ. கலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டுகைகளும் தாழ்.

க. வளைத்தனன் - அகப்படுத்திக் கொண்டார்.

க௦. மாலை - மயக்கத்தை.

க௧. வளைப்போம் - தடுப்போம்; “வள்ளனின் ஊப்பெறும்வளைத்தேனென” (சீவக. குண. ஈக.).

க௨. தனம் - கொங்கை, பொன். “இதழியுந் தும்பைபு மத்யமுங் கரந்து, வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முளைத்தருள் வாக்கால், வீதி கூறி விதித்த முன் வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்பவறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப்புத் திணியிடுள் விடிய, வுடரெறும் பிணித்த பாவமும் புலரக், கண்கணி கதப்பினர் கைகுவி பிடித்தாக், கருகணி செறித்த தனிமுத ஞாயகன்.” (கல். சச.).

க௩. செட்டியார், விளி

க௪. பாலலோசனம் - நெற்றிக்கண்.

க௫. அளசைக்கோன் - கும்பரன்; கோனென்னும்பெயர் வணிகரன்வழங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனன்; குமரி, சிலேடை. ஐளை - கல்லகுலம், மூங்கில். இச்செய்யுள், “வந்தவரவென்னை” (சீவக. சரா. ௨௫) என்றார் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவிட்டதது.

௨௦. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாது - பொருமல்.

௨௧. ‘அஞ்சி’ என்றார், படியுஞ் சிவாதலின்.

௨௨. ‘உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை’ என்பது ஒருபழமொழி.

௨௩. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சி மாலை.

௨௪ - மீ திருவிளையாடல்.

க. காவெட்டியென்பது, இவ்வரசன்பெயர். தன் இலக்கினை - மீனமுத்தினை.

௨. ஆலயம் - இந்திரவிமானம்; அலிது, அ - யானை, சச - சண்டநாதர், ௩௨ - சிங்கங்கள்ளால் தாங்கப்பெறுவது; “கரியெட்டுஞ் சினமடங்க னுலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமும் தாங்க.” (திருவிளை, இந்திரன். ௮௩.)

கூ. 'தென்னொடு பேராறும் வா
ரா வாறு திங்குசெயக் கண்டனை'
என்பதை, "வழுதி யன்றியும் வை
யையும்பகை யான தென்று வருந்
தினான்" (திருவிளையாடல், கக.)
என்பது சமுவிவந்தருத்தல் காண்க.

ச. முரித்து - இடித்து. இயந்திரத்
தால் ஏற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை
இடித்த வாயில்.

டு. மேல்விதம்ப - உடல்நடுங்க.

சு. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அ
ன்பு. தமனி - ஆறு.

எ. ஏற்று இலச்சினை - இடபமுத்
திரை.

கௌ. போத - மிக.

கக. வாய்மடில், வினைத்தொகை.
சேவறுதிரி - இடபமுத்திரை.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த
வரலாற்றை யுடையவாயில்.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்னெறி - இனியவெறி; நல்
லநடை.

ச. காவலறை - காக்கப்படுதலையு
டையபொன்னறை. யானாயுமறைத்
து மைந்தனைக்காத்த அமைச்சர்க
ளென்க; "முடிசூடுவான் மறைத்
தற்காத்தவமைச்சர்." (கடம்ப, இலீ
லா. உரு.)

டு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

சு. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம்
நடுங்கும்.

எ. புரை - காகபாதம்.

க. தப்பி மண்விழுந்தவைகள்.

கௌ. வலறுடைய என்பு வைரம்,
இளைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம்,
சுயம் புருடாராகம், இரத்தம் மாணிக்
கம், மயிர் வயிரியம், நிணம் கோமே
தகம், பல் முத்தம், பித்து மரகத
மென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்
கணமுடைத்து; இவற்றை, "மா
ணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச்,
சமனொளி சூழ்ந்த வொருநான் கிட
மு, நால்வகை வருணமு நவின்ருவிப்
பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதி

னறுகுற்றமு, மிருபதீ தென்வகை
யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும்
பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொ
ழிப வியல்புணர்ந்தோரே." (சில.
ஊர்காண். கீஅசு-கஅஎ. உரை) என்
னுமேற்கோளாலும்தெளிக.

கஉ. சமனொளி - இலங்கைத்தீவி
லுள்ள ஒருமலை; இதனை, "இலங்கா
தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சில
ம்பினை" (மணி. உஅ - ம் காதை,
கௌ-கௌ.) என்பதனாலும், அம்மலை
யை நான்குநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவெ
ன்பதை, "சூடுமிச் செக்கர்ச் சமனொ
ளிகூழ்ந்த, நிரைநதி நால்கி னிகழ்ந்த
னடறியும்" (கல். சஎ.) என்பதனா
லுமுணர்க.

கக. இந்நிகூறிய மாணிக்கத்தின்
பன்னிருகுணங்களை, "தேய்க்கி னெ
ருப்பிற் சேர்க்கி னங்கையிற், னாக்
கிற் நகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற்,
குச்சையின் மத்தகக் குறியினோ ரத்
தி, னெய்த்துப் பார்வையி னேர்ந்து
சிவந்தாங், கொத்த நற்குண முடைய
பன் னிரண்டும்." (கல். சஎ.) என்
பதனாலும்தெளிக.

கச. மாணிக்கத்தின்குற்றம் பதினா
றென்பதை, "கருகிரொய் தாதல்
கீற்று வெருளி, திருகன் முரணே செ
ம்ம னிறுகன், மத்தகக் குழிவு தராச
மிலைச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புதை
தல் புடையஞ், சந்தைநெய்ப் பிலி
யெனத் தருபதி னறும்" (கல். சஎ.)
என்பதனாலும்தெளிக.

கரு. அங்கியும் அகிலவிழுதழலும்.
சாதாரங்கமுதலியவை மாணிக்கத்தி
ன்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப்
பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு
நிறங்களை, நால்வகைப்படுத்தி, சாது
ரங்கத்திற்குப் பத்திரிறங்களும் குரு
விந்தத்திற்கு எட்டும் செளகந்திக்கு
ஆறும் கோவாங்கத்திற்கு நான்குமா
கக் கூறுவதுமுண்டு; "தாமரைகழு
நீர்" (சில. கூசசு - ஸ் பக்கம்.) என்
னும் மேற்கோள் முதலியவற்றையும்
"கதிரினாபரப்பும்" (கல். சஎ.)

என்பதைபுடும், “சாதுரங்கநிறம்” (திருவிளையாடல். மாணிக்கம். ௩௬.) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையுமபார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் இருப்பனவு.

க௩. தேசிடையளவே வினையோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்துக்கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதின்மூன்றிடத்துப் பிறக்கமுமென்பர், பாஞ்சோத்தியனிவர்; (திருவிளையாடல். மாணிக்கம். ௩௩ - ௩௪). இங்கே, “காகவாகனர்திண்டோள்” என்றவிடத்து, அதில், “ஐவாய்மான்கை” என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

க௪. “உடுத்திர ள்ளைய காட்சியுருட்டிமுடிசின்மை கையா, லெடுத்திழற் றின்மை பார்வைக் கின்புறல் படிசு மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு” (திருவிளையாடல். மாணிக்கம். ௩௮.) என முதல்திண்குணம் ஆறென்பர். வயிரம் பிறக்கமுமிடம் எட்டி.

க௫. வயிரத்தின் குற்றம், க௨; குணம், ௩; “சனாமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, றுணைகரி வந்து காகபாத், மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரித, றாமை மழுங்க நன்னே, டராரும் வயிரத் திழிபென மொழிபு”, “பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்துங் குணமென் றறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே” (சில. ஊர்காண். க௮௦-௮௧. விசேடவுரை.) என்னுமேற்கோள்களாலுமுணர்க.

க௬. ஆகுலக்கண் - பசுவின் கண். பூவைப்பூ - காயாம்பூ. நீலத்தின் ஒளி வகையை, “கோகுலக் கடித்துக் குவளை சுரும்பு, ர்ஃகுலக் கண்களவிரிச் சாறு,..... நாயா நெய்தல் கணத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினென் றுமே” (சில. ஊர்காண். க௯௦. விசேடவுரை.) என்னுமேற்கோளாலும் உணர்க.

௨௦. வீணை - ஒருவகைமரம். பவமுத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை,

“கருப்பத் துளையவுங் கல்லிடை முடங்கலுந், திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்” (சில. ஊர்காண். க௯௭ - ௯௮.) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, “நெய்த்தன் மயிற்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், வத்திபாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, றோத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே” (சில. ஊர்காண். க௮௪, ௮௫. விசேடவுரை) என்பதனாலுமுணர்க.

௨௧. பச்சையின் குற்றம் எட்டும், “கருகுதல் வெள்ளை கண்மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராசு மிறகுதன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொழிப” (சில. ஊர்காண். க௮௪, ௮௫. விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய்தற்குரியன.

௨௨. தோராவல்லி, தோராமல்லி யெனவும் கனகதோராவல்லி, கனக புஷ்பராகமெனவும் வழங்கும்.

௨௩. நவம் - புதுமை, ஒன்பது. மறைபறை - வேதம் சொல்லுகின்ற.

௨௪. ம் திருவிளையாடல்.

௨௫. பவநிசி - பாவமாகிய இருள்.

௨. எண்ணி, நெட்டோலையைக் கட்டி விட்டனன்.

௩. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனனென முன்னேகூட்டுக.

௪. எண்கிரி - எட்டிமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர்களை, சைனர்களுள் வழங்குவதாகிய, “பரங்குன் றோருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங்குன்றம் பேராந்தை யானை - யிருங்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் தீங்கு” என்னும்பழைய வெண்பாவாலும், “அஞ்சனங் கௌஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, குஞ்சர சைய மேமகூடமே விந்த மென்னு, மஞ்சிவர் வகை ளெட்டும் வைகுறு மமணர்” (திருவிளையாடல். யானை. எ.) என்பதனாலுமுணர்க; மதுரையைச் சூழ்ந்த எட்டு

மலைகளென்பாருமுனர். வாழ்ந்து மகிழ்ந்து. சட்டென - விளாவாக.

௫. மன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென்னுமிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்கள்கூடிய மன்றின் கண் நிற்பதாகச் சொல்லப் படுமாதலின், 'மன்றுநீ டசோகநீழல்' என்றார்; "சந்தி யைந்துந் தம் முடன் கூடி, வந்து தலைமயங்கிய வான் பெரு மன்றத்துப், பொலம்பும் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழல்" (சிவ. நாடுகாண். கக - உக.) என்பதனாலுணர்க.

௬. மொஞ்சகம்-மயிலிறகின் தொகுதி; மந்திரித்தற்குச் சைனர் கையிற் கொள்வது; "தழையுலாங்கையர்" (திருவிளையாடல். விருத்த. க.).

௭. நீட்டு - தூரம். அதிர்வு - முழக்கம். 'முடிமணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டு திருவிளையாடல்கள் நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

௮. அட்டாலை - மதினமேல்மண்டபம். அது ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும். கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

௯. முன்னர் உழைந்திதவழ் எயில் - கிழக்குமதில்; ௧௦: "கீழ்பாலிஞ்சி" என்றார்; முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மான்.

௧௧. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவீசைம்; இஃது இக்காலத்தில் ஆலயங்களிலே காணப்படும்.

௧௨. எழ - மிக.

௧௩. அருவியோங்கல் - யானை. இலக்கு - லக்ஷம்.

௧௪. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற. யானை ஆலயம்-யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம்.

௧௫. செல் - மேகம். அரி முகமால் வாளி - நரசிங்கத்திரம். குளம் - நெற்றி. இலத்திவாய் - அபானம். உதப்பி - வயிற்றிற்கீரணியாமலிருக்குமுணவு.

௧௬. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது.

௧௭. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாரும்.

௧௮. தலை பறி - தலைமயினைப் பறித்துக்கொள்கின்ற.

௧௯. கல் - மலை. [ரேசர்.

௨௦. வடிவுடைக்கடவுள் - கூந்த

௨௧. கச்சம் - அளவு.

௨௨. பிறங்க நின்றான்.

௨௩. பருப்பத இபத்தை - மலை போன்ற யானையை. அவதானம் தொழில் வரலாறு; திருவிளையாடல். காவலன் இடத்தினுள்.

௨௪ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. சாத்தவர்கள் - சென்னைச் சேன்று வியாபாரம்செய்யும் வாணிகரிடர்கள்; இது, ஸார்த்தமென்னும் வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புரலிதூல் - அசுவசால்திரம். குதிரையிட்ட - குதிரைகளையளித்த; "இனப்பரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; (௩௦) ௩௦. திருவாதவூரர் புராணத்தில், 'குதிரையிட்ட சருக்கம்' என்னும் பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

௨. மதுகம் - இருப்பைமரம்; 'நெட்டிலையிருப்பை' என்னும் அகவல், "நெட்டிலை யிருப்பை வட்டவொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடி லோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் சீரோய்க் கும்மே." என்பது. இது தமிழ் நாவலர் சரிதை யிற் கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தலத்திற்குரிய விருகங்களென்று தெரிசின்றன; "கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து." (கடம்ப. இலீலா. ௨௭.). அத்தலத்தில் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்க்குச் சிவபெருமான் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியருளினார்; "வாத லிளினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. ௩௨ - ௩௩.) என்பதனாலும், இந்துல்,

நக. காலி - சிவபெருமான் திரு
வழியை. காணை - திருக்காணப்பேர்;
காணையர்கோயில். ஐராவதம், தனக்
கிருந்த சாபந்தீரும்பொருட்டிச் சிவ

பெருமானை வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; “மானமா மடப் பிடி வன்சையா லலகிடக், கானமார்கடகரி வழிபடுந் கானப்பேர்” (திருநா. தே.) என்பதனாலுமுணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற, மிகப் பெரிதான தடாகமொன்று, யானைமடுவென்றும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தே உள்ளது.

நஉ. பகல் - சூரியன். அத்தணன் - பிரமன். திருமான்மைந்தன் - மன்மதன். கோடுடைமாமுனி - கலைக்கோட்டுமுனிவர். பூமகள் - பூமிதேவி. பூழியன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காளை - காளையீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காளையீசரென்னு மூன்று சிவலிங்கப்பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள் உள்ளன. ‘விக்கிரமசோழன்ம’ன் சுகந்தகேசியை மணம்புரிந்த வரகுணபாண்டியர், அவளுடைய அழகின்பிடுதியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தனரென்பதும் அவளுடைய கூத்தலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதுபற்றி அத்தலம் சுகந்தவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்தலபுராணவரலாறுகள்.

நங. ‘மொய்யார் பொய்கை’ என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” (திருவா. திருவெம். கக.) என்பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வடமொழியில்வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்துறைப்புராணத்தள்ள பெருந்துறைப்பலத்தாலுணர்க.

நச. வளை - சங்கு. நாகம் - புண்ணை; நாகம் சித்திலம் காட்ட.

நடு. மூன்றுறுமறையவர் - முந்நூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் பூசுத்தல் முதலிய வழிபாட்டிற் சூரியோர்; தில்லைமூவா

யிரவணாப்போல. இறையனின் அமரராக்குமென்க.

நசு. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்தலத்திற் றூரிடத்திற் சிலராளிருந்து மேற்கூறிய முந்நூற்றுவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதத்தை ஒதுவித்தமையின், ‘சந்தைபடுத்தறை’ என்றார்; “வேதநாயகற்கு” என்பாரின்னும்; சுசு. ஒதுவித்த இடம், பள்ளிக்கூடமென்று இன்றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள் தந்தி - விநாயகர், குருத்தமரம் - இத்தலவிருகமும்.

நஅ. கலைச்சங்கம் - வித்தையின் தொகுதி; ஆடையின் தொகுதியென்பது மற் றொருபொருள். மறைபுருவங்கம் - திருவாதவூரர்.

நக. சிலும்ப - சிலிர்ப்ப.

சக. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டி - நிச்சயித்து.

சஉ. நீங்கள் போய் மொயும்.

சங. ஒப்பார்ப்பால - இராசாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்புடையவரொப்போல; “பெரிய செல்வரொப்பார்போல்”, “மனமகிழ்ந்து வினாத்தொப்பார்போலச் சென்று” என்பர் பின்னும்; சுசு. எக; “ஒவ்வாதரர் தாமனைவ ரொப்பார்ப் மற்றனைவர்” (சீவக. கேம. ககஉ.) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

சடு. காசு இல் நான்குறை. எட்டால் - அஷ்டாங்கவர்த்தனத்தால். அஞ்சினால் - ஐந்து அங்கவர்த்தனத்தால்.

சசு. நோக்குபதேசம் - சகலார்த்தனை.

சஅ. முதலடியிரண்டும் நிரனிறை.

சக. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; என - என்றுசொல்ல. பரங்கண்டவர் - திருவாதவூரர்.

இக. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த - நினைத்த; இறங்கவென்றுமாய்; “மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயென்பராபரமே” (நாயு. பரா. ககக).

இஉ. சாத்தல் - வேதம்; திவ்யப்பிரபந்தமோதுதலைச் சாத்தமுறையென்

ஊம் வழக்கமும் இதனைவலியுறுத்து
கின்றது.

சுசு. ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞான
புத்திரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

சுரு. குருந்தமரத்தின்கீழே சிவ
பெருமான, தொளாயிரத்துத்தொண்
ஊற்றொன்பது மாணக்கர்களுடன்
ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்த
னரென்று உணர்க; திருவுத்தரகோ
சமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி
தவம்புரிந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பெ
ற்றுள்ள, திருவாதவூரருடைய பண்
டைவரலாறு இங்கே அறியற்பாலது.
புதல்வர் - மாணக்கர்.

சுஅ. திகழ்வ-அம்மனைமுதலிய வி
ளையாட்டின்கள். 'மெய்' என்பது, திரு
வாசகத்தில், திருச்சதகத்தின்முதற்
குறிப்பு.

சுஈ. ஊண் உறக்கமின்றி உடல்
வருந்தி, கேட்டன அல்ல.

சுக. தென்னவர் - தென்னாட்டி
னர்.

சுஉ. பாசரம் - ஓலைப்பாசரம்.

சுங. மன்னவற்பிழைத்தல்-இரா
சத்துரோகம்.

சுரு. தேமால் - தெய்வமாகிய திரு
மால். தாமா - தாவுகின்ற குதிரை.

சுக. வேந்தன் - பாண்டியன். உட
லம் வருந்த. இதிலுள்ளவரலாறு, இந்
கேசுறப்பட்டவண்ணம் திருப்பெரு
ந்துறைப்பழையபுராணத்தாள்து; இக்
கதையிற் சிலபகுதி, திருப்பெருந்
துறைப் புதியபுராணம், பெருந்து
றைப்படலத்தால் நன்குபுலப்படும்.

சுஎ. உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

சுஅ. உளம் அஞ்சேல். வேண்டுப
இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்
த்து. பை ஓலை - பசிய ஓலை, வினைக்
கண் நில்லார். கட்டி ஓலை - கட்டினை
புடைய ஓலை.

சுக. கோளாறு உணர்ந்துகொள்
வாய். வையாளி - குதிரை நடத்தும்
இடம்.

எஃ. பாரத்தை ஆலயத்து விடு
த்து. மெத்தன - மெல்ல.

எஉ. உயர்பு எவ்வளவுபோதும்
உயர்ந்த குதிரைகள் எவ்வளவு வரும்.
கூசல் - நாண்முதல்.

எச. வகை - குழந்தைருக்கள்.

எச. அணியல் - ஆபரணம். களா
சி - காளாஞ்சி.

அக. தவிர்ந்து அமைச்சுறைய்.

அஉ. கிளைஞர்க்கு இனி யாருண்
டென்றுசொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர்
உவப்பு - ஆர் பகை ஆர் நட்பு.

அங. தனிசு - கடன்.

அச. மங்கலமுறைசெய்வோர் -
நற்குணமுடைய ஏவலாளர்; "நன்
னெறிமுறை செய்வோர்" என்பர்
மேலும்; அஅ.

அரு. கோடிக்க - அலங்கரிக்க.
கலியாணன் - நல்லநடையையுடைய
வன்.

உஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வளைத்து - தடுத்து; "வள்ள
னீங்கப்பெறாய்வளைத்தேனென." (சீ
வக. குண. டக.)

அ. இரு, நில, ஏவல். மானபுரம்
மானமங்கலம்; இது, குடிப்பெயரை
க்கூறியகழும் இகழ்ச்சிக்கூறிப்பு.

கஃ. 'குழைத்தாய்' என்றது, கு
ழைத்தபத்து. 'சோதியே சுடரே'
என்றது அருட்பத்து.

கக. மிழலைநாடென்பது திருப்பெ
ருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அ
திலுள்ள வேளாளர்களின்பெருமை
மிழலைச்சதகத்தால் விளங்கும்.

கஉ. நரியாது - நரித்தன்மையில்
லாமல்; "நரிப்பாய் நாயேனிருப்பே
றே." (திருவா. கோயின்முத்த.கக.)

கங. கோமாயு - நரி. துறை -
பெருந்துறை; ஆளுடைநாயகரென்
பது - ஸ்வாமியிருநாமம்; திருவாதவூ
ரரை ஆட்கொண்டருளினமை பற்றி
இஃது இவருக்குண்டாயிற்று; திருப்
பெருந்துறையை ஆளுடையார் கோ
யிலென்பதும் இதுபற்றியே.

கச. வாதையம்புரம் - வாதவூர்.

உஃ. சூதர் - நின்றேத்துவார்; மா
கதர் - இருந்தேத்துவார்.

உக. சம்பு மா சமாதியாலே - சிவ பெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தாலே, சம்பு மா - நரியாகிய குதிரை.

உக. நீக்கு இல் நோக்கு அடியார் - ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடைய வவலாளர். மாறு - மிலாறு.

உச. வார வார - ஒழுக ஒழுக.

உசு. குரம் - குளம்பு. இருமை - பெருமை; இரண்டிதன்மையுமாம்.

உஎ. இணங்கன் - நண்பன்; (கம்ப. கிட். மரா. ௧௦௦).

உஅ. நாயனார் - மாணிக்கவாசகர்.

உக. கறுழ் - கழுவாளம். தார் - கிண்கிணியால். பரிச்சாத்து - குதி னாத்திரள்.

ங௦. நெறுக்கென, ஒலிக்குறிப்பு - ககனம் - ஆகாயம்.

ஙக. நூறு - புழுதி. தண்மென - பொருந்துவன.

ஙங. தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. கு ப்பாயம் - சட்டை.

ஙச. நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்தனம் - சுற்றுதல்; “இடம்வ லம் பரிவத்திப்ப” என்பர் பின்னும்; இசு. கரவாளம் - கைக்கத்தி.

ஙடு. சாத்தவர்கள் - குதினாவாணி கர்கள்; “குதினையைக் கொண்டு கு டநா டதன்மிசைச், சதுர்படச் சாத் தாய்த் தானெழுந் தருளியும்” (திரு வா. கீர்த்தி. ௨௭ - ௨௮).

ஙசு. குதினா ஈடு - குதினாகளைக் கொடுத்தல். சயசயவென்று.

ஙஎ. சங்கு - வணையல். அறிவும் நா ணும். காட்சியார் சூல்கொள்ளுதலை, “விரும்புகுல் கொள்வார் வீழ்வார்.” என்பதனையுமுணர்க; (இசு) உசு.

ஙஅ. காண்டற்கு ஒட்டிமோ.

ஙக. அன்பர் - திருவாதவூரர்.

ச௦. தோனா - பீலிவிசிறி.

சஉ. தவ்வம் - தாவும்; “தவ்வ புனல்” என்பர்: (ங௦) ஙஉ.

சங. தானு - சிவபெருமான், கட் டை.

சஉ - சங. இந்த இரண்டு செய் யுட்களின் கருத்தை, “அண்டமெலா

மாதார மாகத் தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டர் தாங்குஞ், சண் டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மகைவி லாத, புண்டரிகத் தாளையைப் பாச நீக்கும் புண்கரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற் றிக், கொண்டரசு னெதிர்போந்து மன்ன வெங்கள் குதினாயேற் றஞ் சிறிது காண்டியென்றார்” (திருவிளா. நரிபரி. எசு.) என்பது, தழுவியவந்தி ருத்தல் காண்க.

சடு. வாசி - குதினா, விசேடம்.

சஅ. மின் - தடாதகைப்பிராட்டி யார்.

சக. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக்கொ டிக்கிறநடை. அனுமனியா - ஒலி த்து. மறை அயம் - வேத்கிரியகுதி னா.

இ௦. மருத்தை - காற்றை.

இக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

இஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குதினாமுதுகிறநவிக்,

இச. வெய்யோன் படியும் மால் வரை - அத்தமயகிரி.

இடு. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - நேரோடல்.

இசு. இடமால் - இடபவடிவங் கொண்ட திருமால். என்று - எக்கா லத்து.

இஎ. கடல் திடராயிற்று.

இக. பல்கால் தலைவர்பாரென்ன.

சக. கொக்கு - குதினா.

சஉ. குதினாச்செட்டி. கூறுவான். கற்கிகள் - குதினாகள்.

சங. பெருந்துறை - பெரியகடற் றுறை, ஒரு திருப்பதி. உலுகம் - கோ ட்டான். குதினா, வேதமுதலிய ஏழி டத்திற் பிறந்தன என்பதை, “வெடி வாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தனை, யேழிடர் தோன்றி யினனாற் கியை ந்து, வீதி போகிய வாலுனைப் புதவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்த ணன்” (கல். ௮) எனவும், “மிக்க செழு மலைநாவின் கமல நாதன் வி ழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளென்மர்

தம்பான், மைக்கடன்மே லயிர்த்தத்தி
லங்கி மீதின மல்குகருப் பையிலுலக
வண்டர் தன்னிற், ரெஞ்செவெழு பே
தமெனு மிவற்றிற் றேன்றிற் தொன்
மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா னெ
ற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிசு னுள
வாய் வானி லொண்புனலிற் செல்லு
நெறி யுளவுமாகி.” (திருவாத. குதி
நா. ௪௦) எனவும் வருவனவற்றாறு
ணர்க. மொத்தம் - தொகுதி; “பரி
க்ருமிப் பரிமா மொத்தம்.” என்பர்
பின்னும்; எஉ.

௪௪. வாயதம் - காக்கை. வெருகு-
பூனை. எனம் - பன்றி. நாயமுதலிய
வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரை
கள் பொல்லா; மயூரமுதலியவற்றின்
இயல்பையுடைய குதிரைகள் நல்
லன. திருவாதவூர்புராணம், குதி
ரையிட்டசுருக்கம், ௩௬, ௩௭ - ம் பா
டல்களைப்பார்க்க.

௪௫. ஷேபுராணம், ஷேசருக்கம்,
௩௭ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௪௬. வாலதி - வால். மேட்டிரம் -
ஆண்டு. ஷேபுராணம், ஷேசருக்
கம், ௩௬ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௪௭. ஷேபுராணம், ஷேசருக்கம்,
௪௮ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௪௯. ஷேபுராணம், ஷேசருக்கம்,
௩௬, ௩௭ - ம் பாடல்களைப்பார்க்க.

௪௯. மற்றும் தீங்கு இலை - வேறும்
உள்ளனவாகிய தீங்குகள் இல்லை.

௪௮. கதிவெங்கால - நடையைவி
ரும்புகின்ற கால்களையுடையன. கந்
துகம் - பந்து.

௪௯. சம்புவாணை என்பது சிலே
டை.

௪௯. இதில் குதிரைகளின் விலை
கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

௪௯ - ௪௯. இவற்றை குதிரையின்
பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

௪௯. ஆடலாலேதான் தாமதமா
யிற்று. ‘ஒர்பொழுதும் நிலலாத’ என்
பது, சிலேடை.

௪௯. தின்னம் - தீமை; ஒதுவன
வாகிய நன்மை ‘தின்மை’; ‘அடியவர்

நன்மை தின்மை யறிபவன்.” என்
பர்: (௩.௭) ௧௧; “தின்மையும் பாவ
முஞ் சிதைந்து தேயுமே.” (கம்ப.
பயன், ௨.)

௪௯. ‘சித்திரமா’ என்பது சிலே
டை.

௪௯. இராவுத்தராயன் - குதிரைச்
சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இ
ராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச்
சிதைவென்பர்; ௪௯: “இனிமைகூர்
ந்திராவுத்தற்கு;” “கலாபத்தனிமயி
லேறு பிராவுத்தனே.” என்பது கந்த
ரலங்காரம், ௭௦.

௪௯. நாறு - நாற்று. இச்செய்
யுள், “நரியைக் குதிரைசெய் வானு
நரகரைத் தேவுசெய் வானும், விரதங்
கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி
நாறுசெய் வானும்” (திருநா. தே.
திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத்
தழுவி வந்துள்ளது.

௪௯. செண்டு - ஓராபுதம்; கொ
ம்பு - அதன் முன்பாகம்.

௪௯. தூங்கில்லாமல் - தாமதியா
மல்.

௪௯. திருமேனிக்கீடு-கவசம். கை
வாளம் - கைக்கத்தி; “கரவாளம்”
என்றார் முன்னும்; ௩௬. அடியுடைய
அடியின்விளிம்பு.

௪௯. ஆசையுடையன், சிலேடை.

௪௯. உழை - வீடு. செவ்வந்தி
மாலை, சிலேடை.

௪௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௪. கட்டுண்டேம். தொத்துவர் -
தொத்திக்கொள்வார்.

௪. முகமுகம்பார்த்து - ஒன்றன்
முகத்தை ஒன்றுபார்த்து; (௪௩) ௨. ௧.
நயிற்றைமென்று. அங்கணம் - சல
தாரை. சன்னிடல் - நரியின் ஒலிக்
குறிப்பு.

௪. தொண்டைவிடுவன-கூவுவன.
உள்ள - உள்ளன.

௪. யாணர் மாக்கள் - புதியனவா
ய்வந்த குதிரைகள்.

௪. மட்டித்தி - கலந்து. இதவிய -
இனிய, மொக்கணி - குதிரைக்குக்

கொள்ளுமுதலிய உணவு கட்டிம்பை;
“மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன்
மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொ
ன்மையும்.” (திருவா. கீர்த்தி. ௩௩ -
௩௪.)

எ. மறி - ஆடு. குகரம் - பன்றி.

அ. ‘மின்மொலிடிக்குமா’ என்
பது ஒருபழமொழி.

க. வரர் - சிறந்தவர்; தலைவர்.
அர - அரணை; இஃது இரக்கப்பொ
ருளிலுமவரும்.

கஉ. ‘நல்ல கல்யாணனன்றோ’
என்று இகழ்ந்தான், (உஎ) அகி:
“என்னையின்றோர் கலிபாண னாகக்
கான்மின்” என்றதை உட்கொண்டி.

கச. கொணர்ந்த மா - குதிரை.

கசு. சிவை - நரி. மத்துரை - குதி
ரைச்சாலை. இந்நிரஞ்ஞலம் - இந்நிர
சாலம்; “இந்நிர ஞாலங் காட்டிய
வியல்பும்.” (திருவா. கீர்த்தி. ௪௩.)

கஎ. வாசிவாரியப் பெருமான் -
குதிரைச் சேவகர்களின் தலைவன்;
வாசிவாரியர் - குதிரையைத்தடுத்துச்
செலுத்துவோர். திண்ணிமை - வன்
மை; தைரியம்.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேத
மோதியது. கோரம் - கொடுமை.
சிறையறை - சிறைச்சாலை.

௩௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. அறையகத்து - அறையில். ‘இ
ரும்புதருமனத்தேனை’ என்பது திரு
வாசகத்தில், திருவேசறவின் முதற்
குறிப்பு.

உ. ‘பொய்யாவையைமாநதி’ என்
பது, “வையை யென்னும் பொய்
யாக் குலக்கொடி.” (சில. புறஞ்சேரி.
௧௭௦.) என்பதைத்தழுவியது. முதமா
மங்கை - செம்மனச்செல்வி. முகில்
நாயகன் - வருணன்.

ச. கால் கட்ட - வாய்க்கால்களின்
தலைப்பிற்படல்ட, பயம் - நீர், அச்
சம்.

இ. வெள்ளமிடுத்தவிடத்துப்பறை
யறைவித்தல் மரபு. சம்மைய - ஒலி.
மனம் கன்றி. என்னாருமோ.

சு. கோல் - அளக்குங்கோல்; அ
றை - வரையறைசெய்த கோட்டம்;
கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்;
“குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே
கோலறை முழுது மென்ன” (திரு
வாத. மண்சுமந்த. ௩௩.)

அ. விதிரா - நடுங்கி

க. நாதமாகிய பறை; ‘நாதப்ப
றையன்’ என்பது, “நாதப்பறையி
னர்” (திருவா. அன்னை. ௧.) என்
பதைத்தழுவியது. இச்செய்யுளில்,
சிலசாற்ப்பெயர்கள் தொனித்தல்கா
ண்க; நஞ்சுண்டொனென்பது, கள்ள
ர்வகையில், ஒன்றன்பெயர். பிட்டு
உதிர் - உதிர்ந்தபிட்டு. கொடுக்கு -
தொங்கல்.

கக. அம்மே - அம்மையே. கொற்
றான் - மண்வேலைசெய்பவன்; “மண்
ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வை
யைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றி ளா
கி.” (கில். ௪௬.); கொற்று - மண்வே
லை யென்பதை, உரு: “கொற்றுள
விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா
ரில்லை.” என்பதனாலுமுணர்க.

கச. அந்தித்திருக்கும்பொருள் -
முடித்தவைத்திருக்கும்பொருள். கந்
தித்து - மணம்வீசி. உண்டு-உள்ளது.

கடு. வட்டமுறுபிட்டு - வட்டவடி
வமாகக் கிண்ணத்தாற்கொட்டி அ
மைத்துவைத்திருக்கும் பிட்டு; கஅ:
“கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொ
டு பிட்டுப் பிட்டு.” அம்மை, விளி.

கசு. உழப்பாது சுமந்திடும்.

கக. அம்மை, விளி.

உ௦. என்ன - என்றுசொல்ல. உதி
ரை - பிட்டு. ‘வித்துநெற்பிட்டு’ என்
றபாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாலா
க்கிய பிட்டென்று பொருள்கொள்க.

உஉ. கோலஹையை. நல்லாள் -
நன்மையையுடைய ஆட்களை. வாங்
குதல் - கொள்ளுதல்.

உடு. குழம்புதல் கலங்குதல்.
கொட்டு அணைத்து - மண்வெட்டி
யைத்தழுவிக்கொண்டு. கிடை - கிட
த்தல்; ஒப்புமாம்.

௨௭. வடிவன் நீ - அழகுடையவனாகிய நீ; ௨௮: “மெல்லியவடிவனீ”. கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல்,

௨௮. நயந்து அவரோடும்.

௨௯. பந்து-வந்து; திணைச்சொல்; இது, ‘வைத்து’ என்பதுபோலப்பொருளின்றிப்பயிலுவதொருசொல்.

௩௦. பருந்து - பங்கிட்டு.

௩௧. சதமுறை - பலமுறை. அதர்பட - வழிபட.

௩௨. தீரக்குறை - களையிங்குறையை, கவ்வை - துன்பம்; ஒலியுமாம். தவ்வுதல் - தாவுதல்.

௩௩. கங்கைக்களையுயர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமண்.

௩௪. திருவருளுக்கு உண்டோ திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

௩௫. பிட்டுவாணிச்சி ஏக.

௩௬. புடைப்பு - அடியாலுண்டாகிய லீக்கம்.

௩௭. இவன்முகத்தால் - இவன்வழியால். விடுவித்தற்கு - சிறையின்றித்தற்கு. தன்வழி திரிதற்கு இவனை விடுவிடு.

௩௮. மதுரைத்தெருவிற்பரியேறும்கொத்தகன் - படைத்தலைவன்.

௩௯. ‘நமச்சிவாயவாழ்க’ என்பது, திருவாசகத்திற் சீவபுராணமிகவலின் முதற்குறிப்பு.

௪௦. தூயகுத்திரர் - சற்குத்திரர்.

௪௧. அன்ன, நெஞ்சறிசுட்டு. மா-அழகு. என்ன-என்று திருவாதவூர்துதிக்க.

௪௨. சித்திரக்கோவை - திருச்சிறம்பலக்கோவையார்.

௪௩. மன்னன்-பாண்டியன்; எழுவாய். அம்மை - செம்மனச்செல்வி.

௪௪. மேய்ந்து - வேய்ந்து. ஏறும் ஆளும்.

௪௫. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

௪௬. பறைதல் - சொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

௪௭. அவதானங்கள்-திருவிளையாடல்கள்.

௩௮ - மீ திருவிளையாடல்.

௩. பெருங்கிராமம் - ஐந்துறுகுடிகள்நிறைந்ததூர்; (சூடா.இடப்பெயர். ௩௬.).

௨. பாகவதப்பிரமசாரி-வைணவப்பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகம்செய்ய - தாரைவார்க்க.

௩. மனம்குன்ற, கன்னி - எட்டுப்பிராயமுடையவன்; “அகவை யிருநான்குடையான் கன்னி” மாயூரப்புராணம்.). இடுகுறி-இடப்படும் நெற்றிக்குறி.

௪. வேதகுத்திரம் - வேதசம்பந்தமான குத்திரங்கள்.

௫. சாறு-கலியாணம். நெறிதப்பாவாறு உதகம் அளித்து; உதகம் - தாரை. ‘இனியபல - ஸ்திரீதனம். பந்தம் - உறவு, முறை.

௬. தனு - வில், உடம்பு. மரல் அன - மரலநாரையொத்த.

௭. படை, எவல்.

௮. அமுதுபடி - அரிசி. மேல் அமுதுசெய்யுமாறு ஓதுமென்ன.

௯. பட்டு அணை-பட்டாலாகிய அணை. நோக்கு - கண்ணில். அன்னையில் புதல்வன் - தாயில்லாதபிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்.

௧௦. திருவினன் - லக்ஷ்மி. வளர்த்திவைத்து - தூங்கச்செய்துவைத்து.

௩௯ - மீ திருவிளையாடல்.

௨. அஃது - பாததூல்.

௩. மிக்கசீர்த்தி, பாண்டியனுடையது. வளவன்கேட்டு. இகலி - மாறுபட்டு; ௪. “இகல்விட்டு” என்பதனால், சோழன் இப்பொழுது மாறுபட்டிருந்தமை வலியுறும்.

௫. உளம் பட - மனமெலிய.

௬. விளிவு - அவமானம்.

௭. விருது - எண்ணெண்ணெல்லவலானென்பது. புயங்கநட்டம் - ஒருவகைநடனம். வாமத்தான் - இடத்தான்.

௮. சென்னிசெற்றத்தால் - சோழன்மீதுள்ள கோபத்தால்.

க௦. நின்றல்-நிற்கல்; மெலித்தல். கெட்டேன், ஐயோ.

க௧. ஈசானகோணம் - வடகீழ்முலை. அதிரவீசி ஆடினான் என்க; “அதிரவீசி யாவெய” (திருநா.தே).

க௨. பனை - வாத்தியம்; உடுக்கை. “மாறியாடக்கொடியிட்ட பெருமான்” என்பர்பின்னும்; உ௩.

க௩. பண்டு அருங்கூத்து - முன்பில்லாதகூத்து; பண்டரும் - இசையைத் தருகின்றவென்றுமாம்.

க௪. வடிவறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

௨௦. முன், “தென்மதுரைமாநகர் சேர்திருச்சிறம்பலம்போற்றி” என்றார்; (க௧) க௨. புரிவலித்து - கயிறு கட்டி.

௨௧. மாணிக்கத்தாள் - மாணிக்கக் காம்பு.

௨௨. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

௩௩. மீ திருவிளையாடல்.

௧. ஆதவன் - சூரியன். வடதரு ஆலமரம்.

௨. எய்து - எய்தலால். தொங்கி ஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்மொழி. பகழி - அம்பு.

௩. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல். போது - வா.

௪. உடல்நெங்கி.

௫. ஏதம் ஒழி-துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்கு எய்து-இங்கேவா. தருந்தகனம் - துன்மாரணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்தற்குத்தக்க தகனம்.

௬. ‘அஞ்சினவீசன்’ என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்படுத்தியது.

௧௦. விள்ளான் - சொல்லாஞ்சி.

௧௧. படர் - யமதுதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணம்.

௧௨. வற்றான் - வன்மையையுடையதான். ஆர்த்த தும்பு-கட்டியகயிறு.

௧௩. அயம்=ஐயம் - ஸந்தேகம்.

௧௪. உயர்ந்ததுதன் - இருந்தவனாகிய பெரியதுதன். கூறும்-கூறுவான்.

௩௮

௧௫. சுகத்தை-கிளிகைய. கோல் - அம்பு. எய்ததை, ௨ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

௧௬. பெரியதந்தை, எழுவாய். அசன் - அசமகாராசர்; இரகமகாராசருடைய புத்திரர்; தசரதருடைய தந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

௨௦. இந்துமதி-அசமகாராசர் மனைவி; நாரதமுனிவர் வீணையிற் புனைந்திருந்த பூமாலை காற்றால் வீழ்ப்பெற்று இந்துமதி இறந்தனவென்பது, இரதவயிதும், அம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தயிழ் இரதவயிதும், இந்துமதி பிறப்பு நீங்குபடலம், ௪௨-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், “நன்னான் மதியுடையோன் குலோத்துங்க ஞானகவெற்பிற், பொன்னுளையோத்தியி லுண்டாய பாவம் புனத்துமுண்டோ, வந்நாளும் பெண்பழி கொண்டது மாலை யென் றுருஞ்சொல்வா, நின்றாளும் பெண்பழி கொள்ளலிம் மாலை யெதிர்ப்பட்டதே” (துலோத்துங்ககோழன்கோவை, ௧௭௫) என்னும் செய்யுளாலுமுணர்க. தேனுவால்-பசுவினால்.

௨௨. மருப்பு இல் கோ-கொம்பில், லாதபசு.

௨௩. முனைத்தனை - முனையிற்கட்டியகட்டு.

௨௪. நாம் - அச்சம்.

௨௫. யாமினியில் - இரவில்.

௨௬. யாவையும் அழித்து ஆக்கவல்லான்-எல்லாப்பொருள்களையும் சங்கரித்துச் சிருட்டித்தருள வல்லமையுடையவர்.

௨௭. சோமசுந்தரக்கடவுள் பழிக்குஞ்சியதை, ௧: “தென்மயிழ்நாடு” என்னும் செய்யுளாலும் உணர்க.

௩௩. மீ திருவிளையாடல்.

௧. அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத்தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; “அவமான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்கணல்லோர்” என்பர்பின்னும் (௩௫) ௧௦.

௨. கொட்டு - மண்வெட்டி.

இ. புண்ணில் ஈ மொய்ப்ப. ஆரோ
வென்னத் திரிந்தான்.

ஈ. கன்னி - கன்னியாகுமரியென்
னும் ஆறு. கம்பிப்பன் - நடுங்குவன்.

எ. புறத்து ஈர்த்து - வெளியே இ
ழுத்து.

ஈ. 'பட்டருணம் சுட்டாலுந்தீரா
து' என்பது ஒருபழமொழி.

க௦. தானவைபவம் - தலவீசே
டம்.

கக. இறையவன், எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகாந்து போக்குகின்றே
ம்.

கங. தானஞ்செய்யென்று சொல்
லாதற்கு உன்கையிற் பொருளில்லை.
கோவுக்கு - பசுவுக்கு.

கஇ. செறு - அடக்கு. நோக்கு -
செய்.

கக. அணுக்கட்டு - உயிர்களுக்கு.

கரு - மீ திருவிளையாடல்.

உ. எல் - ஒளி. கூடா - வந்துசேர்
ந்து.

ங. ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொ
ண்டு.

ச. அங்கம் - போர். கெருடி.
வில்வித்தைமுதலியவை பயிலும் கூ
டம். மைந்தர் - மாணுக்கர். சிரமம் -
யுத்தப்பயிற்சி; "சிலைக்குரு விற்றிருரு
குலக்குமர ருக்குவரு சிரமநிலை சா
ண்மி னென." (பார. வாரணுவத.
இச).

ரு. நாயனரே - தலைவரே. கெரு
டிகட்டி, நம்முளோனாகீக்கிச் சாதிப்
பிக்கின்றனென இயைக்க.

சு. அடியார்க்குநல்லான் - சோம
சுந்தரக் கடவுள். கன்றல் - வாடுதல்.
பணிக்கு - வில்வித்தை முதலியவற்
றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

எ. அவன்றனை - ஆசிரியனை. வள
ம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றாதே யா
வரிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம். இ
டம் - சமயம்.

க. மிண்டு - இடக்கரானமொழி
கள்.

க௦. முல்லை - கற்பு. சொக்கன்
தானே ஆறிகுவன் - சொக்கநாயகர்
இயல்பாகவே அறிந்தருளுவார்; யாம்
விண்ணப்பிக்கவேண்டிவதில்லை.

கக. தின்மை - தீயசெயல். பா
டை - சபதம்.

கங. மற்று ஓரெதிரிலா.

கஇ. பத்திரம் - ஒருவரைக்கத்தி.
ஒட்டி - சபதம்செய்து.

கசு. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அ.
தோரகாக்யஸ்ய புரஸ்யநாதம்" (ரத
வம்சம், சு-ம் ஸர்க்கம், ருக்) என
வும், "உரகமாநகரான் நென்னனி
வன்" (இராத். மாலை. க௦ச) எனவும்
வருவனவற்றான், "உரகாக்யஸ்யபு
ரம்" எனவும், "உரகமாநகர்" என
வும் "மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்கா
ண்க.

கஎ. நெஞ்சுளோர் - தைரியமுடை
யோர். கஞ்சவான் - வெண்கலத்தாற்
செய்தவான்.

உஉ. சொட்டை - ஒருவரை ஆயு
தம்.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - ஆ
சிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக்
கொண்ட மாணுக்கர்கள். சித்தனை
வென்றமையின், 'வன்றிறுதை' எ
ன்றார்.

உசு. எந்து - என்ன; திசைச்சொ
ல்; "அதெத்துவே யென்றரு ளா
யே" (திருவா. அருட்பத்து, க-க௦).

உஅ. பொத்திய - மறைத்த. மெத்
திய - நிரம்பிய.

ஙக. 'உண்டென் றேத்தும் வெற்
றிகொள் பணிக்கன்' என்றது, ஆஸ்
திகனென்றபடி.

ருக. - மீ திருவிளையாடல்.

உ. கறுவி - கோபித்து.

ங. இந்நாகம் திட்டிலிடமென்பா
ர், 'நஞ்சுவ கண்பட விழித்து' என்
ன்றார்.

ரு. பாவகப்புகுவாய் - நெருப்பைக்
கக்குகின்ற பிளந்தவாய். உரத்திற்
சேர்ந்தது - மார்பால் நகர்ந்து வந்
தது; உரம் - வலியுமாம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ் சொக் கப் பிஞ்ஞகா' என்றது, கருத்துடையடையணி.

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்தைக்கடிப்ப.

க. அழல் - விடம்.

கக. ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமுதமே.

கஉ-கக. விடத்துண்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடைகளும், 'கருணாகரணே' 'அருளாகரணே' என்றுகூறியிருத்தலும் ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழகு - மலையெருக்கம்பூ. வன்பர்க்கு அரியாய்.

கங. தழனி - ஆறு, கோள் - விடம்.

கச. அமுத இந்து விர்துவை அபிராதமமாகிய சந்திரனிடத்துள்ளதுளியை.

கஎ. இங்கே சமணரை, நாணமிலாதோர்' என்றதுபோல் "மானமில் சமணர்" என்பர் பின்னும்; உரு. காண - காணும்படி. கழறி சபதங்கூறி

கஅ. எள்ள - ஒப்ப; உவமவுருபு. தேனு - பசு.

கக. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்துமேகம்.

உஉ. 'கொல்லொண்பு படையெவர்க்கும் வெல்லொணது' என்பது ஒரு பழமொழி. எல்லாம் வல்ல நாயகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; "சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு சேரினெத்தொழிலும் வல்லதாம்" (ஆனந்தலகரி, க.) என்பர்.

உஉ. மூசி - மூச்சவிட்டுமோந்து.

உச. தார் - கிண்கிணிமலை, தாடி - அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

உரு. சந்தம் - இயல்பு.

உசு. காற்சிறைகொண்டு - காலிடங்கொண்டு. உப்பால் - முதுகு; "ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பர்" (திருக்குறள், சுஉஉ.)

உஎ. தண்டலைமலை : சோலைமலை; அழகர்மலை.

உஅ. நீங்கரும்விடை - ஸந்தியிலெழுந்தருளிய இடபுரத்தி.

ருஎ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஞானமுற்றியவெற்றிகொள்ளநிறவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வெப்பம் - சுரம்.

உ. பன்னிரண்டுபெயர்களாவன : பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொச்சைவயம், கழமலமென்பன; காழியெனவும், கொச்சையெனவும் வழங்கும்.

க. ஓதாமலுணர்ந்துயர்க்குது இளவரி.சகன் - பொற்றாளம், முத்துச்சிவிகை, முத்துப்பந்தர்முதலியன.

ச. கச.

ரு. 'சாதிமுறை யறியாத சமணர்' என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் புலப்படுத்தியபடி; "குழவுடைய மண்" என்பர் பின்னும்; சுக. உணருங்கால் - ஆராயுமிடத்து; உணர்தல் - ஆராய்தல். (ருஅ) ரு : "நத்தரு வெழுந்துணர்வார்."

எ. மாணி - மங்கையிக்கரசியார். பறிதீலயர் - சமணர். பழதாமென்று ஒலையிடுத்தாரென முன்னேகூட்டுக.

அ சென்ற - வந்த.

க. நாள் - நாடித்திரும்; திதியினும் நூறுமடங்கு வலியுடைத்தாதல்பற்றி, நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கஉ. மானமில்சமணர் : (ருசு) உரு.

கரு. கொடுங்குன்றம் - உக்கிரகிரி; பிரான்மலை. 'வானிற் பொலி' என்பது அப்புதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நகரத்துளய்.

கஎ. பண்திகழ்கூகை, இகழ்ச்சி. பாழி - குகை.

கஅ. என்னும் - யாதாமோ. திருமுகம் - ஓலை.

கக. வைதிக யாணை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உங. சுட்டியும் நீறும்.

உக - ஈ.ந. : “சதுரா னனுஞ் சக்ரா யுதனுஞ் சந்த்ரா தபரும் மிந்த்ரா திபரும், மதுரா புரிவா தறிவா மென மேல் வரவர் தன்னவை திகவா ரணமே” (தூக்க. கஅஉ.)

உடு. (திருநகரா.) ச.

உஎ. ஒழிவிலா - ஒழிவில்லாமல்.

உஅ. காதம் - துன்புறுத்தும்.

உஉ. அவதரிப்ப - தங்க. அறிவா ன் - அறியும்பொருட்டு. முட்டு - கேட்டுமுட்டு.

உஈ. கட்டி - கல்லைக் கட்டிக்கொ ண்டு. ஞான்றனர் - தொங்கினார்.

உச. அதிர்வு - நடுக்கம். ‘இறந்த து’ என்றார், துணிவுபற்றி.

உஊ. ஷகவிதிர்க்கொண்டுகையை உதறிக்கொண்டு. உணர்த்த-எழுப்ப.

உஉ. பாய் உடை-பாயாகியஉடை; “பாயுடையார் விடுத்ததழல்” (திரு விளை. திருவால. க)

உஎ. அறமலி-தருமமலிந்த; அற- மிகவுமென்றுமாம்.

உஉ. கறம் - கருமை.

உஉ. கழுமலம் - சிகாழி. ‘பிரம னார்’ என்றது, திருச்சக்கரமாற்றெ ன்னும் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உஊ. வெங்குரு - சிகாழி.

உஎ. நீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை.

உஅ. நின்வழிகளைக் கொண்டே மாற்று.

உஊ. ‘பொருந்தினோர்’ என்பதை, எமக்கும் பொருந்தினோரெனப் பின் னுங்கூட்டுக. ஆம், அசைநிலை.

உஉ. கையர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

உஈ. பிண்ட - அசோகமரம். தண் டு - பிரம்பு; “தண்டாலேபாண்டி யன் தண்ணப் பணிகொண்ட, புண் பாடல்பாடி” (திருநூ. திருப்புவல்லி. கக).

உக. இச்செய்யுளும், “ஆலி வெந்து மந்திரம் வெந்து யந்திரம் வெந்த மை ந்தகைப், பீலி வெந்து பாயும் வெந்து பிண்டி யேற மண்டவே (தூக்க.கஎடு) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

உச. கொச்சை - சிகாழி.

எஊ. வென் - முதுகு.

எச. பாழி - குகை. கதுப்பு - கன் னம். குரத்தியர் - தவமுதுமகளிர்.

எடு. வாசி - திருவாசிகை, கற்பக தரு - வாகனவிசேடம்.

௩௮ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மாறனுறுகாசினி-பாண்டிநாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம் பந்த மூர்த்திநாயனார்.

உ. குன்றி - குன்ற. நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உய ர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கணவந்தது; “நாமனாயாமத்தென் னேவந்து” (திருச்சிற். கசுச); “நெருந னடந்த வரோ நாமென்ன” (கம்ப. சூர்ப்ப. ககக). தென்னனெனின் மன்ன னென ஒருசொல் வருவிக்க.

உ. இறை உண்டு - சிவபெருமான் உளர். அஞ்சல் - அஞ்சற்க; வியங் கோளெதிர்ப்பறை.

ச. ‘வேதவேள்வி’ என்பது அத்தி ருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு; இது நாலடிமேல்வைப்பு. ‘ஓம்’ என்பது உடன்பாட்டை யுணர்த்தும் வட சொல்; “ஒன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமென் றுறொத்தருளி” (பாரதம். கிருட்டி. சஃ).

டு வினைக்கணில்லவர் - வினைகளி டத்து இல்லாதவர்.

எ. ஐயம் இல்-சந்தேகமில்லை.

அ. கன்னி - கன்னிநாடு, கன்னி யாகுமரி, அழியாமை.

ஈ. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அறைந்து.

கக. வாரடா - வாடா; “வாரடா வுனக் கியாதுதானந்தம் மகளடுக்கு மோ” (பாரதம், வேத்திர. கஉ).

கஉ. காக்கையேறப் பணம்பழம்வி டுந்ததென்பது ஒருபழமொழி; இது காகதாலீயமென்னு னியாயம்.

கடு. எஞ்ச அழல் - குறையச்செய் கின்ற நெருப்பை.

கக. தம்மைமதித்து ஞானமிலா தேரர் அடைந்த.

கஅ. என்னும் - யாதாருமோ, ஏற்
றரு - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய.

கக. ஒழுங்கி-ஒழுங்குபடுத்தி. வகு
ந்த - வகிர்ந்த. 'போகமார்த்தபூண்மு
லை' என்பது, திருநள்ளாற்றுத்திருப்
பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ௦. 'தளிர்ளவளர்' என்பது, திரு
நள்ளாற்றுக்குரிய வேறொருதிருப்பதி
கத்தின் முதற்குறிப்பு. 'ஆகிமெய்'
என்றது, தேவாரத்தை; வேதம்.

உக. வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த
கருப்பந்தோகை.

உஉ. அதிசயித்துச் செழுமலர்மா
ரிபெய்தார்.

உங. நீர் தெளித்து. அங்கத்தம்
பனை - அக்கினித்தம்பனவித்தை. வா
து மும்முறை உண்டு.

உச. 'வினாவிலோடும் பெரும்புன
ல்வையை' என்பது, வேகவதியென்
னும் பெயர்ப்பொருளைப்புவப்படுத்தி
யது; இச: "தாங்கருந்திறலொடும்
வரும்வெம்மை" என்பர் பின்னும்.
பத்திரம் - ஏடு.

உடு. பறைதல் - சொல்லுதல். பா
டை=பாலை - சபதம்.

உசு. கடிமை இல் - விளக்கத்தன்
மை இல்லாத. முடிய-முற்ற. 'ஆசை'
என்றது, அவரை அஞ்சுவத்தற்பொ
ருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்ப
தை, சக-ம் செய்யுளாலுணர்க.

உஎ. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு.
களம் - கழுதது. செத்தி - சீவி.

உக. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்தி
ரசாதனம் - உருத்திராக்கம்.

உ௦. தெவ்வு - பகை.

ஙஉ. கண்டி - உருத்திராக்கமாலே.

ஙங. கழுவேறுவோர் அதனைவாங்
கித் தோளில்வைத்துச்செல்லுதல்ம
ரபு.

ஙச. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்கு
சென்றதூது; உம்மை - அசைநிலை.
இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டு ஞா
ன்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்பு
புடைத்தல், காளம் - ஒருவகைவாத்
தியம், கழு.

ஙடு. மிகை - அளவுகூடந்தசெய்
கை. கை - செயல். துய்யவை - கூர்
மையையுடையவை.

ஙசு. எட்டில் தீட்டி.

ஙஎ. "வாழ்க வந்தணர்" என்பது
திருப்பாசரத்தின் முதற்குறிப்பு.

ஙக. எதிர்த்து எறியது.

ச௦. பதம் - இன்பம்.

சங. இருந்திராயினீர்.

சடு. சுறுவிய - கோபித்த.

சசு. எதிர்புகல்வதேது. முட்டுடை
ப்பட்டினியிறு - கண்டுமுட்டு, கேட்
டுமுட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும்
வயிறு; முகம் - கழுவினமுகம்.

சஎ. பாறு - பருந்து. சிவை - சரி.
கவடி - பலகறை.

சஅ. சாணகம் - சாணம். 'கன்று
- பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்
பக்கம் ஒடியும்படி. சிரிக்கும்சிரிப்பு;
"விலாவிற நக்கு" (மணி. ௩௪ - ம்
காளை, ௩௬).

சக. தளம்புறஞ்சு - துளும்பு
கின்றமனம்.

இ௦. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரொ
ன்றும் ஒருபெயருண்டு.

இக. சாமரம் - சாமரை, சுழமரம்.
இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

இஉ. ஆசையாய்த் துதிப்ப.

இங. "வாரிதி யுருவா யாற்றின்
வரும்பெருஞ் சலிலமுற்றும்" என்
றார் முன்னும்; (ஏ.) அ. ஓசனை
யோசனை.

இச. தழனி - ஆறு.

இசு. "தேஹு வன்னி" என்பது
திருவேடகப்பதிகத்தின் முதற்குறி
ப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனார் - திரு
வேடகம்; ஆதிசேடன்பூசுத்ததலமா
தலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது;
கச - ம் பாடலைபிழர்க்க.

இஎ. புக்கு - புருந்து. நல்க - நான்
கொடுத்தற்கு. [வால்.

இக. பணுவல் முறுவல் தருவதல்
ச௦. மெய் - உண்மைவழி.

சஉ. தனியானை - திருஞானசம்
பந்தமூர்த்தநாயனார்; எழுவாய்.

கச. பரிசன்ம் - ஸ்பரிசம்.

கரு. இகலா - (சைனரோடு) மாறுகொண்டு.

கசு. சாத்தன் - ஐயனார்.

கௌ. பாடித்த - பேசிய.

கக. மண்டலமும், உம்மை - சோழமண்டலத்தையன்றியென இறந்தது தழுவியது; (௩௭) ச - ம் பாடல் பார்க்க.

௩௯ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கொந்தக்குலம் - கொந்தக்கக்குலம்; இக்குலத்திற்பிறந்தோர் சேனாபதிகளாதற்குரியவர்.

உ. சேதிபர்கோன் - பெயர்; [௩ - ம் செய்யுள் பார்க்க]. கிராதர் - வேடர். கவுரியன் - பாண்டியன்.

௩. படை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்பேம்.

ச. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை. சரக்கறை - பொன்னறை. படைஆள் - சேனைகளை ஆள்வாய். திருக்கைச்சிறப்பு - ஏனதிமோதிரம். விசைவுகண்டு - (சௌந்தரசாமந்தன்) விரைந்து செல்லுதலைக்கண்டு.

௩. விகிர் விகிர்த்தான் - விரைந்தான்; "மெய்தா னரும்பி விகிர்விகிர்த்து" (திருவா. திருச்சதகம், க).

௭. உம்பர்த்தம்பதி - இந்திரன். தம்பம் - ஆதாரம். கம்பம் - நடுக்கம்.

அ. அடியவர்தங்கண் - அடியவரிடத்து.

க. பரிசரம் - சேனை.

கௌ. வந்தனை அடியென் - பணிதலையுடைய அடியெனது.

கஉ. நியதி - நியமம்.

க௩. தண்டம் - தண்டனை. ஆரோ ஆற்றுவார் - ஆர் பொறுப்பார்.

கச. சாதலலாது நெறியிலை; பின், ௩௦. "இன்றுயிரவீர்த்தகோவே" என்பது இதனைவலியுறுத்தும். அசைவு - மெலிவு. நமக்குச் சன்மானமாகச் சேலையையும் அரசன்தருவன்.

கரு. அச்சுத் தைத் தள்ளியவன் மனைவி.

கசு. வீரன் நாம் அற்று.

கஅ. நியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

கக. பாராவனை - வளைதடி.

உ௦. பூங்கொடி - அழகிய துவசம்.

தோனாகன் - மயிலிறகாற்செய்தவிசிறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

உக. சூழ்ந்த - ஆராய்ந்த.

௩க. உடம்பில் தழும்புடையவீரர்கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம் கூறினார்.

௩உ. கம்பித்து - நடுங்கி.

௩௩. தானா - கதி.

௩அ. தத்திரம் - சேனை. தாழாத தாமதியாமல்.

௩க. சிலைத்து - முழங்கி.

௪௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. எளிய - அடியார்க்கெளிய. முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

உ. பரிவு - அன்பு. நல்குரவினால் வேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒழிந்து.

ச. மாதனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆராமம் - சோலை.

௩. உலகு ஏதம் - உலகத்தின்துன்பம்.

க௦. நெஞ்சம்வாழுமேல் - மனம் மிகமுமாயின்.

க௩. நீக்கவற்று - நீக்கவல்லதாகிய, கிழி - முடிப்பு.

கச. "கோடபொன்னெடுப்பினங்குறைவிலாததோ, ராடக நீவி" என்பரிபின்னும்; உ௦. புக்கில் - வீடு.

கரு. நீவி - கிழி.

கௌ. தணிவதில்லை - குறையாது.

கக. செல்லல் - துன்பம்.

உ௦. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

௪க - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வண்மை முனிதிகழ் - கொடைமுதலியவைகள் விளங்கப் பெற்ற. நந்த - பெருக.

௪ச. இறந்தானென்று கிளந்து.

௩. துவர்ப்பிடித்து - செம்மைநிறமுள்ள ஆடையைப்பிடித்து; [௪௦ - ம் பாடல் பார்க்க.]

௭. போகட்டு - கிடத்தி. அத்தம் - கை.

அ. மிகை - வரம்புகடந்தசெய்கை
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை.
க௦. தருமமன்று - நியாயசபை.
க௩. தருமவாசனம் - நியாயசபை.
க௪. அறுவை - ஆடை. முடிச்சா
த்து - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருந்
தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்.

க௭. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.
க௮ - க௯. ஆங்குவந்துள்ள வணிகர்
களையோக்கிச் சிவபெருமான்வினாவல்;
'வணிகஞ்சியர்' என்பது முதலியன,
வணிகர்களுடைய பெயர்விசேடங்கள்.
பயன் என் போதும் - இலாபம் யாது
வரும். பணியம் - ஈடு. 'என்' என்
றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்
தைப்புலப்படுத்தியபடி.

உ௦. அவதரம் - சமயம்.
உ௧. காணி - உரியநிலம். கஞ்சம் -
வெண்கலம்.
உ௨. மகவிலாமற் கொடுத்தனன்.
உ௩. அஞ்சி ஒளித்தனர்.
உ௪. ஏற்று அலைசெய்தோர்தம்மை -
எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.

உ௫. தருமமோவென - இவர்கள்
செயல் தருமமாவென்று சொல்ல.
உளங்கடோறும் விளங்கினே. வகை -
இடங்கள்.

உ௬. கன்றினர் - பகைவர்.
உ௮. கணக்கு - வழக்கு. மாட்டாக்
கைந்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை.
சான்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

சுஉ - மீ திருவிளையாடல்.
உ. இன்பால் - இனியபாலை. இய
க்கமாதர் - யசஷமகளர்.

௩. உரையோடு-பொருளொடு; ச.
டு. மெய், சிலைடை. மேல்-இனி.
ஒப்பு - பொருத்தம்.

சு. கோடுயோசனைபோந்து - கொ
ம்புகள் யோசனையளவுநீண்டு.

எ. தூங்ககில்லாமல் - ஓய்வில்லாமல்;
"தூங்ககில்லாமல் வானிற்சுழன்று"
என்பர்பின்னும்; கக. தாங்குதலற -
தடையற. விழும், ஏவல்.

க. பகுதி - பகுப்பு; இயல்பு. இய
ற்போதம் - இயற்கையறிவு.

க௦. இறை, எழுவாய். சாபானுக்கி
ரகத்தால், முறையே இளைப்பும் இனி
மையும் பெற்றனர்.

க௨. வடிவும் அறிவும்.
க௩. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.
க௪. சொல்லொடும்பொருளொடு
ம்விரித்து.

க௬. உருவொடும் உலாவின்.
ச௩ - மீ திருவிளையாடல்.

ச. வினை - போர்.
டு. பரிவேத்தா-தமையனுக்குவிவா
கமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகம்
செய்துகொண்டவன். வஞ்சி - பகை
மேற்செல்வோர் அணியுமலை.

சு. தும்பி - யானை.
எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சே
னையைவகுப்பாயாக; ஏவல்.

அ. நொச்சித்தொடை - நொச்சிமா
லை; இது, தன்மதிலைக் காத்தற்சூரிய
வீரன் அணிந்துகொள்ளுவது. • காஞ்
சி - காஞ்சிப்பூமலை; இது, பகைவா
க்கு எதிரென்றிநின்போர்க்குரியது.

க௦. ஞாட்டி - போர். தும்பைமிலை
ந்து.

க௨. ஆளும்ஆளும் - வீரர்களும்வீ
ரர்களும்.

க௩. இனன் - சூரியன்.
க௪. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டா
தாதி - வலியில்லாததாதி.

க௬. உசீரம் - விலாமிச்சவேர்.
க௭. உயிர்மருந்து - ஆயினாக்கொ
டுக்குமருந்து; மிருதசஞ்சீவினி; "நெ
ல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே"
(புறநா. க௮௬). விளந்து - வெட்கி.

முன்னின் - முன்பொருத்ததுபோல.
க௮. வையம் - தேர்.

உ௦. கவந்தம் - தலையிலலாத உட
ம்பு. போனாற்போனார் - தப்பிப்போன
வர்கள் பிழைத்தோர்கள். முளிந்து -
உலர்ந்து.

உ௧. முகமுகம் பார்த்து - ஒருவர்
முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; (உ௧) க:
"இன்புராவி முகமுகம்பார்த்து"

உ௨. மீனிதவருவீங்கொண்டதற்
கேற்பநடித்தருளினனென்பார், 'அரு

ந்திரு மேனிலேர்ப்ப வோடிமீண்டு' என்றார்.

உ௩. வெற்றிமாறாசம் - ஐயபேரி.

உ௪. 'வள்ளல்' என்றான், உயிரையும் அரசரிமையையும் 'கொடுத்தது பற்றி.

உ௫. தரம் - தகுதி.

உ௬. நான் நான் என்று - நான் போர்செய்வேன் நான் போர்செய்வேனென்று. மாலை-தும்பைமாலை. தண்டி - அலைத்து.

௩௦. கூபம் - கிணறு.

சுசு - மீ திருவிளையாடல்.

க. வெறுப்பு - பகைமை; ௩௨: "பிறிவிலா வெறுப்பிவர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன" என்பர்; (உ௭) ௮௨: "ஆர்வெறுப்பாருவப்பே". கண்ணுற - கருத.

உ. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; ௩௨: "மறையுரைபகர்ந்தாய்" என்பர்.

௩. ஒளி - தெய்வத்தன்மை.

சு. அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

சு. பொறையன் - சேரன். கிள்ளி - சோழன். நிம்பம் மாறன் - வேப்பமா லையையுடைய பாண்டியன். துதிசெயாது - (இந்திரனைத்)துதியாமல். உடன் - இந்திரன்கூட.

எ. அது - அம்மகிழ்ச்சியை.

௧௦. "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தவாள் வழுதி" என்பார்பின் னும்; ௩௨, ௩௨.

௧௧. அதுகண்டு - குறையிரவாமையைக்கண்டு. தலமெலாமதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் நன்சூழிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு விலையாகுமென்றுமதிக்க.

௧௨. வற்றாய் - வல்லதாய்.

௧௩. ஆயிரமுகத்தையுடைய பேராரம் - ஆகிசேடனாகிய ஆரம்.

௧௪. கீழ்த்திசை - பாதாளம்.

௧௫. நேர்கண்டு - பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டு.

௧௬. மாசறு-இரத்தற் குற்றமற்ற. உற்ற - துன்பமுற்ற.

௨௨. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

௨௩. பாரம் - கனா. அரசு - அரசமரம். பன்னம் - இலை. அப்பு உறின் - கீழ்ப் பொருந்தினால்.

௨௪. முழைஞ்சு - குகை.

௨௫. தண்டமிழ்முருகன் - செந்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய முருகர். நம்பேர் முருகனென்பது.

௨௭. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. 'கிழவனென்றனை' என்பதைத் திருமுருகிற்றுப்படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்ச்சோலைமலை கிழவோனே" என்பதனுணர்.

௨௮. "குன்றமெறிந்தாய்" என்னுங் கவி வருமாறு; வெண்பா-"குன்றமெறிந்தாய் குணாகடலிற் குந்திந்தாய், புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும், இளையா யழகியா யேழார்ந்தானேறே, உளையாயென் னுள்ளத்துறை"

௨௯. பரமென - அடியேனைக்காத்தருளுவது உம்முடைய பாரமென்று கூறி.

௩௦. சீதமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம். கோதைமண்டலம்-சேரனாடு. சென்னிமண்டலம் - சோழனாடு.

௩௧. முண்டம்வெம்ப-தலையெரிய. பகர்த்திலனாகி இருந்தனன்.

௩௨. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறுப்பு' என்றது,முதற்செய்யுளின் கூறியதை. மானிமாறன்-மானியாகிய பாண்டியன்.

௩௩. வரை - பக்கமலை.

௩௪. கயங்கள் - யானைகள். கான்மேதி - காட்டெருமை.

௩௫. சத்தி - வேல். முகத்திடைமலைத்தான்.

௩௬. தாள்வரை - மலையடி; பாதலைமென்பர் வடநாவார்.

௩௭. பரிவால் - அன்போடு. செல் உயர்அரசர் - மேகங்களின் உயர்ந்த அரசர். அவரை - மேகவேந்தரை.

௩௮. சடக்கென - விரைவாக. துடிப்பற - அசைவற.

ச௦. வானரசர்தம்மை - மேக அரசர்களை.

ச௨. வீரமாறன் - வீரத்தையுடையபாண்டியன்.

ச௩. தனுமணி - வில்லிற்கட்டியமணி. (கம்பி. மூலபல. ௨௨அ)

ச௪. நல்லை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 'புரந்தரன்' என்பதற்குப் பகைவருடைய ஊரினை அழிப்பவனென்பதுபொருள்.

ச௫. வாசி - விசேடம்.

ச௬. 'உனக்காயிரங்கண்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ச௭. வளை - ஒருவகை ஆயுதம்.

ச௮. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குறினாமேலேறிச்செய்யும் சண்டை. உருத்து - கோபித்து.

ச௯. பரிந்திருக்கும் - அன்புவைத்திருக்கப்பெற்ற; "அந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட பொன்முடிச்சொக்க நாதன்" என்பர் பிள்ளை; ச௯. தனித்துவென்றதை, ச௯: "இருவரும் பொருளோம்", ச௮: "சங்கமிரண்டுபோர் மூண்ட வென்ன" என்பவை வலியுறுத்துகின்றன.

௯௦. மற்றவர் - மேன்மையிலலாதவர்.

௯௧. சாபம் - துருவாசமுனிவரிட்டசாபம்.

௯௨. இரவாமையால் மானத்தையும், வென்றமையால் வலியையுமுடையாயென்பான், 'மானம்வலிசேர்ந்த வாள்வழி' என்றான்.

௯௩. புனை - ஈடு.

௯௪. ஒருவன் நாமுன்னென்றே திப் புணைகின்றானென்க. 'வருமீபையர்' என்றது, துவரைநாட்டானா.

௯௫. 'கருணைவான்' என்பது மரபாதலின், 'அருண்மழை' என்றார்.

௯௬. பூண்டு புடைத்து விலங்கிடவென்க.

ச௫ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்; "உருத்திரகணிகை மாராம், பதியிலார்". (பேரிய. தடுத்தாட். ௧௯௧) இறைவன் - திருப்புவண்முடையார்.

௨. பரமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. நானும் புத்தி அழுங்குற.

௩. துனி. பொன்னினையாளுடைய துன்பம். ௧௦.

௪. துய்த்து - உண்டு.

௫. நாசிகாபரணம் - மூக்கணி. குன்றி - குன்றுமணி. இமைப்பு - இமைமூடல். இவன்மூக்கணியாகியமுத்தி, கண்ணெனியால் மேற்பாற்கருமையையும் வாயொளியாற் கீழ்ப்பாற்செம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், 'குன்றி' என்றும், வாயைப் புதைத்தக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு இவன் அஞ்சலித்தபொழுது அது முத்தென்றும் நினைக்கப்பெற்றது; "இவன்மூக் கணிமுத் திதழொளியாற் பெற்ற, துவண்பதம ராகத் தொளி".

௬. காமனைக்கண்ணிலானென்பது உண்மையென்க; காமனுக்குக்கண்ணில்லையென்பது ஒருபழமொழி. எண்ணிலா என்னை-அழகுடையவர்கள் வரிசையிற்சேராத என்னை. நீரும் எண்ணற்கென்க; சித்தர் தன்னைவிரும்பியதாகக் கருதி இதிகூற்றினர்.

௭. கொல் தரும் இருப்பு முட்டி - கெரீலர்களால் செய்த தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

௮. ஆச-ஔவசம். சீரா - தலைச்சீரா. மருந்து - பச்சிலை.

௯௦. நாயனா-சோமாஸ்கந்தை; "நாயகர்" என்பர்பின்னும்; ௧௪.

௧௧. நாயனீரோ - தலைவரே.

௧௩. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

௧௫. கபோலம் - கன்னம்.

௧௬. அங்குலிச்சுகுடெ-விரற்றழும்பு.

௧௭. வடிவமழகியதென ஒருசொல் வருவிக்க; ௧௫-ம் செய்புனைப்பாக்க. அழகியபெருமானென்பது திருப்புவண்முடைய நாயகரது திருநாமம்.

௧௮. பிரமாணம் - ஆஸ்திகபுத்தி.

௧௯ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மிஞ்சி - மிஞ்சுத்து. ஆயிரம்பரிக்கு - ஆயிரம் குதிரைவீரர்க்கு. பரி

யான் - குதினாஶீரன். சந்தம் - சந்தஸீ.

உ. திசைவிசயம் - திக்குவிசயம். முத்திசை - தெற்கல்லாதன. இயல் - இலக்கணம்.

சு. உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில்.

இ. அமையும் - போதும்.

ஈ. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

எ. அறை - பொன்னறை. நின்ற பொன் - எஞ்சியபொன். இரங்கல் - இரங்கற்கு; வியங்கோள்.

ஈ. சென்னி-சோழன். சங்கரன் - சுகத்தைச்செய்பவர்.

கசு. புரவியாள் அவன் - புரவீரன் அச்சுரமுன். அடிமை - அடியேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய. புறம்புடைத்தீர னாகி - வெளியே தைரியமுடையவனாகப் புலப்படுத்தி.

கசு. ஆலித்து - முழங்கி. உளாயைச் சேலைத்தலைமிசைமுடிந்துகொண்டு - ஆகாயவாணியை ஆடையின் தலைப்பில் முடிந்துகொண்டு; இங்ஙனம்செய்தல் மரபு.

கசு. நீரிடா - திருநீரிட்டு. அணிந்தனன் - சேனையைவகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும்படை - சோழன்படை.

கஎ. வினை - போர்.

கஅ. மூல்பலம் - மூலப்படை. கிள்ளி - சோழன். 'எதிர்ந்தேன், என்னை ஆளுடையாய்' என்றது, பாண்டியன்வார்த்தை.

கக. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்து. கவடித்தாமம் - பலகறைமாலை. 'இருமருப்புத்தோடு - யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு. மயிர்கழுத்து - மயிர்கழுத்தரலாகியகோவை. வேங்கைவரித்தண்டை உத்தரீயம் - வேங்கைத்தோலாகிய, கோடுகளையும் வாலையுமுடைய மேற்போர்வை; தண்டை - வால். தந்தமணித்தொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடைய மாலை. மார்பிற்பிற

ங்கவென்க; "மார்பிற சிறுதந்த மணித்திரண்மாலை தாழ்" (பேரிய. கண்ணப்ப. ௬௦). வாங்கி - கைக்கொண்டு.

உ௦. வேட்டுவப்பரியாள் - வேடராகிய குதினைச்சேவகர். அபயா - சோழர்.

உ௧. இடும்பையன்றினைமறைத்து - துன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப் புறத்தே தோன்றாமற்செய்து. செழியன்யான் என்ன - யானேபாண்டியனென்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன்குதினா.

உ௨. ஆசை - விருப்பம், திக்கு. வாசி - குதினா.

உ௩. மேல்விட - மேலே குதினாயைச் செலுத்த.

உ௪. தாதகித் தெரியல்மார்பன் - ஆத்திமாலையையணிந்தமார்பையுடையசோழன். சிங்கநாதம் - சிங்கமுழக்கம்போன்றமுழக்கம்.

உ௫. இதுழி - கொன்றை. கனவட்டம் - பாண்டியன்குதினா. விளிவுற - அவமானம் அதிகரிக்க. மேல்பால் - மேற்றிசையில், நாகம் - நாகருலகம்.

உ௬. வருத்தமின்றித் தீரத்தேறினான்; தீரம் - கனா. குறை - கடிவாளம்.

உ௭. குதினா இராவுத்தன் - குதினாத்தலைவன்.

உ௮. விளித்து - அழைத்து. ஆலயத்து எய்தி, 'உயிரளித்தநாத' என்று விளித்துக்காட்டினனென இயைக்க.

௩௦. பூடணம் - ஆபரணம்.

௩௧. பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனதுவெற்றிக்கும், சோழனுடையகேட்டிற்கும் ஈரணங்கூறியது.

௪௭ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சமாதி - சங்கற்பம்.

௩. பழமம் - ஒப்புவாழ்வம்.

சு. சுரர்பரன் - தேவர்கள்தலைவர்; மகாதேவர்.

சு. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

எ. படைவீடு - அரசிருக்கை.

அ. நாகம் - பரம்பு.

க. 'நெர்குன்றாது' என்பது, சிவ பெருமானுக்கு அடை.

க௦. தன்னுடைச்செலவு - நெளிந்து செல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆராமம் - சோலை. நெருடி - ஆயுதப்பயிற்சிசெய்யும்சாலை.

கச. மதிந்நிருக்கால் - மதிலின்முடக்கத்தால்.

சுஅ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. உழை - மான்; வீதிமாம்.

சு. முறைசெய்வோர்கள் - வேலையாளர்.

எ. விம்மிமுறையிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம்.

கூ. திலம் - எள்.

க௦. அகமருடணங்களாகிய மந்திரங்கள் - ஒருவகைவேதமந்திரங்கள். தண்ணீர்நீர்வைத்து - தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்து. விதித்ததற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ம் பாட்டிற்காண்க.

கக. பிரமசாயை - பிரமஹத்தி.

கஉ. குஞ்சி - தலைமயிர்.

ககூ. இப்பால் - மேலே.

கச. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். ஏகாத்திங்குநீங்காதபிரமஹத்தியை.

கடு. நாயிறு - சூரியன். சந்து - சந்தனமரம். தெவ் - பகை, வலம் - வெற்றி. 'அந்தமெய்' என்றது, சிவ பெருமானுடைய திருவாக்கை.

கஎ. பொன்னி - காவிரி. திருவிடைமருது - திருவிடைமருதூர்.

கஅ. 'ஜ்யோதினமயமஹாலிங்கமுர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்விமி திருநாமாதலின், 'சோதி' என்றார்.

கக. நொய்ய - கனமற்ற.

உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேரோர்வாயில் - மேற்குவாயில்; அது பாண்டியன்கோபுரமென்று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புகை - கொடுமுடிமதில். அகரம் - அக்கிரகாரம்.

உகூ. பதக்கணம் - பிரதானம். நாய்க்கட்டம் - நாய்ப்பலம். அவனிபாதி

கொடுப்பென்று நெஞ்சினால் நினைந்தனன். பகுதி - பகுப்பு.

உடு. வரும்பிறவியின்கண் அடிமையாக.

உசு. தலையோடு - மண்டையோடு. கிடக்க, வியங்கோள். மிலந்தனன் - அத்தலையோட்டைச் சூழக்கொண்டான்.

உஎ. விடுவிலும், முன்னிலைப்பன்மை. வெள்ளாடை - திருநீற்றால் வெண்ணிறமுடையாடை. பணிந்தான் - அக்கள்ளைப்பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை.

உகூ. ஆவி - தடாகம்.

உஉ. சிவலோகம் உலகுக்கெல்லாம் உயர்ந்துள்ளதென்பதை, உஅ - ம் பாடலாலுமுணர்க.

உசு. நின்றமர் - நின்னடியார். நினைவு - கவலை.

உடு. கோழநாயிறு - கோழசூரியர்கள்.

உஎ. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

உஅ. மகிழ்ச்சியடைந்தோர் மங்கலப்பொருள்களாகிய பூவும்பொரியும் சிந்துதல் மரபு.

உகூ. உளம்கண்ணிறந்தன - உள்ளமும் கண்களும் நிறைந்தன.

ச௦. இராவில்வந்து. உதவியமறையோன்றன்னை - கிணற்றினின்றும் எடுத்தமறையோனை. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே ஊண்முதலியவற்றை இழந்ததை, கஉ-ம் செய்யுளாலுமுணர்க.

சுகூ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. பேசி - போர்செய்யவருதலை முன்னேதெரிவித்து; சூரனைத்தென்றமாம். கருநாடர் - கருநாடதேசத்துவீரர். வினை - டீபார்.

உ. அன்சிரா - பசுக்கூட்டங்கள். அதர்மறித்தும் - வழிமறித்தும்.

ச. அத்தி அன்றுஎய்தசேவகன் - அட்டாலச்சேவகர்.

எ. "அந்நவர்க் குற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது பிழுவே" என்

பது தேவாரம்: நீயலாற் புகலுண்
டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

க. பூதி - விபூதி.

க௦. நேரியன் - சோழன்.

க௨. தந்தையன் - தந்தை.

க௩. விடைதரப்பெற்றோம், சிலே
டை.

க௪. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

கீரு. கிள்ளி - சோழன், விரிய -
அவமானமுர.

க௬. வாளி - அம்பு.

க௭. துரகம் - குதிரை, இபம் -
யானை.

க௮. நோக்குவத்தை உடையோர்
தம்வித்தைகாட்டுகையில் நெற்றியி
லே சுழிப்பொன்றை நிறுத்திக்காட்டு
தல் இயல்பு. ஒத்து - ஒருவகைகாத்தி
யம்.

க௯. பூதசாலம் - பூதக்கூட்டம்.

உ௦. வாங்கி - பின்வாங்கி.

உ௧. வில்லி - அட்டாலைச்சேவகர்.

உ௩. என்று வந்தித்தான் - எத்த
நான் வந்தித்தானே.

ரு௦ - மீ திருவிளையாடல்.

க. தூப்தகு-தூப்தமைபொருந்திய.
ஒருமனமுடையாளென்பார், 'காதல்
கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி' என்
றார்; "காதலிருவர் கருத்தொருமித்
தாதரவு, பட்டு-தேயின்பம்" என்றார்
ஒளவையாரும்.

உ. பூத்சாதனம் - விபூதியும் உரு
த்திராக் கரும். கோதை - மாலை.

௩. உணவு; உண்பன, தின்பன,
நக்குவன, பருகுவன என நான்கு
வகைப்படும்.

௫. செய்தி - செய்கை.

௬. வருபோகத்து - பிண்டெண்டா
கும் வினைவில்.

௭. வீறு - வேடுவன் தற்கில்லா அழ
கு. பேறு - இலாபம்.

௮. களக்கம் = களங்கம் - குற்றம்;
கலக்கமுமாம். ஒங்கல் - மேருமலை.

௯. வாதை - துன்பம்.

௧௦. இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு.
இன்று காட்டிடு.

க௧. இடம்பை - துன்பம். உயர்ந்த
வாக்கு - அசரீரி.

க௨. குளாமணி - முடிமணி; 'சூத்திர
ரத்தலைவன்' என்பர் பின்னும், க௭;
'சூத்திர குளாமணி' என்பதைப் பெ
யராகவேகொண்டனர், பயகரமாலே
யுளையாசிரியர். வற்றாய் - வல்லமை
யுடையதாய். கத்தம் - மணம்.

க௩. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க
எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட்
டை. தனலெம் - அரிசி. விற்றப்
பொருளையுண்டாக்கி. வேதஞ்சொல்
யாண்டும் - நூறுவருடமும்; "வேத
நூற்பிராயம் நூறு" (திருமலை, ௩..)
என்பதறநூலுமுணர்க.

க௪. மெய்விதர்ப்பு - உடம்புநடுக்
கம். செங்கைநவ்வியன் - செவ்விய
திருக்கரத்தில் மாணையணிந்தவர்.

க௫. புகா - புகுந்து. உள் அடங்கில் -
அரங்குள்ளில்; என்றது, அறையின்
உள்ளேயுள்ள மற்றொர் அறையை;
"எழினி வாங்கிய வீரதைப் பள்ளி"
(முல்லைப்பாட்டு, ௬௪)

க௭. மனைவியோடும் சிவலோகத்
தில் எறினென்க.

ரு௧ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. கருநாடமன்னன்-கருநாட்டுதே
சத்தரசன்; "வடுக்கரு நாடர் கா
வன், மாணப்படை மன்னன்." என்
பது முர்த்திநாயனார், புராணம், க௧.
கையர் - கீழ்மக்கள்.

௪. மிறை - நடுக்கம்; "அந்தம் மி
லவா மிறைசெய்யவும்" என்பது ஷை
புராணம், ௬௫. பறிதலை - உரோமங்
களைப் பறித்துக்கொள்ளும் தலை.
ஷை புராணம், ௧௮ - மீ திருவிருத்தத்
தைப்பார்க்க.

௫. "நட்டம் புரிவா ரணிநற்றி, ந
மெய்ப்பூச் சின்று, முட்டும் பரிசா
யீனந்தேய்க் குங்கை முட்டாது" என்பது
ஷை புராணம், ௨௦.

௬. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல்;
"வட்டச் சுகழ்பா றையின்வைத்து
முழங்கை தேய்த்தார்" என்பது ஷை
புராணம், ௨௦.

எ. சலம் - துன்பம். என்றுகொண்டு கிளர்ந்ததென முன்னேகூட்டுக. ஷை. புராணம், உஉ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

க. ஓடைக்குன்று - யானை. வில் - ஒளி.

க௦. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்திரயனா.

கக. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; “வெங்கட்களிற்றின் யிசை நின்று மிழிச்சி” என்பது ஷை. புராணம், ௩௭.

கஉ. தந்திரவியின் - நூல்விதியால். முடி சடைமுடி-கிரீடம் சடை முடியாக; ஷை. புராணம், சக - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

கங. யாவருமியைந்து. மூன்று - சடைமுடி, உருத்திராக்கம், நிர்ந்து.

கரு. “மூட்டையா ஓலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியென்” என்பது, திருத்தொண்டத்தோகை. ௩.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. காலி - பசுக்கள்.

௩. களங்கானிக் கொத்து - களாப்பழக்கொத்து. வெண்பாசி - ஒவ்வகை. மணி. பூதி - விபூதி. யாவும்-எல்லாம்; ‘ஆவும்’ எனப் பிரிப்பினும் பொருந்தும்; ஆ - பசு. வரைநெடுங்குழல் - வேயங்குழல்; வரை - மூங்கில். தெற்றி - பின்னி.

௫. மன்றாடி என்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும் எருமன்றத்தில் ஆடுபவனென்றும் பொருள் படும்; பசுமந்தையை எருமன்றமென்றல் மரபு. அதர் சொல் - வழியைச் சொல். நாடனைத்து - சேர்க்கை ஒலியைச்செய்து; உண்டபா - ஆவனைத்தென்ப பிரிப்பிற் பொருந்தும்.

க. வன்புலவர் - சங்கப்புலவர். மதியாது நாணது உரைத்தோ.

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்; “அறக்கிழவன் மனிதன்விரகில்லாக் கொச்சை” என்பது ஜனநீதலகரி, கங. விடமன் - விஷமன்.

க. ஒன்றையும் மீட்டுணையார்.

க௦. இல் - இல்லை;

கக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவில்உள்ளவன்; [பொது - சபை] இடையன். அண்டன் - தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமா தேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப்பெண். பசு - உயிர்கள், பசுக்கள். முட்டாமல் - குறையாமல், முட்டுதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவமுதலிய மலங்கள், கயிர். மன்றாடி-சபையில் ஆடுபவன், எருமன்றத்தில் ஆடுபவன், கால்மாறி-கால் மாறி ஆடுபவர், கால் மாறி நிற்கும் இடையன். இச்செய்யுளும், “பாச நக்கிழவகைப்பசுக்களை, பாசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த்திடு, மீசன் மின்னே நேரிடைச்சி வாதல, னாலை பால்வணத்தண்டர் நாத்தன்” (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாத, ௭௬) என்பதும், ஒருவாறு ஒத்திருத்தல்காண்க.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன். பருந்து - பங்கட்டு.

கங. இயற் சிவன் - சுந்தரேசர்; இலக்கணத்தையுடைய சிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

ரு௩ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர் நிலை - ஓரிடத்தில். பயந்த - பெற்ற. புனிற்றினமறிய - ஈன்ற அணிமையையுடைய கன்றை.

உ. புல் தீந்த - புற்கள் கரிந்த, ஒளிநிற்பான் - ஒளித்துநிற்பவன். ப

ட - இறக்க.

௩. பிரிபாத-பகைமையினின்றும் நீங்காத.

௫. விதிமாற்றல் - புலி மான்கன்றக்குப்பாலளிக்கச்செய்தல். சிவபெருமானுடைய ஆச்சரிய சக்தியைப் பிரமேசுவர் வியந்தீஜாக லங்கே கூறியிருத்தல்போல, (க௦) கரு - ம் செய்யுளிலும், (கஉ) கள - ம் செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. சீலமலை வில்லான் - மலைமன்ற வில்லாக மேருவைவுடையவன்; சீலை-மலை, சசிபதி - இத்திரன்.

சு. சிறுதுறைய. பொருள்களைப் பிள்ளுந்தேட.

எ. பச்சிமிதிசை - மேற்றிசை. எல்லாம் அல்லும் - பகலும் இரவும்.

கூ. படிமம் - திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்.

கௌ. மணற்புரம் - மணலூர். அரசன் - பாண்டியன்.

கீக. சித்திராச் சித்திராக்கு - சித்திரா மாதத்துள்ள சித்திரா நகரத்திரத்திலும்; (திருவிளையாடல். இத்திரன். கூசு).

கசு. மயன்நூல் - சிற்பநூல்களுள் ஒன்று. எல்லை அடைவாகநடந்தான்.

கடு. கழகம் - கல்விச்சாலை. நயப்ப - விரும்ப.

கஈ. கன்னி மால் காளி ஈசன்காக்குமா 'நகரி - மதுரை: (திருநகர. கஉ. கடு; பயன்முதலியன, டு.) ஏத்த வாழ்த்திட இருந்தென்க.

கூசு - மீ. திருவிளையாடல்.

க. கிம்பமாலை - வேப்பமாலை.

சு. மலயாநிலம் - தென்றல்.

டு. நாளும் வரவேணும் - தினந்தோறும் வரவேண்டும்; "வேணுமா கில்வேணும்" (பார. குதுபோர். கசுடு). விடுத்தற்கு - தங்குதற்கு.

சு. பீடு ஒன்று இயவன் - பெருமைபொருத்திய வாத்தியத்தையுடையவன்; எழுவாய்.

எ. பதற - பதறி. பெருமான் - பெருமைபெய்யுடையவன்.

அ. விளரி - ஒருபண்.

கூ. பூசை - பூனை. சிச்சிலி - மீன் குத்திக்குருவி. பறவை-குயில், வண்டு முதலியவை. உச்சிமலைநீர் விழக்காடு. அருவியின் வீழ்ச்சி. இச்செய்யுளின் பொருளை, "சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழக்கா டொன்படுத்து - பச்சைநிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்காணிதற்பறவை, யேயுங்கா ஸோசையியல்பு." (இசைமரபு.) என்பதனாலும் விளங்கவுணர்க; "வண்டின் றுரியுங்கஞ்ச நாதமுஞ், சிரஸ்வா" னிலையுங்கழையிலை வீழுவது, மருவி யோசையு

முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சத்தமும் வெருகின் புணர்ச்சியு, மின்னுமென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" என்பது கல்லாடம், உடு.

கௌ. தேநாதன் - பாணபத்திரர்; "காநநாதா" என்பார்பின்னும்; கஉ. ஏட்டை - இளைப்பு. உண்டோ - யாரேனும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம்.

கஉ. காயகன் - இசையிலவல்லவன்.

கஈ. சுத்த சாளர சங்கீதம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய ஸங்கீதம்; சுத்தம் - இயல்பானநடையுள்ள இசை; சாளரம் - வேறொரு இராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையையுண்டாக்கும் இசை; இது சாலகமெனவும் சாலகமெனவும் வழங்கும்; சௌ. "சுத்தசாளரசங்கீதம் பாடேற்கு".

கசு. முடிச்சுற்று - தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையையும் தண்டையுடையயாழையும்; வீணையேறு, யாழ்வேறு; "குழலும் வீணையும் யாழ்மென் றினையன குழைய." (கம்ப. சுத்தர. ஊர்தேடி. சு). தத்திரி - தந்தி.

கடு. நமக்கு குன்றா உற்றது - நமக்கு ஒரிடையுறு மலையாக வந்துவிட்டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமையுடையமல்லேம்.

கஎ. இப்பகையினைக் கழித்தல்வேண்டும். இதுபூண்டு. மாண்தக - மாட்சிமைபொருந்த.

கஅ. திருவுளத்தடைத்து - திருவுளங்கொண்டு.

கக. செடி - நார்தம். துணி - துண்டம்; சீரை - கந்தை.

உௌ. குறிஞ்சிலி - ஒருவகைமரம். விடத்தரங்காய் - விடத்தேனாமரத்தின்காய்.

உஉ. விலாவொடிப்ப - சிரித்தலால் விலாவை ஒடிக்க; (ஈஅ) சஅ: "கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞரால்". கறை - அழுக்கு. கொடுக்கு - ஆடைத்தொங்கல்; "பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைத் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு" என்றார் முன்னும் (ஈௌ) கூ.

உந. துறை - இசைத்துறை. கையாண்டி - ஓவகை இசைப்பாட்டு.

உச. உரன் - வைரம்; “உரவிது”;

உக. ஊன்றுகட்டு-ஒருவகைக்கட்டு.

உடு. மொயம்பு - வலி.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலை யணிந்தகூந்தல். பாணர்மாலையர் - விறலியர்; விறலியனா மாலையரென்றுவழங்கல் மரபு; (டுஎ) நடு. மாலை எய்தி-மயக்கமுற்று. காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலை, “சொக்கனைக் கண்ட வீதி மங்கையர்....., பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார்” என்பதனாலுமுணர்க; (உஅ) ந௭.

உஎ. கூறி - விலகூறி. சந்தைகள் - வேதங்கள்.

உஅ. இடை இடையும்படி இருதனம் கொடுவந்தனர்; இடைதல்-மெலிதல்..

உக. உரவிது - வன்மையைபுடையது. எரி விழும் - தணல்விழும்.

நக. தெற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாம்.

நஉ. சாதாரி - ஒருவகைப்பண் : இது, வடமொழியில் தேவகாந்தாரி யென்று கூறப்படும்.

நந. இதிற்கூறிய இசைத்தொழில் பத்தினையும், “உள்ளாளம் விந்துவுடனாக மொலியுருட்டுத், தள்ளாத தூக்கெடுத்த முன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குடிவ, மொருபதிற் றொன்றென் றுரை.” என்னும் இசை மரபுவெண்பாவாலும் உணர்க.

நச. மஞ்சம் - கட்டில்.

நடு. சொத்து இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணை அடிமை - இசை அற்றவனாகிய அடிமை.

நசு. இறை - விடை, தலைவன். நாயன் - தலைவன்.

நஎ. பரிபவப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணக்கர்கள்.

நஅ. மடிதருவிகை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டானபொழுது நெஞ்சம் துடிக்குமாதலால், அ

தனைப் பறையறைதலென்றுகூறுதல் மரபு; “தீத்தரு முளம்பறையறைய” என்பர் பின்னும்; (டுஎ) உடு; “இருவர்மா, மனமும் பறையறைதயர்வுட னெடுங்க” (பார. இராச. உச).

நக. முட்டு - வாத்தியங்கள்; சந. விட்ட - தங்கிய.

சசு. நீடு தும்பி எருத்தத்து - நீண்ட யானையின் பிடரியில்.

சஅ. பல்கால் அதிசயித்து, சென்னி - பாணபத்திரன்.

சக. கனத்திறை - விறகின்சுமையையுடைய சிவபெருமான். சொல்லதாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச் சொல்லியருள. பணிப்புற - நடுக்கம்நீங்க. வாங்கி-விறகுக்கட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

நடு - மீ திருவிளையாடல்.

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்தில்க்.

உ. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தீனம் - வறுமை. அருட்சிந்தனைசெய்வன்-திருவருளைச் சித்திப்பன்.

ந. ஈவான் - புலவர்களுக்கு ஈழற்கு; உசு, நந.

ச. பண்டாரம் - பொன்னறை.

டு. முரிவாய் - கன்னவாயில்.

சு. வழக்கு - நீதி.

எ. எல்லாவிற்குநாம் சொல்லுகின்ற சொற்களை அறிந்துகொள்பவராதலால், அவருக்குக் கழறிற்றறிவாரென்பது திருநாமமாயிற்று.

அ. “மதிமலிபுரிசை” என்னும் திருமுகப்பாசுராவகவல் வருமாறு:—“மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதியிசை நிலவும் பாணீற வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பொழி லால வாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், குரிமைய னுரிமைய னுதவியொளிதிகழ், குருமா. மதிபுரை குளவிய குடைக்கீழ்ச், சேருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால் யா

ழ்வல பாண் பத்திரன், றன்போ லெ
ன்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பது
கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள்
கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.”

கக. வில்லவன் - சேரன். செல் -
மேகம்.

கஉ. பசியும் வறுமையுமுடைமை
யை, “பரிவினல் குரவ லைப்பப் பசி
யொரு புறத்த லைப்ப” கஅ. என்பதனா
லுமுணர்க. ‘இசையுருவம்’ என்றது,
அவருக்குள்ள ஸங்கீதப்பயிற்சியின்
மிகுதி கூறியவாறு.

கங. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

கச. அந்த உழை இடை-தண்ணீர்
ர்ப்பந்தரிடத்தே.

கடு. அரசன் உம்மைக்காண்பா
னாகையாயிருந்தான். உனா - புகழ்.

கக. விரைந்துவந்தமையால், மணி
கள் சிந்தின. சேரநாட்டுத்தென்ற
ஹம், ஈ - ம் பாடலாலும் வலியுறுசி
ன்றது. சொன்ன எல்லை - தண்ணீர்
ப்பந்தர்; கஉ.

கக. பத்திரம் - திருமுகம். உன்ற
னக்கென்று தந்த திருமுகமென்க; உ
ன்றனைக்கு என்றும் நல்லசொக்கனெ
ன்பதுமாம்.

உ௦. இருமை - பெருமை. ஈடுகொ
ண்டு - மனம்கணிந்து. குடினன்-தலை
மேல்வைத்துக்கொண்டான்.

உக. திருமுடிப்பாசுரத்தில், “தன்
போ லென்பா லன்பன்” என்றத
னால், தன்வயின்வைத்தள்ள பரிவு கா
ணப்பட்டது.

உஉ. ஓடை - யானையின் நெற்றிப்
பட்டம்.

உங. மெய்முழுதும் எண்ணெய்
பெய்து. மாலைகுட்டித் தூசுகாத்தி.

உச. பெரும்பெரியுளுமை - பெரிய
பொண்ணை.

உடு. கோதை - சேரர், ஆணை-கட்
டனை.

உசு. அதுகண்டு - திருவாணைகூறியதைத் தெரிந்து. முன்வாடி. பின்
தெளிந்து. விதரணம் - கொடை.

உஎ. என்னை - என்னைக்கேக்கி.

உஅ. பொறையர்கோமான் - மலை
நாட்டார் அரசர். நான்முகனாகியாக
எறும்பு ஈறதாகவென்க; “அயன்முத
லாகத் துன்னித், தப்பறவெறும்பீ
ராகத் தனுத்தொறு நிற்பேம் யாமே”
என்பர்பின்னும்; (டுக) ச. ‘பிரஹ்
மாதி பிபீலிகாபரியந்தம்’ என்பது
வடமொழிவழக்கு.

உக. இது - இழிகுலப்பாணன் எ
ன்பது. சொல்வது என்னை - சொல்
வதயாது. எம்பெருமக்கள் - எமது
பெரியோராகிய தேவீர். அருந்தவன்
ஆணையாலே - சோமசுந்தரக்கடவுள்
‘வரவிடுப்பதுவே’ என்றருளிச்செய்த
கட்டளையால், நல்லாட்கூட்டி - நல்ல
வீரர்களைச் சேர்த்து; “ஆட்கெலாஞ்
செப்பினன்”; (சீவக. கனக. ௨௭௦).

உ௦. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர்.
கோதைதன்பரிசனத்தால் - சேரரு
டைய ஸ்பரிசத்தால். பரிசித்ததை,
உக-ம் செய்யுளாலுணர்க. பரிசனங்க
ளோடும் - பரிவாமங்களுடும்.

உக. வரிசை - சன்மானம் தென்
னன்கண்டு அதிகயிப்ப. தோனா -
பீலியாற்செய்த விசிறி.

உஉ. தாமதிக்காது அன்றைத்தின
மே அளித்த விரைவுதோன்ற, ‘காணு
முன்’ என்றார்.

உங. வரவியோர்-தரித்திரர். என்
றம் பொழிந்து நாளும் வாழ்த்து பாடி
யாருக்குதிப்ப இறந்தனன்.

(டுக) - மீ திருவிளையாடல்.

உ. ஊடி - வெறுத்து.

ங. பொய்ம்மை - மனமவேறு வா
க்குவேறு. முச்சந்தி - காலை, உக்சி,
மாலே.

ச. யாமினி - இரவு. தப்பு - தூய்
மை; நெஞ்சன் - பாணர்.

ஞ. நாம்கால்விவந்து. இல் - இடம்.
ஞான்றவென்ன - தொங்கினவென்ன.

சு. யான் இன்று அழியினுமவிரதம்
ஒழியேன். வல்லான்செயல் - சிவன்
செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அ
ழகு. மருத்து - காற்று. மழை - கனம்

ழையாதலின், மலையருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுதி.

க. அருக்கன் - சூரியன்; அருக்கனென்றபாடத்திற்கு இராவணனென்றகொள்க. கயம் - யானை. சயந்தரும் புகழ் - பிரதாபம். இச்செய்யுள், “அயன்மலை கொண்டுசென் டாடல் பாடியார்க்க னெயிறுப றித்தல் பாடிக்கயந்தனைக் கொன்றறி போர்த்தல் பாடிக்காலனைக் காலாலு டைத்தல் பாடியியைந்தன முப்புர மெய்தல் பாடிபேழையடியோமை யாண்டு கொண்ட, நயத்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடிநாதற்குச் சண்ணமி டித்து நாமே” (திருவாசகம், திருப்பொற்சண்ணம், ௧௮) என்பதைத் தழுவி யது.

க௦. இயற்பலகை - சங்கப்பலகை. பாவவர்-சங்கப்பலவர். முன்வரக்கொடுத்தான், இப்பொழுது சென்றுவிட்டான்.

க௧. வைய்யபாணர் - அழக்காறுந்தபாணர்; எழுவாய்.

௧௨ - ம் திருவிளையாடல்.

௩. அரவமாகிய இசையானது உரத்தொண்டு உலாவுவதென. விறலியுடன் அரசனிடம்சென்று பாடிவரவேண்டியது மரபாதலின், ‘சாதித்தநம்கீதியினால்’ என்றார்.

௪. கைகுறைத்தகதையை, சிலர். பக்கம் ௨௨, ௧௫ - ம் வரி முதலியவற்றாலுமுணர்க.

௫. வலிசெய்தாது - பலாத்காரம்செய்யாமல். கறுத்து-கோபித்து. விளிய-அவமானப்பட.

௬. அகற்றியோர் - வேலைக்காரர்.

௭. முல்லைசேர்மலை - முல்லைப்பூ மலையையணிந்த; இம்மலை கற்றிற்கு உரியது. இங்கிசும் - ஓறிப்பு.

௮. தரம் - தகுதி. புகலிப் பந்தை - வியாய் இருக்கும்.

௯. அது - அக்கர்பு.

௧௦. எய்திய மலை - வந்தவிறலி.

௧௧. முல்லைத்தெரிவை - பத்திரம் வைவி. பேசி - சபதம்செய்து; மு

ன்பு ஏசிவந்துசென்றமாம். கருகிட - கோபிக்கும்படி. கற்பினனைவை. ௧

௧௩. துப்பிலாமாது - வந்தவிறலி; ‘துப்பின்மாது’ என்பர்பின்னும்; ௧௪.

௧௪. காகசீரம் - காகம்கத்தினும் போலப்பாடுவது; அது இசைத்தொழிற்குற்றம் எட்டினுள் ஒன்று; இதனை, “பெருக்குரல் கட்டை நடுவல் விலங்க, லொருக்கி யொதுக்கம் புணர்தல் - விருப்பிலாக், காலுளி காக சரமென்று பில்வெட்டு, மாகா வெளச் சொன்னு ராய்ந்த” என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் உணர்க. ‘மாறன்’ என்பதற்கு மாறுதலையுடையவென்றும் பொருள்புலப்படக் கூறியிருத்தல் ஆராய்தற்பாலது.

௧௫. வாரம் - பச்சுபாதம், ‘வாரங்கூர்ந்து’ என்பர்பின்னும்; “வாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவார், தீரக் காய்த்துழி நல்லவுத் தீயவா, மோரும்வையத் தியற்கையன் றோவென, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பிடுஞ்.” (சீவக, குணமா. ௩௮) என்னும் செய்யுள் ண்டி உணரற்பாலது. இராசா அந்நமதிதரும்-இராசாவுடைய அனாமதியே தரும். மாதூரமாக - இனிமையாக. ௧௬. சொல் - புகழ். எல் - ஒளி. ௧௭. உறும், முன்னிலைப்பன்மை. ௧௮. எங்குளென்றது கணவனாய் முளப்படுத்தல்.

௨௧. ஓரங்கூர்ந்து - பச்சுபாதம்மிகுந்து.

௨௨. கைதவம் - வஞ்சனை.

௨௩. என - என்று தன்னுட்கருதி. தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள்.

௨௪. முகமுடம்பார்த்தனர் - ஒருவர்முத்தளை ஒருவர்பார்த்தனர்; “கண்மாலு நீரார் முகமுதங்க ணேக்கினரே” (சீவக கண்ட. ௨௫௨).

௨௫. பந்தவன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்தவிறலி.

௨௬. உளம்பறைஅறைய - நெஞ்சநடுங்க.

௨௭. பெருக்குரல்-மீவழித்தருளாகியவெள்ளோசை, கடத்தல் ஒர்ஒசை

யானதன் லமநீங்கிப் பலவோசையாய் வகுதல். புரைத்தல் - ஒருதானத்தே பாட ஒருதானத்தே நடுவுதல். மே லொருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல். காக வோசை - காகங்கத்தினுற்போற்பாடு தல். காகுளி - பேபகந்தூர்பாற் பாடுவது. விவங்கல் - ஒருபண்ணைப் பாட வேறொருபண்ணிலே விலங்கின் று இரட்டல். கட்டை - நிறமும் தான மும் குறையும் கீழிசை. இவற்றை, “பெருக்குரல் கட்டை .... சொன்ன ராய்ந்து.” என்னும் இசை மரபு வெண்பாவாலும், “நாசி காகுளி வெடிசூரல் வெள்ளை, பேசாக் கீழிசை யொருபுற மொட்ட, நெட்டுயிர்ப் பெ றிச் செறிந்துநின் றிரட்ட, லோசை யிழைத்தல் கழிபோக் கென்னப், பே சுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி”. (உரு) என்னும் கல்லாட்சிசெய்யுளா லும் விளங்க உணர்க.

உஎ. இறை - சிவபெருமான். மட ப்பம் - கொடுத்தக்கொண்டு கொண் டதுவிடாமம்.

உஅ. அரிமுரற்சி - வண்முன்னா தம், மூவியை - மூவகைகளை; “தாய் மொழி மென்மையினுஞ் சோலவரி வண்முனரும், வைய முழங்கும் வலம் புரியும் - கைகைவகைத, தம்புருவு நா ரதரும் பாடியம வோசையென, நம் புநீர் நால்வேதத் துள்.” என்பது இசைமரபு.

உக. தானங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு இச்செய்யுட்பொருளை, “மாத் திகைக் கொண்பான மன்னுன மோ டெட்டு, மேத்துங் கிரியையென் றீ ணாந்துங் - ட்காத்துப், பதின்மூன் றெ முத்தாற் றெழிலந்தம் புண்ணின், மதியோர்க் கீந்தூற மாம்.” என் னும இசைமரபு “வெண்பாவால் ஆ ராய்க்.

உஊ. சரம் - ஸ்வரம்; அப்பென் டு மற்ருரு பொருள்; இதனை

உஉ - ம் செய்யுளானுணர்க.

உஊ. பகைத்தவனெஞ்சம் பரித்தது புதுமையேயா. ‘எங்கும் நிரம்பி

யோன் முன்னின்றால் எந்நெஞ்சக முருகாது’ என்பது, “யார்க்கு, முன் னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ.” (பெரிய, திருவாரு ர்திரப்பு, சஎ) என்பதைத்தழுவி ய து சரம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம் - தணி யாக்கோபம்; சலனம்; லகரத்திற்கு ரகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

உஉ. மெய்த்தவன் - சிவபெருமா ன்.

உஊ. மாலையை - விதலையை; பூமா லையை யென்பது மற்றொருபொருள்; “வாடிய மாலை வாடா மாலைதான் வீ முக் கண்டே” என்பர் பின்னும்; உரு.

உரு. சேமி - பெருமை.

உஊ. பண்ணெல் - பழையசெய்தி. இச்செய்யுளின் கருத்தை, உஎ, உச - ம் செய்யுட்களானுணர்க.

உஎ. நறமழிபிறைவன் - சிவபெரு மான்.

உஅ. அளவில்லாமம் வீற்றிருந்து.

ருஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. முரண அம் - பழையவெல்லு கின்ற. இன்னெறி - இளியநெறி; இல்லநெறியுமாம். வன்னிபர் - ஒரு வகைச்சோதியார். காட்டு நாடு - பாண் டியநாட்டின் கண்ணதாகிய சிறிய தொருநாடு. அது, ‘களவேள்வி நா டென்றும் பெயர்பெறும்; “முன் னோர் பாண்டியன் சோழற் காய்த்து, பெருங்ள வேள்வி செய்த பீடுடைக் கட்டு நாட்டுள்.” என்பதனாலுமுண ர்க. (சச.) ருச.

உ. அன்று, எ, அசை நிலைகள்.

உஉ. உழை - வீடு.

ச. தூர்ப்ப - ஓட்ட. மேனீவரு ந்த நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - செப்பியரல்லாதவைகள்.

ரு. ஞாநி - நாய்.

ஊ. தூர்ப்ப - பசர்கள். தப்பு - ஒரு வகைப்பறை.

எ. மருத்தொடல் உமக்கே பரி வுடைத்து. குருளைகளாகி - குட்டிக ளாகி. முன்பிறை - தப்பெனக் கை யைக்கொட்டப்பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்கநாயகரது இனிய அருளினால். மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்.

க. வன்னியர் - மேற்கூறிய பன்னிருமைந்தர்கள்; எழுவாய்.

க௦. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் - வருந்துதலை, உரையாவும் உணர்வான் - சொக்கநாயகர்.

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறைமதியத்தை. துண்டம் - மூக்கு. இருபாலும் உண்ண - இரண்டிபெகத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிட்ட கோலம் - அடிவராகம். கோலம் - வடிவு, பன்றி.

கங. அன்றே - அன்றாளை. அகல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள், அகத்தியமுனி வரைநோக்கி முனிவர்கள் வினாவியது.

ருக - மீ. திருவிளையாடல்.

உ. நலந்து - விரும்பி.

ச. இத்த அங்கம் - பன்றிவடிவம் காரணத்தை அருளிச்செய்யும். துப்பு - பவமும். தனுத்தொறும் - உடம்புகள்தோறும். இச்செய்யுளில், பின்றிரண்டடியின்கருத்து, (ரு) உஅ - ம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

ரு. யாம் எவ்வயினாயும் வளர்ப்போம்.

சு. இதன் அளவில் - இப்பன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது, ஞானியொருமை.

எ. நம்மாணையால், இவைதாம் சேனைநாயகர்களாகும்.

க. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை.

கக. பிறைக்கோட்டுமாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள் சார்த்த.

கச. தந்திரம் - சேனை. போற்றி பாதுகாக்க. பட்டம் - சேனாபதி பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின், 'மந்திரித்தலைவராக வைத்தனன்' என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்ப்புகள்

ஹுணர்க. போலும் உம்மை, அசை நிலை.

கசு. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனை வாயிலிலிருந்து தத்தம் தொழில்களையிறுத்தலில்பு; (சு) க௦ - ம் செய்யுளைப் பார்க்க. சாமர்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கஎ. வன்னியத்தலைவராகி-சேனாபதிகளுக்குத் தலைவராகி; இந்நூற்பாக்கம், கூ-ம் செய்யுட்டிற்பைப் பார்க்க.

கஅ. முன்பு, கச: "சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தனர்" என ஐயுற்றவன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றனர்.

கக. அனை - அப்பன்றிக்குட்டிகள். கூ௦ - மீ. திருவிளையாடல்.

க. பதங்கம் - விட்டில்.

உ. உணர்ந்தபடி யாவது.

ங. வென்றிப்புரம் - முன்புவெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வென்றிக்குன்றிறை விரிதாரவன் வென்றவாறும்" (சிவக. பதி. கூ). சிவபெருமானுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை, பகையை வெல்லக் கருதிய கரிக்குருவியாற்கருதப்பட்டது.

ச. சேண்நிலிரும்.

ரு. இரணியத் தண்டாமனா - பொற்றாமரைத் தீர்த்தம்.

எ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா முகூர்த்தமென்பது; இரவில், உரு - நாழிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஓது. உவணராசன் - கருடன்.

அ. சடகம் - கரிக்குருவி. இளம்பார்ப்பு - இளையகுஞ்சு. போதி - உபதேசம்செய். பரிந்தவையாபும் - துன்புற்றவைகளெல்லாம். பரிந்து - நீ அன்புற்றென்றமாம். தீரிவதற்குப் போதி. கக. நிகரிலாமந்திரம் - பகையில்லாமைக்குக்காரணமாகிய மந்திரம் "நிகரெவிலையே" (சிலப். பக்கம், ௨௯௭).

கங. கோக்கயம் - உதலைமையாகிய கரிக்குருவிகள், நோக்கை நீக்க - கண்

ணைட்டத்தை ஆழித்து. மேக்குறீஇ-
மேலேசென்று.

கசு. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ள
னர்களே பாருங்கள் ; அடுக்குமாம். இ
றைஞ்சின பின்னரேவன்மையுண்டா
யிற்றென்று வருவிக்க.

கடு. (கூட) இ.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக்
கடவுள் உபதேசித்தருளியபின்பு, ஒவ்
வொரு தினத்திலும் விடியற் காலத்
தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சய
மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு வரு
கின்றன வென்பது ஜித்தியம் ; காரீ
சிப்புராணம், பன்னிராமப்படலம்,
சௌ : “ அந்நல்வேண் நெரெலா மர
னை” யன்பினும், போற்றியிம் மஹப்பு
கல் கென்னல் போன்றமுன், சாற்றிய
மந்திரத் தன்னைக் கார்த்திரீஇ, வீற்று
வீற் றாவிருந் துணைத்தன் மேயின.”
(விடியல்வருணை) என்னும் செய்யு
ளாலுணர்க.

குக - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆள் - காலாட்கள். உக்கிரசுல
த்துத்தோன்றியென ஒருசொல் வரு
விக்க.

உ. சடங்கு என்றது யாகமல்லாத
கர்ப்பங்களை.

கூ. அரசருக்குரிய ஆறங்கங்களுட்
சிறுத்தமையின், படையும் குடியுங்கூ
றப்பட்டன ; கூ : “ பெருகிய படையு
முன்மன்றியுடக்குடியும் ”

இ. காலத்துப்பெய்யும்.

சு. நமக்கே ; ஏகாரம், பிரிசிலை.

எ. தறித்து - வெட்டி, உனதுறு
கூறியென்றது மீனமுத்தினையை.
போதி - வா. பகடு - யானை. நன்று -
மிகுதியாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை, கூ
ம் செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

கூ. நந்தம் புரமதாம் - நம்முடைய
வடிவமாகிய. இகழ்தலால் மறுத்த.

கௌ கனவை ஒருவருக்கும் உணா
யானை அணைய.

கக. மடங்கல் - சிங்கம். யாளிகள் -
யானையாளிகள். காஞ்சனம் - பொன்.

கஉ. செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம் ;
“ செண்டுகொண்டு கரிகாலனொருகா
லிலிமயச் சிமயமால்வனாகிரித்தருளி
மீள்” ; கலிங்க. இராசபா.)

கக. சங்கமவருவம் தாபரவருவ
மென எனக்கு இரண்டுவடிவங்களுள்
ளன.

கசு. ‘யான்’ என்றது, தன்னுருவ
த்தை. இது - இம்மலை.

கடு. சிகரி - மலை. கயற்குறி - மீன
முத்தினா.

கஎ. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. நாவற்செம்பொன் - சாம்பூநத
மென்னும் தங்கம்.

கக. மச்சம் - வெட்டியெடுத்துக்
கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொ
ன். ஈழம் - பொன் ; மேருவைவினா
கச்செய்து அநிலுள்ளபொன்னையெல்
லாங் கொண்டென்பது மற்றொருபொ
ருள்.

உ௦. முன்னர்வழங்குவ - திருமஞ்
சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா -
பொன்னக.

உஉ. ஆண்டு - அப்பொழுது.

கூஉ - மீ திருவிளையாடல்.

க. பட்டினத்து - ஈவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தில் ; “ முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டி
னம் பெறினும் ” ; (பட்டினப்பாலை,
உகஅ).

உ. அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரி
த்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம் -
அபரக்கிரியை. ஓலையிலெழுதி அத
னைக்கட்டிவிட்டார்.

கூ. கைக்கொள்ளென்று ஓலையெழு
திக்கட்டிவிட்டாரென முன்னதோ
டுகூட்டுக.

சு. மைத்துனி - அம்மான்மகள் ;
எ : “ மைத்துனிநடக்க மாட்டேனரி
ளைத்தனென்ன ”.

இ. தனக்கட்டு - பணப்பொதி.

சு. இந்தினா - திருமகள்.

எ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெ
யில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமைவேலைசெய்
பவர் ; இ. “ அடிமைமுன்னு ”. ஓச

னையும் காதமும். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று; பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சி வாஞ்ஞையால் இதன்புறத்தே சூழ்ந்திருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்ப்பெற்றதென்பர்; 'பாஹ்யம்புபுரம்' என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர்.

கூ. மரபு - முறைமை.

க௦. கறுவி - கோபித்து. நிசிக்கட்கடித்தலும்.

கக. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலையுடைய இடியுமாம். கேழல் - பன்றி. மயூரம் - மயில். நகுலம் - கீரி. எண்கு - கரடி. இச்செய்யுளில், பாம்பிற்குப் பகையாயுள்ளவைகள் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கங். காளம் - கருமை. அளரி - ஆண்டிங்கம்; என்றது வணிகனை. இச்செய்யுளில் விடத்துன் கொடுமையையும் கணவனையிழந்த மகளிர் துன்பத்தையும் எளிதில் மாற்றியருளும் அற்புதையுடையவரென்பது புலப்படச்சிவபெருமானைத் துதித்திருக்கோருமிகப் பாராட்டிப்பாலது.

கச. கின்றவர், விளி.

கரு. மன்றல் - கலியாணம்.

கசு. எந்தை - தேவரீர். அங்கம் என்பு.

கஎ. வென்றிகொள் - மற்றத்தேவர்களை வென்ற. அஞ்ச எழுப்பினார்.

கஅ. இது - இவ்வரியுசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை எத்தினார்கள்.

உ௦. சிவன் வன்னி கூலம் - சிவலிங்கப் பெருமானும் வன்னிமரமும் கிணறும். நடுவாகவரும்.

உஉ. வைறிக வாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

உச. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

உசு. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாலவ விளையாட்டு.

உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய். எழ எழ - மிக மிக. பரிபவம் - துன்பம்; அவமானமுமாம்.

உகூ. சான்று - ஸாக்ஷி.

க௦. கற்பார்த்த மேல்வியலாக ஆவாய். அல்லவேல் - அவைகள் சிசா ல்லாவாயின்.

கக. 'பத்தினிமாத்ரு' என்பது கற்புடையவளென்னும் பொருளில்வந்தது; "பத்தினி மாதிரோடும்" என்பர் பின்னும்; கஎ. சண்பை - சோழி.

கஎ. பரிவு - அன்பு.

கஅ. முல்லை - கற்பு.

ககூ. மருத்து அயில் - காற்றை உண்ணுகின்ற. சடையெனும் யாப்பு - "சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருசல் - ஒரு திருப்பதி; அதில் விடத்திந்ததை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணத்துள்ள ஆடிகும்திருவிருத்த முதலியவற்றாலுணர்க.

ககூ - ம் திருவிளையாடல்.

கட. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

கசு. குழ்ந்துகொண்டவைகள், மீன்கள்.

கஎ. உறை - நீர்த்தளி.

கஅ. சூடிந்து - சுற்றிக்கொண்டு, ஆராய்ந்து. வினைதருபதி. வரத்தை விசேடத்தை.

க௦. நம்பு - விரும்புகின்ற. மாசு அறல் - குற்றம் நீங்குதலை.

ககூ. கனகப்போதார் ஓடையில் - பொற்றாமனாயில்.

கசு. அன்புதன்னைப்பார்.

கரு. உளவை, ஆரல்; பனையென்பன மின்வச்சேடங்கள்.

கசு. வாதினை - பழக்கம். அலகு மூக்கு.

கஅ. வல்லவன் - சிவபெருமான். ஒன்றோ - ஒருவகையான நலந்தானு.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. காலம், சூழ்வாய்.

கட. வேள்வி, ஐந்தாவன: பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதிரயாகம், பூதயாகமென்பன. ஆறந்கங்களாவன: நிருத்தம், வியாகரணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தமென்பன.

கஎ. சந்தை - வேதம்.

கக. வட்டை - இளைப்பு.

கஉ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

புற்றுவேண்பா.

பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல்.
பல் அக்கு மேல் இட்டோம் - அநேக
மாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின்
மேல் அணிந்தோம். பல் அக்கு அணி-
பலவாகிய எலும்புகளை அணிந்த. பல்
அக்தும் மன்னுகுறையுண்டு - பலரு
டைய கண்களும் சேரப்பெற்ற குறை
யுண்டு ; மேற்கூறிய காரணங்களால்
எமக்கு என்னகுறையுண்டு என்ற
படி.

நாட்சிப்பிப்பியாரம்.

க. பதுமத்தார் - தாமரைப்பூமலை ;
அந்நணர் நடுக்குரியமலை தாமரைப்
பூமலையென்பது நால்வழக்கு. சல்லி
ஆண்டான் - சல்லிபூரையுடையான் ;
இவ்வூர் பரசுராமசுதூர்வதிமங்கல
மென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணிய
கோன் - கௌண்டின்னிய கோத்

திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாய்ந்த
வர். பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி, என்
பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது
தில்லைநம்பி யென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமெ
ன்பது மதுரையம் பதிக்கக்கிழக்கே
யுள்ளதான, 'மழைக்குப் புண்கொடு
த்த மங்கலநாடென்னும்' இடமென்
றும், கப்பிஞ்சிநாடென்பது, மேற்கூ
றியநாட்டினுள்ளே யடங்கியதோர் சி
றியநாடென்றும், சிலர் கூறுகின்றனர்.
உணாத்தோன் - உணாத்தான் ; விளை
முற்று ; ஈற்றயல் ஆகாரம் - ஓகாரமா
யிற்று. சொல் - புகழ் துல்லைநம்பி -
பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி. ஆபுனை
வான் - ஆத்திப்பூமலையையணிந்தரு
ளுகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய.
விளையாடல் - திரவிளையாடல். சல்லி
நம்பி, விளையாடல் அப்பத்துநான்
கையும் கப்பிஞ்சி நாட்டில் உணாத்
தானென்க.

திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுள்காரதி.

அ.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
அக்கவிதைகேட்ட	186	அணியார்தமி	113	அரசிளங்குமர	64
அக்கழியிற்	147	அணைத்திது	93	அரம்பையங்	103
அக்கவழி	41	அத்தனப்ப	111	அரவாபரண	119
அங்கடர்குத	39	அத்தனாவினையா	227	அரனரியய	85
அங்கணிவ்வா	74	அத்திறங்கேட்ட	115	அரியசடை	2
அங்கனேவ	38	அத்திறங்கேட்டி	193	அரியசந்தன	184
அங்கதுண்டு	215	அத்திறங்கேளா	82	அரியநாயக	91
அங்கதுகாண	155	அத்திறஞ்சொல்	89	அரியபெரு	141
அங்கதுகேட்டு	203	அசர்படத்	64	அரியபெரவனி	118
அங்கதுகொ	160	அதிரமாமுழ	124	அரியமாதவ	197
அங்கருள்புரி	21	அந்தனமமை	174	அரியயா	60
அங்கவர்கொடு	82	அந்தனுளர்	166	அரியவெந்	110
அங்கவர்தங்ளுத்	222	அந்தநல்லுளா	225	அரியவொண்	48
அங்கவனி	128	அந்தமன்னவன்	161	அரிவையை	24
அஞ்சலஞ்ச	141	அந்தவயர்	99	அருட்புனை	26
அஞ்சியநெஞ்	116	அந்துத்திரு	95	அருடங்கிய	192
அஞ்சேனஞ்சே	190	அந்நகரணை	73	அருளுஞ்ஞா	122
அடர்த்ததானை	214	அந்நாண்முத	173	அருந்தவம்	16
அடிக்குரிய	9	அப்படியிரு	209	அருந்தவர்	72
அடித்தபுனி	99	அப்பெருந்துன்	174	அருந்தவனதி	212
அடிமையிலா	134	அப்பெரும்பாவி	113	அருந்தபெரு	89
அடியவர்க்கெ	101	அப்பெருமை	182	அருந்தபெருக்கரி	75
அடியவர்கண்	115	அப்பொழுததி	35	அருந்தபெருமுத்	212
அடியிணைகாணீ	81	அப்பொழுதகல்	24	அருந்தபெருவிர	200
அடிமுறவர்	10	அப்பொழுதிறை	152	அருமையா	202
அடைந்ததுசிறிய	210	அப்பொழுதெவ	35	அருவமெய்	36
அடைந்தவர்	17	அம்பதுமத்தார்	228	அருவகொந்தெழி	208
அடைவினித்தக	207	அய்யமில்	90	அருள்பொழியு	209
அண்டம்விள்ள	81	அய்யனேசெய்	146	அருளாரந்	53
அண்டமடங்கலு	225	அயர்வறுசிறப்பி	212	அருளினவரை	35
அண்ணலேய	47	அயன்னைலயறு	200	அருளினனி	67
அணிபொலிந்த	155	அரசகேள்	65	அருளுடைச்சுந்	157
அணிபொல்ம	110	அரசனஞ்சி	39	அருளுடைச்செய்த	58
அணிபொல்	63	அரசனலயத்	145	அருளுடையகே	40
அணிமாமகமா	153	அரசனுஞ்சிவ	197	அருளுடைபொ	2
		அரசனுந்நங்க	141	அருவிலநெ	159

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
அவ்வயின்வந்த	103	அன்றியும்விசே	174	ஆங்கவர்தம்	94
அவ்வயின்வருத்தி	144	அன்றியுமொ	105	ஆங்கவர்தீங்	213
அவ்வயினில்	98	அன்றினூர்புரங்	24	ஆங்கவர்பணி	46
அவ்வயினெங்கு	85	அன்றுமுன்ன	107	ஆங்கவர்போந்து	79
அவ்வவயோனி	209	அன்றுமைக்	56	ஆங்கவர்போயு	73
அவ்வனாகேட்கு	179	அன்னந்திகழு	10	ஆங்கவர்பு	56
அவ்வனாகேட்ட	16	அன்னவர்புலம்	84	ஆங்கவர்விதித்	174
அவ்வனாகேளாமுன்	138	அன்னவரொல்கி	74	ஆங்கவற்காண	87
அவ்வனாகேளாமுன்	138	அன்னவனுட	154	ஆங்கவற்றுண்	211
அவ்வனாகேளாமுன்	183	அன்னியமொ	45	ஆங்கவன்போயபி	148
அவ்வனாகேளாமுன்	117	அன்னையொப்ப	225	ஆங்கவன்போயபி	148
அவ்வனாகேளாமுன்	61	அனைத்தும்	132	ஆங்கவன்போயபி	60
அவ்வனாகேளாமுன்	51	அனைவரும்	127	ஆங்கவன்மறையா	58
அவ்வனாகேளாமுன்	5	ஆங்கியபுலக	113	ஆங்கவன்நனை	8
அவ்வனாகேளாமுன்	32	ஆங்கிணந்தபெரு	55	ஆங்கவன்நனக்கு	207
அவ்வனாகேளாமுன்	58	ஆங்கிணமறை	64	ஆங்கவன்றிசை	167
அவ்வனாகேளாமுன்	107	ஆங்கிணநீழ	152	ஆங்கவனெரு	173
அவ்வனாகேளாமுன்	68	ஆங்கிணநீழ	174	ஆங்கவ	150
அவ்வனாகேளாமுன்	167	ஆங்கிணநீழ	213	ஆங்கிணங்கொ	41
அவ்வனாகேளாமுன்	186	ஆங்கிணநீழ	129	ஆங்கிணங்கு	70
அவ்வனாகேளாமுன்	5	ஆங்கிணநீழ	134	ஆங்கிணங்கு	153
அவ்வனாகேளாமுன்	167	ஆங்கிணநீழ	54	ஆங்கிணங்கு	102
அவ்வனாகேளாமுன்	144	ஆங்கிணநீழ	159	ஆங்கிணங்கு	8
அவ்வனாகேளாமுன்	179	ஆங்கிணநீழ	121	ஆங்கிணங்கு	138
அவ்வனாகேளாமுன்	139	ஆங்கிணநீழ	220	ஆங்கிணங்கு	129
அவ்வனாகேளாமுன்	34	ஆங்கிணநீழ	15	ஆங்கிணங்கு	71
அவ்வனாகேளாமுன்	113	ஆங்கிணநீழ	31	ஆங்கிணங்கு	49
அவ்வனாகேளாமுன்	59	ஆங்கிணநீழ	162	ஆங்கிணங்கு	140
அவ்வனாகேளாமுன்	118	ஆங்கிணநீழ	90	ஆங்கிணங்கு	84
அவ்வனாகேளாமுன்	120	ஆங்கிணநீழ	158	ஆங்கிணங்கு	217
அவ்வனாகேளாமுன்	124	ஆங்கிணநீழ	127	ஆங்கிணங்கு	112
அவ்வனாகேளாமுன்	49	ஆங்கிணநீழ	220	ஆங்கிணங்கு	17
அவ்வனாகேளாமுன்	196	ஆங்கிணநீழ	42	ஆங்கிணங்கு	128
அவ்வனாகேளாமுன்	33	ஆங்கிணநீழ	38	ஆங்கிணங்கு	227
அவ்வனாகேளாமுன்	122	ஆங்கிணநீழ	29	ஆங்கிணங்கு	3
அவ்வனாகேளாமுன்	150	ஆங்கிணநீழ	205	ஆங்கிணங்கு	193
அவ்வனாகேளாமுன்	204	ஆங்கிணநீழ	165	ஆங்கிணங்கு	149
அவ்வனாகேளாமுன்	199	ஆங்கிணநீழ	187	ஆங்கிணங்கு	34
அவ்வனாகேளாமுன்	17	ஆங்கிணநீழ	186	ஆங்கிணங்கு	95
அவ்வனாகேளாமுன்	104	ஆங்கிணநீழ	99	ஆங்கிணங்கு	216
அவ்வனாகேளாமுன்	172	ஆங்கிணநீழ		ஆங்கிணங்கு	124
அவ்வனாகேளாமுன்	209	ஆங்கிணநீழ		ஆங்கிணங்கு	47

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
ஆதரத்தொடு	182	இங்குணாசெ	109	இந்நெறியாகு	155
ஆதரவடியார்	81	இங்குளீர்	78	இந்நெறிவிரு	168
ஆதரித்தடிய	76	இச்சையினடி	67	இந்நெறியொழுக்கங்	158
ஆதலாலறிஞ	89	இசைப்படுமுகி	83	இந்நெறியொழுகு	181
ஆதலாலிவன்	113	இடம்வலம்	86	இந்நெறிவினைந்	92
ஆதனாவெமக்	209	இடரொழிந்தி	155	இப்படிசுகுடிப்	29
ஆதலானல்கு	146	இடவியகதி	87	இப்படிச்சபி	20
ஆகிநாதனா	175	இணையிலவண்ண	57	இப்படிச்செய்	203
ஆகிநாதனறி	37	இணையிலவெதிக	219	இப்படிச்சொல்ல	220
ஆகிநாயக	75	இணையிலான்	22	இப்படிச்சொல்லி	57
ஆகிநான்மரு	15	இத்தகவமைச்ச	168	இப்படிவருந்	105
ஆகிநான்முகன்	26	இத்தகவறியா	190	இப்பரிமாவொ	89
ஆகிமாமர	34	இத்தகவாற்சி	162	இப்பெருங்கொற்	143
ஆகியாதித்தன்	68	இத்தகவிற்	77	இப்பெருவிரதம்	200
ஆயிரம்பசும்	42	இத்தகவினி	101	இப்பொழுதள	128
ஆயினும்வே	18	இத்தகவுதனி	195	இப்பொழுதுவட	18
ஆயுதகலைக	114	இத்தகவென்	131	இம்மணவாளன்மே	109
ஆர்ந்தபெரும்	112	இத்தகுதியினி	79	இம்மணவாளன்மே	110
ஆர்ந்தமங்	59	இத்தகைமையிய	41	இயமதுத	109
ஆர்ந்துசெல்க	137	இத்தகைமையிற்	54	இயல்படவெங்	136
ஆரணமும்பகலு	72	இத்தலத்து	38	இயற்சிவன	44
ஆரணமோ	39	இத்தலமதி	40	இயைந்தனன்பொ	199
ஆரவுந்தொ	29	இத்திருக்கோ	107	இரதியுமொவ்	202
ஆரியமொழியு	80	இத்திருமுகத்	75	இரத்திதுபல்காற்	199
ஆரிருள்விடப்	89	இத்திறப்பாடல்	193	இரவிடைமறைத்	203
ஆலகாலங்	65	இதமுதமுன்	173	இருகரங்கூவித்தி	177
ஆலநீழற	109	இந்தத்தெய்வப்	189	இருங்குணதிகை	23
ஆலயத்துளணைந்துவ	39	இந்தநல்லுரை	22	இருந்தணிமாழ	152
ஆலயத்துளணைந்துந்	201	இந்தவாசகவோ	217	இருந்தவன்றனை	198
ஆவியுத்தெ	13	இந்தவாறுறு	124	இருந்திறல்	60
ஆவியிற்சிற	20	இந்தவெந்திறஞ்	210	இருமைசேர்தி	198
ஆழந்தசெழு	18	இந்திரன்கேளா	16	இருமைதரு	91
ஆழிமண்கட	36	இந்திரன்வெம்பழி	6	இருவருமுக	156
ஆழியுருவணையபெ	221	இந்திரனயன்மால்	116	இலகுகன்றுக்கி	201
ஆறிடையில	112	இந்திரனயன்மாலாதி	58	இலகுவாள்வி	116
ஆன்றவரிய	22	இந்திரனான்	7	இவ்வண்ணர்	71
ஆனசெய்தி	16	இந்திராயிறு	175	இஷ்டிடத்	67
இ		இந்துமன்னார்	180	இளைழமெய்	57
இக்கணக்கி	151	இந்நெறீசபிப்	208	இறுக்கிக்குவிந்து	88
இக்கணவு	52	இந்நெறிநிகழு	103	இறையவன்மு	18
இக்குணங்களி	48	இந்நெறிபரவ	84	இறையவனரு	61
இகலமண்பரி	139	இந்நெறிமன்னர்	90	இறையவனமு	144
இங்கதகாண	126	இந்நெறியாகாயத்	184	இறையவனொ	99

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
இறைவனைக் 24	சுசனோர்மணி 78	உன்னருமுன்னோர் 42
இன்பநாவல 46	சுதொழிந்தெமக் 168	உன்னருமெழ் 6
இன்பமுறுபா 101	சுனமாநெறிக 146	உன்னவரியா 98
இன்புறவழை 147	சுனமில்வளம் 158	உன்னான்மறை 173
இன்புறவினி 113	சுனமில்லாவி 13	உன்னிமாறு 139
இன்றித்தகே 16	உ. 224	உன்னுடையமாம 216
இன்றிபாமறிந் 214	உடலினைத்தபறவை 224	உனக்கினியளித்த 196
இன்றுதானி 38	உண்டலுஞ்செய்தி 78	உ. 11
இன்றுபுகைசுடமு 190	உத்தமக்கனாகப்போ 223	ஊட்டுநாளி 11
இன்றுமாழு 20	உத்தமத்தலைவன் 221	ஊர்தொறும் 14
இன்றுவினாவி 98	உத்தமவிருளிற் 87	ஊழமுடைய 41
இன்னதன்மையி 197	உத்தமனைத்தல 146	ஊழிடுமரு 66
இன்னதென்ற 124	உத்தமகோசமங் 100	ஊழெழுஞ் 68
இன்னபூவா 45	உந்தையருள் 52	எ. 158
இன்னேழ்சேர்தயா 59	உயர்கனவட்டம் 88	எங்கண்மாசி 158
இன்னருள்சேர 125	உயர்தருசித்தர் 166	எங்குமோரினாரே 223
இன்னல்கூர்ந்தை 196	உயர்வுறவுலக 161	எண்டருதே 63
இன்னல்கூர்பசி 28	உயிர்கிலைபா 110	எண்ணோஞ்சொ 135
இன்னல்செய்கு 80	உரகநாயக 28	எண்ணியதொ 17
இன்னவென்ற 92	உரவிதுநெழுது 192	எண்ணில்பெரும 71
இன்னதீர்த்து 149	உரனயித்து 67	என்பயிலு 33
இன்னனசொல் 112	உரனெடுங் 34	எந்தைகேண் 104
இன்னனபகர்ந் 58	உருகாத 3	எந்தையுயரபட்டி 218
இன்னனபலவுஞ் 176	உருகமுன்கண்ட 222	எந்தைதவல்லன 156
இன்னனபேசி 163	உருத்தகுமனைவி 181	எப்பெரும்பொ 196
இன்னனவகை 143	உரைநெழு 128	எரித்தசெங்கு 174
இன்னனவிளிய 220	உவமையின் 49	எல்லையுடையவொ 189
இன்னியல்வா 105	உழுவைவேழ 14	எழிலுமை 54
இனக்கனவ 58	உழையினட 102	எழிறருமன் 106
இனிதொர்க்கி 161	உளநெகிழ்ந் 125	எழின்மடமா 128
இனிமைகூர்ச்செ 144	உளப்படுமமை 134	எற்றிகழ்பலவி 83
இனிமைகூர்தரு 48	உளமகிழ்த்தா 172	எற்றிகழுமுட 114
இனிமைசேர் 13	உளமானாடி 33	என்பெருந்தவத்தா 218
இனிமையுறவி 154	உற்றதுகேளா 77	என்றடிதொ 25
இனியதாண் 37	உற்றவவத 55	என்றதுசொல்லச் 60
இனியனபெ 96	உற்றவைமற் 92	என்றதுசொல்லவா 70
இனியுயிர்செகுத் 222	உற்றொருங் 31	என்றதுசொல்லி 55
ஈ. 1	உறவுக்கிரமா 33	என்றருள்செய் 18
ஈங்கிதுசொல்ல 78	உறுபிரமகத்தி 178	என்றலுமேதகீ 166
ஈங்கிதுபக 109	உறைத்தமன்ன 137	என்றவர்கூற 115
ஈங்குமுன்வள 209	உன்னரும்பெ 114	என்றவர்கொல்ல 194
ஈசனார்மகி 12	உன்னரும்விசேடம் 55	என்றவன்சொல் 220
ஈசனுங்கற்றுச் 44	உன்னருமிறை 168	என்றவனடியாரோ 218

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
என்றாவரை	71	ஐயனே	199	கட்டுகழன்மா	131
என்றியாய்	32	ஓ.		கட்டுசெஞ்சொ	131
என்றிறைகூடமு	193	ஒக்குமொக்கு	314	கடந்தருவாரா	182
என்றகருதியிர	212	ஒடுக்குள்ளா	193	கடப்பனகுதி	83
என்றுகொண்	175	ஒண்சராசர	171	கடம்பமாவ	18
என்றுபொற்	125	ஒண்பொரு	113	கடம்போய்ய	150
என்றுமன்றமுடி	186	ஒப்பிலாணுரை	147	கடல்வலிய	53
என்றுமிவன்	41	ஒருமைநெஞ்சக	224	கடி.கமழ்சடை	191
என்றுமுறை	29	ஒருவராலணு	215	கடியபாம்புமி	119
என்றுமென்	17	ஒருவாமிக	49	கடுகிமோதி	67
என்றுரைசெய்	77	ஒருவினையா	9	கண்டதுநெடு	44
என்னதுநீங்க	129	ஒழுக்கந்தரு	81	கண்டமாலை	69
என்னவின்னு	144	ஒளரியகள்ளி	180	கண்டவந்தகர்	188
என்னறிவின்	51	ஒளரியவுட	204	கண்டவர்பய	117
என்னுடன்பி	151	ஒளித்தசென்னி	171	கண்டவரவரு	127
என்னுடைவிரு	169	ஒளிவளர்வீர	162	கண்டவரவிரா	162
என்னுமத்திரு	142	ஒன்றியசாப	21	கண்டவரமை	91
என்னுமுன்னண	203	ஒன்றியபெரு	171	கண்டனம்பெரி	16
என்னையாளு	123	ஒன்றியவடி	23	கண்டனமெங்கு	206
எனவாழ்த்தி	138	ஒன்றுநீர்மிசை	160	கண்டனன்கா	29
ஏ.		ஓ.		கண்டொரிடங்கள்	24
ஏங்கிமுன்கிடை	184	ஒங்கியமன்னன்	146	கண்ணிலானெ	165
ஏட்டைநீக்கு	225	ஒங்கியமுன்னே	189	கண்ணுதலழக	189
ஏத்திமா	90	ஒங்கிருளை	60	கண்ணுவன்முதலா	224
ஏதநீங்கு	32	ஒங்குகோல	96	கணங்கொள்	84
ஏதமக	22	ஒங்குதன	216	கணைபடுங்கால்	187
ஏதமொழி	108	ஒங்குபொரு	46	கதிதரும	4
ஏந்துதண்	10	ஒசனையகல	172	கத்தரம்வேப்ப	192
ஏந்துமறை	123	ஒடுவன்மீள்	143	கயவனாந்தம்பி	157
ஏயபத்தி	5	ஒடையானைப்	198	கரிபரிதின	69
ஏயவழுவின்றி	41	ஒதரியவுத்	18	கருகல்வெ	64
ஏயுறவச்ச	123	ஒதரும்பரிவு	143	கருணைகூர்ந்து	211
ஏர்தரும்	105	ஒதரும்பிரமா	171	கருணைசேர்கட	204
ஏர்படப்	55	ஒதருமனைத்தால்	195	கருணைசேர்சொக்	214
ஏற்றமார்	221	ஒதருமனே	31	கருணைமேனி	152
ஏறலுமற்	87	ஒதருமுலகு	177	கருணையன்க	155
ஏன்றவங்க	114	ஒதியபகுதி	153	கருணையன்றா	150
ஏனமெய்தி	16	ஒதுபாலர்	5	கருணையிற்பரிசு	212
ஐ.		ஒதுபுகழ்வீரன்	76	கருத்தினை	7
ஐயமில்சணி	22	க.		கருத்துடை	141
ஐயமில்பதி	130	ககனமீது	46	கருத்தின்	62
ஐயமில்லெ	132	கங்குலிலிறை	201	கருத்திடுவெரு	85
ஐயமில்லை	123	கஞ்சகமலங்கு	88	கருத்தின்று	57

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
கருதியென் 117	காவமர்கற்ப 18	கையறவெட்டா 116	
கருதின்வண் 88	காவலன்வியந் 17	கையறுகுடை 102	
கருதினிச்சிறு 132	காவலன்றனக் 42	கோ. 124	
கருதுகாதல 13	காவலனெய்ய 120	கொங்கவழி 24	
கருதுமப்பதி 72	காழிநாயகர் 135	கொடியதிண் 97	
கல்வியிற் 51	கானநெறிபாடிமு 195	கொடியநெஞ் 136	
கலகவெஞ் 132	கானெருங்கு 10	கொடியவெஞ் 130	
கழறுமாம 133	கீ. 10	கொடிந்தலை 121	
கழுமலப்பால 123	கீற்றுமல 63	கொண்முமா 36	
சுழமலமுனி 128	கீ. 10	கொத்தலர்முடி 163	
கழையதண் 57	குணங்கொண் 81	கொந்தகப்பெ 145	
கள்ளநீங்கிட 85	குணந்தருகண் 91	கொத்தலிழு 19	
கள்ளனைக்கட் 176	குணமோடடைந் 188	கொல்சுரநீக்கி 140	
கூளங்கமில்லா 182	குருமொழி 92	கொல்லுமைநீ 165	
கற்பீமநர்முன்னோ 185	குலந்தருநீதி 135	கொள்ளவோர் 59	
கற்பவெங்க 36	குழுவிலோடு 75	கொற்றவன்றிரு 87	
கற்றவன்கண்டு 166	குழுவொடுதிரண் 83	கொன்றைச்சடிவ 211	
கற்றைவெண் 71	குளிரந்தருள்புரி 177	கொன்னுறுதத்தி 223	
கன்றிய 67	குறுகுமுனம் 19	கா. 124	
கண்ணன்மொழி 131	குறைவறமாம 150	கோக்கயநோக்கை 213	
கணகவொண்முழை 185	குறைவறவடசொல் 4	கோகனகவா 29	
கணத்தினைறசொல்ல 195	குறைவினம்ண் 86	கோடிப்பான் 148	
கணலுமிழ்செ 210	குன்றமன்தா 101	கோடியலே 107	
கணவனாவில்லி 30	குன்றவிலீசனாடு 104	கோதிலாத 69	
கணவிலடைக்கண்ட 147	குன்றியமனத் 152	கோதிலாமன 115	
கணவுநிலை 77	குன்றியோர்த 128	கோலியப்பான் 81	
கா. 124	கூ. 10	க. 10	
காசில்வான 25	கூசமுன்விட்ட 170	சகம்பரிவறு 72	
காசினுண்மறை 73	கூரியவுளத்து 42	சகமகிழ்வெ 159	
காடுகூடல் 16	கூந்தொடை 85	சடைமுடிமுடியா 185	
காண்டகுருரல்லா 201	கூறரும்பேர 15	சடைமுடியமு 119	
காணிணியினிதற் 211	கூறியபின்னர் 193	சண்டைபாய 128	
காதத்தருளா 71	கூ. 10	சதமுறைதுதி 30	
காதல்சோடி 126	கேட்டுமுன்பழை 166	சதமுறையடித் 97	
காதல்யோ 55	கேட்டமாரன்றி 190	சந்தயாமடத்தே 222	
காசுவந்தவடன் 203	கேட்டருளாய் 19	சந்திரகுலத் 68	
காமனைக்காய்ந்த 45	கேட்டருளங் 53	சமையமுமு 15	
காயந்தசெங் 166	கேட்டவெஞ்சே 179	சயந்தரும் 91	
காயந்தவிலா 98	கேட்டிடுமின் 186	சாணகம்புளி 137	
கார்வளங்கொண் 228	கை. 10	சாத்தயநற்றமிழ் 187	
காரியவுலகு 12	கைத்தொழிற் 30	சாதிமுறைய 122	
காரிருட்டிடி 14	கைதவகேள்கை 204	சாதுவாதனையினு 223	
காலமல்லா 34	கையர்தங்களை 136	சாரந்தநாவுக் 122	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
சார்ந்தவெம் 28	சே.	சோதிசேர்கட 47	
சார்ந்தவென 99	செங்கயற் 218	சோற்சோபா 35	
சாலிளீங்கழனி 72	செந்தமிழ் 129	சோதிசேர்மரு 176	
சாற்றருமிடம் 170	செந்துவர்வாய் 217	சோதியுரு 55	
சாற்றுமிசீனைய 184	செந்நெறிசேர்சு 108	சோதவேதி 131	
சான்றவர்தே 40	செந்நெறிசேர்வி 100	ஞா.	
சி.	செந்நெறித்தானை 189	ஞாயில்வாய் 60	
சிட்டர்வாழ் 152	செந்நெறிநாயன் 213	ஞாலமோங்குக 1	
சிட்டனருட் 96	செந்நெறியினூற 126	ஞானசுடம்பந்தர் 138	
சித்திராதுதற் 138	செப்பியமாற்ற 51	ஞானமுற்றிய 121	
சித்திரமனை 117	செப்புறுமலின் 191	த.	
சிதைவிலா 22	செம்பியன் 154	தக்கதோம 96	
சிந்தைசெய்து 202	செமமையின் 97	தக்கதோவென 50	
சிந்தைவாழ் 17	செய்தவமுயற் 148	தக்கபேரனு 25	
சிரபுரப்பால 133	செய்யபுகழ் 227	தக்கபேரால 37	
சிரித்தும்புகமு 74	செருவார்கணக 95	தக்கவோங்கை 162	
சிவவெழு 7	செல்லமரையி 66	தகநடனா 31	
சிறியனேன் 138	செல்வமார்செழியர் 131	தகவின் 219	
சிறுபாலக 138	செல்வமார்செய்யன் 118	தகவொடு 98	
சிறுவநின்னே 134	செலவமுற்றி 148	தங்கயமுள் 63	
சீ.	செழுமைச்சா 181	தங்கயுயர்வேள்வி 219	
சீதமண்டல 161	செறிவொடுமா 153	தடங்களை 178	
சீர்மணிதாள 142	செறுத்துமேன 116	தடமணிக் 185	
சீர்விளங்கு 101	செனநவன் 155	தடமலி 54	
சீலமன்ன 157	சென்றவோ 122	தணிவின்மாத் 205	
சீலமார்வரு 34	சென்றுகந்தக 215	தந்திரநூன் 102	
சு.	சே.	தந்திரரங்க 65	
சுடர்கொண்மா 62	சேனாளர்போற்ற 46	தந்நமேவிய 39	
சுடமராவுதி 90	சேனாளர்மண 109	தந்நத்தாய் 97	
சுந்தரமாக 8	சேமப்படு 11	தந்தைதலில்லது 23	
சுந்தரவணி 191	சேயவேற்ற 158	தந்தைவாணலகத் 42	
சுந்தரன்றனை 131	சேர்ந்தகன் 51	தப்பினன்மற் 37	
சுந்தரனகை 170	சேர்ந்தவொ 26	தரமுற்றெதிர் 180	
சுந்தரனவ 101	சே.	தருக்கமார் 133	
சுரருலரு 124	சொக்கனென் 226	தருகன 105	
சுரிசுமுலு 60	சொல்லருஞ் 40	தருங்கனக 75	
சுருதிநான் 1	சொல்லருமப 162	தருங்குழிற் பா 103	
சுருதியோசை 11	சொல்லுந்முனா 49	தருமநீறினோ 154	
சுற்றகந்நவர் 133	சொற்பக 1	தருமப்பரத 86	
சூ.	சொற்றரும் 213	தருமப்பவாப் 13	
சூடுமாலு 162	சொன்றிமலை 29	தருமமோவெ 151	
சூத்திரர்தலைவன் 183	சோ.	தருமலிபரவ 160	
	சோகநீயதேன் 164	தனாயிதப்பஞ்சில் 202	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
தலம்புகழ்	3	திறம்படுகொ	128	தெரியவோ	43
தலமகிழ்தமிழ்	160	திறமுறுமு	38	தெரிவுறச்செ	149
தலமிசையெ	50	தீ.		தெரிவுறத்தேப்	119
தலமில்ங்கமுன்	187	தீதில்வண்டரும	226	தெரிவுறவிவ	109
தவமுறுப	64	தீதிலாவடிவி	103	தெரிவையர்விழி	68
தவவளவலியின	222	தீதிலாவினி	114	தெரிவையர	153
தளம்புகளுசு	137	தீயவெம்புர	45	தெளிந்தவரு	156
தளர்வில்லப்புகழ்	148	தீரமிக்கமும்	24	தெளிவுறக்கண்	134
தன்வயிற்சுந்தரன்	198	து.		தெற்றிசே	66
தன்றிருக்கரங்கள்	19	துங்கமாறனு	160	தென்மலயக்	47
தன்னுணர்வால்	112	துங்கவெம்பரி	84	தென்றமிழ்க்	48
தன்னுழைகட	142	துணைவன்யானென	214	தென்றமிழ்நா	108
தன்னுறுபொற்	147	துப்பமர்மெய்யன்	56	தென்றமிழ்ப்புல	49
தூ.		துப்பமர்மெய்யனென	179	தென்னமன்னு	159
தாங்குநூஞ்சு	14	துப்பிதழ்ப்பச்	210	தென்னவர்பரவு	75
தாங்கரும்பசியா	197	தும்பைமலர்	12	தென்னவனமைச்	76
தாதகித்தெரிய	170	துய்யகீரன்	46	தென்னவன	165
தாதவிழ்கழு	156	துய்யதண்ணீ	156	தென்னன்வா	38
தாடையுந்தாயு	43	துய்யநன்னெஞ்	196	தே.	
தார்வேந்தன்	6	துய்யநீறணுகா	120	தேங்குபெரும்பு	221
தாரணிமவு	9	துய்யமன்னவ	80	தேசிலங்கு	28
தாரார்குழன்	33	துயில்கொளுந்	188	தேசுடைமடவா	17
தாாராரி	4	துயின்மவொழு	218	தேடருஞ்சிற	176
தாருறநெடிய	121	துளங்கியபத்தி	69	தேடுகிசிவ	74
தாவில்வெண்க	191	துற்றமற்றை	70	தேம்படுபழ	176
தானதுகண்டோ	118	துறைப்பிவிசை	192	தேமளித்த	52
தீ.		துன்புறவென்	43	தேமாலயனு	76
திகருறுந்தல	27	துன்றமர்தெரியா	180	தேர்பரிகரியா	213
திசைவிசயஞ்	23	துன்றுபல்படை	170	தேவர்கடேவே	39
திண்டிறன்ம	89	துன்றெயி	54	தேவர்கோனெ	164
திரள்பரிகயங்	198	துன்னியசி	63	தேவர்தொழு	29
திருக்கடை	6	துன்னியவெய்	143	தேற்றுதாதிய	165
திருந்தலரக	156	துன்னுசேனை	183	தேனலர்நிம்ப	172
திருந்தியசிகை	73	துன்னுபன்ம	103	தேனிமிருந்	3
திருந்தியபொ	169	தூ.		தோ.	
திருந்தியவிறைவ	226	தூண்டிரும்பாக்	140	தொண்டர்கன்ப	163
திருந்திருக்குள	45	தூவ்டவெண்	118	தொண்டர்கள்விடியு	106
திருந்தூராயச	210	தூ.		தொல்லுகினம்	182
திருத்துழம்	73	தென்முனாவா	114	தொல்லுமாம	100
திருமதிப்புடைய	181	தெய்வநீதித்தி	219	தொல்லையம்பதி	207
திருமேவுஞ்	2	தெரிதருகரு	106	தொழுதிறை	66
திருவமரஞன்	120	தெரிதருகாள	82	தொழுதுதேவ	171
தினாபடுங்குருதி	180	தெரியமுத்த	145	தொழுதுபோ	50

பக்க எண்.		பக்க எண்.		பக்க எண்.	
தொழுதுமுன்னெ	164	நற்றமிழ்தூற்	47	நின்றமரடியனே	177
தொன்மைநன்கிலா	224	நற்றவன்கண்டு	166	நின்றமன்னவனை	197
தொன்மைநீதி	219	நற்றவன்போகப்	199	நின்றவர்தம்மை	73
தொன்னிலமா	13	நற்றிருமேனி	90	நின்றெனைவெ	115
தொன்னெறி	100	நறைமுடிச்	127	நின்னுடைத்தானே	214
தோ.		நறையிலங்க	120	நின்னெழிற்பு	144
தோரணநாட்	25	நன்கவிகேட்ட	50	நின்னெழு	51
தோரணவாயி	11	நன்குறுமித்	172	நினக்கியாமுண்	76
தோன்றுநாட்	49	நன்குறுமொழி	57	நினைப்பினிங்கி	182
ந.		நன்பரிவெய்தி	212	நினையவெம்	12
நஞ்சனையஞ்	10	நன்புடையற	147	நினைவினைமு	135
நட்பொடுமெ	141	நன்புளீர்	74	நீ.	
நடவலிறும்புரு	177	நன்மறையோ	173	நீக்கலரும்புக	112
நடமொடு	59	நன்றிகொண்	109	நீக்கினோக்கடி	82
நண்ணருமு	66	நன்றெழில்லீ	144	நீங்கரும்வெ	27
நண்ணியவை	41	நன்றுதன்மா	115	நீடுசெல்வநிதி	190
நத்தமாநடு	106	நன்னெறிக்க	110	நீண்டநன்	15
நத்தலிலாதகால	224	நன்னெறிசே	122	நீணயவடியார்	177
நத்தாக்கரர்	78	நன்னெறியே	137	நீதிசேர்செழி	138
நத்ததன்	55	நா.		நீதிமன்னவ	69
நத்திமாமுனி	25	நாகமாபுரத்து	116	நீதிமாமதூ	68
நம்பனையும்	141	நாணமிலாதோ	120	நீதியுடைவணிக	217
நம்புறவாழ்வோ	178	நாணிவீர்மன்	135	நீரிடைதுறாய	15
நம்பெரும	65	நாதப்பறைய	95	நீளவளர்	11
நம்மடியவர்	113	நாதனேகடி	102	நீறணிந்தருள்	142
நயந்தருதான்	26	நாதனையருளி	81	நே.	
நயந்தவையா	30	நாலிருங்குழி	30	நெஞ்சம்பே	51
நயந்துறகனவி	197	நாலும்புது	9	நெற்றியிற்பாய்	180
நயமுறுபொ	41	நாணிவமுய்ய	105	நெற்றியிற்றில	191
நயமெய்திய	140	நீ.		நெறிகெடவாரம்	203
நரபதியதுகே	163	நீத்தனருளான	165	நெறிதருமறை	146
நல்லகாரியம்	97	நிருபகேளஞ்ச	179	நெறிப்படக்கண்	177
நல்லவடிவனுமா	186	நிலவுசுடமனா	82	நெறிப்படக்கி	97
நல்லவர்பரவுஞ்	148	நிறங்கடகப்	2	நெறிப்படுமதுரை	211
நல்லவவதரத்	95	நிறங் ள்வே	136	நெறியிசைசா	142
நலங்கொள்பே	180	நிறுத்துதல்க	145	நெறியுளீரொ	19
நலந்தரு	8	நிறைபனிநீ	25	நெறியுசத்தா	16
நலமலிகான	190	நிறைபெருநீ	72	நென்முத்தமுனி	164
நலமலிசிறிதுகா	211	நிறைவினாலறிவா	217	நென்னனின்முதி	174
நலமலியறிவான்	223	நிறைவுறுமதி	101	நே.	
நலமுறுமொ	9	நின்றதிருவுரைவி	214	நேசமாந்நா	136
நவையின்	43	நின்றதுசொல்வ	178	நேசமாந்நேவி	176
நஞ்ஞமுனைவி	115	நின்றதுவா	96	நேர்வலி	159

	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
நோ.		89	14
நோக்கினுற்பாவ	74	62	193
பு.		192	26
பகர்ந்தனர்வந்து	70	73	45
பகையறக்கூப	157	22	147
பகையிலாவே	93	31	187
பங்கயஞ்	63	144	184
பங்கயநறு	20	103	52
பச்சிமதிசையை	188	43	48
படிபுகழ்	5	140	160
படிமிசையெ	120	182	119
படியகமி	106	228	6
படியிடந்தகோ	208	25	202
படிமொழுகி	99	201	68
பெவழிநீனக்	132	202	122
படைத்தவெய்	120	91	பு.
பண்டாழமொ	170	200	பிடர்மிசையெடுத்த
பண்டிதர்தமை	127	115	பிழகனோடு
பண்டிதரீ	130	5	பிழிச்சுலுநம்
பண்டைநான்	10	189	பிழிநடையா
பண்டைமந்தி	129	134	பிண்டிவேர
பணிந்தவரு	94	137	பிரளயகாலஞ்
பணிபவளழரு	166	130	பிரிவரக்கொன்று
பணியடியா	118	92	பிறங்கியவடி
பணிவிடையமை	197	196	பிறந்தபின்றா
பத்தர்களபத்த	172	58	பிறநறியினீ
பத்தரெங்குள்	197	127	பிறிவிலாவரனும்
பத்திமன்னவ	38	130	பிறிவிலாவெறுப்
பத்தியான்மிக்கவே	183	149	பின்னமாநெ
பத்தியிற்போ	49	108	பின்னமில்லுண
பத்திரன்புலருமுன்	194	142	பின்னவமா
பத்திரன்றானு	206	பா.	பு.
பதனுவந்தவிசை	190	12	பீடுசேர்மொ
பதிந்துண்காட்ட	86	59	பீடுடையுணர்
பதியின்வைபவ	74	31	பீடுடொன்றியவன்
பத்திலையாளி	79	151	பு.
பரந்தவன்கண்டு	205	137	புக்கவாயிரம்
பரமுனிவரரு	27	90	புக்லவதேதெ
பரிந்ததுகாண	164	161	புக்லருஞ்செலவு
பரிந்ததுபுதுமை	205	195	புக்லெனவந்
பரிந்திடைமரு	176	37	புக்லத்தருபத்திர
பரிந்துதிரு	7	99	புக்லத்தரு
பரிபடுந்து	9	190	புக்லத்தியபூ

	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
புகழற்கரிய	11	பொருந்தியதவத்தா	225
புண்ணியஞ்செய்	85	பொருந்தியவொழு	14
புண்ணியவடிவ	81	பொருந்துதல	99
புத்தகம்	4	பொருந்துதில்லை	76
புத்திநன்குள்ளீ	178	பொருந்துது	143
புத்தியுளொ	97	பொருந்துபே	23
புரவியாயிர	168	பொருப்பைப்	2
புரவிவந்தனவோ	79	பொருவருங்கவி	43
புரிதிபாந்தரத்	87	பொருவருங்கோயி	100
புன்மைதீர்	161	பொருவருங்கி	25
புனைபெருக்கு	205	பொருவருமறி	163
புனையுமாயி	58	பொருவருமால	173
பூ.		பொருவில்லில்லா	179
பூதிகாத்தனங்கண்	181	பொருவிலாதபொ	208
பூமகட்குமணி	140	பொருவிலாதவெஞ்	28
பூமிதெற்	8	பொருவிலெரி	80
பூழியகூழந்த	13	பொருளினுமொழு	188
பே.		பொலிவின்வ	27
பெருகிமுன்	134	பொழிமுழைமறுத்	214
பெருந்துறை	79	பொழிலார்ம	139
பெரும்படைக்கி	215	பொற்பமார்த	37
பெரும்பொருளி	187	பொற்புழை	43
பெருமநின்	65	பொறையகத்	94
பெருமைசேர்	180	பொன்பரிதில	174
பெருமைத	41	பொன்முடிம	2
பெருமையே	26	பொன்னகர்மன்	20
பே.		பொன்னிகாட்டு	175
பேசருந்த	42	பொன்னினீடிய	70
பேசரும்புய	35	பொன்னுயர்பீட	130
பேசுவதென்கொ	194	போ.	
பேணுற்றகாவற்	198	போதுகாய்	62
பேறுசால்ப	105	போதுமெல்	125
பேறுற	21	போமெங்கும்பு	187
பை.		போற்றியென்	76
பைந்தமிழ்	158	ம.	
பொ.		மங்கலநாணி	149
பொக்கணச்சித்	37	மங்கைகேளறி	113
பொங்குமங்	136	மங்கையங்	28
பொங்குருசீ	3	மஞ்சமைகுழ	153
பொதியில்வ	94	மட்டவித்பூம்	186
பொய்ம்மையின்றி	70	மண்டமுன்	129
பொய்யிலாத்	145	மண்டனிற்	20
பொருந்தவோ	20	மண்டிசெல்வ	32
		மண்டுமமரர்	92
		மண்ணகத்தெவ	86
		மண்ணவரதி	210
		மண்ணினீண்மறு	70
		மண்மிசைப்புர	51
		மண்மிசைவழு	151
		மண்முழுது	59
		மணங்கமழி	225
		மணமலி	167
		மணிதிகழு	133
		மதஞ்சொரி	27
		மதன்கணை	112
		மதிநெறி	26
		மதியிலாத	126
		மதியினை	106
		மதுனாரீட்.	65
		மந்திரவாதஞ்	121
		மந்திரிகட்கு	105
		மந்திரிகளவன்	108
		மம்மர்சேர்	185
		மாணம்வந்த	109
		மரவுரியுடை	222
		மருத்தயில்	221
		மருமலர	4
		மருவவீந்த	15
		மருவியகிளை	222
		மருவியலிறலி	193
		மருவுநாய்	87
		மருவுபுழை	60
		மருவுபொற்ப	74
		மருவுமுன்	154
		மல்லல்சே	123
		மல்லலஞ்...மாமலை	196
		மல்லலஞ்...வரிசை	69
		மல்லலஞ்...வான்	152
		முல்லலோங்கு	79
		மல்லலககோங்கு	88
		மலரயலுணி	187
		மலருமித்தி	11
		மழுவார்படை	119
		மழுவைப்பிர	95
		மழைமத்த்தொந்தி	53
		மழைமதப்பிழை	210

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
மற்பொலி 206	ம.றுவீனீயறிய 220	மன்னுதரகம் 78	
மற்றதன்சாரன் 214	மறைஞானி 126	மன்னும்மறை 168	
மற்றதுகண்டிமை 184	மறைப்பொ 54	மன்னுநீதி 109	
மற்றதுகண்டி 149	மன்றல்கமழ் 227	மன்னுநீன் 38	
மற்றதுகண்டிசொல 61	மன்றலந்தொடை 39	மன்னுநோக்கு 130	
மற்றதுகண்டிசின்ற 92	மன்றறிகழ்தென் 94	மன்னுபுகழ் 154	
மற்றதுகண்டுமுற்றி 207	மன்றறிகழ்பிட்டு 98	மன்னுபுன்குண 220	
மற்றதுகண்டிவந்த 204	மன்றிறைமுன் 149	மன்னுமன்னு 48	
மற்றதுசொல்லக் 44	மன்றிறையிருந் 151	மன்னுமாதவம் 23	
மற்றதுசொல்லநல்ல 82	மன்றிறையின் 204	மன்னுமிச்சங் 44	
மற்றமடவார் 22	மன்றுணைய 32	மன்னுமிந்நகரி 69	
மற்றவன்மதி 30	மன்றுநீட 65	மன்னுமுத்தம 23	
மற்றவர்கொடு 129	மன்றுளேவ 151	மன்னுமுயர 219	
மற்றவர்கொன்று 194	மன்றுமவை 15	மன்னுமுற்றொ 69	
மற்றவர்கொம்மை 206	மன்னகேள் 144	மன்னுயிர்கா 213	
மற்றவர்பாட 191	மன்னதிமனம் 88	மனத்தின்ப 53	
மற்றவர்புகழா 158	மன்னதுகண்டு 198	மனத்தினை 104	
மற்றவர்போய 217	மன்னமைச்ச 122	மனத்துறு 86	
மற்றவரியம்ப 70	மன்னர்க்கரசன் 32	மனநலமுடை 168	
மற்றவரியுப்ப 120	மன்னவகேண் 126	மனைமுடியடி 150	
மற்றவன்கண் 151	மன்னவர்மன்னவ 167	மனையிடை 165	
மற்றவன்செயலி 169	மன்னவர்மன்னன் 106	மா. 78	
மற்றவன்நனை 219	மன்னவர்முடி 34	மாசறுபூம் 124	
மற்றவனணைய 167	மன்னவரிசய 78	மாசிலக்கை 125	
மற்றவனுந் 111	மன்னவரிவோ 69	மாசிலாமது 107	
மற்றுநேரொவ்வாநீதி 218	மன்னிவன்கேட்டு 176	மாசின்மதுரை 21	
மற்றுநேரொவ்வாவ 175	மன்னவன்விண் 108	மாசெக்கண் 93	
மற்றுமபுதுமை 188	மன்னவனதிகயி 139	மாண்டுகுசுடல் 31	
மற்றுமன்றை 117	மன்னிடவடி 98	மாண்டுகெனவென 219	
மற்றுமமுனாழி 80	மன்னியகுரு 153	மாத்தர்குல 31	
மற்றுமபெரு 97	மன்னியசங்கம 215	மாநிலங்காப்போர் 216	
மற்றொருதெய்வ 222	மன்னியசிறு 37	மாநிலந்தளர் 214	
மற்றைமன்ன 160	மன்னியசெய்தி 183	மாலயனறியா 46	
மறங்கடி 77	மன்னியசொல் 50	மாலைக்குமர 21	
மறந்திசுழை 224	மன்னியதென் 25	மாலைமுடி 52	
மறத்ததுகண்டு 207	மன்னியதித்தில 84	மாலையுழமுல் 192	
மறுவறுசிகரம் 212	மன்னியபுகழ் 118	மாலையைக் 206	
மறுவறுசிறப்பி 64	மன்னியபெரிசு 106	மாவலவீரன் 83	
மறுவறுதென்ன 178	மன்னியமனிதர் 215	மாற்றலர்வெ 155	
மறுவறுபொற் 6	மன்னியவமைச்ச 188	மாற்றலவொளி 151	
மறுவறுமுடர் 192	மன்னியவியூதி 129	மாற்றலந்தென் 75	
மறுவறுமுனி 50	மன்னியவிலக்க 77	மாற்றலாமறை 136	
மறுவில்சுந்தர 206	மன்னுசுந்தர 80	மாணமில்சு 66	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
மானமிலாதோ 133	முற்றிகழ்தச்சரா 215	மெய்ப்படுசாபம் 207	
மி. 138	முற்றியதேற்றம் 135	மெய்ப்படுசை 17	
மிக்கபாலககே 138	முற்றியபய 40	மெய்யமையற 200	
மிக்கமந்திரி 87	முறைமைகெ 64	மெய்யார்சுர 33	
மிகவின்பு 43	முறைமைமன்னி 219	மெய்யிற்ப்புசி 30	
மிகவுறுத 62	முறைமையின 152	மெய்யுறக்கேட் 135	
மிஞ்சநெஞ்சஞ்சி 191	முன்புயிர் 8	மெல்லென 127	
மிஞ்சிடவடை 141	முன்புரத்தரனை 194	மென்புலவரது 186	
மிஞ்சிடைமரு 176	முன்புறநின்ற 198	மே 4	
மிடற்றிலு 92	முன்வருநான 4	மேகநாதன் 94	
மின்றிறுகயவ 115	முன்வளைதனு 102	மேதஞ்சம 8	
மிறைகள்செய்ய 184	முன்றிகழி 201	மேலுயர்குரு 93	
மின்பரிவு 85	முன்னங்கருங் 2	மேலெழின்முச 88	
மின்வளைத 57	முன்னமது 140	மேவருந்தலந் 146	
மின்றிகழ்தென் 201	முன்னமிந் 33	மேவருநானம் 135	
மின்னன்னியா 7	முன்னமோர்காலந் 39	மேவியதிருங்க 117	
மின்னியநெ 62	முன்னமோர்காலந் 104	மேவியபுத 117	
மின்னியவு 90	முன்னமோர்காலம் 207	மை. 200	
மின்னபுகழ்தரு 226	முன்னமோர்தென் 61	மைக்குலமெற்று 149	
மின்னபுகழ்ப்ப 195	முன்னமோர்நா 50	மைத்திகழன 217	
மின்னும்புகழ்க் 189	முன்னமோர்பிரம 171	மைத்துனிநடக்க 153	
மின்னும்புகழா 80	முன்னவனி 56	மைப்புகெண் 22	
மின்னும்வெம் 173	முன்னிகழ்புங்க 200	மையமர்வி 125	
மின்னுயிர்கோ 171	முன்னுறச்செ 90	மையறுகற் 202	
மு. 56	முன்னுறநின்ற 157	மையிலாள்கடை 65	
முக்கணனு 65	முன்னையவன 102	மோ. 10	
முட்டவெண் 111	முன்னையுழ 136	மொஞ்சகக் 44	
முட்டிப்பார்ப்பா 67	முன்னையெண் 13	மொழிதரு 208	
முடிசிகை 161	முன்னையாதனை 223	மொழியுதியா 40	
முண்டம்வெம்ப 205	முன்னொருகா 19	மொழியுதியா 134	
முத்தவெண்ண 124	முனிவர்கற் 158	யா. 20	
முதிருமாமறை 40	முனிவர்கள்கே 207	யாயிழந்தபோ 208	
முதுகவிப்பு 95	முனிவுரன்சசிப் 181	யாவையுங்கு 133	
முதுபேர்நக 221	மு. 127	யாவையுமவே 66	
முந்தியகாலத்தொ 86	மு. 166	யானமுன் 36	
முந்தியசெழுங் 20	மு. 86	யோ. 143	
முந்துறவ 167	மெத்திவழி 123	யோகப்பட்டம் 150	
முந்தையோர்கா 88	மெத்தந்தகவு 79	வ. 184	
முருக்குவெம் 9	மெய்க்கிழப்பர் 157	வங்கர்கலிங்கர் 133	
முருகன்சங் 181	மெய்க்கிழப்பர் 157	வஞ்சகர்தள்ள 184	
முருகெழுவமைத்த 221	மெய்க்கிழப்பர் 157	வஞ்சனைசெய் 208	
முல்லைசேரணங் 200	மெய்க்கிழப்பர் 157	வட்டப்பாறையி 208	
முற்றவெந்தை 200	மெய்க்கிழப்பர் 157	வட்டமுறிமதய 208	

	பக்க எண்.		பக்க எண்.		பக்க எண்.
வட்சனாயே	138	வருந்தும்	95	வாரடாசிறுவ	132
வடிதரநொப்பு	116	வருபவர்நெழி	185	வாரிதி	146
வடிவமிஞ்சு	110	வரும்பரி	89	வாலினைச்சு	172
வடிவுடை	67	வரையறுசிவினை	194	வாவிமருப்	12
வணங்கியேதொ	183	வல்லவன்	223	வாவியின்பெரு	80
வணங்குமி	41	வலம்படு	116	வாவுறு	121
வணிகஞரியோ	150	வழிபடுவோர்	212	வாழ்ந்தருள்	100
வந்தராவலர்	199	வழிவசத்தி	188	வாழ்ந்துபொ	91
வந்தவர்கு	40	வழுத்தமைச்	110	வாளகிரி	83
வந்தவன்றொ	117	வழுத்திய	43	வாளவதனை	119
வந்தவோலையி	164	வழுதிகண்ட	83	வாளராவணி	218
வந்தனைசெய்	48	வழுதிபால்வினா	194	வானொழுகு	1
வந்தனைமுடி	141	வள்ளன்மென்	104	வி.	
விட்டுத்தாரம்	164	வளர்த்தருபிட்	96	விக்கிதம்	85
வந்துகாத்தலி	125	வளர்த்தருமட	45	விசையவெம்ப	143
வந்துகூறும்	57	வளம்படுகூத்து	105	விட்டவாறது	125
வந்துதன்னுழைப்பு	215	வளமுறுகீர	50	விடங்கரு	4
வந்துதோன்ற	220	வளமைநீடிய-காலம்	183	விடைக்குறி	179
வந்துபேரற்	32	வளமைநீடிய--தென்	145	விண்ணகத்தலை	157
வந்துமாமறை	27	வளமைமறை	102	விண்ணாயர்	28
வந்துறக்க	90	வளமையோங்	169	விண்ணுலகெவ	177
வந்துனைவண	21	வளர்கரை	97	விண்படர்	214
வந்தெயி	61	வளர்த்தநன்	148	விண்விரும்ப	36
வம்பவிழலங்கல்	199	வளவண்	190	வித்தகமன்ன	194
வம்பவிழிதழி	170	வளவியதோ	111	வித்தகவே	56
வயங்கொள்	12	வளைமனிகாட்ட	72	விதமுறு	196
வயமுறுமன்	30	வறுவியபடையா	179	விதுமர	61
வயலெலாச்	72	வன்சமணிஞள்	185	விதுவரவ	3
வரகுணமன்	178	வன்புறுகவர்	156	வியனுழிசிற	163
வரகுணங்கு	7	வன்பெருஞாளி	162	வியாதவான்மீன	226
வரந்தருந்தொல்லை	5	வா.		விரிவுடைப்ப	168
வரந்தருமர	61	வாங்கருந்	40	விருத்தனாமை	37
வரமுடைச்சொக்	223	வாங்குமுன்	39	விருத்திரா...வெம்பழி	17
வார்புகழா	73	வாசவன்கண்	163	விருத்திரா...வென்றி	163
வரன்முறை	203	வாசவன்வே	62	விரும்பிய	56
வரனுளிர்	226	வாசிகை	103	விரும்பியுயரமு	211
வரனுறுமன்	225	வாடியமாலை	206	வினாகொண்	93
வரிசைகீடுய	126	வாடுவோர்	35	வினாவின்மின்ன	217
புசிவிழிமானி	130	வர்தபித்தங்	14	வினாவின்வெ	169
வருத்தமற	216	வாதுறவைதல்	203	வினாவொடுகொடு	110
வருத்திரான்	44	வாதைதமறலி	82	வினாவொடுங்குள்	117
வருந்தியுட	75	வாய்கொற்	159	வினாவொடுஞ்சென்	45
வருந்துபே	62	வாய்ந்தபுவி	47	வினாவொடுபோயின	107

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
வினாவொடும்விடை 77	வெந்தழல்கண் 98	வென்றிகொணஞ்சு 218
வினாவொடும்வன் 164	வெந்திறல்பே 169	வென்றிகொள் 158
வினாவொடும்மென் 169	வெந்திறல்வீ 156	வென்றிதரு 25
வினாவோடிக 139	வெந்திறற்சி 93	வென்றிப்புர 211
வில்லொடு 142	வெந்திறன்ஞா 24	வென்றிபட 52
வில்லங்குகள் 209	வெம்பரிவரவு 82	வென்றியாலாரம் 159
விழுந்தவர் 71	வெம்பெருந்து 175	வே.
விழுமியகுதிரை 84	வெம்முனைய 24	வேகாவேடு 133
விழுமியபே 52	வெய்யசரைய 175	வேடனைச் 111
விழைதருநாளி 207	வெய்யபாணர் 201	வேண்டியதடி 191
விளங்கயா 170	வெருவரமு 100	வேண்டியதரு 175
விளம்புமுன் 172	வெல்பரி 84	வேதனைப்பட 80
வினையற 121	வெல்லநுங் 120	வேந்தர்பொன் 98
வினையுறு 108	வெல்லவுட் 54	வேந்தனார்செவ்வு 205
வீ.	வெள்ளிமால் 28	வேந்தன 205
வீரன்விட்ட 66	வெறிகமழ்கு 142	வேலையுலகில் 95
வீறுசான்மழை 182	வெறிகமழ்ச்சுடில 53	வை.
வே.	வெறிகமழ்தாரா 174	வைத்தருணமச் 100
வெண்மருநீறு 71	வெறிகமழ்நீறு 192	வையகத்தோர் 149
வெண்பிறை 118	வென்றிகொண்மை 117	

[illegible]

௩௦.	மண்கமந்த திருவினையாடல்	௬௪.
௩௧.	விருத்தகுமார பாலரான திருவினையாடல்	௬௦௧.
௩௨.	மாறிபாடின திருவினையாடல்	௬௦௪.
௩௩.	பழியஞ்சின திருவினையாடல்	௬௦௭.
௩௪.	மகாபாதகந்திர்த்த திருவினையாடல்	௬௧௧.
௩௫.	அங்கம்வெட்டின திருவினையாடல்	௬௧௪.
௩௬.	மதுரையான திருவினையாடல்	௬௧௮.
௩௭.	வெப்புத்திர்த்த திருவினையாடல்	௬௨௧.
௩௮.	கழுவேற்றின திருவினையாடல்	௬௩௧.
௩௯.	மெய்க்காட்டிட்ட திருவினையாடல்	௬௪௦.
௪௦.	உலவாக்கிழிவோடுத்த திருவினையாடல்	௬௪௫.
௪௧.	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்த திருவினையாடல்	௬௪௮.
௪௨.	அட்டமாசித்திபுகர்ந்த திருவினையாடல்	௬௫௨.
௪௩.	பன்னிர்ப்பந்தரவைத்த திருவினையாடல்	௬௫௪.
௪௪.	இந்நிரன்முடிமெல் வளையெறிந்த திருவினையாடல்	௬௫௭.
௪௫.	பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	௬௬௫.
௪௬.	சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழுத்த திருவினையாடல்	௬௬௭.
௪௭.	திருவாலவாயான திருவினையாடல்	௬௭௧.
௪௮.	வரலாணைக்குச்சிவலோகங்காட்டின திருவினையாடல்	௬௭௩.
௪௯.	விடைக்குறியம்பியத் திருவினையாடல்	௬௭௮.
௫௦.	உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவினையாடல்	௬௮௧.
௫௧.	மூர்த்தியார்க்கு ஆர்சளித்த திருவினையாடல்	௬௮௩.
௫௨.	காரியார்நாரியார் பாப்பகுந்த திருவினையாடல்	௬௮௫.
௫௩.	புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவினையாடல்	௬௮௭.
௫௪.	சாதாரிபா டன திருவினையாடல்	௬௮௯.
௫௫.	நாடாடின்கொடுத்த திருவினையாடல்	௬௯௫.
௫௬.	புலகையிட்ட திருவினையாடல்	௬௯௯.
௫௭.	சைவாதவென்ற திருவினையாடல்	௭௦௨.
௫௮.	பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயான திருவினையாடல்	௭௦௭.
௫௯.	பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	௭௦௯.
௬௦.	கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	௭௧௧.
௬௧.	மாமேருவிற் கயல்சென்டெபொறித்த திருவினையாடல்	௭௧௩.
௬௨.	சான்றமைத்த திருவினையாடல்	௭௧௬.
௬௩.	நாளைக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்	௭௨௧.
௬௪.	வேதமுணர்த்திய திருவினையாடல்	௭௨௪.
	பயன்முதலியன	௭௨௬.
	அதிகமகஇருந்த கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுட்கள்	௭௨௭.
	தூற்சிறப்புப்பாயிரம்	௭௨௮.

